~~224028~~
Q22WX
N20.
22400~~47~~

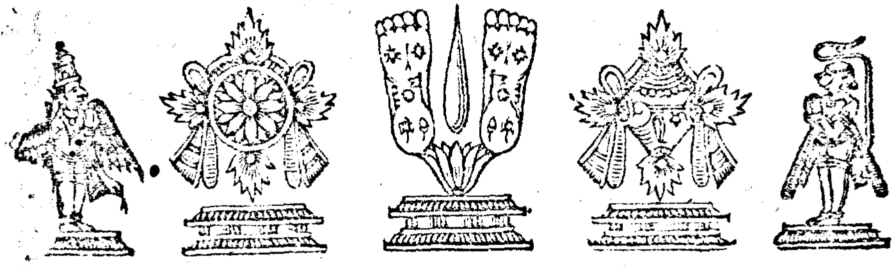

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பிள்ளைலோகஞ்சீயரருளிச்செய்த

ராமாநுஜார்ய் திவ்யசரிதை.

(பிள்ளைலோகஞ்சீயர் தனியன்.)

ஸ்ரீஶாமிமாவொஜிவ்ய ஸ்ரீவாதூலஜ்யொவ்ருதஜ்!

ஸ்ரீஷெ்யதீநவ்ருவணம் ஸ்ரீலொகாய்ஜொநிஂஸஜெ॥

ஸ்ரீய:பதியாய், ஶேஷஶாயியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ...ரார்ணவநிகேதநனாய், ஹேயப்ரதிபட கல்யாணகுணைகதானனாய், ...வாந்தர்யாமியான ஸர்வேச்வரன்; ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவந கா...கையாலே, (வைகுண்டேதுபரேலோகே ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:। ...ஸ்தேவிஷ்ணுரவிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ) என்று ...ல்லுகிறபடியே-உபயவிபூதி நிர்வாஹகமான வடிவுதோற்றஸ்ரீபூமி ...நாயகனாய், சேஷித்வஸூசகமான முடிசூடி * வீற்றிருந்தேழு ...கும் தனிக்கோல்செல்ல எழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பையும் ஒரிரு ...பாக மதியாதே, (மஹதாதமஸாவ்ருத:) என்னுமாப்போலே (க) ஸம் ...ஸார்த்தத்திலே ஆழங்காற்பட்டுக்கரையேறமாட்டாதே து:கா ...ரான சேதநவர்க்கத்தைக்கண்டு, (ஸ்வஶமஹவதிஷாதவித:) என்னும் ...ய-இவர்களுஜ்ஜீவிக்கும் விரகென்? என்று, ஶரீரஹேதைஸ்தவ ...ஷதாஂமதை:) என்கிறபடியே - ஸ்வாதீந நிர்வாஹோசித பரிகா...சஷமான திருவநந்தாழ்வானையும், (வேதாத்மாவிஹகேஶ்வர:) ...று சொல்லப்படுகிற (உ) பறவைக்கிறையையும்பார்த்து, லீலா

(க) ஸம்ஸாரார்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற படுகுழி. (உ) பறவைக்கு இறை-...பிராஜன்; - கருடன்.

காப்பகம்
224097
நூலகம்

விபூதிக்கு நிகர்ஷஸ்தலமான பாரதவர்ஷத்திலே, (ஶ்ருதிர்நஷ்டாஸ்ம்ருதிர்லுப்தா ப்ராயேணபதிதாத்விஜா:। அங்காநிவவிஶீர்ணாநி ஹாஹ்ஹா யாவர்யதே கலி:) என்றும், (யதாயதா ஸதாம்ஹாநிர்வேதமார்காநுஸாரிணாம்। ததாததா கலேர்வ்ருத்திரநுமேயாவிசக்ஷணை:) என்றும்சொல்லுகிறபடியே-ஸாம்ராஜ்யம்பண்ணுகிறகலியும்கெடும்படிபண்ணி, (வேதநஸ்யாபயாமாஸ) என்றும் (ஸத்யேநலோகாந்ஜயதி) என்றும், (யர்மமூலமிதம்ஜகத்) என்றும், சொல்லுகிறபடியே - * தர்மே ஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதமாக்கவும், வைதிகவிரோதிகளான பாஷண்ட வித்வம்ஸநம் பண்ணவும், நீங்களிருவரும் * இருள்தருமாஞாலத்திலே ஶரீரபரிக்ரஹம் பண்ணுங்கோள் என்ன; இவர்களும், அவன்திருவுள்ளத்துக்கு பின்செல்லும்படிக்கு இடம்பார்த்து நிற்க;

அக்காலத்திலே, (மமாத்மாஜ்ஞாநிநாம்வர:) என்று சொல்லுகிறபடியே பகவதவதாரமான, யமுனைத்துறைவர்நாட்டிலே (க) எழுத்தாணிப்பணம் வாங்குகிற ராஜபுரோஹிதனையும் ஜயித்து (ஆஸைலாதத்ரிகந்யா) என்று விருதுசொல்லி, "எம்பெருமான் ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஸகலஜகத்காரணன்" என்றறுதியிட்டு, துஷ்டமதங்களை நிரஸித்து ஸ்வமதஸ்தாபநம்பண்ணிக்கொண்டு ஆளவந்தாரெழுந்தருளியிருக்க; அவர்ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளில் ப்ரதாநரான பெரியதிருமலைநம்பி, * கானமும்வானரமும் வேடுமுடைய திருவேங்கடமுடையானை * அடிக்கீழமர்ந்து ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க; அவருடன் பிறந்த பெண்பிள்ளைகள் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரென்றும் பெரியபிராட்டியாரென்றும் பேரையுடைய இருவரிலே, மூத்த பூமிப்பிராட்டியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரிஸர்வக்ரதுகேஶவதீக்ஷிதர்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டார்; இளையபிராட்டியார், நிரந்தரவகரத்திலே கமலநயநபட்டருக்கு வட்டமணிக்குலத்திலே வாழ்க்கைப்பட்டார்.

(இளையாழ்வார் திருவவதாரம்.)

இவர்களும் தந்தாம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலத்திலே; (யயாவதாரந்மயூராம்ரோ ராமஸ்யஸாகேதபுரீவயத்வத் - தயாயதீந்த்ரஸ்யஸதாமுபாஸ்யாபுண்யாமஹாபூதபுரீவபூவ) என்று-அந்தஸ்தலத்திலே, (ஶாரீரகமஹாபாஷ்யம்ரங்யகர்த்தாஜிதேந்த்ரிய:-வேதார்த்தவித்தமஸ்ஸஶ்வத்வைஷ்ணவோதேஶிகோத்தம: - அஸ்மிந் மஹாபூதபுரேஸவிஷ்யதிநஸம்ஶய: - தேநத்வயாஞ்சீதாவத்ஸஸ்ம்ஜீதிஸ்ஸாத்விகஶாயிநீ-ப்ரதிஷ்டாம் பரமாம்கீர்த்திம்மமிஷ்யதிமஹீதலே - தஸ்ய ஸம்வந்திநஶ்ஶிஷ்யாஸ்ஸஞ்சரணாமபிதர்மமம் - மாம்ப்ராப்யப்ராப்தநிர்வாணாஸ்ஸமிஷ்யந்திகலௌயுகே) என்றும், (அநந்தப்ரயமம்ரூபம் லக்ஷ்மணஶ்சததப்பரம் - [illegible] ஸ்து கலௌகஶ்சித்பவிஷ்யதி) என்றும் இதிஹாஸதீவசநத்தின்படியே - திருவவதாரஸ்தலங்களோடே விகல்பிக்கும்படியான பெருமையையுடைய ஸ்ரீமந்மஹா

பூதபுரியிலே; ஆஸூரிகேசவப்பெருமாள் என்கிறவர், (க)மாதவமாஸத்திலேமயிலாபுரியில்கைரவிணீதீரத்திலே, மஹதாஹ்வயருடைய அபிமாநஸ்தலத்திலே, (அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாசப்ரபுரேவச) என்றும், (யஜ்ஞைர்வபரோயர்மோக்ஷமவத்ப்ரீதிகாரக:। அபீஷ்டகர்மப்ரும்யஜ்ஞஸ்தஸ்மாத்யஜ்ஞபராமதி: - இதிதஸ்மாத்ப்ரஜாஸ்ஸர்வா: குர்யுஸ்ஸங்கவிவர்ஜிதா: - யஜ்ஞைப்ரீதோஹரிஸ்ஸர்வம்அபீஷ்டஞ்ப்ரயச்சதி) என்றும்சொல்லுகிறபடியே-அவன் அபீஷ்டத்தைக்கொடுக்குமவனாகையாலே, அப்படியே, * பார்த்தன்றன் தேர்முன் நின்றானாய், "அன்றவர்தெய்வத்தேரினிற்செப்பிய கீதை" என்னும்படி உபதேசித்தருளின கீதோபநிஷதாசார்யனானராமாநுஜன்ஸந்நிதியிலே, புத்ரார்த்தியாய்அவனையுத்தேஶித்து யஜ்ஞம்பண்ண; (நநுராமாவரஜஸ்ஸ ஏஷபூய:) என்கிறபடியே-அவனே * கீதையின் செம்மைப்பொருள்தெரியப் பாரினிற்சொன்ன விராமாநுசனாகவும்; அதுக்குமேலே, * பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனனு மிலக்குமனோடு மைதிலியும் இரவுநன்பகலும் துதிசெய்யநின்ற விராவணாந்தக னெழுந்தருளியிருக்கையாலே, அங்கே நித்யஸேவைபண்ணுகிற (உ) இராமாநுசர்கள் மூவரும் மேஷமாஸத்தில் புஷ்யாஶ்லேஷங்களிலே (ந) க்ரதுபலமாக முன்பவதரித்தாப்போலே, (பத்யுஃபங்கஜவாஸிந்யா:ப்ரேஷணாத்ப்ரீதிவீதலே-அஹீநாமீஶ்வரஶ்ஸ்ரீமாநாஸீத்ராமாநுஜோமுநி:- சைத்ரேமாஸிமதேஸ்ம்யமார்த்ராயாம்ஸமஜாயத-ஸஹஸ்ரமூர்யாவிஶ்வாத்மாஶேஷஸ்தஸ்மிந்ஸமாவிஶத்-ஶேஷோவாஸைந்யநாயோவா ஸ்ரீபதிர்வேதிஸாத்விகை:, கல்யப்தேதிவ்யகும்பேபஞ்ஜநவிதேவத்ஸரேபிங்களாவ்யே சைத்ரேமாஸேமதேஷஷ்வியுதமஶதிநேஷ்வேயமாநேஹிமாம்ஶௌ-பஞ்சம்யார்த்ராஸமேதே ஸுரகுருதிவஸேகர்க்கடாக்யேவலக்நே ஸ்ரீமாந்ராமாநுஜார்யஸ்ஸமஜநிமஹாஜார்யஸம்ரக்ஷணார்யம்) என்று சொல்லுகிறபடியே - கலியுகம்பிறந்து நாலாயிரத் தொருநூற்றுப் பதினெட்டு வர்ஷத்துக்குப்பின்பு, பிங்களவர்ஷம் சித்திரைமாஸம் ஶுக்லபக்ஷத்தில்பஞ்சமி குருவாரம் திருவாதிரையிலே ஶுபமுஹூர்த்தத்திலே கர்க்கடலக்நத்திலே துளஸீவநத்திலே * நெடுங்காலமும் கண்ணன்நீண்மலர்ப்பாதம் பரவுகையாலே, "வெறிகொள் துழாய் மலர்நாறும்" என்னும்படிபுண்யகந்தவாஸிதாநந்தகிகந்தராளராய், உதயபர்வதத்தினருகே கனைகடலிலே ஆதித்யனுதிக்குமாப்போலே, இவரும், * நீர்வண்ணன் நீர்மலையருகானதாய் பெரிய ஏரியையுடைய பெரும்பூதூரிலே, * ஸ்ரீமானான ராமாநுஜதிவாகரனும், (ஆவிர்பூதம் மஹாத்மநா) என்று சொல்லுகிறபடியே-ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார்திருவுதரத்திலே தோன்றியருளினார்.—அநந்தரம், பெரியதிருவடியும், இவருடைய நியமநத்தின்படியே, அவ்வர்ஷம் தைமாஸம் பூர்ணசந்த்ர

(க) மாதவமாஸம் - வையாசிமாஸம். (உ) இராமாநுசர்கள் மூவர் - பரதன், சத்துருக்நன், இளையபெருமாள். (ந) க்ரது - யாகம்.

வாஸரம் புனர்பூசத்திலே, (விநதாபதமேஶ்வரம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-பெரியபிராட்டியார் திருவுதரத்திலே அவதரித்தருளினார்.

(ஜாதகர்மம் நடத்தினது.)

(ஆர்த்ராயாம்ஸமஜநிவைத்ரமாஸிதஸ்மாதார்த்ராத்மாவஹ்னக்ஷீபாரஸேநகஶ்சித்-ஸம்க்ராதும்ஜநமவிலம்விஹாரஹங்ம்யாஸாக்ஷாத்ஸ்ரீதீபிதமஸ்யதிவ்யஸூரி:) என்று அவதாரவிஶேஷமாக அவதரித்தவிது தான், * தேவகிபூர்வஸந்த்யையில் அச்யுதபாநு ராவிர்ப்பவித்தருளினாப்போலேயாய்த்து. இப்படி நிரவதிகதேஜஸ்ஸோடே அவதரித்து, (கௌஸல்யாஶுஶுபேதேநபுத்ரேணாமிததேஜஸா) என்னும்படி *தாயைக்குடல் விளக்கம்செய்து, யதார்த்தநாமமாக காந்திமதியாக்க;(ஜாதேகுமாரேஜநகஸ்ஸவேலஸ் ஸ்நாத்வாதடாகாதிஷு-ஜாதகர்மகுர்யாத்பிஶோர்நாபிவிகர்த்தநாத்ப்ராக் ஹேம்நைவநாந்தீமுவமத்ரஶஸ்தம்,) (ஜாதமாத்ரேகுமாரஸ்யஜாதகர்மவிதீயதே - ஸ்தந்யப்ராஶநாத்பூர்வம்நாபிகர்த்தநதோபிவா॥ஜந்மநோநந்தரம்கார்யம்ஜாதகர்மயதாவிதி - தைவாதீதகாலஶ்சேததீதேஸூதகேஹவேத்) என்று சொல்லுகிறபடியே - * விண்ணின்தலைநின்று மண்ணின்தலத்துதித்தவர்க்குப்பிதாவானவர் ஸசேலஸ்நாநபூர்வகமாக ஜாதகர்மத்தையும் பண்ணி, அநந்தரம், அநேக வ்ரீஹிதாநங்களும் ஸ்வர்ணதாநங்களும் பூதாநங்களும் கோதாநங்களும்பண்ணி உபலாளிக்க; அநந்தரம், பூமிப்பிராட்டியாரும் மனம்மகிழ்ந்து * வனமுலைகள்சோர்ந்துபாயக்கொடுத்து, புத்ராநநாவலோகநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க, * கேசவநம்பி பிறந்தனில் எண்ணெய்சுண்ணமெதிரெதிர் தூவினாப்போலே, அங்கிருக்கிற கேசவநம்பியான எம்பெருமானும், வைதிகோத்தமரான இவரவதாரத்துக்கு அநுகுணமாக, அங்குண்டான * கேசவன்தமரான வைதிகரைக்கொண்டு தம்முடைய திருமுற்றமெங்கும் ஸ்நேஹப்ரீவாஹமாக ஸம்ப்ரமத்துடனே ஸம்பவோத்ஸவத்தை நடத்துவித்து, அநந்தரம், (ஜாதஸ்யபஞ்சமதிநேஸுஶுபேமுஹூர்த்தே பஞ்சாயுதாபரணமிஷ்டமதீவஹாஹூ:) என்னும்படி பஞ்சாயுதாம்ஶாவதாரமான இவர்க்கு பஞ்சாயுதாபரணத்தையும் பாலபரிபாலநார்த்தமாக தரிப்பித்தருளினார்.

(நாமகரணம்.)

இச்சேதியைத்திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துபோகவிட, அவரும் இத்தைக்கேட்டு, ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறவெழுந்தருளி, ஸர்வக்ரது கேஶவஸோமயாஜியாரையும் ஸத்கரித்து, அவர்புத்ரனையும் முகவொளிதிகழக்கடாக்ஷித்து, "இவன் ஹஸ்ராகாரன், (ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நோலக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிவர்தந:) என்கிறபடியே - ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிக்குமாகையாலே, (* தத்தஸ்யஸத்ருஶம்

ஹவேத்) என்று சொல்லுகிறபடியே-இளையபெருமாள் திருநாமத்துக்குத்தகுதியாக "இளையாழ்வா ரென்று திருநாமஞ்சாத்தவேணும்", என்றும், (அஷ்டாதஶாஹேவிமதேதஶாஹேஸ்யாத்வாதஶாஹேப்யயமாஸிவர்ஷே। வம்ஶாநுகூலேதிவஸேஶுபாஹே புத்ரஸ்யகுர்யாதயநாமகர்ம॥யும்மாக்ஷரம் வோஷபதாதிமய்யம் அஜஸ்யதீர்கம் ஸவிஸர்ஜநாஜும்। ஸந்நாமதேவர்ஷிமஶ்ரோஶ்வபித்ரோர்நாமாநிவாஸத்யுபஸர்மயும்வா) என்றுசொல்லுகிறபடியே-பன்னிரண்டாம்திவஸத்திலே நாமகரணோத்ஸவம் பண்ணுவிக்கிற திருமலைநம்பியும், இவருடைய புத்ராருடையதக்ஷிணதக்ஷிண புஜங்களிலே, விலக்ஷணமான சங்கசக்ரங்களையும்ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமென்று கேசவஸோமயாஜியாரைக்கொண்டுபண்ணுவித்து; அநந்தரம், இளையாழ்வார் என்றுதிருநாமம்சாத்தியருளினார்.— அநந்தரம், ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்கு ஆஸந்நமாக, அதுக்குமேலைத்திருவீதி என்னலாம்படியாயிருக்கிற நிரந்தரவகாரத்திலேயெழுந்தருளி, பெரியபிராட்டியார்புத்ரனையும் இளையாழ்வாரைப் போலே தன் * தாமரைக்கண்களால்நோக்கி; (ஆஜிஷ்ரந்மூர்த்நிஸஸ்நேஹம்) என்று உச்சியைமோந்து, "இவன் (அநஸூயாக்ஷமாஶாந்திஸ்ஸந்தோஷப்ரியவாதிதா।காமக்ரோதபரித்யாகஶ்ஶிஷ்டாசாரஸ்யலக்ஷணம்) என்று சொல்லுகிறபடியே - ஆத்மகுணங்களை உடையனும், வைதிகபக்ஷவானும்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, "கோவிந்தர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். அநந்தரம், சிலநாள்கழிந்தவாறே பெரியபிராட்டியாருக்கு த்விதீயபுத்ரனுண்டாக, திருமலைநம்பியும், க்ருஷ்ணப்ரேமாதிஶயத்தாலே, அவருக்கு "சிறியகோவிந்தர்" என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

ஸூர்யதர்சநம் முதலானவை.

இப்படி ஆதரணீயரான இளையாழ்வாரை * வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலிலே கண்ணுக்கினிதாகக் கண்டுகொண்டிருந்து, "அத்திரிசூழ் ஞாலமநந்தாவதாரமெனச் - சித்திரையிலாதிரைநாள் வந்துதித்ததேசிகனே - கேசவனார்வாழக்கிளைவாழக்கீர்த்தியிரும் - ஆசூரிவந்துதித்தவாரியனைச்சொன்னாரார்" என்றுதாலாட்டிச் சீராட்டிக்கொண்டு "செங்கண்மால்கேசவன் தன்திருநீர்முகத்துத்துலங்குசுட்டி" என்னும்படி கேசவசிசுவினுடைய சுட்டியையும்முகத்தையும் த்ருஷ்டிகளாலே கண்டுஉபலாளிக்க; அவ்வளவிலே, அழகியநங்கையார்க் கொத்திருப்பாராயிருக்கிற யஜ்ஞபத்நிகளான நங்கைமார்வந்து இவரைக்கண்டுகளித்து எடுத்துக்கொண்டு உபலாளிக்க; அநந்தரம், (ஶிஶோர்நிஹ்ராந்நிஷ்க்ரமணம்சதுர்த்தே மாஸிப்ரஶஸ்தம் ஶுபவாஸரேஸ்யாத் । ப்ரத்ரீக்ஷ்யஸூர்யம் ஶஶிநம்ஹரிஞ்ச்ம்ராமாயிநாயம்தத்தவவநீத்வா॥ ம்ஹாணி மாதாமஹ மாதுலாநாம் ததஸ்ததாநீம் நிவேஶ்யேத்ஹேஸ்வே) என்றுசொல்லுகிறபடியே-நாலாம்மாஸத்திலே ஆதித்யதர்ஶநம்சந்த்ரதர்ஶநம் முதலானவற்றையும் பண்ணுவித்து, (கார்த்திகேமாஸி

பௌஷேவா வைத்ரேவா ஷால்மஷ்நேபிவா।கர்ணவேயம் ப்ரஶம்ஸந்தி ஶுக்லபக்ஷேஶுபேஹநி॥ஶிஶோராஜாதஷநஸ்யமாதுருத்ஸங்கஸர்ப்பிணஃ। ஸூசிகோவேயயேத்கர்ணம் ஸூச்யாத்விமுணஸூத்ரயா) என்று சொல்லுகிறபடியே-"கேசவநம்பியுன்னைக்காதுகுத்த" என்னும்படி * வார்காது தாழப்பெருக்கி அமைத்துப்போர ;

—:※:—

அந்நப்ராசநமும், ஆண்டுநிறைவும், சௌளமும்.

அநந்தரம், (ஷஷ்டேஷ்டமேமாஸிஸவேத்ஸுதஸ்யஜாதேஷுஷ்ஷேஷ்வயவத்ஸரேஷு। ஆஜ்யோதநப்ராஶ நமஸ்யமாதா ஸ்வாங்கே ஸமாரோப்ய ஹிரண்யபாத்ரே॥ வ்ருதேநதத்நாபயஸாக்தமந்நம் ஸமந்த்ரகம் ப்ராஶயதேகுமாரம்) (அந்நப்ராஶநமாதித்யம்விவாஹம் வாஸ்துகர்மச। ராத்ராவேவாநிஶம்குர்யாத் ஶேஷாண்யஹநிகாரயேத்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ஆறும்மாஸத்திலே அந்நப்ராஶநமும் பண்ணுவித்து, மேல் ஆறுமாஸம் சென்றவளவிலே நாற்றிருபதாண்டுக்கடியான ஆண்டுநிறைவுகல்யாணமும் வேண்டினபடி உபலாளிக்க ; அநந்தரம், இளையாழ்வாரும், * தன்முகத்துச்சுட்டி தூங்கத் தூங்கவிளையாடிக்கொண்டிருக்கிற விவரையெல்லாரும்கண்டுகளித்து உபலாளிக்க; அநந்தரம், சிலநாள் கழிந்தபின்பு, (குரோதிசௌளம் ப்ரதமேத்ருதீயேவர்ஷேயவா ப்ராமுபநீதகாலே।ஶிஶோஸ்துமாதாயதிகர்ஹிணீஸ்யாத் நபஞ்சமாத்ப்ராக்பரதோநதோஷஃ) என்றும் (ஜந்மநோப்ருதீயேவர்ஷே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - மூன்றும் வர்ஷத்திலே சௌளகர்மத்தையும் பஹுவாதரத்துடனே செய்வித்து உபலாளிக்க ; அப்போது, இளையாழ்வாரும், பொற்பூவாலே அலங்க்ருதமான பிற்பக்கத்திலே சிறுகுடுமியும், * கழுத்தினிற்காறையும், பின்னில்தூலங்குமாசிலையும் பீதகச்சிற்றுடையும், * பொன்னரைநாணொடு மாணிக்கக்கிண்கிணியுமான ஆகாரத்துடனே மண்டிதராய், தமக்கு இணையாயிருக்கிற * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான வைதிக புத்ரர்களுடனே, (பாலா அபிக்ரீடமாநாஃ ம்ருஹத்வாரேஷுஸம்பஶஃ। ராமாஹிஷவஸம்யுக்தாஶ்சக்ருரேவம்மியஃகயாஃ) என்றும், (பாலக்ரீடநகைஃக்ரீடந் க்ருஷ்ணக்ரீடாம்ய ஆதஷே) என்றும்-பகவல்லீலாநுகாரிகளாய், "கேசவா" என்னும்படிபேசுவது, "கேசவனேயிங்கேபோதராய்" என்று எழுந்தருளப்பண்ணுவது, "கேசவநம்பியைக்கால்பிடிப்பாள்" என்று திருவடித்தொழுவது, "சேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லால்மற்றும்கேட்பரோ" என்று. இப்படிகேசவன்தமராய், * கேசவனெம்பெருமானைப் பாட்டாயபலபாடி * இன்புறுமிவ்விளையாட்டுக்களாலே எல்லாரையும் ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு, அதுக்குமேலே, "பொன்னிவர்மேனி" என்னும்படியான வடிவழகாலும் நடையழகாலும், கௌமுதீசந்த்ரனைப்போலே, கண்டவர்களைக் கண்குளிரப்பண்ணிக்கொண்டுவளர்ந்து செல்லாநிற்க ; இப்படி (ராஜவத்பஞ்சவர்ஷாணி)

என்னும்படிபோஷித்துக்கொண்டுபோந்து; அநந்தரம் (அ இதிப்ரஹ்ம) என்றும் (அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி) என்றும்ப்ரதிபாதிக்கிற ஶப்தங்களுக்கெல்லாம், "அகரமுதல வெழுத்தெல்லாம்" என்னும்படி அகாராத்யக்ஷரஶிக்ஷை பண்ணுவிப்பதாக மண்ணளந்த பெருமாள்கோயிலிலேயுபக்ரமித்து, அக்ஷரஶிக்ஷகனிடத்திலேவைக்க, அந்த * மண்ணையிருந்துதுழாவி "சங்குசக்கரம்தண்டுவாள்வில்லுமல்லதிழைக்கலுறுள்" என்னும்படி அதிலேயிவரும் தக்ஷராய், * தெரிந்தெழுதிவாசித்துத் திருந்தினவநந்தரம் ;

—:※:—

உபநயநம்.

(கர்பாஷ்டமேப்தேவ்ரதபந்தநம்ஸ்யாத் விப்ரஸ்யகுர்யாதஷ்டவாஷ்டமேப்தே।வ்ரதக்ஷயோபஞ்சமஷஷ்டயோர்வாஸ்யாதேதஹந்தம்ஹிகபர்ஷிமுக்யைஃ॥ விப்ரம்வஸந்தேக்ஷிதிபம்நிதாகே வைஶ்யம்வநாந்தேவ்ரதிநம் விதத்யாத்।ஆஷோடஶாப்தாநுப நீதகாலோ வ்ருத்யாதஷ்ர்யிவம்ஸவதித்விஜந்மா) என்றும், (கர்பாஷ்டமேஷு ப்ராஹ்மணமுபநயீத) என்றும்-கர்ப்பாஷ்டமத்திலேதானே உபநயநகர்மத்தையும் சீரியதாக உபலாளிக்க ; இளையாழ்வாரும், * பொங்கிலங்கு புரிநூலும் தோலுமானவடிவும், வடிவான ஆகாரத்துக்கு அநுகுணமாக கௌபீநகடிஸூத்ரமும், முஞ்சியாலே அஞ்சிதமான அரையும், பாலாஶதண்டமண்டிதகரமும், புண்ட்ரகுண்டல மண்டித முகமுமாய் விளங்காநிற்கிறவிவரை, எல்லாரும் கண்டு களித்து உபலாளிக்க ; பின்பு ப்ரதமோபாகர்மம்நிறைவேறினவநந்தரம், (ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்யஃ) என்று விதிக்கிறக்ரமத்திலே வேதாத்யயநம் ஆரம்பித்து நடத்த ; (ப்ராஹ்மாயீத்யஸ்விஸ்தரம்) என்று-க்ருஷ்ணன் ஸாந்தீபிநிபக்கலிலே அல்பகாலத்திலே அதிவிஸ்தரமானவேதத்தை அதிகரித்தாப்போலே, இவரும், ஸாங்கோபாங்கமாக, சதுர்வேதத்தையும், "சுருதிகள்நான்குமெல்லையில்லாவறநெறியாவுந்தெரிந்தவன்" என்னும்படி திருத்தமப்பனார்ஸந்நிதியிலே அதிகரித்து, (ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி,) (யத்ரைகம்பவந்தி) (வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்யஃ) என்று-எல்லாம் பகவத்ப்ரதிபாதகமாகையாலே அநவரதம் ஆவர்த்திபண்ணிக்கொண்டு ஸமிதாதாநாதிகள்தொடக்கமானப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்திலேநிரதராய்நிற்க ;

—:※:—

திருக்கல்யாணம்.

பின்பு, பிதாவானவர், ஷோடஶவார்ஷிகரானவளவிலே, ஸதாராம்பதி ஸங்கல்பித்து, கோதாநவ்ரத ஸமாவர்த்தந பூர்வகமாகஇவருக்கு ஸத்ருஶமான ஸ்தலத்திலே ஸம்பந்தமாம்படி உத்வாஹகர்மத்தையும் நிறைவேற்ற ; பின்பு, இளையாழ்வாரும், வஸ்த்ரயுக்ம

வேஷ்டகத்துடன் அங்குலீயகாத்யாபரணசோபிதராய், (ஏராஸ்பித்ஜீ க்ஜீதா இதி)என்கிறப்ரீதியுடனே ஸபத்நீகராய்க்ரஹஸ்த்தாஸ்ரமத்திலே யிருந்துகொண்டு, (வர்ணாஸ்ரமாசாரவதா புருஷேணபரஃபுமாந் । விஷ்ணுராராய்யதேபந்யாநாந்யஸ்தத் தோஷகாரக:) என்றுசொல்லுகிறபடியே — * வேள்வி யைந்திலும் ஏதமில்லாதவராய், அக்நிகார்யமான ஔபாஸநம் அதிதிஸத்காரம்தொடக்கமானவற்றையும் நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க ;

—✻—

திருக்கச்சிநம்பி, பேரருளாளருக்கு அந்தரங்ககைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தது.

அக்காலத்திலே, ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடையராய் பூவிருந்தவல்லி வேந்தனை திருக்கச்சிநம்பியும், பூவிருந்தவல்லியிலும், பெருந்தேவியார் நாயகனை பேரருளாளரை ஸேவிக்க வெழுந்தருளுகிறவர், பலகாலும் ஸ்ரீபெரும்பூதூர்வழியாக எழுந்தருளுவர்; அத்தைக்கண்டு இளையாழ்வாரும், திருக்கச்சிநம்பியை "ஒருராத்ரி இங்கே வஸிக்க வேணும்" என்ன ; அவரும் அப்படியேசெய்து, இவரிடத்திலே தீர்த்தஸ்வீகாரம்பண்ணிப்போக;அன்றுதொடங்கி அந்யோந்யம் ப்ரேமம்நடவாநிற்கும்; அவருடையபக்தியடியாக இளையாழ்வாரும்அவரை மிகவும் பக்திபண்ணிக்கொண்டுபோருவர் ; அக்காலத்திலே, நம்பியும் பெருமாள்நியமநத்தின்படியே ஸதாசார்யஸமாஸ்ரயணத்திலே ஸாதரராய்க்கொண்டு பெரியகோயிலேற வெழுந்தருளி,பெரியநம்பிபுருஷகாரமாகப் பெரியமுதலியாரைத் திருவடித்தொழுது, தம் அபேக்ஷிதங்களை ஆவிஷ்கரிக்க ; அவரும், அப்படியே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளி அங்கீகரித்து அசேஷரஹஸ்யங்களையும் அவர்ப்ரஸாதித்தருளக்கேட்டு க்ருதார்த்தராய், "திருக்கச்சிநம்பிதொழும் சீருடையோன்வாழி"என்னும்படிபெரியநம்பிதிருமாளிகையிலேநித்யஸேவை பண்ணிக்கொண்டு போருகிறவர், "பெரியநம்பி ஒருநாள் நம்மை 'அளியனம்பையல்' என்று அபிமாநித்த வன்றுய்ந்து நம்ஸ்வரூபஸித்தியுள்ளது" என்றறுதியிட்டு, அவரபிமாநத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்க ; அவரும், ஒருநாள் இவரைக்காணமல், "நம்முடைய திருக்கச்சிநம்பிதாஸர் எங்கே?" என்று தேடியருள ; இத்தைச்சிலர் அவர்க்கப்படியே அறிவிக்க ; அவரும் இதைக்கேட்டு, "அடியானிவனென்றெனக்காரருள் செய்யும் நெடியான்" என்று அத்யந்தஹ்ருஷ்டராய், அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு உத்தரவேதியிலே உதிதரான ஹஸ்திகிரிநாதனுக்கு, (பார்ஸ்வேஹரதஸத்ருஸ்நௌ .தாலவ்ருந்தவிவேஜிது:) என்னும்படி ஆலவட்டமுங்கையுமாய் அநவரதம் அந்தரங்ககைங்கர்யம் செய்துகொண்டு போருகை. பெருமாளுக்கு அத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷய ...பேசி, "வரந்தரு ...ருமாள்

என்னும்படியான பெருமாளும் அதிதார்ச்சாவ்யவஸ்த்தராய் இவருடனே வாசாமகோசரமாக வார்த்தையருளிச்செய்ய ; இப்படி அலவலையான அழகியவரதரை, நம்பியும் ஏகாந்தத்திலே "அடியேனுக்கு ஆத்மதாஸ்யமாயிருப்பதொரு தாஸ்யநாமம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்ன ; * ஒரு வாரணம் பணிகொண்டவனை வாரணாசலபதியும், வாரணபதியானவவரிடத்தில் க்ருபைபின்னாட்டி, தந்நாமத்தாலேஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸர்என்றுதிருநாமம்ப்ரஸாதித்தருளினார்.

—✻—

உடையவர் பெருமாள்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும்போது, திருமருமகன்மார் அவதரித்தது.

இப்படிஅந்தரங்கராய் அங்குத்தைக்கு அடிமைசெய்துகொண்டு போருகிறவக்காலத்திலே, இளையாழ்வாரும் ஹஸ்திகிரியிலேசென்று, உத்தரவேதிநாதனைத் திருவடித்தொழுது, அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுவதாக, தமக்கிஷ்டமான பட்டர்கள் வீதியிலே கிழைச்சிறகிலே வடக்கடைய ஒரு திருமாளிகையை யுண்டாக்கிக்கொண்டு ஸபத்நீகராய் க்ரஹஸ்த்தாஸ்ரமத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வக்காலத்திலே; (ஸௌமிகமலாஹ்யாநே புண்யே ராமாநுஜஸ்யஸஹஜேஷ்வே। தத்தாஷ்ஜேஸாவஸுதாஸ புத்ரௌதாஸரதிவரதவிஷ்ண்வார்யௌ) என்றும், "ஆசூரிப்பெருமானென்றுமவ ரெதிராசர்க்கநுசர் கேசவப்பெருமாளவர் குமாரர் - பூசுரர்கோன் பெம்மானு மிளையாழ்வாரும் பூமியுடன் கமலையுடன் புதல்விமாரும் - பேசுமெதிராசர்க்குப் பின்பிறந்தபூமியென்பாளுயர்கந்தாடை|- யாசிரியனனந்தனார்னருளினாலே முதலியாண்டானென்றுள்" என்னும்படி இளையாழ்வாருக்கு பாகிநேயராய்க்கொண்டு, தாஸரதி வரதவிஷ்ணவார்வர்களாகிற புருஷஸ்ரேஷ்டர்களும், ஸ்ரீபுருஷமங்களாதிகளிலே அவதரித்துப் பரிணமித்துக்கொண்டுபோந்தார்கள்.

—✻—

முதலியாண்டான் கூரத்தாழ்வான் இவர்கள்திருவவதாரம்.

அவர்களிலே, முதலியாண்டான், (ஸ்வர்பீயாஸஸரத்மநௌ கலியுகே ஸம்வத்ஸரே ஸ்ரீமுகே வெத்ரேமாஸிஸிதத்யுதாவுபஜீதாவஷ்டாதஸேவாஹநி । ஷஷ்ட்யாமிந்துஜிநே ரவௌப்ரவரஹே வாயூல வம்ஸ்யாம்ரணீ: ஜஜ்ஞேதாஸரதிர்ஹி யஸ்யமஹிதோ ராமாநுஜோமாதுல:)என்று அவதரித்துப் போரப்பொலிந்தருளினார்.—அப்படியே, *கூரியமெய்ஞ்ஞானத்தையுடையரான கூரத்தாழ்வானும்,ஹாரீதகுலதிலகராய், அவர்பிதாவானவர், யாகம்பண்ணுகையாலே ஸ்ரீராமநாமஸோமயாஜியானவர்ஸூநுவாய், ஸ்ரீவத்ஸாத்மகராய், (கல்யப்தே கலிபாவகே மகாமே ஸுர்யேவஸக்லோத்தரே வர்ஷேஹாநுதீய

வாஸரவரேபக்ஷேவஸஙக்லோத்தமேபஞம்யாம்கரிஸைலகேதுரநவே நக்ஷத்ரவர்யேவ்யயஃ ஸ்ரீவத்ஸாம்கஸ்ரீவாதராஜஸஸ ஸூலோகபுண்யோதயஃ) என்கிறபடியே - கூரத்திலே அவதரித்துப் போரப்பொலிந்தருளினர்.

—❧❧✵❧❧—

"ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" என்கிறச்ருதிக்கு யாதவப்ரகாசன் அபார்த்தம்பண்ணினதும் அதற்கு உடையவரருளிச் செய்த நிர்வாஹமும்.

அநந்தரம், இளையாழ்வாரும், பெருமாள்கோயில்ஸமீபத்திலே யாதவப்ரகாஸன் என்பானொருவன் ஏகதண்டி வேதாந்த வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறானென்றுகேட்டு, இவரும் அங்கேசென்று அவன் பக்கல் மேதாவிகளோடு ஸஹாத்யாயிகளாய்க்கொண்டு படிக்கிற சேதியைகோவிந்தர் கேட்டு, (ஸர்ப்பம்நஸ்ஸமீஹிதம்) என்று, நமக்கு ஜ்யேஷ்டப்ராதாவான இளையாழ்வாரோட்டைஸம்பந்தமுண்டென்று பேராசையோடேவந்து வாசிக்கத்தொடங்கினர். அநந்தரம், யாதவப்ரகாஸன்வ்யாக்யாநவேளையிலே ; (ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம) என்கிற வாக்யத்துக்கு ("ஷண்டோமுண்டஃ. பூர்ணஶ்ருங்கோகௌஃ) என்று கண்டத்வ முண்டத்வ பூர்ணஶ்ருங்கத்வமாகிற விஶேஷணங்கள் ஒருகோவ்யக்தியிலே கூடிநிற்குமாபோலே ப்ரஹ்மத்துக்கும் இவ்விஶேஷணங்கள் கூடுவது" என்று யாதவப்ரகாஸன் அபார்த்தப்ரதிபாதகம்பண்ண ; இத்தை இளையாழ்வார் நிரோதித்து ; ஸத்யபதத்தாலே - க்ஷணிகவ்யாவ்ருத்தியும், ஜ்ஞாநபதத்தாலே - அசித்வ்யாவ்ருத்தியும், அநந்தபதத்தாலே-பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணி, "சேதநாசேதந விலக்ஷணமுமாய் நித்யமுமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம்" என்று இளையாழ்வார் ப்ரதிபாதிக்க; யாதவப்ரகாஸன் அத்தைக் கேட்டு ஹூங்காரம்பண்ணினன்.

—❧❧✵❧❧—

"தஸ்யயதாகப்யாஸம்" என்கிறச்ருதிப்ரசம்ஸை.

அதுவுமன்றியே, இளையாழ்வார் கோவிந்தபட்டரை ஸ்வாதீநமாகக்கொண்டு சிந்தனைபண்ணுவிக்கிறதும் குறுமாகாநிற்க, ஒருநாள் இளையாழ்வார் யாதவப்ரகாசனுக்கு அப்யஞ்ஜநத்தொழில்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே, (தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) என்கிற வாக்யத்துக்கு அவன் அநுசிதார்த்தம் சொல்ல, அதுகேட்டு ஶோகாஸ்ருவிழுந்து அவன்தொடைவேக, அவன் இவர்முகம் பார்த்து, "துக்கமாவானென்?" என்ன ; இளையாழ்வாரும், (ஸர்வமேபித்வர்புகர்வர்ஷே ஸ்ஜிஜத்யம்ஸமதஃகராஃஜலாநிகதிவித்) என்றும் (ஸ்ருதக்ரமதீர்மோக்ஷார்த்மேவர்ஷார்யேதுமாதத்ரயம்) உதும்

ஶாதஜுவர்மேஸ்யாத்) என்றும் (கம்பிவநிதிகபி:) என்று-ஸூர்யனை (ஆஸஉபவேஸே) என்று - ஸமாஶ்ரயத்தையுடைத்தான கமலமென்று இத்யாதிசொல்லலாயிருக்க, அபார்த்தம்கேட்டவாறே" என்ன ; அதுகேட்டு யாதவனும் குபிதனாய், "நான்சொன்னபடி கேட்கில் வாசித்திரும், அல்லாவிடில் விட்டுப்போம்" என்ன ; இவரும் அப்படியே விட்டிருக்க ; உடனே தன்னுடைய ஶிஷ்யர்களிலே அநுகூலரையழைத்து, "நீங்கள் நான் சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க, இளையாழ்வாரொருவருமே நம்மோடேயெதிர்த்தட்டாக ஆக்ஷேபியாநின்றார், இவராலே நம்முடைய அத்வைதரீதி குலையும், இவர்முடியும் விரகென்?" என்ன; அவர்களும், பலபடி படும்வண்ணம் சொல்ல ; "அவ்வோவழிகளுக்குப் பழி பாவங்களுண்டாம், அவை வாராமல் நாம் நினைத்தபடியே கைகூடும் ; - மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக்குகையென்று என் அகவாயிலுற்றது" என்ன ;

—❧❧✵❧❧—

யாதவப்ரகாசன், இளையாழ்வாரைக்கொல்ல நினைத்து வடதேசத்துக்கு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுசென்றது.

ஸர்வரும் ஐகமத்யம் பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதநன் தர்மபுத்ரவிஷயத்தில் ஜதுக்ருஹநிவாஸநம் பண்ணினாப்போலே, அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரையழைத்து, "நீரில்லாவிடில் ஒரு சாயலாயிருந்தது, கோபியாமல் ஆரம்பித்தக்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்தும்" என்று நன்மையுரைத்து, உள்ளிட்டு, ஒருநாளாக கங்கையாத்ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப்போக ; நின்றநின்ற விடங்களிலே இளையாழ்வார் கோவிந்தபட்டருட்பட ஸச்சாத்ரகோடிகள் ஶுஶ்ரூஷிக்க, கங்கைக்கணித்தாக ஒருபயணத்திலே இளையாழ்வாருடைய அதிஶயமான ஸூக்திவிசேஷங்களைக்கேட்டு இவரிடத்திலே அஸூயைநடக்க,ததீயரும் அப்படியேகடிகடி என்றுவழிச்செல்லாநிற்க;விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒருபள்ளக்கரையிலே ஸ்ரீபாதம்விளக்குவதாகஇளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும்கூடினவளவிலே,கோவிந்தபட்டர் விஜநஸமயமறிந்து, இவர்களுடைய கங்காயாத்ரா நிமித்தத்தை ஜ்யேஷ்டப்ராதாவுக்கு ஸூசிப்பித்துத் தாம் போந்தார்.

—❧❧✵❧❧—

அவன்கருத்தைப்பிழைப்பித்து மீண்ட இளையாழ்வாரை பெருமாளும் பிராட்டியும் வழிநடத்த கச்சிநகரேறவெழுந்தருளினது.

இளையாழ்வாரும், ஆப்தவசநத்தாலே விஶ்வஸ்தராய், ஆரண்யத்திலே அவர்களையகன்று, வழியைவிட்டுக்குறுக்கறுத்து, ஒருமரத்தடியிலே நின்று, (பதிவிஜநேவ்நேதபதிஶூர்யநி வர்மருவெள வரதரகண்டகே விமதவாரிணிஶார்க்கரிலே) என்றும் (அஸ்த்யாரண்யம்தர

ண்யமாஸாரண்யஜுர்பிபாஷபம் ஸூரீக்ஷத்தபரீரமஹரீஸுப்தஸரீஸ்ஸேபம்) என்றும் (ஸிமஹவ்யாக்ரஸரீஸ்ஸேபம்) என்றும் சொல்லப்படுகிற சிறந்தகாட்டிலே, * ஆவாரார்துணையென்று * பக்கம்நோக்கி * அலமர்ந்து * மதியெல்லாமுள்கலங்கி * அடியிடத்திமிர்கொண்டாலொத்திருக்க; ஸர்வேஶ்வரனும், (மத்வித்தாமத்மதப்ராணா:) என்றும், (யோமக்ஷேமவஹாம்யஹம்) என்றும், "அருள்தருவானமியான்" என்றும், "தனதன்பர்க்கன்பாகும்" என்றும், வேடனும்வேடுவிச்சியுமான வேஷத்துடனே*வாளும் வில்லுங்கொண்டு * இடர்கெடவிந்து தோன்றி ஸஹதர்மசாரிணியான பிராட்டியும், இவர்விடாயை யாற்றுகைக்காகத் தோற்றி, இவரைவினவி, "வாராய்! ப்ராஹ்மணா! * வழிதிகைத்தலமருகின்றவுமக்கு நல்வழிகாட்டுகிறோம் நாங்கள்" என்ன; இவரும் அவர்களைக்கண்டு கலக்கமற்று, "நீங்கள் எங்குநின்றும் வந்திகோள்? எங்கேறப்போகிறிகோள்?" என்று கேட்க; "உத்தரதேசஸித்தாஶ்ரமத்திலிநின்றும் வருகிறோம், ஸத்யவ்ரததேஶமேறப்போகிறோம்" என்ன; "ஆகில் நானும் உங்களுடனே புண்யகோடியேறவருவானாகநினைத்திராநின்றேன்" என்ன; நல்லதுஎன்று, அவர்கள் முன்னடியிட, இவரும் அவர்களைப் பின்செல்ல; அவர்கள் ஸ்வாதீநமான வழிநடத்த, விந்த்யம் பிற்காலித்தவாறே ஸாயங்காலமாக, காலோசிதமான கர்மாநுஷ்டாநங்களையும் செய்து, அவர்களுடனே உபவாஸித்து, (மலீமஸமிதமோஜமஹஶேஷமாவருஷதி) என்று சொல்லுகிறபடியே - தமோமயமான வளவிலே, முன்னடிதோன்றாமல், (பஞ்சவட்யாமயோராம:) என்கிறபடியே - ஒருவ்ர்க்ஷராஜனை ஆஶ்ரயித்து நீர்க்கரையிலே யிருந்தார்கள்.

—⁂—

தம்நிஜரூபத்தை மறைத்துவந்த பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும் சாலைக்கிணற்றில் தீர்த்தம் ஸமர்ப்பித்தது.

அநந்தரம், வ்யாதபத்நியானவள் நல்லதண்ணீர்மடுக்க ஆசைப்பட, அதுக்கு வ்யாதபுருஷனும், கிட்டவே பாநார்ஹக்கிணற்றிலே (மயூராநிர்மலஶீதளமம்பிவ) என்கிறபடியே - பருகுநீர் விடியக்காட்டுகிறோமென்ன; இளையாழ்வாரும், "ஐயோ! மஹோபகாரகரான விவர்களுக்கு லப்தமநோரதமாக்குகைக்கு அநபிஜ்ஞ தேஶமாய்விட்டதே!" என்றுகொண்டு மிகவும் நிர்விண்ணராகா நிற்க; பின்பு * கனவிருளகன்று * கீழ்வானம் வெள்ளென்று குளிர்காற்றுவீச, * அரிஅரியென்று பேரரவங்கொண்டு எழுந்திருந்து, சடக்கென காலீநகர்மத்தைமுடித்துக்கொண்டிருக்கிறவளவிலே; அந்த தம்பதிகளிருவரும் ஸமீபத்திலே ஒருகிணற்றங்கரையிலே அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டு, இவரைப்பார்த்து, "தயாவானே!, தாஹித்தோம், இந்தக்கிணற்றிலேயிறங்கி உதகப்ரதாநம்பண்ணும்" என்ன; அவரும் அப்படியே அந்தக்கிணற்றிலேயிறங்கி இரண்டு திருக்கையாலும்மண்டித் திருமஞ்சநத்தைமொண்டு மூன்றுகை திருமஞ்சநம் ஸமர்ப்பிக்க; அவர்களும் மண்டியுண்டு உருக்காட்டாதே ஒளிக்க; இவரும் கரையேறிவழிநடத்துமவர்களைத் தேடிக்காணமல் ஸர்வதோதிக்கமாகக் கூப்பிட்டு, நாலடிதோன்றினவழியிலே நடந்துவந்து, * கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம்வந்தணைய, ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டமாக, "நேற்றுநின்றநிலைக்கு இப்படி ஒருவெளிநாடு கண்டதே!" என்று ஆஶ்சர்யயுக்தராய்நோக்க; அங்கே நாலிரண்டு பேர்வரக்கண்டு, "இவ்விடம் எவ்வூர்? எந்ததேசம்? எந்தஸ்தலம்?" என்ன; அவர்களும், "இதென்ன ப்ராஹ்மணா! புண்யகோடிவிமாநம் முன்னே நிற்க தெரியாதோ? இது சாலைக்கிணறன்றோ?" என்ன; இளையாழ்வாரும் "ஹா, ஹா" என்று தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய், (கிமாமதோஸ்மி) என்றும் (க்வாஹமத்யஜஹுர்வஹ்ய:) என்றும் (க்வவத்ஸலதா) என்றும் - அவர்களைப் பெருமாளும் பிராட்டியுமாக புத்திபண்ணி, (நியதபுளகிதாங்கீ நிர்ஜராநந்தபாஷ்பா) என்று பக்திரஸம் உந்மஸ்தகமாக, ஆழ்வாரைப்போலே அவனுடைய ஸௌலப்யஸௌஶீல்யாதிகளை அநுபவித்து, "எத்திறம்!" என்று மோஹித்துக்கிடந்தார்.

—⁂—

நாள்தோறும் சாலைக்கிணற்றிலிருந்து திருமஞ்சநம்கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பித்தது.

(ஶநைராஶ்வாஸிதஸ்வயம்) என்று தம்மிலே வ்யாமோஹம் தெளிந்து, (ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவஹேஸகே) என்று கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனைப்ரமிப்பித்தாப்போலே, *நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து "உருக்காட்டாதே யொளிப்பாயோ" என்று இப்படிபலவகை புலம்பி, தம்மிலே உள்ளந்தேறியெழுந்து ஆநந்தநிர்ப்பரராய், பெரியமார்க்கத்திலே சென்று, வையமாளிகையேறி, "தென்னத்தியூரர்கழலிணை" என்னும் * திருப்பொலிந்தசேவடியிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அவன் அந்தர்த்தாநம்பண்ணின விடத்திற்கருத்தறிந்து அந்தச்சாலைக்கிணற்றிலே பெருமாள் திருவாராதநத்துக்குத் திருமஞ்சநம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டுபோராநின்றார்.

—⁂—

யாதவப்ரகாசன் சிஷ்யர்களுடனே கங்கைக்கரையைச் சென்று கிட்டியது.

அங்கேயாதவப்ரகாஶனும் இவர்கள்வருமளவும்நிற்க, அவ்வளவிலே கோவிந்தபட்டர்வர, அவரைக்கண்டு அவனும் "இளையாழ்வாரெங்

கே?" என்ன; கோவிந்தபட்டரும், "அவரை நான்கண்டிலேன்" என்ன; அவனும் அந்தேவாஸிகளை விட்டுத்தேட, அவர்களும் தேடிக்காணாமல் மீள; ஐயோ! காட்டிலே என்னதீங்கு வருகிறதோ! என்று துக்காகுலராய், பயணகதிகளிலே கங்காதீரத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

—※—

உள்ளங்கைகுளிர்ந்த நாயனார், காளஹஸ்தி ஸ்தலத்துக்கு ஸர்வாதிகாரியானது.

ஸர்வரும் கங்கையிலே மாகஸ்நாநம்பண்ணாநிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தபட்டர் அகமர்ஷணம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே கையிலே ஒருலிங்கம்வந்துசேர; அவரும்விஸ்மிதராய்க்கொண்டு யாதவப்ரகாஸனுக்குக்காட்ட; யாதவப்ரகாஸனும், "வாரீர் கோவிந்தபட்டரே! நீர் தைவஜ்ஞாகையாலே கங்காஸ்நாநபலம் கைசேர்ந்தாப்போலே கங்காதரனே கைசேர்ந்தான்" என்று இவரிடத்திலே விஸேஷப்ரதிபந்நனாகாநிற்க; இவர்கைசேர்ந்ததுவே நிரூபகமாக 'உள்ளங்கைகுளிர்ந்த நாயனார்' என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.—ஸர்வரும் மாகஸ்நாநம் பண்ணி மீண்டு ஜகந்நாதம் அஹோபிலம்வழியாகவர, மத்யே உள்ளங்கைகுளிர்ந்தநாயனாரும், "இந்த பாணிலிங்கத்தை ஒருசிதஸ்தலத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேன்" என்ன; அவனும் "அப்படியேசெய்யும்" என்றனுப்பி, தானும் பெருமாள்கோயிலேறப்போந்தான். உள்ளங்கைகுளிர்ந்தநாயனாரும் நிரந்தரவகாத்திலே சென்று அங்கிருக்கிற மஹாஜநங்களைத்திரட்டி காஸ்தலிங்கத்தை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து தத்பக்தியுக்தராய்நிற்கிறவளவிலே; காளஹஸ்திநாதன் ஒருநாளாக இவரிருப்புக்குவிரும்பி, "நீர் நம்பக்கலிலே வந்திருக்கவேணும்" என்று இவர்ஸ்வப்நத்திலேயும், ஸ்த்தாநக்கோத்தார்ஸ்வப்நத்திலேயும் "உள்ளங்கைகுளிர்ந்தநாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாரும்கோள்" என்று ப்ரேரிக்க; அவர்களும் அனேத்துக்கொத்தும்வந்து அகேகபஹுமாநத்திலே யழைத்துக்கொண்டுபோய், தங்கள்கோயிலுக்கு வேண்டும்முத்ரைகளுக்கும் இவரையே முக்யராக்கினார்கள்.

அங்கே யாதவப்ரகாஸனும் பெருமாள்கோயிலிலே இளையாழ்வாரைக்கண்டு, "(இயமநஹ்ராவஜிஷ்டி:) என்று, விந்த்யத்திலே, அந்யதாஸங்கைபண்ணி கனக்க நிர்வேதித்தோம், இவ்வளவு காணப்பெற்றோமே!" என்ன; அதுக்கு இவரும் உங்களை யகன்றபின்பு அங்கே ஒரு வில்லிவ்யாஜேந பெருமாள்கோயிலேறின வ்ருத்தாந்தத்தை விவரிக்க; யாதவப்ரகாஸனும், இவர்கடை லோகாதீதமாயிருந்தது என்று உள்ளங்குளிர்ந்து ஸ்வகோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்தத்தை நடத்தாநின்றான்.

—※—

26-12-85.

ஆளவந்தார், உடையவர்ப்ரபாவங்கேட்டு கோயிலினின்றும் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளினது.

இந்த வ்ருத்தாந்தத்தைப் பெருமாள்கோயிலினின்றும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆளவந்தாரும் இத்தைக்கேட்டு ஆஸ்சர்யப்பட்டு, (ஏஷ ஸ்ரீமாநவிராளஹணம்ராமணீர்நாளிகோ:) என்கிறபடியே-ஊவர்த்தரையிலே கல்பகவ்ருக்ஷம் கண்டாப்போலேயும், (அஸஹாஏவாத்ர ஹிஸம்ஹவஹிஹஸஹிகாயாபிவஹவ்யவாஹ:। அத்ரைவஸஞ்ஞாயதிஸம்ஹவஹி தத்ரைவலாஹஸ்யஸஷீருஹாணாம்) என்கிறபடியே இந்தளத்திலே தாமரைபூத்தாப்போலே இப்படி ஒருவருண்டாகப் பெற்றதே!! என்றுமுதலிகளைப் பார்த்தருளிச்செய்து, "அவரைப் பார்க்கப்போகவேணும்" என்று ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் புறப்பட்டுத் திருக்கோவலூரிலே எழுந்தருளி, ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும் ஸேவித்து, அங்கிலும்புறப்பட்டு, (கமீணாஞ்ஸர்வாஸாம்ஸேஷாபாபஹராஹிஸா। ஏகாகாஞ்சீதிவிஃயாதாபுநீபுண்யவிவர்யநீ) என்று சொல்லப்படுகிறமாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

—※—

ஆளவந்தார், பேரருளாளர்பெருந்தேவியாரை தண்டன்ஸமர்ப்பித்து எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே திருக்கச்சிநம்பி இளையாழ்வாரைக் காட்டியருளினது.

அநந்தரம், திருக்கச்சிநம்பியும், ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரெழுந்தருளின இச்சேதியைக் கேட்டுவந்து, அவர்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க; ஆளவந்தாரும் அவரை விஸேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, "ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸரே! பேரருளாளரை அந்தரங்கஸேவைபண்ணித் திருவாலவட்டகைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தீரோ?" என்றருளிச்செய்து, அவர்புருஷகாரமாக, * உலகேத்துமாழியானத்தியூரானைய் * அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்பதாக, ப்ரதமம்பேரருளாளன்பெருந்தேவியாரைத் திருவடித்தொழுது, மீண்டு ப்ரதக்ஷிணமாகஎழுந்தருளாநிற்க, (உதக்பஸ்சிமஹாமஸ்யம்வல்மீகம்மஹதோஸிரோ:பூஜநீயஸ்வதத்ராஸ்தேஸேஷ:ஹஸ்ஸிதாம்வர:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருப்புற்றுஸமீபத்திலே திருவநந்தாழ்வானை ஸேவித்து, அதுக்குக்கிழக்காகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும்ஸேவித்து, ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் பஸ்சிமாபிமுகராய் எழுந்தருளுகிறவளவிலே, யாதவப்ரகாசனும் அவனுடன் சாஸ்த்ராப்யாஸம்பண்ணுமவர்களும் பெருமாளைஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணிக்கொண்டு வாராநிற்க, "இவர்களிலே

ஆஸுரி இளையாழ்வாரார்?" என்று ஆளவந்தார் நம்பியைக் கேட்டருள; நம்பியும், (ஆயதாம்சஸுவ்ருத்தாம்சவாஹவ்யபரிவோபமா:) என்னும் சொல்லுகிறபடியே-ஆஜாநுபாஹுவாய், சிவந்து நெடியவலிய வாய திருவடிகள் நகதேஜஸ்ஸோடே கூடிக்கொண்டு முழந்தாள் தசைந்து பழுத்த திருப்பரியட்டமும் சாத்திக்கொண்டு உதரபூர்த்தியையுடையராய், அகன்ற திருமார்பும் தசைந்ததிருக்கழுத்தும் சிவந்த திருவதரமும் சந்த்ரமண்டலம்போலேயிருக்கிற திருமுகமண்டலமும் சந்த்ரகிரணம்போலே திருமுத்தினொளியும் திருமுடிச்சிலையும் செவிமறையச்சாத்திக்கொண்டு நடுவேவருகிறவர்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;

ஆளவந்தார், இளையாழ்வார் தர்சநப்ரவர்த்தகராம்படி பேரருளாளரைச் சரணமடைந்தது.

அநந்தரம், ஆளவந்தாரும் இவரை, * ப்ரஸந்நமதுரகபீரஸிஸிராதாம்ரநயநங்களினாலே பூயோபூயஸ்செவ்வரியோடப்பார்த்து, (ஆமுதல்வனிவன்) என்றும், "சேஷாவதாரம்" என்றும் விசேஷமாக கடாக்ஷித்து, இவருக்கொரு நல்வார்த்தைசொல்லுகைக்கு அவகாசமில்லாமையாலே பெருமாளை நோக்கி, (யஸ்யப்ரஸாதகலயாபதிர ஸ்ருணோதிபங்குப்ரதாவதிஜவேநவக்தி மூக:। அந்த:ப்ரபஸ்யதிஸுதம் லபதேசவந்த்யாதம்தேவமேவவரதம்ஸரணம் கதோஸ்மி) என்றும், (தேவேந்த்ரஸ்த்ரிபுவநமர்த்யமேகபிங்கஸ்ஸர்வார்த்திம் த்ரிபுவநமாதுகார்த்தவீர்ய:। வைதேஹப்ரமபதம்ப்ரஸாத்யவிஷ்ணும்ஸம்ப்ராப்தஸ்ஸகலமிதப்ரதோஹிவிஷ்ணு:) என்கிறபடியே-தேவரீர்ஸகலபலப்ரதராகையாலே, (தாம்வேண்டும்காமமேகாட்டும்கடிது) என்கிறபடியே அவ்வவருடைய இஷ்டகாமங்களைக்கொடுத்தருளுகையாலே, அடியேனும், இவ்விளையாழ்வாராகிற மஹாநுபாவன், நமக்குச்ரவணத்துக்குறுப்பான ச்ரோத்ரமும், கதிஸாதநமான பாதமும், வாக்வ்யவஹாரயோக்யமான வாக்கும், தர்சநஸாமக்ரியான த்ர்ஷ்டியும், நிரயநிஸ்தாரகனும் ப்ரீதிஹேதுவான புத்ரனும், எல்லாம் இவரேயாகவரம்தந்தருளும்படி சிரஸாயாசித்து, "தர்சநப்ரவர்த்தகராம்படி இவரைவிசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளவேணுமென்று சரணம்புகுந்தேன்" என்று விண்ணப்பம்செய்து, பின்பு ஹஸ்திகிரியின்மேலே யெழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் ஸேவித்து தீர்த்தப்ரஸாதமும்ஸ்வீகரித்து, திருக்கச்சிநம்பியையும் பெருமாள்ஸந்நிதியிலே நிறுத்தி, ஆளவந்தாரும் முதலிகளும்மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி, (ஆம்நிதேஷ்வதிமஹார்யாந் ஆசிஸஶ்சா:ப்ஜயக்ப்ஜயக்। ராமாநுஜார்யாயதம்வந்தேயாமுநம்முநிம்) என்னும்படி பெரியநம்பி

முதலான பெரியோர்களிடங்களிலே, திருமந்த்ரம் த்வயம், சரமச்லோகம் முதலானவற்றையும் இளையாழ்வார்க்காக நிக்ஷிப்தமாக்கி வைத்து தாமும் நிர்ப்பராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

பாண்டியராஜன், தன்மகளுக்குப்பிடித்திருந்த ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, யாதவப்ரகாசனுக்குச் சொல்லி வரவிட்டது.

பின்பு பெருமாள்கோயிலிலே யாதவப்ரகாசன் தன்னருகிலுள்ளார்க்கு சாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுவித்துக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்தின் ராஜாவினுடைய புத்ரியை ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க; ராஜாவும் து:காகுலனாய், அங்கிருக்கிற மந்த்ரவாதிகளைக்கொண்டுபார்ப்பிக்க; அந்தராக்ஷஸ்ஸு ஒருவர்க்கும் போகாமையாலே அவனும், "பெருமாள்கோயிலிலே, யாதவப்ரகாசனென்பானொருவன் மந்த்ரவாதியாயிருக்கிறான்" என்றுகேட்டு தன்மநுஷ்யரையனுப்பி யாதவப்ரகாசனுக்கறிவிக்க; அவனும், அந்தராஜமநுஷ்யர் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு, தன்க்யாதி ப்ரஸித்தமாம்படி அவர்களைப்பார்த்து, "யாதவப்ரகாசன் உன்னைப்போகச்சொன்னானென்று சொல்லுங்கோள்" என்று அவர்களையனுப்ப; அவர்களும் போய் அங்கேசென்று அந்தராக்ஷஸ்ஸைப்பார்த்து, "யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னான்" என்ன; அந்தராக்ஷஸ்ஸும், அவர்கள்சொன்னத்தைக்கேட்டுச் சிரித்து, "அவன்தன்னை அங்குநின்றும் போகச்சொன்னானென்று சொல்லுங்கோள்" என்ன; அந்தவிசேஷத்தை ராஜாவும், யாதவப்ரகாசனுக்குச்சொல்லி வரவிட்டான்.

யாதவப்ரகாசனுக்கும் ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸுக்கும் நடந்தஸம்வாதம்.

பின்பு, யாதவப்ரகாசன் போரகுபிதனாய் சிஷ்யர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு ராஜாஸ்தாநத்தேறப்போய் உக்ரமான மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு முஷ்டிபிடித்து க்ஷுபிதனாய் ப்ரஹ்மராக்ஷஸன் முன்னே போய்நிற்க; அந்தப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸும், முடக்கினகாலை பின்னையும் நீட்டி "வாடாயாதவப்ரகாசா! நீயா நம்மைமீட்கவந்தாய், நீ இந்த மந்த்ரமன்றோ ஜபித்துக்கொண்டுவந்தாய், அந்தமந்த்ரங்களெல்லாம் எனக்கு வாராதென்றிருந்தாயோ, நீஜபிக்கிறமந்த்ரம் நானறியேனோ என்று அம்மந்த்ரத்தையும்சொல்லி, நான் உனக்குப்போவேனோ, நீ உன் ஜந்மமுமறியாய், என்ஜந்மமுமறியாய்" என்ன; அதுக்கு "பிரானே! நீஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தாய், உன்னுடையஜந்மமேது, என்னுடையஜந்மமேது" என்று யாதவப்ரகாசனும்கேட்க; அந்தராக்ஷஸ்ஸும்,

உன்னுடையஜந்மம் இஜ்ஜந்மத்துக்குமுன்பு பன்னிரண்டாம்ஜந்மத்திலே, "கங்கைக்கரைகண்டம்" என்கிறதிருப்பதியிலே எம்பெருமான் கோயிலிலே ஒருகிரியாய்த்திரியும்படியையும் அதுக்கு சபராநலேசரீரநாசம்வருமளவிலே, அங்கே பரமைகாந்தியாயிருப்பாரொருவருடைய கரஸ்பர்சம்பெற்றபடியையும், பின்பு ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏரிக்கரையிலே யிருப்பதொருபுற்ருய், அதிலே நீ உடும்பாயிருப்புதி; திருமலைப்பெருங்கூட்டம்போகிறபோது, அங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெழுந்தருளி நீராடி தளிகைக்குப்பண்ணி, அநந்தரம் அவர்கள் திருவாராதநம்செய்து அமுதுசெய்தருளின இலைத்தளிகையின்கீழே சிந்தின ப்ரஸாதத்தையும், அவர்கள் திருவடிவிளக்கின தீர்த்தத்தையும் ப்ராஸாதப்பட்டாய்; அத்தாலே புண்யமான ப்ராஹ்மணஜந்மத்திலே ஜநித்து, "யாதவப்ரகாசன் என்று வித்வானாய்ப்பிறந்தாய்" என்ன; அப்படி சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு யாதவப்ரகாசனும், அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீபாததீர்த்ததளிகைப்ரஸாதத்துக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்ன; அந்தரக்ஷஸ்ஸும் உண்டு என்று ப்ரமாணம்சொல்லுகிறது.

—⁂—

பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தம், தளிகைப்ரஸாதங்களின்மாஹாத்ம்யம்.

(வைஷ்ணவாநாஞ்ஜயோமர்த்ய:பிபேத்பாதோதகம்ஸதா। க்ஷயரோகாதிகுஷ்டாத்யாஸ் ஸர்வேநச்யந்திஸாரத॥ திஸ்ரஃகோட்யர்த்தகோடீவதீர்த்தாநிஸுவநத்ரயே। வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாத்புண்யாத்காமிஹாமேககோஸம:॥ மத்பக்தபாதோதோயேநமத்ஸ்நாபிதஜலேநவா। நராஃபாபாத்ப்ரமுச்யந்தேஸ்நாநபாநாதிகர்மணா॥ஸரஸ்வதீஸேதுமத்யமாமஹாக்யோனைமிசாதபி। பாவநம்விஷ்ணுபக்தாநாம்பாதப்ரக்ஷாளநோதகம்॥ காங்க்ஷந்திஸகலாநத்ய:கலுஷாத்ஸ்நாநகில்பிஷை:॥ஆத்மபாபவிமுக்த்யர்த்தம்வைஷ்ணவாங்க்ர்யவகாஹநம்॥ஸர்வயாஸ்நாநபுண்யேநஸம்பதாஸஹவாரிணா।முக்தாமோக்ஷாவரீஷம்மாமஹாபாபப்ரணாசநீ॥நாரதஸ்யாதியேஃபாதெள ஸர்வாஸாம்ந்திரேஸ்வயம் । க்ருஷ்ணஃப்ரக்ஷாள்யபாணிப்யாம்பெளபாதோதகம்முதே:॥ மஹாபாதகஸம்ப்ராப்தெளவ்ரஜேத்வைஷ்ணவமந்திரம்।யாவயேதக்ஷம்ஸீதம்தத்ஸாவேஜலம்பிபேத்॥ மஹாபாதககோட்யஸ்துவ்ரஹ்மஹத்யாயுதம்தயா । அம்பபாநாத்ப்ரணச்யந்தி வைஷ்ணவஸ்யது மந்திரே॥ கோடிஜந்மார்ஜிதம்பாபம் ஜ்ஞாநதோஉஜ்ஞாநதோபிவா । ஸத்யஃப்ரதஹ்யதேக்ஷீணம்வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநாத்॥ யோவைமந்த்ரவரம்ப்ராப்தஸ்ஸாரோத்யேபுஷாயநம்। ப்ரதிக்ஷேத்சநுவர்யஸ்யதஸ்யோச்சிஷ்டம்ஸபாவநம்॥ சேஷோர்யஸ்யயோச்சிஷ்டம்போஜ்யம்தத்புத்ரசிஷ்யயோ:। ஸர்வேஷாம்வசேஷோர்விஷ்ணுரக்தாந்யஞ்நிவேதிதம்॥ பாதாஞ்யகம்சிரோஷ்யம்வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநம் ।ஏகைகம்பாண்டவச்ரேஷ்ட

ராஜஸூயாத்விசிஷ்யதே॥ தத்பாதாம்வு துலஸீர்யம் தச்சிஷ்டம்ஸபாவநம்।தச்சக்திமாத்ரம்மந்த்ராம்ர்யம்தத்ஸ்ப்ருஷ்டமவிசம்சுசி। ஸமவஸ்ஸக்தஸம்ஸக்தபாத்ரவஸ்த்ரௌநாதராத்। கோபிதாவஸீஸதோஸக்த்வாம்ர்தோவைநாரதீபவேத்) என்று இத்யாதி வசநங்களைச்சொல்லி, இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீபாததீர்த்த தளிகைப்ரஸாதத்தாலே நீ இப்படிவித்வானாகப்பிறந்தாய்; என்னுடைய ஜந்மம் ப்ராஹ்மணஜந்மம், யாகம்பண்ணினேன், மந்த்ரலோபக்ரியாலோபம்வந்தவாறே ரக்ஷஸ்ஸானேனென்ன;

—⁂—

யாதவப்ரகாசனால் நிரஸிக்கக்கூடாத ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு இளையாழ்வாரால் நீங்கிற்றென்பது.

ஆனால்நீயாருக்குப்போவுதியென்ன? அந்தரக்ஷஸ்ஸும், "உன்னுடனேவாசிக்கிறவரிலேயொருவர். அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளாகிற நித்யஸூரிகளிலே ஒருவர்" என்று இளையாழ்வாரைக்காட்டி, அவர் போகச்சொன்னாகில் போகிறேனென்ன; யாதவப்ரகாசனும், ஆகில், "இளையாழ்வீர்! நீர்போகச்சொல்லும்" என்ன; இளையாழ்வாரும், அவன்வார்த்தையைக்கேட்டு, அந்தரக்ஷஸ்ஸைப்பார்த்து, "நீ எங்கேயிருப்புதி" என்ன; அந்தரக்ஷஸ்ஸும் இவ்வரசிலேயிருப்பேன்" என்ன; இளையாழ்வாரும், "நீபோகிறத்துக்கு அடையாளத்தைக்காட்டிப்போ" என்ன; ரக்ஷஸ்ஸும் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளை என்தலைமேலேவைத்தாலொழிய நான்போகிறதில்லை" என்ன; அநந்தரம் இளையாழ்வாரும், * ஸ்மபமாநமுகாம்போஜத்தையுடையராய், தம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை அதின்தலைமேலேவைக்க; பின்பு அந்த ரக்ஷஸ்ஸும் அத்யந்தம்ப்ரீதியாய், மீளவும் இளையாழ்வார்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "இவ்வரசு முறிந்துவிழும்" என்று சொல்லி அவ்வரசை முறித்துக்கொண்டுபோய்த்து. பின்பு யாதவப்ரகாசனும், இத்தைக்கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டு, "இளையாழ்வீர்! நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்" என்று மிகவும் உபச்லோகித்து, மீண்டு தன்னுடையமடமேவந்துபுகுந்தான்.

—⁂—

இளையாழ்வார், "ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம" முதலானச்ருதிகளுக்கு விசிஷ்டாத்வைதபரமாக அருளிச்செய்ததைஸஹியாத யாதவப்ரகாசனைவிட்டு விலகி பெருளாளருக்கு சாலைக்கிணற்றினின்றும் திருமஞ்சநம்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தது.

இப்படி யாதவப்ரகாசன், தன்னருகிலுள்ளார்க்கு சாஸ்த்ராப்யாஸம்பண்ணுவித்துக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, கோயிலிலே ஆளவந்தாரும், வ்யாக்யாநஸமயத்திலே "இலிங்கத்திட்டபுராணத்

"தீரும்" என்கிறபாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, நமக்குப்பின்பு, இத்தர்சநார்த்தம் நடத்துவாரைக்காணப்பெற்றிலோமே!" என்கிற விசாரத்திலே, இளையாழ்வாரிடத்திலே திருவுள்ளமாய், "இளையாழ்வாரை, யாதவனோடு உறவறுத்து நம்மோடொக்கச் சேர்க்கவிரகுண்டோ" என்றருளிச்செய்து, பேரருளாளரைக்குறித்து, "நம்ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளவேணும்" என்றுமீளவும் ப்ரார்த்தித்தருளினார். பெருமாள்கோயிலிலேயாதவப்ரகாசனும் க்ரந்தத்தைநடத்தாநிற்க, அவ்விடத்திலே, (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) (நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு யாதவனும், ஜீவப்ரஹ்மணோரைக்யம் ப்ரதிபாதிக்க; அவ்வாக்யார்த்தங்களை இளையாழ்வார்நிராகரித்து,விசிஷ்டாத்வைதமாக உபந்யஸிக்க ; யாதவனும், அத்தைக்கேட்டு குபிதனாய், "நான் சொன்னபடிகேட்கில் வாசித்திரும், அல்லாவிடில் விட்டுப்போம்"என்ன ; இவரும் நீ ஒருவார்த்தைசொல்லவேணுமென்றிருந்தேன், (ஸர்வஸ்வலப்ஸ ஸ்ரீமாந்) என்றுகொண்டு தம்திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளி, திருத்தாயாரைஸேவித்து அச்சேதியைச்சொல்ல ; அவரும், இப்படிதுர்மார்க்கரோடேபோன அம்மார்க்கதுஃகங்களெல்லாம் தப்பாமல்ஸ்மர்திவிஷயமாய் நலியாமல் ஸ்வப்நகல்பமாம்படி கழியக்கண்டு.ஹர்ஷ்டராய்,விரோதிகள்நின்றும்பாதிதராகாமல்போதத்துடன் தப்பிவந்தவிவரை பஹுவிதமாக ஆசீர்வதித்து, அநந்தரம் இளையாழ்வாரைப்பார்த்து, "வாரீர்பிள்ளாய் ! நீர் இதுக்குமுன்பு படித்தது போதும், திருக்கச்சிநம்பி பெருமாளைஸேவித்து பெருமாளுக்கு அந்தரங்கராய் ப்ராணபூதராயிராநிற்கிறார், நீர் அவரைஸேவித்து அவரருளிச்செய்தத்தைச் செய்துகொண்டிரீர்" என்று சொன்னார் ; அவரும்,அப்படியேதிருத்தாயார்சொன்னத்தை ஹிதமாயெண்ணித் திருக்கச்சிநம்பியைஸேவித்து, "(க்ரியதாமிதிமாம்வத) என்றுசொல்லுமாப்போலே அடியேன்செய்யும் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்" என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும்திருவுள்ளமுகந்து, "ஜலமேவாஹ்நேஷோஜ்யம்லக்ஷ்மணோநாஹர்தம்ஸ்வயம்" என்கிறபடியறிந்து,"பெருமாளுக்கு சாலைக்கிணற்றின் தண்ணீரமுதுபாங்காயிருக்கும்,ஆகையால் அத்தை,காலகாலத்திலே, தேவரீர், திருவாராதநத்துக்கு உதவ ப்ரதிதிநமும் முன்புபோலே ஒருகுடம் திருமஞ்ஜநம்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்" என்றருளிச்செய்ய ; அவரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தகைங்கர்யத்தைச் செய்துகொண்டுபோராநிற்க ;

ஆளவந்தார், பெரியநம்பிமுதலானார்க்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தையருளிச்செய்தது.

இப்பால்கோயிலிலே, ஆளவந்தார் திருமேனிநோவுசாத்தியெழுந்தருளியிராநிற்கச்செய்தே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் புருஷகாரமாகத் திருக்கோட்டியூர்நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; ஆளவந்தாரும், முதலிகள்மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி, "உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் இது,கோயிலாழ்வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை, உங்களுக்குத் தஞ்சமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோள், பெரியபெருமாள்திருவடிகளின்கீழே வீணையும்கையுமாய் ஸேவித்திருக்கிற திருப்பாணாழ்வார்விக்ரஹத்தை பாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டுபோருங்கோள்' என்றருளிச்செய்து, இதுக்குப்ரமாணமாக, திருவேங்கடமுடையானுயிர்நிலையறிந்துபோரும் குறும்பறுத்தநம்பியையும், பேரருளாளப்பெருமானுயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருக்கச்சிநம்பியையும், பெரியபெருமாளுயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருப்பாணாழ்வாரையும், திருப்பாணாழ்வாருயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருவரங்கப்பெருமாளரையரையும் காட்டியருளி, ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப்பார்த்து, நீர்,"பெரியபெருமாள் உயிர்நிலையறிந்துபோரும் விக்ரஹமே அடியேனுக்கு உபாயோபேயம் என்று புத்திபண்ணிப்போருவன்" என்றருளிச்செய்ய; திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், ஆளவந்தார் திருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, "தேவரீர்நித்யவிபூதியிலே பரமபதநாதனைஸேவித்து * இமையாக்கண்ணராய்க்கொண்டுபோரத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிற்றோ". என்று விண்ணப்பம்செய்ய ;

ஆளவந்தாரும் அவரைக்குறித்து, "நீர் பரஸம்ர்த்திக்கு அத்யவஸித்திரும்" என்று அருளிச்செய்து, "ஒருவன்,ப்ரபந்நனானல்பகவததீநமான ஆத்மயாத்ரையிலும் கர்மாதீநமான தேஹயாத்ரையிலும் அந்வயமுண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணமும் குலைந்து நாஸ்திகனாய்விடும் ; நாராயணனுக்குநைரந்தர்யவேஷம் ; தம்பக்கல் பேற்றுக்கு, 'நம:' என்னாதவர்களையும், (* வானவர்நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்) என்பதொரு ஔதார்யவிசேஷமுண்டு ; நாங்களுக்குநைரந்தர்யவேஷம், (நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்) என்று நிர்ப்பரனாயிருக்குமதொழிய, தன்பேற்றுக்குத்வரிக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி ;'எம்பெருமான் ரக்ஷகன்' என்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி; இப்படியிராதேயிருந்தானாகில் அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கும் ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தத்துக்கும்சேராது" என்றருளிச்செய்ய ; அவர்களும்,

"அடியோங்களுக்குப்பற்றுமுபாயமேது?" என்றுகேட்க; ஆளவந்தாரும், அடியேனை நீங்கள்பற்றியிருங்கோளென்கை அடியேனுக்குஸ்வரூபஹாநி;(எம்பெருமான் தாள்தொழுவாரெப்பொழுது மென்மனத்தேயிருக்கின்றாரே) என்கிறபடியே "அவர்களே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்ய; முதலிகளும், திருவுள்ளத்திலே தலைமுசித்துக்கிடக்க; ஆளவந்தாரும், இவர்களைக்கண்டு, "நீங்கள்முசிக்கவேண்டா, உங்களுக்கு திருமந்த்ரார்த்தம் போகமண்டபம்,சரமச்லோகார்த்தம் புஷ்பமண்டபம், மந்த்ரரத்நார்த்தம் த்யாகமண்டபம்; இதுக்குப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார்முதலானார்கள்" என்றருளிச்செய்தார்.

பின்பு, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், தேவரீர்அவதாரம் தீர்த்தம்ப்ரஸாதித்துப்போமளவிலே,க்ருமிகீடாதிகளுக்கு ஒழிவுவந்தால் சேதமில்லையென்று விண்ணப்பம்செய்து, இவ்வார்த்தையை முதலிகளிருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி, "ஆளவந்தார்விச்லேஷத்தில் நாம்ஆத்மத்யாகம்பண்ணக்கடவோம்" என்று தேறியிருந்தவளவிலே, பெரியபெருமாள் திருவோலக்கத்திலே இவ்விசேஷம்பிறக்க; பெரியபெருமாளும், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்,திருக்கோட்டியூர்நம்பி, பெரியநம்பிமுதலாக அருள்பாடிட்டருளி, "ஆளவந்தார்விச்லேஷத்தில் நீங்கள் அவிவேகம்பண்ணினிகோளாகில் உங்களுக்கு நம்மாணை" என்று ஆஜ்ஞாபித்து, இவர்களைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க; அரையரும், முதலிகளிருவரையும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய், ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து அச்சேதியைவிண்ணப்பம்செய்ய; ஆளவந்தாரும், இத்தைக்கேட்டருளி, "நம்பேற்றுக்கு ஸஹியாதவர்கள், பெரியபெருமாள் இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே திருவாராதநங்கொண்டருளஸஹியாதவர்கள்" என்று அருளிச்செய்து, "நம்முடைய விச்லேஷத்தில் அவிவேகம்பண்ணினிகோளாகில், உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, பெரியபெருமாளுகந்த நஞ்சடகோபன்திருவுள்ளத்தை மறுத்தவராவுதிகோள்" என்றருளிச்செய்ய;

ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸாதிக்குமவர்களும் தீர்த்தம்சேர்க்குமவர்களும் இருக்கவேண்டும் நிலைமை.

அவர்களும் அப்படியே புத்திபண்ணியிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும், இவர்களைக்குறித்து, பகவத்பாகவதவிஷயமென்றுல்தரமிடாதே பாகவதவிஷயத்திலே பகவன்னேக்கானவனாய், பகவானை, குருபரம்பராதியாகத் திருவடிவிளக்குமாப்போலே பாகவதவிஷயத்திலும் தன்ஸத்தைமாண்டு, ஆசார்யவிக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து

தீர்த்தங்கொண்டுபோருகையும், அவர்களும் தீர்த்தம்கொடுக்குமிடத்தில்அர்த்தகாமபரவசரன்றிக்கே,தாம்நேரே ஆசார்யனை யநுஸந்தித்து குருபரம்பராபூர்வகமாக த்வயத்தையநுஸந்தித்து தீர்த்தம்கொடுக்கையும் இருவர்க்குமுபாதேயம்; ஜ்ஞாநாதிகவிஷயமுமாய் ஸமூஹமுமாய்ச்சென்றவளவிலே இருவரும் அர்த்தகாமபரவசராய் ப்ராக்ருதசரீரத்திலேநோக்காய் முதலிகள் இகழ்ந்து திருவுள்ளம்கன்றுமாகில் ஆசார்யனேயாகிலும் அவர்களுக்கு அத்தீர்த்தம் உபாதேயமன்று" என்றருளிச்செய்தார்.

ஆளவந்தாருக்குத் திருமேனிபாங்காகி, பெரியபெருமாளை மங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

அவர்களும் அப்படியேபுத்திபண்ணி யிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும்முதலிகளைக்குறித்து, "உங்களுக்கு சரமார்த்தம், பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேஸூகருமுகைவெடிக்கவைக்கையும்,ஆசார்யவிஷயத்தில்ப்ரதமதசையிலின்றும் சரமதசையையநுஸந்தித்துப்போருகையும், உத்தாரகப்ரபத்தி" என்றருளிச்செய்து, அவர்களைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க; அவரும், முதலிகளிருவரையும் கையைப்பற்றி, "ஆசார்யவிச்லேஷத்தில் நீங்கள் அவிவேகம்பண்ணினிகோளாகில் உங்களுக்கு தேசவிசேஷமுமின்றிக்கே, நித்யஸூரிகள்திரளிலும்புகுரப்பெறாதே இழப்புதிகோள்" என்றருளிச்செய்ய; அவர்களும் அப்படியே புத்திபண்ணியிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தார்திருமேனிநோவுசாத்தினது ஆரோக்யமுண்டாய் நீராடி, "பெரியபெருமாளுக்கு உத்ஸவமாய்ப் பெரியதிருமஞ்ஜநங்கொண்டருளி உடுத்துமுடித்துசாத்துப்படிசாத்தியருளி, அங்குள்ள ஸ்ரீரங்கமறையோர்ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித் திருத்திரைநீக்கினவளவிலே, ஆளவந்தாரும், திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் ஸேவித்திருக்க;பெரியபெருமாளும் நினைவறத் திருவரங்கப்பெருமாளரையரை அருள்பாடிட்டருள; அவரும் ஸேவிக்குமடைவொழிய, * சூழ்விசும்பணிமுகிலை ஸேவிக்க;திருவோலக்கமடைய, "இதேதோ" என்று விஸ்மயப்பட;

ஆளவந்தார்விசிஷ்டாத்வைதஸ்த்தாபநார்த்தமாகச்செய்தருளின எட்டுப்ரபந்தங்களில் த்வயப்பொருளைவிளங்கச்சொல்லுமதான ஸ்தோத்ரரத்நத்தை பெரியநம்பிதிருக்கையிலேகொடுத்து இளையாழ்வாருக்குவரவிட்டது.

அவ்வளவிலே பெரியபெருமாள்திருநெற்றிமாலைநழுவிவிழ; நம்பியாரெடுத்து, "ப்ரஸாதிக்கிறோம்" என்றிருக்கிறவளவிலே திருவரங்கப்பெருமாளரையர் சடகோபனையெடுத்து ஆளவந்தாருக்கு

ப்ரஸாதித்தருள; ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளம்குளிர்ந்திருக்கச்செய்தே, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், "உம்முடையநினைவு ஸித்தித்ததே" என்ன; பெரியபெருமாளும்,இவர்க்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலை ப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள; ஆளவந்தாரும் மடமேயெழுந்தருளி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர், திருக்கோட்டியூர்நம்பி, பெரியநம்பிமுதலானமுதலிகளை தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணி, "ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்து பின்பு அமுதுசெய்தருளி, அவர்களுக்கு பூர்வம்போலே ரஹஸ்யார்த்தங்களை அருளிச்செய்து கொண்டெழுந்தருளியிராநிற்க; அவ்வளவிலே, "ஆளவந்தார்திருமேனி நோவுசாத்தியருளினார்" என்று பெருமாள்கோவில்நின்றும் இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி, ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க; ஆளவந்தாரும், பெருமாள்கோவில்விசேஷம் கேட்டருளி, "இளையாழ்வார்செய்கிறதென்" என்று அவர்களைக் கேட்க; அவர்களும், "இளையாழ்வார், யாதவனிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியாய்,பேரருளாளர்திருவடிகளிலே மிகவும்ப்ரவணராயிராநின்றார்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; ஆளவந்தாரும் ப்ரீதராய், "பேரருளாளர்நம்ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளினார்" என்று அத்யந்தம் ஹ்ருஷ்டராய், (அத்வைதம்வாஞுஸூர்ய0ஸூமதநமபவி0யாஜவாரண்யஊரவ0வார்வாகவ்யாளதார்க்ஷ்ய0க்ஷபணகஹரிணஷ்வீபிந0யாமுநார்யம்| ஸ0ஜேஸ0ஜஹஸாந்த்யைஶ்ருதிஶிவரஶிரா0வ்யாஸஸூத்ரஸ்யஹாஷ்ய0ப்ராணைஷீல்லக்ஷ்மணார்ய: ப்ரதிபதமநுஸ0யாயயஸ்யப்ரபந்தா:|| ஸேவேத0யாமுநார்ய0ரவுவரவரிதைஸ் ஸ0ஶ்ரித0யோவிஶிஷ்டாத்வைத0 வித்யாஞமர்யம்ப்ரகடிதமதநோதஷ்டஹிஸ்வஸ்வப்ரபந்தை:| யஶ்ஶ்ரீராமாநுஜார்ய0ஹ்யயிபதிரயமேவாஸ்மதீயஸ்யஸூயாத்விதயாஞஸ்யேதிவோக்த்வாதமயநிஜக்ஷீபாவிக்ஷயாலக்ஷயஞ்ச|விதயிதீர்யஞபுருஷேஷவிஜா0ஸ்துதீஶஶ்ரீஶ்ரீஶயோஶ்சபுருஷார்யவிநிர்ணய0ய:| ஶ்ரீதார்யஸ0ஹ்ரஹமயாஊமமாநமாஹ த0யாமுநேயமுநிவர்யமஹ0ப்ரபத்யே)என்கிறபடியே இளையாழ்வார்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி எட்டுப்ரயந்தமிட்டருளியும், அதில் ஸகலப்ரமாணவிலக்ஷணமுமாய் மந்த்ரார்த்த ப்ரகாசகமுமானஸ்தோத்ரரத்நத்தை ப்ரமாத்ரூத்நமான பெரியநம்பிதிருக்கையிலேகொடுத்து, "இளையாழ்வார், யாதவனிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியாய் பேரருளாளர்திருவடிகளிலே மிகவும் ப்ரவணராயிராநின்றாரென்று கேட்டோம், அவரை இப்போது நம்மோடொக்கச்சேர்க்கவேணும்" என்று அருளிச்செய்ய; *அன்னமரவயல்கச்சியருளாளரருள்பெற்ற ஆளவந்தாரடியிணையை அகலாதோரானவரும், ஆசார்யநியமநத்தைப்பற்ற அப்போதேபுறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலேகேயெழுந்தருளினார்.

ஆளவந்தார் நோவுசாத்தித் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளியது.

அநந்தரம், ஆளவந்தாரும் மீளவும் திருமேனிநோவுசாத்திக்கண்வளர்ந்தருள; அப்போது முதலிகளும், "பெரியபெருமாள் திருவுள்ளமேதோ" என்று தங்களிலே சிந்தித்திருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும், பேரருளாளர் அயன்கண்ட வைகாசித்திருநாள் அவப்ருதிவஸத்தினன்று ஆளவந்தாரும் நீராடி பெரியபெருமாளைத் திருவடித்தொழச்சென்று உத்தமஸந்தியமுதுசெய்து திருத்திரைநீக்கினவளவிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, பாதாதிகேசாந்தமாகவும் கேசாதிபாதாந்தமாகவும்ஸேவித்து, திருவடிக்கீழ் திருப்பாணாழ்வாரையும் ஸேவித்திருக்கிறவளவிலே நம்பிமார்இவர்க்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க; திருப்பதியார், திருத்தளிகை ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள;

ஆளவந்தாரும் மடமேயெழுந்தருளி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர்; திருக்கோட்டியூர்நம்பிமுதலான முதலிகளை தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணி முஹூர்த்தமிட்டு,வைகாசிமாஸம் இருபதாந்தேதி ச்ரவணநக்ஷத்ரத்திலே அபிஜித்முஹூர்த்தத்திலே முதலிகள் சேஷாம்சத்தை அங்கீகரித்து ஆழ்வார்களைச்சரணம்புக்கு ஆசார்யர்கள் முதலிகள் ஸ்தாநத்தார்முதலாக எல்லாரையுமழைப்பித்து அபராதக்ஷாபணம்பண்ணிக்கொண்டு வேண்டிக்கொள்ள; அவர்களும், "பெரியபெருமாளுக்கு அபராதமுண்டாகிலன்றோ தேவரீருக்கு ஒருஅபராதமுண்டாவது" என்ன; திருவரங்கப்பெருமாளரையர்முதலானமுதலிகளை அங்குள்ளமுதலிகள்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்து, ஸ்தாநத்தாரைப்பார்த்து, "பெரியபெருமாளுடைய திருவாராதநம், திருமந்த்ரபுஷ்பம் காலகாலங்களிலேநடத்திக்கொண்டுபோருங்கோள், ஆசார்யர்கள்முதலிகள் தேசாந்த்ரிகள்முதலானாரை அரவணைத்துக்கொண்டுபோருங்கோள்" என்றுகாட்டிக்கொடுத்தருள; அவர்களும், "அப்படியேயாகிறது" என்று அங்கீகரிக்க; "இது புதுமையாயிருந்தது" என்று எல்லாரும் விடைகொண்டுபோக;

பின்பு, ஆளவந்தாரும், பத்மாஸநமாக வெழுந்தருளியிருந்து மணக்கால்நம்பியைத்யாநித்துக்கொண்டு அவர்திருவடிநிலைகளை தம்முடையமுன்னேவைத்துக்கொண்டு, அவர்திருவடிநிலைகளை தம்முடைய நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் தரித்துக்கொண்டிருக்க; ஸ்ரீபாதத்தில்முதலிகள், ப்ரஹ்மவல்லி, ப்ருகுவல்லி, புருஷஸூக்தம், *சூழ்விசும்பணிமுகில்ஸேவிக்க*; ந்ருத்தகீதவாத்யங்கள் முழங்க, திருச்சங்குபணிமாற, ஸகலவாத்யங்களும் எங்கும்முழங்க, ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர்நம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாரும்.

வோற்றமரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டுகிடந்து துடிக்க, திருமிடறுதழுதழுப்ப திருமூச்சுவெப்படிக்க, அவசராய்க்கிடந்து சோகித்து, *இணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்ப, தாராவர்ஷமாகத்திருமுத்துதிர்த்து ப்ரலாபித்துக்கொண்டுகிடந்துதுடிக்க ; அருகிருந்தமுதலிகள் இவர்களைத் தேற்றத்தேறிநின்று, ஆளவந்தார்குமாரர்சொட்டைநம்பியைக்குறித்து, "முன்னடக்கும் க்ரமத்தைச்செய்தருளவேணும்" என்ன ; அவரும் சுகப்ரச்நஸம்ஹிதோக்தப்ரகாரத்திலே ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநம்பண்ண உபக்ரமித்தார்.

ஆளவந்தாருக்கு ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரம்நடந்தவிதம்.

அதெங்ஙனேயென்னில் ; (ஸர்வம் ஸ்ரோதுமிச்சாமி வைஷ்ணவஸ்யபரேயுஷ:। ஔர்த்வதேஹிகஸம்ஸ்காரம் ப்ரஹ்மமேயம்ஹிவைதிகம்.) ப்ரஹ்மெளவாச; (ஸ்ரூயதாமவ்யயாநேநமத்தஸ்த்வம் வததக்ரமாத்| வைஷ்ணவாநாம்வஹம்மதாம்ப்ரஹ்மமேயாவ்யஸம்ஸ்க்ருதிம்|| விப்ராம்விதாநஸம்யுக்தாம்உபகார்யாம்ப்ரகல்பயேத்|| நாளிகேரபலைர்புஷ்பைர்தர்ப்பமாலாஸமாவ்ருதாம்|| லம்பமாலாஸமாகீர்ணாம் தோரணைருபஸோபிதாம்। கதளீஸ்தம்பபூகைஸ்ச ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம் || தந்மத்யதேஸேதத்ரைவவேதிகாஞ்சப்ரகல்பயேத் । காரயேத்வாரதேஸேஷு ஹோமயாகேலேபமண்டலம் || ஸிதசூர்ணைதத்ரைவதிக்ஷுரேவாஸ்ஸமாலிகேத் । வீப்யாம்வாவிவிதைர்வஸ்த்ரைர்விமாநஞ்சப்ரகல்பயேத்|| கதளீஸ்தம்பபூகைஸ்சவிமாநைருபஸோபிதம்|| பரிதஸ்தம்ஸம்யுக்தம்வேஷ்டிதம்பட்டவஸ்த்ரகை: । தர்ப்பமாலாஸமாகீர்ணம்க்ருத்வா ஸாமவதாஸ்ஸம் || யாநயஞ்ஞோதிஸாஸ்யாஸேம்ராமேஷுவவதாஷ்பயே । தாளமர்தளபேரீபிர்திவ்யமாநைஸ்ச கோஷயேத்| வைதிகம் தாந்த்ரிகம்வைவதயாவைதிகதாந்த்ரிகம் । த்ரிவிதம்கர்மஸம்ப்ரோக்தம் பஞ்சராத்ராம்ர்தார்ணவே|| வைதிகம்ப்ராஹ்மணாநாஞ்ச ராஜ்ஞாம்வைதிகதாந்த்ரிகம்|| தாந்த்ரிகம்வைஸ்யஸூத்ராணாம் ஸர்வேஷாந்தாந்த்ரிகஞ்சவா । வைதிகம்மந்த்ரஸம்யுக்தம்தாந்த்ரிகம்மந்த்ரவர்ஜிதம்|| மந்த்ரஸம்ஸ்காரஹீநஸ்ய குர்யாத்ஸ்ரீசூர்ணமந்த்ரகம் । அநாயப்ரேதரூபஸ்யதாந்த்ரிகஸ்ஸவிதீயதே|| நாம்நாப்ராகர்ம்தபுத்ராணாம் கந்யகாநாஞ்சயோஷிதாம் । சதுராஸ்ரமிணாம்யாமம் சூர்ணகர்மவிதீயதே|| ப்ரஹ்மமேயவிதௌதாவத்வைதிகம்கர்மகாரயேத் । அபரம்தாந்த்ரிகம்வைவக்ரியாமாத்ரஞ்சகேவலம்|| ஹரித்ராசூர்ணஸம்ஸ்காரம் க்ரியதாம் ப்ரயமேஹநி| அந்திமத்பாத்யவிதிவத்ப்ரஹ்மமேயப்ரயோகத:|| ம்ர்தஸ்யோத்தபநாத்பூர்வம் க்ரியாங்கிர்வர்த்யதத்வத: । உபவீதீபவேத்கர்த்தாப்ராப்துயாத்வைஷ்ணவாந்ஸதா || வத்யாஞ்ஜலிபுடஸ்திஷ்டந்வைஷ்ணவாநபிவாதயந்| ஹரித்ராசூர்ணகரணம் ஸவக்ஷீக்ரியதாம்ஸதா:|| இதிவ்ரூயாத்ஸதஸ்யாஸ்தே ப்ரதிவ்ரூயுஸ்ததைவச । ஆசா

ர்யஸ்துஸமாஸீநஸ்ஸாஸ்த்ரஜ்ஞைர்வைஷ்ணவைஸ்ஸஹ|| ஸ்நாத்வோதகஞ்சஸங்க்ருஹ்ணீயாத் நத்யாமஸ்யஸமாஹரேத் । ஸங்கல்பயேடம்ர்த்பாராங்ஸம்ஸாராந்ப்ரோக்ஷயதஜ்ஜலை:|| விதாநம்வேதிமாஸம்ஸ்ருபகார்யாம் தயாவியாம்| உத்ஸ்ருஜ்யாத்யுக்ஷ்யதத்தேஸம் விஸ்வாமித்ரம்ஸ்வவிஸ்தரேத்|| ப்ராமம்ரேஷுவதர்ஹேஷுத்ரீம்ஸ்த்ரீம்ஸ்வாபிவிநிக்ஷிபேத்| உலூவலமுப்ஸ்யாப்யநவவஸ்த்ரேணவேஷ்டயேத்|| வேஷ்டயந்முஸலம்பஸ்வாத் உத்தரஸ்மிந்நியாயவ । ததோதக்ஷிணதஸ்ஸூர்ப்பம் வைஷ்ணவாந்ஸ்வநியாயவ| அஸ்வத்யபத்ரைர்தூர்வாபிர்யுக்தம்லக்ஷணஸம்யுதம்|| பூர்ணகும்பம்ப்ரதிஷ்டாப்யப்ராச்யாம்தக்ஷிணதோபிவா । ஸகர்ச்சதஞ்சஸம்யுக்தாந் வாஸஸாபரிவேஷ்டிதாந்|| கலஸாம்ஸ்சதுரஸ்தஸ்மிந்யாம்யேராஸெளப்ரதிஷ்டிதம்|| உலூவலஸ்யபுரத:பார்ஸ்வதப்பிஷ்டதக்ரமாத்|| ப்ராச்யாம்ப்ரபூரயேத்தேகம்கலஸம்ஸ்வேததஞ்சலை:| தைலேநதக்ஷிணேவைகம்சூர்ணைநஞ்சபஸ்விமே|| லாஜைரயோத்தரேவைகம்தூர்வைஸ்சபரிதஸ்தரேத் । திஸ்ர்க்ஷத்ரவாரேஷு நிஷித்யேஷுவராத்ரிஷு|| தைலமாஜ்யேநஸம்யுக்தமத்பிர்வாஸஞ்ச்யமாப்நுயாத் । ப்ரஸம்மாதபவாதஸ்சவிஷயஸ்யதிருஸ்யதே|| அஷ்டகாயாமயாஷ்டம்யாமமாயாம் ஸ்ராத்யகர்மணி । பித்ரியேஷுசநாலேஷு தைலாஸ்ம்ரேமாவிதீயதே|| தத்விஷ்ணோரிதிமந்த்ரேணமுஸலஞ்சாஹிம்ர்ஸ்யவ ; தத்விப்ராஸேதிமந்த்ரேணஸூர்ப்பஞ்சாஹிஸ்ப்ருஸேத்தத:|| அதோதேவாதிமந்த்ரேண ஹரித்ராசூர்ணமக்ஷதம் । அவஹந்யாத்ஸ்வயம்பூர்வம்பஸ்சாத்க்ருத்வா திலாந்விதம்|| அவஹந்யாத்தத:பஸ்சாத்ஹரித்ராம்ஸோத்தரீயக: । வைஷ்ணவப்ரகஸ்சிதந்யோவாதேவமாநவிஸாரத:|| அவமுக்யததசூர்ணம்ஸூர்ப்பேதஸ்மிந்நியாயவ । விம்ஸிஸ்யதண்டுலம்க்ருத்வாசூர்ணமேவம்ஸமாஹரேத்|| தைலபாத்ரம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யகலஸேஷுயயாக்ரமம்| தேவதாஸ்யப்ரதத்வாசவைஷ்ணவேஷ்யப்ரதாயவ|| தத்ஸேஷம்துளஸீமூலேப்ரேதஸ்யஸிரஸிந்யஸேத் । பாதுகாவஸநம்விஷ்ணோஸ்ஸேஷஸ்ஸ்ரக்சந்தநாநிச|| உத்வாஸ்யதேவதாப்பஸ்சாத்வாஸ்தேவாதிஸம்ஜ்ஞிதா: । ஆசார்யம்பூஜயேத் பஸ்சாத்வைஷ்ணவாம்ஸ்சவிஸேஷத:|| ம்யமாலாதிபிப்பஸ்சாத் பூஜிதாஸ்தத்ரவைஷ்ணவா:| தச்சூர்ணபூர்ணகலஸாநுத்யரேயுர்யயாக்ரமம்|| அக்ஷதாலாஜபுஷ்பாணிவிகிரேச்சஸவீயிஷு । தைலம்ஹரித்ராசூர்ணஞ்சப்ரக்ஷிபேயுப்பரஸ்பரம்|| விதாநம்பூர்ணகும்பஞ்சமங்கலாமஷ்டதீபிகாம்|| வாத்யகோஷம்புரஸ்க்ருத்யவைஷ்ணவைஸ்ஸஹவைஷ்ணவா:| இக்ஷ்வாஜவிதாநஞ்ச பூர்ணகும்பஞ்சயாரிண:|| ததஸ்ஸேஷவிதிம்குர்யாத்ப்ரஹ்மமேயவிதாநத: । தத்ரஸஞ்ஜாதகலஸாந்ப்ரக்ஷிபேயுர்நதஸ்யவே|| ஏஷஸ்ஸ்பஷ்டோமயாவ்யாதோவைஷ்ணவஸ்யாந்திமோத்ஸவ:| அர்ச்சிராதிஷுமார்கேஷு வைகுண்டேமோதஸவோமஹாந்) இதிஸுகப்ரஸ்நஸம்ஹிதாயாம் ஏகோநவத்வாரிம்ஸோத்யாய:.

அநந்தரம் இந்த சுகப்ரச்நஸம்ஹிதையின்படியே தாஸிகள் திருவாசல் திருவலகிட்டுத் தெளிநீர்தெளித்துத் திருப்பிண்டியிட்டுத் திருக்காவணமிட்டுக்கோடித்து தர்ப்பமாலைகட்டி செங்கழுநீர்மாலை கட்டி பலபட்டுக்களாலும் சுப்ரவஸ்த்ரங்களாலும்திருமேல்கட்டிகட்டி, திருக்காவணத்தின் நாலுவாசலிலும் கொடியாடைகட்டி சித்ரபத்ரங்களவை திருக்காவணத்தின்நடுவே பூர்ணகும்பங்கள்வைத்து, பூர்வதக்ஷிணபஶ்சிமோத்தர த்வாரங்களிலே பூர்ணகும்பங்கள் பலாசாஉச்வத்தகாதி ஔதும்பரதோரணங்கள் நாட்டியலங்கரித்து, கேசவாதி த்வாதசநாமோச்சாரணம்பண்ணிக்கொண்டுத்வாதசகலசங்களை ப்ராகாதியாகஸ்தாபித்து கலசங்களுக்கு குசதர்ப்ப விஷ்ணுக்ராந்திமுதலான புஷ்பங்களையிட்டு குருபரம்பராபூர்வகமாக த்வயாநுஸந்தாநத்தாலே கும்பார்ச்சனைபண்ணி, த்வாதசநாமத்தாலே கலசஸ்தாபநம்பண்ணிவைத்து,பின்பு பஞ்சாம்ர்தஸ்நாநம்பண்ணுவித்து,ஈசாந்யபார்ச்வத்தில் ஸங்கர்ஷணகும்பமொழிந்த நாலுகும்பங்களையுங்கொண்டு ஆளவந்தாரை ஸ்ரீபுருஷ ஸூக்தத்தினாலே திருமஞ்சநம்பண்ணித் திருவொற்றுவாடைசாத்தித் திருப்பரியட்டம்சாத்தித் திருமண்காப்புசாத்தி, முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டுசுருளமுதுபரிமாறிவேண்டிக்கொண்டு, வாசலிலேகோமயக்ர்தஸ்தண்டிலத்தின்மேலே த்ரோணவ்ரீஹியைப் பரப்பி, உலூகலமுஸலங்களைமந்த்ரஸ்நாநம்பண்ணுவித்துநவவஸ்த்ரவேஷ்டநம்பண்ணுவித்து, அந்தஸ்த்தண்டிலோபகர்தவ்ரீஹியின் மேலே வைத்து,அதிலேஹரித்ராநிக்ஷேபணம்பண்ணி,சுத்தவஸ்த்ரசுத்தமாலாலங்க்ர்தைகளாய் சக்ரமுதாமுத்ரிதைகளாய் வைஷ்ணவியான விஷ்ணுதாஸிகள் திருவிக்ரமன் திருவீதியைவலம்வந்து திருவாசல் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தண்டனிட்டு அவர்களநுஜ்ஞைகொண்டு, நவவஸ்த்ரவேஷ்டிதமேருதைவத்யமானமுஸலத்தைக்கொண்டுத்வாதசநாமத்தாலே திருசூர்ணமிடுப்பித்து, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் நம்பிமுதலானார் ஸ்தண்டிலமத்யஸ்தையாய்நவகண்டையான ப்ர்திவ்யாகாரமாக உல்லேகநம்பண்ணி, அந்தவ்ரீஹ்யுபரிஸ்தாபிதமான பூமிதைவத்யமான உலூக்லத்தின் அஷ்டதிக்குக்களிலும் திவ்யசூர்ண திவ்யதைல திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யலாஜ திவ்யதுக்த திவ்யததி திவ்ய சுத்தஜல பூர்ணங்களாய், தர்ப்பபவித்ராச்வத்தபவித்ரங்களான கலசங்களை ப்ராகாதியாக ஸ்தாபித்து,பரமாகாசதைவத்யமான நவசூர்ப்பத்திலே திவ்யநக்ஷத்ரதைவத்யமான நிஸ்துஷவநவலாஜத்தைநிறைத்து பூர்வதிக்கிலேவைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததீர்த்தம்நிறைந்தகும்பத்தை மேற்கேவைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்ரவ்யக்கிழியை வடவருகேவைத்து, பெருமாள்சாத்திக்களைந்தவரவிட்ட திருமாலை திருப்பரியட்டங்களை பொற்றளிகையுடன்

தென்னருகேவைத்து சூழவெழுந்தருளியிருந்து, திருப்பல்லாண்டு, கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு, சூழ்விசும்பணிமுகில், ஆகியாகிறப்ரபந்தங்களைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் இயலுடனேஸேவிக்க;

பின்பு ந்ர்த்தகீதவாத்யத்துடனே திருவிருத்தமு மநுஸந்தித்துக்கொண்டு திருவீதிகளெங்கும் வலம்வந்து வாசலிலே இயல்சாத்தி; ஆளவந்தார்திருமேனியிலேசாத்தி தச்சேஷமாயிருந்துள்ள எண்ணெய்ப்ரஸாதமும்திருசூர்ணப்ரஸாதமுமெல்லாம், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்நம்பிமுதலானார்ப்ரஸாதப்பட்டு,அப்போதையிலிருப்பை சுபாச்ரயமாக நெஞ்சிலேதேக்கிக்கொண்டு ஆசார்யவிச்லேஷாஉஸஹிஷ்ணுக்களாய், "ஐயோகண்ணபிரான்" "முறையோவரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே" என்று அழுதுகொண்டு மூர்ச்சித்துக்கிடக்க; அருகிருந்தமுதலிகள் இவர்களைத்தேற்றத்தேறிநின்று வண்மையிலே றென்னப்பாடாறி, பீடயாநமான திவ்யவிமாநத்திலே ஆளவந்தாரை ஏறியருளப்பண்ணி ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு வேதபாராயணம்பண்ண, இயலருளிச்செய்ய, நடைபாவாடையிட, கரும்புகுடமுமேந்திப்பொரியும்புஷ்பமும்சிதற, திருப்பதியில்ஸுமங்கலிகள் மங்களதீபமேந்தி முன்னேசெல்ல, இருபக்கமும் வெள்ளைப்பரியட்டமிட, "தர்சநத்தில் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்"என்று ஒற்றைத்திருச்சின்னம்பணிமாறத் திருவீதிகள்தோறும் வலம்வந்து திருக்காம்பன் துறையிலேஎழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய்,ஒழிந்த ஸங்கர்ஷணபூர்ணகும்பஜலங்கொண்டு அநுஸந்தாநத்துடனேதிவ்யஸ்தலசுத்திபண்ணி,யதிஸம்ஸ்காரவித்யுக்தமான படிகளடங்கச்செய்து கவித்துப்பள்ளிபடுத்துகிறவளவிலே,பெரியநம்பியும்,பயணகதிகளிலே பெருமாள்கோவிலேறவெழுந்தருளி, திருக்கச்சிநம்பியுடனே அச்சேதியைவிண்ணப்பம்செய்து, அவர்புருஷகாரமாக * உலகேத்துமாழியானத்தியூரானாய் * அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதரான பேரருளாளரைஸேவித்து அவர்திருமுன்பே ஸ்தோத்ரத்தையநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு * அஞ்ஜநாபரான குஞ்சரகிரிவாதர்க்கு இளையாழ்வார் திருமஞ்ஜநங்கொண்டுவருகிற சாலைக்கிணற்றின்வழியிலே ஏகாதசஶ்லோகச்ரவணத்திலேமக்நமநாவாய்க்கொண்டுஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க; "(ப்ரஹ்மாஶிவஶ்ஶதமகஃ பரமஸ்வராடித்யேதேபியஸ்யமஹி மார்ணவவிப்ருஷஸ்தே) என்கிற விது அருளிச்செய்தவரார்" என்று கேட்டருள; "இது ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தி"என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய; உடையவரும், அவரை அடியேனுக்கு ஸேவிக்கலாமோ என்ன; பெரியநம்பியும், நீர் கூடவந்தீராகில் ஸேவிக்கப்பண்ணுகிறோமென்ன;

பெரியநம்பி இளையாழ்வாரை ஸ்ரீரங்கத்திற்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து ஆளவந்தாருடைய விமல சரமவிக்ரஹத்தை ஸேவிக்கப்பண்ணுவித்தது.

இளையாழ்வாரும், திருமஞ்ஜநத்தைப் பெருமாள்ஸந்நிதியிலே கொண்டுபோய்ஸமர்ப்பித்துப் பெருமாளைத்தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப்புறப்பட்டுத்திருக்கச்சிநம்பியுடனே அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்து, *யாமுநார்யஸுதாம்போதியைஅவகாஹிக்கவேணுமென்கிறஅபிநிவேசத்தையுடையராய்ப்புறப்பட்டு,(ப்ரதஸ்யேத்வரயாவீர:)என்னுமாப்போலே பெரியநம்பியைஸேவித்துக்கொண்டு* திருவரங்கப்பெருநகருக்கு எழுந்தருளுகிறவளவிலே, திருக்கரம்பன்துறையிலே பெருந்திரளாய்நிற்கக்கண்டு, இளையாழ்வாரும் பெரியநம்பியும், எதிரேவருகிறவர்களை, "அத்திரளேது" என்றுகேட்க; அவர்களும், "தர்சநஸ்தாபநாசார்யரான ஆளவந்தார் பரமபதத்துக்கெழுந்தருளினார்" என்ன; இத்தைக்கேட்டு இளையாழ்வாரும்,சோகார்ணவமக்நராய், இழவுடனே "எங்கேகாண்கேன்" என்று நிலந்துழாவித்தளர்ந்து தறைப்பட்டுமோஹித்து, (ஸர்வமேகபதேநஷ்டம்லக்ஷ்மணேநவிநாக்ருதம்) என்னுமாப்போலே அஸ்தமிதாந்யபாவராய் நிவர்த்தநமுகராய்க்கண்பனிசோரநிற்க, பெரியநம்பியும், வாளேறுகாணத்தேளேறுமாயுமாப்போலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைமறந்து, "வாரீர் இளையாழ்வாரே !,*அந்யாஜ்ஜிஸீவைவஷதிர்ஹிலோகேகாணும் நைஷ்டிகனானவனுக்கு நினைத்தபடியே மங்களங்களுண்டாம்" என்று து:க்கத்தைத் தவிர்ப்பித்து பரஸம்ர்த்த்யைகபராய்,இவரையும் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய் அத்திரளினுள்புக; கடல்கலங்கினாப்போலே ஸமூஹத்திலுண்டான ஸர்வரும் ஸமாநது:கிகளாய் து:கித்துப்போர; இளையாழ்வாரும் மிகவும் இளைத்து, விடாய்த்துவந்தவனுக்குத் தடாகம்வற்றிக்கிடந்தால்வரும்தாபம்போலே, யமுனைத்துறைவராகிற பேராற்றுப்பெருக்குவற்றி அடிச்சுடும்படியாகையாலே தரிப்பற்றுக்லேசத்தாலே மிகவும்க்லாநியையுடையராய் பரிதபிக்க; து:காபிதப்தரானபாதாழ்வானையிழக்கவொண்ணாதுஎன்றுஎல்லாருமெடுத்துத்தேற்றினாப்போலே இவரையும் பெரியோர்களெல்லாரும் தரிப்பிக்கவேணுமென்று ஆளவந்தார்விக்ரஹத்தை தாரகமாகஸேவிக்கப்பண்ண; இளையாழ்வாரும், "இதுவுமொரு அலப்யலாபமிருந்தபடியென்" என்று ஆபாதசூடம்ஸேவித்து, "என்கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்நீங்கா" என்றுநெஞ்சிலே தேக்கிக்கொண்டிருக்கிறவளவிலேமூன்றுதிருவிரல் முடங்கியிருக்க; இளையாழ்வாரும், "ஆளவந்தார்க்கு முன்னும் இப்படியுண்டோ"என்ன;"இல்லை, இப்போதுகண்டவித்தனை" என்று அங்குள்ளவர்கள் உத்தரஞ்சொல்லக்கேட்டு, அதுக்கு இளையாழ்வாரும், "ஏதாகிலும் திருவுள்ளத்திலேகருத்துக்களுண்டாகக்கடவன" என்று விசாரித்தருளி, "முன்புவ்யாக்யாநஸமயத்திலே அபிமத

ஸல்லாபங்களைக்கேட்டவர்களுண்டோ" என்ன; ஸ்ரீபாதத்தார்முதலிகளெல்லாரும்கூட, "வேறொன்றுமறியோம், வ்யாஸபராசரர்களிடத்திலே உபகாரஸ்ம்ர்தியும், நம்மாழ்வாரிடத்தில் ப்ரேமாதிசயமும்,விசிஷ்டாத்வைதமாக வ்யாஸஸூத்ரத்தில் வ்யாக்யாநவாஞ்சையும் பலகாலுமருளிச்செய்யக்கேட்டிருப்போம்" என்ன; இளையாழ்வாரும் அவரகவாயிலெண்ணத்தினேற்றமறிந்து, "இந்தசரீரமும் த்ர்டமாய், இவருடையக்ர்பையும் அடியேனிடத்தில் பரிபூர்ணமாய், அந்தபகவானும் அடியேன்நினைத்தபடியேதலைக்கட்டினால்இவ்விழவுமூன்றையும்தீர்க்கக்கடவேன்" என்று, திருவுள்ளக்கருத்தையறிந்து இவர் ஒருப்பட்டவாறே, மூன்றுவிரல்களும்விட்டுத் திருக்கண்மலரும்மூடிக் கைநிமிர; அனைவரும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு, "இவ்வாசார்யக்ர்பையும் உம்மிடத்திலேயுண்டு, இவருடையதிவ்யசக்தியும் உம்மிடத்திலேயுண்டு, நீரே இத்தர்சநத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகக்கடவீர்" என்று ஸர்வரும்மங்களாசாஸநம்பண்ணி,வடபொன்னிக்கரையிலேபொன்போலேபரமநிதியான இவர்திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை பூமியிலேசேமித்துவைத்தார்கள்.

அநந்தரம், பெரியநம்பிமுதலான பெரியோர்களும் அவப்ருதஸ்நாநம்செய்தருளிமீண்டு திருமாளிகையிலே எழுந்தருளினார்கள். சரமோபதேச சரமநியம சரமதநீயாநுவர்த்தந சரமகாலப்ரபோத சரமகாலவ்யாவ்ர்த்த ஸூசகமநங்களாகிற சரமதசஜ்ஞாநாநுஷ்டாநமாசரித்துள்ளது பரமாசார்யரான ஆளவந்தார்க்கேயிறே. (ஸ்ரீராமமிஸ்ரஸச்சிஷ்யம்வந்தேதத்வார்யதேசிகம்| யஸ்மாதவாப்தராஜ்யாத்துவிரக்தோயாமுநோபவத்) (ஸம்ஹாரநாம்ஸஹவமீஸ்வரயோஷிஷம்யூமுக்தாமணிம்மஹிதநாயமுநீந்த்ரபளத்ரம்|ப்ரஜ்ஞாவிசேஷஜலயிம்ப்ரதிவர்த்திதுலஜம்ஸரிநிலம் ஹ்ருதயவிஜயயாமுநார்யம்) என்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு பேரிழவாளராய்,"ஆளவந்தாரைஒருநாளாகிலும்ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில் பரமபதத்துக்கும் ஸம்ஸாரத்துக்கும் ஸோபாநமாக்குவேன்" என்றருளிச்செய்து, அநந்தரம், * இருளகற்றுமெறிகதிரோன்மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி, அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வானமருகிறவராய் ஆளவந்தாரைமாளப்பண்ணி ஆசார்யபாதகராய் பாபத்துக்கும்பழிக்கும் அஞ்சாதேபள்ளிகொள்ளுகிறவரைக்குறித்து,(சிட்டனேசெழுநீர்த் திருவரங்கத்தாய் இவள்திறத்தென்செய்திட்டாய்) என்று நிஷ்டுரபாஷணம்பண்ணி,"சிஷ்டகர்ஹிதரான பெரியபெருமாள்முகத்திலே விழிக்கவொண்ணாது" என்று பெரியநம்பியைஸேவித்து அவ்வளவிலே பெருமாள்கோவிலிலே பயணகதிகளிலே எழுந்தருளித்திருக்கச்சிநம்பியுடனேசென்று அச்சேதியைவிண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும், போரக்லேசித்து ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநமும்பண்ணியருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும்திரட்டி சீர்மையுடனே திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்.

திருக்கச்சிநம்பி, தம்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கமுயன்ற இளையாழ்வாரை விலக்கியருளினது.

இளையாழ்வாரும், (பாபாத்மாபாபகர்மாஹம்) * எண்ணினவாறுகாமையாலே அதிநிர்வேதயுக்தராக, திருக்கச்சிநம்பியும், "பேரருளாளர்ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வசக்தித்வகுணங்களையுடையராகையாலேதேவரீர் நினைத்தபடியே தலைக்கட்டியருளுவர்" என்று தேற்றமிட ; இளையாழ்வாரும், நம்பியருளிச்செய்தத்தைக்கேட்டு தைர்யாவலம்பியாய்த்திருமஞ்சநகைங்கர்யத்திலே ப்ரேமசித்தராய் அவிச்சிந்நமாக நடத்தாநின்றார். அநந்தரம், இளையாழ்வாருக்கு நம்பிபக்கலிலே ப்ரேமம்மிகுத்துவர, நம்பிக்கு இவர்பக்கலிலே க்ருபைமிகுத்துவர, நம்பியுடைய ப்ரபாவமெல்லாமறிந்து நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "இவ்வாத்மாவை யுஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய ; நம்பியும், "வாரீர் இளையாழ்வீர், (கிமப்யத்ராஹி ஜாயதே யோஹிநஸ்ஸர்வயோநிஷு। ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம்நைஷாம்சிந்த்யம்குலாதிகம்) என்று சொல்லுகிறபடியே பெருமாள்நம்மை விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினார் என்கிற பரமவைதிகநிஷ்டையையுடையராய்ச் செய்யநினைத்தீராகிலும் வைதிகமர்யாதைக்குப்போராது" என்று விலக்கியருளினார்.

—※—

இளையாழ்வார், தம்தேவிகள், திருக்கச்சிநம்பியை இடைகழியிலே அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி நீராடினதுக்குகர்ஹித்தது.

அதின்மற்றைநாள் இளையாழ்வாரும், (ததுச்சிஷ்டம்ஸமுபாஸ்நம்) என்றும், (போனகஞ்செய்தசேடந் தருவரேல்புநிதமன்றே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-தத்ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தாலே தத்தாஸ்யஸித்தி உண்டாக்கிக்கொள்ளுவோம் என்று விசாரித்து, திருக்கச்சிநம்பியை, "நம்முடையதிருமாளிகையிலே அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும் ஸம்மதித்தருள; இளையாழ்வாரும் திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளிதேவியாருடனே அச்சேதியையருளிச்செய்து, "காலம்பெற நன்றாகத் திருப்போனகம்சமை" என்றுநியமித்தருளி, தாமும் பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சநகைங்கர்யமும் சடக்கெனக்கொண்டுவந்துஸமர்ப்பித்து, தம்முடையதிருவாராதநமானபேரருளாளரையும் திருவாராதநம்செய்தருளிஅமுதுசெய்யப்பண்ணி நம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவீதியாலே நம்பிமடத்தைநோக்கி மேற்கேயெழுந்தருளினார் ; அதுக்குமுன்பேநம்பி, மடத்திலும் புறப்பட்டு பெருமாளையும்ஸேவித்து இளையாழ்வாருடைய திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி, "மதினியாரே ! அடியேனுக்குதளிகைப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்ன ; இளையாழ்வார்தேவியாரும் "உம்மையழைக்கவேணுமென்று மடத்தைநோக்கியெழுந்தருளினார், அவர்மீண்டெழுந்தருளவேணும்" என்ன ; திருக்கச்சிநம்பியும் "அடியேனுக்குத் திருவாலவட்டகைங்கர்யத்துக்கு உதவப்போகவேணும், இப்போதே ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்ன ; ஆனால் இங்கேவாரும் என்று அவரை இடைகழியிலேவைத்துஅமுதுசெய்யப்பண்ணுவிக்க; அவரும் அமுதுசெய்து திருக்கைவிளக்கியெழுந்தருள; இளையாழ்வார் தேவியாரும், அவர் அமுதுசெய்தருளின தளிகையைமாற்றி அவ்விடத்தை சுத்திபண்ணித் தாமும்நீராடிநிற்கிறவளவிலே, இளையாழ்வாரும், நம்பியை மடத்திலேதேடிக்காணமல் மீண்டு தந்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளினவளவிலே தேவிகள் நீராடிநிற்கிறதைக்கண்டு, "இது என் ?" என்றுகேட்க ; தேவியாரும், "அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருவாலவட்டகைங்கர்யத்துக்குதவப்போகவேணும்" என்று சடக்கென அமுதுசெய்தருளினார், அவர்சாத்தாதவராகையாலே இடைகழியிலே வைத்து அமுதுசெய்யப்பண்ணினேன், அவர் அமுதுசெய்துதிருக்கைவிளக்கியெழுந்தருளினார், அவர் அமுதுசெய்தருளினதளிகையை மாற்றி சுத்திபண்ணினேன், அத்தால் சரீரம்அலம்பவேண்டிற்று" என்ன; அத்தைக்கேட்டு இளையாழ்வாரும், "(நைஷாம்சிந்த்யம்குலாதிகம்) ஏவமாதிவசநங்களையறிந்திலை, (ஜோஷாணாமாகாரம்ஸ்த்ரிய:) என்கிறத்தைஸ்பஷ்டமாக்கினாய்" என்றருளிச்செய்தருளினார்.

—※—

பேரருளாளர் தமக்கு அடிமைசெய்துபோருவதை ஸஹியாமல் அவரநுமதியுடனே திருமலைக்கு எழுந்தருளியது.

(இமௌஸ்மமுநிசார்தூலகிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ) என்றும், (இன்னார்தூதனெனநின்றான்) என்றும், (ஸேநயோருபயோர்மத்யேரதம்ஸ்தாபயமேऽச்யுத) என்றும் சொல்லப்படுகிற அவதாரத்தில் ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை அர்ச்சாவதாரத்திலும் அநுஷ்டாநசேஷமாம்படி திருக்கச்சிநம்பிவிஷயத்திலே ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி, (ததஸ்ஸிரவிக்ஷீத்வாதபாதமேகஹஸ்ததா) என்றும், (விஹஜங்யபெளமூர்த்நிபாதகே) என்றும், (ஹநுமாந்தீபிகாம் திவ்யாம்) என்றும், (அடிசூடுமரசு) என்றும், (உருக்காட்டுமந்திவிளக்கு) என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேஷியானதம்விஷத்திலே சேஷபூதர் சேஷத்வாநுகுணமாகச்செய்துபோரும் சேஷவ்ருத்தியை, (பருக்கச்சிவந்திடும் தானவனுகம்பிளந்தவேந்த। திருக்கைத்தலத்தின்மிதியடிபற்றித்திருமகளார்நெருக்கச்சிவந்திடுந்தாளிணைகன்றநடந்துவந்த, திருக்கச்சிநம்பி பின்னேதிரிவாரெங்கள்தேசிகரே) என்னும்படி தத்ப்ரத்யர்கள்செய்யுமத்தைத்தாம்மாறுடி, மாவடியெடுப்பது, கைவிளக்குப்பிடிப்பதுமுதலான வ்யாபாரங்களாலேசேஷவ்ருத்தியைச்செய்து, இப்படி சேஷசேஷிமுறைமாறுடிச்செய்துகொண்டு போருகிறபடியை

க்கண்டு திருக்கச்சிநம்பியும், "நம்சேஷத்வத்தைநோக்கும்படிக்கு சேஷாசலத்தேறப்போகவேணும்" என்று அறுதியிட்டு குஞ்ஜரகிரி நாதன்னுமதியுடனே அஞ்ஜநகிரிநாதனுக்கு அடிமைசெய்வாராக அங்கேறவெழுந்தருள ;

—❧❧✻❧❧—

செங்கழுநீர்ஓடைகளில்புஷ்பங்களுண்டாக்கித் திருவேங்கடமுடையானுக்குஸமர்ப்பித்து, அவர்நியமநத்தினாலே திருக்கச்சிநம்பி பெருமாள்கோயிலேறவெழுந்தருளியது.

அவ்வளவிலே ✻ தெழிகுரலருவித்திருவேங்கடத்துக் காஸந்நமான ஒரு வூரிலே சிலர் செங்கழுநீர்ஓடையிலே கிழங்குபதிக்க ; இவரும் ✻ ஒழிவில்காலத்தில்படியே ✻ சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்தில்படியே அடிமைசெய்யும்படி (திருமங்கள்தேவன்)என்கிற ✻ தேவனெம்பெருமானுக்கு ✻ தெள்ளியநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர்ப்பூச்சூட்டவேணுமென்று அவர்களைப் பூஇரக்க ; அவர்களும் இப்போது பதிக்கிறகிழங்கிலே ✻ போதலரானபூவுண்டோபேய்த்தாதரே" என்ன ; நம்பியும், ✻ பிணியொழித்தமரர்பெருவிசும்பருளுமவனாய், ✻ பிணியவிழ்தாமரைமொட்டலர்த்தும்நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கன்றே, அவனேயுண்டாக்குமென்று, (வாக்கினால்நல்லமநத்தினாலெனையுனக், காக்கினாய நீயருளாளவள்ளலே, தேக்குமோடையில் செங்கழுநீர்ன்று, பூக்குமாறருள்பூமகள்நாதனே) என்கிறவித்திருநாமத்தை யருளிச்செய்து, தம்முடையவாகாதிகளை விகஸிதமாக்கி விநியோகங்கொண்டாப்போலே இத்தையும்விகஸிதமாக்கி விநியோகங்கொண்டருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ; அப்போதேகாடுபடவலர்ந்த செங்கழுநீர்மலர்களைக்கொய்துகொண்டுபோய், ✻ காயாமலர்வண்ணனை திருவேங்கடமுடையான் ✻ பூவார்கழல்களிலேசாத்தி ✻ வழுவாவகைநினைந்து வைகல்தொழுவாராய்ஸேவித்து, பின்பு, ✻ மின்வட்டச்சுடராழிவேங்கடவனுக்கு ஆலவட்டகைங்கர்யமும் முட்டாமல் இங்குப்போலே அங்கேசிலகாலம் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்குமளவில், ✻ குளிரருவிவேங்கடத்துக்கோவிந்தனாய் ✻ தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பனான திருவேங்கடமுடையானும் நம்பியைப்பார்த்து, "நம்தெற்குவீடான வேழுவெற்பிலே உத்தரவேதியில் அக்நியிலே நாம் ஆவிர்ப்பவிக்கையாலே நமக்கு அவ்விடம் அழல்விஞ்சியிருக்குமாகையாலே அவ்விடத்திலே கழற்றிப்பரிமாறிக்கொண்டுபோரும்" என்று விடைகொடுத்தருள ; நம்பியும் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுவாராநிற்க ; அவ்வளவிலே அத்திகிரி அரைக்காதவழியிலே ஒரூரிலேதங்கியிருக்க, அவ்வளவிலே ஹஸ்திகிரிநாதனை பேரருளாளரும் ப்ரத்யுத்கதராய்

அத்யாதரத்துடனே கூடவழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கோயிலிலேயெழுந்தருள ; இவரும் நித்யகைங்கர்யநிரதராய் ஆலவட்டகைங்கர்யந்தொடக்கமான ✻ அத்தாணிச்சேவகஞ்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

—❧❧✻❧❧—

பேரருளாளர், பெருந்தேவியாருடனே வையமாளிகையிலே நம்பிஸேவிக்கும்படி உலாவியருளினதும், அவருடனே வார்த்தையருளிச்செய்துகொண்டிருந்ததும்.

அதுக்குமேலே, "பேசிவரந்தரும்பெருமாள்" என்னும்படியான தேவப்பெருமாள், இவருடனே அதிதார்ச்சராய்வரத வ்யவஸ்தராய்க்கொண்டு வார்த்தையருளிச்செய்தும், அவ்வளவுமன்றிக்கே, (அயமைரலாஷ்விகிஷ்க்ரம்யமைஷிலீம் கோஸலேஸ்வர:) என்னும்படி திருச்சித்ரகூடகிரியிலேபெருமாள், பிராட்டி கையைப்பிடித்துக்கொண்டு உலாவியருளினாப்போலே, (தம்ஷ்டிஷ்டவாஸஹஸாதஸ்யஸமீபம்ஸஸமஹ்யஷாத் । ஸ்ரீயாவஸஹதர்வங்ம்யா ஹஞத்வாஷோடஸவார்ஷிக:॥ ராஜலக்ஷணஸம்பந்நஸ்ஸர்வாபரணபூஷித:)என்றும் (கஷாவில்லீலயாஸார்யம்லக்ஷ்ம்யாலக்ஷ்மீபதிர்ம்ருநே। விஹாரவநேதஸ்மிந்ஸர்வத்துஸமோவிதே)என்றும், (ரூபவனும்ஸ்ரீயாஸார்யம்ஷ்டிஷ்டவைமயஸஞ்நம்) என்றும், (ஆருரோஹஸ்ரீயாஸார்யமேஹஸ்தயஷ்ரிஸிவரம்நத:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹஸ்திகிரியிலே இவர்க்குத்ருஷ்டிகோசரமாய் இவர் ஆநந்திக்கும்படி பெருந்தேவியாரானபெரியபிராட்டியார் திருக்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு வையமாளிகையிலே பேரருளாளர் தாம்வளையவளைய, உலாவியருளுவது, தம்சீலாதிகளாலே (அநுவ்ரஜாம்யஹம்நித்யம்பூயேத்யங்க்ரிரேணுபி:)என்னும்படி சேஷவ்ருத்திகளாலேயும்சென்று போருவதாகிறபடியையும், (ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்) என்னும்படி பெருமாளுக்கு ப்ராணபூதராயிருக்கிற நம்பியுடையவைபவங்களெல்லாவற்றையும் கண்டுகேட்டு இவரிடத்திலே மிகவும்ப்ரவணராய்க்கொண்டு அதின்மற்றைநாள் இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பிமடத்துக்கெழுந்தருளி, "அடியேன் சிலநினைவுகளைநினைத்தேன் ; அவையெவையென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பம்செய்து அவரருளிச்செய்தசேதியை தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்தருளவேணும்" என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய ;

—❧❧✻❧❧—

பேரருளாளர் ஆறுவார்த்தையருளிச்செய்தது.

நம்பியும், அன்றுராத்ரி, பெருமாளுக்குத் திருவாலவட்டம்ஸேவித்துஏகாந்தமானவாறே பின்னையும்ஸேவித்துநிற்க ; "என்நம்பீ! சில

சொல்லுவாரைப்போலேயிராநின்றீர்" என்றுபெருமாள்திருவுள்ளமாயருள; நம்பியும். இளையாழ்வார், "சிலநினைவுநினைத்தேன், அவையெவையென்றுதேவரீரைக்கேட்டுவந்து சொல்லவேணுமென்றுமிகவும்ஆதரவாயிராநின்றார், அவற்றையருளிச்செய்தருளவேணும்" என்ன; பேரருளாளரும், "அதுகேளீர், அவர்ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடையராய் நம்மைசந்தாநுவர்த்தநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமவர், நாம்ஸாந்தீபிநிபக்கலிலே அத்யயநம்பண்ணினாப்போலேகாணும், ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும்அதிகரித்து அவற்றினுடையதத்வங்களின் வேறுபாடுமறிந்து உபாயங்களையு மறிந்திருப்பாரொருவர், உம்மையிடுவித்துக்கேட்பித்தாரித்தனை, 'பரதத்வம்நாமே, பேதமேதர்சநம், உபாயமும்ப்ரபத்தியே, அந்திமஸ்ம்ருதியும் வேண்டா, சரீராவஸாநத்திலேமோக்ஷம், பெரியநம்பி ஆச்ரயிப்பது" என்று இந்த ஆறுவார்த்தையும் அருளிச்செய்ய; மற்பக்கலிலேறைநாள்விடிவாறே திருக்கச்சிநம்பியும், இளையாழ்வீர், பெருமாள்திருவுள்ளம்பற்றி யருளினவார்த்தையைக்கேளீர், என்று அருளிச்செய்து, "இவை உமக்கு நினைவோ" என்ன; இளையாழ்வாரும், "ஆம்" என்ன; திருக்கச்சிநம்பியும், "பெருமாளுடையதிருவுள்ளமும் இவருடையநினைவும் ஒன்றாயிருந்தபடியென்" என்று மிக்வும் உகந்தருளினார்.

—⁂—

பெரியநம்பி, இளையாழ்வாரை மதுராந்தகத்தில்ஸந்தித்து
அவருக்கு த்வயமுபதேசித்தது,

அக்காலத்திலே, கோயிலிலே ஆளவந்தார், ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாரும் திரண்டு, பெரியநம்பியுடனே, "தர்சநப்ரவர்த்தகராவாரார்" என்றுகேட்க; பெரியநம்பியும், "ஆளவந்தார் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினதும் அவருடைய திருவிரல்கள்நிமிர்ந்த ஏற்றமும் உங்கள்நெஞ்சிலே நிலையிடவில்லையோ, ஆளவந்தார்விசேஷகடாக்ஷம் பொய்யாகமாட்டாது" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; அத்தைக்கேட்டு முதலிகளெல்லாரும்ஸம்மதித்து, "இன்னமும் தேவரீரெழுந்தருளி, இளையாழ்வாரை தர்சநப்ரவர்த்தகராம்படி பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுவரவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பெரியநம்பியும், அப்போதேபுறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலைநோக்கியெழுந்தருளி ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே ஏரிகாத்தபெருமாள்கோவிலிலேயெழுந்தருளியிருக்க; பின்பு பெருமாள்கோவிலிலேஇளையாழ்வாரும், திருக்கச்சிநம்பிமுகேந பேரருளாளர் நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பதாகப்புறப்பட்டருளி, ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலேயெழுந்தருளினவளவிலேஏரிகாத்தபெருமாள்கோயிலிலேபெரியநம்பியெழுந்தருளியிருக்கிறத்தை அசிந்திதமாகக்கண்டு, அவர்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க; பெரியநம்பியும் இளையாழ்வாரையெடுத்தணைத்துக்கொள்ள; இளையாழ்வாரும், "அடியேனுக்கு இப்போதே ஹிதோபதேசம்பண்ணவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; மதுராந்தகத்தில் மகிழடியில் பெரியநம்பி இளையாழ்வாருக்கு த்வயமுபதேசித்தருளினது.

—⁂—

பெரியநம்பி, இளையாழ்வாருக்குத் திருவிலச்சினைப்ரஸாதித்து
த்வயார்த்தத்தை விசதமாகவுபதேசித்தருளினது.

பெரியநம்பியும், (அஸ்திஹஸ்திகிரிர்நாமதத்ரசைலவரோமஹாந் | யத்ராஸ்தேபகவாந்விஷ்ணுஸ்தஸ்யசைலஸ்யமூர்த்தநி || புண்யகோடிதிவ்யாதம்விமாநம்புண்யவர்த்தநம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே புண்யகோடிமத்யத்திலே ப்ரஹ்மாதிஸகலசேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலேவந்துசெய்கிறோம்" என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய; இளையாழ்வாரும், "* மின்னின்னிலையிலதான அடியேனுடையசரீரமிருக்கிற இப்போதே ஹிதோபதேசம் பண்ணியருளவேணும், காலக்ஷேபம்பண்ணுமைக்கு ஆளவந்தார்பக்கலிலே கண்டதமையாதோ" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பெரியநம்பியும், இளையாழ்வாருடைய ஆதராதிசயத்தைக்கண்டு, ஏரிகாத்தபெருமாள்கோவிலில் திருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து, (மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்த்யர்த்தம்மந்த்ரதீக்ஷாவிதௌயதா | சக்ரஸ்யதாரணம்ப்ரோக்தம்மந்த்ரைஃபஞ்சாயுதாநிச || சக்ராதிதாரணம்பும்ஸாம்பரஸம்பந்தவேதநம் | பதிவ்ரதாநிமித்தம்ஹிவலயாதிவிபூஷணம்) என்றுசொல்லுகிறபடியே — இவர்க்குத்திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்து, தத்நந்தரம், (நிவேச்யதக்ஷிணேஸ்வஸ்யவிநீதாஞ்ஜலிஸம்யுதம் | மூர்த்நிஹஸ்தம்விநிக்ஷிப்யதக்ஷிணம்ஜ்ஞாநதக்ஷிணம் || ஸவ்யஞ்ச ஹ்ருதிவிந்யஸ்யக்ருபயாவீக்ஷயேத்குரு: | ஸ்வாசார்யம்ஹ்ருதிதயேத்யாத்வாஜப்த்வாகுருபரம்பராம் || ஏவம்ப்ரபத்யேதேவேசம் ஆசார்யஃக்ருபயாஸ்வயம் | அத்யாபயேந்மந்த்ரரத்நம்ஸர்ஷிச்சந்தோதிதைவதம்) என்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே ஸவிநயரான இளையாழ்வாரைத் தம்முடையவலப்புறத்திலேவைத்துத் திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்துக்கொண்டு ஆளவந்தார்திருவடிகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு குருபரம்பராபூர்வகமாக மந்த்ரரத்நமான த்வயத்தை ஸாங்கோபாங்கமாக இளையாழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித்தருளி, "பெருமாள், நாட்டுக்காகத்தம்திருவடிகளை ஸ்ரீபரதாழ்வான்திருமுடியிலேவைத்துக் காட்டுக்கெழுந்தருளினாப்போலேகாணும் ஆளவந்தார் உமக்குத்தம் திருவடிகளை என்தலையிலேவைத்துத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்றிருங்கிடீர்" என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

—⁂—

பெருமாள்கோயிலில், இளையாழ்வார் தம்முடையதேவிகளை பெரியநம்பிதிருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பித்தது.

ஆளவந்தார்க்கு சரணபூதரிறே பெரியநம்பி ; இளையாழ்வார்க்கு நேரே ஆசார்யர் ஆளவந்தாரிறே. இத்தைப்பற்றவிறே, (யதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாம் கதிபெற்றுடையவிராமாநுசன்) என்றுபிள்ளையமுதனார் அருளிச்செய்தது "இதுக்குப்ரமாணமேது?, ப்ரமேயமேது ?,ப்ரமாதாக்களாகிறார்?"என்று இளையாழ்வார் நம்பியைக்கேட்டருள ; பெரியநம்பியும், "(மாதவன்பேர்சொல்லுவதே ஓத்தின்சுருக்கு)என்கிறபடியே ப்ரமாணமுமதுவே, அத்தால்ப்ரதிபாத்யனானவன் ஸ்ரீஹஸ்திகிரியிலே கையும்திருவாழியுமாய்நிற்கிற பெருமாள்,ப்ரமாதாநீர்தாம், அந்த ப்ரமாணத்தாலே அந்த ப்ரமேயத்தை அநுபவிக்கவாரீர்" என்று இவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ஏரிகாத்தபெருமாள்ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளி, (ஸராமோலோகராஜ:) என்கிறபடியே "தேவரீருடையவைபவத்துக்குத்தகுதியாக இத்தர்சநத்தையும் பிந்நடாகமாகாமல்செய்தருளிற்றே" என்று விண்ணப்பம்செய்து அவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு பெருமாள்கோயிலேறவெழுந்தருளி,நாதமுநிநியோகாத் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தார்க்கு ஆறுமாஸம்பச்சையிட்டுக்கூடக்கொண்டுபோய்க் கோயிலிலே பெரியபெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளினாப்போலே, பெரியநம்பியும், ஆளவந்தார் நியோகாத் பலகால்தட்டி உபதேசித்து, (அஹம்தாவத்ஸவிஷ்யாமி) என்று சொல்லுகிறபடியே பேரருளாளரை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளுவதாக வெழுந்தருள ; திருக்கச்சிநம்பியும், "பெரியநம்பியெழுந்தருளினார்" என்றுகேட்டு எதிரேவந்து பெரியநம்பிக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க ; நம்பியும், அவரை க்ருபைபண்ணியருளி அவர்புருஷகாரமாக,*உலகேத்துமாழியானத்தியூரனை*அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரானபேரருளாளரைஸேவித்துப்புறப்பட்டு இளையாழ்வார்திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளினவளவிலே, இளையாழ்வாரும், பெரியநம்பியைப்பார்த்து, தம்முடையதேவிகளுக்குத் திருவிலச்சினைப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; பெரியநம்பியும், உடையவர்தேவிகளுக்கு சாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்திலே திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

—❦—

இளையாழ்வார், தாமும் தம்தேவிகளும் பெரியநம்பிஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் தளிகைப்ரஸாதத்தையும்லபித்தது.

பின்பு இளையாழ்வாரும், பெரியநம்பியை ஸ்ரீபாததீர்த்தம்சேர்த்தபடி ;- (மங்கலம்புரதஃக்ர்த்வாதக்மய்யேவாஸநம்யஸேத் । தஸ்யோபரிந்யஸேத்பாத்ரம்தஸ்மிந்புஷ்பம்ஸமர்ப்பயேத் ॥ ஆமதம்வைஷ்ணவம் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுரித்ரஹிவிஜ்ஞயேத் । ப்ரயமம்ஹக்ஷிணம்பாதம்ததோவாமம்யயாவிதி ॥ தத்க்ஷீபாதத்தவரணௌமூர்த்நிஹாலேஷ்ஜ்ஷொஹஜ்ஜி । விந்யஸ்யஸக்திபூர்வஞ்சக்ஷாளயேத்மாயவாரிணா ॥ யௌதவஸ்த்ரேணஸம்ஸோய்யபூர்வவத்ஸ்வாமஹகேந்யஸேத் ॥ தாம்பூலாத்யுபசாராஞ்ஞுயாயபுரதோநமேத் ॥ தநுஜ்ஞாம்புரஸ்க்ருத்யதீர்யாதீர்யம்பிபேத்ஸுதீ: । ஆய்பாத்மிகவிநாஸாயஸமவந்ஸக்திபூர்த்தயே ॥ ஸம்யஜ்ஞாநப்ரகாஸாயஸமாவரோயமீரித:) என்றும், (வஸ்த்ரஞ்சவிமலணீக்ஷ்யபாணௌபாணிம்நிவேஸயேத் । தஸ்மிம்ஸ்தீர்யம்ப்ரதிஷ்டாப்யதீர்த்தபிபேத்விந்துவர்ஜிதம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும்சேர்த்து ஸ்வீகரித்து, பின்பு பெருமாளமுதுசெய்து பெரியநம்பியமுதுசெய்தருளினவநந்தரம், (யோஸௌமந்த்ரவரம்ப்ராதாத்ஸம்ஸாரோத்தேதநாயநம் । ப்ரதீத்மேஹம்ஹரவர்யஸ்யதஸ்யோச்சிஷ்டம்ஸுபாவநம் ॥ குரோர்பஸ்யயயோச்சிஷ்டம்போஜ்யம் தத்புத்ராஸிஷ்யயோ: ॥ ஸர்வேஷாஞ்ஞ குரோர்விஷ்ணோரந்நாத்யஞ்ஞநிவேதிதம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தளிகைப்ரஸாதத்தையும்ஸ்வீகரித்து பூதராயருளினார்.

—❦—

பெரியநம்பி இளையாழ்வாருக்கு மூவாயிரத்தையும் தர்சநார்த்தங்களையும் அருளிச்செய்துகொண்டிருக்கும்போது இவ்விருவருடையதேவிகளுக்கும் மநஸ்தாபம்வர, பெரியநம்பி கோயிலேறவெழுந்தருளினது.

அதின்மற்றைநாள் இளையாழ்வாரும், தம்முடைய திருமாளிகைக்கு மேல்பாதியிலேபெரியநம்பி குடும்பஸஹிதமாகவெழுந்தருளியிருக்கத்தக்கதாகத் திருமாளிகையும்ஸமர்ப்பித்து மற்றும்வேண்டின பதார்த்தங்களும்ஸமர்ப்பிக்க ; பெரியநம்பியும், ஆறுமாஸமெழுந்தருளியிருந்து இளையாழ்வாருக்கு, திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, நாய்ச்சியார்திருமொழி பெரியாழ்வார்திருமொழிமுதலான ௩ஆயிரமும் தர்சநார்த்தங்களையும் அருளிச்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே, ஒருநாள் திருமஞ்சநமுறையிலே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் இளையாழ்வாருக்கு எண்ணெய்க்காப்புச்சாத்துவதாகவெழுந்தருள ; அவர் அமுதுசெய்யாமல் இளைத்திருக்கையாலே தேவியாரையழைத்து, "கோயிலிலும் ஏதாகிலும்தீர்த்தப்ரஸாதங்கள் வந்திருக்கிறதுண்டோ" என்றுகேட்க ; அவரும், வந்திருக்கச்செய்தே "இல்லை" என்ன ; இளையாழ்வாரும் தச்சோதநார்த்தமாக உள்ளேயெழுந்தருளி ப்ரஸாதத்தைக்கண்டு தேவியாரையழைத்து, குபிதராய் அத்தைத் திருவுள்ளத்திலேவைத்துக்கொண்டிருக்க ; பின்னையும், ஒருநாள் பெரியநம்பிதேவியாருக்கும் இளையாழ்வார்தேவிகளுக்கும்

ஒருவார்த்தைவந்தவளவிலே சண்டையாக, பெரியநம்பியும் இத்தைக்கேட்டு தேவியாரைகோபித்து அழைத்துக்கொண்டு மீண்டுகோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

—❧❧—

இளையாழ்வார், தேவிகளுடையதுர்க்குணங்களை ஸஹியாமல் பேரருளாளர்ஸந்நிதியில் ஸந்யஸித்தருளினது.

இளையாழ்வாரும் அநுஷ்டாநம்பண்ணியெழுந்தருளி, திருமாளிகையிலே பெரியநம்பிஸேவைபெறாமல், "பெரியநம்பியெங்கே" என்று திருமாளிகையில்வர்த்திக்கிறவர்களைக்கேட்க; "அவர் மீண்டுகோயிலுக்கெழுந்தருளினார்" என்ன; அத்தைக்கேட்டு இளையாழ்வாரும், "பெரியநம்பி அருளிச்செய்யாமல் எழுந்தருளுகைக்குஹேதுவென்" என்ன; அவர்களும், "கிணற்றங்கரையிலே ஒருதோண்டிவ்யாஜமாக மதினியாருக்கும் மதினியாருக்கும் சண்டையானவாறே எழுந்தருளினார்" என்ன; இளையாழ்வாரும், அவர்கள்சொன்னத்தைக்கேட்டு தேவியாரைப்பார்த்து, "முன்பேயும் திருக்கச்சிநம்பிநிமித்தமாக அபராதத்தைப்பண்ணினாய், பின்னையுமொருநாள் என்னையும்முறையிலே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் இளைத்திருக்க, ஏதாகிலும் கோவிலிலும் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள் வந்திருக்கிறதுண்டோவென்றுகேட்டோம் வந்திருக்கச்செய்தேயும் இல்லையென்றாய், இப்போதும் பெரியநம்பிதேவியாருடனே ஒருதோண்டியாக அபசாரப்பட்டாய், இப்படிசெய்கிற நீ இப்போதே புறப்பட்டுப்பிறந்தகமேபோ" என்றுகோபித்துப்போகவிட்டு, (இல்லறமல்லேல்துறவறமில்) என்று அதிதிஸத்காரயோக்யையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையான பார்யையைஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவனென்று சாஸ்த்ரம்சொல்லுகையாலே, அப்படியேதாமும் ஸந்யஸிக்கஸங்கல்பித்து, திருவநந்தஸரஸ்ஸிலேயெழுந்தருளி, (அநந்தஸரஸி ஸ்நாத்வா விமாநஸ்தாயயாங்விதே । விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்யோவிஷ்ணுலோகம் ஸமஶ்நுதே) என்றும், (ஸம்யங்நராஹ்வயேதீர்த்தே விகாஹ்ய மதகல்மஷ:। நிரஸ்தேதரஸம்பந்த: பரமாத்மநிஸ்த்திதம்) என்றுநீராடி, (யயோக்தகாரிணம் ஹவயே மம ருத்வேநாங்கீக்ருத்யஸம் கல்ப்யஸந்யாஸாஸ்ரமமாஸ்ரயிஷ்யாமீதி) என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்கஸங்கல்பித்து, * தொழுதெழுதொண்டர்கள்தமக்குப்பிணியொழித்தமரர்பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளி, (க்ஷேத்ராணிமித்ராணிதநாநிநாதபுத்ராஸ்ச தாரா: பஸவோம் க்ருஹாஸ்ச। த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர்பவந்தி ஸர்வேப்ரதிகூலரூபா:) என்கிறபடியே-தேவரீர்திருவடித்தாமரைகளில் கைங்கர்யமேவேண்டுவது, ப்ரதிகூலங்களான இஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம்வேண்டுவதில்லை; ஆகையாலே, (த்ரிதண்டம் வைஷ்ணவம் லிங்கம் விப்ராணாம் முக்திஸாதநம் । நிர்வாணம் ஸர்வதர்மாணாமிதிவேதாநுஶாஸநம்) என்றும்சொல்லுகிற

படியே - த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைதேவரீர் அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பம்செய்ய; பேரருளாளரும்போரத்திருவுள்ளமுகந்தருளி, "(த்ரிதண்டமுபவீதஞ்சவாஸ:கௌபீநவேஷ்டநம் । ஶிக்யம்பவித்ரமித்யேதத்பிப்ருயாத்யாவதாயுஷம்)' என்கிறபடியே - த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைநீருள்ளதனையும்தரியும்" என்றுப்ரஸாதிக்கப்பெற்றுடையராய் அவற்றைதரிக்க; (ராமோதாஶரதிஸ்ஸாக்ஷாதாஸீத்யஸ்தம் தேவம்வரதம்) என்கிறதாமே நம்ராமாநுசன் என்று இளையபெருமாளிடத்தில் க்ருபையின்றூட்டி, அவர்திருநாமத்தாலே நாமநிர்த்தேசம்பண்ணி தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்து, "நம்ராமாநுசனை மடத்திலேவைத்து வாருங்கோள்" என்று திருக்கச்சிநம்பிமுதலானபரிகரங்களுக்கு விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு, திருக்கச்சிநம்பிமுதலான அனைத்துபரிகரமும் ஸம்ப்ரமத்துடனே, பேரருளாளர் நியமித்தருளினபடியே இராமாநுசனை மடத்திலேயெழுந்தருளப்பண்ணி, அவரநுமதியுடனே மீண்டெழுந்தருளினார்கள்.

—❧❧—

இளையாழ்வார்வைபவம் ஊமையைப்பேசுவித்ததென்பது.

(ஸ்ரீ யோ ரமண ஸாமர்ஸ்யாத்ஸௌந்தர்யகுணகௌரவாத் । ஸ்ரீராம இதிநாமேதம் தஸ்யவிஷ்ணோ: ப்ரகீர்த்திதம்॥ ரமயாநித்யயுக்தத்வாத் ராமஇத்யபிதீயதே । ரமந்தேயோகிநோநந்தேஸத்யாநந்தேசிதாத்மநி॥ இதிராமபதேநாஸௌபரம்ப்ரஹ்மாபிதீயதே) என்றும் ஸ்ரிய:பதித்வத்தாலும் கல்யாணகுணயோகத்தாலும் ஸௌந்தர்யாதிகளாலும்தோற்று சந்தாநுவர்த்தியாய்ப் பின்செல்லுமவராகையாலேராமாநுஜனென்றுதிருநாமமாய்த்து. முன்பு,(பஶ்சாத்தஸ்து யநுஷ்பாணிர்லக்ஷ்மணோநுஜஶ்ச மஹா) என்கிறபடியே முன்புகோதண்டபாணியாய்ப்பின்புசென்று அடிமைசெய்தாப்போலே பின்பு த்ரிதண்டபாணியாயாய்த்து அடிமைசெய்யும்படி.(விஷ்வக்ஸேநோயதிபதிரபூத்வேத்ரஸாரஸ்த்ரிதண்ட:) என்றும், (ததஸ்காலேநமஹதா விநஷ்டம் ஹரிகீர்த்தநம் । நாயநாமாமுநிவரோயோகஜ்ஞாநாதவாப்ஸ்யதி॥ ததஸ்காலேபஹூதிதியே விநஷ்டம் விஷ்ணுவர்த்தநம் । த்ரிதண்டமண்டிதோ தேவோமுநி:ப்ராவர்த்தயிஷ்யதி॥ பாஷண்டபஹுளேலோகேசுஷ்கேஷ்விஜநஸங்கடே । ஸோமுக்யமாநே ஜகதிவிநஷ்டேஹரிஸேவநே॥ மோஹநைரஸமைஶ்சாஸ்த்ரை:குயுக்திபரிகல்பிதை:। வேதார்த்தமார்காநுகதைரங்கை:குமதிஸங்கரை:॥ வ்யாக்யாநைர்விஸ்த்ருதம் லோகம்புநருத்தாரயிஷ்யதி । ஸ்ரீபாதராயணஸம்ஜ்ஞஸ்யவிஶ்ருதஸ்யமஹாமுநே:॥ மதம்வேதாந்ததாத்பர்யம் விஸ்தீர்ணம் ப்ரேக்ஷ்யபூதலே। ஸ்ரீதாவார்யமதஞ்சைவபுநருத்தாரயிஷ்யதி॥ த்ரிதண்டயாநீஸமவாங்வேத்ரபாணிஸ்தவப்ரிய:) என்கிறபடியே - சேஷாசநர்தாமே

பாஷண்டிகளைதண்டிக்கைக்கு வேதண்டாசலபதி கடாக்ஷத்தாலே த்ரிதண்டியானரென்று ப்ரமாணப்ரஸித்தமாகையாலே அவதாரவிசேஷமென்னுமத்தை (வக்திமூக:) என்னும்படி அவ்வூரிலே பாகவதபுத்ரனய்பாலனனமூகனும், "சேஷாசநாவதாரம்" என்று கோஷித்துப்பேசி வெளியிடப்பட்டது.

—❧❧✻❧❧—

இளையாழ்வார், கோவிந்தபட்டரையழைத்துவரும்படி காளஹஸ்திக்கு ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவரை அனுப்பியது.

ஜகத்ப்ரஸித்தமான பெருமையையுடையராய்(த்ரிதண்டகாஷாயஸிவோபவீதை: ப்ரஸாதயம்பாரமஹம்ஸ்யலக்ஷ்மீம் । வைகுண்டமாரோபயிதும்முமுக்ஷூந் அயோபகாரீயதிராஜரூஷ:) என்றும், (ஸஜஷவஜபாஷண்டதிமிரஷண்டகண்டகர: யமாஸ்ரமஜுபிபரமகாருணிகோமவதவதார:) என்னும்படியான பெருமையையுடையராமாநுஜனும், துர்யமான ஆச்ரமதர்மங்களையும் கைங்கர்யத்துடனே அநுஷ்டித்துக்கொண்டு, ஆளவந்தார் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி, பேரருளாளரைநோக்கி ப்ரபத்திபண்ணினதுக்கீடாக விரோதிகளும்கழிந்து ஆநுகூல்யம் கூடாநின்றதே, இனி அவர்திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறும்படிக்கு நமக்கு ஒத்தஸஹாயமுண்டாகவேணும் என்று ததநுரோதேந கோவிந்தபட்டரைநினைத்து, "அவர்நமக்குஹிதப்ரவர்த்தகர், ஸகலவிஷயவிரக்தர், சாஸ்த்ரவைதக்தியுள்ளவர், அவர்நமக்குச்சேர்ந்தால்நல்லது" என்றுநிச்சயித்து; இப்போது, தேவதாந்தரநிஷ்டராயிருக்கிறார், உள்ளங்கைகுளிர்ந்தவிடத்தே சுருள்நாற்றமெழும்பி, (ஸர்வமங்கள ஸர்வாஸ:) என்கிறபடியே "அவனுடையஸௌலப்யத்தைக்காட்டி மீட்கும்விரகரோ" என்று நிவேவேர்ட; அப்போது, "ஹேயப்ரதிபடநிகிலாத்மகுணங்களையுடையராய், வேதவேதாந்தவிதக்ரேஸராய், வகுளாபரணப்ரபந்தமுகுளாமோதிதசித்தராய், * திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானை * இறையுமகலகில்லாதே: பிரியாவடிமைசெய்யாநின்றுள்ள வைதிகாக்ரேஸரான பெரியதிருமலைநம்பியே கடவர்" என்றுநிச்சயித்து ஒரு அநுகூலஸ்ரீவைஷ்ணவரையழைத்து, "உம்முடையமருமகனார் வட்டமணிகோவிந்தபட்டர் அடியேனுடேஸஹாத்யாயியாய் அநுகூலித்திருந்தவர், இப்போது துர்வாஸநாதிசயத்தாலே அந்யபரராய் காளஹஸ்தியாகிற காட்டிலேயிராநின்றார், அவரை தேவரீர், அடியேனுக்காக அங்கேயெழுந்தருளி, (ஸஸ்தாபயயர்மாத்மா) என்றும்சொல்லுகிறபடியே - தேவரீர்திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராம்படிகடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பம்செய்து போகவிட்டருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் ராமாநுஜனை ஆச்ரயித்து தத்கைங்கர்யநிரதராயிருந்தது.

அநந்தரம், இளையாழ்வாராச்ரமப்ராப்திமுதலான விச்சேதியை, கந்தாடைமுதலியாண்டானும் ஹாரீதகுலதிலகரான கூரத்தாழ்வானும்கேட்டு ப்ரீதியுக்தர்களாய் அதித்வரையோடே பெருமாள்கோயிலேறவெழுந்தருளி ராமாநுஜனைஸேவித்து, "அடியோங்களுக்கு, (தாபபுண்ட்ரஸ்தயாநாம) என்கிறவற்றை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; ராமாநுஜனும் போரவுகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியேசெய்தருள; அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் லபித்து, (அயீத்யமந்த்ரமாசார்யம்பூஜயேத்பக்திதோத்விஜ: ।ஆசார்யயீத்திஸ்துயாவஜ்ஜீவேத்ஸதாமுதி:) என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜனை * இறையுமகலகில்லாத கைங்கர்யநிஷ்டராய்க்கொண்டு ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

—❧❧✻❧❧—

தப்தமுத்ராதாரண ஊர்த்த்வபுண்ட்ரவிஷயங்களில் இளையாழ்வாருக்கும் யாதவப்ரகாசனுக்கும் நடந்தஸம்வாதம்.

இப்படி, ஆழ்வானும் ஆண்டானும் ராமாநுஜநுங்கூடி தர்சநம்நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோராநிற்க, பின்புயாதவப்ரகாசனுக்கும் ராமாநுஜனுக்கும் பெருமாள்கோயிலில் திருவநந்தஸரஸ்ஸில் ஞாநப்பிரான் ஸந்நிதியிலேவாதமாய், அதிலே யாதவப்ரகாசனும், "தப்தமுத்ராதாரணத்துக்கும்ஊர்த்த்வபுண்ட்ரவிதிக்கும்ப்ரமாணமில்லை" என்ன; ராமாநுஜனும் "உண்டு" என்று ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார்; அதெங்ஙனேயென்னில் ;- "(பவித்ரம்தேவிததம்ப்ரஹ்மணஸ்பதே, ப்ரபுர்காத்ராணிபர்யேஷிவிஸ்வத:, அதப்ததநூர்நதடாமோஅஸ்நுதே, ஸ்ருதாஸஇத்வஹந்தஸ்ஸமாஸத) என்று ச்ருதிசொல்லிற்றுக்காண்" என்ன; யாதவனும் அத்தைக்கேட்டு "பஞ்சாக்நிமத்யத்திலே தபஸ்ஸுபண்ணுகிறவனுக்கொழியகதியில்லை" என்றுசொல்லுகிறது என்ன; அத்தைக்கேட்டு ராமாநுஜனும், "கலிகாலத்திலேதபஸ்ஸுக்கூடாது, (தேவாஸோயேநவிப்ரேந்தேநவாஹநாஸுதர்ஸநேநப்ரயதாமநவோலோகஸ்ஸீம்தகவதிப்ராஹ்மணஸ்தத்வஹந்தி, அந்நிநாவைதப்தம்விஜாயார்மஊர்த்வபுண்ட்ரமாலிவேத், தஸ்மாத்விரேவம்ஸவதி, நபுநராமநேநேதி, ப்ராஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம் ஸலோகதாமாப்நோதி) என்று ஸதபதப்ராஹ்மணத்திலே சொல்லியிருக்கிறதுகாண்" என்ன; அவனும் நிருத்தரனாயிருக்க;

"அதுவுமன்றியே இன்னும் ப்ரமாணம்சொல்லுகிறோம்கேள்" என்றருளிச்செய்கிறார்.;-ஸாமவேதே, மைத்ராவருணஶாகாயாம்,(பவித்ரமித்யங்கி:,அங்கிர்வைஸஹஸ்ராரா:,ஸஹஸ்ராரோநேமி:, நேமிநாதப்ததநுர்ப்ராஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம்ஸலோகதாமாப்நோதி) என்றும், அதர்வணிவ, (சக்ரம்பிபர்த்திவபுஷாப்ரதப்தம்பலம்தேவாநாமம்ருதஸ்யவிஷ்ணோ:,யஏதிநாகம்துரிதாவிதூயப்ரயாந்தியத்யோவிதராமநாக)என்றும்,(ஏபிர்வயமுருக்ரமஸ்யசிஹ்நைரங்கிதாலோகஸுபகாபவாம,தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்ஏதுநந்நஹீலாம்சிதா:) என்றும்,(சக்ரமாதாயாக்நௌப்ரதப்யப்ராஹ்மணஸ்யதக்ஷிணேபாஹுமூலேதாரயேத், சக்ரமுபவிஶதி, ஶம்பாஞ்சஜந்யமாதாயாக்நௌப்ரதப்யப்ராஹ்மணஸ்யோத்தரேபாஹுமூலேதாரயேத்)என்றும், ப்ருஹதாரண்யகே,(நிவிக்ஷேபஸுதர்ஶநம்ஹீத்யமாநம்மயே பாஹுமூலயத்ஸுதர்ஶநம்,விஷ்ணோரிதம்ஹரிதம்ஹேதிதேஜ:,ப்ரர்ஷயதிதிவாநக்தம்விஷ்ணுஸ்தம்ஜநாஸ:)என்றும், பௌஹுஷ்ஷேபுஷ்கலஸம்ஹிதாயாம்,(பதேவிஷ்ணோரப்ஜசக்ரேபவித்ரேஜந்மாம்போதிம்தர்த்தவேசர்ஷணீந்த்ரா:, மூலேபாஹ்வோர்தயந்தேந்யேபுராணாலிங்காங்காஸ்தேதாவகாங்யர்ப்யந்தி) என்றும்,வாமநே,(லீலயோபிவிவத்யஸ்துபாஹுமூலேஸுதர்ஶநம்| குலகோடிஸமுத்ஸ்ருத்யஸமஞ்தேபரமாங்கதிம்)என்றும்,மார்க்கண்டேயே,(மத்சக்ராங்கிததேஹோயமத்பக்தோஹிவிதுர்லப:| நைவாப்நோதிவஶம்ஸ்ருத்யோரப்யாஜ்ஞாநமந்தகீந்நர:|| விஷ்ணுசக்ராங்கிதம்தேஹம்பவித்ரமிதிவைஶ்ருதி:|தாரயேத்விஷ்ணுபக்தஸ்துசக்ரம்பாஹௌதுதக்ஷிணே|| வாமேதுஶங்கம்ராஜாநம்வைஷ்ணவம்பதமாப்நுயாத்) என்றும், காருடே, (விஷ்வக்ஸேநஸ்வயம்சக்ர மாதாயாத்மவிசக்ஷணம் | ப்ரீயதேதிமஹாஸாமோஹரிபக்தாநுகம்பயா) என்றும்,கௌர்மே, (சக்ராதிதாரணம்பும்ஸாம்பரஸம்பந்தவேதநம் | பதிவ்ரதாநிமித்தம்ஹி வலயாதிவிசக்ஷணம்)என்றும்,ப்ரஹ்மகைவர்த்தே, சக்ராங்கிதபுஜம்விப்ரம்யோநிந்தயதிஸர்வதா | ஸயாதிநரகம்கோரம்யாவதாபூதஸம்ப்லவம்) என்றும், ஸ்ரீஹரிநாரதீயே, (ஸுதர்ஶநேநயஸ்யாங்கம்லாஞ்சிதம்ஸம்பவேத்ஸதா | தேஹேதஸ்யவஸேந்நித்யம் ஸ்ரீயாயுக்தஸ்வயம்ஹரி:|| சக்ராயுதாங்கிதம்த்ருஷ்ட்வாயமோபிஹ்ருஷிதம்கித: | ப்ரணாமம்தூரத:க்ருத்வாவிஷ்ணுபக்தம்விமத்ஸரம் || சக்ராங்கிதாயவிப்ராயஸ்வபக்த்யாந்நம்ததாதிய:| அந்நஸம்வயாநிவர்ஷாணிவிஷ்ணுலோகேமஹீயதே|| சக்ராங்கிதாயவிப்ராயவிஷ்ணுபக்தாயமீமதே| பிக்ஷாமாத்ரப்ரதாநேநவைஷ்ணவீம்கதிமாப்நுயாத்||வஹ்நிதப்தேநசக்ரேணபாஹுமூலேதுலாஞ்சிதா: | ஸர்வபாபாநிஸந்தீர்யஸவிஷ்யந்தீஸ்வரோபமா:|| அங்கிதப்தேநசக்ரேணபாஹுமூலேதுலாஞ்சிதா: | ரௌரவாத்குலமுத்ஸ்ருத்யவிஷ்ணுலோகேமஹீயதே) என்றும், ஶாண்டில்யே, (பஶுபுத்ராதிகம்ஸர்வம்ஸந்தேஹோபகாரணாநிச|அங்கயேத்ஶங்கசக்ராப்யாம்நாமகுர்யாச்ச

வைஷ்ணவம்|| ஜ்வராதாஹபயைஶ்சைவகோராம்நிஜஸம்தயா | ஸர்வம்தத்ப்ரஶமம்யாந்தியத்ரசக்ராங்கிதோவஸேத்|| யேகேசித்யத்ரபுருஷா:விஷ்ணுசக்ரேணமுத்ரிதா: | தேஷாம்தர்ஶநமாத்ரேணமஹாபாதகநாஶநம்|| அதிபாபப்ரஸக்தோபிவிஷ்ணுசக்ராங்கிதஸ்யது | பாதோதகம்பிபேத்யஸ்து ஸர்வபாபை:ப்ரமுச்யதே || பஹுநாம்ஜந்மநாமந்தேஜ்ஞாநவாந்மாம்ப்ரபத்யதே|வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதிஸமஹாத்மாஸுதுர்லப: || கோரோப்யவப்யஶ்வபகோப்யதக்ஷயோபிஶ்யப்யபீஶ்யோஹ்யஸுரோப்யபாய்ய: | யோஹ்யங்கிதோவைஷ்ணவலாஞ்சநேநபூஜ்யஸ்ஸவிஷ்ணுப்ரதிமாஸமாந:|| விஷ்ணுசக்ராங்கிதம்விப்ரம்ஏகராத்ரஞ்சவாஸயேத் | விஷ்ணுலோகநிவாஸைஸ்து பூஜ்யஏவநஸம்ஶய:) என்றும், ஶாருபே, (ஶரீரேயஸ்யகஸ்யாபித்ருஶ்யதேவைஸுதர்ஶநம் | தஸ்மைதுர்வீதபக்ஷீந்த்ரநமஸ்காராந்ப்ரயத்நத:|| ஶங்கசக்ராங்கிதாயவிப்ராயஜலாந்நேப்ரதாதிய: | ததந்நம்மேருதுல்யம்ஸ்யாத் தஜ்ஜலம்ஸாகரோபமம்) என்றும், மோக்ஷயர்மே, (ஸமோக்ரமபியஶ்ஶ்ராத்யேசக்ராங்கிதபுஜம்வஸேத் | ஸஸாக்ஷாத்விஷ்ணு ஸாமீப்யம்லபதேநாத்ரஸம்ஶய:| அஷ்டகேமாஸிகேவாபிசக்ராங்கிதபுஜம்வரேத்| ரௌரவாத்குலமுத்ஸ்ருத்யவிஷ்ணுலோகேமஹீயதே||அஸ்யம்ஜநாதிபுக்த்யஞ்சம்யஃகரோதிமஸாஹித:|சக்ராங்கிதாயவிப்ராயவிஷ்ணுஸாலோக்யமாப்நுயாத்) என்றும், பாத்மேருத்ர:, (க்ருஷ்ணாயுதாங்கிதோமர்த்யோயத்ரயத்ரவதிஷ்டதி | ஶமஶாநமபிதத்தீர்த்தம்கிம்புந:புண்யபூமய:||கிம்கரிஷ்யதிலோகேஸ்மிந்ப்ரயாகமரணாதிகம்|சக்ராங்கிதஶரீரஸ்யத்ரீஹேமுக்தி:கரேஸ்திதா|| யஸ்யாந்த்யகாலேதேஹஞ்ச லாஞ்சிதம்ஜாயதேஹரே: | த்ருஷ்ட்வாதேப்ரபலாயந்தே யமேநஸஹகிங்கரா:|| சக்ராங்கிதபுஜேயஸ்துஶ்மஶாநேம்ரியதேயதி|ப்ரயாகேயாகதி:ப்ரோக்தாஸாகதிஸ்தஸ்யநாரத || பஞ்சாயுதைரபியயாவிபிலாஞ்சிதாநாம்பத்மாக்ஷவீஜவலயைஶ்வபரிஷ்க்ருதாநாம் | ஶாலஸ்தயலேவிலஸதூர்த்வபுண்ட்ரகாணாம்பாதாரவிந்தயுகளாம்ஶிரஸாதீலயாமி||தக்ஷிணேதுபுஜேவிப்ரோபிப்ருயாத்வைஸுதர்ஶநம்| ஸவ்யேதுஶங்கம்பிப்ருயாதிதிப்ரஹ்மவிதோவிது:|| அங்கிதைவதுஸஞ்சப்தம்சக்ரமாதாயவைஷ்ணவ:|தாரயேத்ஸர்வவர்ணாநாம் விஷ்ணுஸாலோக்யஸித்தயே|| விஷ்ணுபக்தாயவிப்ராயசக்ரசிஹ்நாயமாநவ: | பூவாமமாத்ரம்ஸம்பந்தத்வாராஜ்யமவாப்நுயாத் || சக்ராங்கிதாயவிப்ராயகந்யாதாநம்கரோதிய:| பரமாநந்தமாப்நோதிதத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்|| யஜ்ஞோதாநந்தபோஹோமோஹோஜநம்பித்ருதர்ப்பணம்| சக்ரலாஞ்சநஹீநஸ்ய விப்ரஸ்யவிபலம்பவேத்|| சக்ராங்கிதபுஜம்விப்ரம்யோபம்யாமஹிவாதயேத்| லலாடேபாம்ஸுஸம்வ்யாநி விஷ்ணுலோகேமஹீயதே|| விஷ்ணுசக்ராங்கிதம்த்ருஷ்ட்வா யோஸ்யுத்யாயக்ருதாஞ்ஜலி:| ஸஸ்ஸ்வம்குலம்ஸமுத்ஸ்ருத்யவிஷ்ணுலோகேமஹீயதே || சக்ராங்கிதபுஜாயேதுபங்க்தி

மய்யேது ஸம்ஜநே । ஸபங்க்திம் ஸ்வர்கலோகே வஸேத் தேவபங்க்திஷு பூஜ்யதே ॥ ஶங்கசக்ராங்கிதம் விப்ரம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்வாயோஹ்லாதிதோ பவேத் । பரமாநந்தமாப்நோதி கிம் புநர் ஹ்ருதயைஸிகம் பலம் ॥ சக்ராங்கிதஸ்ய நாமாநியோ வதேத் பக்திமாந் நர: । ஸர்வபாதக நிர்முக்தஸ் ஸயாதி பரமம் பதம் ॥ விஷ்ணுசக்ராங்கிதோ யஸ்மிந் தேஶே வஸேத் ஸதா । ஸதேஶோ மத்ப்ரிய: புண்ய: வைஷ்ணவாநாமபி ப்ரியே ॥ யஸ்மிந் தீர்த்தே ஸ்நாநா: வைஷ்ணவா: சக்ரலாஞ்சிதா: । தஸ்மிந் ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத விஷ்ணுஸாலோக்யமாப்நுயாத்) என்றும், பவிஷ்யத்புராணே, (சக்ராங்கிதம் ஜநம் த்ருஷ்ட்வா யஸ்து தம் நாபிவாதயேத் । திர்யக் யோநிகதம் ப்ராப்ய விஷ்டாயாம் ஜாயதே க்ரிமி: ॥ ஶங்கசக்ராங்கநம் குர்யாத் ஆத்மநோ பாஹுமூலயோ: । ஸோऽஶ்வமேதபலம் ப்ராப்ய பரம் நிர்வாணம் ருச்சதி ॥ தத்தாரணாந் மஹாபாபைர் முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:) என்றும், ப்ராஹ்மே, (ஶரீரம் தஹ்யதே யஸ்ய விஷ்ணுசக்ரேண லாஞ்சிதம் । மம்ராஜலாட மலம் மந்யேதஹம் தத்பாபவர்ஜிதம் ॥ யோ நரோ மம பக்தஸ்து திவ்ய விஹ்நாநி தாரயேத் । ஸர்வபாபோ விநாஶமேத்யேநோ வாமம லோகம் ஸமஶ்நுதி) என்றும், ஸாமவேதே, (சக்ராங்கித்ஸ்ய ஸாமீப்யே தபம் குர்யாத் ப்ரயத்நத: । ஸ்நாநம் தாநம் ஜபோ ஹோமஸ் தத்ஸர்வ மக்ஷயம் பவேத்) என்றும், ப்ரஹ்மாண்டே, (நாராயணாயுதைர் நித்யம் சிஹ்நிதோ யஸ்ய விக்ரஹ: । பாபகோடி ஶதம் தஸ்ய தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பவேத் ஸதா) என்றும், விஷ்ணுரஹஸ்யே – ப்ரமேயாயே, (வைஷ்ணவா முநயஸ் ஸர்வே விஷ்ணுசக்ரேண முத்ரிதா: । தேஷாம் தர்ஶநமாத்ரேண மஹாபாதக நாஶநம்) என்றும், ஹரிவம்ஶே ருத்ர:, (விஷ்ணுபக்தாய விப்ராய மஹாதேவி மஹாத்மநே । ஶாகமாத்ரப்ரதாநேந முக்திம் யாந்தி ஹி மாநவா: ॥ ஸர்வ லக்ஷணயுக்தம் வைஷ்ணவம் த்வேஷ்டி யோ நர: । ஸ சண்டாலோ மஹாதேவி ரௌரவம் நரகம் வ்ரஜேத் ॥ ப்ரஹ்மஹத்யா ஸுராபாநஸ் தேயம் குர்வங்கநாகம: । சக்ராங்கிதஸ்ய நிந்தாவபந்நு தேத்வதி பாதகா: ॥ தீர்த்த ஸ்நாந பலம் நாஸ்தி ஸக்ரோஶோ தாநபலம் ததா । அவைஷ்ணவஸ்ய விப்ரஸ்ய ஸர்வம் ஶஸ்வத் விநஶ்யதி ॥ ரூபலாவண்ய ஸம்யுக்தா மஹாவம்ஶோத்பவாத் விஜா: । அவைஷ்ணவா நஶோபந்தே நிர்கந்தா இவ கிம்ஶுகா: ॥ விஷ்ணுபக்திவிஹீநோ யஸ் ஸ்வபாகஸ் ஸம்பந்தோ விஶால குலஸம்பவ: । விஷ்ணுபக்திவிஹீநோ யஶ் சண்டாலஸ் ஸ்வபாசோ பவேத் ॥ ஶ்ருத்வேத்யுக்தம் தேவி ஶாமநோயாயாதயம் ப்ராதர்ஶயம் । ஶ்ருத்வா ஹே விப்ர ஶ்ருணுய்வயம் வதாமிவ: ॥ அயமேவஸதாய்யேயோ முமுக்ஷுபிரகல்மஷை: । ஏஷ மோக்ஷஸ்ய மார்கோ வைகர்மணாநுபலப்ரத: ॥ தபஸ்ரம் பலதோதாய: அயமாத்மா ஶரீரிணாம் । ஸம்ஹ்ருத்ய ஸஹஸ்ர தரம் ஸஹ்யஶ்ருணும் ப்ரஸித்தமா: । ஓமித்யேவம் ஸதா பூஜ்யம் பம்பம் பாதகே ஶவம்) என்றும், ஹரிவம்ஶே ஜநமேஜய:, (கஸ்ய நாமாநி புண்யாநி கீர்த்தநீயாநி நித்யஶ: । தைவதாநாஞ்ச ஸர்வேஷாம் கஸ்ய பக்தோ விஶிஷ்யதே । கஸ்ய ஸூர்யாணி தர்ஸநா நித்யம் ப்ரபூஜ்யதே

ம்பீணாம் ஸவதி கைவல்யம் கஸ்ய நாம ப்ரகீர்த்தநாத்) என்றும், வைஶம்பாயந:, (அமுமர்த்தம் புரஸ்க்ருத்ய ஸம்ப்ருஷ்டோ யர்மஸூநா । பீஷ்மோ ஸமவதம் ஶ்ரேஷ்ட: விராய்யாத்வா ஜமௌஶம்ஸம்) என்றும், பீஷ்ம:, (கைலாஸஶிகரே தேவீ தேவதேவம் மஹேஶ்வரம் । ப்ரணம்ய ஶிரஸா ஶம்பும் பார்வதீ வாக்யமப்ரவீத் ॥ ஸர்வதஸ்த்வம் ஜகத்ஸாக்ஷீ வராவர குருப்பிதா । ஸர்வலோகேஶ்வரஸ் ஸாக்ஷாத் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி லயகாரணம் ॥ வைஷ்ணவாநாம் மாஹாத்ம்யம் ஶ்ரோதுமிச்சாமி ஶங்கர । ப்ராக்ரூதாநாம் ஹேயத்வம் யயார்யம் வத நாயக) என்றும், ருத்ர:, (ஸாது ஸாது மஹாதேவி ஸாதுநாம் ஹிதைஷிணி । வைஷ்ணவாநாம் மஹாத்ம்யம் வக்ஷ்யாமி தவ ஸுவ்ரதே । ஶங்கசக்ராங்கிதாந் விப்ராந் ய: பூஜயதி மாநவ: । ஸஸாக்ஷாத் விஷ்ணு ஸாமீப்யம் லபதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ அவைஷ்ணவோ துராசார: பாபாநாமாகர ஸ்வல: । பாபாசாரோ துராசாரஸ் தமாத்தம் பரிவர்ஜயேத் ॥ யஸ்மிந் தேஶே துராத்மாந: ப்ராக்ருதா: பாபகாரிண: । வஸந்த்ய ஜ்ஞாந ஸம்மூடா ஸ்தம் தேஶம் பரிவர்ஜயேத் ॥ மமபக்தஶ் ஶ்வபாகோ பிமத்ஸம்ஸ்காராத் விஜாயிக: । மத்த்வேஷத்வாதியுக்தஶ்ச மம விம்ப ஶங்காஸர்வக:) என்றும், வராஹபுராணே, (ஸ்ருதப்ரேத பிஶாசாஶ்ச ஸாகிந்யஶ்ச வஸுந்தரே । ஸர்வம் தத்ர ஶமம் யாந்தி யத்ர சக்ராங்கிதோ வஸேத் ॥ வாஸுதேவாங்கநம் குர்யாத் ஆத்மநோ பாஹுமூலயோ: । ஸோऽஶ்வமேதபலம் ப்ராப்ய பரம் நிர்வாணம் ருச்சதி । தத்தாரணாந் மஹாபாபைர் முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய:) என்றும், மஹாபாரதே, (நாமுத்ரிதா ப்ரவேஷ்டவ்யா யாவதாமம நம்மம । சக்ராங்கிதா ப்ரவேஷ்டவ்யா யாவதாமம நம்மம) என்றும், ஶ்ரீபராஶரர்ய தர்மஶாஸ்த்ரே – உத்தரகண்டே– த்ருதீயே அத்யாயே, (விநாயஜ்ஞோபவீதேந விநா சக்ரஸ்ய தாரணாத் । விநா த்வயேந வை விப்ர: சண்டாலத்வம் ஸமஶ்நுதே ॥ வியிநாஶம் ச சக்ராதீந் தாரயேதூர்த்வ புண்ட்ரகம் । உபவீதம் ஶிகாபந்தம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் ॥ அசக்ரதாரிணம் விப்ரம் யஶ்ஶ்ராத்தே போஜயேந் நர: । ரேதோமூத்ர புரீஷாதீந் ஸபித்ருஸ்ய ப்ரயச்சதி ॥ ஶங்கசக்ரோர்த்வ புண்ட்ராதி ரஹிதோ ப்ராஹ்மணாதம: । ஸஜீவந்நேவ சண்டாலஸ் ஸர்வகர்ம பஹிஷ்க்ருத: ॥ தஸ்மாச் சக்ராதி ஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா முநிஸத்தம । சக்ரஸம்ஸ்கார ஹீநேந க்ருதம் கர்ம ஹி நிஷ்பலம்) என்றும், வாராஹே, (சக்ராங்கித ஸ்வஜாதே வீத்யத்ர குத்ர வஸந்தி வை । யோஜநாநி தயா தீர்ணி மமக்ஷேத்ரம் வஸுந்தரே) என்றும், ஶம்வசக்ரஸ்ம்ருதௌ, (உபவீதாதிவத் தார்யா ஶங்கசக்ராதயஸ் ததா । ப்ராஹ்மணஸ்ய விஶேஷேண வைஷ்ணவஸ்ய விஶேஷத:), என்றும், ஹாரீதஸ்ம்ருதௌ, (அநங்கயித்வா சக்ரேண யத்கிஞ்சித் கர்ம ஸஞ்சரேத் । தத்ஸர்வம் யாதி விபலம் இஷ்டா பூர்த்தாதிகம் ச யத் ॥ அசக்ரதாரிணோ விப்ரா: ஸர்வகர்ம ஸுதர்ஹிதா: । அவைஷ்ணவத்வமாபந்நா நரகம் யாந்தி நிஶ்சய: ॥ சக்ர சிஹ்நாதி ரஹிதம் ப்ராக்ருதம் கலுஷாந்விதம் । அவைஷ்ணவம் துராசாரம் ஶ்வபாகமிவ ஸந்த்யஜேத் ।

தஸ்மாச்சக்ரம்வியாநேகதப்தம்வையாரயேத்த்விஜ:॥இத்யாதிஶ்ருதிஸித்
ப்ரோக்தம்விஷ்ணோஶ்சக்ரஸ்யதாரணம் । புராணேஷ்விதிஹாஸே
ஷுஸாத்விகேஷுஸ்ம்ருதிஷ்வபி) என்றும், விஷ்ணுஸ்ம்ருதௌ, (யஶ்
ஶம்ஶாநமம்காஷ்டமநர்ஹம்ஸர்வகர்மஸு । ததாஉசக்ராஙிதோவிப்ரஸ்
ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத:॥ நாந்யம்தேவம்நமஸ்குர்யாத்நாந்யம்தேவம்நிரீ
க்ஷயேத் । சக்ராங்கிதஸ்ஸதாதிஷ்டந் மத்பக்தஃபாண்டுநந்தந)என்றும்
பாத்மே – நாரத:, (ஏவமுக்த்வாவியாதாரம்தேவதேவோஹரிஃபிதா ।
ஸசக்ரேணாங்கயித்வாதம்தஸ்யமந்த்ரமதாத்ஸ்வயம் ॥ ஸல்லாபாத்தர்ஶ
நாத்தாநாத்பூஜநாதர்வநாதபி । சக்ராங்கிதஸ்யவிப்ரஸ்யவிஷ்ணுஸாயுஜ்ய
மாப்நுயாத்॥ ததைவசக்ரஹீநஸ்யபூஜநாத்வந்தநாதபி । வைஷ்ணவோ
நிரயம்யாதியாவத்கல்பஶதத்ரயம்) என்றும், விஷ்ணுபுராணே – ப்ர
ஹ்லாதசரித்ரே, (ஹவதாம்ஹ்ருத்ஸ்தாமத்ரவிஷ்ணுஸம்ஶ்ரயமுத்ரயா।
விநாஜ்ஞாநம்மக்ஸ்நைவஹவிஷ்யதிநரஃக்வசித்) என்றும், விஷ்ணு
தர்மே – யமகிம்கரஸம்வாதே, (நிவஸதிஹ்ருதயேஸதாவ்யயாத்மாபுரு
ஷவரஸ்யநரஸ்யத்ருஷ்டிபாதே । தவமதிரயவாமமாஸ்திசக்ரப்ரதிஹத
வீர்யபலஸ்யஸோந்யலோக்ய:)என்றும்,பாராஶரஸ்ம்ருதௌ,(ஹுஜவ
க்ரம்த்விஜாதீநாம்ஶிரஶ்சக்ரஞ்சதைவதம்। அசக்ரம்த்விஜதேவாநாம்பூஜா
தாநஞ்நிஷ்பலம்॥ வப்யஸ்யாபிப்ரஸங்கஸ்யவிஷ்ணுசக்ராங்கிதஸ்யது।
ஹேயவர்ணஸ்யாபிவயோஸ்ப்ரஹ்மஹத்யாஶதம்ஸ்ம்ருத:॥ அச்யுதப்ரிய
பக்தாநாம்ஶூலம்யஸ்ஸமாசரேத்।அல்பாயுரநபத்யோவாதரித்ரோவாந
ஸம்ஶய:॥மஹதாம்பாவநீத்ருஷ்டிஃப்ரத்யுதாநபிமோசயேத்।அம்ஸேஷஃபுந
ரல்பேஷிதத்யாநபிநிபாதயேத்)என்றும்;ப்ரஹ்மோவாச ;–(ஸர்வலோ
கேஶ்வரோதேவோஹரிர்மமபிதாப்ரபு: । ஸவைவவியிவந்மந்த்ரம்ப்ராத
தௌமுநிஸத்தமா:॥தஸ்மாத்தத்ருபமுநிஶ்ரேஷ்டா: தாரயத்வம்ஸுதர்ஶ
நம்। ஸுதர்ஶநம்தாரயித்வாவஹ்நிதப்தம்த்விஜோத்தமா:॥உபவீதவியா
நேநபஶ்சாத்கர்மஸுயோஜயேத்।(நாணம்விஶம்கேஸுராராஜவஜ்ரீதந்த்ர
யக்ஷுஶூலாங்கயமஸ்யதண்டாத் । நாம்ந்யர்க்கஸோமாநிலவித்தபாஸ்
த்ராச்சம்கேஶ்ஸம்ப்ரஹ்மவிதோவமாநாத்), (தாருசர்மணிநிஶ்வா
ஸாத் தஹ்யதேலோஹபஞ்சகம் । ஸாதுஸஜ்ஜநஸஞ்தாபாத்நிமாஶ்வர்யம்
குலக்ஷயம்॥ இந்யநஞாம்நிஸம்யுக்தம்வ்ருக்ஷநாஶாயஜாயதே । விஷ்ணு
ஸம்பந்யஸம்ஸ்காராஜ்ஜாதிபேதம்நகாரயேத்॥ குலஜோவாதபஸ்வீவா
வேதவேதாம்தபாரக: । யஜ்ஞதாநபரோவாபி ஸர்வதீர்த்தோபஸேவக:॥
வ்ரதீவாஸத்யவாதீவாயதிர்வாஜ்ஞாநவாந்பவேத் । த்வயாயிகாரிநஶ
வேத்தம்ப்ரயத்நேநவர்ஜயேத் ॥ அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாத்ருந்
ஹீநஜந்மந:। மத்பக்தாந்ஶ்ரோத்ரியோநிந்தந் ஸத்யஶ்சண்டாலதாம்வ்ர
ஜேத்॥ சதுர்வேதியபியோவிப்ரோ வாஸுதேவம்நவிந்ததி। வேதபார
ஸராக்ராந்தஸ்ஸவைப்ராஹ்மணகர்த்தப: ॥ ஹயம்ஹயாநாமபஹாரிணி
ஸ்திதேமநஸ்யநந்தேமமசுத்ரதிஷ்டதி।யஸ்மிம்ஸ்ம்ருதேஜந்மஜராந்தகாதி
பயாநிஸர்வாண்யபயாந்திதாத் ॥ அசக்ரயாரிணம்விப்ரம்ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி

ஸமந்விதம் । த்யஜேச்சண்டாலவச்சஸ்யம்தம்விப்ரமம்ருதம்யயா)
என்றும், ஸ்ரீபகவாந்,(மத்வந்தநாச்சதஶுணம்மத்தாஸஸ்யசவந்தநம்।
மதர்பிதாஶ்சதஶுணம்மத்தாஸஸ்யஸமர்ப்பணம்॥ மமமத்பக்தபக்தே
ஷுப்ரீதிரப்யதிகாபவேத்। தஸ்மாத்மத்பக்தபக்தாஶ்சபூஜநீயாவிஶே
ஷத:॥ ஶதம்ப்ராஹ்மணமுக்யேப்யோவர ஏகோபிவேதவித் । வேத
வேதிஸ்ஹஸ்ரேப்யோவரஏகோபியஜ்ஞவித் ॥ யஜ்ஞவேதிஸஹஸ்ரே
ப்யோவரஏகோஜிதேந்த்ரிய: । ஜிதேந்த்ரியஸஹஸ்ரேப்யோவரோ
விஷ்ணோஸ்துதாஸ்யவித்॥ ஷஷ்டிர்வர்ஷஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோரா
ராயகேபலம் । ஸக்ருத்பாகவதார்சாயா: கலாந்நார்ஹதிஷோடஶீம்॥
அக்ஷ்ணோஃபலம்தாத்ருஶதர்ஶநந்திதோஃஹலம்தாத்ருஶகாத்ரஸங்க:।
ஜிஹ்வாபலம் தாத்ருஶகீர்த்தநம்ஹிஸுதுர்லபா பாகவதாஹிலோகே॥
மஹாபாகவதாயத்ரவஸந்திவிமலாஶ்ஶுபா:। தத்தேஶம்மங்களம்ப்ரோ
க்தம்யயாவிஷ்ணுபதம்ஶுபம் ॥ நிமிஷம்நிமிஷார்த்தம்வாயத்ரதிஷ்டந்தி
வைஷ்ணவா: । தத்தேஶம்மங்களம்ப்ரோக்தம்தத்தீர்த்தம்தத்தபோவநம்॥
ஏகண்டலக்நதுளஸீநளிநாக்ஷமாலாயே பாஹுமூலபரிசிஹ்நிதஶங்கச
க்ரா: । யேவாலலாடபலகேலஸதூர்த்வபுண்ட்ராஸ்தே வைஷ்ணவா
புவநமாஶுபவித்ரயந்தி॥ அர்த்தபஞ்சதத்வஜ்ஞா:பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்
க்ருதா: । ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமஹாபாகவதாஸ்ம்ருதா: ॥ தாபஃபுண்ட்
ரஸ்ததாநாமமந்த்ரோயாகஶ்சபஞ்சம:।அமீபரமஸம்ஸ்காரா:பாரமைகா
ந்த்யஹேதவ: ॥ வைஷ்ணவாநாம்விஶேஷோஸ்தி விஷ்ணோராயதநம்ம
ஹத் । ஜந்மப்ரப்ருதிமாநாநிஹ்ருதயாநிமநீஷிணாம்॥ த்வேமூர்த்திவாஸு
தேவஸ்யசரஞ்சாசரமேவச। அசரம்ப்ரஹ்மஸம்யுக்தம்சரம்பாகவதாஸ்
ம்ருதம்:॥நஹ்யம்மயாநிதீர்த்தாநிநதேவாம்ருச்சிலாமயா:।தேபுநந்த்யுருகா
லேநதர்ஶநாதேவஸாதவ:॥ ஸத்பிஸ்ஸஹைவவக்தவ்யம்ஸதாஜ்ஞாநார்
த்திபிர்நரை । ஸத்ஸேவயாத்வலப்யந்தேநைகஶாஸ்த்ரஶதைரபி।
ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்யத்வேபலேஹ்யம்ருதோபமே।கதாசித்கேஶவே
பக்திஸ்தத்பக்தைர்வாஸமாகம:॥ வித்யாதபத்யாம்பந்நா ப்ராஹ்ம
ணாவேதபாரகா:।மயிபக்திம்நகுர்வந்திசண்டாளஸத்ருஶாஸ்துதா॥(ஸ்ரீம
த்பாகவதார்சநம்பாகவதஃபூஜாவியேருத்தமம் ஸ்ரீவிஷ்ணோரவமாநநாத்
குருதரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவோல்லங்கநம்। தீர்த்தாதச்யுதபாதஜாத்குருதரம்தீர்
த்தம்ததீயாங்க்ரிஜம் தஸ்மாந்நித்யமதந்த்ரிதோபவஸதாம்தேஷாம்ஸமா
ராதநே)வர்ணரூபாஶ்ரமாவாஸபூர்வஜ்ஞாதநிரூபணம்।ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்
யயஃகுர்யாத் ஸமஹாபாபஸம்ஜ்ஞக:॥ ஶ்வபசோபிமஹீபாலவிஷ்ணு
பக்தோத்விஜாதிக: । விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்துயதிஶ்சஶ்வபசாதம:॥
மத்பக்தம்ஶ்வபசஞ்சாபிநிந்தாம்குர்வந்தியேநரா: । பத்மகோடிஶதேநாபி
நக்ஷமாமிவஸுந்தரே॥ஶூத்ரம்வாபாகவத்பக்தம்நிஷாதம்ஶ்வபசம்ததா।
வீக்ஷதேஜாதிஸாமாந்யாத்ஸயாதிநரகம்நர: ॥ சண்டாலமபிமத்பக்தம்
நாவமந்யேதபுத்திமாந்। அவமத்யபதத்யேவவர்ஷகோடிர்நராதம:॥
அஶ்வமேதஸஹஸ்ராணி வாஜபேயஶதாநிச । நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்திநாஸ்தி

யேவ்வைஷ்ணவத்வேஷிணாம்ஜப|| யாப்ரீதிர்மயி ஸம்வ்ருத்தாமத்பக்தே ஷூஸதாஸ்துதே | அவமாநக்ரியாதேஷாம் ஸம்ஹரத்யகிலம்ஜகத்|| மத்பக்தம்ஶூத்ரஸாமாந்யாதவமந்யந்தியேநரா: | நரகேஷ்வபிதிஷ்டந்திபத்மகோடிநராயமா:|| நமேப்ரியஶ்சதுர்வேதீமத்பக்தஶ்ஶ்வபசோப்ரிய: | தஸ்மைதேயம் ததோக்ராஹ்யம் ஸசபூஜ்யோயதாஹ்யஹம்|| மயாபூஜ்யஸ்ஸதாவாஸௌமத்பக்தஶ்ஶ்வபசோபிஸ:|| வைநதேயஸ்யவ்ருத்தாந்தம்ஸ்மாரம்ஸ்மாரமஹர்நிஶம் | ஸீதஸீதஶ்ச வர்த்தேதமத்பக்தேஷ்வபவாரத:|| ஶ்ராமகோடிஶ்சவிப்ராணாம்தடாகாஶ்ஶதகோடய:|யுககோடிஸஹஸ்ரம்யந்நிர்மிதம்விஷ்ணுமந்திரம்|| ஏகம்ஹாமவதம்ஸ்யாப்யஸமதுல்யம்யுபிஷ்டிர) என்றும் இத்யாதிவசநங்களை இளையாழ்வாழ்வாருளிச்செய்யக்கேட்டு ஸீதஸீதனாய்நிருத்தாணாயிருந்து, பின்பு யாதவனும் இளையாழ்வாரைப்பார்த்து, "ஊர்த்த்வபுண்ட்ரவிதிக்கும் ப்ரமாணம் சொல்லும்" என்ன; அத்தைக்கேட்டு இளையாழ்வாரும் ஊர்த்த்வபுண்ட்ரவிதிக்கு ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார்;

―――

ஊர்த்த்வபுண்ட்ரத்துக்கு ப்ரமாணங்கள்.

கைவல்யாம் ஊர்த்வபுண்ட்ரவிதி:, (யஸ்தோர்த்வபுண்ட்ரக்ஜதவக்ரயரீ விஷ்ணும்பரம்த்யாயதியோமஹாத்மா| ஸ்வரேணமந்த்ரேண ஸதாஹ்ருதிஸ்த்திதம்பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம்) என்றும், மஹோபநிஷத்தி, (யஸ்தோர்த்வபுண்ட்ரம்பரமேஶிதாரம் நாராயணம்ஸாங்க்யயோகாதிகம்யம் | ஜ்ஞாத்வாவிமுச்யேதநரஸ்ஸமஸ்தைஸ் ஸம்ஸாரபாஶைரிஹசைவவிஷ்ணும்) என்றும், அதர்வணே, (ஹரேஃபாதாக்ருதிமாத்மநோஹிதாய, மத்யேச்சித்ரம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் யோதாரயதி, ஸபரஸ்யப்ரியோபவதி, ஸபுண்யவாந்பவதி, ஸமுக்திமாந்பவதி) என்றும், (ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்யமாஹாத்ம்யம் வக்ஷ்யாமிஶ்ருணுபார்கவ | யாரணாதேவமுச்யேதபவபந்தாத்விமுச்யதே:|| ஏகாந்திநோமஹாபாகாஸ்ஸர்வபூதஹிதேரதா: | ஸாந்தராளம்ப்ரகுர்வீதபுண்ட்ரம்ஹரிபதாக்ருதிம்|| ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்யமத்யேது விஶாலேஸுமநோஹரே | ஸாந்தராளேஸமாஸீநோஹரிஸ்தத்ரஶ்ரியாஸஹ || தஸ்மாச்சித்ராங்கிதம் புண்ட்ரம்ஸஹரித்ரம்ஶுபாவஹம் | யாரயேத்ப்ரஹ்மணோநித்யம்ஹரிஸாலோக்யஸித்தயே|| அச்சித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரஞ்சயஃகரோதிவிஜாயமா: | தேஷாம்லலாடேஸததம்ஶுநஃபாதோநஸம்ஶய:|| புண்ட்ராணாம்யாரணார்தாயம்ருஹணீயாச்சவேதம்ருத்திகாம்| ஶ்ரீரங்கேவேங்கடாத்ரௌசஶ்ரீகூர்மேயாதவாசலே||ப்ரயாகேநாரஸிம்ஹாத்ரௌவாராஹேதுளஸீவநே | க்ருஹீத்வாம்ருத்திகாம்பக்த்யாவிஷ்ணுபாதஜலைஸ்ஸஹ||தஸ்மிந்கேவல்யலேப்ராஹ்யாஶுப்ராம்யாஸுநிர்மலா | ஸர்வைஶ்வேதம்ருதாயார்யமூர்த்வபுண்ட்ரம்யதாவிதி||ருஜுநிஸாந்தராளாநிஹ்யங்கேஷுத்வாதஶஸ்வபி | உபவீதம்ஶிகாபந்த்

மூர்த்வபுண்ட்ரம்விநாக்ருதம் || அபவித்ரம்பரம்கர்ம விப்ரஸ்யவிஃபலம்பவேத் | ஸ்வாத்யாயேபோஜநேசைவ ஹோமமங்களகர்மணி | ஊர்த்வபுண்ட்ரயரோபூயாத் ரக்ஷஸாம்வாபநுத்தயே|| லலாடேகேஶவஸ்யாநேயாரயேச்சவேதம்ருத்திகாம் | விஷ்ணுபக்திப்ரதாம்திவ்யாம் நித்யைஶ்வர்யபலப்ரதாம்|| தயாதிஸ்மயோர்மத்யே ஊர்த்வபுண்ட்ரம்நிதேமுவே | ஸத்யஶ்சண்டாலகோபூத்வாரௌரவம்நரகம்வ்ரஜேத்) என்றும் இத்யாதிவசநங்களையருளிச்செய்யக்கேட்டு யாதவனும் லஜ்ஜிதனாய் நிருத்தாணாய்த் தலையிறக்கிட்டுப்போனான்.

பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே யாதவப்ரகாசனும் மாதாவும்திரளோடே பெருமாளைஸேவிப்பதாகவந்து கோவிலிலேபுகுந்து பெருமாளைஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாகவாராநிற்க, அங்கே கச்சிக்குவாய்த்தான்திருமண்டபத்திலே ராமாநுஜன், (உபவீதிநமூர்த்வபுண்ட்ரவந்தம்) இத்யாதிப்படியேயெழுந்தருளியிருக்க; யாதவப்ரகாசனும் அங்கே செல்ல, ராமாநுஜனும் யாதவனைகடாக்ஷித்து ஸஸ்மிதராய் "யாதவரேவாரும்" என்ன; யாதவனும்ஸமீபத்திலேவந்து, "பெருமாளுடைய கல்யாணகுணங்களையருளிச்செய்யீர்" என்ன; ராமாநுஜனும் ஆழ்வானை நியமித்தருள; ஆழ்வானும், (யேஷ்வேகஸ்யகுணஸ்யவிப்ருஷபிவைலோகோத்தரம்ஸ்வ..ஶ்ரயம் தூர்யாத்தாஶ்சைவபவைரமணிதைர்நிஸ்ஸீமபூமாங்கிதை: | நித்யைர்திவ்யகுணைஸ்ததோயிகஶுபத்வைகாஸ்பதாத்மாஶ்ரயைரித்யம் ஸுந்தரபாஹுமஸ்மிஶரணம்யாதோவநாத்ரீஶ்வரம்) என்கிறச்லோகத்தையருளிச்செய்ய; யாதவனும்கேட்டு, பெரியவித்வானுகையாலே சிரக்கம்பம்பண்ணி[illegible]போனான்.

சென்னை-600 0

―――

யாதவப்ரகாசன் உடையவரிடத்தில் திருவிலச்சினையும் ஆச்ரமஸ்வீகாரமும்பெற்றது.

பின்னையும் சிலநாள்கழிந்தவாறே யாதவப்ரகாசனுடைய[illegible]வுக்கு இத்தர்சநத்திலே ஊற்றம்பிறந்து, "இத்தர்சநத்திலேயாதவனுமிறங்கினனாலோ" என்றுநினைத்துக்கொண்டு வையமாளிகையேறுநிற்க, அவ்வளவிலே, "நல்லதுநல்லது" என்றுஒரு அசரீரிவாக்குண்டாக, அவளும் ஸ்வக்ருஹமேபோய், புத்ரனையாதவனுக்கு அச்சேதியையறிவிக்க; யாதவனும் நான்சிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணினதுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாகபூப்ரதக்ஷிணம்பண்ணவேணும், அதுக்குநான்வ்ருத்தனாகையாலே அநுகூடாது" என்ன; அவளும், "நம்பிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிஸந்யஸியாய்" என்றுயாதவனுக்குச்சொல்ல; அவனும் அத்தை விச்வஸித்துக்லேசித்துக்கிடக்க; அன்றுராத்ரி யாதவப்ரகாசனுடைய ஸ்வப்நத்திலேபெருமாளெழுந்தருளி "நம்பிராமாநுசனைப்ரதக்ஷிணம்

பண்ணி "ஸந்ந்யஸியாய்" என்றருளிச்செய்ய ; யாதவனும் அத்தை அவிச்வஸித்து,மற்றைநாள் விடிவோறேதிருக்கச்சிநம்பிமடத்திலேவந்துஸேவித்து நம்பியைப்பார்த்து, "நம்பீ! நான் ஒருநினைவுநினைத்தேன், அத்தை நீர்பெருமாளுக்குவிண்ணப்பம்செய்து அவரருளிச்செய்த சேதியை, தேவரீர் அடியேனுக்கருளிச்செய்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; பின்பு திருக்கச்சிநம்பியும், "அன்றுராத்ரி பெருமாளுக்குத் திருவாலவட்டம்ஸேவித்து ஏகாந்தமானவாறே பின்னையும் ஸேவித்துநிற்க ; பெருமாளும், "ஏன் ? நம்பி, ஒன்றுசொல்லுவாரைப்போலேயிருந்தீர்" என்று பெருமாள்திருவுள்ளமாயருள ; அப்போது, "யாதவப்ராகாசன், ஒருநினைவுநினைத்தேன், அவையெவை என்றுதேவரீரைக்கேட்டுவந்துசொல்லவேணும்என்று மிகவும் ஆதரவாய்நின்றான்,அவற்றை யருளிச்செய்யவேணும்"என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பேரருளாளரும், நம்பீ ! அதுகேளீர்,' "அவனுடையமாதாவுக்கு நம்தர்சநத்திலே ஊற்றம்பிறந்துயாதவனைப்பார்த்து,'நம்மிராமாநுசனைப்போலே த்ரிதண்டஸந்ந்யாஸம்பண்ணி ஸங்கத்திலேயிருக்கவொண்ணாதோ' என்று நியமித்துச்சொன்னாள், நாமும் அவனுக்கு ஸ்வப்நமுகேநசொன்னோம், அதிலும் அவனுக்கு விச்வாஸமில்லாமையாலே உம்மைக்கேட்கச்சொன்னான், அப்படியே நம்மிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி த்ரிதண்டஸந்யாஸம்பண்ணச்சொன்னோமென்றுசொல்லும்" என்றருளிச்செய்து, நம்பீ! போதுவைகிற்றுக்காண் என்றனுப்ப ; நம்பியும், மடமேயெழுந்தருளி திருக்கண்வளர்ந்து மற்றைநாள்விடிவோறே யாதவப்ரகாசனைக்கண்டு, "வாரீர்யாதவப்ரகாசரே ! பெருமாள்திருவுள்ளம்பற்றினவார்த்தையைக்கேளீர்என்று, அருளிச்செய்து இவைஉமக்குநினைவோ" என்ன; யாதவனும்,"ஆம்" என்று திருக்கச்சிநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ; திருக்கச்சிநம்பி புருஷகாரமாக ராமாநுசன்திருவடிகளிலேமஹாவிச்வாஸம்பிறந்து மடமேபோய் ராமாநுசன்திருவடிகளிலே அடைவுகெடதண்டன்ஸமர்ப்பித்து,(புவியுமிருவிசும்புந்நின்னகத்த,நீயென்செவியின்வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய்) என்றும், (சிக்கனச்சிறிதோரிடமும்புறப்படாத்தன்னுள்ளேயுலகுகள்,ஒக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்)என்றும், (அஹமாவிர்ஹவிஷ்யாமி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ராமாநுசன்திருவுள்ளத்திலே பெருமாள்ஸவிபூதிகராயிருக்கையாலே ராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி ஸவிநயராய்நிற்க ; கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் ராமாநுஜன்திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (த்வேஷாத்வைமத்யாதய:) என்கிறபடியே தேவரீருக்குப்பண்ணின த்வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாய்த்து, (அஸ்மாஹிஸ்துல்யோஹவது) என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய ; ராமானுசனும்,போரவுகந்தருளி,"இவர்-சிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணினதுக்குப்ராயச்சித்தமும்பண்ணுவித்து செள்ளோபநயநாதிகளையும்பண்ணுவித்து,

த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும்ப்ரஸாதித்து, (ப்ரயாநந்தாபஸம்ஸ்காரம் வைஷ்ணவைர்முநிஹிஸ்ம்ஸ்ருதம் | ஸர்வாஸ்ரமேஷு-வஸதாம்ஸ்த்ரீணாஞ்ச்ச த்விஜஸத்தம) என்றும் சொல்லியிருக்கையாலே திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்து,"கோவிந்தஜீயர்" என்று திருநாமத்தையும்சாத்தி மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

கோவிந்தஜீயர் (யதிதர்மஸமுச்சயம்) என்கிற ப்ரபந்தமிட்டருளி திருநாடலங்கரித்தாரென்பது.

அதின்மற்றைநாள் ராமாநுசனும், கோவிந்தஜீயரைப்பார்த்து, கோவிந்தஜீயரே ! சாஸ்த்ரங்களிலே இதரவசநவையர்த்யங்கள் வாராதபடி, யதிதர்மஸமுச்சயம் என்கிறப்ரபந்தத்தைப்பண்ணும்" என்ன ; அவரும்நியமநப்படியே, (விபிசத்ஸுமாலிநம்ப்ரயோமோமூல்யகர்மவ | அஹோராத்ரக்ரியாஜாரோ லிங்கயர்மோதநிஸ்யதி:|| ப்ராயஸ்சித்தாநிஸம்ஸ்காரா: இத்யேகாதசபர்வக:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸங்க்ரஹப்ரபந்தத்தைப்பண்ணி ராமாநுசன்ஸந்நிதியிலே வைக்க;ராமாநுசனும்ஆத்யந்தமாகத்திருக்கண்சாத்தியருளி ஸந்தோஷித்து மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளினார் ; அவரும் ஆசார்யபரதந்த்ரராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து அசிரேணபரமபதத்தை ப்ராபித்தருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

நம்பெருமாள், பேரருளாளருக்கு அனுப்பியதிருமுகம் பயன்படாமற்போயிற்றென்பது.

அநந்தரம் இளையாழ்வாருடைய ஆச்ரமப்ராப்திமுதலான இச்சேதியை, கோயிலிலே ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில்முதலிகளெல்லாருங் கேட்டு ப்ரீதராய், நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலேசென்று தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "ராமாநுசனை தேவரீர்ஸந்நிதியிலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படிக்கும், தேவரீர்ஸ்ரீகார்யமாராயும்படிக்கும் இங்கேயழைத்துக்கொண்டருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பெருமாளும், இவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே தலைக்கட்டுவதாகத்திருவுள்ளம்பற்றிப் பேரருளாளருக்குத்திருமுகம்போகவிட்டருள ; பேரருளாளரும் திருமுகத்தையங்கீகரித்து, "தந்தாமபிமாநத்தைவிடிலன்றோ நாம்நம்மிராமாநுசனைவிடுவது" என்றருளிச்செய்து மீளவும்திருமுகம் போகவிட்டருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

திருவரங்கப்பெருமாளரையர், பேரருளாளரை இசையாலே உகப்பித்து, ராமாநுஜனை ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்தது.

முதலிகளும் இத்தைக்கேட்டு, இனிச்செய்யவடுப்பதென்'' என்று முசித்து, பின்பு ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப்பார்த்து, பேரருளாளர், பாட்டுக்குபோரகல்லராயிருப்பர், ஆகையாலே, அவரை, (வேகவத்யுத்தரேதீரே க்ஷேத்ரேஸத்யவ்ரதாஹ்வயே । அஸ்திகாஞ்சீதிவ்யாதாபுரீபுண்யவிவர்த்திநீ) என்றும்சொல்லுகிறபடியே-வேகவதியின்வடகரையிலே உத்தமமான காஞ்சீமஹாநகரியில் வைத்துக்கொண்டு ச்ரேஷ்டமானஹஸ்திகிரியின்மேலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பேரருளாளரைஸேவித்து, பின்பு, அவர் ✻ அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதராயிருப்பர், அவரைப்பாடியுகப்பித்து, ''நமக்குராமாநுசனைத் தந்தருளவேணும்''என்று விண்ணப்பம்செய்து, ராமாநுசனை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுவரவேணும்'' என்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள் ;

ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், முதலிகளருளிச்செய்தத்தைக்கேட்டு நம்பெருமாளை தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அப்போதேபுறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலைநோக்கியெழுந்தருளினார். இவரெழுந்தருளினசேதியை ஸ்வஜநமான வரந்தரும்பெருமாளரையர்கேட்டு எதிர்கொண்டு தம்முடையதிருமாளிகையிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் அமுதுசெய்யப்பண்ணிஸத்கரிக்க ; அரையரும் அமுதுசெய்து ஸஹ்ர்தயராயெழுந்தருளியிருந்தார். அதின்மற்றைநாள் பேரருளாளரும், வையமாளிகையிலே ''கச்சிக்குவாய்த்தான்'' என்கிற திருமண்டபத்திலேயேறியருளி அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களும்ஸேவித்திருக்க ; திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பரிமாற, அவ்வளவிலேராமாநுசனும் த்ரிதண்டமண்டிதகராய், நம்பி விண்ணப்பம் செய்த வரதராஜாஷ்டகத்தையநுஸந்தித்துக்கொண்டுஸேவித்திருக்க ; அவ்வளவிலே திருக்கச்சிநம்பியும், திருவரங்கப்பெருமாளரையரெழுந்தருளின சேதியைக்கேட்டருளி அவர்திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க ; அவரும் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க ; இப்படிஅந்யோந்யம்வந்தநபராயிருந்துகொண்டிருக்கச்செய்தே, அரையரும், ''வரதராஜனைஸேவிக்கவேணும்''என்று திருக்கச்சிநம்பியோடேவிண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும்ஸம்மதித்துஅரையரையுங்கூட்டிக்கொண்டுபெருமாள்திருவோலக்கமேயழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸேவிக்கப்பண்ண ; அரையரும்வரதராஜனைஸேவித்து, (கடாபுநஃசங்கவராங்கதக்கல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சநம் । த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி) என்கிறச்லோகத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க ; பேரருளாளரும் போரவுகந்தருளி, இவர்க்குதீர்த்தம் திருமாலைதிருப்பரியட்டத்துடனே சடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருள ; அரையரும், (திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்) என்றுஅங்கீகரித்து, பின்பு பக்திபுரஸ்ஸரமாக, (என்னெஞ்சமேயானென்சென்னியான் । தானவனைவன்னெஞ்சங்கீண்டமுகில்வண்ணன் । முன்னெஞ்சே । ஊழியானூழிபெயர்த்தானுலகேத்தும்ஆழியானத்தியூரான்) என்றும், (பிணியவிழ்தாமரைமொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர்) என்றும், (தொழுதெழுதொண்டர்கள்தமக்குப்। பிணியொழித்தமரர்பெருவிசும்பருளும்பேரருளாளன்) என்றும் இப்படி ஆழ்வார்கள்ஸ்ரீஸூக்தியான ✻ பண்ணார்பாடலின்கவிகளை தேவகாநத்திலே இயலிசையாகப்பாடாநிற்க ;

(தென்னுவென்னுமென்னம்மான்)என்கிறபடியேபேரருளாளரும் பேரிரவுகந்தருளி, தாம்சாத்தியிருந்த திருமுத்தின்தாவடம், திருப்பரியட்டம், சத்ரசாமராதிகள்முதலாகப் பலவரிசைகளெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள ; திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், ''நாயன்றே! அடியேனுக்கு இவற்றிலொன்றும் அபேக்ஷையில்லை, தேவரீர், ✻ அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதராகையாலே அடியேனர்த்தித்தத்தைத் தந்தருளவேணும்'' என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; பேரருளாளரும், ''நீர்வேண்டினத்தைக்கொள்ளும்'' என்ன ; அரையரும் ஸந்தோஷித்து, ராமாநுசனைக்காட்டி ''இவரை அடியேனுக்குத்தந்தருளவேணும்''என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; பேரருளாளரும், அவர்வார்த்தையைத்திருச்செவிசாத்தியுசித்து, ''அப்போதே அறியப்பெற்றிலோம் என்றும், நம்மிராமாநுசன்தவிர வேண்டினத்தைத்தருகிறோம்'' என்றுவினவியருள ; அரையரும், ''(ராமோத்விர்நாபிபாஷதே) என்கிறபடியே தேவரீர் இரண்டுவார்த்தையருளிச்செய்யலாமோ'' என்று விண்ணப்பம் செய்ய ; பேரருளாளரும், ''ஆனால்தந்தோம்'' என்றருளிச்செய்ய ; அரையரும், பெருமாளைஸேவித்து அநுமதிகொண்டு ராமாநுசன்திருக்கையைப்பிடித்து, ''கோயிலுக்கெழுந்தருளவேணும்'' என்ன ; ராமாநுசனும் பேரருளாளருக்கு தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க ; பேரருளாளரும், (சந்ததியில்லாமனைமகள்போலே தடமூலையில்லாமடமகள்போலே, செந்தணலில்லா வாகுதிபோலே தேசிகனில்லாவேதநைகபோலே, சந்திரனில்லாத்தாரகைபோலே இந்திரனில்லாவுலகம்போலே, எங்களிராமாநுசமுனிபோனால்இப்புவிதானினியெப்படியாமோ) என்றருளிச்செய்து ராமாநுசனைத்தனித்து விடைகொடுத்தருள ; பின்புராமாநுசனும், திருவரங்கப்பெருமாளரையருடனேகூடக் கோயிலுக்கெழுந்தருளப் புறப்பட்டருளி, கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும்கடாக்ஷித்தருளி, ''மடமேபோய்நம்முடைய

திருவாராதநமான பேரருளாளரையெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாருங்கோள்" என்றருளிச்செய்ய ; அவர்களும் அப்படியே யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து கூடினவளவிலே திருக்கச்சிநம்பியும் இவர்களைவழிவிட்டு எழுந்தருள, ராமாநுசனும், (திக்குநோக்கித்திரும்பித்திரும்பியே தேவராசர்தன்கோயிலைநோக்கியே | செக்கர்மேனிமிகப்பெருக்கைகளால் சோர்ந்தகண்கள்பனிநீர்தெறித்திட | மிக்ககோயில்பெருவழிதன்னிலே வேதநல்லமறையோர்கடம்முடன் | புக்ககத்துக்குப்போகிறபெண்கள்போல் போயினார்பெரும்பூதூர்முனிவனார்) என்றும், (யஃப்ருத்வாநரோயாதிநரகம்நாப்யயோஷதிம்| நவஜ்ஞாநஸ்ய ஸம்ஸோகவம்நவைவயமஸோவசம் || தஸ்மாத்ரங்கம்மஹாபுண்யம் கோநஸேவேதவைஷ்யிமாந்)என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநவர்த்தகமுமாய் புண்யவர்த்தகமுமாய், ✱ நமன்றமராலாராயப்பட்டறியாததுமான ✱ திருவரங்கப்பெருநகரைநோக்கிப் பயணகதிகளிலேயெழுந்தருளி வடவாற்றிலே நீராடியருளி கேசவாதியான திருநாமங்களையும் சாத்தியருளி எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, இவரெழுந்தருளின சேதியைப் பெரியபெருமாள்கேட்டருளி, தேசாந்தரகதனானபுத்ரன் வருகிறானென்றால்மாதாபிதாக்கள்காணவாசைப்படுமாப்போலேராமாநுசனைக்காணவாசைப்பட்டு மிகவும்ப்ரீதராய், "நம்மிராமாநுசனை எதிர்கொண்டுவாருங்கோள்" என்று சேனைமுதலியாருக்கு அருள்பாடிட்டருள ;

—✱—

ராமாநுசன், தம்மையெதிர்கொண்டுவந்தசேனைமுதலியார்முதலான அனைத்துப்பரிகரத்துடனே அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்தில் திருக்கைத்தலத்திலெழுந்தருளின நம்பெருமாளைஸேவித்து, சேர்த்தியில்மங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

சேனைமுதலியாரும், ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில் பெரியநம்பிமுதலானமுதலிகளும், ஜீயர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மற்றுமுண்டான பெருமாள்பரிகாரமும்அனைத்துக்கொத்தும்ஸகலவாத்யகோஷத்துடனே வந்து, ஜீவன்முக்தராய்ப்போருமவர்களை, நித்யஸூரிகளும் திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களும் விரஜைக்கரையிலேவந்து எதிர்கொள்ளுமாப்போலே வடவாற்றங்கரையிலேவந்துஎதிர்கொள்ள ; ராமாநுசனும்ஸவிநயராய் சேனைமுதலியார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, அநந்தரம் பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, அநந்தரம் பெரியோர்களெல்லாருக்கும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பின்பு இவர்களுடனேகூடவெழுந்தருளிப்போய், (கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினார்)என்கிறபடியே க நெடுகொடிமதிளையும் தாமோதரப்பெருந்திருக்கோபுரத்தையும்கிட்டிதண்டன்ஸமர்ப்பித்துமாடத்திருவீதியிலே புகுந்து ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, த்ரிவிக்ரமன்திருவீதியை

ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளிப் பெரியஸ்ரீபலிபீடத்தருகேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸேவாக்ரமத்திலே ஆழ்வார்களையும் திருவடித்தொழுது ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும்ஸேவித்து, ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணியின் தீர்த்தத்தையும்ஸ்வீகரித்து,வண்குருகூர்ச்சடகோபனையும்,கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பையநுஸந்தித்துதண்டன்ஸமர்ப்பித்து, திருமங்கையாழ்வாரையும் திருவடித்தொழுது,✱ அணியரங்கன்திருமுற்றத்திலேசென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து உள்ளேபுகுந்து ப்ரணவாகாரவிமாநத்தையும்ஸேவித்து, ஸேனைமுதலியாரையும்ஸேவித்து அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலேயெழுந்தருளினவளவிலே, நம்பெருமாளும் திருக்கைத்தலத்திலே புறப்பட்டெதிரேயெழுந்தருள்; இவரும் விழுவதுதொழுவதாய்ஸேவித்து, (பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்)என்று விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பெருமாளும், "நீர்வந்ததூரத்துக்குப்போருமோநாம்வந்தது"என்று உள்ளேபுகுந்தருளிசேர்த்தியிலேயெழியருள; இவரும்,✱மணத்தூணேபற்றிநின்றுவாயாரவாழ்த்திப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு ✱ அமலனாதிபிரானில்படியே பாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவித்து,திருப்பல்லாண்டையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு; (நமோநமோவாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோவாங்மநஸைகபூமயே | நமோநமோநந்தமஹாவிபூதயே நமோநமோநந்ததயைகஸிந்தவே|| நதர்மநிஷ்டோஸ்மிநசாத்மவேதீநபக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே | அகிஞ்சநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று பரமாசார்யரான ஆளவந்தார், தம்மைக்குறித்துப் பெருமாள்விஷயமாகவருளிச்செய்ததிவ்யஸூக்தியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க;

—✱—

நம்பெருமாள்,"உபயவிபூதியையுமுடையவர்"என்றுராமாநுசனுக்குத் திருநாமம்சாத்திகோயில்கார்யங்களை ஆராய்ந்துபோரும்படி சட்டளையிட்டருளியது.

பெரியபெருமாளும் மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, இவர்க்கு, தீர்த்தம், திருமாலை, திருப்பரியட்டத்துடனே ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருளி ✱ திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து, உமக்கு (பொங்கோதஞ்சூழ்ந்தபுவனியும் விண்ணுலகும், அங்காதுஞ்சோராமேயாள்கின்ற) என்கிறபடியே - "உபயவிபூத்யைச்வர்யகைங்கர்ய ஸ்ரீயையும் நாம் உமக்குத்தந்தோம், நீர் உபயவிபூதியையுமுடையவர்" என்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்தருளி, நம்முடையகோயில்கார்யத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்துநடத்தும்" என்று திருவுள்ளமாயருள ; உடையவரும் "யந்யோஹமஸ்மி"என்று அருளிச்செய்து, பின்புபெரியநம்பிதிருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, " (பெரியார்க்காட்பட்டக்கால்பெறுதபயன் பெறுமாறு) என்று தேவரீர்க்காக அடியேனை நம்பெருமாள்வாழ்வித்

தருளினர்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; பெரியநம்பியும், "ஆழ்வார், பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாநமறிந்தவராகையாலே, (கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின்) என்று தேவரீர் திருவவதாரத்தைக்கடாக்ஷித்தன்றோவருளிச்செய்தது" என்றருளிச்செய்தருளினர். அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளும், பஹுமாநத்துடனே சேனைமுதலியாரையும் தம்முடையஅனைத்துப்பரிகரத்தையும்மற்றுமுண்டானவர்களையுங்கூட்டி, "மடத்திலே நம்முடையவரைவிட்டுவாருங்கோள்" என்றுநியமித்தருள ; அவர்களும் அப்படியே அனைத்துபரிகரமும் ஸம்ப்ரமத்துடனேஸேவிக்க மடத்திலேப்ரவேசித்தருளி ஆழ்வான்முதலானமுதலிகளோடேவாழ்ந்துகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலேஅங்குண்டான அனைவரும், திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப்பார்த்து, "கோயில்மணியான*ஸ்ரீரங்கமங்களமணியோடே ராமாநுஜஜீவரத்நத்தைப் பெருவருத்தத்தோடே கொண்டுவந்துசேர்த்தீரே" என்று அவரைப்பெருக்கவாதரித்து உபகாரஸ்ம்ருதிபண்ணி ப்ரீதராயிருந்தார்கள்.

—※—

உடையவர் நம்பெருமாளுடைய கைங்கர்யங்களுக்கெல்லாம் தனித்தனியே ஒவ்வொருவரையேற்படுத்திக்குறைவற நடத்தியருளினரென்பது.

மற்றைநாள் * கீழ்வானம்வெள்ளென்று கிழக்குவெளுக்கிறவளவிலே திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளி முதலிகளுடன் கீழ்திக்கைநோக்கியெழுந்தருளி, மகழாதிகேசவன்துறையிலே, "எதிராசன்துறை" என்று தம்துறையென்னும்படிநீராடி நித்யாநுஷ்டாநங்களையும் நிறைவேற்றித்திருமண்காப்புச்சாத்தி, காட்டுச்சிங்கர்முதலான சுற்றுக்கோயிலெம்பெருமான்களையும்ஸேவித்து, * ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கத்திருத்தோப்புக்களையும்ஸேவித்து, அங்குண்டான பூமரந்தொடக்கமானவற்றையும், இப்பால் * அன்பொடுதென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளுகிற திருமுகத்துறையிலேநின்று திருக்கண்பார்வைக்கிலக்காம்படி ஸேவித்து, மேற்கேயெழுந்தருளிச் சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரையும் ஸேவித்து, *சூடிக்கொடுத்தவள்தொல்லருளால் வாழ்கின்றவள்ளலாய்ப்புறப்பட்டு, அவ்வருகிலுண்டான * வண்டினமுரலுஞ்சோலைகளையும் * அங்கயல்பாய்வயல்களையுங்கண்டு களியாநின்றுகொண்டு, வடக்கேயெழுந்தருளி, (மீனோடாமைகேழலரிகுறளாய் முன்னுமிராமனாய்த்தானாய்ப்பின்னுமிராமனாய்த்தாமோதரனாய்க் கற்கியுமானான்றன்னை) என்கிற தசாவதாரக்கோயிலையும், (கன்னபுரத்தடியன் கலியன்) என்கிற திருமங்கையாழ்வாரையும் திருவடித்தொழுது வடக்குத்திருவாசலாலே உள்ளேயெழுந்தருளி, * ஸ்ரீரங்கஹர்ம்யதலமங்களதீபலேகையான ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும், (காஞ்ஸ்தே) இத்யாத்யநுஸந்தாநத்

தாலே விநதராய்ஸேவித்து, *பூவளரும்திருமகளாலருள்பெற்றுப்புறப்பட்டு, ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளிப் பெரியதிருவடியையும் திருவடித்தொழுது, உள்ளேபுகுந்து பெரியபெருமாளைஸேவித்து, அவராலே பூர்வோக்தப்ரகாரத்தின்படியே ஸத்க்ருதராய் ப்ரீதியுடனே உள்ளிலும் புறப்பட்டுவர; அவ்வளவிலே அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களும் வந்து திருவடிகளிலேஸேவிக்க ; பின்பு உடையவரும் பெரியதிருமண்டபத்திலேயெழுந்தருளியிருந்து, பெருமாளுக்கு அமுதுபடி சாத்துப்படிகளெல்லாம் அங்குத்தைக்கு அநுரூபமாகவே நாள்தோறுமாராய்ந்துபோருகிறவர். அமுதுபடி, நெய்யமுது, மிளகுபொடி, தளிகைக்கு பதக்கு உழக்கு அழாக்கு ஆழாக்காம்படியாகவும், கறியமுது கொம்பஞ்சு கொடியஞ்சும் கந்தமூலபலாதிகளுடனும் ஸூபாபூப க்ருத க்ஷீரசர்க்கராஜ்யாதிகளுடன்படைத்து நீட்டும்படியாகவும், மற்றும் திருமடைப்பள்ளி, திருமண்டபங்கள், கருவூலங்களழிவுசோர நன்றாகவாராயும்படியாகவும் கற்பித்தருளி, அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களையும்*அண்டர்கோனணியரங்கனுக்கு * அத்தாணிச்சேவகம்செய்துபோரும்படிக்கு அண்ணிதாகத்திருமதிளுக்குள்ளே யிருக்கும்படி கற்பித்து, காலோசிதமாக அமுதுசெய்தருளும்படி ஆராய்கைக்கு ஆத்மஸமரான முதலியாண்டானைக்கற்பித்தருளியும், அவர், பால்குழம்பு அமுதுசெய்தவநந்தரம் நாவல்பழம் அமுதுசெய்யப்பண்ணின படியைக்கேட்டுக் கலங்கியருளி, அந்தவிசேஷயத்தை ப்ரத்யௌஷதத்தாலே பரிந்துபரிஹரித்தும்போர; அவர் * ஸர்வம்பலவதஃபத்யமன்றோ என்றதுக்கு இந்தஜ்ஞாநம் உனக்கு நசிக்கக்கடவது என்றருளிச்செய்து அதிஸுகுமாரமான திருமேனியை அடிக்கடிபேணிக்கொண்டு, தம்மைப்போலே, (அன்பினால்ஞாநநீர்கொண்டாட்டுவன்) என்னும்படி ப்ரேமார்த்ரசித்தராய்ப்ரதிதிநம் திருமஞ்சநமெடுத்து அடிமைசெய்யும்படியாகவும், (நின்பூவைவீயாமேனிக்குப் பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே) என்கிறபடியே அநுராகரஞ்ஜிகமான கர்ப்பூரகஸ்தூரி காஶ்மீர ஹிமவாரி குங்குமஸஹிதமாக ஸம்மேளநம்பண்ணிமிதிச்சுச் சாத்தும்படி சதுரரைக்கற்பித்தும், (கண்ணியெனதுயிர்) என்னும்படியான காதலாலே * செண்பகமல்லிகையொடு செங்கழுநீரிருவாட்சியெண்பகர்பூவும், மற்றும் * எண்டிசையுமுள்ள பூவுங்கொண்டுவந்து * கலம்பகன்புனைந்து, அலங்கலந்தொடையல் * சூட்டுநன்மாலையென்னும்படியான திருமாலைசேர்த்து நீட்டுகைக்கு மாலாகாரதுளஸீப்ர்த்யரையும், (ஏலுமாடையும்) என்னும்படி திருவரைக்குப்பாங்காகத் திருப்பரியட்டம்லாட்டி நாநாவர்ணவிசித்ரமாக்கி ஸுகஸ்பர்சமாகக்கொட்டிமடித்து ஸந்நிதியிலே நீட்டுகைக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணத்தானையும், (ஞாநச்சுடர்விளக்கேற்றினேன்) என்கிற ப்ரேமத்தாலேகர்ப்பூரஸர்ப்பிதீபாதிகள் ஏற்றும்படியாகவும், கர்ப்பூர

ஸஹிதமாக அடிக்கடி அடைக்காய்திருத்தி நீட்டும்படியாகவும், அதுக்குமேலாக * சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தும்படியாகவும், * வாய்லகினின்னடிசில் * நெய்யமரின்னடிசில் நீட்டும்படியாகவும், அதுக்குமேலே திருப்பள்ளிக்கட்டிலிலே தாலாட்டியாட்டும்படியாகவும், மற்றும் அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களை அவ்வவபரிசர்யைகளைப் பரிவுடனேசெய்துபோரும்படியாகவும் கற்பித்து, இப்படிகோயில்குறைவறுத்து நாள்தோறும் திருவாராதநம் நன்றாகநடத்திக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே ;

—❧❧*❧❧—

உடையவர், திருவரங்கப்பெருமாளரையரிடத்தில் திருவாய்மொழியைப் பண்ணிசைதாளத்துடனேயோதி, தம்மைப்போலே பாடுவார் பலரையேற்படுத்தினாரென்பது.

உடையவர்க்கு, *மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான்றதமிழ்மறைகளான திருவாய்மொழியோதத்திருவுள்ளமாய்ப் பெரியநம்பிதிருமாளிகைக்கெழுந்தருளி இத்தை விண்ணப்பம்செய்ய; பெரியநம்பியும், உடையவரருளிச்செய்தத்தைக்கொண்டு உடையவரைப்பார்த்து, “தேவரீர் திருவாய்மொழியையும் பெரியதிருமொழியையும்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்ஸந்நிதியிலே அதிகரித்தருளும்” என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும் நம்பியநுமதியுடனே, (அய்யாயயஃயதிந்த்ரம்ய꞉பாரம்குருஸஹக்ஷிதம்।தந்நாயவம்ஶ்யம்வந்தே ஹம் ஶ்ரீரங்காயியதேஶிகம்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே- திருவரங்கப்பெருமாளரையர்ஸந்நிதியிலேதிருவாய்மொழிஓதுகிறநாளையிலே அவர்பாடுகைக்குமுறையாக, மஞ்சள்காப்புசாத்தியும், இப்படிசுச்ரூஷாபூர்வகமாகத் திருவாய்மொழியைப் பண்ணிசையுடனேயோதிச்சாத்தினவநந்தரம், திருவாய்மொழியைப் பண்ணிசைதாளத்துடனேபாடும்படி அநேகம்விண்ணப்பம்செய்வாரைச்சேர்த்தருளியும், “செந்தமிழ்பாடுவார்வீதி” என்று அதுவேநிரூபகமாம்படி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தும், தாமும், (திருவாய்மொழியின்-இன்னிசைமன்னுமிடந்தோறும்) என்னும்படி அவர்கள்ஸேவிக்குமிடத்துக்குஎழுந்தருளியிருந்து பாவங்களைகடாக்ஷத்தாலேகாட்டியருளியும், இப்படி அநுகூலரானவர்களுடனேவாழ்ந்துகொண்டுபோருகிறவர்.

பெருமாளுக்குத் திருமேனிக்காவலாகமங்களாசாஸநபரரை ஆராய்ந்துபோருகிறவளவிலே பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரை, *கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி நீண்டவப்பெரியவாயகண்களில் காவல்படுத்த ; அவரும் (வாளும்வில்லுங்கொண்டு) என்கிறபடியே திருமேனிக்காவலாய் அதுவேயாத்ரையாய்ப்போருகிறவர் ; தாமும் தம்மருமக்களான வண்டரையும் சுண்டரையும் உடையவர்திருவடி

களிலே ஆச்ரயிப்பிக்க ; அவர்களும் ஆச்ரயித்தவன்றுதொடங்கி மடத்துக்கு ததீயாராதநத்துக்கு அமுதுபடி, பருப்பமுது, கறியமுது, நெய்யமுது நடத்திக்கொண்டுபோருவர்கள்.

—❧❧*❧❧—

நம்பெருமாள், ஒருகாலத்திலே வைகாநஸரீத்யா திருவாராதநம் கொண்டருளினதைநீக்கி, முன்போலே பாஞ்சராத்ரவிதிப்படி நடக்கும்படிபண்ணுவித்தாரென்பது.

அக்காலத்திலே ஒருகாலவிசேஷத்திலே ஒருஅவாந்தரத்திலே வைகாநஸர் திருவாராதநம்பண்ணிக்கொண்டுபோராநிற்க, அத்தைத் த்விர்ப்பித்து, (ஸ்ராஹ்மணை꞉பஞ்சராத்ரஜ்ஞை꞉பஞ்சஹிர்தீக்ஷிதைஸ்ஸஹ। நித்யைர்நைமித்திகைஶ்சைவநித்யமாநர்ச்யவைவிஶ꞉) என்றும், (தஸ்மைப்ரோவாசஸ்பகவாந்பஞ்சராத்ரம்ஸ்வயம்ஸுவே। தத்ரார்ச்யதிவைநித்யம்நித்யநைமித்திகைரபி) என்றும், (கோமந்த்ர꞉கஶ்சதேகல்ப꞉பூஜநேபுருஷோத்தம꞉।நிஜபூஜயதாம்பும்ஸாம்பலம்தத்ப்ரூஹிமேச்யுத;) ஸ்ரீபகவாநுவாச ; — (ஸாத்வதம்பௌஷ்கரஞ்சைவஸாம்ஹிதேபஞ்சராத்ரகே। தஜ்ஜக்தேநக்ரமேணைவ த்வாதஶாக்ஷரவித்யயா॥தீக்ஷிதோதீக்ஷிதைஸ்ஸார்யம்ஸாத்விகை꞉பஞ்சபிர்பரை꞉। அஷ்டாங்கேநவியாநேநநித்யமர்ச்யஸக்திமாந்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பூர்வமேவநடந்துசெல்லுகிறபாஞ்சராத்ரோக்தமான பாரமேச்வரஸம்ஹிதையின்படியே திருவாராதநம்கொண்டருளிப்போருகிற பரவாஸுதேவரான ஸ்ரீரங்கசாயிக்கு த்வாதசாக்ஷரநிஷ்ணதராய்பஞ்சராத்ரவிசாரதரானபரமபாகவதர்களைத் திருவாராதநம்பண்ணிக்கொண்டுபோரும்படி கட்டளையிட்டருளி, ஆளவந்தாருடைய ஆகமப்ராமாண்யத்தின் பஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரம் எங்கும்ப்ரகாசமாகஸஞ்சரிக்கும்படி ப்ரமாணோத்கர்ஷமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ப்ரபஞ்சாஉபலாயம்பண்ணி வஞ்சகராய்த்திரியுமவர்களையும் பஞ்சாயுததரராய் பஞ்சகாலபராயணராய் பஞ்சபாணபராங்முகராய் பஞ்சார்த்தஜ்ஞாநராய்ப்போரும்படி * திருத்தித் திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியும், (அரங்கன்செய்யதாளிணையோடார்த்தான்) என்னும்படி திருவடிகளோடேஸம்பந்தித்துப் பெருமாளுக்குப்ரியதமராய், பெருமாளுக்கு நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களை தாழ்வறநடத்திக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே;

—❧❧❧❧—

பெரியதிருமலைநம்பி, காளஹஸ்தியில் ருத்ராபிஷேகத்துக்குக் குடமெடுத்துவருகிற கோவிந்தபட்டரைக்கண்டு வார்த்தைசொல்லியது.

முன்பு திருமலைநம்பிஸந்நிதிக்குப்போகவிட்டருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர், ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே கோயிலிலேபுகுந்து உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து ராமாநுசன்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸவிநயராய்நிற்க ; ராமாநுசனும் அவர்முகவிகாஸங்கண்டு கார்யஸித்தியைநிச்சயித்து அந்தவ்ருத்தாந்தத்தைவிவரியும் என்ன; அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவரும், திருவடிகளிலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டு, தேவரீர்விடைப்ரஸாதித்தருளினபின்பு க்ரமத்திலே திருப்பதியேறித் திருமலைநம்பியைஸேவித்து தேவரீர்நியமநத்தின்படியை விண்ணப்பம்செய்தேன்; நம்பியும், இத்தைக்கேட்டு உகந்தருளி, நாமே இதுசெய்யக்கடவதாயிருக்க, "நம்மிராமாநுசனும், * எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமவராகப்பெற்றதே !" என்று தேவரீருடைய ஆநுகூல்யத்துக்கு உகந்ததிருவுள்ளத்தராய் அந்தக்ஷணத்திலே ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளுடனே அடியேனையுங்கூட்டிக்கொண்டு காளஹஸ்திப்ரதேசத்தில் குளக்கரையிலேவிட்டிருக்க ; அப்போது உள்ளங்கைகுளிர்ந்தநாயனாரும்ருத்ராபிஷேகார்த்தமாகக்குடமெடுத்துவரக்கண்டு, நம்பியும் அவனைப்பார்த்து, "கொன்றைச்சடைமுடியானைக் குளிரநீராட்டினால் இன்றுனக்குண்டாம்பயனென்" என்றருளிச்செய்ய ; அவனும் இப்பாசுரங்கேட்டு * ஸ்மயமாகமுகனாய் இவரையும் ஏறப்பாராநின்றுகொண்டுபோனான்.

—❀❀✱❀❀—

பெரியதிருமலைநம்பிக்கும் கோவிந்தபட்டருக்கும் நடந்தஸம்வாதம்.

நம்பியும், * அவன்செய்யும்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று மீண்டு திருமலையிலேயெழுந்தருளி வ்யாக்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்துபின்னையுமொருநாள்அக்குளக்குரையில்வடவ்ருக்ஷச்சாயையிலே யெழுந்தருளியிருக்க ; அங்கே அவனும்குடமெடுத்து வரக்கண்டு நம்பியும் * அப்போதொருசிந்தைசெய்து, * என்மகன்சூழவருவானாய் * உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தவன்தானே * உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறுவற்றேவென்று, பரமாசார்யஸூக்தியிலே (ஸ்வாஸாவிகாஸவிகாஸிவயோபித்தத்வம்) என்கிறச்லோகத்தை ஓலைப்புறத்திலேயெழுதி அவன்வருகிறவழியிலேபோகடுவித்துநிற்க; அவனும்வழியிலேஓலையையெடுத்துவாசித்துக்கொண்டுகிடக்கப்புகட்டிஜ்லத்தந்த ஆஹநித்துக்கொண்டுமீண்டுவருகிறவன், முன்னெறிந்தவோலையையெடுத்து எங்களைக்கண்டு,(சோகஸ்லோகத்வமாமத:) என்று வால்மீகிபகவான்

அர்த்தசிந்தனைபண்ணினாப்போலே, ச்லோகார்த்தபர்யாலோசனைபண்ணாநின்றுகொண்டுகிட்டவந்து நம்பியையபார்த்து, "உங்கள்கையிலநழுவினபொருளிதுவோ" என்ன; நம்பியும், "வேறுசிலர்பொருள்நழுவுமதொழிய நழுவும்பொருள்எங்களதல்ல" என்ன; அவனும், "அதுகிடக்கிடீர், நீங்களெல்லாரும் ஓரிடத்திலே நடக்கிறதென்" என்ன ; நம்பியும், "மார்க்கம்கலக்கமற்றிருக்கையாலே" என்ன ; அவனும், கேவலனுக்கு துர்மார்க்கங்களுண்டோ" என்ன; நம்பியும், "* பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லுமவனுக்கு அடுப்பதுவன்றோ" என்ன ; அவனும், "உற்றுரைவிடைகொடுக்கவந்தீர்களோ" என்ன ; நம்பியும், அதல்ல"கறவைகொள்ளவந்தோம்" என்ன; அவனும், "அநுஷ்டானங்களுக்கு பசுபாததூளிபவித்ரமன்றோ" என்ன ; நம்பியும், "அது இடமறிந்துநேர்படில் நல்லது" என்ன ; அவனும், "அது குறுக்குநெடுக்காகில்பேதமேது" என்ன; நம்பியும், "செவ்வேயிருக்க திர்யக்காகையேபேதம்" என்ன ; அவனும், "புதுவார்த்தைகட்டுக்களோ" என்ன ; நம்பியும், "பழையவார்த்தைகட்டுக்களுமப்படியே" என்ன; அவனும், "பூர்வவிசாரம்வேண்டாவோ" என்ன; நம்பியும், "பாத்வத்திலேகாணும் விசாரமிருப்பது" என்ன ; அவனும் நிருத்தரனாய் யதாஸ்தாநமேபோம்போது தலைதுலுக்குதலும் அடியடைவுகேடும் காணலாம்படிபோனான்.

நம்பியும்; (ப்ரஸாதமமமக்ஷீத்தம்) என்னுமாப்போலே நெஞ்சம் நெகிழாநின்றதேயென்று முதலிகளுடன் ஸல்லாபித்துக்கொண்டு, மீண்டு திருமலையிலெழுந்தருளினாரென்றவாறே, உடையவருங்கேட்டு ஆநந்தித்து, கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான்முதலானமுதலிகளைப் பார்த்து, "கேட்டிகோளே, கோவிந்தனுக்கு ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்திநெஞ்சிலுற்று வாங்மாத்ரத்தாலே வைதண்டிகச்சாயைக்காட்ட ; அச்சாயையாலே நம்பியுடையஸூக்தி வைசத்யக்ரமங்களிலே, (கூடஸ்யோக்ஷரஉச்யதே) (அமரர்களாதிமுதல்வன்) (தேஹீ ஸம்ஸார்ஹவர்த்திந:) (நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை) (என்னுடைமையும் நீயே) (ஜ்ஞாநேநஹீநபசுபிஸ்ஸமாந:) (யேவாலலாடபலகேலஸதூர்த்வபுண்ட்ரா:) (தவளப்பொடிக்கொண்டு நீரிட்டிடுமின்) (நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்) (வேதமூலப்ரமாணாத்)(மிக்கவேதியர்வேதம்) (பர்மேஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்) (அவித்யயாம்ருத்யும் தீர்த்வாவித்யயாம்ருதமச்நுதே। ப்ராணவோ தநுச்சரோஹ்யாத்மா ப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே।। அப்ரமத்தேநவேத்தவ்யம் சரவத்தந்மயோபவேத்) (நாராயணாத்ப்ரஹ்மாஜாயதே, நாராயணாத்ருத்ரோஜாயதே) என்றித்யாதிகளாலே ஸக்ர்த்காலத்திலேமநஸ்ஸு அவகாஹிக்கையாலும் இவரும் அவனைஸாத்யகோடியிலேயிட்டுக்கொண்டு திரும்பியருளுகையாலும், அவனும் நிருத்தரனாய் டோலாயமாநசித்தனாய்ப்போகையாலும்

இவருடைய ஸாமர்த்த்யமிருந்தபடியென் என்று முதலிகளைப்பார்த்தருளிச்செய்து,பின்னையென்னெஞ்சே:- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும், (யஂபஂஷ்ப்ஸிஹதிபாணிஸ்யாஂயஂயஂபஶ்யதிவக்ஷுஷா। ஸ்தாவராணயபி முச்யந்தே ஸிஂபுநர்பாந்தவாஜநா:) என்கிறபடியே - தேவரீருடைய உபயவிதஸம்பந்தமும்பழுதுபோமோ,மூன்றும்கக்ஷியில் கார்யஸித்தியைக்கேட்டருளவேணும் என்று விண்ணப்பம்செய்தார்.

—⁂—

பெரியதிருமலைநம்பி, காளஹஸ்திதோப்பில் (தேவனெம்பெருமானுக் கல்லால்பூவும் பூசனையும்தகுமே) என்கிறவாக்யத்துக்கு வ்யாக்யாநமிட்டருளும்போது, கோவிந்தபட்டர், "தகாதுதகாது" என்று படலிகையையும் ருத்ராக்ஷத்தையும் சுழற்றியெறிந்து அவர்திருவடியில்ஆச்ரயித்தாரென்பது.

எங்ஙனேயென்னில்; - திருமலையில் ❋சிந்தாமணியையும்திருவடித்தொழுது, (படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்) என்று ப்ரபத்திபண்ணிப்புறப்பட்டு அவர்களெல்லைநிலத்தில் தோப்பில் எழுந்தருளியிருந்து திருமலைநம்பியும், ஸ்ரீபாதத்தில்முதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழிவ்யாக்யாநம்நடத்தாநிற்க; அங்கே உள்ளங்கைகுளிர்ந்தநாயனாரும் புஷ்பாபஹரணம்பண்ணிக்கொண்டு ஒருபாதிரிமரமேறியிருக்க; அவ்வளவிலே ❋ திண்ணன்வீடு ப்ரஸ்துதமாக; அவரும் முத்தமிழ்விரகராகையாலே மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கத்தவிர்ந்து காலாம்பாட்டிலே, (தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால்பூவும் பூசனையும்தகுமே) என்றுவர; அவனும் திடுக்கென்று குதித்துக் கையில் படலிகையையும் சுழற்றியெறிந்து தரித்திருந்த ருத்ராக்ஷவட்டங்களையும் அலங்கலழிய வீசிப்போகட்டு, "தகாதுதகாது" என்று நம்பிதிருவடிகளிலே அடைவுகெடவிழுந்துகிடந்து, (அஜ்ஞஸ்வாவராஹீநஸ்வமஸிகே।" ஹ்வேஸாமரேநிமந்ந: (ஹம்யோஹஂவிஷயாந்நிநா) என்றும், (க்ருஷ்ணமேவேக்ஷபாபூர்ணேநிஷ்டித்யேவாந்நஹிக்ஷகே। ஆஶயாதஂபரித்யஜ்யயாதஸ்யமமதத்ஃபலம்) என்றும் - "உபயவிபூதிநிர்வாஹகத்துக்கும் முடிசூடினவனிருக்க விரிதலையாண்டியை விரும்பினேன் என்றும், புதுக்கணிப்புடைய புண்டரீகாக்ஷனிருக்கப் புகைக்கண்ணனைப்பூசித்தேன் என்றும், கடல்மண்ணுண்டகண்டனிருக்கக்கறைக்கண்டனைக்காமித்தேனென்றும், திருமங்கையுறைமார்பனிருக்கத் திருவில்லாதோனைத் தொழுதேன் என்றும், பீதகவாடைப்பிரானிருக்கப் புலியுரியையுடையானைப் பின்தொடர்ந்தேனென்றும்,

சதிரானகங்கையடியானிருக்கத் தண்ணளியால் சுடுகாடுகாவலனைச்சுற்றிவலம்வந்தேனென்றும், பெருமாலாகிற பெருந்துழாய்மரமிருக்கப் பெருங்கையால்குடமெடுத்துப்பேய்ச்சுரைக்கு நீர்வார்த்தேனென்றும், இப்படிபலவகையாலும்புலம்பி, "இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிக்கும்வகையருளாய்" என்று திருவடிகளிலேவிழுந்து எழுந்திராமலிருக்க; நம்பியும், (ஸ்ராஹ்மணோநிர்வேதமாயாத்) என்றும், (நிர்வேதஂஹ்ரஸமாயயௌ) என்றும் நிர்விண்ணராய், (பஶ்சாத்தாபேந ஶுத்யதி) என்று சுத்தியோகமுண்டாய் (த்யக்த்வாபுத்ராஂஶ்சதாராஂஶ்ச) என்று - சரணாகததர்மம்கூடினவளவிலே ஆளவந்தார்க்ருபைபண்ணும்படிக்குக் குறையில்லையேயென்று முதலிகளைப்பார்த்தருளிச்செய்து அவரையும்கையைப்பிடித்து அவருடம்பையும்தடவிப் பூலபடியாக ஸாந்த்வவாதநம்பண்ணி,(ப்ரேக்ஷணீயமநுத்தமம்) என்று எதிர்விழிவிழித்து விஸ்ரம்பகதநம் நடவாநிற்க;

—⁂—

ஸ்தலத்தார், கோவிந்தபட்டரைப்பிடித்திழுக்க, அவர், "உங்களுக்கும் நமக்கும் பணியில்லை" என்ன; அவருடனே தங்கள்ஸ்வப்நவ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி மீண்டுபோனார்களென்பது.

இத்தைஸ்தாநத்தாரடையக்கேட்டு நம்பிஸந்நிதியிலேவந்து நம்பியைப்பார்த்து, "எங்கள்ஸ்தாநத்துக்குக் கடவரானவிவரை அம்மான்பொடியிடவடுக்குமோ" என்ன; நம்பியும், "அம்மான்பொடிக்குஈடுபட்டவிவரைக்கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள், எங்கள்வழி அந்யாதர்சயம், அசல்வழிவருகிறோமல்லோம்" என்ன; அவர்களும் நம்பியருளிச்செய்தத்தைக்கேட்டு, "நாயனாரேவாரும்" என்றுகையைப்பிடிக்க; நாயனாரும், உதறி, "கையைப்பிடிக்கக்கூடுமோ" என்று வெறுத்து கருவூலத்திறவுகோல்,இலச்சினைமோதிரம்எல்லாவற்றையும்கொடுத்து, "உங்களுக்கும் நமக்கும்பணியில்லை" என்று கையைத்தட்டிமுகம்திரும்பியிருக்க; அவர்களும், நேற்றே இச்சேதிகேட்டு ❋ தாங்கள் தங்களுக்கு நல்லனவேசெய்யாதே, "எங்கள்பிரான்வழிவருவானென்" என்று உங்களுடனே சண்டைக்குநிற்பதாக எண்ணியிருந்தோம், காளஹஸ்தியுடையாரும் தங்கள்கனவிலேவந்து, (க்ருரேகலியுகே ப்ராப்தே நாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே। கலிநாதூஷிதாவேதா:) என்றும் பாஹ்யரான பௌத்தாதிகளாலே வேதசாஸ்த்ரங்கள் ப்ரதூஷிதமாகாநிற்க, நாஸ்திகநிரஸநம்பண்ணுகைக்கு, (க்வசித்க்வசித்மஹாபாகா:) என்றும், (தர்மஸஂஸ்தாபநார்தாய) என்றும், (கலியுங்கெடும்கண்டுகொண்மின்) என்றும் இளையாழ்வார், யமுனைத்துறைவர், கோவிந்தபட்டர்இவர்களாகவும்இவர்கள்சேர்த்திக்கு சங்கசக்ரபார்ஷதங்களாக

கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டானுகவும் அவதரித்தார்கள். அது நமக்கும் உகப்பாகையாலே, (மதாநுமதிகோலோக:) என்கிறபடியே - "கோவிந்தபட்டருக்கு காசீவாஸாபேக்ஷயிருக்கையாலே, நாமே உள்ளங்கைகுளிர்வ்யாஜமிட்டு அழைப்பித்துக்கொண்டதொழியமற்றைப்படியல்ல" என்று தங்கள் ஸ்வப்நத்தைச்சொல்லிமீண்டார்கள்.

—✻—

கோவிந்தபட்டரும் அவர்தேவிகளும் பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து பஞ்சஸம்ஸ்காரம்பெற்றது.

இச்செய்தியைகோவிந்தர்ஸ்த்ரீயுங்கேட்டு, (ஹர்த்தாரமநுமத்யமதி) என்று பர்த்தர்தர்மத்தையங்கீகரித்துத் திருமலையிலேவருவதாகவந்து திருமலைநம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸவிநயையாய் நிற்க; திருமலைநம்பியும், அவளையுங்கூட்டிக்கொண்டு திருப்பதியேறவெழுந்தருளி, (விளம்பமஸஹந்நிவ) என்னுமாப்போலே ✻ நெடுமாலருவிகுளக்கரையிலேவபநாதிகளையும்செய்வித்து, (ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹிபரமாத்மந:) என்றும், (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வேஹ்யாத்மாநஃபரமாத்மந:) என்றும், (ஒண்சக்கரப்பொறியொற்றி) என்றும், (கோயில்பொறியாலேயொற்றுண்டு) என்றும், (ஸம்ஸ்காராஃபஞ்சகர்த்தவ்யா:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

—✻—

கோவிந்தபட்டரும் அவர்தம்பியாரும், திருமலைநம்பியை ஆச்ரயித்தசெய்திசொன்னஸ்ரீவைஷ்ணவரை ராமாநுஜன் உபலாளித்தருளினது.

இவரும், (உதயந்ஹிமஹாசைலாந்மேரோரிவதிவாகர:) என்னுமாப்போலே ஆத்மகுணங்களெல்லாம்ப்ரகாசித்து, (வேறொன்றும் நானறியேன்) (தேவுமற்றறியேன்) (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) ✻ நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளும் அமர்ந்ததொழிலினுள்ளும் நவின்று ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும்செய்துகொண்டுபோராநிற்க; ஒருநாள் கோவிந்தப்பெருமாள், தம்முடைய திருத்தம்பியாருக்கு ஒரு நல்வார்த்தைசொல்லிப்போகவிட; தான், ஸ்வசரணபாதாந்த்ர தீயாய்க்கிடப்பானேன், (ஏகஸ்ஸ்வாதுநபுஞ்ஜீத) என்கிறவசநமறியாயோ" என்று சொல்லிப்போகவிட; அவரும் அத்தைக்கேட்டு, க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் தத்க்ஷணத்திலேபுறப்பட்டுத் திருமலையிலேகோவிந்தப்பெருமாள்புருஷகாரமாகத் திருமலைநம்பிதிருவடிகளிலே அடைவுகெட தண்டன்

ஸமர்ப்பித்து ஸவிநயராய்நிற்க; திருமலைநம்பியும், (ஸ்நேஹஸம்பந்தஸம்பவ:) என்னுமாப்போலே✻ அவரையும் மஹாபாபம்விடக்கடாக்ஷித்தருள; "கோவிந்தப்பெருமாள், சிறியகோவிந்தப்பெருமாளோடேகூட ✻ ததீயத்தஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையுடையராய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள், அடியேன் இந்நாள்ஸேவித்திருந்து விடைகொண்டேன்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; ராமாநுசனும்போரவுகந்தருளி அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகையும் ப்ரஸாதித்து மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளினார்.

—✻—

பெரியநம்பி, உடையவருக்கு இரண்டாமாவர்த்தி த்வயப்பொருளை விளங்கச்சொல்லியது.

அதின்மற்றைநாள் உடையவர், பெரியநம்பிதிருமாளிகையிலேயெழுந்தருளிப்பெரியநம்பியை தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "அடியேனுக்கு த்வயார்த்தம் நெஞ்சில்படும்படி இன்னமொருருப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க; அப்படியே பெரியநம்பியும், ஸஸ்நேஹராய், உபாயோபேயாநுஷ்டாந ப்ரகாசிகையான ஸாரத்வயார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளுவதாக உபக்ரமித்து, அதுதன்னை, (வேதாம்ஸீதமஹாம்ஹோயோர்ஹரிணாத்வயமுத்தம் । தத்வயம்ஸ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்திப்ரதம்ஸுபம்॥ புராமந்த்ரத்வயம்ப்ரஹ்மக்விஷ்ணுலோகேமஹாபுரே । தஸ்மிந்நஃபுரேலக்ஷ்ம்யை மயாதத்தம்ஸநாதநம்) என்றும் இதின் அவதாரக்ரமத்தையும் (ஸத்யம்தத்வயம்ஸக்ருதுச்சாரோஹவதி,) என்றும் (யோப்ரஹ்மாணம்விதயாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை, தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரகாஸம்முமுக்ஷுர்வைசரணமஹம்ப்ரபத்யே) என்றும், (ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத) என்றும், (ஸும்மஜ்ஜாநயேவிஷ்ணவேதாஸதி) என்றும் இதுதான் கடவல்யுபஷத்துக்களிலும்இன்னப்ரதேசத்திலே இப்படி ஓதப்பட்டதென்றும், ததுபப்ரஹ்மணங்களாய் வேதாந்ததாத்பர்யமான புராணேதிஹாஸபஞ்சராத்ரங்களிலும் இதின்வைபவத்தைப்பரக்கதர்சிப்பித்து, த்வயத்தில்பஞ்சவிம்சாக்ஷரமாகவும், ஷட்பதமாகவும், பத்தர்த்தமாகவும்நிஷ்கர்ஷித்து, ஸ்ரீயஃபதியான நாராயணனுடைய சரணவரணத்தையும்தத்விஷயகைங்கர்யத்தையும்பேசினபடியே (தேசகாலாதிநியமமரிமித்ராதிசோதநம்।ஸ்வரவர்ணாதிதோஷஸ்வபௌநஸ்வரணகம்நது । ப்ராஹ்மணாக்ஷத்ரியாவைஸ்யாஸ்த்ரியஸ்ஸூத்ராஸ்ததேதரா:॥தஸ்யாயிகாரிணஸ்ஸர்வேமமபக்தோபவேத்யதி।பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்பந்நாஸ்ஸாத்யாவஞ்சநாஸூயகா:॥ ஹக்த்யாபரமயாவிஷ்டாயுக்தாஸ்தஸ்யாயிகாரிண: । பக்ஷம்ஸாக்ஷரோமந்த்ர:பதைஷஷட்ஸிஸ்ஸமந்வித:॥ வாக்யத்வயபரம்ஜ்ஞேயம்மந்த்ரார்த்தமநுத்தமம் । ஜமதாஸ்ய

ணீயாஸ்ரீஸ்ஸ0ஸ்ரிதாஜமதா0பதிம்||தயாநித்யாநபாயிந்யா ஸ0யுதம்பரமம்புமாந்|நாராயணோச்யுத ஸ்ரீமாந்வாத்ஸல்யகுணஸாகர:||நாயகஸ்ஸுசீலஸ்ஸுலபஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸக்திமாந்பர: || ஆபத்பந்துஸ்ஸுஹ்ருந்மித்ர0பரிபூர்ணமநோரத:|க்ருபாஸ்ஸமுத்ராஸ்ஸவிதாவீர்யவாந்த்யுதிமாந்வஸீ|| ப்ரபத்யே சரணௌதஸ்யஸரண0ஸ்ரேயஸேமம | ஸ்ரீமதேவிஷ்ணவேநித்ய0ஸர்வாவஸ்தாஸுஸர்வதா|| நிர்மமோநிரஹங்கார:கை0கர்ய0கரவாண்யஹம்|ஏவமர்த்த0விசிந்த்யைவபஸ்சாந்மந்த்ர0ப்ரயோஜயேத்||நாராயணோஜிஷ்ணுமந்த்ரோமாயத்ரீசவராஸஹா|ஸ்வய0நாராயணஸ்ஸ்ரீமாந்தேவதாஸமுதாஹ்ருத:) என்றும், (ஸர்வேஸநயிதாநித்யாஸர்வமாஜமதாஸ்ரயா | நித்யாநபாயிநீவிஷ்ணோர்ஜமந்மாதோபகாரிணீ|| தயாவீநஸ்ஸ்ரியாஸார்த்த0குணவாந்பரமேஸ்வர: | ஸரணாகதஸ்ய சரணௌவ்ராஜாம்யஹமநிஸ்ஸ: | ஸ்ரீயாவீநாயஹரயேகுணதேஹாதிஸாலிநே|| ஸ்வாமிவித்தாநுரூபேணஸேஷவ்ருத்தி0கரோம்யஹம்) என்றும் கைங்கர்யபர்யந்தமாகசேகரித்து ப்ரமாணங்களாலேமூதலித்து அருளிச்செய்து, (கைங்கர்யமவிலாவ்ருத்திரித்யேஷஜ்ஞாநஸ0க்ர:) என்று இப்படித்வயத்துக்கு தாத்பர்யார்த்தமாகையாலே அத்தை அடியொற்றிப்போருகிற ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்தியிலும் இதினுபதேஸாநுஷ்டாநப்ரகாரத்தை, (நாளுந்நந்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல்வணங்கி) என்றும், (திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ) என்றும், (அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா – உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே) என்றும், (என்திருமகள்சேர்மார்வனே) என்றும், (முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்) என்றும் (அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே) என்றும், (ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்) என்றும், (வேங்கடத்துறைவார்க்குநம) என்றும், பின்னையும், (தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்கும்திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்) என்றும், (கூறைதங்குவேல்தடங்கண்திருவைமார்பில் கலந்தவன்றாளணைமிநட்) என்றும், (தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே- நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்) என்றும், மற்றேலொன்றறியேன்மாயனேயெங்கள்மாதவனே – அற்றேன்வந்தடைந்தேன் அடியேனையாட்கொண்டருள்) என்றும், (மடமலர்மங்கைதன்னைமார்வகத்திருத்தினானே | கடவுளேகாவளந்தண்பாடியாய்களைகண்நீயே) என்றும், (மாழைமான்மடநோக்கியை முன்னிட்டு – ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன்) என்றும், (மின்னொத்தநுண்மருங்குல் மெல்லியலைத்திருமார்பில், மன்னத்தான்வைத்துகந்தான்மலரடியையடைநெஞ்சே) என்றும், (சொல்லாய்திருமார்பா உனக்காகித்தொண்டுபட்ட) என்றும், (அல்லிமாமலராள்தன்னொடும் அடியேன்கண்டுகொண்டு அல்லல்தீர்ந்தேனே) என்றும், (திருமாலைப்பாட) (திருமாற்கரவு) (சென்றால்குடையாம்) என்றும், (நாரா

யணனே நமக்கேபறைதருவான்) என்கிறத்தை, (கறவைகள், சிற்றஞ்சிறுகாலே) என்றும் இப்படிப்ரகாசிப்பித்து, ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தார்ஸ்ரீஸூக்தியிலும், (த்வத்பாதமூல0ஸரண0ப்ரபத்யே) என்று அதுக்குமேலே,(ஸதாதவைவோதிதயாதவஸ்ரியா,தயாஸஹாஸீநமநந்தஹோகிநீ) என்றுதொடங்கி, (கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) என்றுகைங்கர்யமே பலமாகவருளிச்செய்கையாலும், உமக்குப்பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாருமான சேர்த்தியிலே கைங்கர்யமேகர்த்தவ்யமென்றும், (ஸ்ராதுஸ்சரணௌமா0நிபீத்யரகுநந்தந: | ஸீதாமுவாசாதிஸயாராகவஞ்சமஹாவ்ரதம்) என்றும், (பவா0ஸ்துஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷுரம்ஸ்யதே | அஹ0ஸர்வ0கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபதஸ்சதே) என்றும் இத்யாதிகளாலே–ராமாநுசனுடையபடிகளையும்தர்சிப்பித்து, தேவரீரும் அந்தராமாநுசனைகையாலே அப்படியே யடிமைசெய்துபோருமென்று அருளிச்செய்ய; இப்படியே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தினர்த்தத்தை இவர்நெஞ்சிலேஅடிப்படுத்தி, இனிமந்த்ரவிதிரஹஸ்யங்களினர்த்தத்தைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸந்நிதியிலேகேட்டுக்கொள்ளுமென்று நியமித்தருள;

—✽—

உடையவர், பெரியநம்பிநியமநப்படி, நம்பெருமாளுக்கு அசேஷசேஷவ்ருத்திகளும் பண்ணிக்கொண்டிருந்தது.

உடையவரும், நம்பி அருளிச்செய்தத்தைக்கேட்டு, அப்படியே கோயிலினும்புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளி நம்பிதிருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி நம்பியைஸேவித்து ஸவிநயராய்நிற்க; நம்பியும்,உடையவரைக்கண்டு மிகவும்ஸந்துஷ்டராய்ஸத்கரித்து,“எழுந்தருளினகார்யமேது?” என்று வினவியருள; இவரும், பெரியநம்பிபெரியமந்த்ரார்த்தச்ரவணவ்யாஜமாக ப்ரேரித்து வரவிட்டருளினபடியை விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும் உடையவரருளிச்செய்தத்தைக்கேட்டு ப்ரீதியுடனே ப்ரஸாதிப்பதாக உபக்ரமித்து, அதுதான் நரநாராயணரூபேண அவதரித்தபடியையும், (ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத்) இத்யாத்யுபநிஷத்திலேஓதுகிறபடியையும் அதின்வர்ணக்ரமங்களும்,அத்தைவைதிகரானரிஷ்யாதிகள் புராணாதிகளிலேவிருப்பத்துடனேபரக்கசப்தார்த்தநிர்ணயம்பண்ணிக்கொண்டு போந்தபடியையும், ஏதந்மந்த்ரநிஷ்டரான பரா0குசபரகாலாதிகளான ஆழ்வார்கள், ஸ்வஸ்வப்ரபந்தங்களிலே ஸந்ததம் இதினுடையசப்தார்த்தங்களையநுஸந்தித்து ஆதரித்தருளிச்செய்தபடியையும், அவர்களை அடியொற்றி, (மந்த்ரஜ்ஞோமந்த்ரஜத்தஸ்ச) என்னும்படியான ஆச்சார்யர்களும் இத்தை ஆபத்தநமாக அர்த்தாநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண் டுபோரும்படியையும், நித்யகைங்கர்யப்ரார்த்தனையே இதில் நிர்ணயகமானவர்த்தமென்றுமருளிச்செய்து, மீளவும் (அகாரவாச்யஸ்யவிஹோரஸேஷ:) (அஹ0ஸதா)

(ஸ்வாமிமமகர்த்தாஸ்மிபரவாநஸ்மிதஸ்யயா।நித்யஂநாராயணாயைவகைஂகர்யஂகரவாண்யஹம்॥ மந்த்ரார்யஂவிஜ்ஞயேஷேவஂ ப்ராதருத்யாயவைஷ்ணவ:) என்கிறபடியே ஸங்க்ரஹமாகவும் ஸவ்யக்தமாகவும்ப்ரஸாதித்து, ப்ரணவாகாரமான விமாநமத்யத்திலே சேஷசாயியாய்க்கண்வளர்ந்தருளுகிற*நலந்திகழ்நாரணனான பெரியபெருமாள்விஷயத்திலே அசேஷசேஷவ்ர்த்திகளும் செய்துபோரும்படி அதிலே இவரைப்ரவணராக்கி ப்ரீதியுடனேயெழுந்தருளியிருக்க; நம்பியும், இவரைப்பார்த்து, "பின்னையும் சிலவர்த்தங்கேட்கவேணும் என்கிறவபேக்ஷைதோற்றவிராநின்றீர்" என்ன; உடையவரும், "அப்படியாம், சரமச்லோகங்கேட்கவேணுமென்று சபலனாயிராநின்றேன்" என்ன; நம்பியும், சரமச்லோகார்த்தத்தினுடைய கௌரவத்தையறிவிக்கைக்காகவும் இவருடைய ஆஸ்திக்யாதரபரீக்ஷார்த்தமாகவும் உபேக்ஷித்து, "இத்தசைக்கு ஊரேறப்போம்" என்ன; இவரும் தம்முரான கோயிலேறவெழுந்தருளினர்.

இப்படி உடையவரும், பதினேழுப்ரகாரம் வளையவளையவெழுந்தருளி, (மோக்ஷபூர்ணஸ்ருபஸக்திகுஸலோ யாஂஸ்ஸ்வ ஊஸேவிவாநாஂயாஂகாமபிவர்த்தநீமஸுமமாஂ த்ரையந்தகாந்தாரமாம். । ஸ்ரீமாந்ராஜபயீவகாரஷயயா ராமாநுஜாவ்யோமுநி ஸ்தாஂமோக்ஷஂநமரீஂ விஹாயஸரணஂநாங்யாஂபுரீஂமங்மஹே) என்கிறபடியே இவரும் பதினெட்டாம்ப்ரகாரம் அருளிச்செய்கிறோமென்று ஆறியிருக்க;*அவ்வருள்பெறுமளவாகில் நில்லாதே, ராமாநுசனும், பேரிழவாளராய்ப் பெரியவாற்றாமையோடேயிருக்க;நம்பியும்,இங்குத்தையில் இவரலாபக்லேசத்தை இங்குநின்றும்போன ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விண்ணப்பம்செய்ய; நம்பியும்கேட்டு இரங்கியருளி, "ஆகில் அவரை, தண்டஜலபவித்ரத்துடன்வந்துகண்டுபோவது" என்று அருள்பாடிட்டு அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரோடேவரக்காட்டியருள; அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவரும் கோயிலேறவந்து ராமாநுசனைஸேவித்துநம்பியருளிச்செய்தத்தைவிண்ணப்பம்செய்ய;உடையவரும் அத்தைக்கேட்டு அதிப்ரீதராய்ஆநந்தாச்ருவோடே, (பயின்றதரங்கந்திருக்கோட்டி) என்கிறபடியே - பெரியத்வரையுடனேபுறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளி நம்பி திருமாளிகைவாசலிலே திருப்பாவையநுஸந்தாநத்துடனே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (சீரார்வளையொலிப்பவந்துதிறவாய்மகிழ்ந்து)என்றவநந்தரத்திலே நம்பிகுமாரத்தியான தேவகிப்பிராட்டியார் திருக்காப்பைநீக்க; விஸ்மிதராய்அவரைவிழுந்துஸேவித்து, தேவகீபுத்ரரத்நத்தைப் பெறுகைக்குஅந்தேவகிப்பிராட்டிபுருஷகாரமாகஸந்நிதியிலேசென்று நம்பியைஸேவித்துநிற்கிறவளவிலே,நம்பியும்இவருடையஅதிகாரத்தைக் கண்டுஉகந்தருளிசபதபூர்வகமாகசரமச்லோகத்தைஸார்த்தமாகப்ரஸாதிக்க;இவரும் கேட்டுக்ர்தார்த்தராய் ஆஸ்திகாக்ரேஸரான ஆழ்வானுக்கப்பட அநுமதிகொண்டிருக்கிறவளவிலே, நம்பியும், "வாரீர் இளையாழ்வீர்! என்றழைத்தருளி, "உமக்கு ஒரு அர்த்தம்சொல்லுவதாகவிராநின்றோம், இவ்வளவிலே த்ர்ப்தராயிராநின்றீர்" என்றுகேட்க; உடையவரும், "அடியேனல்லேனோ" என்று தம்முடைய அஜ்ஞதையைமுன்னிட்டுக்கொண்டிருந்தார்; நம்பியும், உடையவரைப்பார்த்து, "நெஞ்சிலிருந்தபடிசொல்லீர்"என்ன; அதுக்கு உடையவரும், "தேவரீரருளிச்செய்தவர்த்தத்துக்குமேலே. ஒரு அர்த்தமுண்டென்றுகேட்டேனாகில்அவிச்வாஸியாகக்கடவேன்,கேளாதேயிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்தமொன்றும் நெஞ்சில்பட்டதில்லையாகக்கடவது, விண்ணப்பம்செய்யும் விரகறியாமையாலேஸாபேக்ஷனாய்க்கொண்டிருந்தேனத்தனை"என்ன; நம்பியும்,"இப்படியுமொரு அதிகாரியுண்டோ" என்று உகந்து, "வாரீர் இளையாழ்வாரே! மோக்ஷத்தை உமக்கு இங்கேதருகிறோம்" என்று சிலஅர்த்தவிசேஷங்களாலே காட்டியருளினர். அதாவது - (க்ர்ஷ்ணஂயர்மஂஸநாதநம்) என்று - அவன் ஸநாதநமான ஸித்ததர்மமாகையாலே, அநித்யமான ஸாத்யஸாதநதர்மங்களில் கைவைக்கவேண்டா, உமக்கு உபாயாஂசத்தில் பாரபரப்பைவிட்டு உபேயாஂசமானநித்யகைங்கர்யத்திலே த்வரையுண்டாய்ப் போரும், அவற்றுக்குவிஷயமும் *அறஞ்சுவராகிநின்றவரங்கனார்க்காட்செய்கையே புருஷார்த்தமென்றருளினர்.

ராமாநுசனும் இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்டு முக்தரிலேயொருவராம்படி முதிதராயிருக்க; தத்வேளையிலே தாமருளிச்செய்த ஈச்வராபிப்ராயத்துக்கு அநுகுணமாக, (தஸ்மாத்த்வாமுத்யவோஸ்ஜிஜ்ய) இத்யாதியாலே-உத்தவசரமச்லோகத்தையும், (பிதாஂமாதாஂஷாராந்) இத்யாதிபுராணவசநத்தையும், (நாயமாத்மா) (நகர்மணாநப்ரஜயா யநேந) இத்யாதிச்ருதியையும், (அயபாதகஹீதஸ்த்வம்) இத்யாதி இதிஹாஸபுராணவசநங்களையும் மற்றும்ப்ரபத்திவிஷயமான ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரவசநங்களையும் உதாஹரித்தும், அதுக்குமேலே அவற்றையடியொற்றிப்போருகிற ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்தியான, (நோற்றநோன்பு)(குளித்துமூன்று) (கறவைகள்பின்சென்று) (இல்லறம்) (வரவாறொன்றில்லையால்) (ஐந்துதீயோடுநின்றுதவஞ்செய்யவேண்டா) (ஐந்துநெருப்பிடையேநிற்கவும்நீவேண்டா) என்று இத்யாதிபாட்டுக்களை எடுத்துக்காட்டியும்,இவரைஇதிலேமிகவும் விச்வஸிக்கப்பண்ணி, *சிஷ்டாக்ரகண்யரான ஆளவந்தார்திருவுள்ளத்தின்படியே விசிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தத்தையும் ப்ரகடிப்பித்து குத்ர்ஷ்டிகளையும் நிராகரித்துக்கொண்டு, கோயிலிலே ஆளவந்தாரைப்போலே நம்தர்சநத்தை நடத்திக்கொண்டுபோருமென்று ஆதரித்தருளிச்செய்தருளினர்.

அநந்தரம்ராமாநுஜாசார்யரும்,ஆசார்யன்ஸந்நிதியிலேசரமார்த்தத்தைலபிக்கையால்வந்தராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தையுடையராய்ப் புறப்பட்டு * மாருயதானவனைவள்ளுகிரால்மார்பிரண்டு, கூறுகக்கீறியகோனரியை, வேருகவேத்தியிருப்பாரானதாம், * திருக்கோட்டியூர்நாதனை நரசிங்கனை நவின்றேத்துவாராய், (ஸ்யஹ்ருணஂஹித்வாஸ்ஸாரேர்ஹஜ ஶ்ரீயுமளஂஈக்ஷிணேஂஸேம்ஜீஹீத்வா ஸ்வாங்மேஸஂஸ்யாப்யஹஸ்தைர் நிஶிதநவமுவைர்ஊரயந்நுத்தரேஶ:) என்னும்படியான் தெக்காழ்வார்ஸந்நிதியிலேதிரண்டிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாம் ச்லோகமந்த்ரத்தை ப்ரஸாதித்து அவர்கள்சோகத்தைதீர்த்தருளினர். (அன்றைவர்தெய்வத்தேரினில்செப்பியகீதை) என்றும், (மாயனன்றேோதிய வாக்கு) என்றும் அருளிச்செய்த அந்தராமாநுசன், ஒருவன்சோகந்தீர ஒருச்லோகத்தை * அங்கொருகாலிங்கொருகாலாய் அந்தரத்திலிருந்துபதேசித்து அவனதிகாரமாந்த்யத்தாலேபின்பு "பதண்பதண்" என்றான். அதுதான் ஒருத்திதலையில்மயிர்முடிப்பிக்கைக்காகவிறே; இந்தராமாநுசன், எல்லாருடையவும் சோகம்போகப்பாரிலே பதஸ்தராயிருந்து,ஸர்வரும் அதிகாரிகளாம்படி உபதேசித்துத் திருத்தித் தலைவணங்கும்படிபண்ணி, (காம்பறத்தலைசிரைத்து) என்னும்படி அவர்கள் தலையிற்சும்மையையும்கழித்துத் தாமும் ப்ரியதராய்நிர்ப்பரராயருளினரிறே.

—❦—

திருக்கோட்டியூர்நம்பிக்கும் உடையவருக்கும் நடந்தஸம்வாதமும், "எம்பெருமானர்" என்கிற திருநாமம்சாத்தப்பெற்றதும்.

பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பியும், இவர் தூளிதாநமாகஎல்லார்க்குமிரங்கி ப்ரஸாதித்தருளினபடியைக்கேட்டருளி, "இவர் ஸ்வபாவத்தை சோதிக்கைக்காகஇவரையழைத்தருளி"நீர்,இப்படிபரமரஹஸ்யத்தைப் பலர்செவிப்படுத்திவெளியிட்டீர்,இப்படி ஆசார்யாஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணிருக்குபலமென்"என்ன;ராமாநுசனும்,"நரகமேபலம்"என்ன;நம்பியும், "இப்படியறிந்திருந்து சொல்லுவானென்" என்ன ; அதுக்கு உடையவரும், "அடியேனெருவனுமன்றே நரகம்புகுகிறேன், இவ்வாத்மகோடிகளெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமே" என்ன ; நம்பியும், "நம்பெருமாள்""நமக்காவாரைநாமே தேடிக்கொள்ளுகிறோம்,என்று சேரபாண்டியனில் அருளிச்செய்தஅவரோநீர்" என்று அருளிச்செய்து, "எம்பெருமானர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தி, "எப்போதும் எம்பெருமானர்தர்சநமாயே நடக்கும்" என்று எல்லார்க்குமருளிச்செய்தருளினர்.

—❦—

கூரத்தாழ்வான், ஒருமாஸமுபவாஸமிருந்து உடையவரிடத்தில் சரமச்லோகார்த்தம்கேட்டது.

எம்பெருமானரும், * மாயனன்றேோதியவாக்கதனைப்பெற்று யதார்த்தஜ்ஞாநத்தையுடையராய்க் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளைஸேவித்து மீண்டும் மடமேயெழுந்தருள; கூரத்தாழ்வானெழுந்திருந்து ராமாநுசன்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க ; ராமாநுசனும் ஆழ்வானைப்பார்த்து, "ஆளவந்தார் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி பேருளாளரைநோக்கிப்ரபத்திபண்ணினதுக்கீடாக, நம்பி, நம்மை வாழ்வித்தருளினர் கண்டீர்" என்றருளிச்செய்து, "உமக்குமுள்பட சுச்ரூஷைகொண்டு அத்யவஸாயமறிந்துசொல்லுமென்று நியமித்தருளினர்" என்ன ; ஆழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு ஒருஸம்வத்ஸரம் இச்சரீரத்துக்கு நிலையுண்டோவில்லையோ என்று விசாரித்தருளி, பெற்றாலல்லதுதரியாத ஆர்த்தியாலே "ஆசார்யன்திருமாளிகைவாசலிலே ஒருமாஸமுபவாஸித்தால் ஸம்வத்ஸரசுச்ரூஷாபலம்"என்று சாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகையாலே மாஸோபவாஸம்பண்ணிஅவ்வர்த்தத்தை லபித்தருளினர்.

—❦—

முதலியாண்டான், திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸந்நிதியிலே ஆறுமாஸம் காத்திருந்து, அவர்நியமநத்தினாலே உடையவரிடத்தில் சரமச்லோகார்த்தம்லபித்தது.

பின்பு, முதலியாண்டானும், உடையவர்திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துஸவிநயராய்,"அடியேனுக்கும்இந்தபரமரஹஸ்யார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; ராமாநுசனும், ஆழ்வானெருவர்க்குமேயாய்த்து நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேவிண்ணப்பம்செய்துகொண்டது,ஆகையால் நீரும் அங்கேபோய்க்கேளும்"என்றருளிச்செய்ய;அநந்தரம் முதலியாண்டானும், உடையவருளிச்செய்தத்தைக் கேட்டுத்திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளிநம்பிஸ்ரீபாதத்திலேதண்டன் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம்நின்றவிடத்திலும் நம்பி ஒன்றுமருளிச்செய்யாமலிருக்க ; பின்பு ஒருநாள் நம்பியைஸேவித்து முதலியாண்டானும் "அடியேன்வந்துநிற்கிறகாரியத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; பின்பு முதலியாண்டானைப்பார்த்து நம்பியருளிச்செய்தபடி ; — (வித்யாமதோயநமதஸ்த்ரிதீயோஹிஜநோமத:। ஏதேமதாவலிப்தாநாமேதஏவஸதாஂதம:) என்கிற ச்லோகத்தையருளிச்செய்து, "இச்லோகத்துக்குப் பொருள்போமோ, இம்மூன்றுதத்துக்கும் பிழைத்தாயாகில் எம்பெருமானர்தாமே ப்ரஸாதித்தருளுவர், போம்" என்று தம்முடைய திருவடிகளை இவருடைய உத்தமாங்கத்திலேவைத்து விடைகொடுத்தருளினர்.

அநந்தரம் இவரும், சமதமாதிகுணங்களை மிகவுடையராய்க்கொண்டு கோயிலேறவெழுந்தருளி எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்திலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸவிநயராய்நிற்க ; எம்பெருமானாரும், ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளைப்பார்த்து, "ஆண்டான், நம்பிஸந்நிதியிலே ஸ்வரூபசிக்ஷை பெற்றுவந்த வேஷமிருந்தபடிபாருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்து, கூரத்தாழ்வானுக்கும் முதலியாண்டானுக்கும் ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமச்லோகார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, இப்போதன்றோ நமக்கு தண்டும்பவித்ரமும்கைபுகுந்தது என்றருளிச்செய்தருளினார்.

———

உடையவர், திருக்கோட்டியூர்நம்பிநியமநப்படி திருமாலையாண்டான்
ஸந்நிதியிலே திருவாய்மொழிக்கர்த்தம் கேட்கும்போது
(அறியாக்காலத்துள்ளே) என்கிறபாட்டுக்கு இவ்விரு
வருக்கும்நடந்த ஸம்வாதமும் பின்பு முழுதும்
ஸேவித்து சாற்றியதும்.

அநந்தரம் சில்நாள்கழிந்தவாறே திருக்கோட்டியூர்நம்பி கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்பெருமாளைஸேவித்துப்புறப்பட்டுத் திருமாலையாண்டானையழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானார்மடமேயெழுந்தருள ; எம்பெருமானாரும், நம்பியெழுந்தருளினத்தைக்கண்டு தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க; நம்பியும், உடையவரைப்பார்த்து, "தேவரீர், திருமாலையாண்டான்பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்கேட்டருளவேணும்" என்றருளிச்செய்து, உடையவரைத் திருமாலையாண்டான் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்து நம்பியும் திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளினார். பின்பு திருமாலையாண்டானும் நம்பியருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம்நடத்தாநிற்க ; பாட்டுக்கள்தோறும் "இங்ஙனே இப்படியானாலாமோ" என்று எம்பெருமானாருளிச்செய்ய ; இத்தைக்கேட்டு, "இது விச்வாமித்ரஸ்ர்ஷ்டியாயிருக்கிறது, ஆளவந்தாரருளிச்செய்யக்கேட்டறியேன்" என்று திருமாலையாண்டானருளிச்செய்ய ; இங்ஙனே நடவாநிற்கச்செய்தே, (அறியாக்காலத்துள்ளே) என்கிறபாட்டுக்கு – "அறிவுநடையாடாததசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்து, பிறந்தஜ்ஞாநத்தையழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும்வைத்தாய் என்கிற இழவாலேயருளிச்செய்கிறார்" என்று திருமாலையாண்டானருளிச்செய்ய; இவ்வர்த்தத்தை எம்பெருமானார்கேட்டருளி, "'முன்னில்பாட்டுக்களும் பின்னில்பாட்டுக்களும் பெரியப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதி தோற்றச்சொல்லுமது சேராது, ஆனபின்பு அங்ஙனேயாமித்தனை ;-

"'அறியாமாமாயத்தடியேனை–அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்துவைத்தாயால், என்று இத்தையும் உபகாரஸ்ம்ருதியாகக்கொள்ளக்குறையென்" என்று எம்பெருமானார் விசேஷார்த்தமருளிச்செய்ய; இத்தைக்கேட்டு, "இதுவும் விச்வாமித்ரஸ்ர்ஷ்டியாயிருக்கிறது, ஆளவந்தாரருளிச்செய்யக்கேட்டறியேன்" என்று திருமாலையாண்டான், திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கைதவிர்ந்தார்.

பின்பு இச்செய்தியைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பிகேட்டுக்கோயிலிலேயெழுந்தருளித் திருமாலையாண்டான்திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளித் திருமாலையாண்டானைப்பார்த்து, "திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நடத்தாமல் தவிருவானென்" என்றுகேட்டருள ; அதுக்கு ஆண்டானும், "ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாக அடியேன்கேட்டவர்த்தமொழிய இவர்சிலவர்த்தங்களைவிச்வாமித்ரஸ்ர்ஷ்டிபண்ணுகையாலேதவிர்ந்தேன்" என்ன ; நம்பியும், "அவர்பண்ணின விச்வாமித்ர ஸ்ர்ஷ்டியேது" என்ன ; ஆண்டானும், "'அறியாக்காலத்துள்ளே' என்கிறபாட்டை உபகாரஸ்ம்ருதியாகவேணும் என்று உடையவருளிச்செய்கிறார்" என்ன; "இதுவும் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ய நான்கேட்டிருக்கிறேன்" என்று நம்பியருளிச்செய்து, "ஸாந்தீபிபக்கலிலே க்ர்ஷ்ணன் அத்யயநம்பண்ணினாப்போலேகாணும் உம்முடையபக்கலிலே உடையவர் திருவாய்மொழிகேட்கிறது, ஆகையாலே ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலிருக்கிற அர்த்தமொழியவேறு இவர்க்குப்ரகாசியாது என்றிரும், நீர் இவர்க்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறோமென்றிராதேகொள்ளும்" என்றருளிச்செய்தருளினார். அநந்தரம், திருக்கோட்டியூர்நம்பியும், திருமாலையாண்டானும் எம்பெருமானார்மடமேயெழுந்தருளித் திருவாய்மொழிவிட்டதறுவாய்தொடங்கிப்பலநாளுமாகஸாதிச்சு இவர்க்கு, சாற்றும் என்றீ அருளிச்செய்தருளினார்.

———

உடையவர், ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்ஸந்நிதியிலே
ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரம்முதலியவற்றுக்கு அர்த்தங்களையும்,
"லக்ஷ்மணமுநி" என்கிற திருநாமத்தையும் லபித்தது.

பின்பு உடையவரும் ப்ரீதராயெழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, உடையவரைப்பார்த்து, இன்னமும் சிலவர்த்தவிசேஷம் ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்ஸந்நிதியிலேயுண்டு, அங்கேயெழுந்தருளி அவ்வர்த்தங்கேட்டருளவேணும்" என்று அருளிச்செய்தருளித் திருக்கோட்டியூர்நம்பியும் மீண்டு ஊரேறவெழுந்தருளினார். பின்பு உடையவரும் அவ்வர்த்தம் லபிக்கைக்காக அரையருக்கு ஆறுமாஸம்பாலமுது, காய்ச்சிஸமர்ப்பித்தும் அரையர்திருமேனிக்கநுரூபமாகமஞ்சள்காப்பு

சாத்தியும்போருகிறகாலத்திலே ஒருநாள் மஞ்சள்காப்புப்பாங்காக விராதபடியாலே திருமுகமண்டலத்தின் விகாரத்திலேயறிந்து பாத்ரத்தை அப்பாலேவைத்து மஞ்சள்காப்புப்பாங்காகச்சாத்தித் திருமஞ்சனம்பண்ணுவித்தருள ; பின்பு அரையரும் ப்ரீதராய், "என்னுடையஸர்வஸ்வத்தையும் கைக்கொள்ளவோ இப்படி செய்தருளினீர்" என்று உகந்து, "உமக்கொருபரமாஹஸ்யம்சொல்லுகிறோம்வாரும்" என்று * தேவுமற்றறியாத. மதுரகவிகளைப்போலேயிருக்கிற வுமக்கு, (గురురేవపరంబ్రహ్మగురురేవపరాగతిః । గురురేవపరావిద్యా గురురేవపరంధనమ్॥ గురురేవపరఃకామోగురురేవపరాయణమ్ । యస్మాత్తదుపదేష్టాసౌతస్మాద్గురుతరోగురుః) (குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபராகதிः । குருரேவபராவித்யா குருரேவபரந்தநம்॥ குருரேவபரஃகாமோ குருரேவபராயணம் । யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டாஸௌதஸ்மாத்குருதரோகுருः) என்றும், என்னைத்தீமனங்கெடுத்து * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயம் என்று விச்வஸித்திரும்–" * என்று இந்த பரமாஹஸ்யத்தையுமருளிச்செய்து, ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரத்துக்கும் சதுச்லோகிக்கும் அர்த்தமருளிச்செய்து, அநந்தரம் த்வயம், எல்லாரஹஸ்யார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளி, "லக்ஷ்மணமுநி"என்று திருநாமமும்சாத்தியருளினார்.

—❧❧*❧❧—

முன்புள்ளார் உடையவருக்கு ஆசார்யர்களாகியும், பின்புள்ளார் சிஷ்யர்களாகியும் உஜ்ஜீவித்தார்களென்பது.

" பெரியநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்தபோதே ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தே உடையவர், பலர்ஸ்ரீபாதங்களை ஆச்ரயிக்கைக்கடியென்? அவர்கள்தான் மேல்விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேசிக்கைக்கடியென்? என்னில் ; – ஸார்வபௌமனானராஜா புத்ரவாத்ஸல்யத்தாலே பலவிடங்களிலேயும் மந்த்ரிகளிடங்களிலேயும் நிதியைவைக்குமாப்போலே ஆளவந்தாரும் உடையவருக்காக இவர்களிடங்களிலே ஓரோ அர்த்தவிசேஷங்களை அருளிச்செய்துவைக்கையாலே ; ஆகையால் உடையவரும் ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவியாத இழவுதீர இவர்கள்ஸ்ரீபாதத்திலேஸேவித்து இவ்வர்த்தங்களைப்பெற்று * இழவுதீர்ந்தார். இவ்வாசார்யர்கள், " 'இம்மஹாநுபாவன், தர்சநத்திலேபுகுந்தாராகிலோ, என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்த மஹாநுபாவனன்றோ, ஆகையால் சிஷ்யனாகிலுமாம், ஆசார்யனாகிலுமாம், விலக்ஷண ஸம்பந்தமேவேண்டுவது" என்று மேல்விழுந்தருளிச்செய்தார்கள் ; முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் இவருக்கு ஆசார்யர்களாய்ப் பேறுபெற்றார்கள் ; பின்புள்ள ஆசார்யர்கள் இவருக்கு சிஷ்யர்களாய் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள். ஆகையாலே ஓராபரணத்தின் நடுவேமாணிக்கங்கிடந்து அவ்வாபரணத்தை சோபிதமாக்குமாப்போலே, * இடையே ஸ்ரீராமாநுசமுனியாய் விளங்கியருளினார்.

—❧❧*❧❧—

உடையவர், கொங்குப்பிராட்டிக்கு த்வயத்தையுபதேசித்து, திருவடிநிலைகளை ப்ரஸாதித்தருளினது.

அக்காலத்திலேமேற்கேகொங்குநாட்டிலே வர்ஷமின்றிக்கேயிருக்கையாலே கொங்குப்பிராட்டி, பர்த்தாவும்தானுமாய்க்கோயிலிலேவந்து த்ரிவிக்ரமன்திருவீதியிலேஒருதிருமாளிகையில்மச்சிலேயிருக்கையாயிருக்க; அப்போது எம்பெருமானார், ஏழகம்மாதுகரம்பண்ணி அமுது செய்தருளுவர் ; ஒருநாள் அந்தவகத்திலே மாதுகரத்துக்கென்று எழுந்தருள ; அந்தக்கொங்குப்பிராட்டியும் எம்பெருமானார் எழுந்தருளினதைக்கண்டு மச்சில்நின்றுமிழிந்து இடைகழியிலேநின்று தகைய ; எம்பெருமானாரும், சிரித்து " இதுவென்[illegible]" என்று கேட்டருள ; கொங்குப்பிராட்டியும், " உம்மை ராஜாக்களும் பட்டணத்து முதலிகளு[illegible]ாநின்றார்கள், நீர்மாதுகரம்பண்ணாநின்றீர், இதுக்குப் பொருளேது" என்றுகேட்க ; அதுக்கு உடையவரும், " அவர்களுக்கு பகவத்விஷயத்திலே சிலவார்த்தை[illegible]ாலே காண்" என்ன ; அவளும், " அந்தவார்த்தையையடியேனுக்கு மருளிச்செய்யவேணும்" என்று திருவடிகளிலேஸேவித்து ப்ரார்த்திக்க; அப்போது உடையவரும் த்வயத்தை அவளுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினார். பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே தங்கள்தேசம்வர்ஷமுண்டாய்த்தெளிந்து தங்கள் நாடேறப்போகிறபோது, முன்பு உடையவரருளிச்செய்த நல்வார்த்தைமறக்க ; மீளவும் எம்பெருமானாரை ஸேவிக்கப்பெற்றிலேனே என்றிருக்கச்செய்தே மீளவும் எம்பெருமானாரங்கேயெழுந்தருள ; கொங்குப்பிராட்டியும் உடையவர்திருவடிகளிலேஸேவித்து உடையவரைப்பார்த்து, " முன்பு தேவரீரருளிச்செய்த நல்வார்த்தையைமறந்தேன், மீளவும் அத்தை என்னெஞ்சில்படும்படி அருளிச்செய்தெழுந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பின்பு உடையவரும் அப்படியே நெஞ்சில்படும்படி த்வயத்தை யருளிச்செய்தெழுந்தருளப்புக்கவாறே, " பின்னையும் அடியேனுக்கு ஆத்மரக்ஷையாக ஏதேனுமொன்றுதந்தருளவேணும் என்று விண்ணப்பம்செய்ய; அப்போது தாம் சாத்தியிருந்த ஸ்ரீபாதரக்ஷையை ப்ரஸாதித்தெழுந்தருளினார்; அவர்களும் அந்நாளேபோந்தார்கள்.

—❧❧*❧❧—

உடையவர், நம்பெருமாளுக்கு ஸ்தலத்தாரை ஆசாரமாக உபசரிக்கும்
படி கட்டளையிட்டதை ஸஹியாதவொருவர், விஷம்கலந்த மாது
கரம் ஸாதிக்கும்படிசெய்ய; அதைத் திருக்காவேரியிலே
கரைத்துவிட்டு ஒருமாஸம் உபவாஸித்திருக்க; திருக்
கோட்டியூர்நம்பிஎழுந்தருளி, கிடாம்பியாச்சானைத்
தளிகைப்பண்ணி பிக்ஷைஸாதிக்கும்படி
நியமித்தருளியது.

அக்காலத்திலே கோயில்ஸ்தாநத்துறைக்கு ஆசாரங்களைக்கற்பி த்து ஸ்தாநத்துறையை நெருக்கிக்கொண்டுபோர; அவ்வளவிலேஸ்தா நத்துறைக்கெல்லாம் ப்ரதாநராநவுத்தமநம்பிஸம்பந்திகளிலேயொரு வர், உடையவர் மாதுகரத்துக்கெழுந்தருளுகிற க்ருஹஸ்தஸ்ரீவைஷ் ணவர்திருமாளிகையிலே நாலுஜமபதுபொன் செலவழித்து இவர்க்கு விஷமிச்ராந்நத்தைப்ரயோகிக்கும்படி அமர்த்துவிக்க; அந்த ஸ்ரீவை ஷ்ணவரும் ஸ்வஸ்த்ரீயைப்ரேரிக்க; அவளும் உடையவருடைய ப்ர பாவமெல்லாமறிந்தவளாகையாலே "மாட்டோம்" என்ன; அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் அவளை நெருக்க; அவளும் மாதுகரத்தைமற்றை த்துஸமர்ப்பித்து கண்ணும்கண்ணீருமாய்த் திருவடிகளிலே தண்டனி ட்டு பீதையாய்ப்போக; உடையவரும் அதறிந்தருளி, ஸகராந்நத்தை ஸாகரகாமிநியான திருக்காவேரியிலேகரைத்துப்பொகட்டுமடத்திலே யெழுந்தருளி ஒருமாஸம் உபவஸ்தராயிருக்க; இத்தைத்திருக்கோட் டியூர்நம்பிகேட்டருளி, அப்போதேபுறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தரு ளாநிற்கச்செய்தே மத்யாஹ்நத்தில் உச்சிவேளையிலே தென்திருக்கா வேரியிலே யெழுந்தருளுகிறபோது, உடையவரும் நம்பி எழுந்தரு ளுகிறசெய்திகேட்டருளி, தாமும்ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுமாக எதிரேயெ ழுந்தருளித் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டுகிடக்க; நம்பியும் உடையவரை எழுந்திருக்கச்சொல்லாமலிருக்க; கிடாம்பியாச் சான் நம்பியைப்பார்த்து, "இதென்ன சிஷ்யாசார்யக்ரமந்தான், கரு முகைமாலையை வெய்யிலிலேபோடுவார்களோ, சோழியா! ஸந்யாஸி யைக்கொல்லப்பார்க்கிறீரோ" என்றுபரிந்துஎடுக்க; நம்பியும், "வாரீர் உம்மைக்காணும்தேடுகிறோம், திருமேனிக்குப் பரிவரையறியவேணு மென்றுகும் நாம் உடையவரை யெழுந்திருக்கச்சொல்லாமலிருந்தது, ஆகையால் திருமேனிக்குப்பரிவர்நீர், இன்றுதொடங்கி நீர் தளிகைக் குப்பண்ணி ஏகமாதுகரமாகஸமர்ப்பியும்" என்று அருளிச்செய்து மீண்டு ஊரேறவெழுந்தருளினார்; கிடாம்பியாச்சானும், நம்பியருளி ச்செய்தபடியே தப்பாமல் உடையவருக்கு உகப்பாக அந்தைங்கர் யம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

14-2-86

யஜ்ஞமூர்த்தியென்கிற மஹாவித்வான் உடையவரிடத்தில்
தர்க்கவாதத்தில்தோற்று அவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயி
த்து "அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்"
என்னும் பெயர்பெற்றது.

அக்காலத்திலே யஜ்ஞமூர்த்தியென்கிற மஹாபெரியவித்வானான வொருப்ராஹ்மணன், கங்காஸ்நாநத்துக்குப்போய் கங்கையில்ஸ்நாநம் பண்ணி, அவ்விடத்திலே மாயாவாதஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் பரிக்ர ஹித்து, அங்குள்ளவித்வாங்களையும்தர்க்கம்பண்ணிஜயித்திராநிற்க; அந்த யஜ்ஞமூர்த்தியும், அவ்விடத்திலேஉடையவர்வைபவங்களைச் சொல்லக் கேட்டு, "நாம்அங்கேபோய்உடையவருடனேதர்க்கிக்கக்கடவோம்" என் றுஸகலசாஸ்த்ரபுஸ்தகபாரங்களையும் வண்டிகளிலே யேற்றிக்கொண்டு பஹுசிஷ்யஸம்பத்துடனே அதித்வரையோடே வழியிலேயுண்டான வித்வாங்களையும்ஜயித்து பயணத்வரையிலேகோயிலிலேவந்து உடை யவர்மடத்திலேவந்துஸேவித்து உடையவரைப்பார்த்து, "தேவரீர் நமக்கு தர்க்கபிக்ஷையிடவேணும்" என்ன; உடையவரும், "அப்ப டியேசெய்கிறோம்" "நீதோற்றாயாகில் என்செய்கிறாய்" என்ன; அவ னும், "நான்தோற்றேனாகில் என்னுடையஸித்தாந்தத்தைவிட்டு உம்மு டையஸித்தாந்தத்திலேபுகுந்து உம்முடைய செருப்பையுமெடுத்துத் திரியக்கடவேன்" என்றுப்ரதிஜ்ஞைபண்ண; அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு உடையவரும், "நான்தோற்றேனாகில் "தோற்றேனென்கிறேன், அதுவுமன்றியே க்ரந்தஸந்யாஸம்பண்ணக்கடவேன்" என்ன; இப் படியே பதினெட்டுநாளாகஅவதியிட்டு, பதினேழுநாள் ஒருவருக் கொருவர் மத்தவாரணம்பொருமாப்போலேதர்க்கிக்க; பின்பு உடைய வரும் அவனை ஜயிக்கப்போகாதபடியாலே தோற்குமளவாகச்செல் லாநிற்க; உடையவரும், வ்யாகுலாந்தஃகரணராய் வடவாற்றிலேநீராடி யருளி மடத்திலேயெழுந்தருளித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளித் தம் முடையதிருவாராதநமான பேரருளாளரைத் திருவாராதநம்செய்தருளி அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, அநந்தரம் தம்முடைய திருவாராதந மான பேரருளாளரைக்குறித்து, "ஆழ்வார்கள்தொடங்கி ஆளவந்தா ரளவாக ஸுப்ரதிஷ்டிதமாய்வருகிறதர்சநம்அடியேன்தோன்றித்தோற்க க்கடவதோ, இத்தனைநாளும் தேவரீருடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி களை ஸத்யமென்னும்ப்ரமாணத்தைநடத்திக்கொண்டுபோந்தருளிற்று, இப்போது ஒரு (க) ம்ர்ஷாவாதியைக்கொண்டு என்னுடையகாலத்தி லேஎல்லாப்ப்ரமாணங்களையும்அழித்துப்பொகட்டுவிலைகொண்டருளத் திருவுள்ளமாகில் அப்படியேசெய்தருள" என்று வெறுத்தருளிச் செய்து அமுதுசெய்தருளாமல் கண்வளர்ந்தருள; பேரருளாளரும்

(க) ம்ர்ஷாவாதி - பொய்சொல்லுமவன்.

இவர்ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளி, "வாரீர் இளையாழ்வீர் !, உமக்கு ஸமர்த்தனாயிருப்பானொருசிஷ்யனையுண்டாக்கித்தந்தோம், உம்முடைய பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரருளிச்செய்த மாயாவாதகண்டநத்திலே இன்னயுக்திசொல்லி அவனைஜயியும்" என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும் அத்தைத்திருவுள்ளத்திலேவைத்துக்கொண்டிருந்து, மற்றைநாள்விடிவோறேயெழுந்திருந்து மஹாஸந்தோஷத்துடனே அநுஷ்டாநஞ்செய்தருளித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி தத்கோஷ்டியிலேயெழுந்தருளி அவனைவாதத்துக்கழைக்க ; அவனும் வாதத்துக்குவந்திருக்கிறவளவிலே உடையவரும் தர்க்கிக்கத்தொடங்கி "மாயாவாதஸித்தாந்தத்திலே "ப்ரஹ்மம்நிர்க்குணம்"என்கையாலே அநந்தப்ரஹ்மத்துக்குஸத்யத்வாதிகுணங்களைச்சொல்லுகிறவேதவாக்யங்கள்ப்ரமாணமாய்விடும், அவித்யாதிரோஹிதமானப்ரஹ்மத்துக்கு குணமுண்டாகையாலே ஸகுணச்ருதிக்கு விரோதமில்லையென்றுயாகில் அதுகூடாது, ([illegible]) (ஜ்ஞாநரூபம்பரம்ப்ரஹ்மதந்நிவர்த்யம்மர்ஷாத்மகம் । அஜ்ஞாநஞ்சேத்திரஸ்குர்யாத்கஃப்ரபுஸ்தந்நிவர்த்தகே) என்றும்சொல்லுகிறபடியே - ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான பரப்ரஹ்மத்தை அஜ்ஞாநரூபமான அவித்யைமறைத்ததாகில் அந்த அவித்யைக்கு நாசமில்லாதபடியாலே அதுநித்யமாய்விடும், அப்படியானால் தோஷமுண்டோ என்றுயாகில், அவித்யையென்றும் ப்ரஹ்மமென்றும் இரண்டுவஸ்துவுண்டாகையாலே அத்வைதமென்கிற மஹாகஜம் த்வைதமென்கிற ஆழங்கால்சேற்றிலேஅமிழ்ந்தது" என்று இத்யாத்யுக்திகளினாலே அவனைஜயித்தருள ; யஜ்ஞமூர்த்தியும், இவர்க்குத்தோற்று ஏகதண்டத்தைமுறித்துப்பொகட்டு, "இனி அடியேனையங்கீகரித்தருளவேணும்" என்று திருவடிகளிலேவிழுந்துஸேவித்துஸவிநயராய் விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் "இவர்சிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணினதுக்கு ப்ராயச்சித்தம்பண்ணவேணும்" என்றருளிச்செய்ய ; அவரும்ஸம்மதித்திருக்க; உடையவரும், ([illegible]) (ஹீநோயஜ்ஞோபவீதேந யதிஸ்யாத்த்யாநபிக்ஷுகः । தஸ்யக்ரியாநிஷ்பலாஸ்யுஃப்ராயச்சித்தம் விதீயதே॥ காயத்ரீஸஹிதாசைவப்ராஜாபத்யாந்ஷடாசரேத் । புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாஹூர்த்யதார்யம்யஜ்ஞோபவீதகம்) என்கிற சாஸ்த்ரப்ரகாரத்திலே ப்ராயச்சித்தமும்பண்ணிவைத்து சௌளோபநயநாதிகளையும்பண்ணிவைத்து, பின்பு ([illegible]) (ப்ரதாநம்தர்பஸம்ஸ்காரம்வைஷ்ணவம் முநிபிஸ்ம்ருதம் । ஸர்வாச்ரமேஷுஸததம் ஸ்த்ரீணாஞ்சத்விஜஸத்தம)

என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவருக்குத் திருவிலச்சினையும்ப்ரஸாதித்தருளி, அநந்தரம், ([illegible]) (உபவீதம்த்ரிதண்டஞ்சபாத்ரம்ஜலபவித்ரகம்। கௌபீநம்கடிஸூத்ரஞ்சநத்யாஜ்யம்யாவதாயுஷம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் ப்ரஸாதித்தருளி, இந்தஉகப்பின்மிகுதியாலே, பேரருளாளர் தமக்குஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தருளின உபகாரத்துக்குஇவர் தமக்கு ஜ்ஞாநபுத்ரராகையாலே, "அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்" என்று திருநாமம்சாத்தி மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளினார்.

பின்பு உடையவர், அவரையும் முதலிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு நம்பெருமாள்ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளி நம்பெருமாளைதண்டன்ஸமர்ப்பித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாருக்கும் தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும்ப்ரஸாதிப்பித்து மடமேயெழுந்தருளி, தம்முடைய திருவாராதநமான பேரருளாளரையும்ஸேவிப்பித்து, "இவர்காணும் உம்மை நம்முடையபக்கல்சேர்ப்பித்தருளினவர்" என்று அருளிச்செய்து, அநந்தரம் பேரருளாளரையும் திருவாராதநம்செய்தருளிஅமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் முதலிகளுமாக அமுதுசெய்தருளினபின்பு அவருக்குத் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்தருள ; அவரும் அமுதுசெய்து ஸஹர்தயராய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். அதின்மற்றைநாள் உடையவர், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானரைக்கடாக்ஷித்து, "தேவரீர் ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களைஓதும்" என்றுஅருளிச்செய்து மற்றும்வேண்டின தத்வசிக்ஷை மந்த்ரசிக்ஷைகளையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

அநந்தாழ்வான்முதலானார், உடையவர்நியமநத்தினாலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்தது.

பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே, உடையவர், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான்முதலான முதலிகளுடனே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும் தம்முடையக்ருபையாலே கூட்டிக்கொண்டு, ஸர்வாதிகாரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு திவ்யகோஷ்டியாய் எழுந்தருளியிருக்கும்நாளிலே, ஆசார்யர்களெல்லாரும் வந்து திருவடிகளிலேஆச்ரயிக்க; இத்தைஸேவித்து, அநந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர்நம்பியும், மருதூர்நம்பியும், "உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கவேணும்" என்று எழுந்தருள ; அவர்களையும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ஆச்ர

யீப்பித்தருளினர். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும், உடையவர்நியமனப்படியே அவர்களுக்குத் திருவிலச்சினையும் ப்ரஸாதித்தருளி பயப்பட்டு ஹிதோபதேசம்பண்ணினபடி ;- "உடையவர், குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக்கட்டினாப்போலே கட்டினரித்தனை ; ஆகையால், நீங்கள்,எம்பெருமானார்திருவடிகளேதஞ்சமென்றிருங்கோள்" என்றருளிச்செய்தருளினர்.

—✻—

அநந்தாழ்வான், உடையவர்திருவுள்ளப்படி திருமலைக்குஎழுந்தருளி, அங்கே, "ராமாநுசன்" என்கிற திருநந்தவநஞ்செய்தருளி புஷ்பகைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தது.

அநந்தரம், உடையவர், திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறவளவிலே, (ஒழிவில்காலமெல்லாம்) என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டுபோருகிறவளவிலே, (சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடம்) என்கிறவிடத்திலே, உடையவரும் முதலிகளைப்பார்த்து, "பெரியதிருமலையிலே திருநந்தவநஞ்செய்து திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருமாலைகட்டி ஸமர்ப்பிப்பாரில்லையோ" என்று கேட்டருள;அவ்வளவிலே அநந்தாழ்வானெழுந்திருந்து,"அடியேன், விடைகொள்ளுகிறேன்" என்று திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து ப்ரீதராயெழுந்தருளியிருக்க ; பின்பு உடையவரும் விடைகொடுக்க ; அநந்தாழ்வானும், கோயிலிலும்புறப்பட்டுத் திருக்கோவலூர் வழியாகவெழுந்தருளி ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும்ஸேவித்து அங்கிலும்புறப்பட்டு, (పురీణామపిసర్వాసాం శ్రేష్ఠా పాపహరా హి సా। ఏకా కాఞ్చీతి విఖ్యాతా పురీ పుణ్యవివర్ధనీ)(புரீணாமபிஸர்வாஸாம்ச்ரேஷ்டாபாபஹராஹிஸா । ஏகா காஞ்சீதிவிக்யாதாபுரீபுண்யவிவர்த்தநீ) என்றும் சொல்லப்படுகிற காஞ்சீமஹாநகரியிலே யெழுந்தருளிப்பேரருளாளரையும்ஸேவித்து, அங்கிலும்புறப்பட்டு * கடிகைத்தடங்குன்றின் மிசையிருந்த அக்காரக்கனியையும்ஸேவித்து, அங்கிலும்புறப்பட்டுத் திருப்பதியேறவெழுந்தருளி கோவிந்தராஜனையும்ஸேவித்து, திருமலைக்கெழுந்தருளித்திருவேங்கடமுடையானையும்ஸேவித்துத் திருநந்தவநஞ்செய்து அந்தத் திருநந்தவநத்துக்கு, "ராமாநுசன்" என்று திருநாமத்தையும்சாத்தித் திருமாலையும்கட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்துப் போருகிற இச்செய்தியை எம்பெருமானார்கேட்டருளித்திருவுள்ளமுகந்தருளி, திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துசாத்தி. எழுந்தருளியிருந்தார்.

—✻—

கூரத்தாழ்வான், தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் த்யஜித்து உடையவரே எல்லாஸம்பத்துமாக நினைத்து நடந்தாரென்பது.

அக்காலத்திலே கூரத்தாழ்வான்,கூரமெழுந்தருளி ஆசார்யஸேவைக்குஅசலாய் அதஏவஸ்வரூபவிருத்தமான அர்த்தக்ஷேத்ராதிகளை, (క్షేత్రాణిమిత్రాణి) (க்ஷேத்ராணிமித்ராணி) இத்யாதிப்படியே பரித்யஜித்துப்பெருமாள்கோயிலேறவெழுந்தருளித்திருக்கச்சிநம்பிமடத்திலே யெழுந்தருளி நம்பியைஸேவித்து மடத்துக்கும் சிலகிஞ்சித்காரம் பண்ணி * குஞ்ஜாகிரியிலே * அஞ்ஜநாபமாய் அக்ஷயமான ஸ்ரீநிதியையும் பக்திஸித்தாஞ்ஜநத்தாலேஸேவித்து,அநுகூலையான ஆண்டாளையும்கூட்டிக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தேஸ்ரீமதுராந்தகாடவியிலே பர்யடநம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறவளவிலே, ஆண்டாள், "பயமநுவர்த்தியாநிற்கிறது" என்ன;ஆழ்வானும், "ஏதாகிலும் சேஷித்தவையுண்டோ" என்றுகேட்டருள ; ஆண்டாளும், "ஸ்வர்ணவட்டிலைக்கொண்டுவருகையாலே,பயமுண்டு"என்று, திருச்செவியிலே ரஹஸ்யமாகவிண்ணப்பம்செய்ய ; ஆழ்வானும் அதைக்கேட்டுஅந்தஸ்வர்ணவட்டிலைவாங்கி காட்டிலேவிட்டெறிந்துகையில்பயம்போனவாறே நிர்ப்பீதையாக,உடையவருக்கு அபயப்ரதாநம் பண்ணின ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே எழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமாள் கோவிலிலேசென்று பெருமாளையும்ஸேவித்து அங்கே திருமகிழடியிலேயெழுந்தருளி, "த்வயம்விளைந்தவிடம்" என்று அவ்விடத்தை ஸேவித்துமனமகிழ்ந்து மற்றைநாள்தொடங்கித்திருவயிந்திரபுரம்வழியாகப் பயணகதிகளிலே ‡மன்னனார்கோயிலேறவெழுந்தருளி மன்னனாரைஸேவித்து, நாதமுநிகள் யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்தலத்தையும்ஸேவித்துஅங்குநின்றும்புறப்பட்டு,மற்றும் வழியிலுண்டான திருப்பதிகளையும்ஸேவித்துக் கோயிலிலேயெழுந்தருளி மடத்திலேபுகுந்து, (ராமாநுசனென்றன்மாநிதியே) (ராமாநுசன்சரணே கதிவேறெனக்கே) (ராமாநுசனென்றன்சேமவைப்பே) என்று அநுபவித்து உடையவர்திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

—✻—

உடையவர், திருவேங்கடயாத்ரையைத் திருவுள்ளம்பற்றி பெருமாள் முத்ரைமோதிரம் வரவிட்டதைக்கண்டு பிள்ளைஉறங்காவில்லிதாஸர் மதிகலங்கினின்றது.

அதின்மற்றைநாள் உடையவர் முதலிகளோடே திருமலைக்கு ஸ்ரீநிதியாகிற * பொருள்படைப்பானைகப்போவான் வழிகொண்டுபுறப்பட உத்யோகிக்க ; அத்தசையிலே. ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர்

திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "தம்முடையபெருமாள்தளிகைக்கு மடத்திலேநடையாய்நடந்துவருகிற நெல்படிதரவேணும்" என்று எம்பெருமானருக்கு விண்ணப்பம்செய்ய; அப்போது எம்பெருமானார், தம்முடையதிருக்கையிலே சாத்திக்கொண்டிருக்கிற நம்பெருமாளுடையமுத்ரைமோதிரத்தை ப்ரஸாதித்து, "இத்தை, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்கையிலேகொடுத்து உமக்குண்டான நெல்லைவாங்கிக்கொண்டுபோம்" என்று அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கையிலேகொடுக்க; ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் அத்தைவாங்கிக்கொண்டுபோய், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்கையிலேகொடுக்க; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரும் அந்தமுத்ரைமோதிரத்தைவாங்கிக்கொண்டு அத்தை*உச்சிமேல்வைத்துஉகந்து, "இதென்" என்றுகேட்க; ஸ்ரீவைஷ்ணவரும்திருமலையாத்ரையையும்நெல்படிதரவேண்டினத்தையும்அருளிச்செய்ய; பிள்ளையும் அச்செய்தியைக்கேட்டு * மதியெல்லாமுள்கலங்கி மயங்கிக்கிடக்க; அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து அச்செய்தியை விண்ணப்பம்செய்ய; உடையவருங்கேட்டு வைஷ்ணவரைப்பார்த்து, அவர்க்கு, "(திண்பூம்சுடர்நுதி) என்கிறபாட்டைச் சொல்லமாட்டிற்றிலீரோ, இனியாகிலும் அங்கேசென்று அந்தப்பாட்டையநுஸந்தியும்" என்ன; அவரும் அங்கேசென்று அந்தப்பாட்டையநுஸந்திக்க; பிள்ளையும் தெளிந்துதேறியிருந்தார்; இப்படி ஆசார்யவிச்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் நிரவதிகபகவத்பாகவத வைபவத்தையுடையரான விவரை உடையவர், பகவத்யாகஸமயத்திலே காயசுத்த்யர்த்தமாககரஸ்பர்சம்பண்ணிக்கொண்டுபோந்து எழுந்தருளியிருந்தார்.

—⁂—

உடையவர், திருவேங்கடயாத்ரையெழுந்தருளினது.

பின்பு சிலநாள்சென்றவாறே, (நின்றவேங்கடம்நீணிலத்துள்ளது, சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே) என்கிறபடியே கால்நடையாகநடந்து புறப்பட்டுத் திருவெள்ளறையிலேயெழுந்தருளி,* வெள்ளறையில் கல்லறைமேல்பொன்னையுங்கண்டுகளித்து உள்ளேசென்று செந்தாமரைக்கண்ணரான அந்தபுண்டரீகாக்ஷனையும் திருவடித்தொழுது, ([illegible]) (பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ர்தம்) என்கிற (க) பாதேயத்துடனே, (பூங்கோவலூர்தொழுதும்போது நெஞ்சே) என்கிற திருவுள்ளக்கருத்துடனே திருக்கோவலூரேறவெழுந்தருளுகிறவர், ([illegible]) (தத்ராகதோயதிபதிஃபதிவிச்ரமார்த்தம்ஸ்ரீவ்ரஜைஸ்ஸஹவிசேஷிஷாஞ்ஜநாத்ரிம். தௌப்ராதரௌசிரமபாங்கயதிஸ்மபூர்ணம்தௌசப்ரணேமதுரமுந்தபாங்கீதங்யௌ) என்னும்படி திருவுள்ளக்கருத்துடனேசென்று, * துஞ்சாநீர்வளஞ்சுரக்கும்பெண்ணையிலே நீராடியருளித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி, * கோவலுள் மாமலராள்தன்னொடுமாயனைக்கண்டமைகாட்டும் தமிழ்த்தவரானமுதலாழ்வார்கள்புருஷகாரமாக ஆயனையும் ஆழ்வார்கள்நாயனாரையும்ஸேவித்து, ([illegible]) (ப்ரஹ்லாததார்க்ஷ்யபலிசுக்ரநமுச்யநந்தலக்ஷ்மீம்ர்கண்டுமுநி வாஸவஸேவ்யமாநம் | காஸாரயோகிவாபூதபிசாசநாதஸம்மர்த்தநோத்ஸவகமஹம்சரணம்ப்ரபத்யே) என்கிறபடியே * பலவர்நெருக்குகந்தசிலத்திலேவித்தாய் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும்ஸ்வீகரித்து, * கோவலுலகளப்பானடிநிமிர்த்த * உலகளந்தபொன்னடியான *லோகவிக்ராந்தசரணங்களில் சரணவரணம்பண்ணிப்புறப்பட்டு அற்றைக்கு அங்கேயெழுந்தருளியிருந்து, தாம் எழுந்தருளினசெய்தியை எண்ணாயிரத்து எச்சானுக்கு அருளிச்செய்துபோகவிட; எச்சானும், உடையவரெழுந்தருளுகிறசெய்தியைக்கேட்டுத் திருக்காவணமிடுவித்து, பச்சைபரப்புவது மலர்ப்பூபரப்புவது*பச்சிலைநீள் கமுகும்பலவும் தெங்கும் வாழைகளும்நாட்டுவதாய்த் திருவீதிகள்செப்பனிடுவதாய்த் தெளிநீர்தெளிப்பதாய், எழுந்தருளின உடையவர்ஸந்நிதியில்ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அந்யபரதையாலே அநாதரித்திருக்க; அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்மீண்டு உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து உடையவர்க்கு இத்தைவிண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும் அத்தைக்கேட்டுத் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்க; மற்றைநாள் திருக்கோவலூரிலும் புறப்பட்டவளவிலே ஊருக்குப்புறம்பே இரண்டுமார்க்கத்தைக்கண்டு, "இது எங்குப்போம்வழி, இது எங்குப்போம்வழி" என்று சிலமாட்டாயப்பிள்ளைகளைக்கேட்க; அவர்களும், "ராஜஸராயிருப்பார்போய்ப்புகும் எச்சானிருப்பிடத்துவழிஇது, ஸாத்விகராயிருப்பார்போய்ப்புகும் அம்மாளிருப்பிடத்துவழிஇது" என்ன; உடையவரும் ஸாத்விகப்ரியராகையாலே அம்மாள்திருமாளிகையேறவெழுந்தருளினர்.

—⁂—

உடையவர், பருத்திக்கொல்லையில் அம்மாள்திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளியது.

பருத்திக்கொல்லையம்மாளும் அகிஞ்சநராகையாலே அற்றைக்கும் உபாதாநத்துக்கெழுந்தருள; அம்மாள்தேவிகள் உடைபுடைவையின்றியிலே ஒரு (க) துச்சதையான சாடியைதரித்துக்கொண்டு வெளியிலேபுறப்பட லஜ்ஜித்து ஒளிந்திருக்க; உடையவரும் அதறிந்தருளி ஒருபுடைவையையெறிந்தருள; அவரும் அந்தப்புடைவையை

(க) துச்சதையானசாடி -மறைக்கக்கூடாதபுடைவை; கந்தலென்றபடி.

தரித்துக்கொண்டுவெளியிலேவந்துஸவிநயையாய்எம்பெருமானார்திரு
வடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க; எம்பெருமானாரும்தளிகைக்கு
ப்பண்ணச்சொல்லிநியமிக்க ; அம்மாள்தேவிகளும், "அம்மாள்வருந்
தனேயும் பொறுத்தருளவேணும், தளிகைக்குபதார்த்தங்கள் வரவே
ண்டியிருக்கிறது" என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய ; உடையவரும் அத்
தைக்கேட்டு, தளிகைக்குவேண்டினபதார்த்தங்கள் அமுதுபடி, பருப்
பமுது, நெய்யமுது, கறியமுதும், மற்றும்வேண்டின ஸம்பாரங்களை
யும் ஸம்பாதித்து தளிகைக்குப்பண்ணும்படி நியமித்தருள ; அவரும்
அப்படியே ஸ்நாநம்பண்ணிவந்து தௌதவஸ்த்ரத்தையும் திருமண்
காப்பையும்சாத்திக்கொண்டு திருவாய்மொழியநுஸந்தாநத்துடனேதிரு
ப்போநகம்சமைத்தவநந்தரம்,சமைத்ததிருப்போனகத்தைத்தம்முடை
யதிருவாராதநமான எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி,
"பருத்திக்கொல்லையம்மாள் எழுந்தளவேணும்" என்றுகாத்துக்கொ
ண்டிருக்க ; அம்மாளும் உடையவரெழுந்தருளின செய்தியைக்கேட்
டுவந்து நீராடித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி மிகவும்ப்ரீதராய் உடை
யவர்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீபாததீர்த்தமும்சேர்த்து
ஸ்வீகரித்து ஸவிநயராயிருக்க ; எம்பெருமானாரும், அம்மாளுடைய
ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களைக்கண்டு மிகவும்வித்தராய், அவரையுங்கூட்
டிக்கொண்டு எல்லாருமமுதுசெய்தருளித்திருக்கைகள்விளக்கியெழுந்
தருளியிருந்து மற்றைநாள்புறப்பட்டவளவிலே எச்சானும் எதிரே
வந்து எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "தம்மு
டையதிருமாளிகைக்கு எழுந்தருளவேணும்" என்றுப்ரார்த்திக்க ;
எம்பெருமானாரும் அவரைப்பார்த்து, "உமக்குஇன்னமொருவெள்
ளாவிக்கிளைது" என்றருளிச்செய்ய ; எச்சானும் "அடியேனுடைய
ரஜோகுணம்போம்படி ஒருகைங்கர்யம்நியமித்தருளவேணும்" என்று
விண்ணப்பம்செய்ய ; உடையவரும் எச்சானைப்பார்த்து, "நீர்இன்று
தொடங்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் திருப்பரியட்டம்திருத்தி ஸமர்ப்
பியும்" என்று நியமித்தருளினார் ; அவரும் அப்படியே அந்தக்கைங்
கர்யம்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவர், பேருளாளரை மங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

அவ்வளவிலே அம்மாளுடைய ஸந்மார்க்கத்தை அநுவிதாநம்
பண்ணும்படியெண்ணி எழுந்தருள; அங்கே ஒருகோபாலஸ்ரீவைஷ்ண
வர் பாலமுதுதிருத்திக்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து இத்தை அங்கீகரி
த்து இங்கேயெழுந்தருளியிருக்கவேணும்" என்று திருவடிகளிலே
ஸேவித்துவிண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும் அப்படியே அங்கீகரித்து

அற்றைக்கு அங்கேயெழுந்தருளியிருந்து மற்றைநாள்புறப்பட்ட
ருளி, பெருமாள்கோயிலேறவெழுந்தருளித்திருக்கச்சிநம்பிமடத்துக்
கெழுந்தருளி, (శ్రీమత్కాఞ్చీమునిం వన్దే కమలాపతినన్దనమ్ । వరదాఙ్ఘ్రిసదాసఙ్గరసా
యనపరాయణమ్) (ஸ்ரீமத்காஞ்சீமுநிம்வந்தே கமலாபதிநந்தநம் । வரதா
ங்க்ரிஸதாஸங்கரஸாயநபராயணம்) என்று நம்பிதிருவடிகளிலேதண்
டன்ஸமர்ப்பித்து, அவருடனேகூடவெழுந்தருளி கோபுரராஜனையும்
ஸேவித்து ஆனைகாத்தபெருமாளையும்ஸேவித்து, (మహావరాహం దేవేశం
ద్రష్టుకామో రసాతలాత్ । నిర్యయౌ యత్ర భగవానన్తః పన్నగేశ్వరః॥ తీర్థే తస్మిన్ మహాపుణ్యే
సిద్ధసఙ్ఘనిషేవితే । సమాహూతాని తీర్థాని సర్వాణి మునిభిస్సదా) (மஹாவராஹம்,
தேவேசம்த்ரஷ்டுகாமோரஸாதலாத் । நிர்யயௌயத்ரபகவாநநந்தஃ
பந்நகேஸ்வர: ॥ தீர்த்தேதஸ்மிந்மஹாபுண்யேஸித்தஸங்கநிஷேவிதே।
ஸமாஹூதாநிதீர்த்தாநி ஸர்வாணிமுநிபிஸ்ஸதா) என்றும்சொல்லப்
படுகிறமாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான திருவநந்தஸரஸ்ஸிலேநீராடியரு
ளித்திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி,*எறிதிரைவையம் முற்றுமேனத்துரு
வாயிடந்த ஞானப்பிரானையும்ஸேவித்து,ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி
ஆழ்வார்களையும்ஸேவித்து ஸ்ரீபலிபீடத்தருகே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத்
திருப்புற்றுத்திருக்கழலடியிலேயும் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அதுக்குக்கி
ழக்காகக்கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும்ஸேவித்து, ஆளவந்தார், விசே
ஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினயமுனைத்துறைவர்திருமுற்றத்திலே,(నమో
నమో యామునాయ యామునాయ నమో నమః)(நமோநமோயாமுநாயயாமுநாய
நமோநம:) என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருமடைப்பள்ளியையும்
ஸேவித்து, புண்யகோடியான ஸ்ரீதிவ்யவிமாநத்தையும்ஸேவித்து,
பேரருளாளன்பெருந்தேவியாரையும் ஸேவித்து உள்ளேபுகுந்து,
(ఆకారత్రయసమ్పన్నామరవిన్దనివాసినీమ్ । అశేషజగదీశిత్రీం వన్దే వరదవల్లభామ్) (ஆகார
த்ரயஸம்பந்நா மரவிந்தநிவாஸிநீம் । அசேஷஜகதீசித்ரீம்வந்தேவரத
வல்லபாம்) என்று ஸேவித்து தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்துப்புறப்
பட்டுத் திருவபிஷேகத் திருமண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும்
ஸேவித்து,*செண்டாலமரர்தனையாளும்சேனைநாதன்கழல்வணங்கியெ
ழுந்தருளி, (అశేషగిరిరాజాయ శ్రీహస్తిగిరయే నమః) (அசேஷகிரிராஜாய ஸ்ரீஹ
ஸ்திகிரயேநம:)என்றுதண்டன்ஸமர்ப்பித்து வைகைமாளிகையிலேயே
†ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு * உலகேத்துமா
ழியானத்தியூரானை * அர்த்திதார்த்த பரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளா
ளரைஸேவிக்க ; பேரருளாளரும், "நம்மிராமாநுசனன்றோ" என்று
மிகவும்பஹுமாநத்துடனே கடாக்ஷித்தருளி, ராமாநுசனுக்கு தீர்த்த
ப்ரஸாதங்களும் * பூவார்கழல்கள்ப்ரஸாதங்களும் ஸ்ரீசடகோபனும்
திருப்பரியட்டத்துடனேப்ரஸாதிக்க ; ராமாநுசனும், (திருப்பொலி
ந்தசேவடியென்சென்னியின்மேல்பொறித்தாய்)என்றுமிகவும்ப்ரீதராய்

† "வைகைமாளிகை" என்றும் சிலஸ்ரீகோசங்களில்காண்கிறது.

ஸேவித்துப்புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியுடனேமடமேயெழுந்தருளி, திருக்கச்சிநம்பியைப்பார்த்து, "அடியேன்பெரியதிருமலைக்குவிடைகொள்ளுகிறேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய : நம்பியும், (சென்றுவணங்குமினோ சேணுயர்வேங்கடத்தை) என்று அருளிசசெய்ய; எம்பெருமானாரும்அதிப்ரீதியுடனேபெருமாள்கோயிலிலும்புறப்பட்டு † (* கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த அக்காரக்கனியையும்ஸேவித்து அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்து, மற்றைநாள் அங்கிலும்புறப்பட்டு) திருமலைக்கெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தேமார்க்க மத்யத்திலே, (வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்)என்கிறபடியேவழிதெரியாமலிருக்க; அங்கே ஒரு ஏற்றமிறைப்பானைக்கண்டு, "திருமலைக்குவழியெங்கே" என்று கேட்க ; அவன் செவ்வைவழியைக்காட்ட ; உடையவரும் முதலிகளுடனே, "இதொரு அமாநவப்ரேரிதனிருந்தபடியென்"என்று மிகவுமுகந்தருளித்திருப்பதிக்குஎழுந்தருளாநிற்க;திருப்பதியில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், எம்பெருமானாரெழுந்தருளினசெய்தியைக்கேட்டு எதிரே வந்து உடையவர்திருவடிகளிலேஸேவிக்க; அவர்களையும்க்ருபைபண்ணித்திருப்பதிக்கெழுந்தருளித்திருமலையாழ்வாரையும்ஸேவித்து ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு திருப்பதியிலேயெழுந்தருளியிருக்க ;

உடையவர், திருமலையிலே திருவேங்கடமுடையானை மங்களாசாஸநம் செய்தருளியது.

இவரெழுந்தருளினசெய்தியைஅநந்தாழ்வான்தொடக்கமானஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்கேட்டுத் திருமலையிலும் இழிந்துவந்து எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "தேவரீர், திருவேங்கடமுடையானை மங்களாசாஸநம்பண்ணவெழுந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; எம்பெருமானாரும், "ஆழ்வார்கள் திருமலையேறுதிருக்க நாம்ஏறக்கடவோமல்லோம், தாழ்வரையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்றருளிச்செய்ய ; அநந்தாழ்வான்தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், "தேவரீர் திருமலையேறுதபோது அடியோங்களுமேறோம், மற்றுமுள்ளாரொருவரும்ஏறுவதில்லை" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; எம்பெருமானாரும், "ஆனால்அப்படியேசெய்கிறோம்" என்று ததநுகுணமாகத்திருமேனிசோதனையும்பண்ணிக்கொண்டு அடிப்புளியடியிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (తం పాదేనాధ్యారోహతి) (தம்பாதேநாத்யாரோஹதி)என்றுஸ்ரீவைகுண்டநாத நியோகாத்பாதபீடத்திலேஅடியிட்டேறுப்போலே திருமலைமேலேயேறி * நெறியாய்க்கிடக்கும் நிலையையும் * செப்பார்திண்வரையையும்* பன்மணிநீரோடுபொருதுருளும்கானுறையும்* அன்னமேயபொற்குவடுகளையும்கண்டுகளித்துக்கொண்டு ஆநந்தத்துடனே எழுந்தருளி

† குண்டலிதக்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களில்லை.

யிராநிற்கச்செய்தே, திருவேங்கடமுடையான் இவர்எழுந்தருளுகிறதறிந்து அநந்தாழ்வான்ஸ்ரீபாதத்தில்ஸ்ரீவைஷ்ணவரைப்போலே ஒரு வெள்ளிப்பள்ளயத்திலே ஒரு தத்யோதநத்தளிகையையும் அதிலேயொருஆம்ரதபலத்தையும்வைத்துக்கொண்டுஎதிரேவந்து, "திருவேங்கடமுடையான் அனுப்பியருளினார்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய;எம்பெருமானாரும், "தேவரீர் ஆருடையஸம்பந்தம்" என்ன; அவரும், "அநந்தாழ்வான்ஸம்பந்தம்" என்ன ; எம்பெருமானாரும், "அவர்தனியனைச்சொல்லும்" என்ன ; அவரும் (అఖిలాత్మగుణావాసమజ్ఞానతిమిరాపహమ్। ఆశ్రితానాంసుశరణంవన్దేనన్తార్యదేశికమ్) (அகிலாத்மகுணாவாஸமஜ்ஞாநதிமிராபஹம்| ஆஸ்ரிதாநாம்ஸுஸரணம்வந்தேநந்தார்யதேசிகம்) என்கிற தனியனைச்சொல்லிமறைய ; உடையவரும ஆச்சர்யப்பட்டு, "திருவேங்கடமுடையான்றானே இப்படிகொண்டுவந்துப்ரஸாதித்தான்" என்று அருளிச்செய்து அவனுடைய ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதிகளிலே ஆழங்கால்பட்டு, பின்புமுதலிகளுடனே அங்கேப்ரஸாதஸ்வீகாரம்பண்ணி அந்தஆம்ரபலத்தைத்தாம்அமுதுசெய்தருளிஅங்கேப்ரதிஷ்டிப்பித்து எழுந்தருளினார்.

எல்லாருங்கூடத் திருப்பரியட்டப்பாறையளவாகவெழுந்தருளாநிற்க, திருவேங்கடமுடையானுடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரே எழுந்தருள ; எம்பெருமானாரும் தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து ப்ரஸாதம்ஸ்வீகரித்தருளி, "தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ, ஒரு சிறியார்களில்லையோ" என்ன ; திருமலைநம்பியும், எம்பெருமானாரைப்பார்த்து, "நாலுவீதியிலும் ஆராய்ந்தவிடத்தில் என்னில்சிறியாரைக்கண்டிலேன்" என்றருளிச்செய்தருளினார். எல்லாருங்கூடக்கல்வேலியளவாக எழுந்தருளாநிற்க ; ஜீயர்கள், ஏகாங்கிகள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஸ்தாநத்தின்முதலிகள், ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார், மற்றுமுண்டான அனைத்துக்கொத்தும்வந்துதிருவடிகளிலேஸேவிக்க; இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்ஸங்கத்துடனே வைகுந்தன்திருவாசலிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துத் திருக்கோனேரியிலேநீராடித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளித் திருமலைநம்பிதொடக்கமானமுதலிகளுடனே நாலுதிருவீதியும்ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி, "ராமாநுசன்" என்கிற திருநந்தவநத்திலேயெழுந்தருளி அநந்தாழ்வானைப்பார்த்து உகந்தருளி, (నిపీడ్యపరిష్వజే) (நிபீட்யபரிஷஸ்வஜே) என்கிறபடியேகாடாலிங்கநம்பண்ணி, (வளர்த்ததனால்பயன்பெற்றேன்வருக) என்றுமிகவுமுகப்புடனே க்ருபைபண்ணியருளி, அவ்விடங்களிலுண்டான, (தேனார் பூஞ்சோலை) என்றும், (மொய்த்தசோலை) என்றும், (கோல்தேன் பாய்ந்தொழுகும்குளிர்சோலை)என்றும்அச்சோலையில் அலங்காரமான, (செண்பகமாய்நிற்கும்திரு) என்கிறபடியே திருச்செண்பகந்தொடக்கமான திருப்பூமரங்களையும், அவ்விடங்களிலுண்டான * தேன்நீர்ச்

சுனைகளையும், அச்சுனைகளோடுண்டான * செந்தீமலர்ந்தசேருர் சுனைத் தாமரைகளையும், * கோனேரிவாழும் குருகுதொடக்கமான பக்ஷிஸங்கங்களையும், * தென்னாதெனாவென்றுவண்டுகள்பாடுகிற பாடலையும், (சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய்) என்கிற நாநாரத்நசோபிதமான திருமதிள்களையும் திருநந்தவநங்களையுங்கண்டு களித்துக்கொண்டு ஆநந்தத்துடனேயெழுந்தருளி, * நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட ஞாநப்பிரானையும் திருவடித்தொழுது * அவாவறச்சூழ்ந்தான்திருவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, உள்ளே புகுந்து அத்தாணிப்புணியையும் ஸேவித்து ஸ்ரீபலிபீடத்தருகே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "யமுனைத்துறைவர்" என்கிறதிருப்பூமண்டபத்தையும்ஸேவித்து, (ధనుర్మాసేసితేపక్షే ద్వాదశ్యామరుణోదయే । ఆయాన్తి సర్వతీర్థాని స్వామి పుష్కరిణీజలే) (தநுர்மாஸேஸிதேபக்ஷேத்வாதச்யாமருணோதயே। ஆயாந்திஸர்வதீர்த்தாநிஸ்வாமிபுஷ்கரிணீஜலே) என்றுசொல்லப்படுகிறமாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியில் தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்துச் செண்பகத்திருவாசலுக்குள்ளேபுகுந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி, திவ்யவிமாநத்தையும் சேனைமுதலியாரையும் வேங்கடத்தரியையும் ஸேவிப்பதாக உள்ளேயெழுந்தருள; திருவேங்கடமுடையானும், (அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து அடியீர்வாழ்மின்) என்று அருள்கொடுத்தருள; அவற்றை, உடையவரும், (அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்) என்றுபிராட்டி முன்னிலையாக * பூவார்கழல்களைக்கிட்டி, (செங்கமலக்கழலில்) என்கிறபடியே பாதாதிகேசாந்தமாகஸேவித்து, (యత్పదామ్భోరుహధ్యాన విధ్వస్తాశేషకల్మషః । వస్తుతాముపయాతోహం యామునేయంనమామితమ్) (யத்பதாம்போருஹத்யாநவித்வத்ஸாசேஷகல்மஷ: । வஸ்துதாமுபயாதோஹம் யாமுநேயம்நமாமிதம்) என்றும், (శ్రీమన్నామసూక్తిభిర్మాలాయామునార్యేణనిర్మితా। ఋషిసూక్తిసముద్భూతైర్నిర్దోషైశ్శ్రుతిసాగరైః॥ ఆరాధనాయహరయేజగదానన్దదాయినే। శ్రీనాథనాయకవతీనారాయణగుణాన్వితా॥ సర్వకల్యాణజననీజగన్మఙ్గళవైభవా । మనీషిభిర్మహాభాగైర్వైష్ణవైర్ధ్రియతామియమ్) (ஸ்ரீந்நாமமௌக்திகைர்மாலாயாமுநார்யேணநிர்மிதா । ரிஷிசுக்திஸமுத்பூதைர்நிர்த்தோஷைச்ச்ருதிஸாகரை:॥ ஆராதநாயஹரயேஜகதாநந்ததாயிநே । ஸ்ரீநாதநாயகவதீநாராயணகுணாந்விதா॥ஸர்வகல்யாணஜநநீஜகந்மங்களவைபவா । மநீஷிபிர்மஹாபாகைர்வைஷ்ணவைர்த்ரியதாமியம்) என்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு, (శ్రీమన్నారాయణ శ్రీశ శ్రీమదఞ్జనశైలప । శ్రీమద్వృషభశైలేన్ద్ర శ్రీమత్సింహనగాధిప॥ శ్రీశేషగోత్రాభరణ శ్రీనివాసేతికీర్తయే । అచ్యుతానన్త గోవిన్దముకున్దగరుడధ్వజ॥ జగదానన్దజనక జగజ్జన్మాదికారణ। నారాయణ జగన్నాథ శరణాగతవత్సల॥ సత్యసఙ్కల్ప సర్వజ్ఞ సత్యకామసనాతన । నిస్సమాభ్యధికస్వస్థ స్వేమహిమ్నిప్రతిష్ఠిత॥ త్రివిక్రమత్రిలోకేశ శఙ్ఖచక్రగదాధర । రమానాథరసానాథ నీళానాథనిరఞ్జన॥ నిత్యనిర్దోషనిస్సీమ మహావిభవ

శాశ్వత । త్రిగుణాతీతషాడ్గుణ్యపరిపూర్ణపరాత్పర॥ పురుషోత్తమమన్నాథపుణ్యశ్రవణకీర్తన। నిర్వికారనిరాతఙ్క నిత్యానన్దనిరామయ॥ యజ్ఞేశయజ్ఞపురుష పుణ్డరీకాక్ష మాధవ। వాసుదేవవిభో విష్వక్సేన వైకుణ్ఠవామన॥ నీలవర్ణార్ణవశయ శ్రీవల్లభ జగత్పతే। త్రయ్యన్తగీతాసఙ్ఖ్యేయసన్మఙ్గళగుణాకర॥ రమారమణరాజీవదళచారువిలోచన । నిత్యయౌవనసౌన్దర్య శీలదివ్యగుణార్ణవ॥ వేదవేద్యవిశాలాక్ష విశ్వమ్భరధరాపతే । దాశార్హదేవదేవేశ దామోదర దయానిధే॥ ధరణీధారకాధారనిలయాధోక్షజావ్యయ। యోగిధ్యేయ జగద్వ్యాప్య జగత్స్వామిన్ జనార్దన॥ నారసింహ హయగ్రీవ హరే ప్రహ్లాదవత్సల। లోకాధార పరాధార ఆత్మాధార ధరాధర॥ రథాఙ్గపాణే సర్వేశ సర్వలోకసమాశ్రయ । భూతభవ్యభవన్నాథ వేఙ్కటాచలనాయక॥ కృష్ణవిష్ణో విశాలాక్ష వైజయన్తీవిరాజిత । క్షీరార్ణవశయానన్త శరణ్యాశ్రితవత్సల॥ సర్వాత్మన్ సర్వలోకేశ సర్వసర్వాత్మనాయక । కరుణాకర కాలజ్ఞ సర్వలోకనియామక॥ ముఞ్జకేశ హృషీకేశ కేశిమర్దనకేశవ। నరకాన్తక కాకుత్స్థ కాలాత్మన్ కాలపాలక॥ కరీన్ద్రవరదానన్ద శ్రీధర శ్రీనికేతన। నిరవద్యపరబ్రహ్మన్ సర్వలోకపరాశ్రయ॥ నాథసేవ్యపదామ్భోజ వక్షోధరాశ్రయ। రమారామాభిరామాఙ్గ రామకృష్ణేతికీర్తయే॥ శ్రీమద్వేఙ్కటనాథమాదిపురుషం పూర్ణం పరం శాశ్వతం శ్రీనాథం శరణాగతార్తిహరణం నారాయణం సంశ్రయే । కృష్ణం విష్ణుమనన్తమచ్యుతమజం గోవిన్దమిన్దీవరశ్యామం సన్దరశఙ్ఖచక్రరుచిరం ధ్యాయన్ భజే కీర్తయే॥ య ఏతత్కృతేనామ్నామష్టావింశోత్తరం శతమ్। అనిష్టపక్షపక్షమిష్ట్వా స్థిరవాప్యతే) (ஸ்ரீமந்நாராயணாஸீச ஸ்ரீமதஞ்ஜநசைலப । ஸ்ரீமத்வ்ர்ஷபசைலேந்த்ர ஸ்ரீமத்ஸிம்ஹநகாதிப॥ ஸ்ரீசேஷகோத்ராபரண ஸ்ரீநிவாஸேதிகீர்த்தயே । அச்யுதாநந்தகோவிந்தமுகுந்த கருடத்வஜ॥ ஜகதாநந்தஜநக ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரண । நாராயணஜகந்நாதசரணாகதவத்ஸல ॥ ஸத்யஸங்கல்பஸர்வஜ்ஞஸத்யகாமஸநாதந । நிஸ்ஸமாப்யதிகஸ்வஸ்தஸ்வேமஹிம்நிப்ரதிஷ்டித॥ த்ரிவிக்ரமத்ரிலோகேசசங்கசக்ரகதாதர । ரமாநாதரஸாநாதநீளாநாதநிரஞ்ஜந॥நித்யநிர்த்தோஷநிஸ்ஸீமமஹாவிபவசாச்வத। த்ரிகுணாதீதஷாட்குண்யபரிபூர்ணப்ராத்பர॥ புருஷோத்தமமந்நாத புண்யச்ரவணகீர்த்தந । நிர்விகாரநிராடங்க நித்யாநந்தநிராமய॥ யஜ்ஞேசயஜ்ஞபுருஷபுண்டரீகாக்ஷமாதவ । வாஸுதேவவிபோவிஷ்வக்ஸேநவைகுண்டவாமந॥ நீலவிர்ணார்ணவசயா ஸ்ரீவல்லபஜகத்பதே । த்ரையந்தகீதாஸங்க்யேயா ஸந்மங்களகுணாகர॥ ரமாரமணராஜீவதளசாருவிலோசந । நித்யயௌவந ஸௌந்தர்யசீலதிவ்யகுணார்ணவ॥ வேதவேத்யவிசாலாக்ஷவிச்வம்பரதராபதே।தாசார்ஹதேவதேவேசதாமோதரதயாநிதே॥ தரணீதாரகாதாரநிலயாதோக்ஷஜாவ்யய । யோகித்யேயஜகத்வ்யாப்யஜகத்ஸ்வாமிந்ஜநார்த்தந॥ நாரஸிம்ஹஹயக்ரீவஹரேப்ராஹ்லாதவத்ஸல।லோகாதாரபராதார ஆத்மாதாரதராதர॥ ரதாங்கபாணே ஸர்வேசஸர்வலோகஸமாச்ரய। பூதபவ்யபவந்நாதவேங்கடாசலநாயக॥

க்ர்ஷ்ணவிஷ்ணோவிசாலாக்ஷவைஜயந்திவிராஜித। க்ஷீரார்ணவசயாநந்த சரண்யாச்ரிதவத்ஸல॥ஸர்வாத்மந்ஸர்வலோகேசஸர்வஸர்வாத்மநாயக। கருணாகரகாலஜ்ஞஸர்வலோகநியாமக॥ முஞ்ஜகேசஹ்ருஷீகேசகேசிமர்த்தநகேசவ। நரகாந்தககாகுத்ஸ்த்தகாலாத்மந்காலபாசக॥கரீந்த்ரவரதாநந்தஸ்ரீதரஸ்ரீநிகேதந। நிரவத்யபரம்ப்ரஹ்மந்ஸர்வலோகபராச்ரய॥ நாதஸேவ்யபதாம்போஜவகுளாபரணாச்ரய।ரமாராமாபிராமாங்கராமக்ர்ஷ்ணேதிகீர்த்தயே॥ ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதமாதிபுருஷம்பூர்ணம்பரம்சாச்வதம் ஸ்ரீநாதம்சரணாகார்த்திஹரணம் நாராயணம்ஸம்ச்ரயே। க்ர்ஷ்ணம் விஷ்ணுமநந்தமச்யுதமஜம் கோவிந்தமிந்தீவரச்யாமம்நந்தக சங்கசக்ரருசிரம்த்யாயந்பஜேகீர்த்தயே॥ யேநைதத்பட்யதேநாமமஷ்டவிசோத்தரம்சதம்। அநிஷ்டபக்ஷக்ஷபணமிஷ்டாவாப்திரவாப்யதே) என்றுஸேவித்துக்கொண்டிருக்க ;

அவ்வளவிலே திருவேங்கடமுடையானும்மிகவுமுகந்து உடையவருக்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் களபப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும்ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள ; உடையவரும் பெரியதிருமலைநம்பிமுதலானமுதலிகளோடேபுறப்பட்டருளிப் பெரியதிருமலைநம்பிதிருமுகமண்டலத்தைப்பார்த்து, “(பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறுதபயன் பெறுமாறு) என்று – தேவரீருக்காகத் திருவேங்கடமுடையான் அடியேனைவாழ்வித்தருளினார்” என்றுவிண்ணப்பம்செய்து, “ இது*விண்ணோர்வெற்பாகையாலே நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கே வீர்த்திப்பர்கள், ஆகையாலே நாம் இப்போதேஇழியவேணும்” என்று (க) உத்யோகிக்க ; திருமலைநம்பியும், எம்பெருமானாரைப்பார்த்து, “ திவ்யதேசத்திலே மூன்றுநாளெழுந்தருளியிருக்கவேணும்” என்று அருளிச்செய்ய ; ராமாநுசனும் ஸம்மதித்தருளி மூன்றுநாளும் அமுதுசெய்தருளாமல் திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து அதுவேதாரகமாக வெழுந்தருளியிருந்து பெரியதிருமலைநம்பியை ஸேவித்துக்கொண்டு இழிந்தருளினார்.

—————

கோவிந்தப்பெருமாள், பாம்பின்வாயிலிருந்த முள்ளையெடுத்தது.

பின்பு, பெரியதிருமலைநம்பிதிருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி அங்கே அமுதுசெய்தருளி அவர்ஸந்நிதியிலே இதிஹாஸச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு அர்த்தங்கேட்டுக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, கோவிந்தப்பெருமாள் திருமலைநம்பிக்கு ஸகலவிதகைங்கர்ய

ங்களும்செய்துகொண்டுபோருகிறகாலத்திலே ஒருநாள் பெரியதிருமலைநம்பி ராமாநுசன்திருநந்தவநத்தைநோக்கியெழுந்தருள ; அங்கே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒருபாம்பின்வாயிலேகையிட்டு மீள்வும்நீராடியருளி கைங்கர்யத்திலேபுகுர; உடையவரும் அத்தைக்கண்டு, “கோவிந்தப்பெருமாளே ! என்செய்தீர் ?” என்ன ; கோவிந்தப்பெருமாளும் உடையவரைப்பார்த்து, “ ஒருபாம்பு நாக்கைநீட்டிக்கொண்டு நோவுபடும்படிகண்டு ஸமீபத்திலேபோய்ப்பார்க்குமளவில் அதின்நாக்கிலே முள்ளிருக்கக்கண்டு அந்தமுள்ளைவாங்கினேன்” என்று விண்ணப்பம் செய்ய ; உடையவரும், “([illegible])(மைத்ரீபஜத்வம்ஸர்வத்ர)” என்று “ இவருடைய பூததயையிருந்தபடியென்” என்று மிகவுமுகந்தருளினார்.

—————

திருமலைநம்பிக்குப் படுத்தபடுக்கையில் கோவிந்தப்பெருமாள் படுத்துக்கொண்டுபார்த்தது.

பின்னையுமொருநாள் கோவிந்தப்பெருமாள், திருமலைநம்பிக்குத் திருப்படுக்கைபடுத்துத் தாம்முதலடியிலே படுத்துக்கொண்டுபார்க்க; உடையவரும் இத்தை ஒருநாள்கண்டருளி திருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பம்செய்ய ; திருமலைநம்பியும் கோவிந்தப்பெருமாளையழைத்தருளி, “நீர் நமக்குப்படுத்தபடுக்கையிலே படுத்துக்கொண்டிருந்தீர் என்று கேட்டோம், இப்படிசெய்யலாமோ? இதுக்குபலமேது? ”என்றுகேட்டருள ; கோவிந்தப்பெருமாளும், “நரகம்” என்ன ; நம்பியும், “இப்படியறிந்திருந்துசெய்வானென்” என்ன ; கோவிந்தப்பெருமாளும், “ தேவரீர் திருமேனியிலே ஒன்று உறுத்துதல், கடித்தல்செய்யாமல் கண்வளர்ந்தருளப்புக்கால்அடியேனுக்குநரமேயமையும்” என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய;நம்பியும் இதொருப்ரதிபத்தியிருந்தபடியென்” என்று மிகவும் உகந்தருளினார்.

—————

பெரியதிருமலைநம்பி, உடையவருக்கு, ஸ்ரீராமாயணத்தை த்வயபரமாக அர்த்தமருளிச்செய்தது.

பின்பு ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துசாற்றி, திருமலைநம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, “ அடியேன் * திருவரங்கப்பெருமாநகரைக்குறித்து விடைகொள்ளுகிறேன்” என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; திருமலைநம்பியும், “ ஸ்ரீராமாயணத்தை த்வயபரமாகஅர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம்” என்று அருளிச்செய்தருளினார். எங்ஙனேயென்னில் ;- ஸ்ரீயப்பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் ஸ்ரீமதநந்தமுகநித்யஸூரிபரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய் அகிலமங்களகுண ஸ்வரூபனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், ([illegible]) (க்ஷயந்தமஸ்யரஜஸப்பாகே) என்றும் ([illegible]) (த்ரிபாதஸ்யாம்ர்தம்திவி) என்றும்([illegible]) ([illegible])

(ததக்ஷரேபரமேவ்யேமந், யோ அத்யாத்யக்ஷ:பரமேவ்யோமந்) என்றும், (తద్విష్ణోఃపరమంపదంసదాపశ్యన్తిసూరయః)(தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்ஸதா பச்யந்திஸூரய:) என்றும், (వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రీసహాయోజనార్దనః ఉభాభ్యాం భూమినీళాభ్యాం సేవితఃపరమేశ్వరః) (வைகுண்டேதுபரேலோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜநார்த்தந: । உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித:பரமேச்வர:)என்றும், (వైకుణ్ఠేతుపరేలోకేశ్రియాసార్ధంజగత్పతిః । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ) (வைகுண்டேதுபரேலோகே ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி: । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ) என்றும், (சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி) என்றும், (தெளிவிசும்பு)என்றும், (అత్యర్కానలదీప్తంతత్ స్థానంవిష్ణోర్మహాత్మనః। స్వయైవప్రభయారాజన్ దుష్ప్రేక్ష్యం దేవదానవైః)(அத்யர்க்காநலதீப்தம்தத் ஸ்தாநம்விஷ்ணோர்மஹாத்மந:। ஸ்வயைவப்ரபயாராஜன் துஷ்ப்ரேக்ஷ்யம் தேவதாநவை:)என்றும், (అక్రీడావివిధారాజన్ పద్మిన్యశ్చామలోదకాః । యేతేవైనిరయాస్తాతస్థానస్యపరమాత్మనః) (அக்ரீடாவிவிதாராஜன்பத்மிந்யச்சாமலோதகா: । யேதேவைநிரயாஸ்தாதஸ் த்தாநஸ்யபரமாத்மந:) என்றும், (కాలంసపచతేయత్రనకాలస్తత్రవైప్రభుః) (காலஸம்பசதேயத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபு:) என்றும், (అణ్డకోశాత్సావరణాదముష్మాత్పరతఃప్రభో । స్థితోహంపరమేవ్యోమ్నిఅప్రాకృతశరీరవాన్) (அண்டகோசாத்ஸாவரணாதமுஷ்மாத்பரத:ப்ரபோ। ஸ்த்திதோஹம்பரமேவ்யோம்நி அப்ராக்ர்தசரீரவான்) என்றும், (యత్తత్పురాణమాకాశం సర్వస్మాత్పరమంధ్రువమ్ । యత్పదంప్రాప్యతత్త్వజ్ఞాముచ్యన్తే సర్వకిల్బిషైః) (யத்தத்புராணமாகாசம்ஸர்வஸ்மாத்பரமம்த்ருவம் । யத்பதம்ப்ராப்யதத்த்வஜ்ஞாமுச்யந்தேஸர்வகில்பிஷை:)என்றும், (అణ్డేభ్యఃపరతోనిత్యం త్రిపాదేనవిరాజతే। ఇతరేణతుపాదేన ప్రాకృతేణ్డేవిరాజతే) (அண்டேப்ய:பரதோநித்யம் த்ரிபாதேந விராஜதே । இதரேணதுபாதேந ப்ராக்ர்தேண்டேவிராஜதே) என்றும் இத்யாதிகளாலே யோகயாஜ்ஞவல்க்யபஞ்சமவேதபுராணரத்நஸமூதஞ்சித ப்ராமாண்யபஞ்சராத்ராதி வசநஸஞ்சயங்களிலும், (நலமந்தமில்லதோர்நாடு) என்றும், (சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி) என்றும், (தெளிவிசும்புதிருநாடு) என்றும், (மாகவைகுந்தம்)என்றும், (தெளிதாகியசேண்விசும்பு) என்றும் இத்யாதிவாக்யசதங்களாலே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களாலே அறுதியிடப்பட்டுள்ள அந்த ஏற்றத்தையுடைத்தாய், (గుణాఃప్రధానంపురుషఃపరంపదంపరాత్పరంబ్రహ్మచతేవిభూతయః) (குணா:ப்ரதாநம்புருஷம்பரம்பதம்பராத்பரம்ப்ரஹ்மசதேவிபூதய:) என்றும், (పరమయోగివాఙ్మనసాపరిచ్ఛేద్య స్వరూపస్వభావః)(பரமயோகிவாங்மநஸாபரிச்சேத்யஸ்வரூபஸ்வபாவ:) என்று தொடங்கி, (నిరతిశయవైకుణ్ఠనాథ) (நிரதிசயவைகுண்டநாதன்) என்றும், (యద్దూరేమనసోయదేవతమసఃపారేయదత్యద్భుతమ్) (யத்தூரேமநஸோயதேவதமஸ:

பாரேயதத்யத்புதம்)என்றும்இப்படி ஸர்வதேசிகஸ்தோமப்ரசஸ்தமாய் வேதாந்தங்களாலும், ரிஷிகளாலும் ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும்ஏககண்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளப்ரபாவாதிசயத்தையுடைய பரமபதத்திலே, (ప్రాకారైశ్చవిమానైశ్చ సౌధైరత్నమయైర్వృతః) (ப்ராகாரைஶ்சவிமாநைஶ்சஸௌதைரத்நமயைர்வ்ர்த:) என்றும், (మణితోరణచిత్రైశ్చ విచిత్రధ్వజమాలినీ)என்றும், (కోటివైశ్వానరప్రఖ్యైఃగృహపఙ్క్తిభిరావృతః) * என்றும், கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்களையுடைத்தான திருப்படைவீட்டிலே *மணிமாடமாளிகைகளாலேசூழப்பட்டசெம்பொன்செய்கோயிலிலே, (సహస్రస్థూణవిచిత్రితేదృఢఉగ్రే,యత్రదేవానామధిదేవఆస్తే)(ஸஹஸ்ரஸ்த்தூணவிசித்ரிதேத்ர்டஉக்ரே,யத்ரதேவாநாமதிதேவஆஸ்தே)என்றும், (మధ్యేతుమణ్టపేదివ్యేరాజస్థానంమహచ్ఛ్రియమ్। మాణిక్యస్తమ్భసాహస్రజుష్టంరత్నమయంశుభం।నిత్యముక్తైస్సమాకీర్ణం సామగానోపశోభితమ్। ఆవీవతత్సదాపూర్ణమ్)(மத்த்யேதுமண்டபே திவ்யேராஜஸ்தாநம்மஹச்ச்ரியம் । மாணிக்கஸ்தம்பஸாஹஸ்ரஜுஷ்டம் ரத்நமயம்சுபம்।। நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம்ஸாமகாநோபசோபிதம் । ஆநீவதத்ஸதாபூர்ணம்)என்றும்சொல்லுகிறபடியே (மாமணிமண்டபத்தந்தமில்பேரின்பத்து) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள* ஆமோதைகார்ணவமான திருமாமணிமண்டபத்திலே பர்யங்காநவத்யமாஹாத்ம்யமான திவ்யாஸ்தாநமண்டபத்திலேஉபயவிபூதியும்தொழிலாகவகுப்புண்டு * கோப்புடைய சீரியசிங்காசநத்திலே, (హిరణ్మయేపరేలోకే విరజంబ్రహ్మనిష్కళమ్।తచ్ఛుభ్రంపరంజ్యోతి స్తద్యదాత్మవిదోవిదుః)(ஹிரண்மயேபரேலோகே விரஜம் ப்ரஹ்மநிஷ்களம், தச்சுப்ரம்பரம்ஜ்யோதிஸ்தத்யதாத்மவிதோவிது:) என்றும், (నతత్రసూర్యోభాతి నచన్ద్రతారకంనేమేద్యావాపృథివీనవిద్యుతః) (நதத்ரஸூர்யோபாதிநசந்த்ரதாரகம் நேமேத்யாவாப்ர்திவீந வித்யுத:)என்றும்(కుతోయమగ్నిఃతమేవభాన్తమనుభాతి,తస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి) (குதோயமக்நி:தமேவபாந்தமநுபாதி, தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி) என்றும், (దివిసూర్యసహస్రస్యభవేద్యుగపదుత్థితా । యదిభాస్సదృశీసాస్యాద్భాసస్తస్యమహాత్మనః)(திவிஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்யபவேத்யுகபதுத்திதா। யதிபாஸ்ஸத்ர்சீஸாஸ்யாத்பாஸஸ்தஸ்யமஹாத்மந:)என்றும், (స్రగ్వస్త్రాభరణైర్యుక్తైస్స్వానురూపైరనూపమైః। చిన్మయైస్స్వప్రకాశైశ్చ అన్యోన్యరుచిరఞ్జితైః) (ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தைஸ்ஸ்வாநுரூபைரநுபமை: । சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாசைஸ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதை:)என்றும், (சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதி) என்றும், (சோதிவெள்ளத்தினுள்ளேயெழுவதோருரு)என்றும்சொல்லுகிறபடியேநிரவதிகதேஜோரூபமாய், ஸந்தகரூபமாய், நித்யஸித்தபரமேஷ்ட்யாதிபஞ்சோபநிஷன்மயமாய், ஸ்வாநுரூபமாய், சிந்மயமாய்விளங்குகிறகிரீடாதிநூபுராந்தமானதிவ்யஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணபூஷிதமாய், ஆயுதகோடியிலும்ஆபரணகோடியிலும்மெய்க்காட்டுகிறதிவ்யாயுதங்களாலே

தீப்யமாநாதிசய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்ய யௌவநாத்யநந்தகுணகணநிதியாய், திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டனாய், வடிவழகைக் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமே, (బృహచ్ఛరీరోపివిమానదేహో యువాకుమారత్వముపేయివాన్ హరిః। రేమే శ్రియా సౌజగత్యాం జనన్యా సుజ్యోత్స్నయా చన్ద్ర ఇవామృతాంశుః) (ப்ர்ஹச்சரீரோபிவிமாநதேஹோ யுவாகுமாரத்வமுபேயிவாந்ஹரிः । ரேமேஶ்ரியாஸௌஜகதா0ஜநந்யாஸுஜ்யோத்ஸ்நயாசந்த்ரஇவாம்ர்தா0ஶுः) என்றும், (உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகளாயர்மடமகள்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே இரண்டாற்றிலுமிருந்தநுபவிக்கிற * கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்குங்குலவாயர்கொழுந்துக்கும் கேள்வனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீபூமிநீளைகளுடனே கூட வீற்றிருந்து * கண்ணன்விண்ணூரிலே திவ்யபோகம்நடவாநிற்க அச்சேர்த்தியழகைக்கண்டநுபவித்து நிர்ப்பரஸ்துதிபண்ணி, (நமः) என்பது, (ஜிதம்) என்பது, (பல்லாண்டு) என்பது, அக்ரமமாக * பிணங்கி அமரர்பிதற்றுமதுகண்டு, (ஆங்காரவாரமதுகேட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணை) என்கிறபடியே, அஸ்தாநேரக்ஷாவ்யஸநிகளாய், தாஸ்யதர்ஷ்ணுகலிதபரிகரராய், (సూరయోనిత్యసంసిద్ధాస్సర్వదాసర్వదర్శినః) (ஸூரயோநித்யஸ0ஸித்தாஸ்ஸர்வதாஸர்வதர்சிநः) என்கிற * அயர்வறுமமரர்களாலும், (సూర్యకోటిప్రతీకాశాః పూర్ణేన్దుయుతసన్నిభాః। యస్మిన్పదేవిరాజన్తే ముక్తాస్సంసారబన్ధనాత్) (ஸூர்யகோடிப்ரதீகாஶாःபூர்ணேந்த்வயுதஸந்நிபாः । யஸ்மிந்பதேவிராஜந்தே முக்தாஸ்ஸ0ஸாரபந்தநாத்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநந்தவைநதேயாத்யந்தரங்கரான அநந்தமுகபர்ந்தங்களாலும் அநவரதபரிசர்யமாணசரணநளிநனாய்க்கொண்டு, (రాజాధిరాజస్సర్వేషాంవిష్ణుర్బ్రహ్మమయోమహాన్। ఈశ్వరంతంవిజానీమః సపితా సప్రజాపతిః) (ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷா0விஷ்ணுப்ரஹ்மமயோமஹாந் । ஈச்வர0த0விஜாநீமःஸபிதாஸப்ரஜாபதிः) என்கிற வேண்டப்பாடுதோற்ற * ஏழுலகும்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்து, (பொங்கோதஞ்சூழ்ந்தபுவனியும் விண்ணுலகு । மங்காதுஞ்சோராமேயாள்கின்றவெம்பெருமான், செங்கோலுடையதிருவரங்கச்செல்வனார்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாய், (கண்டவாற்றால்தனதேயுலகெனநின்றான்) என்கிறபடியே – காட்சியிலே உபயவிபூதிநாயகனானமைதோற்றவெழுந்தருளியிருந்து, (స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణజ్ఞానానన్దైకస్వరూపః) (ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபः) என்கிறபடியே தானும் நிரதிசயாநந்தயுக்தனாய், (அயர்வறுமமரர்கள்) என்கிறபடியே நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநப்ரமுகரான நித்யஸூரிகளையும், (இயக்கெலாமறுத்து) என்கிறபடியே நிவர்த்தஸ0ஸாரருமாய் அஸங்குசிதஜ்ஞாநருமான நித்யரோபாதி லப்தகைங்கர்யரானமுக்தரையும் ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டுபோராநிற்க; இவர்க

ளோபாதிஸ0ஸாரிகளும் நம்மையநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதாசேஷாவஸ்த்தோசிதாசேஷசேஷைகாதிரூப நித்யநிரவத்ய நிரதிசயகைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப்பெற்றுவாழுகைக்குயோக்யதையுண்டாயிருக்கச்செய்தே "இழந்திருப்பதே!" என்று அங்குத்தையிலநுபவங்களொன்றும்உண்டாருக்காட்டாதே இவன் தனியரைப்போலே, (స్థాణు...) (ஸஜகாகீநரமேத) என்கிறபடியே போரநொந்து; இவர்கள் கரணகளேபரசூந்யராய் இறகொடிந்தபக்ஷிபோலேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, (కరణకళేబరైర్ఘటయితుందయమానమనాః)(கரணகளேபரைர்க்கடயிது0தயமாநமநாः) என்றும், (பல்லுயிர்க்குமாக்கைகொடுத்தளித்தகோன்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்க்கொண்டு ஸகலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்ரதாநத்தைப்பண்ணியருள ; ஸமித்தைதறிக்கக்கொடுத்தகத்திகொண்டு பசுவின்வாலைத்தறிப்பாரைப்போலேயும், கூளையெடுக்கக்கொடுத்தகோலைக்கொண்டு கண்ணைக்கலக்கிக்கொள்ளுவாரைப்போலேயும், ஆறுநீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு அக்கரையேறலாயிருக்க அதுசெய்யாதே நீர்வாய்ப்பாலேயொழுகிக் கடலிலேபுகுவாரைப்போலேயும், (విచిత్రాదేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్। పూర్వమేవకృతాబ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా) (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீச்வராயநிவேதிதும் । பூர்வமேவக்ர்தாப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸ0யுதா) என்றும், (நாடாதமலர்நாடி நாடோறும்நாரணன்றன் । வாடாதமலரடிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று) என்றும், (மாயவன் தன்னைவணங்கவைத்தகரணமிவை) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, (தேனேமலரும்) என்கிற ஸ்வசரணகமலபரிசரணத்துக்குறுப்பாநகரசரணாத்யவயவஸங்காதாத்மகமான சரீரத்தைக்கொடுக்க; அதின்படிசெய்யாதே * ஆக்கையின்வழியுழன்று சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யத்துக் குறுப்பாக்கி கர்மப்ரவாஹத்தால் * பிறவியென்னும்பெருங்கடலிலேபுகுந்து துக்கப்படுகிறபடியைக்கண்டு நல்வழிகண்டுநடக்கைக்குடலாக, (శాసనాచ్ఛాస్త్రమ్) (சாஸநாச்சாஸ்த்ரம்) என்றும் (హార్దంతమస్సదసద్వివేక్తుమీశోమానంప్రదీపమివకారుణికోదదాతి) (ஹார்த்த0தமஸ்ஸதஸத்விவேக்துமீசோ மாந0ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி). என்றும், (கலைகளும்வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமும்சொற்பொருள்தானும்மற்றநிலைகளும்வானவர்க்கும்பிறர்க்கும் நீர்மையினாலருள்செய்து) என்றும், (தொண்டேசெய்தென்றும்தொழுதுவழியொழுகப்பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகை) என்றும், க்ர்பையால்சாஸ்த்ரப்ரதாநத்தைப்பண்ணினவிடத்திலும் ; அதின்படிசெய்யாதே, (ఈశ్వరోహమహంభోగీసిద్ధోహంబలవాన్సుఖీ। ఆఢ్యోభిజనవానస్మికోన్యోస్తిసదృశోమయా) (ஈஶ்வரோஹமஹம் போகீஸித்தோஹ0பலவாந்ஸுகீ । ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மிகோந்யோஸ்தி ஸத்ர்சோமயா) என்றும், (యోన్యథాసన్తమాత్మానమన్యథాప్రతిపద్యతే ।

[illegible])(யோந்யதாஸந்தமாத்மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே । கிம்தேநநக்ர்தம்பாபம்சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்றும், (கொல்வனமுதலாவல்லன) என்கிறபடியே அகிலபாபஹேதுவாய் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி, அநாதிகர்மவாஸநாதோஷதூஷிதராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, ஓலைப்புறத்துச்செல்லாதராஜ்யத்தை எடுத்துவிட்டுச்செலுத்திக்கொள்ளும் ராஜாக்களைப்போலே, "நாமேபோய்த்திருத்தவேணும்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, ([illegible]) (அஜாயமாநோ பஹுதாவிஜாயதே, தஸ்யதீராঃபரிஜாநந்தியோநிம்) ([illegible]) (பிதாபுத்ரேணபித்ர்மாந்யோநியோநௌ) என்றும், ([illegible]) (பரித்ராணாயஸாதூநாம்விநாஶாயசதுஷ்க்ர்தாம்।தர்மஸம்ஸ்த்தாபநார்த்தாயஸம்பவாமியுகேயுகே)என்றும்,(பலபிறப்பாயொளிவருமுழுநலம்) என்றும், (மீனோடாமைகேழலரிகுறளாய் மூன்றுமிராமனாய்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே - மத்ஸ்யாத்யநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினவிடத்திலும் ;

மத்ஸ்யாவதாரம் ஜ்ஞாநப்ரதமேயாகிலும் ஜலாசயஸம்பந்தமொழியத்தரியாதபடியாலும், கூர்மாவதாரம் ஸகலஜகதுத்தாரஹேதுவேயாகிலும் பர்வதாக்ராந்தமாய் வநமத்யே அதஃபதிதமாகையாலும், ஸ்ரீவராஹாவதாரம் பூம்யுத்தாரணப்ரவர்த்தமாய் பூதாரமாய்ப்போருகையாலும், ஸ்ரீந்ர்ஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஹ்லாதைகஜீவாதுவேயாகிலும் கண்டாதுபரி பஹூமுகமாகையாலும், ஸ்ரீவாமநாவதாரம் க்ரமேணநிஜபதாஸ்ரித கார்யகரமாயிருந்ததேயாகிலும் ஸகலலோகதாநைகமார்க்கணமாயிருக்கையாலும், பரசுராமாவதாரம் மழுவேந்தினலும்பரப்ரத்யயம்பிறவாதபடியாலும் ஒருவர்திருந்தக்காணமையாலும், ([illegible]) (ராமோராமோராமஇதி ப்ரஜாநாமபவந்கதா:। ராமபூதம்ஜகதபூத்ராமேராஜ்யம்ப்ரசாஸதி) என்றும், ([illegible]) (யஶ்சராமோநபஶ்யேத்துயஞ்சராமோநபஶ்யதி । நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகேஸ்வாத்மாப்யேநம்விகர்ஹதே) என்றும்சொல்லுகிறபடியே சாஸ்த்ரசஸ்த்ரம்ருணமடிந்தால்எடுக்கும் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ✳ ப்ம்ஸாம்த்ர்ஷ்டிசித்தாபஹாரியானவடிவழகாலே திருத்தவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றித்ரேதாயுகத்திலே திருவயோத்யையிலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் வந்தவதரித்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அஸந்நிதியாகிறபாக்யஹாநியாலே அநாதிஸம்ஸாரஸாகரத்திலே ஜநநமரணரூபோந்மஜ்ஜநநிமஜ்ஜந பரம்பரைகளை அநுபவித்து ஷடூர்மிகளாலே அநவரதம்மோமுஹ்யமாநராய் அநர்த்தப்படுகிற ஸம்ஸாரிசேதநரைக்கண்டு, ஸத்யலோகத்திலே ப்ரஹ்மநிர்மிதமாய் ✳ சதகோடிப்ரவிஸ்தரமாய் பவிஷ்யத்கதாப்ரதிபாதகமான ரகுவீரசரித்ரத்தைச்ரவித்துப்போந்தனாய் ([illegible]) என்று,நாரதீயபுராணத்திலேநாராயணகதாப்ரகாசத்தாலேஸகலஜநங்களுக்கும்ப்ரபலாஜ்ஞாநதம:ப்ரதிபடத்வேநப்ரஸித்தனான ஸ்ரீநாரதபகவான்பக்கலிலின்றும்ஸம்க்ஷேபணச்ருததகதவதாரவர்த்தாந்தனாய்சதுர்முகப்ரஸாதத்தாலேலப்தாதிதாகாமிஸாக்ஷாத்காரனாய், ([illegible]) (தசேந்த்ரியாநநம்கோரம்யோமநோரஜநீசரம் । விவேகசரஜாலேநசமம்நயதியோகிநாம்) என்கிறபடியே முமுக்ஷுஜநங்களுக்கு பரமோபகாரகமான ததவதாரரஹஸ்யத்தை ப்ரகடீகரியாநின்றுகொண்டு, பரமகாருணிகனான ஸ்ரீவால்மீகிபகவாந், வேதாக்ஷரச்ரவணாநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீசூத்ராதிகளுக்கும் ச்ரவணாதிக்ர்த்யங்களாய் உஜ்ஜீவித்துவாழும்படி, ([illegible]) (இதிஹாஸபுராணாப்யாம்வேதம்ஸமுபப்ர்ம்ஹயேத் ।பிபேத்யல்பச்ருதாத்வேதோமாமயம்ப்ரதரிஷ்யதி) என்கிறசாஸ்த்ரமர்யாதையைப்பற்ற, ([illegible]) (தஸ்மாத்ஸத்யம்பரமம்வதந்தி, தஸ்மாத்தபஃபரமம்வதந்தி, தஸ்மாத்தமஃபரமம்வரந்தி) என்று உத்தரோத்தரக்ரமத்தாலே ஒன்றிலொன்று உத்க்ர்ஷ்டஸாதநமாகச்சொல்லுகிற ஸத்யாதிதர்மங்களில்வைத்துக்கொண்டு, ([illegible]) (ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம் தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:) என்று பரமதர்மமாகவும், ([illegible]) (யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வைசரணமஹம்ப்ரபத்யே) என்று முமுக்ஷுக்களுக்கு அந்தரங்கோபாயமாகவும்மற்றவேதாந்தங்களிலே ஓதப்படுகிறசரணாகதிதர்மத்தையும் தத்ஸம்பந்திஸ்வபாவமான பரத்வஸர்வசரண்யத்வங்களைப்ரதிபாதிக்கக்கடவ ஆதர்வபூர்வதாபநீயச்வேதாச்வேதரோபநிஷத்துக்களினுடைய அர்த்தங்களையும்உபப்ரம்ஹிக்கிறன் இதிஹாஸச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தாலே;

இப்ப்ரபந்தத்திலே ([illegible]) (யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே, யேநஜாதாநிஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி) இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு உபப்ர்ம்ஹணங்களாக, ([illegible]

అనాదిమధ్యనిధనో మహతః పరమో మహాన్ ॥ తమసః పరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధరః ।
శ్రీవత్సవక్షా నిత్యశ్రీరజయ్యశ్శాశ్వతో ధ్రువః ॥ మానుషం రూపమాస్థాయ విష్ణుస్సత్య
పరాక్రమః । సర్వైః పరివృతో దేవైః మానుషత్వముపాగతైః ॥ భవాన్నారాయణో దేవ
శ్రీమాంశ్చక్రాయుధో విభుః)(வ்யக்தமேஷமஹாயோகிபரமாத்மாஸநாதந:| அநாதிமத்யநிதநோமஹத:பரமோமஹாந்|| தமஸ:பரமோதாதாசங்க சக்ரகதாதர:| ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்யஸ்ரீரஜையச்சாச்வதோத்ருவ:||மாநுஷம்ரூபமாஸ்த்தாயவிஷ்ணுஸ்ஸத்யபராக்ரம: | ஸர்வை:பரிவ்ருதோதேவைர்மாநுஷத்வமுபாகதை:||பவாந்நாராயணோதேவ: ஸ்ரீமாம்ஸ்சக்ராயுதோவிபு:) இத்யாத்யுத்தகாண்டவசநங்களாலும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனைக்குறித்துச் சொல்லுகிறபரத்வமும், ஸம்ஸாரிவிஸஜாதீயரானதம் மேன்மையைப்பாராதே, குஹசபரீ ஸுக்ரீவப்ரப்ருதிகளோடே ஒருநீராக்கலந்தஸௌசீல்யாதிகுணங்களும், ஸாதுபரித்ராணதர்மஸ்த்தாபந துஷ்க்ருத்விநாசமென்றுமுகபேதேநசொல்லுகிற ஸர்வரக்ஷகத்வமாகிற ஸர்வசரண்யத்வமும், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்வ்ருத்தாந்தத்தில்சொல்லுகிற சரணாகதியினுடைய ப்ரதிலம்பகதிஸ்வபாவமாகையாலே அங்குச் சொல்லுகிறசரணாகதியே ஸ்ரீராமாயணப்ரதாநப்ரதிபாத்யம்; ஆகையாலேயிறே நீர்க்கசரணாகதிபோலே இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தை ஸ்ரீமத்த்வயத்தோடேசேர்த்துயோஜித்து அருளிச்செய்துபோருவர்கள் நம்பூர்வாசார்யர்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்; — மந்த்ரரத்நத்தில் பதஷட்கத்தாலும்ப்ரதிபாதிதமான ஸ்ரீய:பதித்வமாரப்ய கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபர்யந்தமான அர்த்தஷட்கத்தையும் விசதீகரிக்கிறது இப்ப்ரபந்தம். எங்ஙனேயென்னில்;— ஸ்ரீமத்பாலகாண்டத்திலே, (బుద్ధిమాన్నీతిమాన్వాగ్మీ శ్రీమాం ఛత్రునిబర్హణః । పీనవక్షా విశాలాక్షో లక్ష్మీవాన్ శుభలక్షణః) (புத்திமாந்நீதிமாந்வாக்மீ ஸ்ரீமாம்சத்ருநிபர்ஹண:| பீநவக்ஷாவிசாலாக்ஷோலக்ஷ்மீவாந்சுபலக்ஷண:) என்று ஸ்ரீமச்சப்தமும், (ఇయం సీతా మమ సుతా సహధర్మచరీ తవ । ప్రతీచ్ఛ చైనాం భద్రం తే పాణిం గృహ్ణీష్వ పాణినా) (இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்சரீதவ | ப்ரதீச்சசைநாம்பத்ரந்தே பாணிம்க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா) என்றும், (తయా స రాజర్షిసుతోఽభిరామయా సమేయివానుత్తమరాజకన్యయా । అతీవ రామశ్శుశుభేఽతికామయా విభుశ్శ్రియా విష్ణురివామరేశ్వరః) (தயாஸராஜர்ஷிஸுதோபிராமயாஸமேயிவாநுத்தமராஜகந்யயா | அதீவராமச்சுசுபேதிகாமயாவிபுஶ்ஶ்ரியாவிஷ்ணுரிவாமரேச்வர:) இத்யாதிகளாலே புருஷகாரபூதையானபிராட்டியினுடைய நித்யயோகத்தையும்சொல்லுகையாலே, (மலர்மகள் விரும்புமநமரும்பெறலடிகள்) (மலராள்மைந்தன்) (திருமகளார்தனிக்கேள்வன்) (திருவின்மணாளன்) (மைந்தனைமலராள்மணவாளனை) என்றும் சொல்லுகிறபடியே — ஸ்ரீய:பதித்வம்ப்ரதிபாதிதமாய்த்து;

ஸ்ரீமதயோத்த்யாகாண்டத்திலே,(గతే పురోహితే రామస్స్నాతో నియతమానసః । సహపత్న్యా విశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్)(கதேபுரோஹிதேராமஸ்நாதோநியதமாநஸ: | ஸஹபத்ந்யாவிசாலாக்ஷ்யாநாராயணமுபாகமத்)என்றும், (ధ్యాయన్నారాయణం దేవం స్వాస్తీర్ణే కుశసంస్తరే । శ్రీమత్యాయతనే విష్ణోశ్శిశ్యే నరవరాత్మజః)(த்யாயந்நாராயணம்தேவம்ஸ்வாஸ்தீர்ணேகுசஸம்ஸ்தரே|ஸ்ரீமத்யாயதநேவிஷ்ணோஶ்ஶிச்யேநரவராத்மஜ:)என்றுநாராயணபதமும்,(సహ దేవైరుదీర్ణస్య రావణస్య వధార్థిభిః । అర్థితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణుస్సనాతనః) (ஸஹதேவைருதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபி: | அர்த்திதோமாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:) என்று — வ்யாபகாந்தரமானவிஷ்ணுபதவாச்யஞ்சொல்லி, நாராயணபதம் ஸ்வரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமேயாகிலும்குணபரமானப்ரகரணமாகையாலே,(తమేవం గుణసమ్పన్నం రామం సత్యపరాక్రమమ్ । జ్యేష్ఠం శ్రేష్ఠగుణైర్యుక్తం ప్రియం దశరథస్సుతమ్॥ తథా సర్వప్రజాకాన్తైః ప్రీతిసఞ్జననైర్నృణామ్ । గుణైర్విరురుచే రామో దీప్తస్సూర్య ఇవాంశుభిః॥ తేతమూచుర్మహాత్మానం పౌరజానపదైస్సహ । బహవో నృప కల్యాణగుణాః పుత్రస్య సన్తి తే॥ ఆనృశంస్యమనుక్రోశశ్శ్రుతం శీలం దమశ్శమః । రాఘవం శోభయన్త్యేతే షడ్గుణాః పురుషోత్తమమ్),(தமேவங்குணஸம்பந்நம்ராமம்ஸத்யபராக்ரமம் | ஜ்யேஷ்டச்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம் ப்ரியம்தசரதஸ்ஸுதம்|| ததாஸர்வப்ரஜாகாந்தை: ப்ரீதிஸஞ்ஜநநைர்ந்ருணாம் | குணைர்விருருசேராமோதீப்தஸ்ஸூர்யஇவாம்சுபி:|| தேதமூசுர்மஹாத்மாநம்பௌரஜாநபதைஸ்ஸஹ | பஹவோந்ருபகல்யாணகுணா:புத்ரஸ்ய ஸந்திதே|| ஆந்ருசம்ஸ்யமநுக்ரோசச்ருதம்சீலம்தமச்சம: | ராகவம்சோபயந்த்யேதேஷட்குணா:புருஷோத்தமம்) என்று — அஸங்க்யாதமானகல்யாணகுணங்களைச்சொல்லி, புருஷகாரபலத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம்தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்கக்கடவதாய், ஆச்ரயணஸௌகர்யாபாதகமான வாத்ஸல்யாதிசதுஷ்டயமென்ன, ஆச்ரிதகார்யாபாதகமான ஜ்ஞாநாதிபஷட்கமென்ன இவற்றையும், (నచానృతకథో విద్వాన్ వృద్ధానాం ప్రతిపూజకః । అనురక్తః ప్రజాభిశ్చ ప్రజాశ్చాప్యనురజ్యతే) (நசாந்ருதகதோவித்வாந்வ்ருத்தாநாம்ப்ரதிபூஜக: | அநுரக்த:ப்ரஜாபிஸ்சப்ரஜாஸ்சாப்யநுரஞ்ஜதே) என்று வாத்ஸல்யமும், (అనురూపస్స వై నాథో లక్ష్మీవాన్ లక్ష్మణాగ్రజః । త్రైలోక్యమపి నాథేన యేన స్యాన్నాథవత్తరమ్) (அநுரூபஸ்ஸவைநாதோலக்ஷ்மீவாந்லக்ஷ்மணாக்ரஜ:| த்ரைலோக்யமபிநாதேநயேநஸ்யாந்நாதவத்தரம்) என்று — ஸ்வாமித்வமும்,(దానయజ్ఞవివాహేషు సమాజేషు మహత్సు చ । నద్రక్ష్యామః పునర్జాతు ధార్మికం రామమన్తరా) (தாநயஜ்ஞவிவாஹேஷுஸமாஜேஷுமஹத்ஸுச | நத்ரக்ஷ்யாம:புநர்ஜாதுதார்மிகம்ராமமந்தரா)என்று — ஸௌசீல்யமும், (తం వైశ్రవణసఙ్కాశముపవిష్టం స్వలఙ్కృతమ్ । దదర్శ సూతః పర్యఙ్కే సౌవర్ణే సోత్తరచ్ఛదే) (தம்வைச்ரவணஸங்காசமுபவிஷ்டம்ஸ்வலங்க்ருதம் | ததர்சஸூத:பர்யங்கே ஸௌவர்ணேஸோத்தரச்சதே) என்று — ஸௌலப்யமும், (దృఢ...

స్థిరప్రజ్ఞో నాసద్గ్రాహీ నదుర్వచః । నిస్తన్ద్రిరప్రమత్తశ్చ స్వదోషపరదోషవిత్ ॥ శాస్త్రజ్ఞశ్చ కృతజ్ఞశ్చ పురుషాన్తరకోవిదః) (ஸ்திரப்ரஜ்ஞோநாஸத்க்ராஹீ துர்வசந:| நிஸ்தந்த்ரிரப்ரமத்தஶ்ச|ஸ்வதோஷபரதோஷவித்|| சாஸ்த்ரஜ்ஞஶ்சக்ருதஜ்ஞஶ்ச புருஷாந்தரகோவித:) என்று ஜ்ஞாநமும், (సత్యవాదీ మహేష్వాసో వృద్ధసేవీ జితేన్ద్రియః) (ஸத்யவாதீமஹேஷ்வாஸோவ்ருத்தஸேவீஜிதேந்த்ரிய:) என்று-சக்தியும், (ఇచ్ఛామో హి మహాబాహుం రఘువీరం మహాబలమ్ । గజేన మహతా యాన్తం రామం ఛత్రావృతాననమ్) (இச்சாமோஹிமஹாபாஹும்ரகுவீரம்மஹாபலம் கஜேநமஹதாயாந்தம்ராமம்சத்ராவ்ருதாநநம்) என்று-பலமும், (వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖితః । ఉత్సవేషు చ సర్వేషు పితేవ పరితుష్యతి) (வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம்ப்ருசம்பவதிது:கித:| உத்ஸவேஷுசஸர்வேஷு பிதேவபரிதுஷ்யதி)என்று – ஐச்வர்யமும், (సుభ్రూరాయతతామ్రాక్షః సాక్షాద్విష్ణురివ స్వయమ్ । రామో లోకాభిరామోయం శౌర్యవీర్యపరాక్రమైః ॥ చన్ద్రకాన్తాననం రామమతీవ ప్రియదర్శనమ్ । రూపౌదార్యగుణైః పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణమ్) (ஸுப்ரூராயததாம்ராக்ஷஸ்ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுரிவஸ்வயம் | ராமோலோகாபிராமோயம்ஶௌர்யவீர்யபராக்ரமை:|| சந்த்ரகாந்தாநநம்ராமமதீவப்ரியதர்சநம் | ரூபௌதார்யகுணை:பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்,என்று-வீர்யமும்,(బహుశ్రుతానాం వృద్ధానాం బ్రాహ్మణానాముపాసితా । తేనాస్యేహాతులా కీర్తిర్యశస్తేజశ్చ వర్ధతే) (பஹுச்ருதாநாம்வ்ருத்தாநாம் ப்ராஹ்மணாநாமுபாஸிதா | தேநாஸ்யேஹாதுலாகீர்த்திர்யஶஸ்தேஜஶ்சவர்த்ததே) என்று தேஜஸ்ஸும் இத்யாதிகளில்சொல்லுகையாலே, (எம்பெருமான்நாரணற்கு) என்றும், (எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே) என்றும், (நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே- நாராயணத்வம்ப்ரதிபாதிதமாய்த்து.

ஸ்ரீமதாரண்யகாண்டத்திலே, (తతః సౌమిత్రిరాశ్రిత్య ముహూర్తాదివ లక్ష్మణః । రామం సమ్బోధయామాస చరణావభిపీడయన్) (ததஸ்ஸௌமித்ரிராச்ரித்யமுஹூர்த்தாதிவலக்ஷ்மண:|ராமம்ஸம்போதயாமாஸசரணாவபிபீடயந்)என்றும், (తౌ తు దృష్ట్వా తతః సిద్ధా తూర్ణమాదాయ సా తదా । రామస్య పాదౌ జగ్రాహ లక్ష్మణస్య చ ధీమతః) (தௌதத்ருஷ்ட்வாததஸ்ஸித்தா தூர்ணமாதாயஸாததா|ராமஸ்யபாதௌ ஜக்ராஹலக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:) என்றும் - சரணபதத்தைச்சொல்லி, இந்தபதந்தான் அப்படிக்கு இருப்பிடமாய் ஸௌலப்யப்ரகாசகமாய் ஸர்வசரண்யமானவிலக்ஷணவிக்ரஹத்துக்குமுபலக்ஷணமாகையாலே, (తేతం సోమమివోద్యన్తం దృష్ట్వా వై ధర్మచారిణః । మఙ్గలాని ప్రయుఞ్జానాః ప్రత్యగృహ్ణన్ దృఢవ్రతాః ॥ రూపసంహననం లక్ష్మీం సౌకుమార్యం సువేషతామ్ । దదృశుర్విస్మితాకారా రామస్య వనవాసినః) (தேதம்ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வாவைதர்மசாரிண:| மங்களாநிப்ரயுஞ்ஜாநா:ப்ரத்யக்ருஹ்ணந்த்ருடவ்ரதா:||ரூபஸம்ஹநநம்லக்ஷ்மீம்ஸௌகுமார்யம்ஸுவேஷதாம் | தத்ருசுர்விஸ்மிதாகாராராமஸ்யவநவாஸிந:) என்று - ஸௌலப்யப்ரகாசகமானவிலக்ஷணவிக்ரஹத்தையும்,

(ధర్మపాలో జనస్యాస్య శరణ్యశ్చ మహాయశాః । పూజనీయశ్చ మాన్యశ్చ రాజా దణ్డధరో గురుః ॥ తతస్త్వాం శరణార్థం చ శరణ్యం సముపస్థితాః । పరిపాలయ నో రామ వధ్యమానాన్ నిశాచరైః) (தர்மபாலோஜநஸ்யாஸ்யஶரண்யஶ்சமஹாயசா: | பூஜநீயஶ்சமாந்யஶ்ச ராஜாதண்டதரோகுரு:|| ததஸ்த்வாம்ஶரணார்த்தஞ்சசரண்யம்ஸமுபஸ்திதா:|பரிபாலயநோராமவத்யமாநாந்நிசாசரை:)என்றும் இத்யாதியாலே ஸர்வசரண்யத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, (நாண்மலராமடித்தாமரை)(அங்கதிரடியன்) (மூவுலகுந்தொழுதேத்துஞ்சீரடியான்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே நாராயணனுடைய ஸர்வலோகசரண்யமான சரணநளிநயுகளம் ப்ரஸ்ப்புடமாய்த்து ;

ஸ்ரீமத்கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திலே, (సర్వలోకస్య ధర్మాత్మా శరణ్యశ్శరణం పురా । గురుర్మే రాఘవస్సోయమ్) (ஸர்வலோகஸ்யதர்மாத்மாசரண்யச்சரணம் புரா | குருர்மேராகவஸ்ஸோயம்) என்றும், (వాలినో మే భయార్తస్య మహాభాగా భయం కురు । రామశోకాభిభూతోహం శోకార్తానాం భవాన్ గతిః ॥ నివాసవృక్షస్సాధూనామాపన్నానాం పరా గతిః । ఆర్తానాం సంశ్రయశ్చైవ యశసశ్చైకభాజనమ్) (வாலிநோமேபயார்த்தஸ்யமஹாபாகாபயங்குரு| ராமசோகாபிபூதோஹம்சோகார்த்தாநாம்பவாந்கதி:|| நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாமாபந்நாநாம்பராகதி:| ஆர்த்தாநாம்ஸம்ஶ்ரயஶ்சைவயசஸஶ்சைகபாஜநம்) என்று - சரணபதத்தைச்சொல்லி, (ప్రణష్టా శ్రీశ్చ కీర్తిశ్చ కపిరాజ్యఞ్చ శాశ్వతమ్ । త్వత్ప్రసాదాన్మహాబాహో పునః ప్రాప్తమిదం మయా) (ப்ரணஷ்டாஸ்ரீஶ்சகீர்த்திஶ்சகபிராஜ்யஞ்சசாச்வதம் | த்வத்ப்ரஸாதாந்மஹாபாஹோபுந:ப்ராப்தமிதம்மயா) என்று – அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகேஷ்டப்ராப்தியைச் சொல்லுகையாலே, (வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனை) என்றும், (வெய்யநோய்கள் முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே)என்றும்,(அஃதே உய்யப்புகுமாறு)என்றும், (உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறி) என்றும்சொல்லுகிறபடியே அநிஷ்டநிவர்த்த்யபீஷ்ட ப்ராப்திகாத்வரூபோபாயத்வம் ப்ரதிபாதிதமாய்த்து;

ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டத்திலே, (రామస్య వ్యవసాయజ్ఞా లక్ష్మణస్య చ ధీమతః । నాత్యర్థం క్షుభ్యతే దేవీ గఙ్గేవ జలదాగమే) (ராமஸ்யவ்யவஸாயஜ்ஞாலக்ஷ்மணஸ்யச தீமத: | நாத்யர்த்தம்க்ஷுப்யதேதேவீகங்கேவஜலதாகமே) என்றும், († నేమాం పశ్యతి రాక్షస్యో నేమాన్ పుష్పఫలద్రుమాన్ । ఏకస్థహృదయా నూనం రామమేవానుపశ్యతి) (நேமாம்பச்யதிராக்ஷஸ்யோநேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந்|ஏகஸ்தஹ்ருதயாநூநம்ராமமேவாநுபச்யதி) என்றும் – (ప్రపద్యే) (ப்ரபத்யே) என்கிறக்ரியாபதத்தினுடைய அர்த்தமான மாநஸஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லி, இதுதான் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாகவேண்டுகையாலே, (స కురుష్వ మహోత్సాహః కృపాం మయి నరర్షభ । ఆనృశంస్యం పరో ధర్మస్త్వత్త ఏవ మయా శ్రుతః) (ஸகுருஷ்வமஹோத்ஸாஹ:க்ருபாம்மயிநரர்ஷப | ஆந்ருசம்ஸ்யம்பரோதர்மஸ்த்வ

† "நைஷாபச்யதி" என்றும்பாடம்.

த்தஏவமயாச்ருத:) என்றும், (మమైవదుష్కృతంకిఞ్చిన్మహదస్తినసంశయః |
సమర్థావపి తౌయన్మాంనావేక్షేతేపరన్తపౌ)(மமைவ துஷ்க்ருதஂகிஞ்சிந்மஹதஸ்தி
நஸஂஶய: | ஸமர்த்தாவபிதௌயந்மாஂநாவேக்ஷேதேபரந்தபௌ) என்
றும், (శరైస్తుసఙ్కులాంకృత్వాలఙ్కాంపరబలార్దనః | మాంనయేద్యదికాకుత్స్థస్తత్తస్య
సదృశంభవేత్) (சரைஸ்துஸங்குலாஂக்ருத்வாலங்காஂபரபலார்த்தந:|மாஂ
நயேத்யதிகாகுத்ஸ்தஸ்தத்தஸ்யஸத்ருசஂபவேத்) என்றும், (అసన్దేశాత్తురా
మస్యతపసశ్చానుపాలనాత్ | నత్వాంకుర్మిదశగ్రీవభస్మభస్మార్హతేజసా) (அஸந்தேசாத்
துராமஸ்யதபஸஶ்சாநுபாலநாத்| நத்வாகுர்மிதசக்ரீவபஸ்மபஸ்மார்ஹ
தேஜஸா) என்றும், (జీవన్తీంమాంయథారామఃసమ్భావయతికీర్తిమాన్ | తత్త్వయా
హనుమన్వాచ్యంవాచాధర్మమవాప్నుహి) (ஜீவந்தீஂமாஂயதாராம:ஸம்பாவயதி
கீர்த்திமாந் | தத்த்வயாஹநுமந்வாச்யோவாசாதர்மமவாப்நுஹி) என்
றும் - ப்ரார்த்தனையைச்சொல்லி, அதுதான் வாசிகமாகவும் காயிகமா
கவும் வேண்டுகையாலே, (కౌసల్యాలోకభర్తారంసుషువేయంమనస్వినీ|తంమమార్థే
సుఖంపృచ్ఛశిరసాచాభివాదయ) (கௌஸல்யாலோகபர்த்தாரஂஸுஷுவேயஂ
மநஸ்விநீ | தஂமமார்த்தேஸுகஂப்ருச்சசிரஸாசாபிவாதய) என்றும்,
(యథాతంపురుషవ్యాఘ్రంగాత్రైశ్శోకాభికర్శితైః|సంస్పృశేయంసకామాహంతథాకురు
దయాంమయి) (யதாதஂபுருஷவ்யாக்ரஂகாத்ரைச்சோகாபிகர்சிதை: |
ஸஂஸ்ப்ருசேஹஂஸகாமாஹஂததாகுருதயாஂமயி) என்றும்-வாசிககாயிக
வ்யாபாரங்களைச்சொல்லுகையாலே,(தமியேனுக்கருளாய்) (ஆறெனக்
குநின்பாதமேசரணாக)என்றும், (கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட)
(நம்பெருமானடிமேல் சேமங்கள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்) என்
றும், (நாடொறுமேகசிந்தையனாய்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே-ப்ரார்
த்தநாகர்ப்பவிஸ்ரம்ப ஸமுஜ்ஜ்ரும்பிதமாய்த்து;

ஸ்ரீமத்யுத்தகாண்டத்திலே, (దీర్ఘవృత్తభుజశ్శ్రీమాన్మహోరస్కఃప్రతాప
వాన్ | ధన్వీసంహననోపేతోధర్మాత్మాభువివిశ్రుతః) (தீர்க்கவ்ருத்தபுஜஸ்ரீமாந்ம
ஹோரஸ்க:ப்ரதாபவாந்| தந்வீஸஂஹநநோபேதோதர்மாத்மாபுவிவிச்
ருத:) என்று - உத்தரவாக்யஸ்தமான ஸ்ரீமச்சப்தமும், (ఇతీదముక్త్వావ
చనంమహాన్బలఃప్రశస్యమానస్స్వకృతేనకర్మణా | సమేత్యరామఃప్రియయామహాబలఃసు
ఖంసుఖార్హోనుబభూవరాఘవః) (இதீதமுக்த்வாவசநஂமஹாந்பல: ப்ரசஸ்யமா
நஸ்ஸ்வக்ருதேநகர்மணா | ஸமேத்யராம:ப்ரியயாமஹாபல:ஸுகஂஸுகா
ர்ஹோநுபபூவராகவ:) என்றுமித்யாதியாலே, (அடிமைசெய்வார்திரு
மாலுக்கே) என்றும், (கோலத்திருமாமகளோடுன்னை) என்றும்சொ
ல்லுகிறபடியே கைங்கர்யப்ரதாநார்த்தமாக லக்ஷ்மீதத்வல்லபர்களுடை
யநித்யஸம்பந்தமும், (విస్మయాచ్చప్రహర్షాచ్చస్నేహాచ్చపతిదేవతా | ఉదైక్షతము
ఖంభర్తుస్సౌమ్యంసౌమ్యతరాననా, (விஸ்மயாச்சப்ரஹர்ஷாச்சஸ்நேஹாச்சபதி
தேவதா|உதைக்ஷதமுகஂபர்த்துஸ்ஸௌம்யஂஸௌம்யதராநநா)என்றும்,

(అథసమనువదన్మనఃక్లమంసాసుచిరమదృష్టముదీక్ష్యవైప్రియస్య | వదనముదితపూర్ణచ
న్ద్రకాన్తం విమలశశాఙ్కనిభాననాతదాసా) (அதஸமநுபதந்மந:க்லமஂஸா
ஸுசிரமத்ருஷ்டமுதீக்ஷ்யவைப்ரியஸ்ய | வதநமுதிதபூர்ணசந்த்ரகாந்தஂ
விமலசசாங்கநிபாநநாததாஸா) என்றும் இத்யாதியாலே,(கன்னலேய
முதே) (கொடியேன்பருகின்னமுதே) (இவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க)
என்றும்சொல்லுகிறபடியே - கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான ஈச்வரனு
டைய நிரதிசயபோக்யத்வமும், (భవాన్నారాయణోదేవశ్శ్రీమాంశ్చక్రాయుధో
విభుః | ఏకశృఙ్గోవరాహస్త్వం భూతభవ్యసపత్నజిత్ || సీతాలక్ష్మీర్భవాన్ విష్ణుర్దేవః
కృష్ణఃప్రజాపతిః | వధార్థంరావణస్యేహ ప్రవిష్టోమానుషీంతనుమ్) (பவாந்நாராயணோ
தேவஶ்ஶ்ரீமாஂச்சக்ராயுதோவிபு: | ஏகஶ்ருங்கோவராஹஸ்த்வஂ பூதப
வ்யஸபத்நஜித்|| ஸீதாலக்ஷ்மீர்ப்பவாந்விஷ்ணுர்த்தேவ: க்ருஷ்ண:
ப்ரஜாபதி: | வதார்த்தஂராவணஸ்யேஹ ப்ரவிஷ்டோமாநுஷீஂதநும்)
என்று நாராயணபதமும், (ఇత్యుక్తోలోకపాలైస్తైస్స్వామీలోకస్యరాఘవః| అబ్రవీ
త్త్రిదశశ్రేష్ఠాన్ రామోధర్మభృతాంవరః) (இத்யுக்தோலோகபாலைஸ்தை ஸ்வா
மீலோகஸ்யராகவ: | அப்ரவீத்த்ரிதசஶ்ரேஷ்டாந் ராமோதர்மப்ருதாஂ
வர:) என்றுமித்யாதியாலே, (அமரர்நாதனே) என்றும், (நேர்பட்ட
நிறைமூவுலகுக்கும்நாதன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஸ்வா
மித்வமும், (స్థలానిచనిరస్యన్తాంనన్దిగ్రామాదితఃపరమ్ | సిఞ్చన్తువసుధాంకృత్స్నాం
హిమశీతేనవారిణా|| స్రగ్దామముక్తపుష్పైశ్చ సువర్ణైఃపఞ్చవర్ణకైః | రాజమార్గమసమ్బా
ధం కిరన్తుశతశోనరాః) (ஸ்தலாநிசநிரஸ்யந்தாஂ நந்திக்ராமாதித:பரம் |
ஸிஞ்சந்துவஸுதாஂ க்ருத்ஸ்நாஂஹிமசீதேநவாரிணா|| ஸ்ரக்தாமமுக்த
புஷ்பைஶ்சஸுவர்ணை: பஞ்சவர்ணகை:| ராஜமார்க்கமஸம்பாதஂகிரந்து
சதஶோநரா:) என்றும், (తతస్సప్రయతోవృద్ధో వసిష్ఠోబ్రాహ్మణైస్సహ | రామంరత్న
మయేపీఠే సహసీతంన్యవేశయత్) (ததஸ்ஸப்ரயதோவ்ருத்தோவஸிஷ்டோப்
ராஹ்மணைஸ்ஸஹ, ராமஂரத்நமயேபீடேஸஹஸீதஂந்யவேசயத்) என்
றும், (అభ్యషిఞ్చన్నరవ్యాఘ్రం ప్రసన్నేనసుగన్ధినా | సలిలేనసహస్రాక్షం వసవోవా
సవంయథా|| ఛత్రంతస్యజగ్రాహశత్రుఘ్నఃపాణ్డరంశుభమ్ | శ్వేతఞ్చవాలవ్యజనం సుగ్రీ
వోవానరేశ్వరః|| అపరంచన్ద్రసఙ్కాశం రాక్షసేన్ద్రోవిభీషణః) (அப்யஷிஞ்சந்ந
வ்யாக்ரஂப்ரஸந்நேநஸுகந்திநா| ஸலிலேநஸஹஸ்ராக்ஷஂவஸவோவாஸ
வஂயதா|| சத்ரஂதஸ்யஜக்ராஹசத்ருக்நபாண்டரஂசுபம்| ச்வேதஞ்ச
வாலவ்யஜநஂஸுக்ரீவோவாநரேச்வர:|| அபரஂசந்த்ரஸங்காசஂராக்ஷஸே
ந்த்ரோவிபீஷண:) என்றித்யாதிகளாலே - (பண்டைநாளாலே நின்திரு
வருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்து) (என்
றும் (நின்திருத்தவடிமைக்குற்றேவல்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே
நாராயணபதத்தில் சதுர்த்த்யர்த்தமான நித்யகைங்கர்யமும் ப்ரகடித
மாய்த்து.

அதுக்குமேலே, (యది ప్రీతిర్మహారాజ యద్యనుగ్రాహ్యతా మయి । త్యజ మాం నిర్విశఙ్కస్త్వం ప్రతిజ్ఞామనుపాలయ) (யதிப்ரீதிர்மஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமயி। த்யஜமாங்கிர்விசங்கஸ்த்வம்ப்ரதிஜ்ஞாமமநுபாலய) என்று தம்மைப்பேணாதே அத்தலையைப்பேணித் தம்மையழியமாறின இளையபெருமாளநுஷ்டாநத்தாலும், (న ఖల్వద్యైవ సౌమిత్రే జీవితం జాహ్నవీజలే । త్యజేయం రాఘవం వంశే భర్తుర్మా పరిహాస్యతి) (நகல்வத்யைவஸௌமித்ரே ஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே। த்யஜேயம்ராகவம்வம்சேபர்த்துர்மாபரிஹாஸ்யதி) என்று பெருமாள்திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்திருந்த பிராட்டியநுஷ்டாநத்தாலும், (துயர்கெடுங்கடிதடைந்து) என்றும், (கெடுமிடராய) என்றும், (எழுமையுமேதஞ்சாரா) என்றும் - கைங்கர்யத்தில் களையறுப்பதான உத்தரநமஸ்ஸினர்த்தமும் உத்தரகாண்டே ஸுவ்யக்தம். ஆகையால், "அகிலஜகத்திதாநுசாஸநச்ருதி நிகரசிரஸ்ஸமதிகதார்த்தத்வய ப்ரதிபாதகமான ஸ்ரீராமாயணம் திருவாய்மொழிபோலே பகவச்சரணார்த்திகளாய் அநந்யோபாயராயிருக்குமதிகாரிகளுக்கு காலக்ஷேபஹேதுவாகவும் போகஹேதுவாகவும் பகவந்முகோல்லாஸஹேதுவாகவும் யாவச்சரீரபாதமநுஸந்தேயம்" என்று உடையவருக்குப் பெரியதிருமலைநம்பிப்ரஸாதித்தருளினார்.

பெரியதிருமலைநம்பி, உடையவருக்கு கோவிந்தப்பெருமாளை கொடுத்தருளியது.

அநந்தரம் உடையவரும், திருமலைநம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து "அடியேன் திருவரங்கப்பெருநகருக்கு விடைகொள்ளுகிறேன்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; திருமலைநம்பியும் "இத்தனை தூரமெழுந்தருளினவுமக்கு நாம் ஒன்றும் தரப்பெற்றிலோமே!" என்றருளிச்செய்ய ; உடையவரும், "அப்படிதந்தருளத் திருவுள்ளமாகில் கோவிந்தப்பெருமாளை யடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; அப்போது நம்பியும், க்ரயவிக்ரயார்ஹராயிருக்கிற கோவிந்தப்பெருமாளை உடையவருக்கு உதகபூர்வகமாக ப்ரஸாதித்தருளி, கோவிந்தப்பெருமாளைப்பார்த்து, "கோவிந்தப்பெருமாளே! எம்பெருமானாரை நம்மைக்கண்டாப்போலேஸேவித்திரும்" என்றுவிடைகொடுத்தருளினார். எம்பெருமானாரும், பெரியதிருமலைநம்பிதிருவடிகளிலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து கோவிந்தப்பெருமாளையுங் கூட்டிக்கொண்டு அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, *வண்டுவளங்கிளரும்நீள்சோலைவண்பூங்கடிகையிலேயேறி,*மிக்கார்வேதவிமலர் விழுங்குமென்னக்காரக்கனியையும் ஸேவித்துதீர்த்தப்ரஸாதங்களும்ஸ்வீகரித்து அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்து,மற்றைநாள் அங்குநின்றும்புறப்பட்டு,

* புட்குழியெம்போரேற்றைப் பெரியவ[illegible]சண்டாதிகளையும் சரணமடைந்து, மரதகவல்[illegible]திருவாழியாழ்வானையும்ஸேவித்து, * பொன்முடியெம்போரேற்றையெம்மானை நாற்றடந்தோள் தன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய்மாலையனையும்ஸேவித்து, (సువర్ణమకుటానన్త తులసీమాల్యశోభిత । సమస్తజగదాధార శఙ్ఖచక్రగదాధర ॥ దామోదర హృషీకేశ త్రయీమయ జనార్దన । దానవారే జగన్నాథ శార్ఙ్గపాణే నమోఽస్తు తే) (ஸுவர்ணமகுடாநந்த துளஸீமால்யசோபித। ஸமஸ்தஜகதாதாரசங்கசக்ரகதாதர॥ தாமோதரஹ்ருஷீகேசத்ரயீமயஜநார்த்தந। தாநவாரேஜகந்நாத சார்ங்கபாணேநமோஸ்துதே) என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து, அங்குநின்றும்புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலிலேயெழுந்தருளித்திருக்கச்சிநம்பிமடத்துக்கெழுந்தருளினார்.பின்பு,(அவனை விட்டகன்று உயிராற்றகில்லா)என்கிறபடியே நம்பியைப்பிரிந்த கோவிந்தப்பெருமாளுக்குத் திருமேனியிலேவைவர்ண்யம்பிறந்து முகம் உருவிக்கிடக்கிறபடியைக்கண்டு, உடையவரும் அகவாயிலெண்ணத்தினேற்றமறிந்து, "கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் திருமலைநம்பியைஸேவித்துவாரும்" என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட்டியனுப்பியருளினார்.

அநந்தரம்கோவிந்தப்பெருமாளும் மீண்டுதிருமலைக்கெழுந்தருளித் திருமலைநம்பிதிருமாளிகைவாசலிலே எழுந்தருளினவளவிலே அங்குள்ளார்கண்டு உள்ளேபோய் நம்பிக்கு விண்ணப்பம்செய்ய ; நம்பியும் அவர்கள்சொன்னத்தைக்கேட்டு, "பேயனைப் போகச்சொல்லுங்கோள்" என்ன ; தேவிகளும் இத்தைக்கேட்டு, "இத்தனை தூரம்இளைத்தெழுந்தருளின இவர்க்கு தேவரீர்ஸேவையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து இரங்கியருளவேண்டாவோ" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; நம்பியும் தேவிகள்விண்ணப்பம்செய்தத்தைக் கேட்டு, "நாம்விற்றபசுவுக்குப் புல்லிடுவதில்லை" என்று ஒருபோதும் ப்ரஸாதமிடாமல் தள்ளிவிட்டார்; இவரும் அங்காசையற்று, "நமக்கு உடையவர்திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று அத்யவஸித்து அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே அங்கினும்புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலிலேவந்து, உடையவர்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க ; உடையவரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவமுகேந திருமலைநம்பிசெய்தருளினத்தைக்கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்து நம்பியுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்கு மிகவும் திருவுள்ளமுகந்து, கோவிந்தப்பெருமாளையும் பிற்காலியாதபடி தம்முடைய ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதிகளாலே கடாக்ஷித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளுகிறதாகத் திருக்கச்சிநம்பிபுருஷகாரமாகப் பெருந்தேவியார்நாயகியாரையும் பேரருளாளரையும்ஸேவித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்துத் திருக்கச்சிநம்பியநுமதியுடனே கோயிலுக்கெழுந்தருளா

கிற்கச்செய்தே ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலேயெழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமாளையும்ஸேவித்து, "பெரியநம்பி, தம்மைக்ர்பைபண்ணினஸ்தலம்" என்று திருமகிழடியிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்துமற்றைநாள்அங்குநின்றும்புறப்பட்டு எழுந்தருளுகிறவளவிலே;

—⁂—

உடையவர், எண்ணாயிரத்தெச்சான்திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளியது.

ராமாநுஜாகமநகாங்க்ஷையோடே நிர்மமராய் "ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணத்தான்" என்னு மெண்ணத்தையுடைத்தாயிருக்கிற எண்ணாயிரத்தெச்சான் எம்பெருமானாரெழுந்தருளுகிறசெய்தியைக்கேட்டு எதிரேவந்து எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ஸவிநயராய்த் தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "தம்முடையக்ர்ஹத்துக்குஎழுந்தருளவேணும்" என்றுப்ரார்த்திக்க; ராமாநுசனும் ஆச்ரிதபாரதந்த்ரரா கையாலே அவர்ப்ரார்த்தித்தபடியேதிருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி அவரைமிகவும்க்ர்பைபண்ணியருளிதளிகைக்குத்திருப்போனகம்சமைக்கும்படிநியமித்தருள; அவரும், சடக்கெனத் திருப்போனகம்சமைத்து சமைந்ததிருப்போனகத்தைத் திருமுன்னேநீட்டிவைத்து அமுதுசெய்யப்பண்ணினவநந்தரம் (ఏకవైష్ణవశేషత్వపర్యన్తంపరమాత్మనః। శేషత్వమాత్మనోజ్ఞేయంయజ్ఞేశంతముపాస్మహే) (ஏகவைஷ்ணவசேஷத்வபர்யந்தம்பரமாத்மநः। சேஷத்வமாத்மநோஜ்ஞேயம்யஜ்ஞேஶம்தமுபாஸ்மஹே) என்கிறச்லோகத்தை அவர்விஷயத்திலேயருளிச்செய்து, அநந்தரம், தாமும்முதலிகளுமாகபாவநத்வபோக்யத்வங்களோடேஅமுதுசெய்து திருக்கைவிளக்கி அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்து மற்றைநாள் அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, (శ్రీముష్ణంవేఙ్కటాద్రిఞ్చ) (ஸ்ரீமுஷ்ணம்வேங்கடாத்ரிஞ்ச) "என்று ஸ்வயம்வ்யக்தஸ்தலங்களில் ஆதியாகவெடுக்கப்பட்டதிருமுட்டத்தைச்சென்று கிட்டி, ஆதிவராஹநாயனாரையும், (ప్రమాణంయేపికుర్వన్తి) (ப்ரமாணம்யேபிகுர்வந்தி) என்னும்படிஸேவித்து அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, (యుష్మదాలిఙ్గనంప్రాప్యఅనుభుక్తంసుఖంమయా। తస్మాన్మహాపురీచైషావిశ్వకర్మపరిష్కృతా॥ ఆలిఙ్గనపురీఖ్యాతానామ్నాభవతుమేప్రియా। ఇత్థంవరంవృతంలక్ష్మ్యాః తథేత్యుక్త్వావరప్రదః) (யுஷ்மதாலிங்கநம்ப்ராப்ய அநுபுக்தம்ஸுகம்மயா। தஸ்மாந்மஹாபுரீசைஷா விச்வகர்மபரிஷ்க்ர்தா॥ ஆலிங்கநபுரீக்யாதா நாம்நாபவதுமேப்ரியா। இத்தம்வரம்வ்ர்தம்லக்ஷ்ம்யாः ததேத்யுக்த்வாவரப்ரதः) என்னும்படிமஹாவேற்றத்தையுடைய திருவாலிதிருநகரியேறவெழுந்தருள;

—⁂—

உடையவர், வயலாலிமணவாளனையும், பரகாலனையும் மங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

அவ்வூரில் தெருத்தலையிலே ஒரு ஜனார்ந்பள்ளப்பெண்நிற்க; அவளைக்கண்டு முதலிகள், "தூரவிலங்கு" என்ன; அவளும், "நாயன்றே! ஒருபால் ✻அள்ளலம்பூங்கழனி, ஒருபால் வயலாலிமணவாளன் கோயில், ஒருபால்தேவரீர்கள், ஒருபால் தோரணநெடுவீதியும் ✻நீணிலாமுற்றமும், அடியேன் எங்கேவிலகுவேன்" என்ன; பின்பு எம்பெருமானாரும் முதலிகளோடே, "ஆழ்வார்திவ்யஸூக்திப்படியே இவள் பேசுவதே!" என்று உகந்தருளி அவளைக்கடாக்ஷியாநின்றுகொண்டு அருகேயெழுந்தருளி வயலாலிமணவாளனையும்ஸேவித்துப்புறப்பட்டு ஆழ்வார்ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளிதண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (அணைத்தவேலும்தொழுதகையும் அழுந்தியதிருநாமமும் ஓமென்றவாயும் உயர்ந்தமூக்கும் குளிர்ந்தமுகமும் பரந்தவிழியும் இருண்டகுழலும் சுருண்டவளையமும் வடிந்தகாதும் அலர்ந்தகாதுகாப்பும் தாழ்ந்தசெவியும் சரிந்தகழுத்தும் அகன்றமார்பும் திரண்டதோளும் நெளிந்தமுதுகும் குவிந்த இடையும் அல்லிக்கயிறும் அழுந்தியசீராவும் தூக்கியகருங்கோவையும் தொங்கலும் தனிமாலையும் சாத்தினதிருத்தண்டையும்சதிரானவீரக்கழலும் குந்தியிட்டகணைக்காலும் குளிரவைத்ததிருவடிமலரும் வாய்த்தமணங்கொல்லையும் வயலாலிமணவாளன் ✻வாடினேன்வாடிவாழ்வித்தருளிய நீலக்கலிகன்றிமருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன்மங்கைமன்னனானவடிவே) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு நிற்க; ஆழ்வாரும்மிகவும்க்ர்பைபண்ணியருளிஇவர்க்குதீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாதமும்திருவடிநிலைகளும்ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள; அநந்தரம்புறப்பட்டருளி, திருவரசடியிலேசென்று தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (இதுவோதிருவரசிதுவோமணங்கொல்லை, இதுவோவெழிலாலியென்னுமூர், இதுவோதான், வெட்டுங்கலியன்விரைந்துநெடுமாலை, எட்டெழுத்தும்பறித்தவிடம்) என்கிறபடியே அநுஸந்தித்து, (నరనారాయణోభూత్వాస్వయంబదరికాశ్రమే। అష్టాక్షరమహామన్త్రంప్రోక్తవాన్నిత్యశుశ్రుమః॥ ఇదానీముక్తవానస్మైపరకాలాయవైహరిః) (நரநாராயணெளபூத்வா ஸ்வயம்பதரிகாச்ரமே। அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரம்ப்ரோக்தவாநிதிசுச்ரும। இதாநீமுக்தவாநஸ்மைபரகாலாயவைஹரிः) என்றநுஸந்தித்து, (பொன்னலர்ந்தநறுஞ்செருந்திப்பொழிலினூடே புனலரங்கமென்றுபோயினாரே) என்று பெருமாளெழுந்தருளின அடிப்பாட்டையடியொற்றிக்கொண்டு, (அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிந்தளூரீரே) என்னும்படி ஆச்ரிதவாத்ஸல்யனான ✻மருவினியமைந்தனையும், ✻ஆமருவி நிரைமேய்த்த வமரர்கோமானணியழுந்தூர்நின்றானையும்ஸேவித்து, (விரைதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும் நின்றானைத் தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை) என்கிற சேர்த்தியடைவோடே யெழுந்தருளி

விருத்தவிபூதியுக்தனுன திருவிண்ணகரப்பனையும்ஸேவித்து, அநந்தரம் குடமூக்கிலே ப்ரவஹிக்கிற மாதுர்யகுணயுக்தனுய் அதுக்குமேலே * ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்த ஆராவமுதாழ்வாரையும் * செல்வம்மலீகியவன்கிடந்த * தென்திருக்குடந்தையிலுண்டானஸ்ரீயையும்மற்றும் சுற்றிலுண்டான திருமுற்றங்களையும் திருவடித்தொழுது * பொங்குதண்குடந்தையிலேதங்கி, * அநந்தரம் காவிரிக்கரைக்குடந்தையிலும், (காமரு பூங்காவிரியன்தென்பால்மன்னுபேரகத்தான்) என்னும்படியான திருப்பேர்நகரானையும்ஸேவித்து, பின்பு *காவிரிசூழ்தென்னரங்கமான * திருவரங்கப்பெருநகரிலேயெழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளையும்ஸேவித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும்ஸ்வீகரித்து மடத்திலேயெழுந்தருளியிருந்தார்.

—※—

கோவிந்தப்பெருமாள், எம்பெருமானுரடியாள்பாடின உடையவர்தாலாட்டில் ஈடுபட்டாரென்பது.

அதின்மற்றைநாள் கோவிந்தப்பெருமாளுக்கும் சிறியகோவிந்தப்பெருமாளுக்கும்மாடத்திருவீதியிலே ஒருதிருமாளிகையும்ப்ரஸாதித்தருள ; சிறியகோவிந்தப்பெருமாள் க்ரஹஸ்ததர்மத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க ; மூத்தவர் எம்பெருமானுருடைய கோஷ்டியிலநுபவமும் அவ்விக்ரஹாநுபவமும்ததநுகரணமுமே நித்ராலஸ்யங்களின்றிக்கே ப்ரத்யஹம்நடத்தாநிற்க ; பின்புஒருநாள் கோவிந்தப்பெருமாள், ப்ராதஃகாலத்திலே அநுஷ்டாநார்த்தமாகவெழுந்தருளுகிறபோது எம்பெருமானுர்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையவொருவேச்யை உடையவருடையதாலாட்டை மதுரமாககாநம்பண்ண ; கோவிந்தப்பெருமாளும் அந்தமதுரமானகாநத்தைக்கேட்டு அடியிடத்திமிர்த்து எம்பெருமானுரடியாரடியாள்வாசலிலே கால்யகர்மங்களையுமிழந்து நெடும்போதுநிற்க ; இத்தை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கண்டு உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து உடையவரைஸேவித்து விண்ணப்பம்செய்துநிற்க ; கோவிந்தப்பெருமாளும், அநுஷ்டாநம்பண்ணி உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து உடையவரை ஸேவித்துநிற்க ; உடையவரும் கோவிந்தப்பெருமாளைப்பார்த்து, "கோவிந்தப்பெருமாளே நீர் அங்கேநிற்பானென் ?" என்று கேட்டருள ; கோவிந்தப்பெருமாளும் தேவரீருடையதாலாட்டு, ([illegible]) (மதுராமதுராலாபா) என்கிறபடியே முன்னடிவளைக்க நின்றேன்என்ன ; உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக்கேட்டருள ; ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது" என்ன ; ராமாநுசனும் இவருடைய ப்ராவண்யத்துக்கு மிகவும் திருவுள்ளமுகக்க ; கோவிந்தப்பெருமாளுடனே அநுஙிருக்கிறமுதலிகளும், "ராத்ரிகளிலும்தேவரீருடைய குணாநுபவமொழிய இற்றைவரைக்கும் இதரபோகச்சுவடுகாணக்கிடையாது"

என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; அவ்வளவிலே கோவிந்தப்பெருமாள் திருத்தாயார்வந்து, "கோவிந்தப்பெருமாளே, உங்தேவிகள்பக்வமானார்" என்ன ; கோவிந்தப்பெருமாள் அத்தைக்கேட்டு, "அம்மா ! இருட்டும் தனியுமாயிருக்குமவகாசம்பார்த்து அவளைவரக்காட்டும்" என்ன; திருத்தாயாரும் நெடுநாள் அவகாசம்பார்த்து ஒருக்காலும் அவகாசமில்லாமையாலே உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து உடையவருக்குவிண்ணப்பம்செய்ய ; உடையவரும் அத்தைக்கேட்டு கோவிந்தப்பெருமாளையழைத்து, "கோவிந்தப்பெருமாளே ! நம்மாணை, நீர்ஒருருதுஸ்நாநதிவஸத்திலேபோம்" என்றனுப்ப; கோவிந்தப்பெருமாளும்இராமுற்றதேவிகளுக்கு அந்தர்யாமியையநுபவிப்பித்துதத்குணசேஷ்டிதங்களைக்கீர்த்தித்துப்போகவிட; மற்றைநாள்திருத்தாயார்வந்துகோவிந்தப்பெருமாளைப்பார்த்து, "இப்படிசெய்யலாமோ" என்ன ; இவரும் தாயாரைப்பார்த்து "அந்தர்யாமி ப்ரகாசிக்கையாலே அதுக்கு ஏகாந்தமாகக்கண்டிலேன்" என்ன ; திருத்தாயாரும் உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்து இத்தை உடையவர்க்கு விண்ணப்பம்செய்ய, உடையவரும் மந்தஸ்மிதம்செய்துகேட்டருளி, "கோவிந்தப்பெருமாளே! இராமுற்றுமென்செய்தீர்" என்ன; கோவிந்தப்பெருமாளும், "ராத்ரி அந்தர்யாமி ப்ரகாசிக்கையாலே தத்குணசேஷ்டிதங்களைக் கீர்த்தித்துப்போகவிட்டேன்" என்ன ; உடையவரும், "கோவிந்தப்பெருமாளே, உமக்கு விஷயாந்தரவ்யாவ்ருத்தி இத்தனையிருக்குமாகில், ([illegible]) (அநாச்ரமீநஸந்திஷ்டேத்) என்கிறவசநமறியீரோ என்ன ; கோவிந்தப்பெருமாளும், "அடியேனுக்கு ஸந்ந்யாஸாச்ரமம்ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்றுதிருவடிகளிலேஸேவித்து விண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும்உகந்து, "கோவிந்தப்பெருமாளுக்கு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ப்ரஸாதித்து, தமக்காயிருக்குமவராகையாலே தம்முடையதிருநாமத்தையும்ப்ரஸாதித்தருள; கோவிந்தப்பெருமாளும், "ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்நனாயிருக்கிறவடியேனுக்குத்திருநாமச்சாயையேயமையும்" என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; அப்போதுஉடையவரும், தம்முடையதிருநாமத்தைப்ரத்யாஹரித்து ஆத்யந்தக்ரஹணம்பண்ணி, "எம்பார்" என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார். அநந்தரம், கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் எம்பாரைப்பார்த்து, "எம்பெருமானுருள்பட, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருமாலையாண்டான், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்இவர்கள் பக்கலிலே ஓரோரார்த்தவிசேஷங்கள்பெறுகைக்குப்பட்டப்ரயத்நம் நீர் செய்யவேண்டாதே அவ்வருமைகளெல்லாம் உம்மைப்பெறவேண்டிச்செய்து, பெறுதற்கரியனவெல்லாம்நிர்ஹேதுகமாகப்ரஸாதிக்கப்பெற்றீரே !, ([illegible]) (அதீவராமச்சுசுபே) என்னும்படியாய்த்தே" என்று மிகவும் ச்லாகித்தருளினார்கள்.

—※—

முதலிகளெல்லாரும் எம்பாருடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும்
ஆசார்யநிஷ்டையையும் கொண்டாட, அவர் "எனக்குநிகர்
ஒருவருமில்லை" என்று பாசுரமிட்டருளியது.

ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளுமாகப்பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமாகவெழுந்தருளியிருந்து பகவத்குணாநுஸந்தாநம் நடவாநிற்க, முதலிகளெல்லாரும் எம்பாருடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும் ஆசார்யநிஷ்டையையுங்கண்டு தலைதுலுக்கிக்கொண்டாட; அதுக்கு எம்பாரும், "அதுவொக்குமொக்கும்" என்று அவர்களிலுங்காட்டில் தம்மைமிகவும்ச்லாகித்துக்கொள்ள; இத்தைக்கண்டுஉடையவரும் எம்பாரைப்பார்த்து, "உம்மை எல்லாரும் ச்லாகியாநின்றால் நீர் நைச்யாநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டியிருக்க நீர் உம்மை ச்லாகித்துக்கொள்ளாநின்றா, இது உம்முடையஸ்வரூபத்துக்குச்சேருமோ" என்ன; பின்பு எம்பாரும், "ஐயா! முதலிகள் அடியேனைக்கொண்டாடில் காளஹஸ்தியிலே கையுங்குடமும் கழுத்தில் இலம்பதகக்கொட்டை ருத்ராக்ஷமுமாய் எளிவரவுபட்டுநிற்கிற நிலைமையைக்கொண்டாடுமத்தனையன்றோவடியேனுக்குள்ளது, *பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்துதேவரீர் இவ்வாத்மாவை யெடுக்கைக்குப்பண்ணினகர்ஷிபரம்பரைகளையன்றோ கொண்டாடவேண்டுவது, ஆகையாலே, (பற்பமெனத்திகழ்பைங்கழலுன்றன்பல்லவமேவிரலும் பாவநமாகியபைந்துவராடைபதிந்தமருங்கழகும், முப்புரிநூலொடு முன்கையிலே திகழ்முக்கோல்தன்னழகும் முன்னவர்தந்திடு மொழிகள்நிறைந்திடுமுறுவல்நிலாவழகும்! கற்பகமேவிழி கருணைபொழிந்திடு கமலமுகத்தழகும் காரிசுதன்கழல் சூடியமுடியும் கநகல்சிகைமுடியும்! எப்பொழுதுமெதிராசன்வடிவழகென்னிதயத்துளதா லில்லையெனக்கெதிரில்லையெனக்கெதிரில்லையெனக்கெதிரே) என்று அடியேனைக்கொண்டாடிக்கொள்ளக், குறையில்லை என்று விண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும் இத்தைக்கேட்டு மிகவுமுகந்தருளினார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தம்முடைய
மடத்தையிடித்துப்போகட்டு உடையவர்மடத்திலே
யெழுந்தருளியிருந்தாரென்பது.

அக்காலத்திலே மேல்நாட்டிலும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானாரைஸேவிப்பதாகக் கோயிலிலேயெழுந்தருளித் திருவீதியிலே நின்று, திருவீதியிலேநின்றார்சிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து, "எம்பெருமானார்மடமேது" என்றுகேட்க; அவர்களும் "எந்த எம்பெருமானார்மடம்" என்ன; புதுக்க எழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்நெஞ்சுளைந்து, "நீங்கள் இரண்டிட்டுச்சொல்லுவானென்? தர்சநத்துக்கு

இரண்டெம்பெருமானாருண்டோ" என்றுகேட்க; அவர்களும், "உண்டானும், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும்எழுந்தருளியிருக்கிறார், ஆகையாலேசொன்னோம்" என்ன; அவர்களும், "நாங்கள் அவரையறியோம், உடையவரைக்கேட்டோம்" என்ன; ஆனால், "உடையவர் மடம் இது" என்று அவர்கள்காட்ட; அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், உடையவர்மடத்திலேசென்று புகுந்தார்கள்: இந்தப்ரஸங்கங்களெல்லாவற்றையும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கேட்டுக்கொண்டிருந்து, "ஐயோ! நாம்உடையவரைப்பிரிந்துஸ்த்தலாந்தரத்திலேயிருக்கையாலேயன்றோ லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானாருக்கெதிர்த்தட்டாகச்சொன்னார்கள், ஆகையாலே நாம் அநர்த்தப்பட்டுவிட்டோம்" என்று அப்போதே தம்முடையமடத்தையிடித்துப்போகட்டு எம்பெருமானார்மடத்திலேவந்து உடையவர்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துகண்கள்நீர்பெருக, "அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர்திருவடிகளையகன்று அநர்த்தப்பட்டுப்போனதுபோராமல் இன்னும் அகற்றிவிடத் திருவுள்ளமாய்விட்டதோ" என்று க்லேசிக்க; உடையவரும் "என்" என்றுகேட்டருள; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் அச்செய்திகளையெல்லாம் விண்ணப்பம்செய்யக்கேட்டு, "உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதென்" என்றுகேட்டருள; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும், "தேவரீர் இன்றுதொடங்கி* நிழலுமடிதாறும் போலே திருவடிகளின்கீழேவைத்துக்கொண்டு நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; பின்பு உடையவரும், "ஆனால் இங்கேவாரும்" என்று தம்முடையஸந்நிதியிலே ஒருக்ஷணமும் பிரியாமல்வைத்துக்கொண்டு ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்: இவரும், உடையவரையல்லது மற்றொருதெய்வமறியாதிருந்தார். ஆகையாலே ஸகலவேதாந்தங்களையும் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் எளிதாகக்கற்று உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கதாக, "ஜ்ஞாநஸாரம், ப்ரமேயஸாரம்" என்கிற ப்ரபந்தங்களையிட்டருளி எழுதி உடையவர்ஸந்நிதியிலேகொண்டுபோய்வைக்க; உடையவரும் அத்யாதரமாகத்திருக்கண்சாத்தியருளி, அன்றுமுதல் தம்முடையஎம்பெருமானைபேருளாளரைத்திருவாராதநம்பண்ணிக்கொண்டிரும்" என்றுநியமித்தருளினார்.

கூரத்தாழ்வான், திருவரங்கத்தமுதனாருடையதாயாரேகாஹத்தில்
தமக்குக்கிடைத்ததநத்தைத் தெருவிலேயிறைத்துவிட்டு
உடையவர்மடத்துக்குவந்துசேர்ந்தாரென்பது.

அக்காலத்திலே திருவரங்கத்தமுதனார் கோயில்கொத்திலுண்டானவர்களுக்கும் ப்ரதாநராய்ப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலேயும் ப்ரேமத்தையுடையராய் அதடியாகவுடையவருக்கும் அநுகூலித்துக்

கொண்டு அடிக்கடிமடத்திலேவந்து உடையவரைஸேவித்துப்போருவ ராய்த்து; அப்போது ஒருநாள் உடையவர்ஸந்நிதியிலேவந்துஸேவித்து, "ரஜோகுணயுக்தனான வடியேனுடையதோஷம்பாராமல்திருத்திதேவரீருக்கு சேஷமாக்கும்படி ஸத்வநிஷ்டரா யிருப்பாரொருவரைக் காட்டியருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; அப்போது ஆழ்வானையழைத்தருளி, "இவர் நம்முடைய *வாழ்முதலானபெருமாள் ஸ்ரீகார்யத்துக்குப் பரிவராயிருந்தார், இவர்தாழ்வுகளைப்பாராமல் இவரையநுவர்த்தித்து அநுகூலராக்கி நம்பக்கலிலேகொண்டுவந்து சேரும்" என்று அருளிச்செய்ய ; அவரும் ஆறுமாஸம்தாழவிட்டநு வர்த்தித்துஅவர்திருந்தித்திருவடிகளிலேஆச்ரயிக்கும்படிஉபதேசித்து, பரிபக்வராக்கிஉடையவர்திருவடிகளிலேகொண்டுவந்துகாட்டிக்கொடுக்க; உடையவரும், அவரை ஆழ்வான்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்தருளினார்: அவரும் அங்குத்தைக்கு அந்தரங்கராய் வர்த்திக்கிறகாளிலே அவருக்கு மாத்ருவியோகமாக, தசாஹாநந்தரம், "ஏகாஹத்துக்கு ஒருவரைவரவிடவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும் ஆழ்வானை, "நீர்போம்" என்ன; ஆழ்வானும் அப்படியேயெழுந்தருள; அமுதனாரும், "ஆழ்வான் இங்கேயெழுந்தருளப்பெறுவதே!" என்று தாழ்ந்து தரைப்பட்டுஸேவித்து ஏகாஹத்திலே அமுதுசெய்யப்பண்ணி, ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அத்தலையிலதாகவேயறுதியிட்டிருக்குமவராகையாலே அதிகமான தநத்தைஸமர்ப்பித்து, "இத்தை அங்கீகரித்தருளவேணும்" என்று அர்த்திக்க; அவருடைய அர்த்தித்வத்துக்காகஅவற்றையங்கீகரித்து அவற்றைகநகவர்ஷமாகத்தெருவிலேவர்ஷித்துக்கொண்டு எல்லாவற்றையுமிறைத்துப்போட்டுத் திருக்காவேரியிலேநீராடித் திருமண்காப்புச்சாத்திக்கொண்டு மீளவும் உடையவர் ஸந்நிதியிலேசென்றுஸேவித்துநிற்க ; உடையவரும் ஆழ்வானைப்பார்த்து, "அங்குநின்றும்வந்த அர்த்தமெங்கே" என்று கேட்க ; ஆழ்வானும், "அவை அநர்த்தமாகையாலே அப்போதேகைகழிந்துபோய்த்து" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; உடையவரும் அத்தைக்கேட்டு, (యస్యైతే తస్య తద్ధనమ్) (யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்) என்று அவற்றை நம்முடையகண்முன்னே கொண்டுவந்துவைக்கவேண்டாவோ" என்று கேட்டருள ; ஆழ்வானும், உடையவரைப்பார்த்து, "சாத்திவந்தால் நிர்ப்பர்த்துநிறுத்தப்போமோ, அது தேவரீருடையதிவ்யாஜ்ஞையைப் பின்செல்லுமோ" என்றுவிண்ணப்பம்செய்ய ; உடையவரும் இத்தைக்கேட்டருளி, "இதொரு அத்யவஸாயமிருந்தபடியென்!" என்றுதிருவுள்ளமுகக்தருளினார். அதின்பின்பு அமுதனாரும் *ஸ்வாசார்யப்ரீதிஹேதுவாக ஆசார்யவிஷயமாக ஒன்றிரண்டு ப்ரபந்தங்களிட்டருளி அவற்றை ஸந்நிதியிலேகொண்டுபோய்வைக்க ; அவற்றைஅவிழ்த்து முழுக்கத்திருக்கண்சாத்தியருளி அவை அநுரூபமாயிராமையாலே

அவற்றைக் கிழித்துப்பொகட்டு அவரைப்பார்த்து, "உமக்கு ப்ரபந்தஞ்சொல்லவேணும்" என்கிறநிர்ப்பந்தமுண்டாகில் உமக்குத்தேச்யரான ஆழ்வானுடையவும், நமக்குத்தேச்யரான ஆழ்வார்களுடையவும், உகந்தருளின நிலங்களுடையவும் ஸம்பந்தந்தோற்ற ஒரு ப்ரபந்தஞ்செய்யும்" என்றுநியமித்தருள;

திருவரங்கத்தமுதனார் இராமாநுசநூற்றந்தாதிசெய்தருளியதும், உடையவர்,அத்தைத்தம்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையவர்க்கு நித்யாநுஸந்தேயமாம்படி நியமித்தருளியதும்.

அமுதனாரும், "அப்படியேசெய்கிறேன்" என்று, "குலமுனிவன்கூறியநூல்" என்னும்படி அத்தைஉள்ளுரையாகக்கொண்டு, விப்ரர்க்கு நூற்றெட்டுகாயத்ரிபோலே ப்ரபந்நஜநங்களுக்கு நூற்றெட்டுஸாவித்ரியாகஜப்யமாம்படி, விஷ்ணுகாயத்ரியில் நாராயணநாமம்மேலானைப்போலே, இங்கும் அதில் விலக்ஷணமான ராமாநுசனென்னும் திருநாமத்தைப் பாட்டுக்கள்தோறும்நாட்டி நூற்றெட்டுப்பாட்டாகப் பாடி உடையவர்ஸந்நிதியிலேவைத்துஸேவித்து, இத்தைத் திருச்செவிசாத்தும்படி விண்ணப்பம்செய்து அநுமதிகொண்டு, ஆழ்வான் முதலானவர்கள் பேரோலக்கமாகவிருந்துஸேவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவிருப்பிலே ஒரு விண்ணப்பம்செய்ய; * தன்சரிதைக்கேள்வி போலே ச்ராவ்யமானவித்தைத் தாமும்ச்ரவித்து உபச்லோகித்து சிரஃகம்பம்பண்ணியருளி, தந்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையார்க்கெல்லாம் இன்றுதொடங்கி என்றும் நித்யாநுஸந்தேயமாம்படி கற்பித்தருளினார். நெடும்ஸாவித்ரிபோலே பத்தாயிருக்கும் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு; குறும்ஸாவித்ரிபோலே நூற்றெட்டாயிருக்கும்இது. அத்தைப்பற்ற, (இனியென்குறைநமக்கெம்பெருமானார்திருநாமத்தில் । முனிதந்தநூற்றெட்டுச்சாவித்திரியென்னு நுண்பொருளைக் । கனிதந்தசெஞ்சொல் கலித்துறையந்தாதிபாடித்தந்தான் । புனிதன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே) என்றும், (శ్రీరఙ్గాధిపదేశికంకవివరం శ్రీవత్సచిహ్నప్రియం సేవేఽహం యతిశ్వరైకశరణం తత్స్తోత్రరూపం మహత్ । సూక్తీనాం శతకం హి సాష్టకమథో రామానుజాఖ్యాఙ్కితం త్వన్తాదీవశుభం ప్రపన్నజనతాసావిత్రికాఖ్యం జగౌ) (ஸ்ரீரங்காதிபதேசிகஂகவிவரஂ ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நப்ரியஂஸேவேயாஹஂயதீச்வரைகசரணஂதத்ஸ்தோத்ரரூபஂமஹத் । ஸூக்தீநாஂசதகஂஹிஸாஷ்டகமதோராமாநுஜார்யாஂசிதஂத்வந்தாதீவசுபஂ ப்ரபந்நஜநதாஸாவித்ரிகாக்யஂஜகௌ) என்றும், (శ్రీరంగామృతకవిరాహరంగిభృత్యస్సచ్ఛిష్యోయతిపతేర్భవానుబద్ధమ్ । అన్తాదిం ద్రవిడగిరా మహాప్రబన్ధం గాథానామమృతముచాం యుతం శతేన ॥ అన్తాది ద్రవిడమిదం ప్రపన్నలోకైః కాసారప్రభృతిమనీషిభిః కృతానామ్ ॥ (ప్రాగేవ ద్రవిడకరద్వయం కృతీనాం ప్రారమ్భ్యప్రణవవదాతతాన జప్యమ్) (ஸ்ரீரங்காம்ருதகவிராஹரங்கிப்ர்த்ய

ஸ்ஸச்சிஷ்யோயதிபதிவைபவாநுபந்தம்| அந்தாதிம்த்ரமிடகிராமஹாப்ரபந்தம்சாதாநமம்ர்தமுசாம்யுதம்சதேந|| அந்தாதித்ரவிடமிதம்ப்ரபந்நலோகைர்காஸாரப்ரப்ர்திமநீஷிபிர்க்ர்தாநாம்|| ப்ராகேவத்ரவிடகாநவயம்க்ர்தீநாம்ப்ராரம்பே ப்ரணவவதாததாநஜப்யம்) என்றுஞ்சொன்னார்கள்.

ஏவம்விதப்ரதிபாத்யகுணங்களையுடையரான எம்பெருமானார், தம்முடையஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்த கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு, * இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும்மலிந்துவாதுசெய்து * இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம்எடுத்துக் களைவதற்காகவும், (తత్త్వమసి) (தத்த்வமஸி) இத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநம்'' "என்கிறகுத்ர்ஷ்டிகளையும், "ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாதநம்'' என்கிற குத்ர்ஷ்டிகளையும்நிரஸித்து, கர்மாங்கமாய் வேதநத்யாநோபாஸநாதி சப்தவாச்யமாய், உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமே வேதாந்தப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதநமென்கைக்காக, "நாம்வேதாந்தம் நடத்தவேணும்'' என்று அருளிச்செய்ய ; "அப்படியேசெய்தருளவேணும்'' என்று முதலிகள்விண்ணப்பம்செய்ய ; அநந்தரம் முதலிகள் தண்டனிட்டு, "தேவரீர் இதரஸமயநிராகரணபூர்வகமாக தர்சநஸ்தாபநம்பண்ணியருளிற்று, இந்நிலத்தில் (திதில்நன்னெறிகாட்டி எங்குந்திரிந்து) என்கிறபடியே திக்விஜயம்பண்ணி அங்குள்ளதிவ்யதேசங்களையும்ஸேவித்து எழுந்தருளவேணும்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ; பெருமாளும், "அப்படியேசெய்யும்'' என்று இவருக்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள ;

உடையவர்,திருமாலிருஞ்சோலைமலைசுந்தரத்தோளனை மங்களாசாஸநம் செய்தருளியது.

உடையவரும்,அவருடையஅநுமதியுடனே, (వృషభాద్రింహరేః క్షేత్రమ్) (வ்ர்ஷபாத்ரிம்ஹரேக்ஷேத்ரம்) என்றும், (ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கித்தென்கொள்திசைக்குத் திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை) என்றும் மலயத்வஜசக்ரவர்த்திகளாலும் ஆராதிதமான தெற்குத்திருமலையேறவெழுந்தருளி, (క్షేత్రాణాముత్తమం క్షేత్రం జ్ఞాత్వాశీఘ్రఫలప్రదమ్ । వృషభాద్రిమహాభృగ్ఞం శ్రీవైకుణ్ఠమివాపరమ్॥ కారణాదపివైకుణ్ఠాత్ క్షీరాబ్ధిముపాగమత్ । తత్రైవశేషపర్యఙ్కే జగద్రక్షణతత్పరః॥ శయిత్వాదేవకార్యార్థే దేవతాభిః ప్రపూజితః । తేషామపేక్షితం దాతుం జాగ్రన్నిద్రాముపాశ్రితః॥ తస్మాదిహాగతశ్శైలం లోకానాంహితకృద్ధరిః । స్థానత్రయప్రియతరమిత్యాహుర్మునయోహరేః) (க்ஷேத்ராணாமுத்தமம்க்ஷேத்ரம்ஜ்ஞாத்வாசீக்ரபலப்ரதம் | வ்ர்ஷபாத்ரிமகாச்சீக்ரம்ஸ்ரீவைகுண்டமிவாபரம்|| காரணாதபிவைகுண்டாத் க்ஷீராம்புதிமுபாகமத் | தத்ரைவசேஷபர்யங்கே ஜகத்ரக்ஷணதத்பர:|| சயித்வாதேவகார்யார்த்தேதேவதாபி:ப்ரபூஜித: | தேஷாமபேக்ஷிதம்தாதும்ஜாக்ரந்நித்ராமுபாச்ரித: | தஸ்மாதிஹாகதச்சைலம்லோகாநாம்ஹிதக்ர்த்தரி:|ஸ்த்தாநத்ரயப்ரியதரமித்யாஹுர்முநயோஹரே:) என்று ஸ்ரீவைகுண்டாதிகளோடுஸாம்யத்தையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலைமலையை, (యస్మాద్భిన్నమణిమఞ్జీరగళితా సరితాంవరా । విరజేవాగతా భూమౌ తంవనాద్రిముపాస్మహే) (யஸ்மாத்பிந்நமணிமஞ்சீரகளிதாஸரிதாம்வரா|விரஜேவாகதாபூமௌதம்வநாத்ரிமுபாஸ்மஹே) என்று ஸேவித்தருளி, (మలయాద్రేస్తూత్తరతో యోజనైకాదశాన్తరే । సహ్యజాదక్షిణతో నద్యాం యోజనసప్తకే॥ వృషభాద్రిరితిఖ్యాతో భూమేస్తన ఇవోచ్ఛ్రితః। పర్వతానాం పశవశ్చాస్యపురాసౌపర్వతర్షభః॥ ఆస్తేతిపూర్వజాశ్చాహుస్తస్మాద్వృష ఇతిశ్రుతః। త్రైస్రోత్రుపర్వతానాఞ్చ వృషభాద్రిరితీత్యపి॥ వృషేతిధర్మోరూపేణ పూర్వంతపసితిష్ఠతా। స్వనామ్నా వృషభాద్రీతిప్రాఖ్యయా మాసధర్మరాట్॥ ఔన్నత్యాదపిసర్వస్మాత్ విశేషాచ్ఛ్రమణాదపి । పర్వతానాం కకుద్భూవపస్తిచపురావిదః॥ అప్రధృష్యత్వయోగాచ్చ సింహాద్రిరితివిశ్రుతః । కేశవస్యతుసాన్నిధ్యాత్ కేశవాద్రిరితిస్మృతః అనేకశతసాహస్రైరుద్యానైర్మణ్డితో హ్యసౌ॥ తస్మాదుద్యానశైలేతిమునయః ప్రాహురంజసా । యస్మాద్భిన్నమణిమంజీరభగవత్పాదనిస్సృతా॥ సరిత్ప్రవర్తతే పుణ్యా సర్వజన్మాఘనాశినీ । ఇష్టసిద్ధిరితిఖ్యాతా భుక్తిముక్తిప్రదాయినీ । భగవత్పాదకమలాన్నిరన్తరమనువాహినీ బహ్మాహరజటాస్పృష్టిజహ్నూచ్ఛిష్టవివర్జితా॥ విరజేవాపరాభూమౌ శవపాంసుమలాపహా యత్ర పుణ్యాశ్రుతిర్నామతీర్థంపుణ్యవివర్ధనమ్॥ భవహానిర్నదీయత్ర సర్వేషాంభవహారిణీ। పాపనాశశ్చయత్రాస్తే సవనాద్రీతివిశ్రుతః॥ అముంవృషాద్రింమునయో నానాద్విజగణాయుతమ్ । శిఖరైర్ధాతుభిర్జుష్టం సంవసన్తేసమాశ్రితాః॥ మహారజతసఙ్కాశాః కేచిద్రజతసన్నిభాః । మఞ్జిష్ఠాపీతవర్ణాశ్చ కేచిన్మణివరప్రభాః॥ కేచిన్మరతకాభాశ్చ పుణ్యజాలార్కతేజసః । శ్వేతకేతకవర్ణాశ్చ కేచిత్ జ్యోత్స్నాసమప్రభాః॥ విరాజన్తేవృషాద్రేశ్చ శిఖరోదశధాతుభిః। భూషితో భూపతిరివ కిరీటైర్నార్కవర్చసా॥ నానామృగగణైర్వ్యాప్తస్తరక్షుగణైర్వృతః । దుష్టైరదుష్టైర్బహుభిరన్యోన్యమనహింసకైః॥ గజసింహాశ్వమహిషైర్భుజగైశ్చశిఖణ్డిభిః । శార్దూలవృషభైశ్చాపిహరిణైర్గవయైస్తథా॥ జపశ్చప్రసన్నైర్గోధైః ప్రియాళైర్వకుళైర్ధవైః । తిమిశైస్సిద్ధకైర్వాంశైరజోర్కైర్లవ్యకాదిభిః॥ చమ్పకారిష్టఖదిరైస్తమాలైస్తిలకైస్తథా । బదర్యామలకైర్నీపైర్వేత్రఖన్వనబీజకైః॥ పుష్పవద్భిఃఫలోన్నద్ధైర్వృక్షైర్వద్భిర్మనోరమైః) (மலயாத்ரேஸ்தூத்தரதோயோஜநைகாதசாந்தரே | ஸஹ்யஜாதக்ஷிதோநத்யாம்யோஜநஸப்தகே|| வ்ர்ஷபாத்ரிரிதிக்யாதோபூமேஸ்தந இவோச்ச்ர்த: | பர்வதாபசவச்சாஸ்யாபுரா

ஸௌபர்வதர்ஷப:|| ஆஸ்தேதிபூர்வஜாஸ்சாஹஸ்தஸ்மாத்வ்ர்ஷ
இதிச்ருத:| ச்ரேஷ்டாத்துபர்வதாநாஞ்சவ்ர்ஷபாத்ரிரிதீத்யபி|| ப்ர்தேஷ
திதர்மோரூபேண பூர்வ0தபஸிதிஷ்டதா | ஸ்வநாம்நாவ்ர்ஷபாத்ரீதி
ப்ரார்த்தயாமாஸதர்மராட்|| ஔநந்த்யாதபிஸர்வஸ்மாத்விபோஸ்சப்ரம
ணாதபி| பர்வதாநா0ககுத்மீதிவதந்திசபுராவித:|| அப்ரதர்ஷ்யத்வயோ
காச்ச வ்0ஹாத்ரிரிதிவிச்ருத: | கேசவஸ்யதுஸாந்நித்யாத்கேசவாத்
ரிரிதிஸ்ம்ர்த: | அநேகசதஸாஹஸ்ரைருத்யாநைர்மண்டிதோஹ்ய
ஸௌ|| தஸ்மாதுத்யாநசைலேதிமுநய:ப்ராஹுரஞ்ஜஸா | யந்மூர்
த்த்நிமணிமஞ்ஜீரபகவத்பாதநிஸ்ர்தா|| ஸரித்ப்ரவர்த்ததே புண்யர்
ஸ்ர்வஜந்மாகநாசிநீ | இஷ்டஸித்திரிதிக்யாதாபுத்திமுக்திப்ரதாயிநீ||
பகவத்பாதகமலாந்நிரந்தரஸுவாஹிநீ | பபௌஹரஜடாஸ்ர்ஷ்டிஜஹ்
நௌச்சிஷ்டவிவர்ஜிதா|| விரஜேவாபராபூமௌபவபாம்ஸுமலாபஹா|
யத்ரபுண்யாச்ருதிர்நாமதீர்த்த0புண்யவிவர்த்தநம்||பவஹாரீநதீயத்ரஸ
ர்வேஷாம்0பவஹாரிணீ|பாபநாசஞ்சயத்ராஸ்தேஸவநாத்ரீதிவிச்ருத:|
அமூ0வர்ஷாத்ரி0மூநயோநாநாத்விஜகணாயுதம்| சிகரைர்த்தாதுபிர்ஜு
ஷ்ட0ஸ0வஸந்தேஸ்மாச்ரிதா:||மஹாரஜதஸங்காசா:கேசித்ரஜதஸந்நிப
ா:|மஞ்ஜிஷ்டா:பீதவர்ணாஸ்வகேசிந்மணிவரப்ரபா:|| கேசிந்மரதாபாஸ
சபுண்யபாலார்க்கதேஜஸ: | ச்வேதகேதகவர்ணாஸ்சகேசித்ஜ்யோத்ஸ்
நாஸ்மப்ரபா:||விராஜந்தேவ்ர்ஷாத்ரேஸ்சசிகரோதஸதாதுபி:|பூஷிதோ
பூபதிரிவகிரீடைர்நார்க்கவர்ச்சஸா|| நாநாம்ர்கக்ணைர்யுக்தஸ்ஸதாரக்ஷக
ணைர்வ்ர்த: | துஷ்டைரதுஷ்டைர்ப்பஹுபி ரந்யோந்யமநஹி0ஸகை:||
கஜஸி0ஹாச்வமஹிஷைர்ப்புஜங்கைஸ்சசிகண்டிபி: | சார்த்தூலவ்ர்ஷ
பைஸ்சாபிஹரிணைர்க்கவயைஸ்ததா|| ஜம்ப்வாம்ரபநஸைர்லோத்த்
ரை: ப்ரியாளைர்வகுளைர்த்தவை:|திமிசைஸ்திபுகைர்வ0சைரங்கோலை
ர்ஹவ்யகாதிபி:|| சம்பகாரிஷ்டசரணைர்மதூகைஸ்திலகைஸ்ததா | பதர்
யாமலகைர்நீபைர்வேத்ரதந்வந்பிஜகை:|| புஷ்பவத்பி:பலைர்நத்தைர்
மேகவத்ப்ர்மநோரமை:) என்று ஏவமாதிகளான வைபவங்களையநு
பவியாநின்றுகொண்டு அதுக்குமேலே, నశక్యమస్యమాహాత్మ్యంవక్తుంవర్షశతై
కపి | యస్మిన్వసతిసర్వాత్మానాసుదేవస్సనాతనః|| అస్మిన్ దివ్యమహాశ్చర్యేపుణ్యేపర్వత
సత్తమే | కన్దరేషుచరమ్యేషుశిఖరేషుశుభేషుచ|| గుహాస్వపిచసర్వాసునికుఞ్జేషుశుభేషుచ|
అన్యేష్వపిచదేశేషురమ్యేషుశుభదాయిషు|| స్వేచ్ఛయారమతేనిత్యంశ్రియాసార్ధంసురేశ్వ
రః | భగవాన్ భూతభవ్యేశస్సుభటూరుతసేవితః|| యఇదంమనసాధ్యాయన్ భక్తానాంపర
మంహితమ్ | ససర్వభూతస్సర్వాత్మాతస్మింశ్చరమతేచ్యుతః|| అస్మిన్ దివ్యమహాపుణ్యేతత్పా
దతలపీడితే| దేవ్యాతయాశ్రియాయుక్తోనారాయణగిరాయథా) (நசக்யமஸ்யமாஹா
த்ம்ய0வக்து0வர்ஷசதைரபி | யஸ்மிந்வஸதிஸர்வாத்மாவாஸுதேவஸ்ஸநா
தந:|| அஸ்மிந்திவ்யேமாஹாஸ்சர்யேபுண்யேபர்வதஸத்தமே|கந்தரேஷு
சரம்யேஷுசிகரேஷுசுபேஷுச|| குஹாஸ்வபிசஸர்வாஸுநிகுஞ்ஜேஷு

சுபேஷுச | அந்யேஷ்வபிசதேசேஷுரம்யேஷுசுபதாயிஷு|| ஸ்வேச்
சயாரமதேநித்ய0ச்ரியாஸார்த்த0ஸுரேச்வரம் | பகவாந்பூதபவ்யேஸ
ச்சுபமாருதஸேவித:|| யஇத0ஸமாத்யாயந் பக்தாநா0பரம0ஹி
தம் | ஸஸர்வபூதஸ்ஸர்வாத்மாதஸ்மி0ஸ்சரமதேச்யுத:|| அஸ்மிந்திவ்யே
மஹாபுண்யேதத்பாததலபீடிதே| தேவ்யாதயாச்ரியாயுக்தோநாராயண
கிரௌயதா) என்று – திருமலையுள்ளப்ரதேசங்களெல்லாவற்றிலும்
பரமஸ்வாமிகளும் பெரியபிராட்டியாரும் விஹரித்தருளும்படியையும்
அநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு விஸ்மிதஹ்ர்தயராய்ஸந்தோஷத்துடனே
அவர்கள்விஹரிக்குமிடமானதிருமாலிருஞ்சோலைமலையைவலஞ்செய்து,
அங்குண்டான * ஆயிரமாறுகளும் சுனைகள்பலவாயிரமும் ஆயிரம்
பூம்பொழிலையும் ஸேவித்து, அதில் * அயன்மலை* புறமலைகளையும்
அவலோகியாநின்றுகொண்டு, அநந்தரம், (మాతృకాసర్వతీర్థానాంమహా
పాతకనాశినీ|సానూపురనదీనామగఙ్గాపదతివైష్ణవీ|| శిఞ్జానమణిమఞ్జీరసున్దరంపాదపఙ్కజమ్|
పరిగృహ్యభపాణిభ్యాంప్రక్షాళయతిపద్మభూః||తత్పాదభూషామఞ్జీరసఙ్గినీపరినిస్సృతా |మఞ్జీరా
ఖ్యానదీజాతాబ్రహ్మణాపూజితాశుభా|| ఋషభాద్రింసమాశ్రిత్య సతతంసంప్రవర్తతే| తస్యా
దర్శనమాత్రేణసర్వపాపైఃప్రముచ్యతే|| స్పర్శనప్రాశనస్నానైఃకింపునస్సాధుసత్తమాః|తస్యాం
స్నాత్వాస్మరన్ విష్ణుం ఋషభాద్రినివాసినమ్) (மாத்ர்காஸர்வதீர்த்தாநா0 மஹா
பாதகநாசிநீ | ஸாநூபுரநதீநாமகங்காபததிவைஷ்ணவீ|| சிஞ்ஜாநமணி
மஞ்ஜீரஸுந்தர0பாதபங்கஜம்| பரிக்ர்ஹ்யாதபாணிப்யா0 ப்ரக்ஷாளயதி
பத்மபூ:||தத்பாதபூஷாமஞ்சீரஸங்கிநீபரிநிஸ்ர்தா|மஞ்சீராக்யாநதீஜாதா
ப்ரஹ்மணாபூஜிதாசுபா|| ரிஷபாத்ரி0ஸமாச்ரித்யஸந்தத0ஸம்ப்ரவர்
த்ததே| தஸ்யாதர்சநமாத்ரேணஸர்வபாபை:ப்ரமுச்யதே||ஸ்பர்சநப்ரா
சநஸ்நாநை:கிம்புநஸ்ஸாதுஸத்தமா: | தஸ்யா0ஸ்நாத்வாஸ்மரந்விஷ்
ணு0 ரிஷபாத்ரிநிவாஸிநம்) என்னும்படி அதுலவைபவத்தையுடைத்
தாய் த்ரிவிக்ரமனுடைய துலாகோடிஸம்பவையான திருச்சிலம்பாற்
றிலேநீராடித் திருத்வாதசநாமங்களையும்தரித்து முதலிகளுடனேகூட
வெழுந்தருளுகிறவர் ;

(అతులాపితులాకోటిసమ్భూతాత్రిపథాపగా | భూధరేస్మిన్ సదోద్యానతరుమూల
నిషేవిణీ|| యూధికాజాతికమల కల్హారవనశాలినీ | ప్రియేవసున్దరేశస్యవనశైలనివా
సినః|| కన్యాపయోనిధేర్దివ్యాభ్రాన్తపాదాశ్రయాఇవ | క్రాన్తత్రిలోకపాదాబ్జసంవాహిత
కరామ్బుజా|| దృశ్యతేయత్రమునిభిర్ముక్తాదామవిభూషితా) (அதுலாபிதுலாகோடி
ஸம்பூதாத்ரிதஹாபகா | பூதரேஸ்மிந்ஸதோத்யாநதருமூலநிஷேவிணீ||
யூதிகாஜாதிகமலகல்ஹாரவநசாலிநீ | ப்ரியேவஸுந்தரேசஸ்யவநசை
லநிவாஸிந:|கந்யாபயோநிதேர்திவ்யாப்ராந்தபாதாச்ரயாஇவ|க்ராந்த
த்ரிலோகபாதாப்ஜஸம்வாஹிதகராம்புஜ || த்ர்ச்யதேயத்ரமுநிபிர்முக்
த்தாதாமவிபூஷிதா) என்று அலங்காரகரனலனுக்கும் அலங்காரபூத
மாய், (வானகமும்மண்ணகமுமளந்த திரிவிக்கிரமன்சிலம்பு) என்னும்

படியான சிலம்பிலேயுண்டான திருச்சிலம்பாற்றிலே தலைநீர்ப்பாய்ச்சலிலேவளர்ந்துபோருகிற * பச்சிலைநீள் கமுகும் பலவுந் தெங்கும் வாழைகளும் * மன்னுகேதகிசூதகம்முதலான பலவ்ருக்ஷங்களையும் * புன்னை செருந்தி*செண்பகம்முதலான திருப்பூமரங்களையும், அதில் படருகிற முல்லை கருமுகை மல்லிகைமுதலான பூங்கொடிகளையும், அதில் தாமரை செங்கழுநீர்நெய்தல்முதலான நீர்ப்பூக்களையும், அதில் * சேலுகளாநிற்கும்படியையும், இவற்றையெல்லாம் வர்த்திப்பித்துக் கொண்டுபோருகிற ஸ்வர்த்துநியான திருச்சிலம்பாற்றையும் ஸேவியா நின்றுகொண்டு செல்லுகிறவளவிலே, அதில் ப்ரஸந்நஸமமானஸௌமநஸ்யத்தையுடையராய் அதில் தெளிவுபோலே ப்ரஸந்நமான திருவுள்ளங்களையுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எதிர்கொண்டு திருவடிகளிலே ஸேவிக்க ;

அவர்களையும், "தெள்ளியார்பலர்" என்று திருவுள்ளமுகந்து ஆதரித்து * மாலிருஞ்சோலைப்பதியான ஸ்ரீயபதியைச்சென்று கிட்டி ஸேவித்து, அதில் திருநாராயணப்பொய்கையிலே தீர்த்தமும் ஸ்வீகரித்துத் திருமாலையாண்டான்திருமாளிகையேறவெழுந்தருளி அவரைத்தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க; அவரும், அப்யுத்தாநப்ரணாமாதிகளாலே பஹுமாநம்பண்ண ; பின்பு அவருடனேகூடப்புறப்பட்டருளித் திருத்தோரம்வழியாக அடிவாரத்திலேசென்று ஸேவித்துப் படிகடந்தேறி,* அழகர்தங்கோயிலிலேபுக்குஸேவாக்ரமத்தினடைவே சடகோபன்முதலாக சேனையர்கோனளவும் ஸேவிக்குமிடங்களையும்ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி, அநந்தரம், (సోమచ్ఛన్దవిమానస్థం సున్దరం దదృశే తతః । స్ఫాటికై రత్నసఙ్ఘాతై ర్కృతవేద్యన్తరస్థితః॥ ఇన్ద్రనీల ఇవాభాతి వనశైలపతిర్హరిః । మణిమఞ్జుళమఞ్జూషాభూషణాయుధవిగ్రహః॥ చారుబాహురుదారాఙ్గస్తపనీయస్సువిగ్రహః । దృష్ట్వాత మద్భుతం రూపం పీతకౌశేయవాససమ్॥ బాలార్కశతసాహస్రమకుటేనవిరాజితమ్ । ఆపాదమౌళిపర్యన్తమభిజాతాఙ్గసున్దరమ్) (ஸோமச்சந்தவிமாநஸ்தம்ஸுந்தரம்ததர்சேததः। ஸ்ப்பாடிகைரத்நஸங்காதைக்ர்தவேத்யாந்தரஸ்த்திதः ॥ இந்த்ரநீல இவாபாதிவநசைலபதிர்ஹரிः । மணிமஞ்சுளமஞ்ஜூஷாபூஷணாயுதவிக்ரஹः ॥ சாருபாஹுருதாராங்கஸ்தபநீயஸ்ஸுவிக்ரஹः । த்ருஷ்ட்வாதமத்புதம்ருபம்பீதகௌசேயவாஸஸம்॥ பாலார்க்கசதஸாஹஸ்ரமகுடேநவிராஜிதம் । ஆபாதமௌளிபர்யந்தமபிஜாதாங்கஸுந்தரம்) என்றும், (లావణ్యామ్బునిధిం శ్రీశం శ్రియాప్రాఢవక్షసమ్ । సున్దరం వనశైలస్య సౌమ్యబాహుసమాహ్వయమ్॥ ప్రణతార్తిహరం సమ్యక్ పరమస్వామినం విభుమ్) (லாவண்யாம்புநிதிம்ஸ்ரீசம்ஸ்ரியாப்ராஙுடவக்ஷஸம் । ஸுந்தரம்வநசைலஸ்யஸௌம்யபாஹுஸமாஹ்வயம்॥ ப்ரணதார்த்திஹரம்ஸம்யக்பரமஸ்வாமிநம்விபும்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே – ஸுந்தரவல்லியாரை முந்துறஸேவித்து, அவள்புருஷகாரமாக ஸோமச்சந்த

விமாநத்திலே ஸௌம்யரூபைகளான ஸ்ரீபூமிகளுடனே, ஸோமவத்ப்ரியதர்சநராயெழுந்தருளியிருக்கிற * திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற பரமஸ்வாமிகளையும், * மந்தரம்நாட்டியன்று மதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளுடையனாய்த் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற சுந்தரனை வழகரையும், "வணங்கித்தொழ" என்கிறபடியே திருவடித்தொழுது, அநந்தரம், * முடிச்சோதியிற்படியே திவ்யாவயவ திவ்யபூஷண திவ்யாயுதாதி சேர்த்திகளிலே ஆழங்காற்பட்டநுபவித்து, அதுக்குமேலே (மறையாயநால்வேதத்துள்நின்றமலர்ச்சுடரை) என்றும், (மெய்ஞ்ஞானவேதியன்)என்றும் சொல்லுகிறவனுடையவேதவேத்யத்வத்தை, (నారాయణపరోజ్యోతిః) (நாராயணபரோஜ்யோதிः) என்றும், (திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற நலந்திகழ்நாரணனை)என்றும், (பரஞ்சோதிநீபரமா) என்றும், (மறையுரைத்ததிருமால்) என்றும், (హ్రీశ్చ తేలక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ) (విష్ణువక్షస్థలాలయామ్) (ஹ்ரீச்சதேலக்ஷ்மீச்சபத்ந்யௌ) (விஷ்ணுவக்ஷஸ்த்தலாலயாம்)என்கிறலக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை, (திருமாலை) என்றும், (பூவின்மேல்மாதுவாழ்மார்பினாய்)என்றும், (ஏறுதிருவுடையான்)என்றும், (నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేఖేవభాస్వరా) (நீலதோயதமத்யஸ்த்தாவித்யுல்லேகேவபாஸ்வரா)என்றுவிக்ரஹயோகதத்காந்திகளை, (நீலமுண்டமின்னன்ன மேனிப்பெருமான்)என்றும், (புயல்மழைவண்ணர்)என்றும், (சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுன்திருமேனியொளி)என்றும், (முடிச்சோதி)என்றும், (மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய்) என்றும், அத்தோடேசேர்த்து, (తస్యమహారజతంవాసః) (தஸ்யமஹாரஜதம்வாஸः) என்கிறவிக்ரஹசோபாவஹமான பீதாம்பரதூத்வமாகிற பீதகவாடையுடையை(சோதியாடை)என்றும், (విష్ణోఃపదేపరమేమధ్వఉత్సః)(விஷ்ணோஃபதேபரமேமத்வஉத்ஸः) என்றுஉக்தமான் * தேனேமலருந் திருப்பாதத்தை, (நின்மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்) என்றும், (அடிச்சோதி நீநின்றதாமரையாயலர்ந்ததுவோ) என்றும், (சங்கத்தழகர்)(அறமுயலாழிப்படையவன்) (வலம்புரியாழியனை) என்றும், (ఆస్యముఖమ్) (அஸ்யமுகம்) என்கிறத்துக்காபரணமாய், (తస్యయథాకప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ) (தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ)என்றும் புண்டரீகாக்ஷத்வத்தை, (கட்டுரைக்கில் தாமரைநின்கண்) என்றும், (செங்கமலமந்தாஞ்சேர் வெங்கதிரோர்க்கல்லாலலராவால்) என்கையாலே–அவனாலே அலர்த்தப்பட்டு(பங்கயமாமலர்க்கண்பரனை யெம்பரஞ்சுடரை) என்றும், (மதுவார்தண்ணந்துழாயான் முதுவேதமுதல்வன்)என்கிறவேதப்ரதிபாத்யனனெவொப்பனையழகை, (போதுவாழ்புனந்துழாய்முடியினாய்)என்றும், (యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) என்றும், (సత్యంజ్ఞానమ్) (ஸத்யம்ஜ்ஞாநம்) என்றும் ஸர்வநிர்வாஹகமான (முந்துவேதமுதல்வன்)என்கிற ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநத்தையும், அதுக்கு மாச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும்,

(வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்ருய்) என்றும், (மாருஞானமாய்முழுதுமாய் முழுதியன்ருய்) என்றும் இத்யாதிச்ருதிஸூக்திகளையும், அந்தச்ருத்யர்த்தமான ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளையும்சேர்த்து, இப்படி * வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்தவிளக்கை * வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிச்சிதார்த்தராய் வேதாந்தாசார்யரான தாமுமநுபவித்து, * த்யாஜ்யதேஹவ்யாமோஹம் மருள்கள்கடியும் மயல்மிகுபொழிலிலே தழைக்கும்படியையுமநுபவித்து, பின்பு, (தேனேபாலே கன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனே) என்று-அவனுடைய (సర్వరసః)(ஸர்வரஸ:)என்கிறரஸ்யதையிலேரஸிகராய்ரஸித்து,(సర్వగన్ధః)(ஸர்வகந்த:)(வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி)என்னும்படியானவனுக்குநாறுநறும்பொழிலில்பெண்பிள்ளைவாய்நேர்ந்துபராவிவைத்ததைஅக்குடியில்பிறந்ததாம் நடத்துவாராக அப்படியேநாடித்தேடிநடத்தி அவன் கைக்கொண்டமுதுசெய்தருளினதுக்கு கைக்கூலியாக,(பின்னுமாளுஞ்செய்வன்) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, " இவையெல்லாம் நித்யமாகக்கொண்டருளவேணும்" என்று திருப்பல்லாண்டை யநுஸந்தியாநிற்கிறவளவிலே, பரமஸ்வாமிகளும் தம்முடைய பரமக்ர்பையாலே விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள ; க்ர்தார்த்தராய்ப்புறப்பட்டருளி அங்கு அநுகூலரானவர்களைத் திருவாராதநமாராயும்படி நியமித்தருளி அங்கேராமாநுஜமடமுண்டாக்கி, மேல் இளையாழ்வான் திருத்தோப்பு முதலாக அநேகந்திருத்தோப்புகளை அதிசயமாகவுண்டாம்படி ஸங்கல்பித்தருளி, அவ்விடத்திலே * எல்லாவிடத்திலு மெங்கும்பரந்து பல்லாண்டொலிசெல்லாநிற்கும்படியாக அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத்திருத்தியிருத்தித் தாமும்திருப்பால்லாண்டவதரித்த, "கூடல்" என்கிறமதுரையிலே செல்லுவாராகவொருப்பட்டு,

—✻—

உடையவர், தென்மதுரையில், கூடலழகரை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளியது.

(వృషభాద్రిం హరేః క్షేత్రం దక్షిణాం మధురాం తథా) (வ்ருஷபாத்ரிஂஹரே க்ஷேத்ரஂதக்ஷிணாஂமதுராஂததா) என்றும், (కృతమాలాతటే రమ్యే కదళీషణ్డమణ్డితే। విమానే విశ్వకర్మీయే సదా సన్నిహితో హరిః॥ ఆదౌ కృతయుగే ధాత్ర్యా ప్రార్థితః పరమేష్ఠినా। కారణాదిహ వైకుణ్ఠాదాగతో విష్ణురవ్యయః॥ విమానే నతరణ్యాన్తు సేవితస్సనకాదిభిః। సూర్యకోటిప్రతీకాశం నిర్మితం విశ్వకర్మణా॥ అధిష్ఠాయ హరిస్సాక్షాద్విమానం పాణ్డ్యభూమిషు। భూమ్యోపకణ్ఠమాలిఙ్గ్య సరసీసాగరం సరిత్॥ మాలా ఇవ కృతా యస్యాః కృతమాలేతి సా శ్రుతా। క్షీరోదే మణ్డలే భానోర్వైకుణ్ఠాత్కారణాత్పునః॥ మధురాయాం పురే గోష్ఠ్యాం అష్టాఙ్గం విష్ణుమన్దిరమ్। అధిష్ఠాయ విమానం తదాసీనం

సున్దరం హరిమ్॥ శ్రియా భూమ్యా సమేతం తత్పార్శ్వయోరుభయోరపి) (க்ர்தமாலாதடேரம்யேகதளீஷண்டமண்டிதே। விமானேவிச்வகர்மீயேஸதாஸந்நிஹிதோஹரி:॥ ஆதௌக்ர்தயுகேதாத்ர்யாப்ரார்த்திதஃபரமேஷ்டிநா। காரணாதிஹவைகுண்டாதாகதோவிஷ்ணுரவ்யய:॥ விமானேநதரண்யாந்து ஸேவிதஸ்ஸநகாதிபி:। ஸூர்யகோடிப்ரதீகாசஂநிர்மிதஂவிச்வகர்மணா॥ அதிஷ்டாயஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்விமாநஃபாண்ட்யபூமிஷு। பூம்யோபகண்டமாலிங்க்யஸரஸீஸாகரஂஸரித்॥ மாலாஇவக்ர்தாயஸ்யா: க்ர்தமாலேதி ஸாச்ருதா। க்ஷீரோதேமண்டலேபானோர்வைகுண்டாத்காரணாத்புந:॥ மதுராயாஂபுரேகோஷ்ட்யாஂ அஷ்டாங்கஂவிஷ்ணுமந்திரம் । அதிஷ்டாயவிமானந்ததாஸீநஂஸுந்தரஂஹரிம் ॥ ச்ரியாபூம்யாஸமேதஂதத்பார்ச்வயோருபயோரபி). என்றும் அதிசயாவஹமாகச்சொல்லப்படுகிறதென்மதுரையேறவெழுந்தருளி, அவ்வூரில் " க்ர்தமாலை" என்கிற நதியிலே க்ர்தகார்யராய் குதூஹலத்துடனே உள்ளேசென்று, " திருப்பல்லாண்டவதரித்தஸ்த்தலம்" என்று அவ்விடத்தைமிகவுமாதரித்தருளி* கூடலுங்கோயில்கொண்ட கூடலழகிய பெருமாளையும் * மல்லாண்டதிண்டோளரையும், " பல்லாண்டுபல்லாண்டு" என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி, பின்பு " சங்கத்தார்" என்றுசொல்லப்பட்ட பாண்ட்யவித்வஜ்ஜநங்களோடே, (ராமநுசன்மிக்கபண்டிதன்)என்னும்படியான தாம்வாதஞ்செய்து ஜயித்து பட்டர்பிரானைப்போலே எட்டவொண்ணாதபெருமையையுடையராய்ச்சென்று, * தாளதாமரையிலே உத்தமான * தோளுமோர்நான்குடைச்சுரிகுழல் கமலக்கண்கனிவாய் காளமேகத்தினுடைய மார்க்கபந்துசைத்யத்தையும் மண்டியநுபவித்து தாபத்ரயங்கள்தீர்ந்து * கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்து புறப்பட்டுவழிநடையிலே * விரும்பாதகான்விரும்பி வெயிலுறைப்பவெழுந்தருளினவிடாயெல்லாம் திருத்தண்காலிலே கால்தாழ்ந்துஸேவித்து விச்ரமித்து விடாய்தீர்ந்து;

—✻—

உடையவர், பெரியாழ்வாரையும் வடபெருங்கோயிலுடையானையும் மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலேசெல்லுவதாகப்புறப்பட்டு நடந்துபோருமளவில் முதலிகளைப்பார்த்து, (முத்தூரும்வெண்ணகையாய்! கடந்தோம் முதுபாலைநிலம் । எத்தூரம்போரும் முன்செல்லுகின்றதூரமெனிலிரண்டு। செய்த்தூரம்போருந் திருமல்லிநாட்டுறைந்தவில்லி । புத்தூரும் பச்சைத்துழாய்மணநாறிய பொய்கையுமே) என்கிறபடியே இடமணித்து என்றுதேற்றியருளி, அநந்தரம், (மென்னடையன்னம்பரந்து விளையாடும்வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடிகாண்பதோராசையினால்)என்று அங்கேபுக்குத் திருமுக்குளத்திலேநீராடித்

திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி வடபெருங்கோயிலைநோக்கி யெழுந்தருளி அங்கே வில்லிபுத்தூர்பட்டர்பிரானை வேண்டப்பாட்டையுடையபெரியாழ்வாரையும், (గురుముఖమనధీత్య) (குருமுகமநதீத்ய)என்று தொடங்கி, (విష్ణుచిత్తంనమామి) (விஷ்ணுசித்தஂநமாமி) என்றுஸேவித்து, (ஆளுமாளர்) என்கிறவனுடைய தனிமைதீர திருப்பல்லாண்டுமுகத்தாலே ஆட்செய்தருளுமவராகையாலே தாமும் அவர்க்கு ஸ்தோத்ரிகளாய் மங்களாசாஸநபரரையுண்டாக்கி * திருத்தித்திருமகள்கேள்வனுக்காக்குமவராகையாலே அவர்க்குமுகவிகாஸஹேதுபூதராய், அவர் புருஷகாரமாக, (படுத்தபைந்நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே) என்றும், (மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்து வேதப்பிரானார்கிடந்தார், பைக்கொண்டபாம்பணையோடும் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே" என்றும் வேதப்ரதிபாத்யராய் உபகாரகராய் சேஷசாயியாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுமவராய், * வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தர்க்கு நித்யமங்களாசாஸநவிஷயமான வடபெருங்கோயிலுடையானைத் தாமும் அப்படியேமங்களாசாஸநம்செய்தருளி;

உடையவர், ஆண்டாளையும் ரங்கமன்னாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளியது.

அநந்தரம், அங்குநின்றும்போந்து, * அன்னவயல்புதுவையாண்டாளான ஆழ்வார்திருமகளாரையும் மன்னனாரையும் அவரைவிரைந்துகொண்டுவந்த * விநதைசிறுவனை சேர்த்தியையும், (రంగేంద్రశ్చరణాదితత్తనుశ్శ్రేస్వయంసుందరో బద్ధశ్చంపకదామతఃకుచతటే మక్షోజ్ఞనాద్రీశ్వరః। భోగాపాటవలజ్జయావటమహాధామాఫణీంద్రేపతద్రమ్యేశ స్తవవిస్మితేనమనసాగోదేపరంతిష్ఠతి)(ரங்கேந்த்ரசரேணதாடிததநுஃஸேஹேஸ்வயஂஸுந்தரோ பத்தஸ்சம்பகதாமதஃகுசதடேமக்ஷோஞ்ஜநாத்ரீச்வர:।போகாபாடவலஜ்ஜயாவடமஹாதாமாபணீந்த்ரேபதத்ரமேசஸ்தவ விஸ்மிதேநமநஸாகோதேபரஂதிஷ்டதி)என்றும்ஸேவித்து, (வாழிதிருப்பாவைபாடும்மடப்பாவை, வாழியரங்கமணவாளர், வாழியென, மாடுநிற்கும்புள்ளரையன் வாழிபெரியாழ்வார், பாடுநிற்கும்வேதாந்தப்பா) என்றுமங்களாசாஸநம்பண்ணி, இப்படி நிரவதிகவைலக்ஷண்யத்தையும் நிரவதிகவைபவத்தையுமுடையராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு விஸ்மிதராய், விசேஷித்து * செம்மையுடையதிருக்கையால்தாள்பற்றி) என்றுபற்றப்படுமதாய்*பாடகமேயென்னப்படுமதான*பாடகஞ்சேர்மெல்லடிகளையும், "ஆடையுடுப்போம்" என்று அவனுடுத்த*பீதகவண்ணவாடையையும், அன்றிக்கே, * மந்திரக்கோடியுடுத்தபடியையும் என்கைப்பற்றி அவன் கையைப்பற்றப்படுமதாய் * சூடகத்தோடேகூடின * வெள்ளிவளைக்கையையும் அதிலே

கழுநீர்பிடித்தவழகையும் அத்தோபாதிதோள்வளையோடேகூடி அழகிதாய் மருங்கிலேநீட்டிநேரேபொகட்ட மற்றத்திருக்கையழகையும், * கொம்மைமுலையுமிடையும், " ஊனுடையாழிசங்குத்தமற்கென்றுன்னித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள்)என்றுகொண்டாடுமதானதிருமுலைத்தடங்களையும், அதில் அவன் தங்கும்படியான குங்குமக்குழம்பின் எழிலையும், அதின்மேலே (பல்கலனும்யாமணிவோம்) என்கிறபடியே அவன் பூட்டப்பூட்டின பலபல ஆபரணங்களையும், அதின்மேலாய் * காறைபூணும் கண்டத்தினழகையும், அதுக்குமேலே, (செவிப்பூவே) என்று அவன் தோள்களுக்கு அடையாளமானவற்றோடேகூடின திருச்செவிமலர்களையும், அவன் விரும்பிப்போருமதான * முத்தன்னவெண்முறுவல்செய்யவாயையும் அதினழகுக்குமேலே குமிழழகைக்கொள்ளைகொள்ளும்கொடிமூக்கையும், அத்தோடேசேர்ந்து செவியளவும் வளர்ந்து, (இனவேல்நெடுங்கண்கள்) என்றும், (என்பொருகயல்கண்ணிணை) என்றும் சொல்லப்படுகிற திருக்கண்களையும், அதுக்குமேலான * நன்னுதலையும்*திங்கள்திருமுகத்தையும், (குழல்கோதை) என்னும்படியான மயிர்முடியையும் மணமாலைசூடினகோலத்தோடேநிற்கிற * சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியை * பதிஸம்மாநிதமான வடிவழகை பாதாதிகேசாந்தமாகஸேவித்து, (மெல்லியபஞ்சடியும் துவராடையும் மேகலையும், வல்லியைவென்றமருங்குமுத்தாரமும் வநமுலையும், சொல்லியவண்மையும் வில்லிபுத்தூரம்மைதோளழகும், முல்லையைவென்றநகையுமெல்லாமென்றன்முன்னிற்குமே)என்றுஏவஂவிதாகாராவயவசோபைகளினாலே பர்த்தர்வாத்ஸல்யத்தையுடைய * சூடிக்கொடுத்தவள்தொல்லருளால்வாழ்கின்ற வள்ளலிராமாநுசனாயிற்க ; அவரும், "நம்கோயிலண்ணர்"என்று ஒருகுடிப்பிறப்பாகவெண்ணி,(என்னைமார்தாம்) என்று கனாக்கண்ட இழவெல்லாந்தீர ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு உகந்தருளும்படிக்குத் திருப்பரியட்டம் திருவாபரணங்கள்முதலான வரிசையும்ஸமர்ப்பித்து, (அதின்பின்னே பாற்சோறுமூடநெய்பெய்து முழங்கைவழிவாரும்படி அமுதுசெய்தருளுகைக்கு உசிதமானபதார்த்தங்களையும் அழைப்பித்து அப்படியே அவற்றைநன்றாகச்சமைப்பித்துப்பிறந்தகத்துச்சீராட்டுப்படியாக அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, (గోపస్త్రీకులమధగోదయోపతిష్టంకృష్ణంప్రణవమివాచకారజప్యమ్।సత్రింశత్పరిమితపద్యమార్గశీర్షంప్రారబ్ధోత్సవసమయోచితంప్రసిద్ధమ్) (கோபஸ்த்ரீகுலமதகோதயோபதிஷ்டஂக்ருஷ்ணாஂகஂப்ரணவமிவாசகாரஜப்யம்।ஸத்ரிஂசத்பரிமிதபத்யமார்க்கசீர்ஷஂப்ராரப்தோத்ஸவஸமயோசிதஂப்ரஸித்தம்)என்னும்படியானதிருப்பாவையையுமநுஸந்தித்து, "భూంభూమ్యైనమః" "பூஂபூம்யைநம:" என்று ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியவதாரமென்று ஆதரித்துஸேவித்து ப்ரஸாதஸ்வீகாரஞ்செய்து அவளநுமதியுடனே அவளையும் அவளையரையும் போலேக்ருஷ்ணபக்தராய், வைஷ்ணவஸந்தானத்துக்கெல்லாம், (ఆద్యస్య

గ్రకులపతే:) (ஆத்யஸ்யநகுலபதே:) என்று — ப்ரதமாசார்யராய்குலநாதருமான பெருமையையுடையருமாய், அத்தாலே "ஆண்டாளுக்கு பெரியவையரான நம்மாழ்வாரைத்திருவடித்தொழவேணும்" என்னும் த்வரையையுடையராய்ப்புறப்பட்டு எழுந்தருளி;

—※—

உடையவர், திருப்புளிங்குடிமுதலிய திவ்யதேசங்களை மங்களா சாஸநஞ்செய்தருளியது.

* நல்லார்நவில்குருகூர்நகரர்ன (புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்துவைகுந்தத்துள்நின்று) என்கிறதிருப்பதிகளையும்ஸேவித்து அவ்விடங்களிலேநிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகிற அவனுடையபோக்யபாகத்வரையையும் * பண்டைநாளில் பலாநுபவபரம்பரையையும் ஆழ்வாரதரித்தருளினைப்போலே தாமுமாதரித்தருளி அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, * (மண்ணில்வைகுந்தமான மாயவன்மகிழ்ந்துநிற்கும், எண்ணியபதிகள்கண்டு புளிங்குடிச்செல்லுமெல்லை, அண்ணிதாய்நின்றதாங்கோரர்ச்சகன்கன்னிதன்னை, புண்ணியநகரின்தூரமெத்தனைபோதுமென்ன; கன்னியுமெதிராசன்றன்கழல்தொழாக்காரிமாறன், சொன்னவாய்மொழி முன்னோதவில்லையோதுறந்தயோகி, நன்னலமிசைந்தபாட்டையெண்ணி யித்தலத்தின்வண்மை, பன்னுதற்கரிதென்றுள்ளமுகந்தந்தப்பதியில்தங்கா; மங்கைக்கங்காழிசாத்தித்திருவுளமகிழ்ச்சியோடு, மங்கமுதுகந்துபின்னர்அப்புறம் குருகைநண்ணி, சங்கணித்துறையில்மூழ்கிச்சார்ந்தமால்தனையும்போற்றி, எங்கள்சீர்ச்சடகோபன்றனிணைமலர்ச்சரண்கொடேத்த) என்று திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளினவளவிலே, புளிங்குடியில் தெருத்தலையிலே அதிபாலையான அபலையைக்கண்டு, " திருநகரியெத்தனைதூரமுண்டு" என்று அவளைப்ரச்நம்பண்ண ; அந்த அர்ச்சகபுத்ரி அவிதூரவிப்ரக்ருஷ்டமான ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியான (கொடுவினையேனும்பிடிக்க * நீயொருநாள் கூவுதல் வருதல்செய்யாயே) என்கிற பாசுரமுகத்தாலே கூப்பிடுதூரமென்கிறத்தைஸூசிப்பிக்க ; தந்முகேந அத்தைக்கேட்டு அதிலேவித்தராய் அவளைவிசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி அவள் க்ருஹத்திலேதளிகைக்குத் திருப்போனகஞ்சமைக்கும்படி நியமித்தருளி அங்கேதாமும் முதலிகளும் அமுதுசெய்தருளி அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்து, மற்றைநாள் (க) ப்ரபாதஸமயத்திலே வகுளபூஷணபாஸ்கரதர்சந விகாஸோந்முகராய்ப்புறப்பட்டு, ஸ்ரீபாகவதமஹாபுராணோக்த வைபவத்தையுடையராம் மஹாபாகவதோத்தமராய் பக்தாத்மநாபகவதபராவதாரராயிருக்கிற பராங்குசவைபவங்களை பௌராணிகரான தாமும் பராமரிசியாநின்றுகொண்டு;

—※—

உடையவர், திருக்குருகூரில் நம்மாழ்வாரையும் பொலிந்துநின்ற பிரானையும் மங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

(తామ్రపర్ణీనదీయత్ర) (தாம்ர்பர்ணீநதீயத்ர)என்றுப்ரதமோபாத்தமாகவெடுக்கப்பட்டதாய், மற்றும் (అగస్త్యాశ్రమశృఙ్గాద్దలా స్మలయాహ్వయాత్।ఉద్భూతాంతామ్రపర్ణ్యాఖ్యాంనదీంనిర్ధూతకల్మషామ్॥ఆసాద్యాగస్త్యముఖ్యాదిపుష్కరాణిచసర్వశః।తతఃపుణ్యంమహాస్థానంనగరీంక్షేత్రముత్తమమ్॥ నిలయంవేదవిదుషాంశాస్త్రాచారరతాత్మనామ్ । తస్మిన్ స్థానేమహాపుణ్యేపూర్ణస్థితిసమాహ్వయః॥విరాజతేవిశాలాక్షోభగవాన్ భక్తవత్సలః)(அகஸ்த்யாச்ரமச்ருங்காந்தாதசலாந்மலயாஹ்வயாத்।உத்ப்பூதாம் தாம்ர்பர்ண்யாக்யாம்நதீம்நிர்த்தூதகல்மஷாம்॥ ஆஸாத்யாகஸ்த்யமுக்யாதிபுஷ்கராணிசஸர்வச: । தத:புண்யம்மஹாஸ்த்தாநம்நகரீம்க்ஷேத்ரமுத்தமம்॥நிலயம்வேதவிதுஷாம்சாஸ்த்ராசாரரதாத்மநாம்। தஸ்மிந்ஸ்த்தாநே மஹாபுண்யேபூர்ணஸ்த்திதிஸமாஹ்வய:॥ விராஜதேவிசாலாக்ஷோபகவாந்பக்தவத்ஸல:) என்கிறபடியேதிருப்பொருநலருகான திருநகரியேறவெழுந்தருளி, (இதுவோதிருநகரியிவ்வாறே தண்பொருநல், இதுவோபரமபதத்தெல்லை, இதுவோதான், வேதந்தமிழ்செய்தமெய்ப்பொருட்கு முட்பொருளாய், ஓதுஞ்சடகோபனூர்) என்கிறபடியே விஸ்மயத்துடனே தேசகௌரவத்தையநுபவித்து, அநந்தரம் திருச்சங்கணித்துறையிலே ஸசிஷ்யராய் நீராடி, சுத்தஸ்வபாவரானவர்களுக்கெல்லாம் ச்ரேஷ்டராய் ஒருநீராகக்கூடி நித்யாநுஷ்டாநங்களையும் நிறைவேற்றி, அநந்தரம் * கேசவன்தமரில்படியே திருத்வாதசநாமங்களையும் சாத்தியருளிப்புறப்பட்டருளுகிறவளவிலே * குழாங்கொள்தென்குருகூரிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்குழாங்குழாமாகஎதிரே சென்று ஸேவிக்க அவர்களையும் ஆழ்வார்பரிகரமென்றுதரித்தருளி அங்குண்டான * கொத்தலர்பொழில் * குயில்நின்றார்பொழில்களையும், * குன்றம்போல்மணிமாடம் * செம்பொன்மாடங்களையும் உயர்ந்ததிருமதிள்களையும்ஊரையும்மாடத்திருவீதிமுதலானதிருவீதிகளையும் ஆதரத்துடனேதர்சியாநின்றுகொண்டுஉபயப்ரதாநப்ரணவமான*உறைகோயிலினுள்ளேபுகுந்து ஆழ்வார்திருவடிகளிலே தாழ்ந்தமநஸ்ஸையுடையராய், (మాతాపితా) (மாதாபிதா) என்றுதொடங்கி, (శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళంప్రణమామిమూర్ధ్నా) (ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்றுப்ரணதராய்ஸேவித்து கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை யநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, மதுரகவிசரிதாநுகாரியாய், (மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்) என்னும்படி லப்தஸத்தாகராயெழுந்தருளிநிற்க;

—※—

மதுரகவிகள் என்று திருநாமமாயிருந்த ஆழ்வார்திருவடிநிலைகளுக்கு "ராமாநுசனென்று திருநாமமாகவேணும்" என்று உடையவர். ப்ரார்த்தித்தபடியே திருநாமஞ்சாத்தப்பெற்றது.

அவ்வளவில் ஆழ்வாரும் நிருபாதிகஸுஹ்ர்த்தான ஈச்வரன், (క్షిపామి) (க்ஷிபாமி) (నక్షమామి) (நக்ஷமாமி) என்று கைவிட்ட ஸம்ஸாரிகளையும், (நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பன்) என்றும், அவனோடேமார் தட்டிபரோபதேசம்பண்ண ; அநந்தரம் அவர்கள் அவிதேயராகையாலே, (ஆரானுமாதானுஞ்செய்யவகலிடத்தை யாராய்ந்ததுதிருத்தலாவதே) என்றும், (ஓஉவுலகினதியல்வே) என்றும், (இவையென்னவுலகியற்கை) என்றும் நாம் வெருவிவெறுத்தவர்களையும் இவர்விடாதே அவர் பின்பட்டருங்குணனைத்தொடர்ந்துபிடித்து உடையவர்திருவடிகளுக்கு அடிமையாக்கி பகவத்பக்தியைவர்த்திப்பித்து தத்கார்யமாக (பத்ரம் புஷ்பம்) (புரிவதுவும்புகைபூவே) (பூவில்புகையும் விளக்கும்சாந்தமும்நீரும்மலிந்துமேவித்தொழுமடியாரும்பகைவரும் மிக்கதுலகே) என்னும்படி பகவதாராதநரூபபரமதர்மத்தைலோகத்திலே அபிவர்த்தமாக நடத்திப்போராநின்றார். ஆகையாலே (ஆளுமாளார்) என்று அவனுடையதனிமைதீர மங்களாசாஸநபாருண்டாய்த்தே,(கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்)என்று பவிஷ்யத்விஷயமாகச் சொன்ன இவரைக்காணப்பெற்றோமேயென்று மிகவுமுகந்துக்ர்பை பண்ணியருள ; அவ்வளவில் இவரும் ஆழ்வாருடைய அப்ரதர்க்யமாய் அப்ரமேயமான வைபவத்திலே ஆழங்கால்பட்டு,(நிழல்கொடுத்துப்புகழ்படைத்துநின்றபிரான்வாழியே நின்றிருந்துபட்டோலைகொண்டபிரான்வாழியே, களிக்குமறைப்பொருள்விரித்துக்கீண்டபிரான் வாழியேகேள்விமிகுமாறன்செந்தமிழ்செய்தான்வாழியே, அழித்தனுத்தவன்றிசைகளக்கினான்வாழியே யாளவந்தாராக்கியையையுறவளர்த்தோன்வாழியே, கொழிக்குமணிமாடஞ்சூழ்பூதூரான்வாழியேகுரைகழற்குப்பாதுகமாய்க்கூடினான்வாழியே)என்கிறபடியேஆழ்வார்திருவடிகளுக்குப்பாதுகைபோலே பாதந்த்ரராய்ப்பொருந்திநின்று, "இன்று தொடங்கித்திருவடிநிலைகளுக்கு என்றும்ராமாநுசனென்னுந் திருநாமமாகவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க ; (பூமகள்கேள்வன்தென்னரங்கன்) இத்யாதிப்படியே அன்றுமுதல் தந்திருவடிநிலைகளுக்கு"ராமாநுசன்" என்று திருநாமமாய்த்து ; தத்பூர்வம் ஆழ்வார்திருவடிகளுக்கு "மதுரகவிகள்" என்றுவழக்காயிருக்கும். ஆழ்வாரும் மிகவும்க்ர்பைபண்ணியருளி இவருக்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் ✱ காட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பனுதாம், திருமகிழ்மாலையும் இவர் நித்யமாய்தரித்துப்போரும்படி ப்ரஸாதித்தருளி ஸ்ரீசட்கோபபதத்வயமான ராமாநுசனையும் ப்ரஸாதிக்க ;

பிள்ளான், "திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்" என்னும் திருநாமம்பெற்றது.

இவரும், (వకుళధవళమాలా) (வகுளதவளமாலா) என்று தொடங்கி, (చక్రహస్తేపచక్రమ్) (சக்ரஹஸ்தேபசக்ரம்) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, உடையவரும்"அவர்செய்தருளின மஹோபகாரத்துக்கு அவர்திருநாமஞ்சாத்துகைக்கர்ஹமாக ஒருவர் வேணும்"என்றுதததநுகுணமான அதிகாரிகளை ஆராய்ந்து போருமிடத்து அப்போது அவருக்குப் பிள்ளையாம்படி, பிள்ளான், திருவடிகளிலேஸேவித்து, "அடியேனை அப்படிவிநியோகங்கொண்டருள" என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; உகந்தருளி, "திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்" என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளி, "ஆழ்வார்திருநாமத்தோடேதிருக்கோட்டியூர்நம்பிதிருநாமமுங்கூடப்பெற்றதே !" என்று உகந்தருளினார். நம்பிக்கு "திருக்குருகைப்பிரான்" என்றாய்த்துத்திருநாமம். இப்படியானதிருநாமமுடையவிவரை அன்றுதொடங்கி ஆசார்யகுமாரராக கௌரவித்துப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு போருவர்களாய்த்து - முதலிகளெல்லாரும்.

அநந்தரம், "சடகோபனைச் சிந்தையுள்ளேபெய்தற்கிசையும் பெரியவர்" என்னும்படிவைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி அவருக்கு உத்தேச்யரான ஆதிப்பிரான்ஸந்நிதியிலே யெழுந்தருளிஸேவித்து, (శ్రియఃకాన్తోऽనన్తో వరగుణగణైకాస్పదవపుర్హతాశేషావద్యః పరమకపదో వాఙ్మనసయోః । అభూమిర్భూమిర్యో నతజనదృశామాదిపురుషో మనస్తత్పాదాబ్జే పరిచరణసక్తం భవతు మే) (ஸ்ரீய:காந்தோநந்தோவரகுணகணைகாஸ்பதவபுர்ஹதாசேஷாவத்ய: பரமகபதோவாங்மநஸயோ: । அபூமிர்ப்பூமிர்யோநதஜநத்ர்சாமாதிபுருஷோமநஸ்தத்பாதாப்ஜேபரிசரணஸக்தம்பவதுமே) என்றும் ஒன்றும்தேவுந்தொடங்கிப் பத்துப்பத்தாக பரேசத்வத்தைப்பொலியும்படி பொலிந்துநின்றபிரானிடத்திலே ஸ்தாபித்து, இத்திருவாய்மொழிமூகேந பாமரரெல்லாருந்திருந்திதர்சநத்திலே ப்ரவேசிக்கும்படிமேலும்செய்தருளுவதாக பராமர்சியாநிற்கிறதசையிலே பரமசேஷியானவனும்அப்படிநடத்தும்படிக்குத் திருவுள்ளமாய் தீர்த்தம், திருமாலை, திருப்பரியட்டம், சடகோபன்முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க ஸ்வீகரித்து ;

உடையவர், திருக்கோளூரில்வைத்தமாநிதியை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளியது.

அநந்தரம், சிந்தாமூலத்திலே ஸஞ்சிததநராய் தத்தேசிகராயிருக்கிற ஆழ்வார், பக்திஸித்தாஞ்ஜநத்தினாலே தர்சிப்பித்ததான வைத்த

மாந்திடுகிறவட்டாய் மதுரகவிகளுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமான திருக்கோளூரைஸேவிப்பதாகவெழுந்தருள ; அங்குநின்றும் பத்தெட்டுவயஸ்ஸிலே ஒருப்ராஹ்மணப்பெண் எதிரேவர ; அவ்வூரைவினவிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறவராகையாலே அப்பெண்ணைப்பார்த்து, "பெண்ணே ! எங்குநின்றும்வருகிறாய்" என்றுகேட்டருள; அவளும், "திருக்கோளூரில்நின்றும்வருகிறேன்" என்ன ; "அவ்வூரில்புக்கபெண்களும் மீளுவர்களோ, ஆழ்வாருக்குப்புகுமூரன்றோ" என்றருளிச்செய்து தாமும் அந்தபாவபந்தத்தோடே திருக்கோளூரிலே நிக்ஷிப்தநிதிகிடக்கிறபடியைக் கேளாநின்றுகொண்டு உள்ளேபுக்கு அவனுடைய ஆபத்ஸகத்வாதிகுணங்களையநுஸந்தித்துஸேவித்து,

—⁂—

உடையவர், திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்முதலிய திருப்பதிகளை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமாகிற வவ்வூரிலே பாந்தவத்வயுக்தனாயிருக்கிறதுக்குமேலே ஆகாரத்வயயுக்தனாயிருக்கிறபடியையும்ஸேவித்து, அங்குநின்றும்தென்திருப்பேரெயில்மாநகரிலேபோந்து ஸௌந்தர்யயுக்தனாயிருக்கிற *மகரநெடுங்குழைக்காதனையும், (செங்கனிவாயின்திறத்ததாயும்) இத்யாதிப்படியே மக்நமநாவாய்ஸேவித்து, அவ்விடத்தில்நின்றும்*மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தைவண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தனுடைய சேஷ்டிதாஶ்சர்யத்தையும் ஆச்சர்யத்துடனே அநுபவித்துஸேவித்து, இப்படி, (వైకుణ్ఠనాథవిజయాసనభూమిపాలనిక్షిప్తవిత్తమకరాయతకర్ణపాశాన్। దేవేశపఙ్కజవిలోచనచోరనాట్యాన్నాథాన్నమామి వకుళాభరణేన సార్ధమ్ (வைகுண்டநாதவிஜயாஸநபூமிபாலநிக்ஷிப்தவித்தமகராயதகர்ணபாசாந்। தேவேசபங்கஜவிலோசந சோரநாட்யாந்நாதாந்நமாமி வகுளாபரணேநஸார்த்தம்) என்கிறபடியே ஆழ்வாரைச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதிருப்பதிகளை ஆழ்வாரைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அவ்வோஸ்தலங்களுக்கு உசிதமான அவ்வவஶ்ரீஸூக்த்யநுஸந்தாநத்துடனே ஸேவித்துப்புறப்பட்டு,

—⁂—

உடையவர், ஸிரீவரமங்கலநகரில் வானமாமலையையும், திருக்குறுங்குடியில் நின்றநம்பிமுதலானாரையும்மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம் * தேனமர்பூம்பொழில்தண்ஸிரீவரமங்கையிலேநடந்துசெல்லுகிறவர் அங்கேபத்நீபரிஜநாதிகளோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற வானமாமலைதிருவடிகளிலே * நோற்றநோன்பில்படியே வேரற்றமரம்போலேவிழுந்துஸேவித்து, (ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்) என்று அடியிலே உபாயத்தையறுதியிட்டபடியே அத்யவஸித்துஸேவித்து அங்குத்தையில் ஔதார்யகுணத்திலும்

ஆழ்ங்கால்பட்டு அங்குநின்றும்போந்து, (అస్తి దక్షిణదిగ్భాగే మహేన్ద్రో నామనామతః । మలయాద్రిసమీపస్థో దేవగన్ధర్వసేవితః॥) సమీపే తస్య శైలస్య సిద్ధాశ్రమ ఇతి శ్రుతః । క్షేత్రే వసున్ధరే నిత్యం త్వయా సహ వసామ్యహమ్॥ యత్ర సిన్ధునదీ నామ పుణ్యతీర్థా శుభావహా। తత్ర సిద్ధాశ్రమే భద్రే చణ్డాలః కృతనిశ్చయః (அஸ்திதக்ஷிணதிக்பாகேமஹேந்த்ரோநாமநாமத: । மலயாத்ரிஸமீபஸ்தோ தேவகந்தர்வஸேவித:॥ ஸமீபேதஸ்யசைலஸ்யஸித்தாச்ரம இதிச்ருத: । க்ஷேத்ரேவஸுந்தரே நித்யம்த்வயாஸஹவஸாம்யஹம்॥ யத்ரஸிந்துநதீநாமபுண்யதீர்த்தாசுபாவஹா।தத்ரஸித்தாச்ரமேபத்ரேசண்டாலக்ருதநிச்சய:) என்று இத்யாதிவைபவத்தையுடைத்தாய், (கோதைநறுமலர்மங்கைமார்வன் குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்)என்று – திருமங்கையாழ்வார்க்கு ப்ராப்யதேசமான திருக்குறுங்குடியிலேயெழுந்தருளி, அங்குண்டான * குளனார்கழனி * தென்னஞ்சோலை*குன்றின்முல்லை * கொல்லைமுல்லைமுதலானவற்றையும் * குருமணி நீர்கொழிக்கும் புறவுமுதலான ஊர்வளப்பத்தையும் மற்றுமுண்டான திருச்சோலைகளையும்ஸேவித்து திருப்பாற்கடலிலேநீராடித் திருப்பரியட்டப்பாறையிலே திருப்பரியட்டங்களையும்வாட்டி திருத்வாதசநாமங்களையும்தரித்து மஹேந்த்ரபர்வதபர்யந்தமானதிருக்குறுங்குடியிலே மஹேந்த்ரனுக்காகத் தன்னைத்தாழவிட்டுக்குறியனாய் அங்கேகுடில்கட்டியிருந்தபடியையும் அவ்விடந்தன்னிலே பண்டேயுண்டான கைசிகவ்ருத்தாந்தத்தையும் முதலிகளுக்குஅருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டும் பாகவதவைபவத்தை ஸ்மரியாநின்றுகொண்டும் விஸ்மிதஹ்ருதயராயங்கேசென்று, அநந்தரம்*மைகொள்மாடங்களையும்,* குன்றமாடங்களையும்ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி,* காண்டமாடுபொய்கையையும்ஸேவித்து அதிலே தீர்த்தஸ்வீகாரம்பண்ணியருளி, * பேரருளாளன் பெருமைபேசக்கற்றவன்காமருசீர்க்கலியனை திருமங்கையாழ்வாரையுந் திருவடித்தொழுது அவர்புருஷகாரமாக * அக்கும்புலியையும் அநுஸந்தித்து*அவர்ஒருபக்கம்நிற்கநின்றபண்பாகிற சீலத்திலே சிதிலாந்த:கரணராய் ஏவம்விதகுணபூர்ணரானநம்பிஸந்நிதியிலேசென்று ஸேவித்து,*எங்ஙனேயோவில்படியேநம்பியுடைய ஆயுதாபரணாவயவசோபைகளையும்அநுபவித்து, (நீண்டபொன்மேனியோடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) என்றும், (* நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே) என்றும் தந்திருவுள்ளத்திலே எல்லாவற்றையுந்தேக்கிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டராய்நிற்க ;

—⁂—

உடையவர், திருக்குறுங்குடிநின்றநம்பிக்கு த்வயத்தை உபதேசித்து "ஸ்ரீவைஷ்ணவநம்பி" என்று திருநாமம்சாத்தியருளியது.

நம்பியும், அர்ச்சகமுகேந "ராமக்ருஷ்ணாதிமுகேந * சன்மம் பலபலசெய்துவந்துபிறந்து சேதநரைத்திருத்தப்பார்த்தவிடத்தில்அவர்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் ஒருவரும் நம்மைவந்துசேர்ந்தார்களில்லை, நீர்இத்தனைபேரையும் எங்ஙனேதிருத்திற்று" என்றுகேட்டருள;உடையவரும், "கேட்கும்க்ரமத்திலே கேட்கில்சொல்லுகிறோம்" என்ன; நம்பியும்ஸிஂஹாஸநத்திலும்இறங்கியருளித்திருக்கொத்தோலியலைப் படுத்துத் தாம் அதிலேயிருந்து உடையவர்க்குரத்நகம்பளத்தை ஆஸநமாக இட்டு, "சொல்லவேணும்" என்ன ; "அதிலே ஸ்வாசார்யரான பெரியநம்பியெழுந்தருளியிருந்ததாகபாவித்துதாம் நிலத்திலேயிருந்து, (సర్వేషామేవమన్త్రాణాం మన్త్రరత్నం శుభాహ్వయమ్। సకృత్స్మరణమాత్రేణ దదాతిపరమంపదమ్॥ మన్త్రరత్నం ద్వయం న్యాసః ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః। లక్ష్మీనారాయణాయేతిహితంసర్వఫలప్రదమ్) (ஸர்வேஷாமேவமந்த்ராணாஂ மந்த்ரரத்நஂஶுபாஹ்வயம்|ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேணததாதிபரமம்பதம்||மந்த்ரரத்நஂத்வயந்யாஸ: ப்ரபத்திச்சரணாகதி: | லக்ஷ்மீநாராயணாயேதிஹிதஂஸர்வபலப்ரதம்) என்கிறவைபவத்தையுடைய த்வயத்தையநுஸந்தித்தருள ; நம்பியும் போரவுகந்து, "ராமாநுசனையுடையோம்" என்றருளிச்செய்ய ; உடையவரும், அவருக்கு "ஸ்ரீவைஷ்ணவநம்பி" என்று திவ்யநாமம் ப்ரஸாதித்தருள ; நம்பியும் இவரை ப்ரஹ்மரதமேற்றி உபலாளிக்க;உடையவரும் நம்பியைஸேவித்து, (అపచారానిమాన్సర్వాన్ క్షమస్వ పురుషోత్తమ) (அபசாராநிமாந்ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வபுருஷோத்தம) என்று விண்ணப்பம்செய்ய ; திருவோலக்கத்திலே உடையவருக்கு அருள்பாடிட்டருளிநம்பியும் இவருக்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் திருமாலைப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள ;

உடையவர், திருவண்பரிசாரத்தில் திருவாழ்மார்பனையும், திருவாட்டாற்றில் * திகழ்கின்றதிருமாலையும்மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அங்குநின்றும்புறப்பட்டு ஆழ்வாருடையதிருத்தாயாருக்கு திருவவதாரஸ்த்தலமாகையாலே "அவர்க்கு அச்சேரி" என்னும்படியானதிருவண்பரிசாரத்திலேயெழுந்தருளி*திருவாழ்மார்பனையும் திருவடித்தொழுது,அச்சேர்த்திக்கும் ஸௌகுமார்யத்துக்கும்,(ஆளுமாளார்)என்கிற இழவுதீரத் திருப்பல்லாண்டையநுஸந்தித்துமங்களாசாஸநம்பண்ணி, அநந்தரம்,(திகழ்கின்றதிருமார்வில் திருமங்கைதன்னோடும்,திகழ்கின்ற திருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு) என்கிறபடியே திருவாட்டாற்

றிலேயெழுந்தருளி, * கேசவனெம்பெருமானைப் பாடட்டாயபலபாடி * வரிவாள்வாயரவணைமேல் * வாட்டாற்றானடிவணங்கி அவனுடைய ப்ரணதபாரதந்த்ர்யத்திலேப்ரவணராய்;

திருவநந்தபுரத்தில் பத்மநாபனை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், (సముద్రేదక్షిణేనన్తః) (ஸமுத்ரேதக்ஷிணேநந்த:) என்று திருவநந்தாழ்வானாலே ஆராதிதமான திருவநந்தபுரம் திருவடித்தொழுவாராய் ஆளவந்தாருடைய வடிப்பாட்டிலே யொருப்பட்டு,(படமுடையரவில் பள்ளிப்பயின்றவன்பாதங்காண நடமினோநமர்களுள்ளீர்) என்கிறபடியே ஆழ்வார்திருவடிகளிலே விசேஷஸம்பந்தமுடையராம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத்திரட்டிக் கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டருளி, "எமர்கேசவன்றமரானோர்கள்" என்னு மவர்களில் ப்ரதாநராய் அங்கே சென்று கேசவாவென்னும்படிக்கு * வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியநந்தபுரத்திலே, (అనన్తమహిమోపేతమనన్తం క్షేత్రమావిశత్ । దశయోజనవిస్తారమనన్తారణ్యమాశ్రితః॥ సర్వతస్తేజసాంరాశింత్రిలోకతిమిరాపహమ్। విస్మయేనప్రేక్షమాణోవిచారసమన్తతః॥ పురుషస్యపురాణస్యపద్మనాభాభిధాభృతః। స్థానంశేషసమాహ్వానంధామతత్రవనాన్తరే) (அநந்தமஹிமோபேதமநந்தஂக்ஷேத்ரமாவிசத் | தசயோஜநவிஸ்தாரமநந்தாரண்யமாச்ரித:|| ஸர்வதஸ்தேஜஸாஂராசிஂத்ரிலோகதிமிராபஹம்|விஸ்மயேநப்ரேக்ஷமாணோவிசாரஸமந்தத:||புருஷஸ்யபுராணஸ்யபத்மநாபாபிதாப்ரத: | ஸ்த்தாநஂசேஷஸமாஹ்வாநஂதாமதத்ரவநாந்தரே) என்கிறபடியேப்ரவேசித்து நின்று, அவ்விடத்திலே, *குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை மன்றலர்பொழில்களையும், * வாசமேகமழுஞ்சோலைகளையும், அத்தை வர்த்திப்பிக்கிற தடாகங்களையும் * மடைத்தலைவாளைபாயும் வயல்களையும்கண்டுகளித்து,*கடைத்தலைசீய்த்து இடைக்கட்டைக்கடந்து உள்ளேபுக்கு*பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டருளுகிற * பற்பநாபப்பெருமாள்*பற்பபாதங்களிலேபடிந்துஸேவித்து, முக நாபி பாதங்களை த்வாரத்ரயத்தாலேகாட்டும்ஸௌம்யகுணத்திலேஸக்தராய், (అగస్త్యామకుటశ్రియాస్తబకయన్ ఆశాముదీచీంతథా కాన్త్యాతచ్చరణాబ్జయోః కిసలయన్ ప్రాచీందృశాచిత్రయన్। ఉద్బాహుస్త్వపరాఙ్గకాన్తివిభవైరుద్భాసయన్ వారుణీం శేతేనన్తపురేపురాణపురుషశ్శేషేణపర్యఙ్కయన్) (ஆகஸ்த்யாமகுடச்ரியாஸ்தபகயந் ஆசாமுதீசீஂததாகாந்த்யாதச்சரணாப்ஜயோ:கிஸலயந்ப்ராசீஂத்ர்சாஂசித்ரயந்|உத்பாஹு:ஸ்த்வபராங்ககாந்திவிபவைருத்பாஸயந்வாருணீஂசேதேநந்த புரேபுராணபுருஷச்சேஷேணபர்யங்கயந்)என்றுதிக்குகள்வாழும்படி திவ்யாவயவயங்களை நீட்டிப் பள்ளிகொண்டருளுகிறபடியையும், மற்றும், (శ్రీభూమినారదదివాకరచన్ద్రతార్క్ష్యపఞ్చాయుధైర్గరుడతుమ్బురుపర్వతాద్యైః। సంసేవితంహరిమనన్తపురేశయానం శ్రీపద్మనాభమహమద్య నమస్కరోమి) (ஸ்ரீபூமிநாரததிவாகரசந்த்ரதார்க்ஷ்யபஞ்

சாயுதைர்க்கருட ஊம்புருபர்வதாத்யைஃ। ஸம்ஸேவிதம் ஹரிமநந்தபுரே சயாநம் ஸ்ரீபத்மநாபமஹமத்யநமஸ்கரோமி) என்று ஸபரிவாரஸேவ்யனாய் சயித்தருளுகிறபடியையும் அநுபவித்து, (மருடியேலும்விடேல் கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே) என்று திருவுள்ளத்தைப்பொருந்துவித்து வருத்தத்துடன் புறப்பட்டருள; அத்தசையிலே, அத்தேசாதிபதியான சேரன்வந்து திருவடிகளை ஆச்ரயிக்க; அவனையும் திருத்தியருளி, திருவநந்தபுரம்முதலான திருப்பதிகளின் திருப்பணி திருவாராதநம்முதலானவற்றை நன்றாக ஆராய்ந்துபோரும்படி கட்டளையிட்டருளி, அநந்தரம் அவ்விடத்திலும் மலைபோலேவாதிகள் வந்தெதிர்க்க அவர்களைவாக்வஜ்ரங்களாலேசேதித்து அங்கே எதிராஜன் மண்டபமுமெடுத்து;

உடையவர், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்முதலிய திவ்யதேசத்தெம் பெருமான்களை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், திருவநந்தபுரத்துக்குமேற்கே ஐங்காதவழிதூரமான குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூரேறப்போந்து, (கருமாணிக்கமலைமேல்) இத்யாதிப்படியே வடிவழகுடைய திருப்புலியூர்நாயனாரைக்குன்றின்மேலேசென்றுஸேவித்து திருப்புலியூர்நின்றமாயப்பிரான் திருவருளிலேஅவகாஹித்து அவனுடையநாயகலக்ஷணத்திலும்அநந்யார்ஹையாய், அங்குநின்றும்புறப்பட்டுஅதுக்குநைருதிமூலையிலேகாதவழியான *வயல்சூழ்திருவாறன்விளையைச்சென்றுகிட்டி, இன்பம்பயக்கஎழில்மலர்மாதருந்தானுமாய்திருவாய்மொழிகேட்கைக்குகாநகோஷ்டியைப்பரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியையும், ப்ரணவஸித்தபாரத்வவிமுகமாக்குமாநந்தவர்த்தியையும்அநுஸந்தித்து, தாமும் * திருவாய்மொழியினின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும்மாமலராள் புணர்ந்தபொன்மார்பன்பொருந்தும்பதிதொறும்புக்குநிற்குமவராகையாலேஅங்கேப்ரவணராய்ஸேவித்து; அநந்தரம், திருவாறன்விளைக்குமேற்கே முக்காதவழியான திருச்செங்குன்றூரேறச்சென்று, *திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றில்சீர்கொள்சிற்றாயனுடைய சௌர்யவீர்யாதிகளையும் தம்மோடொக்குமென்னும்படி சாபாநுக்ரஹஸமர்த்தரான மூவாயிரம்ப்ராஹ்மணர் பரியநிற்கிறபடியையும், (திருச்செங்குன்றூரில் இத்யாதிப்படியே அவன்வடிவழகையுமநுபவித்து வித்தராய்ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, அதுக்குமேற்கே இரண்டுகூப்பீடுவழியான திருவண்வண்டூரேறச்சென்று அங்குத்தையைச்வர்யத்தையும், பம்போத்தரதேசஸ்த்தனாய்அங்குநிற்கிறவனுடைய ரக்ஷணஸ்த்தைர்யத்தையுமநுஸந்தித்து வ்யவஸாயஜ்ஞராய் ஸேவித்துப்புறப்பட்டு, அநந்தரம் அதுக்குமேற்கே முக்கால்காதவழியான திருவல்லவாழேறச்சென்றுசெல்வரிதான சோலையின்போக்யதையையும்

உள்ளுநிற்கிறவனுடைய * கள்ளமாண்குறள்கோலத்தையும் அவனுடையஸ்வாபாவிகமான க்ருபையையும்மெள்ளவநுபவித்துத் திருவடித்தொழுது, அநந்தரம் அதுக்குமேற்கே அரைக்காதவழியான திருக்கடித்தானத்திலேசென்றுபுகுந்து க்ருதஜ்ஞதாகந்தயுக்தனாய்நிற்கிறநிலையைத் தாமும் ஸேவித்து க்ருதஜ்ஞராய்ப்புறப்பட்டு,

---

திருமூழிக்களம்முதலிய திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், அதுக்குநைருதிதிக்ப்பாகத்திலே ஐங்காதவழியானதிருமூழிக்களத்திலேசென்று * பின்னானார்வணங்குஞ்சோதியானவன் ஸௌலப்யத்திலும் மஹாத்மாக்கள்விரஹம்ஸஹியாத மார்த்தவகுணத்திலும் மக்நராய்ஸேவித்து, அநந்தரம் அதுக்குமேற்கே அத்யந்தஸமீபமானதிருக்காட்கரையிலேசென்று கரையழிக்கும்படியான காட்கரையப்பன்கள்ளமாயத்திலேய்கப்பட்டு உள்ளமுருகிமெள்ளத்தேறித் திருவடித்தொழுது, திருமூழிக்களத்துக்கும் திருக்காட்கரைக்கும் வடக்கேடுதின்காதவழியான திருவித்துவக்கோட்டேறச்சென்று*மற்றொருபற்றின்றிக்கே அநந்யசரணராய் * பற்றிலார்பற்றநின்றவன்றிருவடிகளையும்பற்றி சரண்யகுணபூர்த்தியிலே சாலவுமீடுபட்டு வித்துவக்கோட்டம்மானைஸேவித்து விடைகொண்டு, அதுக்குக்கிழக்கே காதவழியான திருவஞ்சிக்களத்திலேயவதரித்து, "கொல்லிகாவலன்" என்று சொல்லும்படியான குலசேகரப்பெருமாளாலே ஆளப்படுமதான கேரளதேசத்தில் திருப்பதிகளைபஹுவாதரத்துடனேஸேவித்து, வித்துவக்கோட்டுக்குநாற்காதவழியான திருநாவாயைஸேவிப்பதாக, "ஆஆ" என்கிற அபிநிவேசத்துடனே எழுந்தருளுகிறவர், "திருநாவாய்எத்தனைதூரம்" என்று எதிரேவருகிறவர்களைக்கேட்க; அவர்களும், "குறுக்கும்" என்ன; உடையவரும் அத்தைக்கேட்டருளி, "இத்தேசபாஷையாலே அருளிச்செய்வதே! ஆழ்வார்" என்று வித்தராய் அங்கேசென்று திருநாவாயப்பனைத் திருவடித்தொழுது *விஷ்ணுபோதாந்ர்சம்ஸ்யத்திலே விச்வஸ்த்தராய்ப்புறப்பட்டு, அநந்தரம், தாம் பௌராணிகராகையாலே புராணஸித்தமானஅவ்வவஸ்த்தலமாஹாத்ம்யங்களை முதலிகளுக்குதர்சிப்பியாநின்றுகொண்டு வித்தராய்க்கொண்டுபோர;

வித்வச்சிகாமணியான தக்ஷிணாமூர்த்தி, உடையவரை ஸத்கரித்தது.

இப்படி மலைநாட்டுத்திருப்பதிகளை மண்டியநுபவித்துப்போருமளவில்அங்குண்டான மஹாப்ராஹ்மணர்வந்தெதிர்க்கஅவர்களையும்மதிப்பறும்படிவாதத்திலேஜயித்துதிரஸ்கரித்துமேலைஸமுத்ரக்கரைவழியாக

ஒருஸமுத்ரம்நடந்துசெல்லுமாப்போலே, (ராமாநுசன்மெய்ம்மதிக்கடல்)என்னும்படியான தாமும்*எழுந்திரைத்தாடுகிற முதலிகளுமாய் அலையெறியவெழுந்தருளுகிறவர் வித்வஜ்ஜநங்களில் தக்ஷனை தக்ஷிணாமூர்த்தியிருக்கிறதேசத்தைநாடிக்கொண்டுசென்று அங்கேப்ரவேசித்தருள; அந்ததக்ஷிணாமூர்த்தியும் தன்வித்வஜ்ஜநங்களோடேகூட ராமாநுஜாசார்யரெழுந்தருளுகிற ராஜமார்க்கத்திலேவந்து எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க; அப்போது, ([illegible]) (ஹரந்திஹாரஹாஸந்திகுந்தந்திகுமுதந்திச।கந்தளந்திமர்ணாளந்தி தக்ஷிணாமூர்த்திகீர்த்தய:) என்னும்படியான யசஸ்ஸையுடையவனையும்ஆசாஸித்தருள; அவனும்தான்பண்ணினக்ரந்தங்களையும் க்ராந்திகரானவுடையவருக்குக்காட்ட; உடையவரும் திருக்கண்சாத்திஉகந்தருளி, பின்பு தாம்செய்தருளினவிசிஷ்டாத்வைதமார்க்க ப்ரகடிதமான வேதாந்தக்ரந்தங்களை அவனுக்குக்காட்டியருள; அவனும் அத்தைக்கண்டுமிகவும்ஸந்தோஷித்து,([illegible]) (பங்காந்தரிதகுஞ்ஜேஜவசங்கராத்யர்த்தபல்குதா। யதீந்த்ரதவஸூக்த்யர்த்தஸ்வச்சாம்புகதரத்நவத்) என்று- அல்லாத சங்கராதிகள் க்ரந்தம் மிகவும்பொல்லாதாய்சப்தார்த்தங்களுக்குச் சேர்த்தியின்றிக்கே சேற்றுக்குள் குன்றிமணிபோலே அப்ரகாசமாயிருந்தது; தேவரீர்திவ்யஸூக்திவைடூர்யமணிமுக்தாதிகள்விமலோதகத்திலேயிருந்தாப்போலே சப்தார்த்தஸந்தர்ப்பத்தையுடைத்தாய் அதிப்ரஸந்நமுமாய் ப்ரகாசமுமாயிருந்தது; ([illegible]) (அர்த்தோவிஷ்ணுரியம்வாணீ) என்றன்றோவிருப்பது; ஆகையாலே அதிவிலக்ஷணமாயிருந்ததென்று அந்ததக்ஷிணாமூர்த்தியும் மிகவுமாதரிக்க; அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்தார். அவன்றான் ப்ரஸாதகனை தக்ஷிணாமூர்த்திபினம்சமாயிறேயிருப்பது.

—❦—

உடையவர், ஸ்ரீமத்த்வாரகையிலும் வடமதுரையிலும் ஸ்ரீக்ர்ஷ்ண பகவானை * நெஞ்சென்னுமுட்கண்ணால்ஸேவித்தருளியது.

ஏவம்விதமானவனாலே ஸத்க்ர்தராய், பிற்றைநாள்புறப்பட்டு நடுவிலுண்டான தேசங்களை நாலுமூன்றுபக்ஷத்திலே நடந்து, * சூட்டுயர்மாடங்கள் சூழ்ந்துதோன்றும் ஸ்ரீமத்வாரகையேறவெழுந்தருளி, * பதினாறுமாயிரவர்தேவிமார்பணிசெய்யத்துவரையென்னுமதில் நாயகராகிவீற்றிருந்தமணவாளர் மன்னுகோயிலை, ([illegible]) (வர்ஜயித்வா மஹாராஜ ஸ்ரீமத்ப்பகவதாலயம்। தத்ரஸந்நிஹிதோவிஷ்ணுர்ப்பகவாந் மதுஸூதந:)என்னும்படி நித்யஸந்நிதியுண்டாகச் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாக * வண்டுவராவதிமன்னனையும் ஸேவித்து,

ப்ரதித்வாரகையான அங்குண்டான ப்ரதிவித்வாங்களையும் ஜயித்து ப்ரீதியுடனே அங்கேயுபதர்சநம்பண்ணி,பின்புவடமதுரையேறநடந்து ([illegible]) (மதுராம்ப்ராப்ய) என்றுமடைந்து, ([illegible]) (மதுராநாமநகரீபுண்யாபாபஹராசுபா। யஸ்யாம்ஜாதோஜகந்நாதஸ்ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:)என்கிறபடியேதிருவவதாரஸ்த்தலமாய்*வைகுந்தமாநகரோடொத்த மதுரைமாநகரத்தையும்*மதுரையார்மன்னனையும் ஸேவித்து,

—❦—

உடையவர், மதுரைப்புறம், ஆய்ப்பாடிமுதலிய ஸ்த்தாநங்களை தண்டன்ஸமர்ப்பித்தருளியது.

அநந்தரம், மதுரைப்புறம், ஆயர்பாடி * நந்தகோபாலன் கடைத்தலை, * யமுனைக்கரை, * போர்க்களமாக நிருத்தஞ்செய்த பொய்கைக்கரை, * பார்த்திருந்து நெடுநோக்குக்கொள்ளும் பத்தவிலோசநம், * பண்ணழியப் பலதேவன்வென்றபாண்டிவடம், *கொற்றக்குடையாகவேந்திநின்ற கோவர்த்தநம், இப்படி * மன்னுமதுரைதொடக்கமாக வண்டுவராவதிதன்னளவும், அவ்வவ்விடங்களிலே (உய்த்திடுமின்) என்ற க்லேசம்தீர, ([illegible]) (ப்ர்ந்தாவநம் கோவர்த்தநம் யமுநா புளிநாநிச। வீக்ஷ்யாஸீந்மஹதீப்ரீதி: ராமகேசவயோஸ்ததா) என்னும்படி க்ர்ஷ்ணலீலாவிஹாரஸ்த்தலங்களையும் ஸேவித்துஹ்ர்ஷ்டராய், மதுராலாபங்களானஸூக்திவிசேஷத்தாலே மதுரையில்வித்வாங்களையும் வசீகரித்து அவ்வருகேசென்று, தமக்கிஷ்டரான பட்டவர்க்கங்களோடேகூட பட்டிமண்டபத்தேறவெழுந்தருளி, அங்கே தமக்குப்ரதிபடராய்வந்த பட்டர்களையும் வாதத்திலே நஷ்டப்ராயராம்படி ஜயித்து, கிட்டவொண்ணாதபடி தூரவோட்டி,

—❦—

உடையவர், காச்மீரதேசத்துராஜாவை மத்யஸ்த்தனாகவைத்துக் கொண்டு அங்குள்ள அத்வைதிகளோடு வாதஞ்செய்து விசிஷ்டாத்வைதத்தை ஸ்த்தாபித்தாரென்பது.

அநந்தரம், அங்குநின்றும்வேதாந்தவித்யாவிசாரதரானதாம் தம்முடையவித்வஜ்ஜநங்கள்ஸேவிக்க காச்மீரதேசமானசாரதாபீடத்தேறச்சென்று ப்ரவேசித்தருளினார். அதுதான்மாயாபுரியானஹரித்வாரத்துக்குவாயவ்யதிக்காய் அங்கு இருநூற்றுக்காதமாறுதூரமாயிருக்கும். அவ்விடத்திலே குதர்ஷ்டிகளான மாயிகள் க்ஷுத்ரமந்த்ரநிஷ்டராகையாலே சில பூதங்களையேவிவிட; பின்பு அஷ்டாக்ஷரநிஷ்டரான

* மாதவன்பூதமான பூதபுரிநாதனும் அத்தையறிந்து அவைநிர்மேச்ஷ்டமாம்படி நிரவஹித்தருளி, இப்படிநிரவதிகசக்தியுக்தராய்நிற்கிறபடியைக்கண்டு ஸமஸ்தரும் ஸங்கதராய்வந்து, முன்பு சங்கரனும் தத்பரிகரங்களும் மேலிட்டேயிருப்போலே, இங்கும் சங்கரமதஸ்தரானவர்கள் முதலாக எல்லாரும்வந்து வாதம்பண்ணுகையில் உத்யுக்தராய் மேலிட்டு இப்படி சங்கரபாஸ்கரபரிகரங்கள் மேலிட்டுவர ; ஸ்ரீராமாநுஜமத்தகஜம் (மண்டிவந்தேன்றது) என்று மஹாகோஷத்துடன் வாதம்பண்ணுகிறதசையிலே சாரதையினுடைய வரப்ரஸாதத்தாலே, வ்யுத்பந்நனாய் அத்தேசாதிபதியான ராஜாவும்வந்து, ராமாநுஜன்வாதிகளுடனே வாதம்பண்ணுகிற ஸம்ப்ரமத்தை அத்புதமான ஆச்சர்யத்துடன தர்சித்துச்கொண்டு மத்யஸ்த்தனாயிருக்க ; அப்போது ஸத்வித்யாதிசாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டே அத்வைதவாதிகளாகிற அஜங்களை ஜயித்து ராமாநுஜமத்தகஜம் கர்ஜித்து, "விசிஷ்டாத்வைதமேவேதாந்தஸித்தமானவர்த்தம்" என்று ஸ்த்தாபிக்க ;

—✻—

உடையவர் உப்பாதித்தப்ரமாணங்கள் சாரதாபீடத்திலுள்ள வேதாந்தக்ரந்தங்களிலிருக்கக்கண்டு அரசன் அவரைமிகவும் ஆதரித்தது.

இப்படி வெற்றிகொண்டிருக்கிற எதிராஜரை ராஜாபார்த்து, "தேவரீர் ஸ்த்தாபித்தருளினவிசிஷ்டாத்வைதபக்ஷத்துக்கு ப்ரமாணமேது" என்ன ; அப்போது அவனைப்பார்த்தருளிச்செய்தபடி ;— வாராய்ராஜாவே, ([illegible]) (ரிஷோபிப்ராயம் ரிஷிரேவஜாநாதி) என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனான வேதவ்யாஸபகவானாலே வ்யாக்யாதமான வேதாந்தஸூத்ரத்துக்கு வ்யாக்யாநமாய், போதாயநபகவாந்வ்ருத்தியையநுஸரித்துதத்ஸங்க்ரஹமாகப்பண்ணின அங்க த்ரமிடகுஹதேவப்ரப்ருதிகளுடைய பாஷ்யமேஇதுக்குப்ரமாணம் என்ன ; ராஜாவும் மத்யஸ்த்தனாகையாலே அவற்றையெடுத்து தர்சிப்பிப்பதாக தத்தேசிகரையுங் கூட்டிக்கொண்டுசாரதையினுடைய ஸகாசமான கோசாகாரப்ரதேசத்திலே ப்ரவேசித்தான் ; ([illegible]

[illegible])

(யத்க்ர்த்வாஜாயதேஜ்ஞாநம் விவேகஸஹிதம் ஹியத் । பரிசுத்தாந்ஸமுச்சித்யபஞ்சராத்ரீயஸஞ்சயாந்॥ஸதாகமாதிகாந்க்ர்த்ஸ்நாந்வேதவேதாங்கஸம்யுதாந் ।ஆந்வீக்ஷிகாபிர்வித்யாபிச்சபத்தாக்யாபிஸ்ஸமாவ்ர்தாந்॥நதீநாகரைர்வர்ணைர்விவிதாந் வர்ணஸஞ்சயாந் । பூரயித்வாவிநிக்ஷிப்யஸம்புடேஸ்வகக்ஷயேஷுச॥ க்ரதயித்வாஸிதாத்யேநஸூத்ரேணஸுத்ர்டேநது । ஸுஸ்த்திரேஸுப்ரஸித்தேசந்ர்பநாகரஸேவிதே॥த்விஜோஷிதேப்யஸ்ஸங்கீர்ணேதத்ஸமூஹேநபாலிதே । ஸமீபேசமமயம் வேசமலோஹயந்த்ரஸமந்விதம்॥ ஸகவாடார்க்களோபேதம் ஸுதாதவளிதம் சுபம் । கஜஸ்த்தயாவாகீச்வர்யாபூஷிதம் சித்ரபூதயா॥ ப்ரோத்வஹந்த்யாக்ஷமாலாந்துசாஸ்த்ரஸஞ்சயஹஸ்தயா । சங்கசக்ரகதாபத்மகரப்ரோத்யதயாதயா॥ வரதாஉபயதாயிந்யாஸித்தாத்யைர்வ்ரதயாபரை:। ததப்ராக்வத்க்ர்தந்யாஸச்சுக்லாம்பரதரச்சுசி:॥ ப்ரத்யஹம்பரயாபக்த்யாவித்யாபீடஸ்யசாக்ரத:) என்று இப்படியான அதிசயங்களையுடைய சாரதாபீடத்திலே கோசராசிகளையும் ராஜாசோதித்தெடுப்பித்து ப்ரதிவாதிவித்வஜ்ஜநமத்யே மத்யஸ்த்தமாகப்பார்ப்பிக்க ; அதில் எதிராஜரருளிச்செய்த விசிஷ்டாத்வைதமே எங்கும்ப்ரகடிதமாய் ப்ரகாசமாயிருக்க ; இப்படி அது ஒத்திருக்கையாலே ராஜாவும் எதிராஜவிஜயத்துக்குத் தோற்றுதச்சரணங்களிலே ப்ரவணனாய்ஸேவித்துபூஜித்துதேவரீருக்கு ஸத்ர்சர் ஒருதேசத்திலுமில்லையென்று மிகவுமாதரித்துக்கொண்டு போந்தான். அங்குண்டான சங்கரமதாத்வைதவித்வஜ்ஜநங்களும்முன்பு பாணஸூரஸ்மரத்திலே சங்கராதிகள் ஜ்ர்ம்பணாஸ்த்ரத்தினாலேநிரஸ்தராளும்போலே வ்ர்த்யாதிசாஸ்த்ரசஸ்த்ரங்களினாலே நிரஸ்தரானார்கள்.

போதாயநவ்ர்த்திதான்விம்சதிலக்ஷக்ரந்தஸங்க்யையாகையாலேஇது தேவர்களுடையதிவ்யஜ்ஞாநதர்சநயோக்யமாயிருக்கும், அதுக்கும்அசக்தராய் மந்தஜ்ஞாநரானமநுஷ்யருக்கதிகாரமாகபஞ்சவிம்சத்ஸஹஸ்ரஸங்க்யாபரிமாணமாக பரிகணிதமாம்படிபண்ணினார்கள் இவ்வருதுள்ளார்; ஏவம்விதக்ரந்தத்தைஒருக்காலநுஸந்திக்கும்படிதரவேணுமென்று அரசனைக்கேட்க; அங்குள்ளவர்கள் அஸூயையாலேதகைய ; திவ்யயோகியான விவரும் ஒருக்கால்தந்து திரும்பக்கைக்கொள்ளுங்கோளென்ன ; அவர்களும் இவர்திவ்யஜ்ஞாநத்தையறியாமல் ஸக்ர்தவலோகநத்தாலே ஸாதிப்பதேதென்று ஸம்வதித்து ஸமர்ப்பிக்க ; பின்பு ராமாநுசனும்அதில் சீரியவர்த்தங்களையெல்லாம் தந்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு அத்தை யவர்களுக்கு மீளக்கொடுத்து ஆஹ்லாதத்துடனேயிருந்து தமக்கு பவ்யர்களான சிஷ்யவர்க்கங்களுடனே பகவத்போதாயநருடைய பணிதியைபாவத்திலே பாவியாநின்றுகொண்டு தத்பங்கியாக பாரதீபூஷித்தாதரிக்கும்படி பாஷ்யம்பக்தியுடனேரசிக்க

க்கடவனென்று அருளிச்செய்தார். இப்படி யரசனானவன் தர்சநாநுரூபமானவ்ர்த்தியை ஆதரத்துடனே மீளவாங்கினவநந்தரம் ஆழ்வானுந்தாமுமாக அந்தக்ரந்தங்களை நன்றாகவாராய்ந்து ஸந்ததம்சிந்தனை பண்ணிக்கொண்டு திருவுள்ளங்களிலேவைத்துக்கொண்டிருக்க ;

—⁂—

உடையவர், செய்தருளினவேதாந்தஸாரத்தின் ஏற்றமறிவிக்கைக்காக
அதைஅரசன் சாரதாதேவிகையில்வைக்க; அது அவள்சிரஸ்ஸிலே
யிருக்கக்கண்டு வித்வாங்கள் அவரைக்கொண்டாட, அவர்
ஸரஸ்வதியை ஸ்துதித்தருளியது.

அநந்தரம் ராஜாவும் வித்வாங்களும் உம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை ப்ரமாணத்திலே தர்சிப்பித்தாப்போலே ப்ரத்யக்ஷத்திலும் தர்சிப்பியும் என்ன ; அதாவது உம்முடைய தர்சநக்ரந்தத்தை சாரதாதேவியினுடையகரத்திலேவைத்தால் அவளாதரமும் அநாதரமும் தெரியுமாகையாலே நீரும் அப்படியே செய்யுமென்ன ; உடையவரும் அப்படியே செய்கிறோமென்று ஒருராத்ரியிலே வேதாந்தஸாரத்தைத்தம்முடைய திருக்கைகளாலே தெரித்தெழுதி அரசன்கையிலேகொடுக்க; அவனும் மேதாதேவ்யநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸரஸ்வதீபூஜையைஸம்ர்த்தமாகநடத்திவேதாந்தஸாரத்தை ஸரஸ்வதியினுடையகரத்திலேவைத்து கவாடத்தை முத்ரைபண்ணி விடிவோறே வேந்தனும் மாந்தரும் வந்து கவாடம் திறந்துபார்க்க ; அவள் கரத்திலேவைத்தவது அவள்சிரஸ்ஸிலே சிரோபூஷணமாயிருக்க ; அதைக்கண்டு வேந்தனும் வித்வாங்களும் விக்ர்தராய்ஸ்துதியாநின்றுகொண்டு விஸ்மிதராயிருந்தார்கள். அத்தசையில் யதிராஜரும் நிரதிசயாநந்தயுக்தராய்சாரதாதேவியின் ஸமக்ஷத்திலேசென்று, அப்ஜயோநியாய் அதஏவ அஜனாய் அண்டநாயகனாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவின் தேவியாய் தேவமாதாவாயிருக்கிறநீ என்னுடைய சப்தத்தை ஆதரிப்பதே!என்று அதடியாக, (స్వస్త్యస్తు శారదాదేవీ కాశ్మీరపురవాసినీ। అవిఘ్నం కురు మే దేవీ విద్యాదానం చ దేహి మే) (ஸ்வஸ்த்யஸ்து சாரதாதேவீ காச்மீரபுரவாஸிநீ। அவிக்நம் குருமேதேவீ வித்யாதாநஞ்சதேஹிமே) என்கிறபடியே தம்ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமாக உசிதோக்திகளைச்சொல்லி ஸாதராய்நின்று, (நாம்பெற்றநன்மையும் நாமங்கைநன்னெஞ்சத்து, ஓம்பியிருந்தெம்மையோதுவித்து, வேம்பின், பொருணீர்மையாயினும் பொன்னாழிபாடென்னும், அருள்நீர்மைதந்தவருள்) என்று இதுக்கெல்லாமடி அவள் ப்ரஸாதமென்று அத்யவஸித்திருக்க ;

—⁂—

சாரதாதேவி அசரீரிணியாக உடையவரைக்கொண்டாட, அரசன்,
ஸரஸ்வதீபண்டாரத்திலிருந்த வ்ர்த்திஸங்க்ரஹத்தை
அவருக்குஸமர்ப்பித்தது.

அத்தசையில் சாரதாதேவியானவள் அசரீரிணியாக இவரைப்பார்த்து; முன்பு சங்கரன், (యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ) (யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) என்கிற ச்ருதிவாக்யத்துக்கு விபரீதார்த்தஞ்சொன்னான் ; நீர் இந்தவாக்யத்துக்கு நிர்வஹித்தபடி யென்னென்னென்றுகேட்க ; அப்போதுராமாநுஜாசார்யரும், (గమ్భీరామ్భస్సముద్భూత సుమృష్టనాళ రవికరవికసిత పుణ్డరీకదళామలాయతేక్షణః) (கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸும்ர்ஷ்ட நாளர விகரவிகஸித புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷண:) என்று — ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப்பூப்போலே திருக்கண்களிருக்குமென்று அருளிச்செய்ய ; ஸரஸ்வதியுங்கேட்டு மிகவும் ஹர்ஷிதையாய் என்சிந்தாவ்யதையைப்போக்கின ஸ்ரீமானன்றோவென்று மிகவுமாதரித்து ஊரேறவனுப்ப ; அத்தசையில் அத்தேசாதிபதியான ராஜாவும்எதிராஜருடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களான திவ்யசரித்ரங்களைக்கண்டுகேட்டுச் சகிராகத்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து, ஸரஸ்வதீபண்டாரத்திலுண்டானதாய் அதிவிஸ்தாரமான வ்ர்த்திஸங்க்ரஹமான சாஸ்த்ரத்தையுமெடுப்பித்து இவர்திருக்கையிலேகொடுக்க; இவரும் உகப்புடனே அவனை ஆசீர்வதித்து, அவ்விடத்திலும் இப்பால் (திருவரங்கம்நம்மூர்) என்றஆரோபாதியாக அவனுகந்தவூர்களேற யெழுந்தருளியிருந்தார்.

—⁂—

அங்குள்ள அஸூயாளுக்களான வித்வான்கள் வ்ர்த்திஸங்க்ரஹத்தை
பறித்துக்கொள்ள,அதினர்த்தங்களை நெஞ்சில்தேக்கிக்கொண்டிருந்த
கூரத்தாழ்வானை உடையவர்கொண்டாடினது.

அநந்தரம் காச்மீரதேசாதிபதியாலே ஆதரிக்கப்படாநின்றுகொண்டு அவ்விடத்தில்நின்றும்புறப்பட்டருளி இப்பாலெழுந்தருள; அவ்விடத்திலே பிசாசஸமரான அத்தேசத்திலுள்ள வித்வாங்களாகபாவித்திருக்கிற அஸூயாபரர்கிராதரைவரவிட்டு சத்மனையாலேகோசத்தைஹரிப்பிக்க; அதுக்கு எதிராஜரும் சோகியாமல்வர்த்தமாநப்ரயோஜநஜ்ஞாநரத்நத்தைஅபஹரியாதபடிஜாகரூகராயிருக்க;அவ்வளவிலேஜ்ஞாநாதிகரான ஆழ்வானும் அவர்களாலே அபஹ்ர்தமான இந்தவ்ர்த்தியை இங்கே விஜ்ஞாபிக்கவோ இரண்டாற்றுக்குநடுவேவிஜ்ஞாபிக்கவோ என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய ; ராமாநுசனும் இதொருபுத்திவிசேஷமிருந்தபடியென்னென்று உகந்தருளி தமக்கு அந்தவ்ர்த்திக்ரந்தம் ஸித்தித்ததாகவே அத்யவஸித்து வ்ர்த்தவாங்களோடேகூட நிச்சிந்தராயிருக்க;பின்னும் அங்குந்தையில் ஆசாரவர்ஜிதரானவர்கள்

அபிசாரகர்மத்தையுமறிந்து அத்தை நிராகரித்துவருவோமென்று திருமபியருளுவதாக உத்யோகிக்க; ராஜா, அப்படி செய்யவொண்ணாது என்று இவரையெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு பன்னிருகாதவழி ஸேவித்துக்கொண்டுவந்தான்.

—✻—

உடையவர் பதரிகாச்ரமத்தில் நரநாராயணனை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளியது.

அநந்தரம் அவனுக்கு விடைகொடுத்தருளி * வடதிசைமதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம்துவரையயோத்தி, இடமுடைவதரியிடவகையுடையவெம் புருடோத்தமனிருக்கைதொடக்கமான இடங்களை நாடித்திருவடித்தொழவேணும்என்றுஒருப்பட்டுத்திரிந்துபோமிடத்துதாம்,நரநாராயணனும்சமானமைந்தோற்ற,(வதரிவணங்குதுமே) என்கிறபடியே — ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரமவதரித்த பதரிகாச்ரமத்தேற வெழுந்தருளுவாராக உத்ஸாஹத்துடனே புறப்பட்டு வழியிலுண்டான ஸபாதலக்ஷ பர்வதங்களையும் லக்ஷ்யம்பண்ணாமல் அதிக்ரமித்து க்ரமத்திலேயேறி, அவ்விடத்திலே ஆவர்தமாயிருக்கிற நீஹாரங்களையும் பாஸ்கரன் திரஸ்கரித்துக்கொண்டுபோமாப்போலே இவரும் தம்முடைய ப்ரபாவத்தினாலும் தேஜஸ்ஸினாலும் அவற்றையும் அப்படி அநபிமதரானமதாந்தரஸ்த்தரையும் திரஸ்கரித்து, முன்பே சங்கரச்வாப்ரவேசித்து அசுத்தமானவிடங்களையும் ஸ்வாபிஸமரான தாம் பரிசுத்தமாக்கவேணுமென்று ஒருபடிப்ரவேசித்து, — (నారాయణః ప్రభుర్విష్ణుశ్శాశ్వతః పురుషోత్తమః । తస్యాతియశసః పుణ్యాం విశాలాం బదరీమను ॥ ఆశ్రమః ఖ్యాయతే పుణ్యః త్రిషు లోకేషు భారత । ఉష్ణతోయవహా గఙ్గా శీతతోయవహా పరా ॥ సువర్ణసికతా రాజన్ విశాలాం బదరీమను ॥ ఋషయో యత్ర దేవాశ్చ మహాభాగా మహౌజసః ॥ ప్రాప్య నిత్యం నమస్యన్తే దేవం నారాయణం విభుమ్ । యత్ర నారాయణో దేవః పరమాత్మా సనాతనః ॥ తత్ర కృత్స్నం జగత్పార్థ తీర్థాన్యాయతనాని చ । తత్పుణ్యం తత్పరం బ్రహ్మ తత్తీర్థం తత్తపోవనమ్ ॥ ఆదిదేవో మహాదేవో యత్రాస్తే మధుసూదనః । పుణ్యానామపి తత్పుణ్యం మాభూత్తే సంశయోఽత్ర వై) (நாராயணஃப்ரபுர்விஷ்ணுஶ்ஶாஶ்வதஃபுருஷோத்தமஃ । தஸ்யாஞ்சாதிஶயஃபுண்யாం விசாலாంபதரீமநு ॥ ஆச்ரமஃக்யாயதேபுண்யாத்ரிஷுலோகேஷுபாரத । உஷ்ணதோயாவஹாகங்காசீததோயாவஹாபரா ॥ ஸுவர்ணரஜதாராஜந்விசாலாంபதரீமநு । ரிஷயோயத்ரதேவாஶ்சமஹாபாகாமஹோஜஸஃ ॥ ப்ராப்யநித்யం நமஸ்யந்தே தேவం நாராயணంவிபும் । யத்ரநாராயணோதேவஃபரமாத்மாஸநாதநஃ ॥ தத்ரக்ருத்ஸ்நంஜகத்பார்த்த தீர்த்தாந்யாயதநாநிச । தத்புண்யంதத்பரంப்ரஹ்ம தீர்த்தంதத்தபோவநம் ॥ ஆதிதேவோமஹாதேவோயத்ராஸ்தேமதுஸூதநஃ । புண்யாநாமபிதத்புண்யం மாபூத்தேஸంஶயோத்ரவை) என்றும், (యత్ర నారాయణ నరౌ తపస్తేపతురవ్యయౌ । బదర్యాశ్రమమాసాద్య లోకానాం హితకామ్యయా ॥

అష్టచక్రం హితద్యానం భూమియుక్తం మనోహరమ్ । తత్రాత్ర యౌ లోకనాథౌ కృతాత్మానౌ సనాతనౌ ॥ తపసా తేజసా చైవ దుర్నిరీక్ష్యౌ సురైరపి । యస్య ప్రసాదం కుర్వాతే స దేవో ద్రష్టుమర్హతి) (யத்ரநாராயணநரௌதபஸ்தேபதுரவ்யயௌ । பதர்யாச்ரமமாஸாத்யலோகாநாங்காமயே ॥ அஷ்டசக்ரంஹிதத்யாநంபூமியுக்தంமநோஹரம் । தத்ராத்யௌலோகநாதௌதௌ க்ருதாத்மாநௌஸநாதநௌ ॥ தபஸாதேஜஸாசைவதுர்நிரீக்ஷௌஸுரைரபி । யஸ்யப்ரஸாதంகுர்வாதே ஸதேவௌத்ரஷ்டுமர்ஹதி) என்றும், (అనుగ్రహాయ విస్తారాన్నరనారాయణావృషీ) (அநுக்ரஹாய விஸ்தாராந் நரநாராயணாவ்ருஷீ) என்றும், (తౌ శుక్లకృష్ణౌ నవకఞ్జలోచనౌ చతుర్భుజౌ చారువల్కలామ్బరౌ ॥ పవిత్రపాణీ ఉపవీతకం కనత్కమణ్డలుం దణ్డమృజుం చ వైణవమ్ ॥ పద్మాక్షమాలాముత జన్తుమార్జనం వేదం చ సాక్షాత్తప ఏకరూపిణౌ । జటాస్తటిద్వర్ణపిశఙ్గరోచిషః ప్రాంశూన్ దధానౌ విబుధర్షభార్చితౌ) (తే వై భగవతో రూపే నరనారాయణావృషీ । వీక్ష్యోత్థాయాదరేణోచ్చైర్నేమురఙ్గేన దణ్డవత్ ॥ స తత్సన్దర్శనానన్దనిర్వృతాత్మేన్ద్రియాశయః । హృష్టరోమాశ్రుపూర్ణాక్షో న సేహే తావుదీక్షితుమ్ ॥ ఉత్థాయ ప్రాఞ్జలిః ప్రహ్వ ఔత్సుక్యాదాశ్లిషన్నివ । నమో నమ ఇతీశానౌ బభాషే గద్గదాక్షరః) (தௌசுக்லக்ருஷ்ணௌநவகஞ்ஜலோசநௌ சதுர்ப்புஜௌ சாரவல்கலாம்பரௌ । பவித்ரபாணீ உபவீதகம்கநத்கமண்டலுந்தண்டம்ருஜுஞ்சவைணவம் ॥ பத்மாக்ஷமாலாம்ருத ஜந்துமார்ஜநంவேதஞ்சஸாக்ஷாத்தபஏகரூபிணௌ । ஜடாஸ்தடித்வர்ணபிசங்கரோசிஷௌப்ராம்ஶூந்ததாநௌவிபுதர்ஷபார்ச்சிதௌ) (தேவைபகவதோரூபேநரநாராயணாவ்ருஷீ । வீக்ஷ்யோத்தாயாதரேணோச்சைர்நமாங்கேநதண்டவத் ॥ ஸதத்ஸந்தர்சநாநந்தநிர்வ்ருதஸ்வேந்த்ரியாசயஃ । ஹ்ருஷ்டரோமாச்ருபூர்ணாக்ஷோநஸேஹேதௌப்ரதீக்ஷிதும் ॥ உத்தாயப்ராஞ்ஜலிஃப்ரஹ்வஔத்ஸுக்யாதாஶ்லிஷந்நிவ । நமோநமஇதிஶாநௌபபாஷேகத்கதாக்ஷரஃ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தாம் அஷ்டாக்ஷரஸம்ஹித்தானமைநேராற்ற அஷ்டாக்ஷரத்துருவனனநாராயணஸ்த்தானத்திலேஇப்படி அதிப்ரவணராய்ஸேவித்து, அதுக்குமேலே கந்தமாதநபர்வதாக்ரத்திலே இருவருமாயிருக்கிறவிருப்பையும் ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலிருக்கிறவித்தையும்விசேஷித்துஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸாலேஸேவித்து, இப்படி அதிசயமான யசஸ்ஸையுடைத்தான தேசதேசிகவைபவத்தை யநுஸந்தித்து ஹ்ர்ஷ்டராய் அஷ்டாக்ஷரத்தின் யாதார்த்த்யத்தை எல்லார்க்கும் உபதேசியாநின்றுகொடு, அங்கே "சிங்கப்பிரான்" என்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு, (అస్మత్సేనాపతిరితి ప్రీత్యా బదరికాశ్రమే । రామానుజమునిర్దత్త్వా శ్రీసింహగురుం భజే) (அஸ்மத்ஸேநாபதிரிதிப்ரீத்யாபதரிகாச்ரமே । ராமாநுஜமுநிர்தத்த்வா ஸ்ரீஸிம்ஹகுரும்பஜே) என்னும்படி ஸேநாதிபத்யம்ப்ரஸாதித்தருளினார்; (శ్రీకాన్తాంఘ్రిసరోజద్వయాశ్రి)తహితస్సర్వస్యసాక్షాన్నస్త్రీకా

వరజాతసంయమివరస్సేనాధిపత్యందదౌ । తంవన్దేప్రతివాదిదన్తిదళన శ్రీశైలలోలంసదా ప్రహ్లాదైకరసస్వభావమమలం శ్రీమన్నృసింహంగురుమ్) (ஸ்ரீவாதூலகுலாலங்காரி ஷிதஸ்வாந்தஸ்யயஸ்யாத்மந ஸ்ரீராமாவரஜாதஸஂயமிவரஸ்ஸேநாதி பத்யஂததௌ । தஂவந்தேப்ரதிவாதிதந்திதளநக்ரீடைகலோலஂ ஸதா ப்ரஹ்லாதைகரஸஸ்வபாவமமலஂ ஸ்ரீமந்ந்ருஸிஂஹஂகுரும்) என்னும்படி அவர்தான் முதலியாண்டானுடைய சிஷ்யராயிரேயிருப்பது.

உடையவர் நரநாராயணக்ஷேத்ரத்தில் ஸாளக்ராமமலையை ஸேவித்தருளியது.

இனி, * கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிரமத்தினின்றும் அந்த கங்கையானது பர்வதாக்ரத்தினின்றும் ப்ரவாஹத்துடன் ஸகரபுத்ரர்களை உத்தரிப்பிக்க உர்வியிலேபரம்பினாப்போலே இவரும் அந்தபர்வதாக்ரத்தினின்றும் சிஷ்யஸேநாப்ரவாஹத்துடன் ஸர்வரையும் உத்தரிப்பிக்க உர்வியிலே எங்கும்பரம்பிநிற்க ; அநந்தரம் நரநாராயணஸ்த்தாநத்திலும் ஹரிக்ஷேத்ரமாய்க்கொண்டுபோந்த ஸாளக்ராமத்திலேசென்று அங்குத்தைக்ஷத்ரியாதிகளையும் ஸ்வபக்ஷஸ்த்தராம்படி திருத்தி அவர்களையுங்கூட்டிக்கொண்டு,(సాళగ్రామశిలాయాన్తు పూజనంపరమాత్మనః। కోటికోటిగుణాధిక్యంభవేదత్రనసంశయః॥ నజపోనాధివాసశ్చనచసంస్థాపనక్రియా। సాళగ్రామార్చనేవిష్ణుస్తస్మిన్సన్నిహితస్సదా॥ మూర్త్యన్తరన్తుబిమ్బేషునయష్టవ్యంతదేవతు। సాళగ్రామశిలాయాన్తు యష్టవ్యాఇష్టమూర్తయః॥ అర్చనంవన్దనందానంప్రణామోదర్శనంనృణామ్। సాళగ్రామశిలాయాన్తుసర్వంకోటిగుణంభవేత్॥ పఞ్చసంస్కారసమ్పన్నోమన్త్రార్థకోవిదః। సాళగ్రామశిలాయాన్తు పూజయేత్పురుషోత్తమమ్॥ సాళగ్రామశిలాయాన్తుతులసీదళపూజితః॥ దదాతిసకలాన్కామాన్ప్రసన్నఃపరమేశ్వరః। ధ్యాత్వాకమలపత్రాక్షం సాళగ్రామశిలోపరి॥ పౌరుషేణైవసూక్తేనపూజయేత్పురుషోత్తమమ్) (ஸாளக்ராமசிலாயாந்து பூஜநஂபரமாத்மந꞉। கோடிகோடிகுணாதிக்யஂபவேதத்ரநஸஂசய꞉॥ நஜபோநாதிவாஸஸ்சநசஸஂஸ்த்தாபநக்ரியா। ஸாளக்ராமார்ச்சநேவிஷ்ணுஸ்தஸ்மிந்ஸந்நிஹிதஸ்ஸதா॥ மூர்த்த்யந்தரந்துபிம்பேஷுநயஷ்டவ்யஂததேவது । ஸாளக்ராமசிலாயாந்து யஷ்டவ்யாஇஷ்டமூர்த்தய꞉ । அர்ச்சநஂவந்தநஂதாநஂ ப்ரணாமோதர்சநஂந்ருணாம்॥ ஸாளக்ராமசிலாயாந்து ஸர்வஂகோடிகுணஂபவேத்॥ பஞ்சஸஂஸ்காரஸம்பந்நோமந்த்ரார்த்தகோவித꞉॥ ஸாளக்ராமசிலாயாந்து பூஜயேத்புருஷோ[illegible]தமம் । ஸாளக்ராமசிலாயாந்து துளஸீதளபூஜித꞉॥ ததாதிஸகலாந்காமாந்ப்ரஸந்ந꞉பரமேச்வர꞉ । த்யாத்வாகமலபத்ராக்ஷஂ ஸாளக்ராமசிலோபரி॥ பௌருஷேணைவஸூக்தேந

பூஜயேத்புருஷோத்தமம்) என்றும், (సాళగ్రామశిలాయత్రతత్స్వయంవ్యక్తసమ్మితమ్) (ஸாளக்ராமசிலாயத்ர தத்ஸ்வயஂவ்யக்தஸம்மிதம்) என்றும் இத்யாத்யநேகப்ரதிபாத்யவைபவத்தையுடைய தீர்த்தநாயனுருக்கெல்லாம் தேவவாரி என்னும்படி உத்பத்திஸ்த்தாநமான அந்தத்திருமலையையும்ஸேவித்து அங்கேதம்மைப்போலே ஸகலதீர்த்தாஸ்பதங்களாய், "லக்ஷ்மீநாராயணம்,ஸீதாராமம்,ததிவாமநம்" என்றுப்போலேசொல்லப்படுகிற ப்லச்லாக்யமான மூர்த்தங்களை பலதிவ்யதேசங்களுக்கும் தேசாந்தரஸ்த்தரான ததீயருக்குமாகஸங்க்ரஹித்தருளிகண்டகைநதியிலுண்டான சக்ரதீர்த்தத்திலும்நீராடி ஹரிக்ஷேத்ரத்திலே த்ரிராத்ரஂ வஸித்து, அவ்விடத்திலும் புறப்பட்டருளி;

உடையவர் சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவவதாரஸ்தலமான திருவயோத்யையும், பிராட்டி திருவவதாரஸ்த்தலமான மிதிலாநகரத்தையும் ஸேவித்தருளியது.

(యస్మాదుత్పద్యతేతస్యాంభగవాన్పురుషోత్తమః । తస్మాత్తునగరీనామసాయోధ్యేతి ప్రకీర్తితా॥ నగరస్యపరంధామ్నోఃనామతస్యాప్యభూచ్ఛుభే) (யஸ்மாதுத்பஸ்யதே தஸ்யாஂபகவாந்புருஷோத்தம꞉ । தஸ்மாத்துநகரீநாமஸாயோத்யேதிப்ரகீர்த்திதா॥ நகரஸ்யபரஂதாம்நோ நாமதஸ்யாப்யபூச்சுபே) என்றும், (దేవానాంపూరయోధ్యా) (தேவாநாஂபூரயோத்யா) (అమృతేనావృతాంపురీమ్) (அம்ர்தேநாவ்ர்தாஂபுரீம்) என்று விரஜையாலேசூழப்பட்ட ஸ்ரீவைகுண்டந்தானேயாய்ஸரயுவாலேபரிவ்ர்தமாய்ரகுவராருடையதிருவவதாரஸ்த்தலமானஸ்ரீமதயோத்த்யாபரிஸரத்திலேநின்று ராமாநுஜாநதமக்கும் பூர்வாவதாரஸ்த்தலமாய், (அங்கணெடுமதிள்புடைசூழயோத்தியென்னு மணிநகரத்தைநோக்கி, (ఏషాసాదృశ్యతేసీతేసరయూర్యూపమాలినీ। నానాతరుగణాకీర్ణాసంప్రపుష్పితకాననా) (ஏஷாஸாத்ருச்யதேஸீதேஸரயூர்யூபமாலிநீ । நாநாதருகணாகீர்ணாஸஂப்ரபுஷ்பிதகாநநா) என்றும், (ఏషాసాదృశ్యతేయోధ్యారాజధానీపితుర్మమ । అయోధ్యాంకురువైదేహిప్రణామంపునరాగతా) (ஏஷாஸாத்ருஸ்யதேயோத்த்யாராஜதாநீபிதுர்மம।அயோத்த்யாஂகுருவைதேஹிப்ரணாமஂபுநராகதா)என்னும்படிமுதலிகளுக்கு மருளிச்செய்து கொண்டுதாமும் ப்ரணாமாதிகளுடன்ப்ரீதராய்அந்தப்புரியிலே ப்ரவேசித்து த்ரிராத்ரஂவஸித்து நாமகுணங்களிலே ப்ரவணராய் ராஜதாநீப்ரவேசத்திலேநின்றுஸேவித்து அங்குள்ளவர்களுடைய ராமபக்தியை ஆதரியாநின்றுகொண்டு அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, விசாலமான தேசத்[illegible]வியாய் மற்றும்மிதிலாப்ரதேசங்களிலும் ப்ரதுவான ப்ரேமத[illegible]ஸீதாவதார நீளாவதாரஸ்த்தலமென்று ஸேவித்து ஸசிஷ்ய[illegible]ண்டுஸஞ்சரியாநிற்க ;

கோயிலிலே முதலியாண்டான்தொடக்கமான முதலிகள் உடையவர் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார்களென்பது.

இங்கே கோயிலிலேயிருக்கிற முதலியாண்டான்தொடக்கமான முதலிகள் தூரத்வாத்புபாதியாலே எதிராஜருடைய சோபநவிசேஷங்களைச்ரவியாமல்தங்களிலே சிந்தாக்ராந்தராய்க்கொண்டு, (వన్దే వేదాన్తకర్పూరచామీకరకరణ్డకమ్ । రామానుజార్యమార్యాణాం చూడామణిమహర్నిశమ్) (வந்தே வேதாந்தகர்ப்பூரசாமீகரகரண்டகம் । ராமாநுஜார்யமார்யாணாஞ்சூடாமணிமஹர்நிசம்) என்று அநுதிநம்ஸேவிப்பது, (యాం దిశమధ్యాస్తే రామానుజమునివరస్య చరణాబ్జే। తస్యై దిశే నమస్స్యాం విదధీమహి మహిమశాలిన్యై) (யாந்திஶமத்யாஸ்தேராமாநுஜமுநிவரஸ்யசரணாப்ஜே। தஸ்யை திஶேநமஸ்யாம்விதத்மஹி மஹிமஶாலிந்யை) என்றும், (దిశే వాపి నమస్కుర్యాద్యత్రాసౌ వసతి స్వయమ్) (திஶேவாபிநமஸ்குர்யாத் யத்ராஸௌவஸதிஸ்வயம்) என்னும்படி வடக்குநோக்கி தண்டனிடுவது, (యాదవత్రాణవఙ్కారీ శఙ్కరభాస్కరతిరస్క్రియాకారీ। వైదికకులోపకారీ రామావరజో యమధికరణకారీ॥ జయతి యతిరాజవాణీ ప్రతిభటసిద్ధాన్తకృన్తనకృపాణీ। నానాగమకృతవేణీ పరమపదారోహణార్థనిశ్రేణీ) (யாதவத்ராணவங்காரீ ஶங்கரபாஸ்கரதிரஸ்க்ரியாகாரீ । வைதிககுலோபகாரீராமாவரஜோயமதிகரணகாரீ॥ ஜயதியதிராஜவாணீப்ரதிபடஸித்தாந்தக்ருந்தநக்ருபாணீ।நாநாகமக்ருதவேணீபரமபதாரோஹணார்த்தநிஶ்ரேணீ) என்று அவரையும் அவர்ஸூக்திவிசேஷங்களையும்ஸ்துதிப்பது, (శ్రీరఙ్గమఙ్గలమహోత్సవవర్ధనాయ। వేదాన్తపాన్థపరమార్థసమర్థనాయ। కైఙ్కర్యలక్షణవిలక్షణమోక్షభాజే రామానుజాయ విదధీ మహిమఙ్గలాని) (ஶ்ரீரங்கமங்களமஹோத்ஸவவர்த்தநாயவேதாந்தபாந்த பரமார்த்தஸமர்த்தநாய। கைங்கர்யலக்ஷணவிலக்ஷணமோக்ஷபாஜே ராமாநுஜாயவிததீமஹிமங்களாநி) என்றுமங்களாஶாஸநம்பண்ணுவது, (రమాసఖపదామ్భోజరాజహంసధురన్ధరః। రామానుజమునిః శ్రీమాన్ స్వీకుర్యాన్మాం కటాక్షతః) (ரமாஸகபதாம்போஜராஜஹம்ஸதுரந்தர:। ராமாநுஜமுநிஶ்ஶ்ரீமாந்ஸ்வீகுர்யாந்மாங்கடாக்ஷத:) என்றும், (కాషాయశోభి-మమాక్షే) (காஷாயஶோபி-மமாக்ஷே) என்று அவர்கடாக்ஷிக்கும்படியையும் ப்ரத்யக்ஷிக்கும்படிதொடக்கமானத்தையும் அபேக்ஷிப்பார்முமாந்து, (போந்ததென்னெஞ்சென்னும்பொன்வண்டு) இத்யாதிப்படியே அபஹ்ராதசித்தராய், அதனுவ அவசராய் அவருடைய ஆகமநகாங்க்ஷிகளாயிருந்தார்கள்.

அங்கே "யதிராஜசந்த்ரன்" என்றும், "குணந்திகழ்கொண்டலிராமாநுசன்" என்றும் சொல்லப்படுகிறவெம்பெருமானாரும், * நக்ஷத்ராணுமதிபதியானசந்த்ரன் தாராகணங்களோடேகூடி மேஷராசியிலேஓஷதிகளின்வ்ருத்த்யர்த்தமாகஸூதாதாரைகளைவர்ஷித்துக்கொண்டுஸஞ்சரிக்குமாப்போலே, (పూర్ణచన్ద్రో యతీన్ద్రః) (பூர்ணசந்த்ரோயதீந்த்ர:)

என்னும்படியான விவரும் பாபராசிகளைக் கூடுபூரித்துக்கொண்டுபோருகிற ஜீவராசிகளிருந்தவிடத்திலே ஸஞ்சரியாநின்றுகொண்டு அவர்கள்நிர்த்தோஷராம்படி, (வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும்மதிபுரையுந்தண்மையினாலும்) இத்யாதிப்படியேக்ருபாபீயூஷத்தையும்வர்ஷித்து அப்படியேபுண்யராசிகளானவர்களையும் போஷிப்பித்தும் அதுக்குமேலே, (లోకే కేచన మద్యత్నాః స్పర్ధన్తామృతవర్షిణః। శమయన్త్యఘమత్యుగ్రం మేఘా ఇవ దవానలమ్) (லோகேகேசநமத்ப்பக்தாஸ்ஸந்தாமாம்ருதவர்ஷிண: । ஶமயந்த்யகமத்யுக்ரம் மேகாஇவதவாநலம்) என்னும்படிலோகத்திலே ஸகலஸந்தாபங்களும்போம்படி ஸித்ததர்மமான பகவத்தர்மங்களைவர்ஷியாநின்றுகொண்டு, (మన్యే భగవతస్సాక్షాత్పారిషద్యా మధుద్విషః। విష్ణోర్హితాయ లోకానాం పావనాయ చ సన్తి హి) (மந்யேபகவதஸ்ஸாக்ஷாத்பாரிஷத்யாமது த்விஷ: । விஷ்ணோர்ஹிதாயலோகாநாம்பாவநாயசஸந்திஹி) என்று லோகத்தையெல்லாம்பாவநமாக்கிக்கொண்டு, (తీర్థీకుర్వన్తి తీర్థాని) (தீர்த்தீகுர்வந்திதீர்த்தாநி) என்னும்படி எங்கும் * திரிந்து தீர்த்தகராய், (యావైలసచ్ఛ్రీతులసీవిమిశ్రకృష్ణాఙ్ఘ్రిరేణ్వభ్యధికాంబునేత్రీ। పునాతి సేశానుభయత్రిలోకాన్ కస్తాం న సేవేత మరిష్యమాణః) (யாவைலஸச்ச்ரீதுளஸீவிமிச்ரக்ருஷ்ணாங்க்ரிரேண்வதிகாம்புநேத்ரீ । புநாதிஸேசாநுபயத்ரிலோகாந் கஸ்தாந்நஸேவேதமரிஷ்யமாண:) என்னும்படியான ஏற்றத்தையுடைத்தாயிருந்ததேயாகிலும் ஹரஜடாபூஷாத்வஜஹ்நுச்சிஷ்டத்வமாகிறசிஷ்டகர்ஹிதமான த்ருஷ்டதோஷங்களெல்லாம்போம்படி, (గఙ్గామపి పునాతి హి। పావనం విష్ణుభక్తానామ్) (கங்காமபிபுநாதிஹி । பாவநம்விஷ்ணுபக்தாநாம்) என்கிற தம்முடையதிருவடிகள்ஸம்பந்தத்தாலே கங்காதீர்த்தங்களையெல்லாம் மங்களமாகப்பண்ணிக்கொண்டு, * (கங்கையின்கரைமேல் கைதொழநின்ற கண்டமென்னுங்கடிநகரைத்திருவடித்தொழுது.

உடையவர், காசியிலேமாதவனைஸேவித்து புருஷோத்தமமென்னும் ஜகந்நாதத்திற்செல்ல அத்தேசத்தரசனாலே கௌரவிக்கப்பட்டாரென்பது.

அநந்தரம் காசியிலேப்ரவேசித்தருளி, (మమాపి కాశ్యాం సంపూజ్యో మాధవః కల్మషాపహః) (மமாபிகாச்யாம்ஸம்பூஜ்யோமாதவ:கல்மஷாபஹ:) என்றுகாளகண்டனும் ஏத்தும்படியானமஹத்வத்தையுடையனாயிருக்கிறமாதவனையும் ஆதரித்து அந்தஸ்த்தலத்தையுமபிமாநித்துவாராணஸீஹரபுரி" என்கிறத்தை ஹரிபுரியாக்கி, அங்கே * காய்சினத்தகாசிமன்னன்வக்கிரன் பவுண்டிரன்முதலானவர்களை முன்பே * நாசமுற்றுவீழும்படிபண்ணினாப்போலே, பின்பு அங்குண்டான சங்கரபாஸ்கரயாதவபாட்டப்ரபாகர பரிகாராய் ஔத்ததரயான வாதிகளையெ

ல்லாம்கிருத்தாராம்படிஜயித்து அநந்தரம், (తతోగచ్ఛతధర్మజ్ఞశ్చమ్పకారణ్యముత్తమమ్) (ததோகச்சததர்மஜ்ஞுஶ்சம்பகாரண்யமுத்தமம்) என்கிற படியே சம்பகாரண்யத்திலேயெழுந்தருளி. அங்கேவம்பராய்வந்தவர் திகளையும் நிரஸித்து, நைமிசாரண்யம், தண்டகாரண்யம், சித்ரகூட பர்வதம் ச்ருங்கிபேரபுரம்முதலாகப் பெருமாளும்பிராட்டியும் நிற்பது இருப்பது சயிப்பதாகவிஹரித்தருளின ப்ரதேசங்களையும் *கௌரவ புத்தியுடன் ஆதரியாநின்றுகொண்டு கிழக்குதிக்குநோக்கியெழுந்தருளி கங்காஸாகரத்தையும் தர்சியாநின்றுகொண்டு கலிங்கதேசத்தில் கடகம்என்கிற ராஜதாநியிலேசென்று விகடவித்வாங்களாய் மதோத்கடராய் எதிர்த்தவர்களையும், (అపితుప్రతివాదివారణప్రకటాటోపవిపాటనక్షమాః) (அபிதுப்ரதிவாதிவாரணப்ரகடாடோபவிபாடநக்ஷமா:) என்னும்படி மகுடபங்கம்பண்ணி திரஸ்கரித்து விஜயியாய்ப்போர, அத்தைக்கண்டு அங்குத்தையில் மகுடவர்த்தநனென புருஷோத்தமகஜபதியாகிற ராஜா இவருடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களான திவ்யசரித்ரங்களைக்கண்டு எதிர்கொண்டுஸேவித்து பஹூபசாரங்களைப்பண்ண அவனாலேபூஜிதராய்க்கொண்டு ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளினார்.

—❦❦✱❦❦—

ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தில், கண்ணன், நம்பி மூத்தபிரான், ஸுபத்ரை இவர்களை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்திலேஸ்ரீஜகந்நாதன்ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளி, (రఙ్గనాథజగన్నాథనాథతుభ్యంనమోనమః) (ரங்கநாதஜகந்நாதநாததுப்யந்நமோநம:) என்று ஐக்யமாகவநுஸந்தித்து அபிமுகராய்நின்றுஸேவித்து, முன்பு, "நீலாத்ரிநாதன்" என்று நித்யஸூரிகளாலே ஆராதிதனாய், அநந்தரம் இந்த்ரத்யும்நனாலே ஆராதிதனாய், அநந்தரம் காலவமாதவனாலே ஆராதிதனாய், கலியுகத்திலே கலிங்கதேசத்தில்கடகாதிபதிகளாலே ஆராதிதனாய், அத்யாபி அதிகஸமாராதநங்கொண்டருளுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமமுடையானை, (ఉద్యన్నీరదనీలసున్దరతనుంపూర్ణేన్దుబిమ్బాననంరాజీవోజ్జ్వలపత్రనేత్రయుగళంకారుణ్యవారాన్నిధిమ్। భక్తానాంసకలార్తినాశనకరంచిన్తార్థిచిన్తామణింవన్దేశ్రీపురుషోత్తమంవిజయినంనీలాద్రిచూడామణిమ్॥ తద్దక్షస్థితదాసర్వేరత్నసింహాసనస్థితమ్। రామంకృష్ణంసుభద్రాఞ్చవాసుదేవంసుదర్శనమ్) (உத்யந்நீரதநீலஸுந்தரதநும் பூர்ணேந்துபிம்பாநநம்ராஜீவோஜ்வலபத்ரநேத்ரயுகளம் காருண்யவாராந்நிதிம் । பக்தாநாம்ஸகலார்த்திநாஶநகரம்சிந்தார்த்திசிந்தாமணிம்வந்தே ஸ்ரீபுருஷோத்தமம்விஜயிநம்நீலாத்ரிசூடாமணிம்॥ தத்ர்சுஸ்தேததாஸர்வேரத்நஸிம்ஹாஸநஸ்திதம்। ராமம் க்ர்ஷ்ணம்ஸுபத்ராஞ்சவாஸுதேவம்ஸுதர்சநம்) என்றும், பின்னையும்

க்ர்ஷ்ணசேஷ்டிதங்களும் அங்கிலேயிலேஸ்புடமாயிருக்கையாலே, (శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీకకల్యాణైకతానస్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణానన్తజ్ఞానానన్దైకస్వరూపఇత్యాదరతశ్చ, భూభారావతారవ్యపదేశేనాస్మదీయానామపిసమాశ్రయణీయత్వాయావతీర్యోర్వ్యాంసకలమనుజనయనవిషయతాఙ్గతః, పరావరనిఖిలజనమనోనయనహారిదివ్యచేష్టితానికుర్వన్, పూతనాశకటయమళార్జునారిష్టప్రలమ్బధేనుకకాళియకేశికువలయాపీడచాణూరముష్టికతోసలకంసాదీన్నిహత్యానవధికసౌహార్దానురాగాదిర్భావావలోకనాలాపామృతైర్విశ్వమాప్యాయయన్, నిరతిశయసౌన్దర్యసౌశీల్యాదిగుణగణావిష్కారేణాక్రూరమాలాకారాదీన్పరమభాగవతాన్కృత్వా, పాణ్డుతనయయుద్ధప్రోత్సాహనవ్యాజేనపరమపురుషార్థలక్షణమోక్షసాధనతయావేదాన్తోదితంస్వవిషయజ్ఞానకర్మానుగృహీతంభక్తియోగమవతారయామాస; తత్రపాణ్డవానాంకురూణాఞ్చయుద్ధేప్రవృత్తేసభగవాన్పురుషోత్తమస్సర్వేశ్వరేశ్వరోజగదుపకృతిమర్త్యఃఆశ్రితవాత్సల్యవివశఃపార్థంరథినమాత్మానఞ్చసారథినంసర్వలోకసాక్షికంచకార) என்னுமளமாகவும் க்ர்ஷ்ணகுணசேஷ்டிதங்களுக்கு உசிதமான சப்தங்களாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, (மல்லாண்டதிண்டோள்மணிவண்ணாவுன் செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு) என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணினவநந்தரம் ஸர்வேச்வரனாலேஸத்க்ர்தராய், அவனைப்பார்த்து தேவரீர் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளைத்தவிர்ந்து ஸ்ரீரங்காதிஸ்தலங்களிலே "அடியேனுக்கு பாதந்த்ரராயிருக்குமாப்போலே இங்கு மிருக்கவேணும்" என்ன; புருஷோத்தமனும், "அது நமக்கநபிமதம், அத்தைத் தவிரும்" என்ன; இவரும் ஸசிஷ்யராய்ஸேவித்து, புறப்பட்டருளி அங்குண்டான வித்வஜ்ஜநங்களுடன் வாதம்பண்ணிஜயித்து, அவன் (பூட்டிமேய்ந்தோர்காரேறு பலதேவற்கோர்கீழ்க்கன்றாய் இட்டீறிட்டுவிளையாடி" என்னும்படி இச்சாவிஹாரமாக விஹரித்தருளுகிற படியையும் அங்குள்ளவர்களுடைய தேசீயமானதுராசாரங்களையுங் கண்டு அவ்விடத்தையும் த்ராவிடதேசத்தில்திவ்யதேசங்களின்படியே ஸத்வர்த்தராம்படி திருத்தப்பார்க்க;

அவனும், திருநாட்டிலே, (மூதுவராம்) என்கிறவர்த்தமந்த்ரிகள் கோற்கீழடங்கி அவர்கள் தோளிலும்மடியிலும் * வானிளவரசாய்வளர்ந்துபோந்த சிறுபுத்ரன் * நந்தகோபனிளவரசாகப் பெறுகையாலே போராரஸிகனாய், (కృష్ణమహంమతంగజంరాజాధిరాజః) (க்ர்ஷ்ணமஹாமதங்கஜம் ராஜாதிராஜ:) என்னும்படி பட்டத்துக்குரியவானையும் அரசும்செய்யும்போலே தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, (అపిచేత్సుదురాచారః) (சுராசாரோபி) (அபிசேத்ஸுதுராசார:) (துராசாரோபி) இத்யாதிகளில்படியே ஆச்ரிதசேதநர்தோஷங்களை அடி ஆராயாதேயோக்யமாகக்கொள்ளுமவனாய், அதுக்குறுப்பாக, * குரைகடற்கரையிலே * குறும்புசெய்வானோர் மகனாய் * தருமமறியாக்குறும்பனகையாலேஇவர்கோற்

கிழடங்காதவனுகையாலே அவ்விடத்தைத்திருத்துகிறது அவனுக்கு அநபிமதமாகையாலே அத்தசையில் தத்தேசிகனுனவனும் * விநதை சிறுவனே * கமலக்கண்களாலே கடாக்ஷித்து நாம்முன்பேமதுரையிலே யாதவர்களை த்வாரகையிலே ஓரிரவில் உறக்கத்திலேவைத்தாப்போலே, இப்போது நீரும்,நம்எதிராஜனையும் அவர்க்குசிதமான நம்கமடஸ்த்தாநத்திலேவைத்துவாருமென்ன ; அப்போது இவர் * அறிதுயிலானவுறக்கத்திலே * பறவையரையனும் இவரைப்பற்றிக்கொண்டுபோய் * இறைப்பொழுதிலே அங்கேயிருத்திவர ;

—*—

உடையவர், ஸ்ரீகூர்மத்திலெம்பெருமானை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளியது.

இவரும் திருக்கண்களைவிழித்து விஸ்மயத்துடன் "ஸ்வப்நம்போலேஇதென்ன வைசித்ரி"என்று ஆச்சர்யப்படாநின்றுகொண்டு ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களைப்பார்த்து, * உன்னித்து மற்றொருதெய்வந்தொழாதே அநந்யதைவனுயிருக்கிறவடியேனை இந்தலிங்கங்களிடையிலேவைத்தருளின சோரச்சேர்த்தியான இந்தச்செயலுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்று *மாயாவாமநனில்படியேகேட்க; அவனும் அசரீரியாயிருந்து எதிராஜரான இவரைப்பார்த்து, "வாரீர், நீர் திருமண்தீர்த்தமின்றிக்கேயிருக்க இங்கேலிங்கஸங்கத்துடனே ஏதுக்காக நம்மைவைத்தது என்றன்றோ நீர் துஃகிக்கிறீர், (மாஶுச:) என்றுசோகநிவர்த்தகரான நாமிருக்கஉமக்கு இனிசோகப்ரஸங்கமுண்டோ, நம்முடையச்வேதகுண்டத்தினருகே ச்வேதம்ர்த்திகையிருக்கிறது,அத்தை உம்முடைய லலாடாத்யவயவங்களிலேதரியும்,இந்ததீர்த்தம் க்ஷீரஸாகரஸதர்சமாயிருக்கும் இத்தை ஸ்வீகரியும்" என்ன ; ராமாநுசனும் அப்படியே கேசவாதியாகத்வாதசநாமங்களையும்தரித்து ச்வேதகுண்டதீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்து, அநந்தரம் இவற்றில்வந்தவிஷயமேதென்று ஸந்தேஹித்துநிற்க; அப்போது இவருடையஸந்தேஹம்தீரும்படி காதலம்முதலான திவ்யாவயவங்களைநீட்டி கூர்மமானவாகாரத்தையுங்காட்டித் தம்திருமுதுகிலே சக்கரஞ்சங்கடையாளத்தையும் திருந்தக்காட்ட ; இவரும் நிஸ்ஸந்தேஹராய், "(శఙ్ఖచక్రగదాశార్ఙ్గహస్తాయ వనమాలినే । అనన్తాధారభూతాయ కమఠాయ నమో నమః) (சங்கசக்ரகதாசார்ங்கஹஸ்தாயவநமாலிநே । அநந்தாதாரபூதாய கமடாயநமோநம:) என்றுஸேவித்து,(அங்கோராமையதாகியவாதி! நின்னடிமையேயருளெனக்கு) என்று ப்ரார்த்தியாநிற்க ; மீளவும் இவரைப்பார்த்து, "வாரீர் இளையாழ்வீர் ! நமக்கு நடுவே இடையூருக சைவராலேஸ்த்தாபிக்கப்பட்ட சம்புபிம்பங்களாகிற களையைக்கடிந்து அம்போதியிலே ஆழிதாக அமிழ்ந்துபோம்படி பொகட்டு எப்போதும் நாம்நித்யஸந்நிதிபண்ணுகிற

நம்கோயிலையும்பேணி*நம்மைச்சூழ்ந்திருந்தேத்தும்படிபரிவரையும்கற்பித்து உம்முடைய தர்சநத்தைநன்றாகநடத்திக்கொண்டுபோரும்என்று இப்படி இருவர்க்கும் ப்ரச்நப்ரதிவசநமாக நடந்துசெல்லுகிறவளவிலே, அத்தேசத்தின் ராஜாவும் அங்குண்டானப்ரஜைகளும் இந்த அத்புதத்தைக்கண்டுகந்துவந்து திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க; அவர்களையும்திருத்தி அவர்களைக்கொண்டு அங்குத்தையில் இடையூறானவிடையேறிபடைகளை யெடுத்துக்களைவித்து அங்குத்தையில்ஸ்ரீகார்யமெல்லாம் நன்றாகநடத்திக்கொண்டு அநேகம்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும்திருத்தி அங்குத்தைக்கு ரக்ஷகராகப்ரதிஷ்டிப்பித்துவிலக்ஷணராய்அங்கேயெழுந்தருளியிருக்க ; (సంసేవ్య త్వద పురుషోత్తమం తదీయాన్ దుర్వృత్తానపి నిశాసత్ స్వదేశాత్ । నిష్క్రాన్తే పురుషోత్తమాధిపే న శ్రీకూర్మాలయకుహరే స పశ్యన్ బిమ్బే ॥ లబ్ధ శ్రీవిశదత మోర్ధ్వ దేశలిఙ్గైః శ్రీకూర్మం ప్రకటయతి స్మ లక్ష్మణార్యః) (ஸம்ஸேவ்யத்வத புருஷோத்தமம்ததீயாந் துர்வ்ருத்தாநபிநிசாஸதஸ்வதேசாத் । நிஷ்க்ராந்தோநிபுருஷோத்தமாதிபேநஸ்ரீகூர்மாலயகுஹரேஸஶம்புபிம்பே॥லப்த்தஸ்ரீவிசததமோர்த்வதேசலிங்கைஃ ஸ்ரீகூர்மம்ப்ரகடயதிஸ்மலக்ஷ்மணார்ய:) என்றுஞ்சொன்னார்கள்.

—*—

ஸ்ரீஜகந்நாதத்தில் உடையவரைக்காணுமல் அலமர்ந்தமுதலிகளுக்கு ப்ராஹ்மணரூபியாய்வந்த புருஷோத்தமன் நியமநப்படி ஸ்ரீகூர்மத்தில் அவரைக்கண்டுகளித்தார்களென்பது.

அநந்தரம் ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்திலே இவருடைய விச்லேஷவ்யஸநத்திலேதளர்ந்து தறைப்பட்டு திகந்தங்களிலேதேடிக்காணுமல்சிந்தாக்ராந்தர்களாயிருக்கிற சிஷ்யவர்க்கங்களிருக்கிறவிடத்திலே புண்டரீகாக்ஷனான ஸ்ரீபுருஷோத்தமன் ப்ராஹ்மணவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்துக்கொண்டுவந்துநின்று, "நீங்கள் ஏதுக்காக துஃகிக்கிறீர்கள்,உங்கள்ராமாநுசன் ஸ்ரீகூர்மத்திலே குசலியாய்வர்த்திக்கிறார், நீங்களும் அங்கேசென்று ஸேவியுங்கோள்" என்ன ; இவர்களும் ஹ்ருஷ்டராய் அங்குநின்றும்புறப்பட்டு நாடிநடந்துவந்து ஊர்மிமாலையான ஸாகரபரிஸரத்தில் ஸ்ரீகூர்மத்திலே சிஷ்யர்களானதாங்களும் நிர்மமராய்நிரவதிகப்ரேமத்துடனே நிரவதிகவைபவத்தையுடையரான உடையவர் திருவடிகளிலேஸேவித்து விஷ்டிதராய் அந்யோந்யம் வீக்ஷியாநின்றுகொண்டு க்ஷேமத்துடனிருந்தார்கள்.

—*—

மேப்ரியா:। அஸ்திலக்ஷ்மீபுரந்நாமக்ஷேத்ரம்யத்ரதரணீதலே। தஸ்மிந் லக்ஷ்மீப்ரியதமஸ்ஸதா ஸந்நிஹிதோஸ்ம்யஹம்) என்றும், (సుముఖాఞ్చ దేవర్షే జమ్బూద్వీపే మహామతే। పురా లక్ష్మీపురన్నామ తస్య క్షేత్రస్య విద్యతే॥ తస్మిన్ క్షేత్రే రమాయాశ్చ కేశవస్య మనోహరే। బృహద్భిర్బహుభిస్సార్ధం తపస్తప్తం మయానఘ॥ తతశ్శ్రీకాకులమిత్యాహుర్యతోஸ్మాభిస్సమాకులమ్) (ஸுமுகாஞ்ச தேவர்ஷேஜம்பூத்வீபேமஹாமதே। புராலக்ஷ்மீபுரந்நாமதஸ்யக்ஷேத்ரஸ்யவித்யதே॥ தஸ்மிந்க்ஷேத்ரேரமாயாஶ்சகேசவஸ்யமநோஹரே। ப்ருஹத்பிர்பஹுபிஸ்ஸார்த்தம் தபஸ்தப்தம்மமாநக॥ ததஶ்ரீகாகுலமித்யாஹுர்யதோஸ்மாபிஸ்ஸமாகுலம்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே—ஸ்ரீவல்லபனுக்குவாஸஸ்தாநமான ஸ்ரீகாகுலத்திலேயெழுந்தருளிஸ்ரீவல்லபனையும்ஸேவித்து அவர்க்கு "தெலுங்குராயன்" என்று ஆந்த்ரதேசத்துக்கநுகுணமான திருநாமஞ்சாத்தி, த்ராவிடதேசத்துக்கெல்லையான திருமலையை உத்தேசித்துப்புறப்பட்டருளி, (వేణీమాధవదేవమేవ చ దయాధీశం తతస్సఙ్గమే గఙ్గాసాగరయోర్విగాహ్య కలయే తత్రాదిమం మాధవమ్। సేవే శ్రీపురుషోత్తమే చ జగన్నాథం చ కూర్మాధిపం సింహాద్రీశమహోబిలేన్ద్రనృహరిం సంప్రాప్య శేషాచలమ్) (வேணீமாதவதேவமேவசதயாதீஶம் ததஸ்ஸங்கமே கங்காஸாகரயோர்விகாஹ்ய கலயேதத்ராதிமம்மாதவம்। ஸேவேஸ்ரீபுருஷோத்தமேசஜகந்நாதஞ்சகூர்மாதிபம்ஸிம்ஹாத்ரீசமஹோபிலேந்த்ரந்ருஹரிம்ஸம்ப்ராப்யசேஷாசலம்) என்கிறபடியே இந்த திவ்யதேசங்களெல்லாம்ஸேவித்து, அங்குளதிரிட்டவாதிகளை வாயடக்கிக்கொண்டு அவ்வவ்விடங்களிலேராமாநுஜமடமுமெடுத்து தம்முடைய தர்சநத்தை எங்கும்ப்ரதிஷ்டிதமாக்கி,

ஸ்ரீஅஹோபிலமென்று ப்ரஸித்தமான சிங்கவேழ்குன்றிலே அழகியசிங்கரை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், (పురా దైత్యవధం కృత్వా నారసింహో జగత్పతిః। దేవైరభిష్టుతో దైత్యరూపో గుహాగమత్॥ ఓబళాఖ్యే గిరివరే దివ్యరూపీ భయఙ్కరః। స హాసమకరోద్గ్రామే ఏవమేవ జగన్మయః) (புராதைத்யவதங்க்ருத்வா நாரஸிம்ஹோ ஜகத்பதி:। தேவைரபிஷ்டுதோ தைத்யோ திவ்யயோகமுபாகமத்॥ ஓளபளாக்யே கிரிவரேதிவ்யரூபீபயங்கர:। ஸஹாஸமகரோத்தீமாந்ஏகஏவஜகந்மய:) என்றும், (అహో వీర్యమహో శౌర్యమహో సత్త్వమహో ద్యుతిః। నారసింహః పరం దైవమహోబలమహోబిలమ్) (அஹோவீர்யமஹோதைர்ய மஹோஸத்வமஹோத்யுதி:। நாரஸிம்ஹ:பரந்தைவமஹோபலமஹோபிலம்) என்று ப்ரஸித்தமான * சிங்கவேழ்குன்றிலேசென்று, (அங்கண்ஞாலம்) என்கிறதிருமொழியில்படியே பத்தும்பத்தாகஸ்துதிருபமான மங்களாசாஸநம்பண்ணி ஸேவித்து,

---

பெரியதிருமலையில் திருவேங்கடமுடையானை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அங்குநின்றும்போந்து, (భూమిప్రదక్షిణే పుణ్యం యత్తత్పుణ్యమవాప్నుయాత్। వేఙ్కటాచలశృఙ్గాగ్రే దృష్టమాత్రే హలాయుధః॥ తీర్థయాత్రాఫలం కృత్స్నం ప్రాప్తవానితి మే శ్రుతమ్) (பூமிப்ரதக்ஷிணேபுண்யம்யத்தத்புண்யமவாப்நுயாத்। வேங்கடாசலச்ருங்காக்ரே த்ருஷ்டமாத்ரேஹலாயுத:॥ தீர்த்தயாத்ராபலங்க்ருத்ஸ்நம்ப்ராப்தவாநிதிமேச்ருதம்) என்றுஞ்சொல்லப்படுகிற வைபவத்தையுடைத்தாய், வேங்கடாஹ்வயமான பெரியதிருமலையிலே யெழுந்தருளிப் பெரியதிருமலைநம்பியையும்ஸேவித்துநிற்க; அவரும் ப்ரத்யுத்தாந பரராய் ப்ரீதியுடன்குசலப்ரச்நம்பண்ண; பின்பு அவர் புருஷகாரமாக, (శ్రీమద్వేఙ్కటనాయకం తదురసి ప్రభ్రాజమానాం శ్రియమ్) (ஸ்ரீமத்வேங்கடநாயகம் ததுரஸிப்ராஜமாநாம்ஸ்ரியம்) என்றும், *திகழ்கின்ற திருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடு திகழ்கின்ற திருமாலாரான திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடித்தொழுது, (வலம்புரியாழியனை வரையார்திரடோளன்றன்னைப் புரிநூலவனைப் பொழில்வேங்கடவேதியனை) என்று ஓதப்படுகிற ஆயுதாபரணச்சேர்த்தியையும், (వైకుణ్ఠమేతత్కరపల్లవేన సన్దర్శయన్ సర్వసురాసురాణామ్। ఆస్తే హి లక్ష్మ్యా సహ విశ్వమూర్తిరాద్యః పుమానఞ్జనశైలశృఙ్గే)(வைகுண்டமேதத்கரபல்லவேந ஸந்தர்சயந்ஸர்வஸுராஸுராணாம்। ஆஸ்தேஹிலக்ஷ்ம்யாஸஹவிச்வமூர்த்திராத்ய: புமாநஞ்ஜநசைலச்ருங்கே) என்றும், (మత్పాదపద్మం భజతాం జనానాం భవప్రవాహో஽పి కటిప్రమాణః। ఇత్థం వ్యనక్తి ద్వితయేన పాణ్యోః శ్రీవేఙ్కటాద్రౌ ధరణీసహాయః) (மத்பாதபத்மம்பஜதாஞ்ஜநாநாம் பவத்ப்ரவாஹோபிகடிப்ரமாண:। இத்தம்விநக்தித்விதயேநபாண்யோ: ஸ்ரீவேங்கடாத்ரௌதரணீஸஹாய:) என்று இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் கைகட்டிக்கொண்டுநிற்கிறபடியையும் அநுபவித்து, (வேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனோடும், வானிடையரக்கன்மேவிநிற்பார்க்கு) என்றும், (இடம்வலமேழ்பூண்ட விரவித்தேரோட்டி, வடமுகவேங்கடத்துமன்னும்) என்றும், (செய்யதோர்நாயிற்றைக்காட்டிச் சிரீதரன்மூர்த்தியீதென்னும்) என்றும், (యోఽవాదిత్యమణ్డలాన్తర్వర్తీ, తప్తకాఞ్చనగిరివరప్రభః, సహస్రాంశుశతసహస్రకిరణః, గమ్భీరామ్భస్సముద్భూత సుమృష్టనాళ రవికరవికసిత పుణ్డరీకదళామలాయతేక్షణః, సుభ్రూనాసః, సుభ్రూః, సుస్మితాధరవిద్రుమః, సురుచిరకోమలగణ్డః, కమ్బుగ్రీవః, సమున్నతాంసవిలమ్బిచారురూపదివ్యకర్ణకిసలయః, పీనవృత్తాయతభుజః, చారుతరాతామ్రకరతలానురక్తాఙ్గులిభిరలఙ్కృతతనుః, వృత్తమధ్యః, విశాలవక్షస్స్థలకిరీటకుణ్డలకౌస్తుభకేయూరకటకనూపురోదరబన్ధనాద్యపరిమితాశ్చర్యానన్తదివ్యభూషణః, శఙ్ఖచక్రగదాஉసిశార్ఙ్గ, శ్రీవత్సవనమాలాలఙ్కృతః, అనవధికాతిశయసౌన్దర్యాహృతాశేషమనోదృష్టివృత్తిః, లావణ్యామృతాపూరితాశేషచరాచరభూతఃఅత్యద్భుతాచిన్త్యనిత్యయౌవనః, పుష్పహాససుకుమారః, పుణ్యగన్ధాధివా

సీతాన స్తుదిగన్తరాళః, త్రైలోక్యాక్రమణప్రవృత్తగమ్భీరస్వభావః, కరుణానురాగమధుర లోచనావలోకితాశ్రువర్గః, పురుషవరో దృశ్యతే, సనిఖిలజగదుదయ విభవలయలీలః,నిరస్త సమస్తహేయః,స్వేతరసమస్తకల్యాణనిధిః,పరమాత్మా పరంబ్రహ్మనారాయణ ఇత్యభిధీయతే) என்றும், (హ్రీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ) (ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ) என்றும் — அந்தராதித்யவித்யையில் உக்தமானவேதாந்தவேத்யனை ஆகாரத்தை திருமலையில் நிலையிலே அநுஸந்தித்துத்யேயவஸ்துவும் வனேயென்றறுதியிட்டு, பின்பு பெரியபிராட்டியோட்டைச் சேர்த்திக்குத் திருப்பல்லாண்டையநுஸந்தித்து * அலர்மேல்மங்கையான முக்தலக்ஷ்மியாய் சுக்லபக்ஷத்வாதசி சுக்ரவாரமாகிய பாத்மயோகத்திலே. உதிதையாய், (దివ్యమాల్యామ్బరధరాస్నాతాభూషణభూషితా) (திவ்யமால்யாம் பரதராஸ்நாதாபூஷணபூஷிதா) என்னும்படி திருமஞ்சனங்கொண்டருள ஒப்பித்தவொப்பனையோடே, (యయావక్షస్థలం హరేః) (யயௌவக்ஷஸ்தலஂஹரே:) (தன்னாகத்திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வன்) என்னும்படி திருமார்விடங்கொண்டு, பார்க்கவீ என்னும் நிரூபகத்தையுடையபிராட்டிக்கு உசிதமாக ப்ருகுவாஸரத்திலே * குங்குமப்பிக்குளிர் சாந்தம்மட்டித்து மங்கலமணநீர் கொண்டருளும்படி கட்டளையிட்டு, (அல்லியம்பூமலர்க்கோதாயடிபணிந்தேன்) (தேனமரும்பூமேல்திரு — சார்வுநமக்கென்றும்) என்று புருஷகாரிக்கைக்கீடாக, (దయాలోలతరఙ్గాక్షీపూర్ణచన్ద్రనిభాననా। జననీసర్వలోకానాంమహాలక్ష్మీర్హరిప్రియా॥సర్వ పాపహరా సైవ ప్రారబ్ధస్యాపికర్మణః। త్రయావ్యూహలక్ష్మీస్సా ముక్తాకారుణ్యవిగ్రహా॥అన్నా యాసేనసాలక్ష్మీస్సర్వపాపప్రణాశనీ। ద్విభుజావ్యూహలక్ష్మీస్స్యాత్ బద్ధపద్మాసనప్రియా॥ శ్రీని వాసాఙ్గమధ్యస్థా సుతరాం కేశవప్రియా) (தயாலோலதரங்காக்ஷீ பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா । ஜநநீஸர்வலோகாநாஂ மஹாலக்ஷ்மீர்ஹரிப்ரியா॥ ஸர்வபாபஹராஸைவ ப்ராரப்தஸ்யாபிகர்மண: । தத்ரயாவ்யூஹலக்ஷ்மீஸ்ஸா முக்தாகாருண்யவிக்ரஹா॥ அநாயாஸேநஸாலக்ஷ்மீஸர்வபாபப்ரணாஶநீ।த்விபுஜாவ்யூஹலக்ஷ்மீஸ்யாத் பத்தபத்மாஸநப்ரியா॥ ஸ்ரீநிவாஸாங்கமத்யஸ்தா ஸுதராஂகேசவப்ரியா) என்னும்படியான ஏவமாத்யுக்திகளாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி உள்வெப்புத்தீர்ந்து அப்பன்ஸந்நிதியிலே செப்பமுடன்ஸேவித்துநிற்க ; அப்போது பெரியதிருமலைநம்பியும், (மாரிமாறுத) என்றுதொடங்கி, (வேரிமாறுதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே) என்று இவருக்குப்பரிந்துகாப்பிட்டு தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிப்பித்து விடைகொடுத்தருள ;

பாஷண்டிகள் தங்கள்நாயனார் என்று விவாதங்கொண்டாடின
திருவேங்கடமுடையானை விஷ்ணுவாக நிர்த்தாரணம்
பண்ணியருளியது.

இளையாழ்வாரும் அப்போதே புறப்பட்டருளித் தொண்டனூற்றூர்வழியே யிறங்கினவளவிலே, இவருடனே, (தாழ்சடையும்) என்று—ஆழ்வாரநுபவித்த ஹரிஹராகாரமொத்திருக்கையாலே சைவர் இத்தைக்கண்டு, "நம்நாயனார்" என்று பிணங்கிவர ; உடையவரும் அவர்களுடனே, "உங்கள்தம்பிரானுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமானத்ரிசூலடமரகத்தையும், எங்கள்பெருமாளுக்கு அஸாதாரணமான திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களையும்பண்ணித் திருவேங்கடமுடையான்திருமுன்பேவைத்தால், அவர் எத்தையெடுத்துதரித்துக்கொண்டருளினார், அத்தையிட்டு அவர்ஸ்வரூபநிரூபணம்பண்ணக்கடவது" என்று அவ்வாயுதங்களை அவர்ஸந்நிதியிலேவைத்து.கர்ப்பக்ருஹத்தைசோதித்துத் திருக்காப்பைச்சேர்த்துப்புறப்பட்டுவந்து ப்ராதக்காலத்திலே திருக்காப்பைநீக்கி ஸேவித்தவளவில் * கூராராழிவெண்சங்கேந்தி, த்ரிசூலடமரகத்தை காற்கடைக்கொண்டு இருக்கக்கண்டு; ஆநந்தாச்ருக்கள் பனிப்பசைவரை அடித்தோட்டுவித்து, (క్షమస్వపురుషోత్తమ) (க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம) என்றுஸேவித்து,

திருவல்லிக்கேணியில் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதியையும், மயிலைநகரில்
பேயாழ்வார் திருவவதாரஸ்த்தலத்தையும், திருநீர்மலை,
திருநின்றவூர் முதலிய திவ்யதேசங்களையும்
மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளியது.

அநந்தரம், * தென்னன்தொண்டையர்கோன்செய்த நன்மயிலைத் திருவல்லிக்கேணி * பார்த்தன்றன்தேர்முன்னின்றானை யிருக்கிறவனுடைய * தேர்கடவியகனைகழல்களையும்தொழுது, பேயாழ்வாருடைய திருவவதாரஸ்த்தலமுமாய்த் தம்முடைய அவதரணத்துக்கும் யத்நம்பண்ணிப்போந்தவிடமுமான அவ்விடத்தையுமாதரித்துஅவ்விடத்தினின்றும்புறப்பட்டு,(அருவிசேர்வேங்கடமலையென்றுவாய்வெருவினாள்) என்றும் தமக்குநேராயிருப்பதான நீர்வண்ணன் நீர்மலையையும்ஸேவித்து, திருவேங்கடநாட்டெல்லையாய் * நின்றபிரானை திருவேங்கடமுடையானுக்குநேரான*நின்றவூர்நித்திலத்தைத்தொத்தினையும்*திருவேங்கடம்மேய என்னானையென்னப்பன் திருவெவ்வுளே, எங்களப்பனைப்பள்ளிகொண்டிருளுகிற திருவெவ்வுளப்பன்முதலாக மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளெம்பெருமான்களையும்ஸேவித்து,

கச்சிநகரில் அத்திகிரியடியில் அழகியசிங்கரையும், அதனுச்சியில்
பேருளாளனையும் மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

* மன்னவன்தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீண்முடிமாலைவயிர மேகன்; தன்வலிதன்புகழ்சூழ்ந்தகச்சியான திருக்கச்சித்திருவத்தியூரேற வெழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பிபுருஷகாரமாக * தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்பூண்டவன்பாளராய் உள்ளேபுக்கு, (తతో౽వరమాస్తోద్యగిరిస్థస్య చమూలతః। సమర్చ్య యతియుక్తాత్మా నృసింహం తత్ర దైవతమ్) (ததோ஽வரமாஸாத்யகிரேஸ்தஸ்யசமூலத: । ஸமர்ச்சயதியுக்தாத்மா ந்ருஸிம்ஹம்தத்ர தைவதம்) என்னும்படி *தானவனைவன்னெஞ்சங்கீண்ட மணிவண்ணனை அத்திகிரியடியில் அழகியசிங்கரையும் திருவடித்தொழுது, (తతఉత్తరవేద్యన్తర్వహ్నిమధ్యాన్మహాద్యుతి । విమానమతులం దివ్యం సముత్థాస్స్వయం మహత్॥ తన్మధ్యే పుణ్డరీకాక్షో భగవాన్ భక్తవత్సలః । ఆవిర్బభూవ సర్వేషాం భూతానామభయప్రదః॥ నీలజీమూతసఙ్కాశః పూర్ణచన్ద్రనిభాననః। కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం వీక్షమాణశ్చతుర్భుజః॥ దివ్యమాల్యామ్బరధరో దివ్యాభరణభూషితః । దివ్యకౌశేయవసనో దివ్యగన్ధానులేపనః॥ శఙ్ఖచక్రధరశ్శ్రీమాన్ పద్మపత్రనిభేక్షణః । సింహస్కన్ధో మహాబాహుస్స్మయమానముఖామ్బుజః॥ కౌస్తుభాలఙ్కృతోరస్కో వనమాలావిభూషితః । జ్వలత్కిరీటకేయూరస్ఫురత్కర్ణావతంసకః॥ విచిత్రతరహారాంసో లసత్కఙ్కరబన్ధురః । సుకపోలోజ్జ్వలత్సఙ్గిస్ఫురన్మకరకుణ్డలః॥ సేవ్యమానశ్శ్రియా పార్శ్వే శాతకుమ్భనిభశ్రియా । నీలజీమూతసచివస్థిరవిద్యుత్ప్రకాశయా॥ ధరణ్యావసుకన్యఙ్గ్యా లోకధాత్రీసమన్వితః । అతసీకుసుమశ్యామగాత్రలక్ష్మ్యామహాభునే॥ తతఉత్తరవేద్యన్తఃప్రభామణ్డలమణ్డితమ్ । పశ్చిమాభిముఖం విష్ణుం దదృశుస్తే దివౌకసః॥ సహస్రాదిత్యసఙ్కాశే విమానే గిరిమూర్ధని । తిష్ఠన్తం హవిరశ్నన్తం దదృశుస్తే దివౌకసః॥ సమ్భ్రాన్తాస్తుష్టువుర్హృష్టాః పశ్యన్తస్తన్ముఖామ్బుజమ్) (ததஉத்தரவேத்யந்தர்வஹ்நிமத்யாந்மஹாத்யுதி । விமாநமதுலம்திவ்யம்ஸமுத்தஸ்தௌஸ்வயம்மஹத்॥ தந்மத்யேபுண்டரீகாக்ஷோபகவாந்பக்தவத்ஸல: । ஆவிர்ப்பபூவஸர்வேஷாம் பூதாநாமபயப்ரத:॥ நீலஜீமூதஸங்காஸ: பூர்ணசந்த்ரநிபாநந: । கருணாபூர்ணத்ருஷ்டிப்யாம் வீக்ஷமாணஸ்சதுர்முகம்॥ திவ்யமால்யாம்பரதரோ திவ்யாபரணபூஷித: । திவ்யகௌசேயவஸநோ திவ்யகந்தாநுலேபந:॥ ஸங்கசக்ரதரஸ்ஸ்ரீமாந்பத்மபத்ரநிபேக்ஷண:॥ ஸிம்ஹஸ்கந்தோமஹாபாஹுஸ்ஸ்மயமாநமுகாம்புஜ:॥ கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்கோ வநமாலாவிபூஷித: । ஜ்வலத்கிரீடகேயூரஸ்ப்புரத்கர்ணாவதம்ஸக:॥ விசித்ரதரஹாராம்ஸோல ஸத்கங்கரபந்துர: । ஸுகபோலோஜ்வலஸ்ஸங்கி ஸ்ப்புரந்மகரகுண்டல:॥ ஸேவ்யமாநஸ்ஸ்ரியாபார்ச்வே ஸாதகும்பநிபச்ரியா। நீலஜீமூதஸசிவஸ்த்திரவித்யுத்ப்ரகாசயா॥ தரண்யாசஸுதந்வங்க்யாலோகதாத்ராஸமந்வித:। அதஸீகுஸுமச்யாமகாத்ரலக்ஷ்ம்யாமஹாமுநே॥ ததஉத்தரவேத்யந்தப்ரபாமண்டலமண்டிதம்। பஸ்சிமாபிமுகம்விஷ்ணும் ததர்ஸுஸ்தேதிவௌகஸ:॥ ஸஹஸ்ராதித்யஸங்காசே விமாநேகிரிமூர்த்தநி । திஷ்டந்தம்ஹவிரஸ்நந்தம் ததர்சுஸ்தேதிவௌகஸ:॥ ஸம்ப்ராந்தாஸ்துஷ்டுவுர்ஹர்ஷ்டாஃபஸ்யந்தஸ்தந்முகாம்புஜம்) என்கிறபடியே (பேரணிந்துலகத்தவர்தொழுதேத்தும் பேருளாளனெம்பிரானை, வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடு மண்மகளுமுடன்நிற்பச், சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள் செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே) என்கிறபடியே கண்களால்கண்டநுபவித்து, பின்பு, * பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேருளாளனெம்பிரானுலேஸத்க்ர்தராய்ஸேவித்துப்புறப்பட்டு, தொண்டைமண்டலத்திலுண்டானவாதிகளுடன் வாதம்பண்ணிஜயித்து, "தேவாதிதேவனான வரதராஜனேபரன்" என்று அறுதியிட்டு,

—✻—

கச்சிவெஃகாவில் சொன்னவண்ணம்செய்தபெருமாளை
மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தைக் கடத்துகைக்கு ஸேதுவாய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற * கச்சிவெஃகாவிலேயெழுந்தருளி, (வெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே!) என்று நீர்மையிலும் ஆழங்கால்பட்டுஸேவித்து, மற்றும் அவ்விடத்திலுண்டான, (நீரகத்தாய்) என்கிறபாட்டில் உக்தமானதிருப்பதிகளையும் திருவடித்தொழுது, பின்பு தம்முடைய திருவவதாரஸ்த்தலமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறவெழுந்தருளி தேவனெம்பெருமானைத் திருவடித்தொழுது, அற்றைக்கங்கேயெழுந்தருளியிருந்து,

—✻—

திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்த்தலசயநத்துறைவாரையும், திருவிடவெந்தையில் ஸ்ரீவராஹநாயனாரையும்
மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, (கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத் தலசயநம்) என்கிறபடியே - திருக்கடல்மல்லையேறவெழுந்தருளி, புண்டரீகர்பூமாலைக்காகத் திருப்பாற்கடலில்திருவணையையும், (నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య) (நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ர்ஜ்ய) என்னும்படி அத்தைக்காற்கடைக்கொண்டு, (శేతే శేతే మహీతలే) (ஸேதேஸேதேமஹீதலே) என்னும்படி * தண்ணார்ந்தகடல்மல்லைத் தலசயநத்துறைவாராய்க் கடற்கரையிலே தறைக்கிடையாக்கிடக்கிறகிடையிலேதாழ்ந்துதறைப்பட்டு மல்லைமண்டிநாராயநுபவித்து, மாதவி குஸுமோதப்பவராய் * மாதவன்பூதமான கடல்மல்லைப்பூதத்தார்பொன்னங்கழலையும்தொழுது, * ஏரார்பொழில்சூழ். இடவெந்தையீசனாய் * பன்றியாந்தேசுடைய தேவரான திருவிடவெந்தை ஸ்ரீவராஹநாயனாரையும்ஸேவித்து,

—✻—

ஸ்ரீமதுராந்தகத்தில் ஏரிகாத்தராமனையும், திருவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாயகனையும், திருச்சித்திரகூடத்தில் கோவிந்தராஜனையும், காழிச்சீராமவிண்ணகரம்முதலிய திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களையும் மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலேயெழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமாளையும்ஸேவித்து திருமகிழடியிலேயும் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, * இருந்தண்மாநிலமேனமதாகி வளைமருப்பினிலகத்தடக்கிக் கருந்தண்மாகடல் கண்துயின்றவனிடமான திருவயிந்திரபுரத்திலேயெழுந்தருளி கருடநதியிலேநீராடியருளி நித்யமானவநுஷ்டாநங்களையும்நிறைவேற்றித் திருத்வாதசநாமங்களையும்தரித்து, (தருமவரும்பயனாய திருமகளார்தனிக்கேள்வன்) என்னும்படி பிராட்டிதிருவடி திருவநந்தாழ்வானுடைய தபஃபலமாய், * அடியவர்க்குமெய்யனாகிய தெய்வநாயகனையும் திருவடித்தொழுது; அநந்தரம், * தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்தேறவெழுந்தருளி, * கனைநாகவரவினணைப்பள்ளியின்மேல்திருமால்திருமங்கையோடாடுகிறபடியையும் திருவடித்தொழுது, வழியில்காழிச்சீராமவிண்ணகரிலே * மண்ணளந்ததாளாளனையும்தாளணைந்து, அநந்தரம் (மாலைபாவியில்கண்டுமகிழ்ந்துபோய் ஞாலமுன்னியைக்காண்டும் நாங்கூரிலே) என்கிறபடியே கீழ்க்கடற்கரையான திருவாலிதிருநகரிவழியாகவெழுந்தருளி வயலாலிமணவாளனையும் ஆழ்வாரையும்ஸேவித்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, பதினொருதிருமுற்றத்தி லெம்பெருமான்களையும் அங்கங்கேபோந்து திருவடித்தொழுது, அநந்தரம்நன்னீர்த்தலைச்சங்கநாண்மதியைக்கண்டுகளித்து ஹர்ஷ்டராய், அநந்தரம்சிறுபுலியூர் அருமாகடலையும் சரணமடைந்து,

—※—

திருக்கண்ணபுரம்முதலிய திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம் ஒருபடிநடந்துசென்று, "அஷ்டாக்ஷரஸித்திக்ஷேத்ரம்" என்று ப்ரஸித்தமாய், (கண்ணபுரமொன்றுடையானுக் கடியேனொருவர்க்குரியேனோ) என்று திருமங்கையாழ்வார்க்குத் தாலிகட்டினவிடமாயிருக்கிற திருக்கண்ணபுரத்திலே * கருவரைபோல்நின்றானைக் கண்டுதண்டன்ஸமர்ப்பித்து அவனுடையசரண்யமுகுந்தத்வகுணத்தையநுஸந்தித்து, திருமங்கையாழ்வார் மடலெடுத்தவிஷயத்தை மண்டியநுபவிப்பாராய்ப் புறப்பட்டுப், * பெரும்புறக்கடலிடையேபடிந்து மெள்ளக்கரையேறிநடந்துசென்றுதிருநறையூர்மணிமாடக்கோயிலிலே புக்கு, (శ్రీనివాసే సమాసీనః పావనే పద్మజార్చితే। పూర్ణచన్ద్రాననం పూర్ణం పుణ్డరీకా

క్షమీక్షణమ్॥ శ్రీనివాసేశ్వరం పూర్ణం శ్రియా సఙ్కర్షణాదిభిః। తిష్ఠమానం హి విశ్వేశం సర్వలోకమహేశ్వరమ్॥ ప్రణమ్య శిరసా భూమౌ తుష్టావ చ మహాద్యుతిః) (ஸ்ரீநிவாஸேஸமாஸீநே பாவநேபத்மஜார்ச்சிதே। பூர்ணசந்த்ராநநம்பூர்ணம் புண்டரீகாயதேக்ஷணம்॥ ஸ்ரீநிவாஸேச்வரம்பூர்ணம் ச்ரியாஸங்கர்ஷணாதிபி:। திஷ்டமாநம்ஹிவிச்வேஸம் ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம்॥ ப்ரணம்யசிரஸாபூமௌ துஷ்டாவசமஹாத்யுதி:) என்றும், (பொன்னியலுமாடக் கவாடங்கடந்துபுக்கு, என்னுடையகண்களிப்பநோக்கினேன் என்றுதொடங்கி, அன்னதிருவுருவம்) என்னுமளவாக நம்பியுடையவும் நாய்ச்சியாருடையவும் திவ்யாவயவ திவ்யபூஷணசோபிதமானவற்றையுமநுபவித்து, அசேஷலோகசரண்யனான * நிலையாரநின்றவன்றிருவடிகளிலே தலையைமடுத்துஸேவித்து, பிராட்டியும் அவனுமான சேர்த்திக்கு "போற்றி" என்று மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளி * நன்னெஞ்சவன்னமன்னும்நறையூராகையாலே நாய்ச்சியார்ப்ராதாந்யமானஸ்தலமாகையாலே அந்த ப்ராதாந்யந்தோற்ற ஸ்நேஹத்துடனே ஸேவித்து அங்கு உசிதமான உபசாரங்களையும்செய்தருளி, அங்குநின்றும்ஸாரக்ஷேத்ரத்திலேயெழுந்தருளி * மாமதலைப்பிரானையும் திருவடித்தொழுது, அப்பால் ஒருபடிமெள்ளவெழுந்தருளித்திருக்கண்ணங்குடியிலேயெழுந்தருளி * திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானையும்ஸேவித்து. அநந்தரம் திருநாகையழகியாருடைய திருவழகுகளைப் பெருக்கவநுபவித்து, அங்குநின்றும்புறப்பட்டு சோழமண்டலத்திலுண்டான தர்சநகண்டகரையும்கண்டித்து, த்ரிதண்டமண்டிதகராய்,

—※—

திருவணையையும், திருக்கோட்டியூரில் ஸௌம்யநாராயணனையும் ஸேவித்தருளியது.

"திருவணைகாணவேணும்" என்கிற திருவுள்ளத்தையுடையராய் த்வரையுடனேபுறப்பட்டு, ஹஸ்திகிரிநாதன் ஸத்யகிரிநாதனாய்நிற்கிறபடியையும்ஸேவித்து, * நெய்யமரின்னடிசிலுடன் அமுதுசெய்யப்பண்ணி, (மெய்யம்தென்கோட்டி) என்னும்படி திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளி, திருக்கோட்டியூர்நம்பிபுருஷகாரமாக, (స్థితం నారాయణం దేవం నాథం పఙ్కజలోచనమ్ । ఉత్తరే దక్షిణే పార్శ్వే నరసింహం మహాప్రభుమ్) (ஸ்திதம்நாராயணந்தேவம்நாதம்பங்கஜலோசநம்। உத்தரே தக்ஷிணேபார்ச்வே நரஸிம்ஹம்மஹாப்ரபும்) என்றுஞ்சொல்லப்படுகிற * உரகமெல்லணையானையும், சொக்கநாராயணனையும், மற்றும் * வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ணனாயிருக்கிறபடியையும்ஸேவித்து, தெற்காழ்வார் வடக்காழ்வாரையும்ஸேவித்துமஹாகோஷ்டியுடனேபுறப்பட்டு கோஷ்டீபுரியானவவ்விடத்துக்கு அலங்காரமாயிருக்கிற நகராலங்காரங்களையும்கண்டு ஹர்ஷ்டராய்,

—※—

திருப்புல்லாணியில் தர்ப்பஸநமழகியாரையும், கருணாகரப்பெருமாளையும் மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

பின்பு *பொன்னலரும் புன்னைசூழ் புல்லாணியிலேயெழுந்தருளி புல்லனலே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட தர்ப்பாஸநமழகியாரையும் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, பின்பு, (బాహుంభుజగభోగాభం ఉపధాయారిసూదనః । అఞ్జలింప్రాఙ్ముఖఃకృత్వా ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః) (பாஹும்புஜகபோகாபம் உபதாயாரிஸூதந: । அஞ்சலிம்ப்ராங்முகஃக்ர்த்வா ப்ரதிசிச்யேமஹோததே:) என்று அருணாலயத்தைவழிவேண்டிச் சரணமாகக்கிடந்த கருணாகரப்பெருமாளையும் திருவடித்தொழுது, (రఘువీరసేతవేనమః) (ரகுவீரஸேதவேநம:) என்று ஸேதுமூலத்திலேஸேவித்து, (దక్షిణేసాగరేరాజన్ సేతుర్యోరాఘవస్యచ । వైకుణ్ఠస్యాపి సేతుస్సనాత్ర కార్యావిచారణా) (தக்ஷிணேஸாகரேராஜந் ஸேதுர்யோராகவஸ்யச । வைகுண்டஸ்யாபி ஸேதுஸ்ஸநாத்ரகார்யாவிசாரணா) என்னும்படி அத்யவஸித்து, ஸீதாமுககமலஸமுல்லாஸஹேதுவானஸேதுவின்பேரிலே ராமாநுஜப்பெருவெட்டியாக்கித் தம்முடையாரை நடைகொண்டுசென்றுகிட்டி * அடைத்துடைத்தவிடத்திலே *படிந்துகுடைந்தாடி “ மஹாதீர்த்தம்” என்னுமத்தை யதார்த்தநாமமாக்கியருளி, முதலிகளுந்தாமும், (రామస్యధనుషః కోట్యాకృతరేఖాన్తుపశ్యతః) (ராமஸ்யதநுஷஃகோட்யா க்ர்தரேகாந்துபச்யத:) என்னும்படி பெரியவார்ப்பத்துடனே தநுஷ்கோடியைகடாக்ஷித்தருளி கங்காஸேதுபர்யந்தம் தம்முடையதர்சநத்தை ஸ்த்தாபித்து அங்குண்டானதர்சநாந்தரஸ்த்தராய் எதிரிட்ட வித்வாங்களெல்லாரையும் ஸமுத்ரம்கோஷிக்குமாப்போலே சாஸ்த்ரகோஷத்தினலே சூர்ணிதராம்படி நிரஸித்து, அநந்தரம், (தேவதேவனைத்தென்னிலங்கை யெரியெழச்செற்றவில்லியைப் பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினே)என்றுபரோபதேசம்பண்ணியும், (கல்லாதவரிலங்கைகட்டழித்த காகுத்தனல்லாலொருதெய்வம்யானிலேனெல) என்றும், (சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்) என்றும் ஸ்வஸித்தாந்தத்தை வெளியிட்டும், (పురానారాయణోదేవోరాక్షసేన్ద్రవధం ప్రతి । యంసేతుమకరోద్విష్ణుస్సర్వలోకవిశుద్ధయే) (புராநாராயணோதேவோ ராக்ஷஸேந்த்ரவதம்ப்ரதி । யம்ஸேதுமகரோத்விஷ்ணுஸ்ஸர்வலோகவிசுத்தயே) என்றும், (భవాన్నారాయణోదేవః) (பவாந்நாராயணோதேவ:) என்றும், (పావనస్సర్వలోకానాంత్వమేవరఘునన్దన) (பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம்த்வமேவரகுநந்தந) என்றும் ப்ரமாணங்களைக்காட்டியும் அவர்களைத்திருத்தி, அநந்தரம்,*ஒருவில்லாலோங்குமுந்நீரடைத்துலகங்களுய்யச், செருவிலேயரக்கர்கோனைச்செற்ற நம்சேவகனார்மருவிய பெரியகோயிலான கோயிலிலேயெழுந்தருளவேணுமென்று குதூஹலத்தையுடையராய்ப்புறப்பட்டு,

—※—

உடையவர்,தென்திருக்காவேரிக்கரையிலேஎழுந்தருளியதைக்கண்டு முதலியாண்டான்தொடக்கமானார் உபலாளித்தருளியது.

(பொன்னரங்கமென்னில்மயலேபெருகும்) (ஊரரங்கமேயென்பவிவள்தனக்காசையே) என்கிற அபிநிவேசத்துடனேநடந்துபோந்து, *பொன்னித்தென்னாற்றங்கரைத் திருமுகத்துறைக்கெதிர்த்துறையிலே பெரியபெருமாளுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யவிஷயமாய்ப் பெருங்கூட்டத்துடன் எழுந்தருளியிருக்க ; இங்குள்ளவர்களும், (இராமாநுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோரீட்டங்கள்தன்னை யென்னாட்டங்கள்கண்டின்பமெய்திட - கூட்டும்விதி யென்றுகூடுங்கொலோ) என்று தத்ஸமூஹதர்சநாநந்தரஸஸாபேக்ஷராய்க்கொண்டு இவர் ஆகமநகாங்க்ஷிகளாய், (கண்களால்காணவருங்கொல்) என்னும்படி அவரை அக்ஷிகளாலேவீக்ஷணம்பண்ண வபேக்ஷித்துச்ரோத்ரங்களாலே ததாகமநஸூசகமான சிதளகாஹளத்வநியை, (திண்கொள்ளவோர்க்கும்) என்னும்படி ச்ரவிக்கப்பார்ப்பதாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதசையிலே, “ வேதாசார்யர் பட்டர்வந்தார், காளம்பிடித்தான் வாசாவிஜயதிக்விஜயத்திலே க்ர்ஷ்ணராயன்வந்தான், நாலுகவிப்பெருமாள்வந்தார்”என்னாப்போலே, “ யதிராசன்வந்தான் யதிராசன்வந்தான் யதிரா[illegible] தான்,எதிராருமில்லாத[illegible]வந்தான்,[illegible]ராமாநுசன்வந்தான்,ஆமாறறியும்பிரான்வந்தான், சீமான் சரணாகதிதந்தபிரான்வந்தான், அரணாங்கமழலோன்வந்தான் புராணாகும்வாதியரை வெல்லுமவன்வந்தான், மாநிலத்தில்வேதியரில்மிக்கமகன்வந்தான்”என்று ஊதுகிற திருச்சிந்நத்வநிகேட்டு, * திருவரங்கப்பெருநகரிலுண்டான * தூராதமநக்காதல் தொண்டர்தங்கள்குழாங்கெழுமித் திருப்புகழ்கள்பலவும்பாடி, * ஓடுவார் விழுவார் உகந்தாலிப்பாராய்க்கொண்டு, (கண்டோம்கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியனகண்டோம் தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்) என்கிறபடியே ஆரவாரித்துக்கொண்டு ஆநந்தத்துடனேபுறப்பட்டு, நந்திக்ராமத்தினின்றும் ஸ்ரீபரதாழ்வான், ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்தொடக்கமானவர்கள் ஆநந்தத்துடனேயெதிர்கொண்டுபெருமாளைவந்தித்தாப்போலே, முதலியாண்டான்தொடக்கமானவர்களெல்லாரும்அப்படியேயெதிர்கொண்டுதிருவடிகளிலே தங்கள் முடியைமடுத்துஸேவித்துத் தொழுவதெழுவதாய், தங்களுக்கு இவர் விச்லேஷத்தாலுண்டான வ்யஸநங்களையும்தீர்ந்து கண்ணாரப்பருகுவதாகாநிற்க;அவர்களையும் குளிரக்கடாக்ஷித்தருளி குசலப்ரச்நம்பண்ணினவநந்தரம், தாம் எங்குந்திரிந்து திக்விஜயம்பண்ணி அத்திக்கிலுண்டானதிவ்யதேசங்களையும்ஸேவித்து தர்சநத்தையும் ஸ்த்தாபித்துக்கொண்டுபோந்தச்ரவணம்ர்தமான திவ்யசரித்ரங்களை,தேசிகராய்க்கூடஸேவித்துக்கொண்டுபோந்த ஸந்நிதியில்சிஷ்யர்களைக்கொண்டு இங்குண்டானவர்களுக்கு அத்தை ச்ரவிப்பித்தருள; அவர்களும்

அப்படியேச்ரவித்து ஸந்துஷ்டராயிருக்க ; பின்பு, "பெரியபெருமாளை நன்றாகப்பேணிக்கொண்டுபோந்தீர்களோ, பெரியதிருச்செல்வம் பெருகிப்போருகிறதோ" என்று அவர்களைக்கேட்டருள ; அவர்களும், "தேவரீர்திவ்யஸங்கல்பத்தின்படியேபெரியபெருமாளையும்ஸேவித்துக்கொண்டுபோந்தோம், பெரியதிருச்செல்வமும் ஒருகுறைவற நடந்துசெல்லுகிறது" என்ன ; அத்தையுங்கேட்டருளி ப்ரீதராய்,

—⁂—

உடையவர்திருக்காவேரியிலேநீராடித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி பெரியபிராட்டியார்தொடக்கமாக நம்பெருமாளளவும் மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், (தழுப்பரியசந்தநங்கள் தடவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு தெழிப்புடையகாவிரிவந்தடிதொழும்) என்னும்படியான ஏற்றத்தையுடைத்தாய், (జగత్పావనీయాస్యాం నదీనాముత్తమా భవ | రఙ్గశాయీ సమాశ్లేషం నదీనాం ప్రవరా భవ) (ஜகத்பாவநீயாஸ்யாம் நதீநாமுத்தமாபவ । ரங்கஶாயீஸமாம்ஶ்லேஷாம் நதீநாம்ப்ரவராபவ) என்றும், (ఇతిలబ్ధవరా దేవీ శ్రీరఙ్గసముపాగతా | శ్రీరఙ్గశాయినం దేవం వరదం సర్వకామదమ్|| సర్వగాత్రైస్సమాశ్లిష్య సర్వపుణ్యప్రదా భవేత్ | ఇతి సర్వనదీనాం తు కావేరీ ప్రవరా నదీ) (இதிலப்தவராதேவீ ஸ்ரீரங்கஸமுபாகதா । ஸ்ரீரங்கஶாயிநம்தேவம் வரதம்ஸர்வகாமதம்||ஸர்வகாத்ரைஸ்ஸமாஶ்லிஷ்யஸர்வபுண்ய ப்ரதாபவேத் । இதிஸர்வநதீநாந்து காவேரீப்ரவராநதீ) என்று இப்படி ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷத்தையுடைத்தானதாகையாலே கங்காதிகளில் விலக்ஷணமாய் விரஜாஸமமான திருக்காவேரியிலேநீராடித்திருத்வாதசநாமங்களையுந்தரித்துத் பெரியநம்பியையும் ப்ரேமத்துடனேஸேவிக்க ; அவரும் ஸ்நேஹத்துடனே வினவியருள ; அநந்தரம் ஸ்ரீபாதத்திலுண்டான சிஷ்யவர்க்கங்களெல்லாரும் பரிவாராய்ஸேவிக்கத் திருவரங்கப்பெருநகரை ப்ரவேசித்து, அவ்விடத்திலுண்டான திவ்யோத்யாநங்களையும் திவ்யாவரணங்களையும், திவ்யகோபுரங்களையும் திவ்யமண்டபங்களையும் திவ்யாயதநங்களையுங்கண்டுகளித்து, பின்னையும், ஶாலி முத்க தில மாஷ கோதூம சணக சர்க்கரா ஸர்ப்பிச்சாலாதிகளையும் அவலோகியாநின்றுகொண்டு அபூர்வாஶ்சர்யத்துடனேபூர்வவத்ஸேவாக்ரமத்தின்படியேபுருஷகாரபூதரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரியபிராட்டியார்முதலாகமற்றுமுண்டானசுற்றுக்கோயில்களையும்ஸேவித்து உள்ளேசென்று ஸ்ரீபலிபீடத்தருகேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலேசென்று, (ஆழிவண்ணநின்னடியிணையடைந்தேன் அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே) என்றுஸேவித்து * ப்ரணம்யோத்தாயோத்தாயபுநःபுநः ப்ரணம்யநதஸாத்த்வஸவிநயராய் ஸந்நிதியிலேசென்று கிரீடாதிநூபுராந்தமாக ஆதரத்துடனேஸேவித்து அநுபவித்து, அதுக்குமேலேவாசகமாக, (కిరీటకేయూరక-పురుషందదర్శ) (கிரீடகேயூரக-புருஷம்ததர்ச) என்றுசதுராநநன்ஸேவித்தாப்போலே சதுராய்யதிராஜரானதாமும்அப்படியேபுராணப்ரக்ரியையாலேஸேவித்து ; அநந்தரம், (குடதிசைமுடியைவைத்து) இத்யாதிப்படியே, (உடலெனக்குருகுமாலோ) என்றுமநுஸந்தித்தநுபவித்து, பின்பு பெருமாளையும்அப்படியே நிலையழகுதொடக்கமான அழகிலுமாழங்கால்பட்டு * கைகளாலாரத்தொழுதுநிற்க;

—⁂—

அழகியமணவாளன், தன்னைமங்களாசாஸநம்பண்ணின உடையவரை உபலாளித்தருளி மடமேபோகவிட்டது.

பெருமாள்தாமும், தேசாந்தரகதனானபுத்ரனைக்கண்ட மாதாவைப்போலே, (திருவரங்கத்துளோங்கு மொளியுளார்தாமேயன்றேதந்தையுந்தாயுமாவர்) என்னும்படி அதிக்ருபையுடன் விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்தருளி, "எம்பெருமானார்தர்சநம்" என்று நாம்கட்டளையிட்டபடியே *எங்குந்திரிந்து நன்றாகஸ்தாபித்தீரோஎன்று ஸவிநயராய்வினவியருள ; இவரும், "தேவரீர்*கோயில்பிள்ளையாகையாலும்*கொங்கும்குடந்தையும் கோட்டியூரும்பேரும் எங்கும்திரிந்து விளையாடுமவராகையாலும் திரிந்துவிஹரித்தருளும் ஆராமங்களையெல்லாம்ஸேவித்து அவ்விடங்களில் காம்புகளையுந்திருத்தித் திருவடிகளுக்கு உரித்தாம்படிபண்ணித் திரும்பிவிடைகொண்டேன்" என்ன ; பெருமாளும் ப்ரீதியுடன்அனைத்துக்கொத்தையும் இவருடனேகூட்டி, "மடமேபோம்" என்று அநுப்பியருள ; இவரும் அப்படியே மடமேயெழுந்தருளி * எல்லாருஞ்சூழச்சிங்காசநத்தேயெழுந்தருளியிருக்க; அவ்வளவில் †(சொல்லாண்ட, சங்கரனைச்சாய்த்தவனே சாக்கியரைமாய்த்தவனே, பங்கமுறயாதவனைப்பார்த்தவனே, சங்கக்கண், பங்காகலனேகாதிவருந்தோகைபண, பங்காநெஞ்சுட்காமேகண்பந்தங்கட்டிவருங்காணுதகைம்மாமடங்கலே, பட்டர்மதங்கட்டழிக்கும்பாவலனே, ஓட்டிவரும்வனையயாயக்கைரவிரசும்நாவலனே, நாவிரித்தவையக்காணர்மதவாரணமே, கையநாந்ததட்டங்கமேதிவதரும்காய்ப்பவனேகாசினியோரெட்டங்கியோகிமிரவனே, இட்டங்களெல்லாமளிக்கும் யதிராசனே, பல்லாண்டுபல்லாண்டு) எனப்பணிந்து எல்லாரும்புறப்பட்டார்கள். †(இவ்வன் விருப்பத்தையாண்டெத்திசைதனினுமெய்தி, அவ்வவர்மதங்களெங்கு மடக்கிப்போந்தாங்கனார்தஞ், செல்வடிச்சென்னிச்சூடிச்சிறந்தசீர்ப்பெரும்பூதூரான், கவ்வைக்களின்றியன்பர்தம் மொடுங்களிக்குநாளில்) என்று

† இந்தப்பாட்டுக்களுக்குச்சரியானபாடத்தைகோசாந்தரங்களில்கண்டுகொள்வது.

இப்படி * எங்குந்திரிந்து அரங்கனம்மானுக்கே காதல்செய்வித்து, தாமும் * அரங்கன்கழல்சென்னிவைத்துத்தானதில் மன்னியிருக்குமவர்,

—❦—

உடையவர், திருப்பாவைசிறப்பு முதலிய உத்ஸவங்களை ஸங்கல்பித்தருளினுரென்பது.

* அரங்கர்க்குப் பன்னுதிருப்பாவைபாடின ஆண்டாளுக்குகப்பாக அப்பாவபந்தத்தோடே அவள்ப்ரபந்தமானதிருப்பாவையையும் நாடோறு மநுஸந்தித்துக்கொண்டு, ப்ரதிஸம்வத்ஸரம்மார்க்கசீர்ஷமாஸாதியில்திருப்பாவைச்சிறப்பும்நடத்திக்கொண்டு, அதிலேதிருவத்யயநோத்ஸவமும்,தததந்தரபாவியான மகரஸங்க்ரமோத்ஸவமும்,அநந்தரம் அந்தபுஷ்யமாஸத்திலேஹரித்ராஸ்நாபநோத்ஸவமும்,மேல்ரதோத்ஸவமும், மற்றும் தத்காலாநுகுணமாக கல்பிதமான உத்ஸவங்களும், மாகமாஸத்திலே தததநுகுணமான புஷ்பாங்கராகங்களோடே நடத்திப்போருமுத்ஸவமும்,அதில் ரதோத்ஸவமும், *விஷ்ணுபோதத்துக்கநுகுணமாக விஷ்ணுதீர்த்தத்திலேகொண்டருளும் நாவோத்ஸவமும் ஸங்கல்பித்து, மற்றும் அதில்நடந்துபோரும் விசேஷோத்ஸவங்களும், பால்குநமாஸத்திலும் அப்படியேஅஸாதாரணமாய் ஆதிப்ரஹ்மகல்பிதமான திவ்யமஹோத்ஸவமும், ஸ்ரீராமநவம்யுத்ஸவமும்,விசேஷித்து, (చైత్రశ్శ్రీమానయంమాసః పుణ్యః పుష్పితకాననః) (சைத்ரஸ்ஸ்ரீமாநயம்மாஸ꞉புண்யꞏபுஷ்பிதகாநந꞉) என்னும்மாஸத்தில் தம்கைங்கர்யமான, (செங்கழுநீரின்வாசிகையும்) என்னும்படி செங்கழுநீர்த் திருவாசிகை சாத்திப்புறப்பட்டருளி, சித்ராபௌர்ணமியிலே திருவூறல்கொண்டருளும் உத்ஸவமும், அந்தசைத்ரமாஸத்திலே, (சித்திரத்தேர்வலவா)என்னும்படிசைத்ரரதோத்ஸவமுமுண்டாம்படிஸங்கல்பித்தருளி, அதில் ச்ரமசமநார்த்தமாக ஸௌகந்திகப்ரஸூநஸ்ரக்குக்களாலும் ஸுகந்தாத்யநுலேபநங்களாலும் ஹிமவாரிகளாலும் தாலவ்ருந்தாதிகளாலும்மந்தமாருதத்தாலும்சிசிரோபசாரமாக,(సిఞ్చన్తు వసుధాం కృత్స్నాం హిమశీతేన వారిణా) (ஸிஞ்சந்து வஸுதாம்க்ருத்ஸ்நாம்ஹிமசீதேநவாரிணா) என்று * மாகந்தநீர்கொண்டு தூவுகிறகர்மகளோசிதோபசாரப்ரசாரிதோத்ஸவம்முதலாக அநேகோத்ஸவமும், பல்லவோத்ஸவமும்,நாநாவிதபுஷ்பங்களிலே உதிரிபரிமாற உலாவியருளுகிற புஷ்பவஸந்தோத்ஸவமும்,வைகாசிமாஸதில்பலோத்ஸவமும்,அதில்ஜலக்ரீடோத்ஸவமும்மேலேகொண்டருளும்படிஸங்கல்பித்து.ஜ்யேஷ்டமாஸத்திலே ச்ரேஷ்டமானவுத்ஸவமும், அதில் ஏகாந்தமஹாபிஷேகோத்ஸவமும்ஸங்கல்பித்து, ஆஷாடமாஸத்திலே டோலாமஹோத்ஸவமும், ச்ராவணமாஸத்திலே திருப்பவித்ரோத்ஸவமும், க்ருஷ்ணஜயந்த்

ஜயந்த்யுத்ஸவமும், பாத்ரபதமாஸத்திலே மஹாதேவனான பெரியபெருமாளுக்கும் மஹாதேவியான பெரியபிராட்டியாருக்கும் பத்ரமாகஉத்தமான உத்ஸவமும், அநாதியாய்வருகிற ஆச்வயுஜமாஸோத்ஸவமும், அதில் தீபாவல்யுத்ஸவமும், கௌமுதமாஸத்திலே கைசிகச்ரவணோத்ஸவமும் அதில்தீபாராதநோத்ஸவமும்,மற்றும் மாஸந்தோறும்தர்சபூர்ணமாஸஸங்க்ரமணங்களில் ஸரஸமாகஸ்நபநங்கண்டருளுமுத்ஸவமும்,மற்றும் ஸ்ரீஸ்ரீசர்களிருவருக்கும் கர்ப்பூரகஸ்தூரீவிரசிதம்ருகமதபங்கவிலேபநோத்ஸவமும், மாஸந்தோறும் உத்தமானச்ரவணோத்ஸவமும், அதுக்குமேலே ஓரோபக்தர்களாலே கீழுக்தமானமாஸங்களிலே கல்பிதமான ரதோத்ஸவாதிகளாயுள்ள விசேஷோத்ஸவங்களும், ஸர்வோத்ஸவமும், பூர்வமேவகொண்டருளிப்போருமதானாலும் காலகைர்க்ஷ்யத்தினாலே தத்தத்காலங்களில்த்ருஷ்டமாகாதபடியாலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கொண்டருளுகிறபடியைக்கண்டு "ஸங்கல்பித்தும்" என்றது,

—❦—

நம்பெருமாள் ஆயிரக்கால்மண்டபத்தில்எழுந்தருளியிருக்கும்போது, முதலியாண்டான், ஆழ்வானுக்கு, பொருந்தவிட்டதிருவடி மலர்கள் உபாயம், திருமேனிஉபேயம்" என்றருளிச் செய்தது.

இப்படி,(నిత్యోత్సవైర్మన్త్రం)(நித்யோத்ஸவைர்மந்திரம்)என்னும்படி ப்ரதிதிவஸம் நித்யோத்ஸவமாகநடத்திக்கொண்டு ஆழ்வார்கள்வைபவத்தையும்அவர்கள்திவ்யப்ரபந்தங்களையும்தாழ்வறவர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோருகிறநாளிலே, (இசைந்தபண்ணிசைதாளமெழுநூறு தம்பிரான்மார்,வசந்தவண்ணவெழில்நாமமும்மதிப்புடன்பாடவே, உசந்தவாயிரக்கால்திருமண்டபமீதிலுகந்து கொத்திலுள்ளோருபசாரஞ்செய்யவே)என்கிறபடியே ஒருநாள் நம்பெருமாள் ஆயிரக்கால்திருமண்டபத்தின்மேலேகொடைகொண்டாடி உலாவியருளாநிற்கச்செய்தே,முதலியாண்டானும் கூரத்தாழ்வானுங்கூடப் பெருமாளையநுபவித்துக்கொண்டுஸேவியாநிற்க; ஆழ்வான் முதலியாண்டானைப்பார்த்து,"அநுபவபரீவாஹரூபமானஉபாயோபேயங்களிருக்கும்படியென்" என்றுகேட்க; அவரும், "பொருந்தவிட்டதிருவடிமலர்கள்உபாயம், திருமேனி உபேயம்,எம்பெருமானுரையொழிந்தபோது உசாத்துணை ஏத்தினஆழ்வார்களும்என்று அறுதியிட்டிருப்பன்அநந்யப்ரயோஜநர்இக்கரையில்கிடையாமையாலே ; அதெங்ஙனேயென்னில்; ப்ரபந்நனுடைய அத்யவஸாயம் க்ஷாமகாலத்திலேகாணலாம்,"ப்ரபந்நனுடைய அநுஷ்டாநம்விசேஷதிவஸங்களிலேகாணலாம், அநந்யப்ரயோஜநரை விரஜைக்கக்கரையிலேகாணலாம்" என்றுகேட்டிருக்கையாலே இப்படியநுஸந்திப்பன்" என்றருளிச்செய்தார் ;

—❦—

உடையவர் கூரத்தாழ்வானுக்கு, "முமுக்ஷுவாய் ப்ரபந்நனை.
வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமேப்ராப்யம்" என்றது.

"முமுக்ஷுவாய் ப்ரபந்நனாயிருக்குமவனுக்கு இருக்கும்நாளைக்கு காலக்ஷேபப்ரகாரமிருக்கும்படியெங்ஙனே" என்று உடையவர் திருவடிகளிலே முதலியாண்டான்விண்ணப்பஞ்செய்ய ; குருபரம்பராபூர்வகமாக த்வயத்தையநுஸந்தாநம்பண்ணுவான், உபயவிபூதிநாயகனாய் ச்ரியஃபதியான ஸர்வேச்வரனும்நாய்ச்சிமாரும் நித்யஸூரிகளும் கூடவெழுந்தருளியிருக்கும் பீடக்கட்டாயிருக்கும் த்வயம் என்று உத்தரவாக்யநிஷ்டராம்படியிறே உடையவர் சிக்ஷித்தருளிற்று; திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், திவ்யவிக்ரஹகுணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபகுணங்களும் நித்யமுக்தருக்கு ப்ராப்தமானாப்போலே, முமுக்ஷுவாய் ப்ரபந்நனானவதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமாயிருக்குமிறே.

—❧—

உடையவர்,வடுகனம்பியை,திருவீதியிலெழுந்தருளுகிற நம்பெருமாளை
ஸேவிக்கவழைக்க ; அவர், "அடியேன் பெருமாள்தளிகை
க்குப் பாலமுதுகும்பிப்போம்"என்றுவாராதேநின்றது.

எல்லாரையும் அப்படிதிருத்தி அடிமைகொண்டருளுகிறநாளிலே திருநாள்நடக்க; ஒருநாள்ராத்ரி திருநாள்படிக்கு அழகாகவுடுத்துமுடித்துப்பூண்டு பொறுத்துப்பூசிப்புலத்தி ஒப்பித்துக்கொண்டுபெருமாள் புறப்பட்டுமடத்துவாசலிலேயெழுந்தருள ; எம்பெருமானாருமெதிரேஎழுந்தருளி நம்பெருமாளைஸேவித்து, "வடுகா! பெருமாளைஸேவிக்கவா" என்றருளிச்செய்து அவரையழைத்தருள;அவரும்,"அடியேனும் தேவரீரோடே தேவரீர்பெருமாளைஸேவிக்கவந்தால் அடியேனுடைய பெருமாள்தளிகைக்குப் பாலமுதுகும்பிப்போங்காணும்"என்று விண்ணப்பம்செய்து * தேவுமற்றறியாத தம்முடைய நிஷ்டையைவெளியிட்டருளினார் ; இத்தைப்பின்பு, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர்தாமும், (உன்னையொழிய ஒருதெய்வம்மற்றறியா, மன்னுபுகழ்சேர்வடுகநம்பி, தன்னிலையை, என்றனக்குநீதந்தெதிராசா வெந்நாளும், உன்றனக்கேயாட்கொள்ளுகந்து) என்றுப்ரார்த்தித்தருளினார். வடுகநம்பி, ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் "இருகரையர்"என்னும்படியிறேஇவருடைய ஆசார்யநிஷ்டையிருப்பது.ஏவம்விதரான எம்பெருமானார்கோஷ்டியிலேஎல்லாரும்ஸேவித்துக்கொண்டிருக்க,அங்கேஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸேவித்துநின்று குருபரம்பராபூர்வகமன்றிக்கேயிருக்கிற திருமந்த்ரத்தை உச்சரிக்க ; அங்கேயிருந்தவடுகநம்பி, "இது * நாவகாரியம்" என்று அவ்வருகேயெழுந்தருளினார்.

—❧—

முதல்தடவையில் ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்யும்போது,ஒருவாக்யம்
இசைந்திராமையாலே கூரத்தாழ்வான் எழுதாமலிருக்க
உடையவர் சீறியருளினதும், பின்பு ஸங்கதமாகச்
சொல்ல திருவெழுத்துச்சாத்தியதும்.

இப்படி சரமபர்வநிஷ்டர்க்கு இஷ்டதேவதையான எம்பெருமானார், ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், நடாதூர்ஆழ்வான்தொடக்கமானவர்கள், ஆழ்வானை, தமக்குத்தாழ்வாகப்பின்சென்றுநடக்கிற தாளிணைகளாகவும், ஆண்டானை அடிக்காக்கிற அடியாகவும், கருத்தறிந்து பிரியாதிருக்கிற எம்பாரைத் திருவடிநிழலாகவும், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரை, "ஜ்ஞாநஸாரம், ப்ரமேயஸாரம்" என்கிறப்ரபந்தமுகேந எம்பெருமானார்திருவுள்ளக்கருத்தை வெளியிடுகையாலே அவரைத்தம்முடையபேரருளாளர் திருவாராதநத்துக்குஉற்றப்பாக்குகையாலேஅவரை ஆத்மஸமராகவும், பிள்ளைஉறங்காவில்லிதாஸரைப் பெருமாளைப்பரிந்துநோக்கும்படியால் அவரை பாஹுஸமராகவும்,மற்றும்உத்தேச்யராய்ப்பெரியநம்பிதொடக்கமான ஐந்தாசார்யர்களைப்பஞ்சசிரஸ்ஸாகவும்,ஆழ்வார்திருநாமம்சாத்துகைக்கு அர்ஹரானபிள்ளானை பிள்ளையாகவும் அபிமாநிக்கையால் வேதாந்தசாஸ்த்ரம்அவராலேஅவிச்சிந்நஸந்தாநமாகநடந்துபோரும்படியாக்கியும், மற்றுமுண்டானவர்களை சிஷ்யராகவுமுடையராயிறேபோருவது.

(శ్రీరామానుజయోగీన్ద్రపదయుగచ్ఛాయాత్మకపుత్రతా విఖ్యాతోపరపాదుకాద్వయధృతస్వాఖ్యశ్చశిష్యాగ్రణీః । గోవిన్దగురుకేశవరోదశరథాపత్యాహ్వయకూరాదిత్యేతాన్యతిరాజదాస్యరసికాన్ సేవేగురూనన్వహమ్) (ஸ்ரீராமாநுஜயோகிநஃபதயுகச்சாயாத்மகஃபுத்ரதா விக்யாதோபரபாதுகாத்வயத்ர்தஸ்வாக்யஶ்சஶிஷ்யாக்ரணீ: । கோவிந்தஃகுருகேசவரோதஶரதாபத்யாஹ்வயஃகூராதித்யேதாந்யதிராஜதாஸ்யரஸிகாந் ஸேவேகுரூநந்வஹம்) என்னும்படி நடத்திப்போருகிறவர், ஆளவந்தார்நியமநத்தின்படியே, "ஸ்ரீபாஷ்யம் செய்தருளவேணும்" என்று திருவுள்ளமாய், அதுசெய்யுமிடத்து, (భగవద్బోధాయనకృతాం విస్తీర్ణాం బ్రహ్మసూత్రవృత్తిం పూర్వాచార్యాస్సంచిక్షిపుః తన్మతానుసారేణసూత్రాక్షరాణివ్యాఖ్యాస్యన్తే) (பகவத்போதாயநக்ருதா0 விஸ்தீர்ணா0 ப்ராஹ்மஸூத்ரவ்ர்த்தி0 பூர்வாசார்யாஸ்ஸஞ்சிக்ஷிபு:, தந்மதாநுஸாரேணஸூத்ராக்ஷராணிவ்யாக்யாஸ்யந்தே) என்று – தமக்குகரசரணத்யவயவகல்பரான கூரத்தாழ்வானை*தெரித்தெழுதும்படி யருளிச்செய்து, "நாம்சொன்னபாஷ்யவாக்யம் உம்திருவுள்ளத்தில் ஒத்திருந்தாலொழிய நீர்திருவெழுத்துச்சாத்தவேண்டா" என்று நியமித்தருளி ஆரம்பித்துநடத்த ; அவரும் நின்றிருந்து பட்டோலைகொண்டு

திருவெழுத்துச்சாத்தாநிற்கிறவர், ஒருநாள் அருளிச்செய்கிறவிடத்திலே ஆத்மாவுக்கு சேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ர்த்வம்ப்ரதிபாதித்து வாக்யமருளிச்செய்தருள; ஜீவாத்மாவுக்கு பகவச்சேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ர்த்வத்தோடு தேஹாத்மாபிமாநத்தோடுவாசியில்லாமையாலே அருளிச்செய்தவாக்யத்தையும் எழுதாமல்மேலும் அருளிச்செய்யாமல் வெறுமனேயெழுந்தருளியிருக்க; இப்படி நெடும்போது இருக்கையாலே உடையவரும் அத்தைநிரூபியாமல், "எழுதும்" என்ன; இவரும் எழுதாமலிருக்க; உடையவரும், "ஆகில்நீயேபாஷ்யம்செய்" என்று சீறியருளித் திருவடிகளாலேயுதைத்து உள்ளேயெழுந்தருள்; அருகிருந்தமுதலிகள், "ஆழ்வான்! உம்மை எம்பெருமானார் சீறியருளினரே, நீர் என்னநினைத்திருந்தீர்" என்ன; ஆழ்வானும், "இவ்வாத்மவஸ்து அவர்க்கு சேஷமாகில் அவருடைய விநியோகப்ரகாரம், உடைமை உடையவனிட்ட வழக்காயிருக்குமாகையாலே அடியேனுக்கு இதில் அந்வயமில்லை" என்றருளினார். பின்பு உடையவரும், திருவுள்ளத்திலே ஸங்கதமானவர்த்தம்தோன்றி ஆழ்வானையழைத்து, "இப்படியாமோ" என்றுகேட்டருள; "ஆம்" என்று உகந்து எழுதியருளினார்.

—❧❧※❧❧—

உடையவர் இரண்டாவதுதடவை ஸ்ரீபாஷ்யந்தொடங்கித் தலைக்கட்டியருளியது.

பின்பு "ஆத்மாவுக்கு ப்ரதாநநிரூபகமேது" என்று திருவுள்ளத்திலேதோற்றி, அத்தை ஆழ்வானைக்கேட்டறிந்துவரும்படி திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸந்நிதிக்குப்போகவிட்டருள; அவரும் அங்கேசென்று ஆறுமாஸம்ஸேவித்திருக்க; அநந்தரம் நம்பியும் ஆழ்வானைப்பார்த்து, "ஆழ்வான், நான் என்கிறவிடத்திலே, (அடியேனுள்ளான்) என்றபடிகண்டீரே" என்ன; ஆழ்வானும், (𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿) (தந்யோஸ்மி) என்று க்ர்தார்த்தராய் மீண்டெழுந்தருளி, உடையவர்க்கும் அப்படியேவிண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் மிகவுமுகந்தருளி, ஆழ்வார் * கண்கள் சிவந்திலவிலே ஆத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்ய மநுஸந்திக்கவிழிந்தவர், ப்ரதமத்திலே, (அடியேனுள்ளான்) என்று அநுஸந்தித்து, அதுக்குமேலே, (என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்) என்றும், (உணர்வைபெற) என்றும் இத்யாதிகளை அநுஸந்திக்கையால் தாமுமநுஸந்தித்து, ஜ்ஞாத்ர்த்வாதிகளுக்குமுன்னே சேஷத்வாதிகளே ப்ரதாநநிரூபகமாக ஆத்மாவுக்கு அறுதியிட்டு, மற்றும் * ஆழ்வார்கள்ஸ்ரீஸூக்திகளைக்கொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களொருங்கவிட்டு பஹுமுகமாக ஸமந்வயாவிரோத ஸாதநபலங்களை ஆத்யாயசதுஷ்டயத்திலும்ஸாதியாநின்று

கொண்டு பாஷ்யத்தைஅருளிச்செய்து அத்தை சாரதாபீடத்தேறப்போகவிட்டு, "லோகத்திலேவிசதமாக்கவேணும்" என்று திருவுள்ளமாய், ஸந்நிதியில்கிடாம்பியாச்சான், கிடாம்பிப்பெருமாள்முதலான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்கையிலே ஸ்ரீகோசத்தைக்கொடுத்துப்போகவிட்டருள; அவர்களும் அப்படியேகொண்டுசெல்ல; ஸரஸ்வதியும் அத்தைக்கண்டு பண்டுபோலேஸத்கரித்து சிரஸாவஹித்து உடையவர்க்கு, "ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்" என்று திருநாமம்சாத்தி உபசாரத்துடன்போகவிட; (வேதாந்தங்கொண்டு வடதிசைபோந்துமீண்டவந்நாள், போதார்பொழில்தும்பையூர்வந்தகொண்டிதன்புன்மை, யாதானுமாகிலுமென்பேற்றையெய்தென்றெழுதியருள், தாதாருமையன்கிடாம்பிப்பெருமாள்தயாபரனே॥சாரதாபீடந்தனிற்சென்றுதத்துவந்தான்விசிட்டாத்வைதமே தத்துவமானதர்க்கமதயில்லையென்றுபனிடச்சதங்களால்விளக்கிப்பாரகத்திலவதாரஞ்செல்லநிறைவேற்றியசீபாட்சியமிட்டருளிமற்றைப்பரார்காணச்சங்கரந்தங்கியமடங்களுமிடித்து நாதாதிகளாலு மிதுசெய்யவரிதென்றுநாதமுநியாளவந்தார் கொண்டாடவருகின்றநடுநாயகரத்நதீபநிரதா) என்னும்படி அவர்களும் அப்படியேவருகிறவளவிலே, (𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍) (ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்) என்னும்படியிறே வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோருகிறது;

இப்படி * ஊரும்நாடுமுலகமும் தம்மைப்போலேயாக்கி வாழுங்காலத்திலே, ஆளவந்தார் நியமநத்தின்படியே ஸ்ரீபாஷ்யம்செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுசெய்யுமிடத்து, (𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। (பகவத்போதாயநக்ர்தாம் விஸ்தீர்ணாம்ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்ர்த்திம் பூர்வாசார்யாஸ்ஸஞ்சிக்ஷிபுः தந்மதாநுஸாரேணஸூத்ராக்ஷராணிவ்யாக்யாஸ்யந்தே) என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்திருக்கையாலே ஸ்ரீபாஷ்யம்செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், ஆழ்வானைப்பார்த்து, "நான்சொன்ன பாஷ்யவாக்யம்உம்திருவுள்ளத்தில்ஒத்திருந்தாலொழிய நீர்திருவெழுத்துச்சாத்தவேண்டா" என்று நியமித்தருள; ஆழ்வானும், அப்படியேதிருவெழுத்துச்சாத்தாநிற்கச்செய்தேஒரிடத்திலே, ஆத்மாவுக்குசேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ர்த்வம் ப்ரதிபாதித்து வாக்யமருளிச்செய்தருள; ஜீவாத்மாவுக்கு பகவச்சேஷத்வமான ஜ்ஞாத்ர்த்வத்தோடு தேஹாத்மாபிமாநத்தோடு வாசியில்லாமையாலே ஆழ்வான்திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க; உடையவரும் அத்தைநிரூபித்துப்பாராமல் "எழுதும்" என்ன; அவரும் எழுதாதிருக்க; "ஆகில்நீயேபாஷ்யம்செய்" என்று கோபித்துப்போகவிட; அருகிருந்தமுதலிகள், ஆழ்வானைப்பார்த்து, "உடையவர்

கோபித்துவிட்டவாறே அப்போது என்னநினைத்திருந்தீர்" என்ன; ஆழ்வானும், "உடைமை உடையவனிட்டவழக்காயிருக்குமாகையாலே அடியேனுக்கு இதில் அந்வயமில்லை" என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

உடையவரும், பின்புவாக்யத்தை ஆலோசித்து ஆழ்வானையழைத்து, பகவச்சேஷத்வத்தோடேகூடின வாக்யமருளிச்செய்தருள; ஆழ்வானும், அதிசீக்ரமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த; இப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யஞ்செய்தருளி ஆளவந்தாருடையப்ரதமமான இழவைத்தீர்த்தருளினார். உடையவரும், "ஸ்ரீகோசத்தை சாரதாபீடத்தேறவனுப்பி, லோகத்திலே விசதமாக்கவேணும்" என்று தம்முடையஸந்நிதியில் கிடாம்பியாச்சான், கிடாம்பிப்பெருமாள்முதலானஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்கையில் ஸ்ரீகோசத்தைக்கொடுத்துப்போகவிட்டருள; அவர்களும் அப்படியே கொண்டுசெல்ல; ஸரஸ்வதியும் அத்தைக்கண்டு பண்டுபோலே ஸத்கரித்து ஸ்ரீகோசத்தைசிரஸாவஹித்து உடையவருக்கு "ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்" என்று திருநாமம்சாத்தி பஹுமாநோபசாரத்துடனேபோகவிட;

—⁂—

கிடாம்பியாச்சான், தம்பையூர்கொண்டியென்பவளுக்குக்கொடுத்த முறிப்படியே திருவேங்கடமுடையான் பரமபதமளித்தது.

அவர்களும் அப்படியேவருகிறவளவிலே, "தம்பையூர்கொண்டி" என்பாளொருகோபாங்கனை ததிவிக்ரயம்பண்ணித்தந்தவள், க்ரயத்ரவ்யார்த்தமாகவந்து, "கிடாம்பியாச்சான், ப்ரஸாதித்தருளினஸ்ரீபாததீர்த்ததளிகைப்ரஸாதத்தாலேஸம்யஜ்ஞாநோதயமுண்டாய், "அடியேனுக்கு ததிமூல்யம்வேண்டா, லோகாந்தரம்வேணும்" என்ன; "அதுக்குத்திருவேங்கடவனேகடவன்" என்ன; "அவர்க்குதேவரீர் ஒருசிறுமுறிப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்ன; அவரும்எழுதிக்கொடுக்க; அவளும் அத்தைக்கொண்டுதிருமலையிலேசெல்ல; திருவேங்கடமுடையான்எதிரேசென்று முறியைவாசித்துக்கொண்டு திருநாடுப்ரஸாதித்தருளினார். இந்தவ்ருத்தாந்தத்தை, (భాష్యం దర్శయితుం యతిపతిరచితం శారదాయా నివృత్య న్యస్యత్ర శ్రీవేఙ్కటేశం పథి పరమపదం దత్తవాన్ గోపికాయై। ఆఖ్యాం వేదోత్తమాఙ్గేదయన ఇతి దధత్ భాష్యకారేణ దత్తాం మాత్రేయాచార్యవిష్ణోరనుజమనుదినం సాదరం తం నమామి) (ஸ்ரீபாஷ்யம் தர்ஶயித்வா யதிபதிரசிதம் ஶாரதாயைநிவ்ருத்ய நத்வாஸ்ரீவேங்கடேசம் பதிபரமபதம் தத்தவாந்கோபிகாயை। ஆக்யாம் வேதோத்தமாங்கேதய இதிததத்பாஷ்யகாரேண தத்தா மாத்ரேயாசார்யவிஷ்ணோரநுஜமநுதிநம் ஸாதரம் தம் நமாமி) என்றார்களிறே; (పురా సూత్రైర్వ్యాసస్సమగనిగమోక్తం ప్రథితవాన్ వివవ్రే తం శ్రావ్యం వకుళధరశఠారిత్యపి పునః। ఇదానీం తౌ గ్రన్థౌ ఘటయితుమలం యుక్తినిరతః పునర్జజ్ఞే రామావరజ ఇతి వద బ్రహ్మవిదురః) என்றும், (ఇత్యేవం విశ్లేషం దృష్ట్వా శ్రీభాష్యం భావయిష్యతి హరిః। బాదరాయణసంజ్ఞస్య మునేర్దర్శయితుం మతమ్॥ శారీరక

మహాభాష్యం సూత్రాణాం కారయిష్యతి। ఏవమత్ర ద్రష్టవ్యస్తస్య యత్ర సంపూజ్యతే హరిః) என்றும் இப்படி இவர் ஸ்ரீபாஷ்யநிர்மாணவைபவம் சொல்லப்பட்டது.

—⁂—

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரம் க்ரந்தத்தில்ஒருவ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினாரென்பது.

விசேஷித்து ஆழ்வார்திருநாமத்தையுடையராய்த் தமக்கு சிஷ்யபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், மிகவுமநுவர்த்தித்து, (எதிராசர்பேரருளால்) என்னும்படி அருளோடேகூடின அநுமதியுடனே திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸங்க்யையிலே ஆறாயிரம்க்ரந்தஸங்க்யையாம்படி ஒருவ்யாக்யாநம்செய்தருளினார்; ஒன்பதினாயிரம்க்ரந்தஸங்க்யையான ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கும் அவரேப்ரவர்த்தகரிறே.

—⁂—

உடையவர், எழுபத்துநாலுஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளும், ஒன்பதினாயிரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றவர்களும் ஸேவிக்க வாழ்ந்தருளினாரென்பது.

இப்படிஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதமென்னும்படியானஉபயவேதாந்தங்களிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனாய் ஸர்வேச்வரனாய்ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸ்ரீமந்நாராயணனானபெரியபெருமாள்வைபவத்தைப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டுஅவர்க்கு ப்ராணபூதராய் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தராயிருக்கிற இந்த எம்பெருமானாருடையப்ரபாவம்எங்ஙனேயென்றால்;– (தென்புலன்மன் பூசிசாராவகைதிருத்துமாரிய, ரென்பர்களெழுபத்துநான்கெதிகளெழுநூற்றுவர், ஒன்பதினாயிரமுபவீதமுடை பாகவதர், அன்பர்சாத்தாதவர்களாறிரண்டாயிரத்தவரே॥ தென்னரங்கநகர்செறிந்தபாகவததிரட்கெல்லை, சொன்னதொகைதிசைகள்தனில் சுற்றுள்ளதிருப்பதிகள், தன்னிலங்கங்கெதிராசர் சரண்திருத்திச்சார்ந்தவரைப், பன்னவரிதென்னிடினுமநந்தமெனப்பகர்வாரே) என்று இங்ஙனேயிறேயிருப்பது.

இப்படிபெருக்கத்துடனே த்வயவர்த்தகராய் வாழ்ந்துபோருகிறகாலத்திலே, ஒருநாள் பெரியதிருநாளிலே தீர்த்தமானதிருவுத்திரத்தினன்று பெருமாளும் நாய்ச்சியார்கோயிலிலேசேர்த்தியிலே, * வீற்றிருந்தேழுலகில்படியே இனிதுடன்வீற்றிருந்தாரேலாத்தராயெழுந்தருளியிருக்க; எம்பெருமானாரும், ஏகாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு, (அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே) என்கிறபடியே இருவருமானசேர்த்தியிலே, தாமும் ராமாநுசனனைமைதோற்ற, (అహం సర్వం కరిష్యామి) (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) என்று எடுத்துக்கைந்நீட்டிக்கொண்டுநிற்கிறவர், தம்முடையபூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்து ஆர்த்

தராய், (భగవన్నారాయణాభిమతానురూప) (பகவந்நாராயணாபிமதாநுரூப) என்றுதொடங்கி, (అఖిలజగన్మాతరమస్మన్మాతరమ్-అనన్యశరణశ్శరణమహం ప్రపద్యే) (அகிலஜகந்மாதரமஸ்மிந்மாதரம்-அநந்யஶரண்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே) என்றுதம்முடையஅபராதங்களையும்பார்த்துஉபேக்ஷியாதபடி*விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலையாயிருக்கிற லக்ஷ்மியை புருஷகாரமாகப்பற்றி, தாம்பண்ணுகிறசரணாகதி யதாவஸ்திதமாம்படி அபேக்ஷிக்க ; அவளும், (అస్తుతేతయైవసర్వం సంపత్స్యతే) (அஸ்துதேதயைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே) என்ன; அநந்தரம், அவள்முன்னாக, (అఖిలహేయప్రత్యనీక) (அகிலஹேயப்ரத்யநீக) இத்யாதி சூர்ணிகைகளாலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணசரணவரணம்பண்ணி ப்ராப்யமானகைங்கர்யத்தை அபேக்ஷித்து, அநந்தரம், (మదీయానాది) (மதீயாநாதி) இத்யாதிசூர்ணிகையாலே உத்தரவாக்யத்தில் கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் இவர் அபேக்ஷிக்கிறபடியே, “அத்தைநாமேபோக்குகிறோம், நீர்பேற்றில்நிஸ்ஸம்ஶயராயிரும்” என்று பெரியபெருமாள்தேற்றியருளின சரணாகதிகத்யத்தையும், அநந்தரம் அத்தையநுவதித்து ஸ்வதோஷஜ்ஞாபநபூர்வகமாகப்பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசரணம்புக்கு தத்விஷயத்திலே ஸ்வதசையைப்பேசுகிற ஸ்ரீரங்ககத்யத்தையும், தத்பலபரம்பரைகளை ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்விஷயத்தில் ப்ரபத்தியாலே பெறுவதாகத்தலைக்கட்டுகிறஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தையுமருளிச்செய்து, (స ఏష సాక్షాత్కృతకృష్ణదత్తాన్నిక్షేపవిద్యాన్నిరవద్యభూమా । గద్యాత్మనా కృత్స్నజనోపభోగ్యం సంవాదరూపం విదధే దయాళుః) (ஸஏஷஸாக்ஷாத்க்ருதக்ருஷ்ணதத்தாந்நிக்ஷேபவித்யாந்நிரவத்யபூமா । கத்யாத்மநாக்ருத்ஸ்நஜநோபபோக்யம்ஸம்வாதரூபம்விததேதயாலு:) என்றும், (లక్ష్మీపతేర్యతిపతేశ్చ దయైకధామ్నోర్యోసౌ పురా సమజనిష్ట జగద్ధితార్థమ్ । ప్రాప్యం ప్రకాశయతు వః పరమం రహస్యం సంవాద ఏష శరణాగతిమన్త్రసారః) (லக்ஷ்மீபதேர்யதிபதேஶ்சதயைகதாம்நோர்யோஸௌ புராஸமஜநிஷ்டஜகத்திதார்த்தம் ப்ராப்யம்ப்ரகாஶயிதுவ:பரம் ரஹஸ்யம்ஸம்வாதஏஷசரணாகதிமந்த்ரஸார:) என்றும், (ప్రపత్తివిషయే గద్యత్రయం చాకరోత్) (ப்ரபத்திவிஷயேகத்யத்ரயஞ்சாகரோத்) என்கிறபடியே- (న్యాస ఇతి బ్రహ్మ, న్యాస ఇత్యాహుర్మనీషిణో బ్రహ్మాణమ్, తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః) (ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம, ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ராஹ்மணம், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாமதிரிக்தமாஹு:) என்று ஓதப்படுகிற * தேவாநாம் குஹ்யமாயிருக்கிற பரமரஹஸ்யத்தைப்ரகாசிப்பித்தருளி, அநந்தரம், நித்யதிருவாராதநக்ரமத்தையுமருளிச்செய்து உபகரித்தருளினாரிறே ; இதுதான் ஸ்ரீகத்யத்தில்ப்ரார்த்தித்தருளின நித்யகைங்கர்யத்தை மேல் நித்யமாகப் போரும்படிக்கு இங்கே சிக்ஷிதமாம்படி செய்தருளினதாய்த்து; ஏவம்விதமான பரமரஹஸ்யத்தை, தாமும் பெரியபெருமாளை ழிந்தார்க அநுஸந்தித்துவிடவமைந்திருக்கஎல்லாருமநுஸந்திக்கும்படி

ப்ரபந்தீகரித்து உபகரித்தருளினாரிறே தம்முடையபரமக்ருபையாலே ; பனைநிழல்போலே தம்மளவில்பர்யவஸிக்கையன்றிக்கே, (பொற்கற்பகமெம்மிராமாநுசமுனி) என்கிறபடியே கல்பகவ்ருக்ஷச்சாயைபோலே (రామానుజపదచ్ఛాయా) (ராமாநுஜபதச்சாயா) என்று எல்லார்க்கும் ஒதுங்கும்படியாயிருக்குமவராகையாலே தம்மைப்பற்றினவர்களெல்லாரும், பாஷ்யத்திலே கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியை உபாயமென்று சொல்லுகையாலே, “துஸ்ஸகையானபக்தி எங்ஙனேஉபாயமாகிறது” என்று மந்தமதிகள்ஸந்தேஹித்து பயப்படாமல்நிர்ப்பயராம்படி தம்மைவிச்வஸித்திருக்குமவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநத்துக்குடலாகவிறே இத்தைவெளியிட்டருளிற்று.

பட்டினியேகண்வளர்ந்தருளின கூரத்தாழ்வான், நம்பெருமாள் வரவிட்ட அக்காரவடிசில்தளிகையைத் தாமும்தேவிகளும் அமுதுசெய்ய, அதுவேஹேதுவாக பட்டரும் ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் அவதரித்தார்களென்பது.

இப்படி * உளரு[illegible]முலகமும் தம்மைப்போலேயாக்கி வாழுங்காலத்திலே, இவர்ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்தமுதலிகளிலேகூரத்தாழ்வான்ஸகலசாஸ்த்ரவித்தமராய் ஆசார்யபக்தைகநிஷ்டராய் விஹிதவிஷயவிரக்தராய், * (అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాధ్యాయ) யோகங்களாகிற பஞ்சகாலபராயணராயிராநிற்க ; ஒருக்கால் வர்ஷகாலத்திலே மத்யாஹ்நமளவாக வர்ஷம்வர்ஷிக்க ; ஸங்கமநகாலம்தவற ; அஹந்யஹநி * சிஷ்டாக்ரிகண்யஜநக்ரஹங்களில் உபாதாநம்பண்ணிவந்தேதிருமேனியாத்ரைநடவாநிற்க ; அற்றைக்குத்திருமாளிகையிலே ஸஞ்சிதபதார்த்தங்களொன்றுமில்லாமலிருக்கையாலே ஒருபலத்தையும் நினையாமல்நீராடியெழுந்தருளித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளிதம்முடையதிருவாராதநஎம்பெருமானையும் திருவாராதநஞ்செய்தருளித் தீர்த்தஸ்வீகாரம்பண்ணியருளித் தாமும் தீர்த்தஸ்வீகாரம்பெற்று, திருவாய்மொழியநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து ஸாயங்காலமானவாறே காலோசிதமானகர்மாநுஷ்டாநங்களையுஞ்செய்து நம்பெருமாளையும் திருவடித்தொழுதும் மீண்டெழுந்தருளித் திருவாய்மொழியநுஸந்தித்துக்கொண்டு அதுவேதாரகமாக்கண்வளர்ந்தருள ; அவ்வளவிலேபெருமாள் அவஸரமமுதுசெய்து திருச்சின்னம்பணிமாறினவாறே ஆண்டாளும் காஹளநாதங்கேட்டு, “உம்முடையபக்தர் இப்படிப் பட்டினியிருக்க நீர் என்னகுலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தீர்” என்ன; அதுபெருமாள்திருச்செவியிலுற்று, திண்ணையிலேநித்ரைபண்ணுகிற உத்தமநம்பி கனவிலே பெருமாளெழுந்தருளி, “நம்பீ ! ஆழ்வான் இற்றைக்கு உபோஷிதரா

யிருக்கிறார், நம்மக்காரவடிசில்தளிகையிலேஒருதளிகையைசிரஸாவஹித்துக்கொண்டு உபயசாமரவாத்யஸஹிதமாகக்கொண்டுபோம்'' என்றனுப்ப, அப்படியேநம்பியும் ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலேசெல்ல; ஆழ்வானும் பதறியெழுந்திருந்து, " இதென்'' என்று திகைத்து எதிரேசென்றவளவிலே, நம்பியும், "ஆழ்வான்! பெருமாள் உமக்கு அக்காரவடிசில்தளிகையனுப்பியருளினார், தளிகையை அங்கீகரியும்'' என்ன; " மஹாப்ரஸாதம்'' என்று சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, " பெருமாள், அடியிலே அடியேனுக்கு ஸர்வாபீஷ்டமும்ப்ரஸாதித்தருளினார், ஆகையால் இது க்ரயத்தளிகையாயிருக்கும்'' என்று ஆண்டாளுக்கும் தமக்கும் இரண்டுதிரளையங்கீகரித்து சேஷத்தைவிட்டு ஆண்டாளைப்பார்த்து, " என்னநினைத்தாய்'' என்ன ; ஆண்டாளும், " அடியேன் ஒன்றும்நினைக்கவில்லை, அவஸரமமுதுசெய்து திருச்சின்னம்பணிமாறினவாறே, " உம்பக்தர் இப்படி பட்டினியிருக்க நீர் இப்படி குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்திர் என்றவித்தனை'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ; ஆழ்வானும், " இப்படிசொல்லலாமோ'' என்றுவெறுத்து ஆண்டாளுக்கு ஒருதிரளைப்ரஸாதித்துதாமும்ஒருதிரளையமுதுசெய்தருள ; பட்டரும் சீராமபிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு ஹேது இப்பிண்டங்களிறே.

—✻—

எம்பாரெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்த கூரத்தாழ்வான்குமாரருக்கு உடையவர் " பராசரபட்டர்'' என்று திருநாமஞ்சாத்தியது.

பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே பெருமாளுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஆழ்வானுக்கு ஒருகுமாரர் திருவவதரிக்க ; ஆழ்வானும், " திருநாமமிடுகிறதும் உஜ்ஜீவநத்துக்கு உடையவரேகடவர்'' என்று நிச்சயித்து ஜாதகர்மாதிகளைச்செய்யாதிருக்க ; (ஸூதிகாகம்) என்று நிவீர்த்தியானவுடனே, எம்பெருமானாரும் முதலிகளோடே ஆழ்வான்திருமாளிகையேறவெழுந்தருளி எம்பாரைப்பார்த்து, " ஆழ்வான்குமாரரையெடுத்துக்கொண்டுவாரும்'' என்று அருளிச்செய்ய ; அவரும் அப்படியே உள்ளேயெழுந்தருளி ஆழ்வான்குமாரரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவாராநிற்கச்செய்தே, (𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿) (ஸமஹாத்மா பவிஷ்யதி) என்று ஹ்யேஷ்யமானதிவ்யகுணசக்திகளெல்லாம்சிசோரவஸ்த்தையிலேநிழலிடுகையாலேத்வயாநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளி, எம்பெருமானார் தாமரைக்கண்களாலேநோக்கும்படிக்குத் திருக்கைத்தலத்திலேபிடிக்க ; எம்பெருமானாரும், (𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌮𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃) (அவ்யாஹதமமைஶ்வர்யம்தேநஜீவதுபாலக:) என்றும், (𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃) (ராமோ ராஜீவலோசந:) என்றும், (கார்மேனிவண்ணன் கமலநயநத்தன்) என்றும் பகுபகுஎன்ற தேஜோ

விசேஷத்தைக்கொண்டு எம்பாரைப்பார்த்து, " கர்த்தவ்யாம்ஶத்துக்கு முற்பட்டீரே'' என்ன ; இவரும் கண்ணெச்சில்எய்தாமல் த்வயாநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு விடைகொண்டேன் என்ன ; இவர்திருமேனிபேணுதலுக்கு மிகவுமுகந்து, " முன்னும் இவருஜ்ஜீவநத்துக்கு நீரேகடவீர்'' என்று குமாரருக்கு பஞ்சாயுதத்திருவாபரணத்தையும் திருக்கைகளாலேசாத்தி, ஸ்ரீபராசரபகவானுடைய திருநாமத்தையும் சாத்தி, (𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑍁𑌰𑌨𑍍𑌧𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃 𑌕𑍂𑌰𑌕𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 । 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍) (புத்ரீக்ருதோரங்கதுரந்தரேண பராஶரஃகூரகுலப்ரதீப: | கோவிந்தஶிஷ்யஸ்ஸதுயாமுநார்யமநோரதம்பூரிதவாந்த்விதீயம்) என்று ஆளவந்தாருடையத்விதீயமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

—✻—

சிறியகோவிந்தப்பெருமாளுக் குமாரர்திருவவதரித்தருளி ஆளவந்தாருடைய மூன்றாவது இழவைத்தீர்த்தருளியது.

பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே, சிறியகோவிந்தப்பெருமாளுக்கும் ஒருகுமாரர் திருவவதரிக்க; உடையவரும் இத்தைக்கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்து, " ஆளவந்தார்க்ருஷிபலம் லபிக்கப்பெற்றதே !'' என்று எம்பாரைப்பார்த்து, " நம்மாழ்வார்திருநாமம்சாத்தும்'' என்றுகட்டளையிட்டு, (𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌜𑍋 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌵𑍈𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌪𑌾𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃) (கோவிந்தராஜாந்வயஜோமநீஷி பராங்குஶோயாமுநவைமநஸ்யம் | அபாசகாரப்ரஸபம்த்ருதீயம்விராஜதே வ்ருத்தமணிப்ரதீப:) என்று-ஆளவந்தாருடைய த்ருதீயமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

—✻—

பட்டர் புத்ராபிமாநஞ்செய்யப்பட்டுத்திருமணத்தூணருகே பெருமாளமுதுசெய்வதற்குமுன்பு அமுதுசெய்துவளர்ந்தாரென்பதும், அவர்கேட்டகேள்விக்கு ஆழ்வான் அநுபவத்திலே இசைவித்துக்காட்டியதும்.

பின்பு, பட்டரை நாய்ச்சியார்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்து மஞ்சள்நீர்குடிப்பித்துத் திருமணத்தூணருகேதொட்டிலிட்டு நாய்ச்சிமார் சீராட்டிவளர்க்க வளர்ந்தருளுகிறவிவர், பெருமாளமுதுசெய்தருளுவதுக்குமுன்னே படைத்ததளிகையிலே அமுதுசெய்தாய்த்து வளர்ந்தருளிற்று ; பட்டர்க்கு அஞ்சுதிருநக்ஷத்ரத்திலே, * நெடுமாற்கடிமையநுஸந்திக்கிற ஆழ்வானை, " ஐயா ! (சிறுமாமனிசர்) என்று (𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌚) (பரஸ்பரவிருத்தம்ச) என்று விருத்தமாயிருக்க, தர்மத்வயமும் ஒருவஸ்துவிலேயிருக்குமோ, இரண்டையுமநுஸந்திப்பானேன்'' என்றுகேட்க; ஆழ்வானும்கேட்டு, " 'அழகியது, நீர்அநுபநீத

ரகையாலே, சாஸ்த்ரங்களால் சொல்லவொண்ணாதே, 'ப்ரத்யக்ஷத்திலே இசைவித்துக்காட்டுகிறோம்' என்று, மேனிசிறுத்தும் ஜ்ஞாநம்பெருத்திருக்கிறசிறியாச்சான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்போல்வாரைக்கிடீர் சிறுமாமனிசர் என்கிறது" என்று இசைவித்துக்காட்டியருளினார்.

—❦❦✻❦❦—

பட்டர் அஞ்சுதிருநக்ஷத்ரத்திலே புழுதிவிளையாடும்போது "ஸர்வஜ்ஞன்"என்றுவிருதூதிவந்தவொருவனைவாய்மாளப்பண்ணியதும், அவன் அவரைப்பல்லக்கிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்த் திருமாளிகையிலேவிட்டதும்.

பின்னையுமொருநாள் அஞ்சுதிருநக்ஷத்ரத்திலே திருவீதியிலே புழுதியள்ளிவிளையாடாநிற்க ; அவ்வளவிலே "ஸர்வஜ்ஞன்வந்தான்" என்று ஒருவன் விருதூதிவர ; பட்டரும் அத்தைக்கேட்டு, "அவனாடா, ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார்முதலான பெரியோர்களிருக்கிறவிடத்திலே ஸர்வஜ்ஞன் வருகிறான்" என்று இரண்டுதிருக்கையாலும் கிடந்தபுழுதியையள்ளி, "இது எத்தனைபுழுதி" என்றுசொல்லென்ன ; அவனும் அதுக்குஉத்தரஞ்சொல்லமாட்டாமல் வாயடைத்துக்கவிழ்ந்துகிடக்க ; பட்டரும், "ஸர்வஜ்ஞன்"என்கிற விருதுகளையும் ஸம்ப்ரமங்களையும் போதுகாளத்தையும்பறியுங்கோள் என்றுபறித்து, அவனைப்பார்த்து, "கெடுவாய்! இது இரண்டுகைபுழுதி"என்றுசொல்லிஸர்வஜ்ஞன்என்கிற விருதூதித்திரியாமல் அஜ்ஞனாய்விட்டாயே" என்ன ; அவனும், இவரருளிச்செய்கிற மழலைச்சொல்லைக்கேட்டு, "இவர் ஆருடையபுத்ரர்" என்ன ; "ஆழ்வான்குமாரர்" என்று அங்குள்ளார்சொல்ல ; "பாறுகிறதின்குட்டி தவழுமோ"என்று பட்டரைத்தன்தண்டிகையிலேஎழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலேசெல்ல ; பொன்னாச்சியாரும் எதிரேகண்டு இவர் ✻ செய்தசிறுச்சேவகத்தைக்கேட்டு, "கண்ணெச்சிலாக இவரைத்தெருவீதியிலேபோகவிடுவார்களோ" என்று உள்ளேகொண்டுபுகுந்து த்வயத்தாலேரக்ஷையிட்டு ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையிட்டுத்தெளித்து வயிறுபிடித்தருளினார்.

—❦❦✻❦❦—

பட்டர்உபநயநமானவாறே நான்குவேதங்களையும் ஓரேசந்தையிலே அப்யஸித்தாரென்பது.

பட்டர் உபநீதரானபின்பு வேதாத்யயநம் ஆரம்பித்துநடத்த ; ஒருநாள்பட்டர் ஓதுகிறகடையிலே யெழுந்தருளி ஒருசந்தைகேட்டு வந்து, மற்றைநாள் ஓதுகிறகடையிலே ஓதப்புக்கவாறே, "ஓதினவிடத்தையும் ஓதாநின்றார்கள்" என்று விளையாடிக்கொண்டுதிரிய; ஆழ்வானும் ஆண்டானும் பட்டரையழைத்து, "அப்பரே! எல்லாரும் ஓதாநிற்க நீர்புறப்பட்டுவந்தீர்" என்ன ; பட்டரும், "ஓதினவிடத்தை ஓதாநின்றார்கள்" என்ன ; "நேற்றுசந்தையிட்டப்ரச்நத்தை உச்சரித்துக்காட்டீர்"என்ன; இவரும், ஓமெறிந்துசந்தையிட்டபடியே உச்சரித்துக்காட்ட ; ஆழ்வானும் ஆண்டானும் பயப்பட்டு, "இன்னமும் சிலநாள் இவரை ஓதுகடையிலேவைக்கவொண்ணாது" என்று தங்களிலே சிந்தித்திருந்தார்கள்.

—❦❦✻❦❦—

பட்டருக்கும் சீராமப்பிள்ளைக்கும் பெரியநம்பிதிருவம்சத்திலே திருக்கல்யாணம்நடந்ததென்பது.

பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே பட்டர் ஸாங்கோபாங்கமாகசதுர்வேதத்தையுமதிகரித்துஸகலவித்யாபாரங்கதரானபின்பு, ஆண்டானும்ஆழ்வானைப்பார்த்து,"இவர்களுக்குஒருகார்யம்செய்விக்கவேண்டாவோ" என்ன ; ஆழ்வானும்சென்று உடையவருடனே, "இவர்களுக்கு ஒருகார்யம்செய்விக்கவேண்டாவோ, நம்முறவின்முறையார் ப்ராக்தராயிருந்தார்கள்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ; உடையவரும், பெரியநம்பிதிருமேனி ஸம்பந்தத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்கு ஸம்பந்தம்பண்ணினால் ஸ்வஸூத்ரசாகைகளுக்கும் ப்ராஹ்மண்ய வைஷ்ணவத்துக்கும் பெரியசரணம் என்று தட்டுபடாதிறே" என்ன ; அவர்களும்ஸம்மதித்து, உடையவரைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்திலே பெண்கேட்க; அவர்களும் "கொடுக்கிறோம்" என்றுஸம்மதித்து, பின்னையும், "புதுஸம்பந்தமன்றோ" என்று, இசையாதிருக்க; பின்பு சிலநாள்கழிந்தவாறே ஆண்டானும் ஆழ்வானுடனே, "இவர்களுக்கொருகார்யம்செய்விக்கவேண்டாவோ" என்ன; ஆழ்வானும், "ஈச்வரகுடும்பத்துக்குஎன்னையிருந்துகரையச்சொல்லுகிறீரோ" என்றருளிச்செய்து பெரியபெருமாள்ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளிதண்டன்ஸமர்ப்பித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களும்ஸ்வீகரித்து மீண்டெழுந்தருளும்போது, "இவர்களுக்கு ஒருகார்யம்செய்விக்கவேண்டாவோ்வென்று சொல்லாநின்றார்களே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும், "அதுக்கு நீரோகடவீர், நாமேசூதியாகப்பண்ணிவைக்கிறோம், நீர்போம்" என்று திருவுள்ளமாய், அவர்களுக்கு மப்படியே ஸ்வப்நங்காட்டியருள ; அவர்களும் ஸம்மதித்துத் தாங்களேகொடுக்கிறோம் என்று ஸம்மதித்துவந்து, அக்கச்சியையும், மண்ணியையும்,பட்டர்திருத்தாயாரை விசாரித்து ✻ பெரும்பெருத்தகண்ணாலங்கள்செய்து உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

—❦❦✻❦❦—

பட்டர், பெருமாளையும் நாய்ச்சிமாரையும், ஆழ்வானுமாண்டாளுமாக நினைத்துப்போந்தாரென்பது.

ஒருநாள் திரைவளைத்துக்கொண்டு, பெருமாள் ஏகாந்தமாகவெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, பட்டர் பெருமாளைஸேவிப்பதாகவெழுந்தருள; பெருமாளும்சிறிப் பிற்படவிடத்திருவுள்ளமாக; மீளவும் "அவனையழையுங்கோள்" என்ன; பின்பு பட்டர்க்குஅருள்பாடிட்டருள; ஸந்நிதியிலேசென்றவளவிலே, "நாம் பிற்படவிட்டபோது என்ன நினைந்திருந்தீர்" என்ன; "பெருமாளும் நாய்ச்சிமாரும் என்றிருந்தேன்" என்ன; "நீர்முன்புநம்மைநினைத்திருக்கும்படியெங்ஙனே" என்ன; "ஆழ்வானுமாண்டாளுமாக நினைத்திருப்பேன்" என்ன; "நம்மானை, நீர்முன்புபோலே நினைத்திரும்" என்று திருவுள்ளமாயருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

உடையவர், முதலியாண்டானை த்ரிதண்டஸ்தாநீயராக அபிமாநித்தருளியது.

உடையவர் ஆச்ரமப்ராப்திபண்ணியருளினபின்பு ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளெல்லாரும், "சரீரஸம்பந்திகளைவிட்டுவிடவேண்டிற்றே" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், "நம்முதலியாண்டானையொழிய ஸந்ந்யஸித்தோம்" என்றருளிச்செய்ய; "இப்படியருளிச்செய்யலாமோ" என்று முதலிகள்விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், "கையில்த்ரிதண்டத்தைக் கைவிடிலன்றோ முதலியாண்டானைக்கைவிடுவது" என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

முதலியாண்டான், உடையவர், அருளிச்செயலில் ஒருபாட்டருளிச்செய்யக்கேட்டு பரவசராயருளினாரென்பது.

முதலியாண்டான் திருவாய்மொழி ஓதினபடி;- எம்பெருமானார் திருப்பள்ளிக்கட்டிலிலே ஏறியருளி ஒருபாட்டைச் சந்தைப்ரஸாதித்தருளினவளவிலே பரவசராயருளினார்; இத்தைக்கண்டு உடையவரும், (వేదవేద్యే పరేపుంసి జాతే దశరథాత్మజే । వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా) (வேதவேத்யே பரேபும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே। வேத:ப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா) என்றுப்போலே வேதவேத்யனான பரமபுருஷன் தஶரதபுத்ரனாய்வந்தவதரித்தாப்போலே, அந்தவேதங்கள்தானும் ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்முகேந இதிஹாஸோத்தமமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க்கொண்டு ப்ரகாசித்தாப்போலே, வேதங்கள் ஆழ்வார்முகேநத்திருவாய்மொழியாய்வந்தவதரித்ததன்றோ, அத்தைக்கண்டன்றோ இவர்பரவசராயருளினார் என்றருளிச்செய்தருளினார்.

—❧❧✻❧❧—

உடையவர், நம்பெருமாள்அவப்ர்தங்கொண்டாடவெழுந்தருளும்போது முதலியாண்டான்திருக்கைத்தலத்தைப்பற்றியெழுந்தருளி மீண்டெழுந்தருளும்போது பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் திருக்கையைபற்றியெழுந்தருளினாரென்பது.

பெருமாள், பெரியதிருநாள்கொண்டருளி அவப்ர்தங்கொண்டாடவெழுந்தருளும்போது, முதலியாண்டான்திருக்கைத்தலம்பற்றியெழுந்தருளி, நீராடிமீண்டெழுந்தருளும்போது பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்திருக்கைத்தலம்பற்றியெழுந்தருள; "இதுக்கடியேன்" என்று முதலிகள்விண்ணப்பஞ்செய்ய; எம்பெருமானாரும், "ஜந்மம் உயர்ந்திருக்கச்செய்தே தாழநில்லாநின்றோமே" என்கிற அபிமாநமுண்டே நமக்கெல்லார்க்கும், அக்குறையுமில்லாதவரிறேயிவர்" என்றருளிச்செய்தார்.

—❧❧✻❧❧—

பெரியநம்பிதிருமகளார்அத்துழாய்க்குச் சீதநவெள்ளாட்டியாக அடிமைசெய்துவந்தமுதலியாண்டானை அழைக்கொள்ளும்படிஅவர்புக்ககத்தார் உடையவரைத்தாழ்ந்துவேண்டிக்கொள்ள; அவரைத்தம்மிடத்துக்குஅழைத்துக்கொண்டாரென்பது.

பெரியநம்பிதிருமகளார் அத்துழாய் புக்ககத்திலேவாழுங்காலத்திலே ஒருநாள்வேளையிலே தீர்த்தமாடவேண்டி, மாமியாரை, "துணைவரவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க; மாமியாரும் "உன்சீதநவெள்ளாட்டியைக்கொண்டுபோ" என்று கடுத்துச்சொல்ல; அத்துழாயும்பிறந்தகத்தேவந்து, "ஐயா! என்னை இப்படிசொன்னாள்" என்று பெரியநம்பிக்குவிண்ணப்பஞ்செய்ய; நாமறிவோமோ, உடையவர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்யும்" என்ன; அத்துழாய் உடையவர்ஸந்நிதியிலேசென்று அச்செய்தியைவிண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் அருகிருந்தமுதலியாண்டானையழைத்து, "இந்தாரும் உமக்குச்சீதநவெள்ளாட்டி" என்று கூட்டியனுப்ப; முதலியாண்டானும் அவரை நீராடப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து அவர்புக்ககத்திலேயிருந்து தாஸவ்ருத்தியைச்செய்யத்தொடங்கினார்; அவர்புக்ககத்தார், பெரியநம்பிதிருவடிகளிலேதண்டன்ஸமர்ப்பித்து முதலியாண்டானையனுப்பி, "எங்களை இப்படி அதோகதியிலே தள்ளவேணுமோ" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும், "நாமறிவோமோ, உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள்" என்ன; அவர்களும் உடையவர்ஸந்நிதியிலேசென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, முதலியாண்டானையனுப்பி எங்களை அதோகதியிலேத்தள்ளவேணுமோ" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், முதலியாண்டானையழைத்துஅத்துழாய்க்குச்சீதநவடிமை

யாகக்கொடுத்துவிட்டோம், அங்கிருந்து அவர் அடிமைசெய்கிறது உங்களுக்கநிஷ்டமாகில் இங்கேயிருந்தடிமைசெய்கிருர்” என்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினுர்.

—⁂—

மாறனேரிநம்பி தம்சரமதசையிலே ச்லோகத்வயத்தை யருளிச் செய்து த்வயநிஷ்டர்வைபவத்தை பெரியநம்பியைக்கொண்டு வெளியிட்டருளியது.

அதுக்குமேலே மாரனேரிநம்பிசரமதசையிலே அவர்கலக்கங் கண்டு திருவுள்ளங்கலங்கினபெரியநம்பிதிருவுள்ளந்தேறும்படி, ஸுலபமானச்லோகத்வயத்தையும் உதாஹரித்தருளியும், ஏதந்மூலமாக த்வயநிஷ்டர்வைபவத்தைத் தம்முடையப்ரச்நத்துக்கு உத்தரமாகப் பெரியநம்பிமுகேந வெளியிடுவித்தும்செய்தருளினுரிறே.

—⁂—

பெரியநம்பி, தம்குமாரரானபுண்டரீகரை உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்தது.

பெரியநம்பி அத்துழாயும்தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே உடையவரும்முதலிகளுமாகவெழுந்தருள ; பெரியநம்பிஎழுந்திருந்துதண்டனிட ; இப்படிசெய்யலாமோ, உம்முடையசிஷ்யரன்றே” என்று அத்துழாய்சொல்ல ; நம்பியும், “அத்தாளுக்குத்தக்க தலைகாண்” என்றருளிச்செய்து, தம்முடையகுமாரரானபுண்டரீகரையும் உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்தருளினுர்.

—⁂—

மாறனேரிநம்பி த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, பெரியநம்பி அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்தாரென்பது.

பெரியநம்பி, மாறனேரிநம்பியைப்ரஹ்மமேதத்தாலேஸம்ஸ்கரித்துப்பள்ளிபடுத்தருளினுர்; இத்தைக்கேட்டு உடையவரும் பெரியநம்பி திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, “அடியேன் ஸம்ஸாரஞ்சிறுகிடாதபடி ஒருவழியிலேவரம்புகட்ட; தேவரீர் ஒருவழியிலேபிரித்தருளாநின்றதே!” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; பெரியநம்பியும், “வாரீர்உடையவரே ! இக்ஷ்வாகுவம்சத்திலேதிருவவத்ரித்து ஸாமாந்யதர்மத்தைவெளியிடுகிற பெருமாளைக்காட்டில் நான்பெரியவனே?, பெரியவுடையாரைக்காட்டில் இவர்தண்ணியரோ?, ஸாமாந்யதர்மநிஷ்டரைக்காட்டில் நான்பெரியவனே?, ஸ்ரீவிதுரரைக்காட்டில் இவர்தண்ணியரோ?, * பயிலுஞ்சுடரொளி * நெடுமாற்கடிமை கடலோசையோ” என்ன ; அவரும்நிருத்தரராயிருந்தார்.

பெரியநம்பிஉடையவருடனே,மாறனேரிநம்பிதிருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது, “பெரியபெருமாள்திருவடிகளேசரணம்,ஆளவந்தார் திருவடிகளேசரணம் என்றுசொல்லக்கண்டிலோம்” என்றருளிச்செய்ய;உடையவரும், “அவர்க்குச்லோகத்வயாநுஸந்தாநமாகக்கொள்ளீர்” என்றருளிச்செய்ய ; “அதுபெண்கண்டபிச்சன்வார்த்தையன்றே” என்று பெரியநம்பிஅருளிச்செய்ய ; “பெண்ணினுடையநித்யயோகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றுதொழிகிறதென்” என்றருளிச்செய்தருளினுர்.

—⁂—

உடையவர் ஒருவூமைக்குத் தம்முடையதிருமேனியைரக்ஷகமாகக் காட்டியருள, அத்தைக்கண்ட கூரத்தாழ்வான், “எம்பெருமானுர்திவ்யமங்களவிக்ரஹமேதஞ்சம் என்கிறநிஷ்டைக்கு அநதிகாரியாய்விட்டேனே” என்று தம்மை வெறுத்தருளியது.

ஓருநாள் உடையவர் ஒருஊமையைக்கடாக்ஷித்து ஏகாந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு ஊமைக்குத்தம்முடையதிருமேனியைரக்ஷகமாகக் காட்டியருள ; ஆருக்கும்ஸித்தியாத விசேஷகடாக்ஷத்தை கூரத்தாழ்வான் கதவுபுரையிலேகண்டு மூர்ச்சித்துத்தெளிந்து, “ஐயோ! ஒன்றுமறியாதேபிறந்தேனுகில் இப்பேற்றைஉடையவர் அடியேனுக்குமிரங்கியருளுவர், கூரத்தாழ்வானுய்ப்பிறந்து சாஸ்த்ரங்களைக்கற்கையாலேயன்றே தம்முடையதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை அடியேனுக்குக்காட்டித்தந்தருளாமல் ப்ரபத்தியைஉபதேசித்துவிட்டார் ; ஆகையால் எம்பெருமானுர் திவ்யமங்களவிக்ரஹம் அடியேனுக்குத்தஞ்சம் என்கிறநிஷ்டைக்கநதிகாரியாய்விட்டேனே” என்று ஆழ்வான் வெறுத்துக்கொண்டருளினுர்.

—⁂—

பெரியநம்பி, உடையவருக்கு “ஸதாசார்யவிக்ரஹமே ஸதாத்யேயம், தந்நாமமேஸதாஜப்யம்” என்றருளிச்செய்தது.

நம்பிதான் திருக்கோட்டியூரிலே திரைவளைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க ; உடையவர் அங்கேயெழுந்தருளி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, அவரைப்பார்த்து, “திரைவளைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநின்றீர், த்யாநமேது, மந்த்ரமேது” என்றுகேட்டருள ; நம்பியும் “ஆளவந்தார்வடவாற்றிலே நீராடியருளும்போது திருமுதுகிருக்கும்படி, வலியகடாரம்கவிழ்த்தாப்போலேகாணுமிருப்பது, அது எனக்குத்யாநம், யமுனைத்துறைவரென்கிறது மந்த்ரம், நீரும்அத்தைமறவாமல் நினைத்திரும்” என்றருளிச்செய்தார். இத்தால் – “ஸதாசார்யவிக்ரஹமேஸதாத்யேயம் என்றும், தந்நாமமேஸதாஜப்யம்” என்றும் அருளிச்செய்தாராய்த்து.

அதுக்குமேலே பெருமாள்திருவுள்ளக்கருத்தையுமறிந்து அவர்க்கு உயிரநிலையாய்த் திருமுடித்துறையிலே ததநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யநிரதராய்வர்த்தித்துப்போருகிற பட்டினிப்பெருமாளையுங் கிட்டி, அட்டத்திலே பலநாளும்ஸேவித்து அவர்லோகயாத்ரையில் கண்வையாதே பகவதநுபவைகபரரான ஆகாரத்திலேதாம்வித்தராய் ப்ரீதியாலே, "பெருமாளே! பெருமாளே" என்ன; அவரும், "தம் கைங்கர்யம்பலித்தது" என்று, "ஜீயா! ஜீயா!" என்ன; அவர்கருத்தறிந்து அவர்க்கு ஜீவநாவதியும்கற்பித்தருளி, தாமும் அப்படியே, (భగవన్తం నారాయణం ధ్యాయన్ యోగేన దృష్ట్వా) (பகவந்தம்நாராயணம்த்யாநயோகேநத்ருஷ்ட்வா) என்றுபகவதநுபவம்பண்ணி அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யங்களோடே காலங்கழியாநின்றுகொண்டுபோராநிற்கிறகாலத்திலே,

கூரத்தாழ்வான், உடையவராலே "இளையாழ்வாரான ராமாநுசன்" என்று திருநாமம்சாத்தபெற்ற தம்குமாரரான கந்தாடையாண்டானை ஆட்கொண்டவில்லிஜீயரிடத்திலே ஆச்ரயிப்பித்தது.

முதலியாண்டானுக்கும் ஒருகுமாரர் ஆசார்யகைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹராகவவதரிக்க; அவரையும் அப்படியே அபிமாநித்தருள; அநந்தரம்முதலியாண்டானும்உடையவர்ஸந்நிதியிலே, இந்தசிசுவை தேவரீர் திருநாமம்சாத்தவேணும்என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; அப்படியே "இளையாழ்வாரானராமாநுசன்" என்று கந்தாடையாண்டானுககுத் திருநாமம் சாத்தியருள; அவரும், (రామానుజార్య భూయిష్ఠం నమఃక్తిం ప్రచక్ష్మహే। యతీన్ద్రకరసంస్పర్శసౌఖ్యం యేనాన్వభూయత) (ராமாநுஜாயபூயிஷ்டம்நமஉக்திம் ப்ரசக்ஷ்மஹே। யதீந்த்ரகரஸம்ஸ்பர்சஸௌக்யம்யேநாந்வபூயத) என்னும்படிகடாக்ஷகதாரகராய் வளர்ந்துபோந்தார்; அவரை ஆட்கொண்டவில்லிஜீயரிடத்திலே ஆச்ரயிப்பித்தருளினர்; மற்றுமுண்டான ஆசார்யபுருஷர்களுக்கும் இப்படி ஸத்ஸந்தாநங்களுமுண்டாய்த்து. இப்படி இவர்களெல்லாரும் * கோயில்பிள்ளைகளாய்வளர்ந்து ஸகலவித்யைகளும் அதிகரித்துக்கொண்டுபோந்தார்கள். மற்றும்திருவடிகளை ஆச்ரயித்தமுதலிகளெல்லாரும் தந்தாம்புத்ரர்களையும் உடையவர்திருநாமம்சாத்தினர்கள். ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணாத்தானும் அப்படியேதிருநாமஞ்சாத்த; அந்தப்பிள்ளையை உடையவர்எடுத்துக்கொண்டுமிகவும் உகந்தருளினர். அத்தைக்கண்டு எல்லாரும் "அந்தப்பிள்ளையுடைய பேறிருந்தபடியென்!" என்று ப்ரீதரானர்கள். (రామో రామో రామ ఇతి ప్రజానామభవన్ కథాః) (ராமோராமோராமஇதிப்ரஜாநாமபவந்கதா:) என்னுமாப்போலே ஜகத்தெல்லாம்ராமாநுஜன்திருநாமத்தாலே உஜ்ஜீவித்துப்போர,

பெரியநம்பி தெற்கேஎழுந்தருளும்போது மணலைமந்த்ரித்துத் தெளித்து கோயிலுக்குரக்ஷையிட்டருளினரென்பது.

அக்காலத்திலே இத்தைஅஸூயையாலே ஸஹிக்கமாட்டாதகிழக்குத்தையில் ராஜாக்களாலே அத்தேசத்துக்கு உபத்ரவமுண்டாகத்தேட; அத்தை எம்பெருமானர், பெரியநம்பிக்கு அறிவிப்பித்தருள; "தத்பரிஹாரார்த்தமாகப்பெருமாளுடையதிருவெல்லையை நான் ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணும்படி யென்பின்னேநிரபிமாநராய் வரும்படிக்கு உம்முடையசிஷ்யர்களிலே ஒருவரைப்போரவிடும்" என்ன; உடையவரும், "அதுக்காவாரை தேவரீரேகூட்டிக்கொண்டெழுந்தருளலாகாதோ" என்ன; (பலரடியார்முன்பருளிய) என்கிறபடியே பெரியநம்பியும் ஆழ்வானைக்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி, (நவஞ்செய்மலர்ப்பொழில்கூரநாதன்மணல்கொண்டோதிநாளிலமெண் திருவரங்கங்காத்தளித்தோன்) என்னும்படி அவர்பின்னே ஆழ்வான் மடியிலேகட்டிக்கொண்டுசென்றமணலைதிரக்ஷபண்ணிவலஞ்செய்தருளினர். இப்படியாய்த்துபெரியநம்பிபெரியகோயிலைக்காத்தருளினபடி. அந்தரக்ஷையேயிறே ஸர்வரக்ஷகனுக்கும் எப்போதும்ரக்ஷையாய்த்து.

உடையவர் வேதாந்தார்த்தத்தை விசதீகரித்துக்கொண்டுகோயிலிலே அறுபதுஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தாரென்பது.

இப்படி, பாரெல்லாம்பரம்பும்படியான திருநாமத்தால்வந்தபெருமையையுடைய எம்பெருமானரும், ஜகத்தெல்லாம் * திருமால்திருக்கை திருச்சக்கரமான திருவிலச்சினை, * திருமால் திருமண், (திருமாலுக்குரியதொண்டர்) என்று தாஸ்யநாமம், * திருமால் திருநாமமான த்வயம், * திருமாலைக்கைதொழுகையாகிற சேஷவ்ர்த்திமுதலான இவற்றாலே * திருத்தித்திருமகள்கேள்வனுக்காக்க; அவர்களும், "ராமாநுஜனுடையார்" என்று - உடையவரபிமாநாந்தர்ப்பூதராய், முமுக்ஷுக்களாய், மோக்ஷகலக்ஷயராய்வாழ்ந்துகொண்டு போருகிறவக்காலத்திலே ப்ரணவார்த்தப்ரகாசகவஸ்துவினுடையஸந்நிதியிலே, இப்படிபெண்ணும்பேதையும்ஸம்ஸாரத்தினின்றும் உத்தீர்ணராய்க்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, ப்ரணவார்த்தப்ரகாசகமான வஸ்துவினுடையபரத்வத்தைததர்த்தநிர்ணயமுகேநப்ரகாசிப்பாராய், (సర్వస్య వేదజాతస్య ప్రకృతిః ప్రణవః, ప్రణవప్రకృతిరకారః, ప్రణవవికారో వేదః, స్వప్రకృతిభూత ప్రణవే లీనః, ప్రణవోఽప్యకారభూత స్వప్రకృతావకారే లీనః, తస్య ప్రకృతిభూతస్యాకారస్య యః పరో వాచ్యస్స మహేశ్వర ఇతి) (యద్వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తో వేదాన్తే చ ప్రతిష్ఠితః। తస్య ప్రకృతిలీనస్య యః పరస్స మహేశ్వర ఇతి) [మహతామీశ్వరో మహేశ్వరః) (తమీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరమ్)

(సింహాభూతమహేశ్వరః) (సర్వలోకమహేశ్వరమ్) (అఇతిబ్రహ్మ) (నారాయణపరం బ్రహ్మ) (హ్రీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ, అహోరాత్రేపార్శ్వే) (ఋతంసత్యంపరంబ్రహ్మ) (సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ) (అహన్తాబ్రహ్మణస్తస్య సాహమస్మిసనాతనీ) (బ్రహ్మణిశ్రీనివాసే) (శ్రియఃకాన్తోనన్తో వరగుణగణైకాస్పదపదశ్శుద్ధాశేషావద్యః పరమఖపదో వాఙ్మనసయోః| అభూమిర్భూమిర్యో నతజనదృశామాదిపురుషః) (పరమంబ్రహ్మమహద్బ్రహ్మ) (అక్షరాణామకారోస్మి) (అఇతిభగవతోనారాయణస్యప్రథమాభిధానమ్) (భూర్భువస్స్వస్తరుఃప్రణవః) (అకారోవిష్ణువాచకః) (ఓఙ్కారోభగవాన్విష్ణుః) (ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మవ్యాహరన్మామనుస్మరన్) (భూర్విష్ణుశ్చతథాలక్ష్మీర్భువ ఇత్యభిధీయతే, తయోస్స్వామితిజీవస్తు సువరిత్యభిధీయతే) తైత్తిరీయకే, (నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వం నారాయణఃపరః, నారాయణపరోజ్యోతిరాత్మానారాయణఃపరః) ఐతరేయబ్రాహ్మణే, (అగ్నిర్వైదేవానామవమోవిష్ణుఃపరమః, తదన్తరేణసర్వాదేవతాః) ఇతి, యజుష్యపి, (అగ్నిరవమోదేవతానాంవిష్ణుఃపరమః) ఇతి,తైత్తిరీయకే,(తద్బ్రహ్మ,సఆత్మా, అఙ్గాన్యన్యాదేవతాః) ఇతి, ఇతిహాససముచ్చయే, (నారాయణాజ్జగత్సర్వం సర్గకాలేప్రజాయతే। తస్మిన్నేవపునస్తచ్చ ప్రళయేసంప్రలీయతే॥ పరాదపిపరశ్చాసౌ తస్మాన్నాస్తిపరాత్పరః|సఏవహిపరోదేవస్సఏవపరమేశ్వరః) இத்யாதிவேதாந்தவாக்யாநம் விஶதமாக்கிக்கொண்டு (సంసేవితస్సంయమిసప్తశత్యా పీఠైశ్చతుస్సప్తతిభిస్సమేతః। అన్యైరనన్తైరపివిష్ణుభక్తైరాస్తేధిరఙ్గంయతిసార్వభౌమః) (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா பீடைஶ்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேத:। அந்யைரநந்தைரபிவிஷ்ணுபக்தைராஸ்தேதிரங்கம்யதிஸார்வபௌம:) என்றும், (వ్యాకుర్వతాతేనవిపశ్చిదోఘైర్వేదాన్తమవ్యాహతవాగ్విహారైః| రఙ్గేశకైఙ్కర్యధురన్ధరేణ యతీశ్వరేణోషితమబ్దషష్టిః) (வ்யாகுர்வதாதேநவிபஶ்சிதோகைர்வேதாந்தமவ்யாஹதவாக்விஹாரை:। ரங்கேஶகைங்கர்யதுரந்தரேண யதீஶ்வரேணோஷிதமப்தஷஷ்டி:) என்னும்படி அறுபதுஸம்வத்ஸரம்வாழ்ந்துகொண்டுபோருகிறகாலத்திலே,

சோழராஜன், தன்வித்வஜ்ஜநங்களிடத்தில், "ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி" என்று கையெழுத்துவாங்கியது.

உடையவர், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இவர்களுக்கு, ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தமருளிச்செய்யத்தொடங்கிக்கொண்டுவாழுங்காலத்திலே, (రాజేన్ద్రచోళాఖ్యపురేధకశ్చిచ్ఛైవాగ్రహోబ్రాహ్మగమశర్దమస్థః|అన్యస్యనాశ్చన్వవిద్వరాహః చోళాధిపశ్శుద్ధపరత్వగన్ధమ్॥సశైవమార్గాగమతత్త్వనిష్ఠైర్నారాధసైద్ధప్రభృతిభిశ్చమూఢైః। అక్షీణపాపైరసురాంశజాతైరవోచదిత్థం లిఖితవ్యమేవ॥ శివాత్పరంవస్తునకించిదస్తీచార్య తచ్ఛాసనవాక్యభీతైః। విద్వజ్జనాఖ్యైర్లిఖితవ్యమేవ విమృశ్యరాజానమథాహమన్త్రీ॥ రామానుజార్యోభగవాన్ త్రిదణ్డీసన్న్యాసధర్మాకృతిరద్వితీయః। పరాత్పరందైవతమప్రమేయంసవేత్తినాన్యోభువి వేత్తి కశ్చిత్ ॥ నాలూరితిగ్రామనివాసినోక్తంనిశమ్యరాజానిజనాశహేతుమ్।స్వకింకరాన్దుర్మతిరేవమాహ రామానుజంయూయమిహానయధ్వమ్॥ యావద్భటేష్వాగతమాశురఙ్గే నీత్యాంవిచిన్వన్సుయతీన్ద్రరేవ।విమృశ్యభావ్యంయతివేషమాశుశ్రీవత్సచిహ్నాయ దదౌయతీన్ద్రః) என்கிறபடியே — ராஜேந்த்ரசோழபுரத்திலே சோழராஜாவென்பானொருவன் பரதத்வாஉஸஹிஷ்ணுவாய் கேவலகர்த்தமஸ்தமான விட்வராஹம் போலே ஶைவாகமத்திலேதானேமடுவிட்டிருக்கிற அவன்சொல்படிக்கு ஶைவாகமநிஷ்டர்களாயிருக்கிற நராதமரானவர்கள், ராஜசாஸநத்துக்குபயப்பட்டு மூடாத்மாக்களாய், (శివాత్పరతరంనాస్తి) (ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி) என்று எழுதிக்கொடுக்க;

சோழன் வரவிட்டதூதர்களுடனே உடையவர் எழுந்தருளமுயன்றது.

இவர்கள் எழுதிக்கொடுத்ததை ராஜமந்த்ரியான நாலூரான் கேட்டு ராஜாவைப்பார்த்து, "இவர்களெழுதினதிலேப்ரயோஜநமில்லை, ஸ்ரீரங்கஸ்த்தலத்திலே த்ரிதண்டகாஷாயதரராய், ஷட்தர்ஶநதத்வவேத்தாவாய், ஸர்வரும் "இவர்பகவதவதாரம்" என்னலாம்படியான வைபவத்தையுடையராயிருக்கிறார், அவரொருவருமே பரதத்வமறிந்தவர், என்று சொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும், தனக்கு மேல்வரும் அநர்த்தத்தைத்தெரியாமல் சிலதூதர்களையனுப்பி, "ராமாநுஜனை இங்கேபிடித்துக்கொண்டுவாருங்கோள்" என்றனுப்ப; அவர்களும் அப்படியேஸ்ரீரங்கஸ்த்தலத்திலேசென்று ராமாநுஜனைவீதிகள்தோறும்தேடி ராமாநுஜனுடைய மடத்துவாசலிலேவந்து, "ராமாநுஜனெங்கே, அழையுங்கோள்" என்ன; இச்செய்தியை உடையவர்நீராடத்திருமஞ்சநம் முகந்துகொடுக்கிற கூரத்தாழ்வானுக்குத் திருச்செவியிலே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் ரஹஸ்யமாகவிண்ணப்பஞ்செய்ய; அத்தைக்கண்டு உடையவரும், "என்?" என்றுகேட்டருள; ஆழ்வானும் அச்செய்தியைவிண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், சங்கரபாத்வஸாதிக்கிறவர்கள் சரிந்துபோம்படி நிராகரிக்கவேணுமென்று உத்ஸாஹிக்க;

உடையவர், தம்முடைய த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ஆழ்வானுக்கு ப்ரஸாதித்து தாம் வெள்ளைசாத்தித் திருநாராயணபுரத்தை நோக்கி யெழுந்தருளியது.

ஆழ்வானும், அடிகாத்து, "அப்படிசெய்யவொண்ணாது, த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்" என்ன ராமாநுஜனும், அப்படியே த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ஆழ்வானுக்கு ப்ரஸாதித்து, தாம் வெள்ளைத்திருப்பரியட்டத்தைச் சாத்திக்கொண்டிருக்க; கூரத்தாழ்வானும் த்ரிதண்டகாஷாயதரராய்ப் புறப்பட்டவளவிலே, பெரியநம்பியும் ஆழ்வானுடனேயெழுந்தருள; உடையவரும் "ஆழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் என்னதீங்குவருகிறதோ!" என்று க்லேசித்துக்கொண்டிராநிற்க; முதலியாண்டான்முதலான முதலிகள் திருவடிகளிலேஸேவித்து, "தேவரீர் இவ்விடத்திலே எழுந்தருளியிருக்கவொண்ணாது" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் முதலிகளுமாகப் பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, (வெறுப்பொடுசமணர்முண்டர்விதியில்சாக்கியர்கள்நின்பால் பொறுப்பரியனகள்பேசில் போவதேநோயதாகிக், குறுப்பினுக்கடையுமாகில் கூடுமேல்தலையையாங்கே, அறுப்பதேகருமங்கண்டாயரங்கமாநகருளானே) என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடியேசடக்கென அவன்தலையையறுத்தருளவேணும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, பரமதர்மாவான உடையவரும், (ధర్మోవనం ప్రస్థితః) (தர்மோவநம்ப்ரஸ்த்தித:) என்கிறபடியேவெள்ளைசாத்தி மேற்கேதிருநாராயணபுரத்தைநோக்கி யெழுந்தருள; அத்தசையில் கள்ளரானராஜமநுஷ்யர் அறிந்து பின்தொடர்ந்துவர; "ஆள்வருகிறார்கள்" என்று உடையவருக்குமுதலிகள்விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், வழியில்மணலையள்ளி, (கொடுமைசெய்யுங்கூற்றமுமென் கோலாடிகுறுகப்பெறா, தடவரைத்தோள்சக்கரபாணீ சார்ங்கவிற்சேவகனே) என்று அபிமந்த்ரித்து இத்தை அவர்கள்வருகிறவழியில் ஒழுக்கிவாருங்கோள்" என்று அபிமந்த்ரித்துக்கொடுக்க; அவர்களும் அப்படியேசெய்துவர; ராஜமநுஷ்யரும் அம்மணலைமிதித்தாப்போலே அப்பால் அடியிடப்போகாமல், "போகிறவர்கள், போரமந்த்ரவர்தம்பண்ணிப்போனார்கள்" என்று மீண்டுபோனார்கள். உடையவரும், (ప్రకృష్టశార్ఙ్గపరివృత్తచక్రోవికోశఖడ్గప్రగృహీతశఙ్ఖః। శ్రీమాన్ సమారూఢపతఙ్గరాజ శ్రీరఙ్గరాజః పథిమే సహాయః) (ப்ரக்ருஷ்டசார்ங்கபரிவர்த்தசக்ரேவிகோஶகட்கப்ரக்ருஹீதஶங்க: । ஸ்ரீமாந்ஸமாரூடபதங்கராஜஸ்ரீரங்கராஜ:பதிமேஸஹாய:) என்று-*அரங்கத்துறையுமின்றுணைவனையே வழித்துணையாகக்கொண்டு அறுகாதம் அப்பாலெழுந்தருளினார். (அங்குநடந்தவெதிராசனன்பர்நாற்பத்தைவருடன்। தொங்கினறுகாதஞ்சென்று குறுகிவேடர்பதிதங்க) என்கிறபடியே பெருமாள்

திருவபிஷேகோத்ஸவங்குலைந்து ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளிருப்பிடத்திலே விட்டாப்போலே, எம்பெருமானாரும்ஸ்ரீபாஷ்யாபிஷேகமஹோத்ஸவங்குலைந்து நல்லானடியாரான வேடமுதலிகளிருப்பிடத்திலே கூடியெழுந்தருளினார்.

—❀—

த்ரிதண்டகாஷாயாதிகாரான கூரத்தாழ்வானும், பெரியநம்பியும், சோழராஜனைக்கண்டது.

அநந்தரம் அந்தராஜாமநுஷ்யர், (త్రిదణ్డకాషాయధరశ్చ కూరనాథం బృహత్పూర్ణమవేక్ష్య తేమీ। ప్రణమ్య తౌ ప్రాహురథాస్య వార్తామాగమ్య తాంభూపసమీపమాశు॥ ఇత్యుక్తవద్భిస్సహ రాజదూతైరవాపతుస్తామథ రాజధానీమ్ । అసజ్జనోపాసితకుగ్రభక్తం అపారపాపం సతు చోళరాజమ్॥ పరాత్పరం బ్రహ్మనిరూపణాయ భవత్ప్రసాదాదితి సంవిచార్య అశేషవిద్వద్భిరుపాస్యమానముపాస్యమావేదయితుం ప్రవృత్తమ్॥ ఆసీనమాసన్నవిపత్కరైశ్చ దుశ్శిష్యపాషణ్డికపాలిభిశ్చ । యామ్యైశ్చ దూతైరివ సంవృతం తం పాపైశ్చ విష్యత్క్రిమికణ్ఠసంజ్ఞమ్॥ దదర్శ దైత్యాంశజమల్పపుణ్యం సదైవ దైవోపహతాత్మబుద్ధిమ్। నిన్దన్తమాత్మేశ్వరమచ్యుతం తం హరాధిపక్రూరవచోఽభ్యసితాగ్రమ్॥ కూరేశపూర్ణావుమలీప్సితఘ్నావ్యురక్షితౌ వీక్ష్య తమోరథైకమ్। త్రిదణ్డకాషాయశిఖోపవీతమ్ నీతోర్ధ్వపుణ్డ్రోజ్జ్వలతత్కౌఘ్యమ్॥ యతీ ఇమౌ వేతి సరీక్ష్య పార్శ్వే నాలూరవస్థానమువాచ రాజా । అస్మాసరామానుజపావకిం వా నా సౌవిత్రీప్రాహ సమశ్చ తస్య॥ అనేన తత్త్వార్థనిరూపకేణ తత్త్వం పరశ్చేల్లిఖితం తవోక్తమ్ । తమాహ రాజా ప్రతిలేఖ్యమిత్థం శివాత్పరం వస్తు న కిఞ్చ నేతి॥ విరుద్ధమాకర్ణ్య రుషా విషాదాదభీతివిశేషాద్గవిదాం వరేణ్యః । తిష్ఠత్సు వేదేషు సహేతిహాసైస్సమం పురాణైస్స్మృతిభిశ్చ తత్త్వైః॥ అన్యాయ్యమన్యాయ్యమహో యదేతే హరిం వినాన్యత్పరమం వదన్తి। ప్రవర్షమానాఖప్రభవశ్చ రుద్రబ్రహ్మేశచన్ద్రార్కనిశాకరాద్యాః॥ యస్యాజ్ఞయా నాహతయా చ నిత్యం విష్ణోశ్చ తస్మాదపరః పరః కః విష్ణోః పరోఽస్తీతి కథం వదన్తి వేదాన్తవిజ్ఞానవిదాం పురస్తాత్॥ యస్యాశ్వరూపే విజయోఽప్యపశ్య బ్రహ్మాణమీశం కమలాసనస్థమ్ । విశ్వప్రపఞ్చం విమలోదరస్థం తస్మాద్ధరేః అస్తి పురః పుమాన్ కః॥ భూయోఽప్యభీరాత్మగతం విచిన్త్య సయుక్తమథ్యాత్మగిరోఽప్యసహ్యామ్ । ఫలోక్తిరేవాస్య జయాయ హేతిశశ్వం సవిద్వత్సు మిషత్సు తత్ర॥ శివాత్పరం వస్తు సదాస్తి నిత్యం ద్రోణశ్చ తస్మాదధికం పరశ్చ । ఇతి చ్ఛలోక్త్యా ప్రతిపాదితార్థస్సకోపసార్థం ప్రగుణైస్స రాజా॥ ఛలోక్తిరస్మత్పురతః ప్రయుక్తా త్వయ్యాథయా వఞ్చితభాషణేన । దణ్డప్రచణ్డస్త్వయి పాతితవ్యో మహీసుర త్వాం సుదథాప్తపేవ॥ చక్షుర్ద్వయం చ క్షేపమథాహ రాజా మే నేహితం కూరకులాధిపస్య । కుదష్టిస్సదర్శనదోషదుష్టదృష్టిద్వయోత్పాటనమిష్టమేవ॥ కర్తుం తథా తం విగసజ్జ రాజా పూర్ణం సమాహూయ యథావాక్ లిఖితస్వ । ఇతి ప్రయుక్తస్సతు నిర్భయో మూరేః పరశ్చ నైనేతి సపద్యమాహ

పాపీనీసరద్యావపదాబ్జమేకః ప్రావక్షుశ్చాన్యతమస్తదమ్ము। అదీధరన్మూర్ధ్ని తతశ్శివోభూత్ కోవాధికో హ్యేష విచారణీయః॥ యథాత్మనశ్చ చకారకోపాత్ నరాధమస్స్పృష్టమసహ్యమూశ) என்கிறபடியே காஷாயாதிதரான ஆழ்வானையும் ஆக்ரஹியான பெரியநம்பியையுங்கண்டுஸேவித்து, "ராஜஸமூஹத்துக்கு வாருங்கோள்" என்றழைக்க;

பிராட்டியும் பெரியவுடையாரும் ராவணன்கையிலே அகப்பட்டாப்போலே, அவர்களும் அப்படியே அஸத்கோஷ்ட்டியான ராஜஸகாசத்திலேசெல்ல; அந்தராஜாவும் அஸஜ்ஜநங்களாலேசூழப்பட்டு, சிவபக்தனாய் அபரிமிதபாபனாய், "பரப்ரஹ்மநிரூபணம்பண்ணவேணும்." என்று ப்ரார்த்தித்தழைப்பித்த வித்வான்களாலே சூழப்பட்டவனாய், சைவரென்ன, பாஷண்டிகளென்ன, காபாலிகளென்ன, அதுவுமன்றியே அண்டினவர்களுக்கு விபத்துபண்ணுவிக்குமவர்களாலேயும் யமதூதர்கள்போலேயிருக்கிற துர்வாதிகளாலேயும்சூழ்ப்பட்டவனாய், இனிமேலும், "க்ரிமிகண்டன்" என்று பேர்வரும்படியாயிருக்கிறவனாய் அஸுராம்ஸமாகப் பிறந்திருக்கிறவனாகையாலே ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை நிந்திக்கிறவனுமிருக்கிற அந்தராஜாவை ஆழ்வானும்பெரியநம்பியும்கண்டார்கள்.

(சிவாத்பரதரம்நாஸ்தி) என்று எழுத்திடச்சொன்ன சோழராஜன்
முன்னே, (த்ரோணமஸ்திததঃபரம்) என்று எழுத்திட்ட
கூரத்தாழ்வானையும்பெரியநம்பியையும்நேத்ரோத்
பாடநம்பண்ண; அந்தராஜாவுக்குஉடைவா
ளெடுப்பாளொரு பெண்பெண்டாட்டி
இவர்களைஊருக்குவெளியில்ஆதரி
த்துவைத்துக்கொண்டிருந்
தாளென்பது.

ராஜாவும் புரஸ்த்திதர்களாய் குமதிநிராகரிஷ்ணுக்களாயிருக்கிற இவர்களிருவரையும்பார்த்து, அவர்களிருவரிலும் த்ரிதண்டகாஷாய சிகோர்த்வபுண்ட்ரதராயிருக்கிறஇவரைவிசேஷித்துப்பார்த்துநாலூரானைப்பார்த்து, "நீர்முன்புசொன்ன ராமாநுஜனோஇவர்" என்று கேட்க; அவனும், "அந்தராமாநுஜனன்று,* அவர்க்குஸத்ர்சர்" என்ன; இப்படிசொன்ன நாலூரானைப்பார்த்து தத்வார்த்தநிரூபகரான இவராலே, "சிவாத்பரதரமில்லையென்று எழுதுவிக்கவேணும்". என்று ராஜாசொல்ல;

விசேஷார்த்தவித்துக்களுக்கெல்லாம் புகலிடமாயிருக்கிற ஆழ்வானும், விருத்தமாய்கர்ணகடோரமாயிருக்கிற வாக்யத்தைக்கேட்டு,

கோபத்தினாலும் துக்கத்தினாலும் க்லேசயுக்தராய், (యోవిష్ణురేవపరతత్త్వమితిప్రతిజ్ఞాం ప్రత్యర్థిసంసదిసమర్థయతేస్మసత్యామ్। వేదాన్తవాక్యగతిభిర్వివిధైశ్చతర్కైః శ్రీవత్సచిహ్నగురుమేనముపాశ్రయామి॥ యస్త్వల్వణోర్ఽణుతరో మహతో మహీయాన్ ఆత్మాజనస్యజగతశ్చగురుశ్చయోభూత్। వేదాత్మకప్రణవకారణవర్ణవాచ్యం తత్త్వంవయన్తుపరమేశ్వరమామనామః) (யோவிஷ்ணுரேவபரதத்வமிதிப்ரதிஜ்ஞாம் ப்ரத்யர்த்திஸம்ஸதிஸமர்த்தயதேஸ்மஸத்யாம் | வேதாந்தவாக்யகதிபிர்விவிதைஸ்சதர்க்கைஸ் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நகுருமேநமுபக்நயாமி|| யஃக்ல்வணோரணுதரோ மஹதோமஹீயாநாத்மாஜநஸ்யஜகதஸ்சகுருஸ்சயோபூத்|வேதாத்மகப்ரணவகாரணவர்ணவாச்யம்தத்வம் வயந்துபரமேஸ்வரமாமநாமः) என்று இப்படி ச்ருதிஸ்ம்ர்திதிஹாஸபுராண தர்க்கங்களோடேகூட நித்யமாயிருக்கிறவேதங்கள் "ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வம்" என்றுஅறுதியிட்டிருக்க, ஸர்வஜ்ஞர்களாயிருக்கிற இந்தவித்வாங்கள், ஸ்ரீமந்நாராயணனன்றியிலே வேறேயொருதேவதையை பரதேவதையென்று சொல்லுகிறார்கள், இந்த அந்யாயமெங்கேயுண்டு, இந்த ஆஸ்சர்யம் எங்கேயாகிலுமுண்டோ;-"ப்ரஹ்மாவென்ன, ஈச்வரனென்ன, இந்த்ரனென்ன, அர்க்கனென்ன், நிசாகரனென்ன, இவர்கள்முதலான ஸகலதேவதைகளும், நிரங்குசையாயிருக்கிற யாதொருவருடைய ஆஜ்ஞையினாலே ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டுத்தங்கள்தங்கள் அதிகாரங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரபுக்களாயிருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணனையல்லதுபரனாகஒருவனுண்டோ?யாதொருவருடையவிச்வரூபத்திலே ப்ரஹ்மாவையும் ருத்ரனையும் ஸமஸ்தப்ரபஞ்சங்களையும்சுத்தஸத்வமயமான திருவுதரத்திலே திவ்யசக்ஷுஸ்ஸினாலேகண்டான், அவனையன்றியிலே வேறேயொருபரமபுருஷன் எவனுண்டாகிறான்' என்றுகூப்பிட்டு, மீளவும், இந்தபாஷண்டபூயிஷ்டமானஸதஸ்ஸிலே பரதத்வப்ரதிபாதகங்களாயிருக்கிற வேதாந்தவாக்யோபந்யாஸம்உசிதமன்று, சலோக்தியேநமக்குஹிதம்" என்று மநஸ்ஸிலேநிஸ்சயித்து, "குறுணிக்குமேலுமுண்டு, அதுக்குமேலே பதக்குமுண்டு, அதுக்குமேலேயும் அதிகமுண்டு" என்று எல்லார்க்கும்கேட்கும்படி கோஷித்து, (ద్రోణమస్తితతఃపరమ్) (த்ரோணமஸ்திததঃபரம்) என்று எழுத்திட்டருளினார்.

இத்தைக்கேட்டு ராஜாவும்குபிதனாய், "என்முன்பே நீர் இப்படி எழுத்திடுகையாலே க்ரூரதண்டம் உம்முடையவிடத்திலே பண்ணவேணும், நீர் ப்ராஹ்மணராகையாலே வதார்ஹரன்று, உமக்கு தண்டம் நேத்ரோத்பாடநம்" என்ன; ஆழ்வானும், "துர்த்ருஷ்டிகளையும் உன்னையும்பார்த்த மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸுக்கு நீசொன்னதுவே தண்டம், அதுவேநமக்கபிமதம்" என்று திருக்கைகளாலே கீண்டுகொண்டு, (ఇహసన్తోనవాసన్తి) (இஹஸந்தோநவாஸந்தி)(வாழாட்பட்டுநின்றீ

ருள்ளீரேல்) என்கிறபடியே பகவத்விட்டுக்களாயிருக்கிற இந்நீசகோஷ்டிக்குள்ளே பகவத்பரராயிருப்பார் ஒருவராகிலுமில்லையோ என்றாராய்ந்துபோர; அப்போது ராஜாவுக்கு உடைவாளெடுப்பாளொரு பெண்பெண்டாட்டி, வாளை அவன்முன்னேபொகட்டு, "நாயந்தே! அடியேன் விடைகொண்டிருக்கிறேன்" என்று ஆழ்வானுக்குக்கைகொடுத்து ஊருக்குப்புறத்திலேவிட்டு அற்றைக்கங்கே அநுகூலித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

பின்பு பெரியநம்பியையும் அழைத்து, "நீர் எழுத்திடும்" என்ன; பெரியநம்பியும் அவனைப்பார்த்து, "ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வம்" என்று பஹுமுகமாகவருளிச்செய்து, அதுவுமன்றியே, ([illegible] । [illegible]) (ஏகஃப்ராவீஸரத்பாதமங்யஃப்ரக்ஷாளயந்முதா । அபரோதீதரந்மூர்த்நா கோதிகஸ்தேஷுகண்யதாம்) என்கிறபடியே ஒருவன் இடக்காலைஉசர நீட்டினான், அந்தக்காலை ஒருவன் கமண்டலோதகத்தினாலேகழுவினான், அந்தக்கழுவினஜலத்தை ஒருவன்தரித்து பரிசுத்தனானான், இதிலே பெரியவர் ஆர்? நீயேசொல்லிக்காணாய்" என்றும், அதுவுமன்றியே, "([illegible]) (யச்சௌசநிஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகேநதீர்த்தேந மூர்த்ந்யதித்தேந சிவஶ்ஶிவோபூத்) என்கிறபடியே த்ரிவிக்ரமன்திருவடிகளில்பிறந்த கங்காஜலஸங்கத்தாலே கபாலித்வம்போய் சிவத்வமுண்டானவனிறே" என்று அருளிச்செய்ய; அவனும் குபிதனாய் ஆழ்வானைப்பண்ணுவித்ததண்டத்தை இவரையும்பண்ணுவித்து தன்ஸகாசத்திலும் புறப்படவிட; அத்தசையிலேபெரியநம்பிதிருமகளார் அத்துழாய் இவரிருவரையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோய் பரிஹரித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

—※—

பெரியநம்பி, "ஒருபாகவதன்மடியைக்காட்டில் கோயில் உத்க்ர்ஷ்டஸ்த்தலமா" என்று அருளிச்செய்து, கூரத்தாழ்வான்மடியில் திருமுடியும் அத்துழாய்மடியில் திருவடிகளுமாகத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்பது.

ஆழ்வானும், "தர்சநத்துக்காகதர்ஶநங்கொடுக்கப்பெற்றோமே!" என்று ப்ரீதராயெழுந்தருளியிருந்தார்; பெரியநம்பியும் வ்ர்த்தராகையாலே வேதனைபொறுக்கமாட்டாமல் ஆழ்வான்திருமடியிலேதிருமுடியும்அத்துழாய்திருமடியிலே திருவடிகளுமாய்க்கண்வளர்ந்தருள; நம்பியுடைய ஆபத்தசையிலே ஆழ்வானும் அத்துழாயும், "கோயிலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் பெருமாளுமிருக்க இங்கேதிருநாட்டுக்கெழுந்தருளவேண்டுகிறதே!" என்று மிகவும்க்லேசிக்க; பெரியநம்பியும், "நானும்

அங்கேபோனேனாகில், "பெரியநம்பிக்ககப்படக் கோயிலிலேசரமதசைக்குப்போகவேண்டிற்று, நமக்கும் அப்படியாகவேணும்" என்றுதேசாந்தரஸ்த்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் திவ்யதேசங்களை அபேக்ஷித்து அதுகிடையாமையாலே என்செய்யக்கடவது?" என்று ஏங்கியிளைப்பார்கள்; அப்படி ஆகாமைக்காகவும், இன்னமும், ([illegible] । [illegible]) (யத்ரக்வாப்யதவா தேஶே வைஷ்ணவோம்ரியதே யதி। ததாதத்ராஶுஸாந்நித்யம் கரோதிகருடத்வஜ:) என்கிறபடியேராவணன்வேட்டைவ்யாஜத்தாலே பெருமாள் தண்டகாரண்யத்துக்கெழுந்தருள, அங்கேபெரியவுடையாருக்குப் பெருமாள்திருமடிவலித்திதாப்போலே, பெரியநம்பிக்கும், கண்டகனைகண்டிக்கிறவ்யாஜத்தாலேஆழ்வான்திருமடிவலித்திதது. ([illegible]) (வைஷ்ணவஸ்யாங்கஶய்யாயாம் வைஷ்ணவஸ்யக்ர்ஹேபிவா) என்று அருளிச்செய்து, "ஒருபாகவதன்மடியைக்காட்டில் கோயிலுக்குஉத்கர்ஷமென்" என்று அருளிச்செய்து ஆளவந்தார்திருவடிகளைத்யாநித்துக்கொண்டு, கூடஸ்த்தரானநாதமுநிகள் குருகைகாவலப்பன் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின முக்திபூமியிலே இவரும்திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

—※—

ஸ்ரீபராந்தகனில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பிவிமலசரமவிக்ரஹத்தை ப்ரஹ்மமேதத்தாலேஸம்ஸ்கரித்துத்திருப்பள்ளிபடுத்துத் திருவத்யயநமும்பெருக்கநடத்தி யருளினார்களென்பது.

அங்கே அநாதப்ரேதஸம்ஸ்காரம்பண்ணிக்கொண்டுதிரிவார்சிலர் வந்து அப்படிகளைச்சொல்லித் தாங்கள்செய்வதாக உத்யோகிக்க; இத்தசையிலும், ஒருவரையும் ஒன்றுஞ்சொல்லியறியாத ஆழ்வானும் அத்யவஸாயங்குலையாமல், "வாரீகோள்மாணிகாள்! உபயவிபூதிநாதனான ஈச்வரனும் ஈச்வரவிபூதியும் வைஷ்ணவனுக்கு கிஞ்சித்கரிக்கவிருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அநைவையுமாயிருப்பாரை நீங்கள் எங்கேதேடுவதிகோள்" என்று அவர்களை உபேக்ஷித்துவிட்டாராய், இப்படியிருக்குந்தசையிலே, ([illegible]) (கூரேஶஸ்ஸஹசபராந்தகத்விஜேந்த்ரைஸ்ஸம்ஸ்கர்த்யோசிதவிதிநாமஹார்ஹபூர்ணம்) என்கிறபடியே ஸ்ரீபராந்தகனில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்வந்து • உதவிமஹாபூர்ணருடைய மங்களமான வபுஸ்ஸை ஸர்வேச்வரனுக்குபூர்ணஹவிஸ்ஸாம்படி ஸமர்ப்பித்து ப்ரஹ்மமேதத்தாலே திருப்பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானையும் ஒருகட்டணத்திலே ஊரேற எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் திருமாளிகையிலே

பரிஹரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி ஆழ்வான்விஷயத்திலும் பெரியநம்பிவிஷயத்திலும் உதவின நாவல்கொடியம்மாள், 'அவர்களுக்கு நம்பெருமாள்தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸகலவரிசைகளும் ப்ரஸாதித்தருளி' திருவோலக்கத்தில் ஆசார்யபதமும் ப்ரஸாதித்து உபலாளித்தருளினார்.

—❧❧✳❧❧—

வேடமலையருகிலுள்ள வேடமுதலிகள், திருவரங்கர்செல்வக்குறையையும் உடையவர்திருவடிகளுக்குண்டான குறையையும் கோயில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்சொல்லக்கேட்டு எருமுகைதவிர்த்து ஆறுநாள் பட்டினியேகிடந்தார்களென்பது.

அநந்தரம் உடையவர் மேற்கே திருநாராயணபுரத்தைநோக்கியெழுந்தருளுகிறவர், ஏழுநாள் உபவாஸத்துடனே வேடமலையருகேயெழுந்தருள ; அவ்விடத்திலே திருமலை நல்லான்சிஷ்யர்களாயிருப்பார் சிலர் புலம்பாவாநிற்க, அங்கே ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயில்நின்றும் வாராநிற்க, அவர்களும், திருநாமமேகுறியாக, "எங்குநின்றுமெழுந்தருளுகிறீர்" என்றுகேட்க ; ஸ்ரீவைஷ்ணவரும், "கோயில்நின்றும் வருகிறோம்" என்ன ; அவர்களும், "பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்துக்கு ஒருகுறையில்லையே, 'எம்பெருமானார்திருவடிகளுக்குஒருகுறையில்லையே" என்ன ; அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவரும், "என்ன எம்பெருமானாரும், என்னதிருச்செல்வமும், எம்பெருமானார் வெள்ளைசாத்தியெழுந்தருளினார், இன்னவிடத்தேயெழுந்தருளினாரென்று தெரிந்ததில்லை" என்றவாறே அவர்களும் புனம்பாவுகைதவிர்ந்து ஆறுநாள் பட்டினியேகிடந்தார்கள் ;

—❧❧✳❧❧—

உடையவர் முதலிகளுடனே திருநாராயணபுரத்தைநோக்கியெழுந்தருளும்போது ஏழுநாள்பட்டினியாக வேடமலையருகேயெழுந்தருள, நல்லான்திருவடிஸம்பந்திகளான வேடமுதலிகள் மழையில்நனைந்துவந்தஅவர்கள்சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டமும் அமுதுசெய்தருளுகைக்கு தினைக்கதிரும் தேனும்ஸமர்ப்பித்தார்களென்பது.

ஆறும்நாள்ராத்ரி எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே யீடுபட்டு அவர்கள்புனத்திலே அம்மலையடியிலே நெருப்பொளி கண்டு, "அங்கேநம்மைக்கொண்டுபோங்கோள்" என்று அருளிச்செய்ய ; அவர்களும் அப்படியேகொண்டுபோய், "வழியெங்கே? பிள்ளைகாள்!" என்ன ; அவர்கள், "ப்ராஹ்மணக்குரலாயிருந்தது, பெருவிடாயோடே ஒருகுரலழையாநின்றது" என்று

வேலியைப்பிரித்து, "இங்கேவாருங்கோள்" என்று இவர்கள்சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டமும்கொடுத்து இவர்கள்சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்களையும்வாங்கி உலரவிட்டுக்காய்ச்சி ஒற்றி, "நீங்கள் எங்குநின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கோள்" என்றுகேட்க ; இவர்களும், "கோயில்நின்றும்வருகிறோம்" என்ன ; "எம்பெருமானார்செய்தருளுகிறபடியென்" என்றுகேட்க ; முதலிகளும், "நீங்கள் எம்பெருமானாரையறிந்தபடியெங்ஙனே" என்ன ; "நாங்கள் நல்லானடிமைகள், எங்களுக்கு நல்லான்ஹிதமருளிச்செய்யும்போது த்வயத்தைப்ரஸாதித்தருளி, 'நமக்கெல்லார்க்கும் பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும், நீங்கள்எம்பெருமானார்திருவடிகளேதஞ்சமென்றிருங்கோள்" என்றருளிச்செய்தருளினார்" என்ன; உடையவரும், (శ్రీనల్లాన్ మే ఘోయం వనమధ్యే ప్రవర్షతి । ఇతి ప్రసిద్ధమాచార్యం పరిత్యజ్య భజే) (ஸ்ரீநல்லாநிதிமேகோயம்வநமத்யேப்ரவர்ஷதி । இதிப்ரஸித்தமாசார்யம்பரித்யஜ்யபஜே) என்றருளிச்செய்து நல்லான்என்கிறகாளமேகம்நடுக்காட்டிலும்வர்ஷித்ததோ! என்றருளிச்செய்தருளினார்; அவ்வளவிலே அருகிருந்தமுதலிகள், "இவர்தாம் எம்பெருமானார்" என்று உடையவர்திருவடிகளைக்காட்ட; "அவர்களும் திருவடிகளிலேவிழுந்துஸேவித்து பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டு அனைவரும் ஆதரத்துடனேநின்று தினைக்கதிரைக்கொண்டுவந்து தேனமுதையும்மிடாவோடேஸமர்ப்பித்து, "இத்தைவறுத்திடித்துத்தேனிலேகுழைத்து அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ; அவர்களும் அப்படியேசெய்து அமுதுசெய்தருளிக்கண்வளர்ந்தருள ; அதின்மற்றைநாள் அந்தவேடமுதலிகளிலே ஒருவரையும்ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளிலே ஒருவரையும்கோயிலுக்குப்போகவிட ; அங்குநின்றும் நானூற்றுநாற்பத்தஞ்சுமுதலிகள் எழுந்தருளினார்கள்.

—❧❧✳❧❧—

மற்றைநாள்வேடமுதலிகள், அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை மற்றொருவேடமுதலி அகத்திலேவிட, அவர், கொங்கில்பிராட்டி திருமாளிகையில்விட்டுக் குறைவறுப்புச்சமைத்தாரென்பது.

அதின்மற்றைநாள் வேடமுதலிகள் அந்தமலைக்குமேற்கே அருகாகவழிகொண்டுபோய் ஒருவேடமுதலியகத்திலேவிட்டு மீண்டுபோனார்கள்; அந்தவேடமுதலிபகலெல்லாம் வேட்டைக்குப்போய்வந்து உண்ணப்புக்கவாறே, "ப்ராஹ்மணர் உண்ணுதிருக்கநாம்உண்ணலாகாது" என்று அருகாக ஒருக்ராமத்திலேயிருப்பானொரு கட்டளைவாரியென்பானொருவனகத்திலே வேண்டும்தட்டளைகளையுங்கொடுத்து, "சடக்கென இவர்களையமுதுசெய்யப்பண்ணுவியுங்கோள்" என்று ஆளுங்கொடுத்துப்போகவிட ; அவர்களும், இவர்களையழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சடக்கென வமுதுசெய்யப்பண்ணுவியுங்கோள் என்றுசொல்லி

மீண்டார்கள். பின்பு அவ்வகமுடைய மணவாட்டிப்பெண்பிள்ளையும் முதலிகளுக்கு தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "உங்களுக்கு அமுதுசெய்யவேண்டாவோ" என்றுகேட்க; முதலிகளும், "வேண்டா" என்றார்கள்; அவளும் "உங்களுக்குபயப்படவேண்டா" என்றாள்; அத்தைக்கேட்டுமுதலிகளும், "இதுவென்பெண்ணே" என்றுகேட்க; "நானும் எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்தையுடையேன்" என்றாள்; பின்பு முதலிகளும், "நீ எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தபடியெங்ஙனே" என்ன; அவள்சொன்னபடி ;—

கொங்கில்பிராட்டி, தான்உடையவர்திருவடிகள்ஸம்பந்தம்பெற்றபடியும், உடையவர், அவளுடைய அநுஷ்டாநத்தை ஆராய்ந்துமுதலிகளை அமுதுசெய்ய நியமித்தருளியதும்.

நாங்கள் இவ்விடம்வர்ஷமின்றிக்கேயிருக்கையாலே என்னகமுடையானும் நானும்கோயிலிலேவந்திருந்தோம், ஒருமச்சிலேயிருக்கையாயிருக்கும்; ஒருநாள் அந்தஅகத்திலே எம்பெருமானார்மாதுகரத்துக்கு எழுந்தருளினார், அவரைக்கண்டு மச்சில்நின்று மிழிந்து இடைகழியிலேநின்று தகைந்தேன், ராமாநுசனும், "இதுவென்பெண்ணே? என்றுகேட்டருளினார்; அப்போது நானும், "உம்மைராஜாக்களும்பட்டணத்துமுதலிகளும்தெண்டனிடாநின்றார்கள், நீர்மாதுகரம் பண்ணாநின்றீர், இதுக்குப்பொருளேது?" என்றுகேட்டேன்; "அவர்களுக்கு பகவத்விஷயத்திலே சிலவார்த்தைசொல்லுகையாலேகாண்" என்றருளிச்செய்தார்; அந்தவார்த்தையை எனக்குமருளிச்செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன், அப்போதுஹிதத்தைப்ரஸாதித்தருளினார்; பின்பு எங்கள்தேசம்வர்ஷமுண்டாய்த்தெளிந்து எங்கள் நாட்டேறப்போகிறபோது அவாருளிச்செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன், மீளவும் ஸேவிக்கப்பெற்றிலேன் என்றிருக்கச்செய்தேமீளவும் அப்போது அங்கேயெழுந்தருளினார்; பின்பு உடையவரைஸேவித்து "தேவரீர்முன்பருளிச்செய்த நல்வார்த்தையைமறந்தேன், அத்தைஎன்னெஞ்சில்படும்படி அருளிச்செய்யவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன், அப்படியே நெஞ்சில்படும்படி அருளிச்செய்து எழுந்தருளப்புக்கவாறே, "அடியேனுக்கு ஆத்மரக்ஷையாக ஏதேனுமொன்று தந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன், அப்போது தாம் சாத்தியிருந்தஸ்ரீபாதரக்ஷையைப்ரஸாதித்து எழுந்தருளினார்; பின்பு நாங்களும் அங்நாளேபோந்தோம், மீளவும் ஸேவிக்கப்பெற்றிலேன் என்றவாறே, உடையவரும் தம்திருவுள்ளத்திலேவிசாரித்தருளி, தளிகைக்குத் திருப்போனகம்சமைக்கும்படி நியமித்தருளி இவள்செய்யுமதுபார்த்திருக்கச்சொல்லி ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரைநியமிக்க; அவளும் அடைவாகச்சமைத்து முன்பு உடுத்தபுடைவையைவிழுத்து சுத்தமான புடைவையைஉடுத்துக்கொண்டு போனகத்தை உள்ளேகொண்டுபுகுந்து, "எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்" என்று உச்சரித்துப் புறம்பேபுறப்பட்டு முதலிகளுக்குதண்டன்ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீபாதம்விளக்க எழுந்தருளவேணும் என்று விண்ணப்பம்செய்ய; இவள்செய்யுமது பார்த்திருக்கச்சொன்னஸ்ரீவைஷ்ணவரையழைத்து இவள்செய்ததென் என்றுகேட்க, அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர் விண்ணப்பஞ்செய்தபடி;— அவளும் அடைவாகச்சமைத்து முன்புடுத்தபுடைவையயவிழ்த்து சுத்தமானபுடைவையயுடுத்துக்கொண்டு திருப்போனகத்தைஉள்ளே கொண்டுபுகுந்து "எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்" என்று உச்சரித்துக்கதவையடைத்துத்யாநம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தாள், கறுத்துநீண்டிருந்தது, எம்பெருமானாயிருந்ததில்லை என்றவாறே, அவள்தன்னையழைத்து, "நீசெய்ததென்?" என்றுகேட்க; முன்பு ஏறியருளப்பண்ணித்தந்த ஸ்ரீபாதரக்ஷையை ஏறியருளப்பண்ணித் திருவடிவிளக்கி அமுதுசெய்யப்பண்ணியாய்த்து அடியேன் ப்ரஸாதஞ்சூடுவது, இப்போதும் அப்படியேசெய்தேன்" என்ன; அவைதன்னைக்கொண்டுவந்து காட்டுக்காண் என்ன; அவளும்கொண்டுவந்துகாட்ட; அவை அங்குத்தைக்குத்தகுதியாயிருந்தது, எம்பெருமானாருளிச்செய்தவார்த்தை ஒத்திருந்ததில்லையாகில்முதலிகள்அமுதுசெய்யார்கள், அத்தைஎன் செவியிலேசொல்லிக்காண் என்ன; அவளும் விண்ணப்பஞ்செய்தாள், வார்த்தையும் ஒத்திருந்தது, ஆகில் இதுக்குள்ளே எம்பெருமானருண்டோ என்று பார்த்துக்காண்என்ன; அவளும் திருவிளக்கு ஏற்றிக் கொண்டுவந்து அடைவேபார்த்தாள், எம்பெருமானார்திருவடிகளானவாறே அங்கேதிகைத்து, "திருக்கையிலேபிடித்த த்ரிதண்டமும் திருவரையிலேசாத்தின காஷாயமுமில்லாமையாலே தெரிகிறதில்லை" என்றவாறே, "நான்காண்" என்றருளிச்செய்ய; அவளும் திருவடிபிடித்துக்கொண்டு அழப்புக்கவாறே கண்களைத்துடைத்து, ([illegible]) (விதுராந்நாநிபுபுஜேஶுசீநிகுணவந்திச) என்கிறபடியே பாவநத்வபோக்யத்வங்களை யுடைத்தாயிருந்தது, இனி முதலிகளெல்லாரும் அமுதுசெய்யக்குறையில்லை" என்றருளிச்செய்ய; அவர்களும், அமுதுசெய்தருளிக்கண்வளர்ந்தருள ;

உடையவர்,முதலிகள் அமுதுசெய்த தளிகைப்ரஸாதத்தைச்சூடப்
பெற்றதால் ஸ்வாதீநனனகொங்கில்பிராட்டியின் பர்த்தாவை
தம்திருவடிகளுக்கு ஆளாக்கிக்கொண்டதும்,
த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ஸம்பாதித்து
தரித்தருளியதும்.

அவளும் தளிகைப்ரஸாதத்தைக்கலந்து தன்பர்த்தாவையுமெழுப்பி ப்ரஸாதப்படப்பண்ணி தான் ப்ரஸாதப்படாமலிருக்க; அவனும், "இதுவென்" என்றுகேட்க; கோயிலினின்றும் உடையவரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி, "ப்ராக்ர்தக்ர்ஹத்திலேஅமுதுசெய்யமாட்டோம்" என்றுகண்வளர்ந்தருளினார்கள், ஆகையாலே நான்ப்ரஸாதஞ்சூடுவதில்லை" என்ன; அவனும் அதுக்குநான்செய்யவேண்டுவதென்" என்ன; "நீரும் எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயிக்கவல்லீரோ" என்ன; அவனும் இசைந்து ப்ரத்யயம்பண்ணிக்கொடுக்க; அவளும் ப்ரஸாதப்பட்டு நித்ரைபண்ணி,மற்றைநாள்விடிவோறே பெரியபிராட்டியாராகிற அந்தப்பெண்பிள்ளைவந்து எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, "இற்றைதிவஸம் நல்விடிவாம்படி தேவரீர் இற்றைக்கு இங்கேயெழுந்தருளியிருக்கவேணும், இவரைக்ர்பைபண்ணி யெழுந்தருளவேணும்" என்று தன்பர்த்தாவைக்காட்டி விண்ணப்பஞ்செய்ய; அப்படியே அற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து, அவளுக்காக அவனை க்ர்பைபண்ணியருளி அந்தக்ராமத்திலே நாலஞ்சுநாள் எழுந்தருளியிருந்து,த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும்ஸம்பாதித்துதம்முடையதிருவாராதநமான பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலேவைத்து அவற்றைஉடையவர்தரித்தருளினார். அதின்மற்றைநாள், பெருமாள், பிராட்டிவர்த்தாந்தமாராய்கைக்குமாருதியைப்போகவிட்டருளினாப்போலே, ஆழ்வான்தசையை ஆராய்கைக்கு மாருதியாண்டானைப்போகவிட்டருளினார்; அவருடன் அம்மங்கியம்மாளும் கூடவெழுந்தருளினார்.

—❧—

உடையவர் திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்து அர்க்யப்ரதாநம்
பண்ணியருளியது.

அதின்மற்றைநாள்உடையவரும், "இடம்வலமேழ்பூண்டவிரவித்தேரோட்டி,வடமுகவேங்கடத்துமன்னும்" என்றும், (வேங்கடம்கோயில்கொண்டதனோடும்வானிடையரக்கன்மேவிநிற்பான்)என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே-ஸதாத்யேயனாய் *ஸவித்ர்மண்டலமத்யவர்த்தியான நாராயணன்திருவேங்கடமுடையானாகையாலேஅவனைக்குறித்துதிருக்கையில் அர்க்யஜலத்தைஸமர்ப்பித்தருளினார். ப்ராஹ்மணர்கையில்அர்க்யஜலத்தாலேஆதித்யனுக்கு தேஜஸ்ஸு அபிவர்த்தமாய் அந்ததேஜஸ்ஸாலே

மந்தேஹரைதஹிக்குமாப்போலே*நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தியான திருவேங்கடமுடையானும் அஜ்ஞாநதமோபிபூதனானவனை ஜ்ஞாநகட்கத்தினாலே நிக்ரஹித்தருளினார்; அதெங்ஙனேயென்னில்;- (దుర్మేధా స్స్వజనపురోహితానురోధీ నిర్భిద్య త్రిభువననాయకస్య విష్ణోః । ధామౌఘం సులలితచిత్రకూటముఖ్యం పాథోధే ర్వ్యయనిసపాతయాంబభూవ)(துர்மேதாஸ்வஜநபுரோஹிதாநுரோதீநிர்ப்பித்யத்ரிபுவநநாயகஸ்யவிஷ்ணோ: । தாமௌகம்ஸுலலிதசித்ரகூடமுக்யம்பாதோதேர்வ்யயஸிஸபாதயாம்பபூவ) என்கிறபடியே சோழமண்டலத்திலுண்டானஎம்பெருமான்களுடையகோயில்களையெல்லாம் நிலைத்துவம்பமாகஅம்பலத்திலே அடக்குவித்தும், குணகடலிலே கோவிந்தராஜனைக்கண்வளரப்பண்ணியும்,அநந்தரம்அகில திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் வேர்ப்பற்றாயிருக்கிற, * செருவிலேயரக்கர்கோனைச்செற்றநம்சேவகனார் மருவியபெரியகோயிலையும் அலைக்கவேணும் என்று கெடுவழியிலேகண்டவன் வந்துகடுகின்விட;

—❧—

திருவேங்கடமுடையான் திருக்குற்றுடைவாளாலே சோழன்
கழுத்தைக்குத்த அவன்க்ர்மிகண்டனானானென்பது.

அவ்வளவிலேதிருவேங்கடமுடையான்செய்தருளினபடி;-*மந்திபாய்வடவேங்கடமாமலைவானவர்கள்சந்திசெய்யநின்றான்அரங்கத்தரவினணையானாகையாலேதம்படுக்கைவீடாய்*பள்ளிகொள்ளுமிடமானகோயிலை அலைப்பதாக்வருகையாலே,கடுகஉடைவாளையுருவி அந்தகண்டகன் கண்டத்திலேஅவனுக்கு உசிததண்டமாம்படிகுத்தி * ஆகாயமூடறுத்தண்டம்போய்நீண்டு அகண்டமான வடியோடே கண்டகரைகண்டதண்டமாக்குகிற கட்கமும்கையுமாய்க்கறுத்தவடிவோடேநிற்க; அந்தபுருஷனைக்கண்டு கலங்கி ஆரென்றலறிக்கேட்க; அவனும் "நம்மையறிந்திலையோ, * சீறுவெரியும்திருநேமிவலவனாய், * திணரார்சார்ங்கத்தையுமுடையனாய், அதிலே * தீவாய்வாளி மழைபொழியுமவனாய், * வெஞ்சுடர்வாளான வுடைவாளையுடையனாய்க்கொண்டு * நிலதமூலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமான் நான்" என்று மூதலித்து முன்னேநிற்க; அவனும், "வேங்கடத்தான்குத்தினான் வேங்கடத்தான்குத்தினான்" என்றுஏங்கிவிழுந்தவளவிலே மீண்டுதன்னூரைச்சேர; அவ்வளவில் தசகண்டஸமனான அவன்கண்டத்திலே வ்ரணமாய் க்ர்மித்து, (ఇహైవఫలమశ్నుతే) (இஹைவபலமச்நுதே) என்கிறபடியே - பாபபலத்தை இம்மையிலே அநுபவித்துக்கொண்டு சிலகாலம் சித்ரவதமாகக்கிடந்தான்; இப்படி அவன்கர்ப்பங்கலங்கி நிர்ப்பாக்யனாய்விழும்படி அர்க்யப்ரதாநம்பண்ணினவநந்தரம், சோலையேறவெழுந்தருள;

—❧—

உடையவர், முதலியாண்டான்திருவடிவிளக்கி வந்தபுஷ்கரிணிதீர்த்தத்தாலே கோவையூரரான பாஷண்டிகளைத்திருத்தி, தொண்டனூர்நம்பிதிருமாளிகைக்கெழுந்தருளி, ததீயாராதநத்துக்குவேண்டியவற்றைக்கொங்கில்பிராட்டி பர்த்தாவைக்கொண்டு வரவழைத்துக்கொண்டாரென்பது.

அவ்வூராரடைய சைவராகையாலே உடையவரை ஆநாதரித்திருக்க ; உடையவரும் அவர்கள்திருந்தும்படிக்கு முதலியாண்டானைப் பார்த்து, " ஆண்டான் ! அவர்கள் நீரெடுக்கிறதுறையிலே திருவடிகளைவிளக்கிவாரும்" என்று நியமிக்க ; அவரும் அப்படியேசெய்ய ; அந்த அதுலமான பாவநமானதீர்த்தஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூரிலுண்டானவர்களடையத்திருந்தித் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்தார்கள் ; அன்றுதொடங்கி அவ்வூருக்கு " ஸ்ரீஸாளக்ராமம்" என்றுதிருநாமமாய்த்து. அவர்களுக்குத் திருவடிகளிலே நித்யஸேவையுண்டாம்படி அத்தைசிலாலிகிதமாக்கிவைத்து குப்தமாக நிக்ஷிப்ததீர்த்தமுண்டாக்கிக்கொடுத்து அவர்களை அநுகூலராக அபிமாநித்து அங்கேவடுகநம்பிக்கு தர்சநதாத்பர்யங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சிங்கர்கோவிலிலேயெழுந்தருளி அவ்விடந்தன்னிலே ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணுவதாக விசாரித்து கோபாக்நியாலே ச்யேநவித்யுக்தப்ரகாரத்திலே அபிசாரகர்மத்தைஆச்சானைக்கொண்டு அநுஷ்டிப்பித்தருளி அவ்விடத்திலே சிலகாலமெழுந்தருளியிருந்து அங்குநின்றும்புறப்பட்டுத்தொண்டனூரேறவெழுந்தருளி நிரபிமாநரான தொண்டனூர்நம்பிதிருமாளிகையிலேயெழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது ததீயாராதநத்துக்கு அமுதுபடிமுட்டாக; அப்போது, கொங்குப்பிராட்டியார்பர்த்தாவுக்குத்திருமுகம் போகவிட்டருள ; அவரும் திருமுகத்தை சிரஸாவஹித்துக் கொண்டு ஸஹஸ்ரநிஷ்கம்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க ;

—⁂—

விடலதேவராயன் மகளுக்கு பிசாசம்பிடித்திருந்ததென்பதும், அவன்தன்குருக்களை விருந்துசொல்ல அவர்கள்வாராதேநின்றதும்.

அக்காலத்திலே அங்குத்தையில் விடலதேவராயன்மகள் பிசாசாவிஷ்டையாய் ஓடித்திரிய ; அவனும்வைத்யர்கள் பலரையுங்கொண்டு தீர்க்கத்தேடினவிடத்திலும் ஒன்றிலும்தீராமையாலே து:கிதனாயிருக்க; நிர்வாணையாய் ஓடித்திரிகிறபெண்ணைக்கண்டு தத்பத்நியும்து:கிதையாயிருக்க ; தொண்டனூர்நம்பி உபாதாநார்த்தமாக அந்தராஜக்ருஹத்திலே யெழுந்தருளினவளவிலேராஜபத்நியும்து:கிதையாயிருக்க ; அத்தைக்கண்டு ராஜபத்நியைப்பார்த்து, "து:கவேறதுவென்?" என்றுகேட்க ; தத்பத்நியும் தத்காரணத்தை அவர்க்குச்சொல்ல

பின்பு நம்பியும் அத்தைக்கேட்டு, "எங்களாசார்யர் ராமாநுஜன்கடாக்ஷித்தால் இப்பேய் காடேறிஓடிப்போம்" என்ன ; அவளும்கேட்டு அச்செய்தியை ராஜாவுக்குஅறிவிக்க ; ராஜாவும், " உடையவர் அப்பேயைவிடுவிக்கில் அவரேநமக்கு ஆசார்யர், அவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்கக்கடவேன்" என்ன ; அப்படியிருக்கவும், தன்குருக்களை விருந்துசொல்லவேணும் என்ன ; ராஜபத்நியானவள், " அவர்கள் வாரார்கள், சொல்லாதேகொள்ளும்" என்ன ; அவனும் அவர்கள் வாராதொழிவர்களோ என்று அவள்வார்த்தையை அதிக்ரமித்து அவர்களைவிருந்துசொல்ல ; முன்பு டில்லீச்வரனானராஜா இவனைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்பட்டார்ஹனன்றிக்கேபோம்படிக்குஒரு அங்குலிச்சேதம்பண்ணுவிக்கையாலே, " விடலதேவராயன்" என்று லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே, " அங்கஹீநனகத்திலேயுண்ணவொண்ணாது" என்று அவர்கள்வரத்தவிர்ந்துவிட்டார்கள் ; அவனும் க்ருத்தனாய், இவர்களைக்கொண்டுகார்யமென் என்றிருக்கச்செய்தே.

—⁂—

விடலதேவராயன்மகளுக்குப்பிடித்திருந்த பிசாசம் உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தால் நீங்கிற்றென்பதும், அவன் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க, அவர் அவனுக்கு " விஷ்ணுவர்த்தநராயன்" என்னும் திருநாமம்ப்ரஸாதித்தாரென்பதும்.

பின்பு ராஜபத்நியானவள் அவனைப்பார்த்து, " உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கலாகாதோ" என்ன ; ராஜாவும் இசைந்து தன்னுடைய க்ருஹத்துக்கு எழுந்தருளவேணும் என்றுப்ரார்த்திக்க ; உடையவரும் அத்தைக்கேட்டு, " நாம்ராஜதாநியைமிதியோம்" என்றருளிச்செய்ய ; தொண்டனூர்நம்பியும் இவனைக்ருபைபண்ணினால் நம்தர்சநத்துக்குபஹூபகாரமுண்டு என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும்ஸம்மதித்து ராஜாஸ்த்தாநத்தேறவெழுந்தருள; ராஜாவும் எழுந்திருந்துஎதிர்கொண்டு திருவடிகளிலேஸேவித்துபஹுமாநம்பண்ணி ஆஸநமிட எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி, உடையவர்ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைச்சேர்த்து தத்புத்ரிக்குப்ரஸாதித்து அத்தாலேப்ரோக்ஷிக்க; உடனேசித்தப்ரமம்போய்ப் புடைவையை உடுத்திக்கொண்டு உடையவர்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க ; ராஜாவும் இத்தைக்கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டு உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிக்க ; அவனைக்ருபைபண்ணியருளி, "விஷ்ணுவர்த்தநராயன்" என்றுதிருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

—⁂—

விடலதேவராயன் உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்ததைக்கண்ட அவன்குருக்கள்மாரான பன்னீராயிரம்க்ஷபணர் உடையவரோடுவாதித்ததில்தோற்று கல்காணத்தில் அரைபட்டு முடிந்தார்களென்பது.

இத்தைக்கண்டு அவன்பூர்வகுருஸம்பந்திகளானவர்கள், "எங்கள் சிஷ்யனைமயக்கி சிஷ்யனாக்கிக்கொள்ளும்போது எங்களுடனே தர்க்கித்துஎங்களைஜயித்தன்றோ இவனைசிஷ்யனாக்கிக்கொள்ளுவது" என்று ஏககாலத்திலே பன்னீராயிரம் க்ஷபணர்வந்து தர்க்கிக்கத்தொடங்க; உடையவரும் மின்னுக்கஞ்சி இடியின்கையிலே அகப்பட்டாப்போலேயும், தேளுக்கஞ்சிப் பாம்பின்கையிலே அகப்பட்டாப்போலேயும் ஆச்சுதே! இனி என்னசெய்வோம், தம்முடைய திவ்யசக்தியைப்ரகடியாதிருக்கவொண்ணாது" என்று நிச்சயித்து ஒருமண்டபத்திலே திரைவளைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ரபணாமண்டலமான திருவநந்தாழ்வானுடைய அவதாரமாய் ஒவ்வொருத்தருக்குப்பதினாயிரம் முகமாக உத்தரமருளிச்செய்து அவர்களெல்லாரையும் வாய்மாளப்பண்ணி, காலயவநனுக்கு ஒளித்து குஹையிலேப்ரவேசித்து தத்ரஸ்த்தனை முசுகுந்தனாகிறராஜாவைக்கொண்டு அவனைதக்த்தனாக்கினாப்போலே, கண்டகனுக்காக ஒளித்துத்தொண்டனூரிலே தாமுமெழுந்தருளியிருந்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் பத்மகிரியிலுண்டான பாஹ்யரையெல்லாம் அப்படியே ராஜாவைக்கொண்டு கல்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிச்சேஷமாகநிவாரிப்பித்துத் தம்முடைய திவ்யசக்தியைப்ரகாசிப்பிக்க; இத்தைக்கண்டு ராஜாவும் உடையவர்திருவடிகளிலே மிகவும் ப்ரவணனாயிருந்தான். அங்குத்தையில்எம்பெருமானைத் தெண்டனார்நம்பி அபிமாநித்திருக்கையாலே, அவர்க்கு, "நம்பிமூத்தபிரான்" என்று திருநாமமுகந்து வேதாந்தவ்யாக்யாநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே திருக்கையில் திருமண்மாண்டு, "சாத்துகைக்குத்திருமண்பெற்றிலோம்!" என்றுமுசித்து மூன்றுநாள் அமுதுசெய்தருளாமல் கண்வளர்ந்தருள;

அவ்வளவிலே, (నారాయణగిరిర్నామ సంసారార్ణవతారణః। ససహ్యస్యోత్తరే పార్శ్వే పూర్వస్యాం దిశి సంస్థితః॥ దూరాదాలక్ష్యతే శృఙ్గైః గగనస్పర్శిభిః సితైః। తత్రాస్తి పరిధానేన తపసా చాధిదైవతమ్॥ అభ్యర్చ్య విధివత్ కామాన్ లభతే కమలాసనః;) (శ్రీభగవాన్ (అత్రి) ఉపదేష్ట్రురూపేణ క్షేత్రమహిమానమ్।) హృదయం మమ తత్స్థానం శ్రుతీనాం నయనం శుభమ్॥ మునీనామపి సర్వస్వం మమ క్షేత్రం ప్రథమాఙ్కురమ్। దక్షిణోత్తరభేదేన ద్వావేతౌ హిమవత్ప్రస్థౌ॥ సత్త్వోత్తరాణాం భూయస్త్వాత్ సతు సత్త్వోత్తరో గిరిః। గుణత్రితయభేదేన ప్రకృతిర్భిద్యతే పరా॥ నారాయణాద్రినిష్ఠానాం నరజన్మోత్తమోత్తమః। శ్రీరఙ్గే వృషభాద్రౌ

క్షేత్రే సత్యవ్రతే మమ॥ విష్ణులోకే చ యా ప్రీతిః సా ప్రీతిస్తత్ర జాయతే। తత్ర శేషశ్చ తనుతే శేషవృత్తిం యుగే యుగే॥ అశేషశేషిణే మహ్యం శేషాశనముఖైస్సహ। అనన్తః ప్రథమం రూపం లక్ష్మణశ్చ తతః పరమ్। బలభద్రస్తృతీయస్తు కలౌ కశ్చిద్భవిష్యతి॥ అర్చితః కృష్ణరామాభ్యాం తతోఽహం ద్వాపరే యతః। తేన యాదవశైలోఽయమితి లోకేషు కథ్యతే॥ సహస్రశిఖరశ్శ్రేయాన్ సాక్షాచ్ఛేషాత్మకో గిరిః। వైకుణ్ఠాదపి యత్రాహం స్థిరమాయా సహామోదతే॥ వైకుణ్ఠావ్యవహితస్థానసారస్యం యదుభూభృతః। సేవయా కృతస్సమస్తానసే సేవా త్వత్ర భవిష్యతి॥ వైకుణ్ఠవాసినస్సర్వే శేషశేషాశనాదయః। తిర్యక్స్థావరజన్మాని శ్రయన్తే యదుభూధరే) என்று ஏவம்விதவைபவத்தையுடைய நாராயணாத்ரியை ஆதரத்துடனே தூரத்திலேஸேவித்துக்கொண்டிருக்க;

—✻—

திருநாராயணப்பெருமாள்ஸாதித்த ஸ்வப்நத்தின்படி உடையவர், காடுசெய்த்து யதுகிரியேறவெழுந்தருளி திருநாராயணப்பெருமாளிருக்கிறவிடம்காணாமல் கவலையுற்றிருந்தாரென்பது.

அவ்வளவிலேதிருநாராயணப்பெருமாள் இவர்ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளி, "யதுகிரிசிகரத்திலே உம்முடையவரவுபார்த்துநில்லாநின்றோம், உம்திருவுள்ளத்துக்குப் போந்ததிருமண் இங்கேயுண்டு, சடக்கெனப்புறப்பட்டுவாரீர்" என்றுஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; உடையவரும்ஸ்வப்நம்கண்டெழுந்திருந்துஸ்வப்நம்கண்டபடியைமுதலிகளுடன் அருளிச்செய்து, பெரியஏரிகட்டுவிக்கிற விஷ்ணுவர்த்தநராயனை அழைப்பித்துதாம்ஸ்வப்நங்கண்டபடியை அருளிச்செய்ய; அவனும்ஸம்மதித்துக்காடுவெட்டுவித்துச்செல்ல; எம்பெருமானாரும், செம்பொன்யதுகிரியேறிவேதபுஷ்கரிணியிலேநீராடி யதுபூதரத்தைக்கிட்டி, (తస్య యాదవశైలస్య పార్శ్వే దక్షిణతస్స్థితామ్। పరిధానశిలాం దృష్ట్వా ప్రణమన్తి ద్విజోత్తమాః॥ యస్యాస్త్రిప్రణామం కుర్వాణాః ప్రణమన్తే సురాసురైః। సాహి సత్త్వమయీ పుంసాం సత్త్వం సద్యః ప్రయచ్ఛతి॥ పురా హి శాక్యపాషణ్డకాలే దార్వ్యామహీతలే। శ్రుత్యాం వైయాకులీం చ క్రుః చిత్రైర్దుర్వచనవిస్తరైః॥ అత్రేరాసీదిరామ్నాయైస్స్వాకం మానుషరూపభృత్। త్రిదణ్డధారీ భూత్వాహం నిరాసమహమీదృశాన్। దత్తాత్రేయస్య మే తత్ర తదా కాషాయసఙ్గినః। అతో మత్పరిధానేన శిలాయా నామ కథ్యతే। యే తత్ర ప్రతిగృహ్ణన్తి నరాః కాషాయశాటికామ్॥ మద్భావేన సమస్తే మద్భక్తేషూత్తమోత్తమాః) என்னும்படியான அதிசயத்தையுடைய பரிதாநசிலையிலே, (ఉపవీతం త్రిదణ్డఞ్చ కౌపీనాచ్ఛాదనం తథా। శిక్యఞ్చైవ వస్త్రఞ్చ పశ్యామాత్రేదధౌ వసః) என்று முன்புதத்தாத்ரேயர்த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைதரித்தாப்போலேஇவரும் தரித்து பரிமண்டிதமான வேஷத்தையுடையராய் முன்னடந்து திருநாராயணப்பெருமாளிருக்கிறவிடம்காணாமல் பகவத்ப்ரபாவத்துக்குக்குறைவற என்னசெய்தோம்என்றுமுசித்துக்கண்வளர்ந்தருள;

—✻—

மறுபடிஸாதித்த ஸ்வப்நத்தின்படி திருத்துழாய்க்கொழுந்தடையாள
மாக கல்யாணஸரஸ்ஸின்கரையில் திருநாராயணனெழுந்தருளி
யிருக்கும் ஓர்புற்றைக்கண்டுகளித்தது.

பின்னையும் திருநாராயணப்பெருமாள் இவர்ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளி, "நீர்முசிப்பானென்?, நாம் கல்யாணஸரஸ்ஸின்தென்மேல்மூலையிலேசம்பகவநஸமீபத்திலே மேல்கிழக்குத்தென்பார்ச்வத்திலே வளர்ந்ததிருத்துழாய்மரத்தின்கீழேபுற்றிலேயிராநின்ரேம், நாம்உமக்கடையாளமாக இவ்விடந்தொடங்கி நாமிருக்கும்புற்றளவாக முறித்திட்டதிருத்துழாய்க்கொழுந்தேகுறியாகவாரீர்" என்றருளிச்செய்ய; இவரும்ஸ்வப்நங்கண்டெழுந் திருந்து முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தேகுறியாகவெழுந்தருளி கல்யாணஸரஸ்ஸைக்கிட்டிசம்பகவந ஸமீபத்திலே மேல்கிழக்குத்தென்பார்ச்வத்திலே வளர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மரத்தைக்கண்டுபலகாலும்தண்டனிட்டு,(పారే కల్యాణతీర్థస్య విమానం విపులం హితమ్ । పఞ్చపూరుషమాత్రేణ రూపేణ దదృశే జనైః॥ భగవానపి భక్తానాం పరతన్త్రస్స్వలీలయా । తదన్యప్రమితేనైవ రూపేణ దదృశే తతః॥ ఆశ్చర్యమిదమాశ్చర్యం మహానారాయణః పుమాన్ । అప్రమేయప్రమేయాభ్యాం రూపాభ్యామవలోక్యతే॥ అహో సుఖం కల్యాణమహో కల్యాణమద్భుతః । అహో నారాయణశ్శ్రీమాన్ నైకత్వాద్వయమాగతః ॥ ఇతి సర్వేపి తత్రత్యాస్సన్తోషేణ బభాషిరే । తస్మాత్కల్యాణతీర్థాన్తర్దధువర్మునిపుఙ్గవాః ॥ స్థాపయిత్వా విమానస్థం ప్రాఙ్ముఖే పురుషోత్తమమ్ । పఞ్చరాత్రవిధానేన సమర్చ్యయత భక్తితః) என்கிறபடியே அத்திருத்துழாய்மண்காப்புநீக்கினவளவிலே,

—⁂—

திருப்புற்றடியிலே ஸேவைஸாதித்த திருநாராயணனுக்கு திருப்ர
திஷ்டைபண்ணுவித்து, "ஒருநாயகம்" என்கிறதிருவாய்
மொழியை அவருக்கு ஸமர்பித்தது.

(శమపియమగిద్ధంగా ద్వీస్థందదర్శ) என்கிறபடியே சகாப்தம்தொள்ளாயிரத்தொருபதுடன் பின்னுமோராண்டுசென்ற வர்த்தமாநம்பஹுதாந்ய ஸம்வத்ஸரம் தைமாஸம் சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியும் வ்யாழக்கிழமையுங்கூடின புனர்பூசநக்ஷத்ரத்திலே பொற்கோயில்தோன்றிய பின்மற்றும்இங்கினிதமர்ந்த நீலசிகாமணிதோன்றக்கண்டு,கொந்தளித்துக்குணலைக்கூத்தாடி, சங்கம்ர்தங்கஜயசப்தவாத்யகோஷம் பண்ணி விஷ்ணுவர்த்தநராயனையழைத்துக்காட்டி, பாலாலே மூன்றுநாள் திருமஞ்சனஞ்செய்து, (பகல்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் கனவில் மிகக்கண்டேன் மீண்டவனை மெய்யேமிகக்கண்டேன்) என்று திருநாராயணப்பெருமாளை அடிக்கடிகண்ணால்கண்டநுபவித்து, (மாறனடி

பணிந்துய்ந்தவன்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமாசார்யரான பராங்குசர்க்கு தாம் பரமஹிதபுத்ரராகையாலே பித்ர்தநத்தை புத்ரன் விநியோகங் கொள்ளுமாப்போலே,(தமிழ்மறைகளாயிரமு மீன்றமுதல்தாய்சடகோபன்,மொய்ம்பால்வளர்த்தவிதத்தாயிராமாநுசன்)என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே திருவாய்மொழிக்குப் பெற்றதாய்சடகோபனும் வளர்த்ததாய்ராமாநுஜனுமாகையாலே ஐச்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களை நிராகரித்து, "திருநாரணன்தாளே உபாயோபேயம்" என்கிற ஒருநாயகத் திருவாய்மொழியையும் திருநாராயணற்குஸமர்ப்பித்தருளினர்.

—⁂—

உடையவர் த்ரிதண்டத்தாலேகீறத்திருமண்கண்டுகளித்ததும், உத்ஸவ
பேரமான ராமப்ரியரையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர
டில்லிக்குஎழுந்தருளியதும்.

பின்பு கல்யாணஸரஸ்ஸின்வடமேல்மூலையிலே(శ్వేతద్వీపాత్సమాగత్య శేషేన శుద్ధం మృద్ద్రవ్యమాహృతమ్ । యాదవాద్రౌ వినిక్షిప్తం మయా యత్తం మమాజ్ఞయా॥ సత్త్వస్య ప్రకృతిశ్శుద్ధిశ్శుద్ధా తత్రాపి మృత్తికా । అతస్సత్త్వమయస్థానమాదరాదధిగచ్ఛత॥ పురా వరాహరూపేణ వసుధాం బిభ్రతా మయా । ఉషితం ఖలు తీర్థస్య కల్యాణస్యాస్య పూర్వతః॥ మజ్జతస్తస్య జలధౌ మమాఙ్గాద్గలితం జలమ్ । తేన పూర్ణమిదం తీర్థం తస్మాత్పుణ్యం పురాతనమ్ ॥ తస్మాదేతస్య తీర్థస్య తీర్థం వహతి మూర్ధని । తదూర్ధ్వగతికామానాం మునీనామూర్ధ్వరేతసామ్ ॥ వాఞ్ఛావరాహరూపస్య మమ సేవావిధాయినామ్ । ఊర్ధ్వపుణ్డ్రవిధానార్థం చోదితో గరుడో మయా॥ శుద్ధాముపాహరద్దివ్యాం శ్వేతద్వీపస్య మృత్తికామ్ । భాగే కల్యాణతీర్థస్య నిచిక్షేప చ పశ్చిమే॥ తస్మాచ్ఛ్రోత్రియాస్సమస్తానాం విషాంశుద్ధా మృదామథాభూత్ ; స్నాత్వా కల్యాణతీర్థేస్మిన్ ధృత్వా శుద్ధాశ్చ మృత్తికామ్॥ ఇమాం మద్భక్తియోగేన మత్వా యజమ్యవాప్స్యసి) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கல்யாணஸரஸ்ஸின்வடமேல்மூலையிலே ராமாநுஜனும் த்ரிதண்டத்தாலேகீற, பாலாறுபோலேபொங்கிக்குழம்புகிற திருமண்குவையைக்கண்டு பலகாலும்தண்டனிட்டுஅந்தச்வேதம்ர்த்திகையையெடுத்துத் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி த்ரிதண்டமண்டிதகரராய் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாத்வதஸம்ஹிதையாலே ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர் திருக்கையாலேப்ரோக்ஷணதிதிருப்ரதிஷ்டையும்பண்ணுவித்தருளி, இவர்திருநாள்நடத்துகைக்கு உத்ஸவபேரம் பெற்றிலோமில்லையே! என்று முசித்துக்கண்வளர்ந்தருள; அப்போதுதிருநாராயணப்பெருமாள்இவர்ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளிநம்உத்ஸவபேரமானராமப்ரியர் டில்லீபுரத்தேற வெழுந்தருளி எம்மாடுராயனென்பானொருவனகத்திலேயிருக்கிறர், அங்கேபோய் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வாரும்" என்று ஸ்வப்நமுகேநவருளிச்செய்ய; உடையவரும்,

ஸ்வப்நங்கண்டெழுந்திருந்து, ஸ்வப்நங்கண்டபடியை முதலிகளுடன் அருளிச்செய்து டில்லிபுரத்தேறவெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே ;

ஸம்பத்குமாரனென்னும் திருநாமம்பெற்ற ராமப்ரியர்வைபவம்.

ராமப்ரியர்வைபவம் ;—(లబ్ధ్వా కులధనం రాజా లఙ్కాం ప్రాయాద్విభీషణః) (லப்த்வாகுலதநம்ராஜாலங்காம்ப்ராயாத்விபீஷணः) என்று பெரிய பெருமாளை ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாளுக்குப்ரஸாதித்து பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோனவநந்தரம், (విభీషణే గతే రామో రఙ్గనాథే చ దూరగే । విషీదన్నివ తత్రైత్యైః పౌరైః క్షణమదృశ్యత ॥ అత్రాన్తరే విమానేన బ్రహ్మలోకాదుపాగతః । అబ్రవీద్రఘుశార్దూలం బ్రహ్మలోకపితామహః ॥ నారాయణాచలస్థేన కాకుత్స్థ రఘునన్దన । అర్చితస్య త్వయా పూర్వం విష్ణోరంశోఽయమద్భుతః ॥ మూర్తిమేతద్గృహాణ త్వం రూపమేతన్మయార్చితమ్ । తచ్ఛ్రుత్వా బ్రహ్మణో వాక్యం ఇక్ష్వాకుకులవర్ధనః ॥ సహసోత్థాయ పరయా భక్త్యా కౌతూహలాన్వితః । గృహీత్వా రఘునాథస్తాం మూర్తిం పద్మాసనార్చితామ్ ॥ అర్చయామాస సుచిరం సుమిత్రానన్దనాన్వితః । ఉపేతకౌతుకో నిత్యముపచారైస్సహస్రశః ॥ సీతే వేరఘునాథస్తాం మూర్తిం విష్ణోస్సదాన్వితః । సాకం లక్ష్మ్యా చ భూమ్యా చ సాకేతకులదైవతమ్ ॥ చరాచరం సహానైషీద్దివ్యధామ స రాఘవః । తదా హనూమతా హస్తే ప్రాదాదాదిమదైవతమ్ ॥ కుశాయ రామపుత్రాయ తతస్స పవనసమ్భవః । ఆదిశద్దివ్యరూపం తదర్చితం పద్మయోనినా ॥ తతః కుశో పితృదాజ్ఞా రాఘవేణ సమర్చితమ్ । రూపమభ్యర్చయామాస పిత్ర్యం ధనమితి స్మరన్ ॥ లక్షణైర్గుణతశ్చాపి తస్య కన్యాభవత్తదా । సా చ కణ్ఠస్థయా సాకం జాతా కనకమాలయా ॥ అతస్తాం బాన్ధవాః ప్రాహుర్నామ్నా కనకమాలినీమ్ । నిత్యం ధ్యానపరాం నిత్యం కన్యాం కాం ధన్యరూపిణీమ్ ॥ అవలోక్య కుశః ప్రీతిం ఉపలేభే మహత్తరామ్ । కుశస్య కులదైవం తత్ కుశేశయవిలోచనమ్ ॥ అవలోక్య విశాలాక్షీ నిత్యం పరిచచార సా । తదా కుశలవో నమ్యం కుశీలవకులైర్యుతమ్ ॥ రామప్రియస్య తస్యాగ్రే రామాయణమగాయత) என்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தையுடைய இவளுக்கு அநுரூபவரனை வரிசிக்கித்துப்போருகிறதசையிலே,

ராமப்ரியர், குசனாலே, தன்மகளுக்கு ஸ்த்ரீதநமாகக் கொடுக்கப்பட்டாரென்பது.

(ఏవం చిన్తయతస్తస్య నిశి నిద్రా వ్యజాయత । దదర్శ రాఘవం స్వప్నే కుశస్సౌమిత్రిణాన్వితమ్ ॥ భరతం సహశత్రుఘ్నం జననీశ్చాపి జానకీమ్ । తతః పరమయా భక్త్యా కుశః కౌతూహలాన్వితః ॥ సానుజం సహితం దేవ్యా వవన్దే రఘునన్దనమ్ । తం ప్రాహ రఘునాథోఽపి తాతారాధివ నిశాననః ॥ తాపాపహారిభిర్వాక్యైస్స్మితశ్చన్ద్రికామలైః । కుశాగ్రబుద్ధే బుధ్యస్వ స్వహితశ్చ

కురుమద్వచః ॥ కన్యాం ప్రయచ్ఛ తే వత్స తస్మై కల్యాణరూపిణీమ్ । యస్తు నారాయణపరో నామ్నా చ యదుశేఖరః ॥ జననీ చాపి తం ప్రాహ పుత్రం జనకనన్దినీ । యది చేత్ స్త్రీధనం తస్యై త్వం ప్రయచ్ఛ కుమారికామ్) என்று பெருமாளும்பிராட்டியும் ஸ்வப்நத்திலேவந்தருளிச்செய்தவநந்தரம், (అగమద్రాజధానీం తాం యదుశేఖరరక్షితామ్] సఖ్యా వాధ్యలక్ష్మీసంపుతా నారాయణాచలే ॥ సార్వభౌమపదం ప్రాప్తస్సన్త్రైవర్ణ్యసిఖిరావృతః । పితా తస్య చ భూపాలో నామ్నా యాదవభూషణః) என்னும்படியான நாராயணபராயணனை அந்தராஜாகுமாரனுக்குக்குமாரியைக்கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க; அவள் இருப்பிலேநாடிச்செல்ல; அதுக்குமுன்பே அநுரூபரானராஜகுமாரர்கள்வந்துவரித்துதிரஸ்க்ருதராய்ப்போக ; எல்லாப்படியாலும் ஏற்றத்தையுடைய அந்தராஜாகுமாரனை, (అన్వేషయితుమాగచ్ఛద్యోద్ధా పృథివీపతిః । పితుర్వాక్యప్రమాణేన కన్యాం కనకమాలినీమ్ ॥ యదుశేఖరనామ్నే తాం ప్రాదాద్రఘువనన్దనః) என்னும்படி அநுரூபனானவரனாகவரித்து, பெருமாளருளிச்செய்தபடியே குமாரியை அவனுக்குக்கொடுத்தும் ஸ்த்ரீதநமாக ராமப்ரியரையுங்கொடுத்து ஸத்கரித்துவிட ; (కిం ముదే యన్తవే తాం ... సరాజా కన్యకాం శ్రుత్వా । అన్వయాచత సా పుత్రీ పితరం ప్రీతమానసా ॥ ... అర్చితం రఘునాథేన నస్యం కిమపి తద్ధనమ్ । జనకశ్చ వచస్తస్యాః జానకీం ... సంస్మరన్ ॥ దదౌ స దివ్యాం తాం మూర్తిం దినకృద్వంశవర్ధనః । లబ్ధ్వా కన్యాం తతో రాజ్ఞాం శేఖరో యదుపుఙ్గవః ॥ నిర్జగామ పురాత్తస్మాత్ నిర్జరాధిపవిక్రమః । తతః కనకమాలిన్యా సహితో యదుశేఖరః ॥ అర్చయామాస గోవిన్దమర్థితాధికదాయినమ్ । యదువంశక్రమేణాథ భగవాన్ భక్తవత్సలః ॥ వసుదేవస్య భవనే వాసం చక్రే తతః పరమ్ । దేవకీజఠరే వాసం స్వోదరే విశ్వదర్శనః) என்னும்படி தம்பதிகளான இருவரும் ஊரேறவந்துவாழ்ந்துகொண்டுபோனவநந்தரம்;

சக்ரவர்த்தித்திருமகன், குசன், இவர்களால் ஆராதிதராய், யதுவம்சத்துக்கு ஸ்த்ரீதநமாகக்கிடைத்தவராய், நம்பிமூத்தபிரான், கண்ணன்இவர்களாலும் ஆராதிக்கப்பட்டவருமான ராமப்ரியர் திருநாராயணனுக்கு உத்ஸவராக எழுந்தருளினாரென்பது.

அந்த யாதவவம்சபரம்பரையிலே வஸுதேவதேவகிகளிடத்திலே அவர்களுக்குபுத்ரராகவவதரித்து ராமக்ருஷ்ணர்கள் வளர்ந்தருளுகிறகாலத்திலே அதிபலராமனான நம்பிமூத்தபிரானானவர், (కదాచిత్తీర్థయాత్రార్థం గతస్సఙ్కృతాఖిలః । రేవతీపతిరద్రీశ్రం రుచిరం యాదవాచలమ్ ॥ తస్య శృఙ్గం సమాసాద్య తీర్థే కల్యాణసంజ్ఞితే । స్నాత్వా మునిగణైస్సార్ధం కఞ్చిత్కాలముపాసదః ॥ భేజే నారాయణం తత్ర భేషజం భవరోగిణామ్ । చక్షుషా మనసా వాచా కేవలం సేవ్యమద్భుతమ్ ॥ ద్వారకామథ సంప్రాప్య పౌత్రపుత్రం భవామ్బుధేః । బలభద్రో యదుశ్రేష్ఠం బభాషే యమినాం వరః ॥ అథ కృష్ణదశాయాం హి దక్షిణస్యాం మహీధరః । కశ్చిద్విపశ్చితామాసీదాస్థానం నిత్య

శజ్ఞినామ్॥ తస్యాగ్రే భగవానాస్తే భవసన్తాపనాశనః। తస్యరూపత్తు పశ్యామి దేవే వ్యస్తతులాకృతే॥ తయోరన్యోన్యవైషమ్యం నైవపశ్యామికశ్చన। ఏవంవాదినమాలోక్య ప్రాహయాదవపుఙ్గవః॥ భగవన్ రేవతీజానే నైవంవాదీ కదాచన। అస్మత్కులధనస్యాస్య కోవాతుల్యో భవిష్యతి॥ ఇతి కృష్ణవచశ్శ్రుత్వా బలభద్రోబ్రవీద్రుషా। నాహంవదామి వితథం స్పష్టాం కృష్ణ త్వయా శృణు॥ శైలేన్ద్రం హాపతుర్యస్మిన్నాస్తే నారాయణశ్శ్రియా। తస్యాగ్రతస్త్వయం దేవం స్థాపయిత్వాయదూద్వహౌ॥ నాపశ్యతాం తయోర్మూర్త్యోర్వైషమ్యం కలయాచ తౌ। తతస్సమాప్తకలహౌ ముదితౌ యదుపుఙ్గవౌ॥ అన్యోన్యసఙ్గమాదేన మధికాన్వితవైభవమ్ । రూపంతేదుభయం నిష్కల్మషంన్వభూతాం చిరాయతౌ॥ తతోయాదవవంశ్యాస్తాం గిరింసర్వేనిషేవిరే । నారాయణగిరిః పూర్వం సగిరిర్మునిసత్తమాః॥ తదాప్రభృతి తస్యాసీత్ యాదవాద్రిరితి ప్రథా) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே முன்புசதுராநநனைப்ரஹ்மா,சக்ரவர்த்தித்திருமகனைபெருமாளுக்கு ஸமர்பிக்க; பெருமாளாலே ஆராதிதராய் அத்தாலே, "ராமப்ரியர்" என்றுதிருநாமமாய், பின்புபெருமாள் தம்குமாரனைகுசனுக்குதம்திருவாராதநமான அந்தராமப்ரியரை ஆராதநமாகக்கொடுக்க; குசனும் அப்படியே தம்குமார்த்திக்குஸ்த்ரீதநமாகக்கொடுக்க; அந்தகுமார்த்தியடியாகவுண்டான யாதவவம்சபரம்பரையிலே அவதரித்தார் க்ருஷ்ணர்கள் ஆராதித்துக்கொண்டுபோந்த திருவாராதநத்தை நாராயணகிரியில் நாராயணன்ஸந்நிதியிலே சேரவெழுந்தருளப்பண்ண;

—※—

டில்லியில்எம்மாடுராயன்என்கிற துருஷ்கன்மகள்ஸஜ்ஜாக்ரஹத்திலெழுந்தருளியிருந்த ராமப்ரியர், தம்மையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோம்படி உடையவருக்கு ஸ்வப்நம்ஸாதித்தது.

அநந்தரம் அந்தயதுகுலநாதனை க்ர்ஷ்ணன்யாதவர்களோடே ஆதரித்துஎழுந்தருளியிருந்த ஸ்த்தலமாகையாலே அதுவே நிரூபகமாக "யாதவாத்ரி" என்றுதிருநாமமாய்நடந்துசெல்ல; பின்பு கலிகாலத்திலே சிலதுஷ்டப்ரபுக்களாயிருப்பார், "மேலக்கோட்டை" என்று நிலையாகஅரண்செய்துகொண்டுபோர, பின்பு ஒருகாலத்திலே கலஹமாய் அதுகுலைந்து ராமப்ரியரை எம்மாடுராயன்என்கிறயவநன் கொண்டுபோய்ஸ்வக்ர்ஹத்திலேஎழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டிருக்க; அத்தைக்கேட்டருளி அப்போதேபுறப்பட்டு அவன்பாடேசென்று அவனைப்பார்த்து, "நம்குலதெய்வமானராமப்ரியர் உன்க்ர்ஹத்திலேயிருக்கிறார், அவரைத்தரவேணும்" என்ன; அவனும், "சிறைகொண்டுவந்த எம்பெருமான்கள் சிறைச்சாலையிலே சோதித்துக்கொள்ளீர்" என்று அப்பணையிட்டுவிட; இவரும் அந்தச் சிறைச்சாலையிலே எழுந்தருளிச்சோதித்துப்பார்த்தவிடத்திலே ஒருவரும் திருநாராயணன்வடிவுக்குஒத்திராமையாலேமுசித்துக்கண்வளர்ந்தருள;

பின்புராமப்ரியரும் இவர்ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளி, "நாம்அவன் மகளாலேபூஜைகொண்டு அவள்ஸஜ்ஜாக்ர்ஹத்திலே யிருக்கிறோம், அங்கேறவாரீர் கொண்டுபோகும்படியாக" என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; இவரும் ஸ்வப்நங்கண்டெழுந்திருந்து வப்நங் கண்டபடியை ராஜாவுக்கறிவிக்க; ராஜாவும்அத்தைக்கேட்டு, "உம்முடையப்பக்கல் அவர்வ்யாமுக்த்தராகில் தானேவரக்கடவர்" என்ன; உடையவரும் அவரைஒருக்கால்கண்ணால் கண்டநுபவிக்கலாகாதோ என்றருளிச்செய்ய; ஆகில் இங்கேவாரும்என்று அவரையுங்கூட்டிக்கொண்டு அவள்ஸஜ்ஜாக்ர்ஹத்தேறவெழுந்தருள;

—※—

ராமப்ரியர் உடையவராலே "செல்வப்பிள்ளை"என்னும் திருநாமம்சாத்தப்பெற்றாரென்பது.

ராமப்ரியரும், உடையவரைக்கண்டு இட்டசட்டையும், சட்டிய சிறுச்சதங்கையும், இட்டகஸ்தூரித் திருநாமமுமாக ஊஞ்சல் நின்றும்குதித்து, (தன்னியலோசைசலன்சலனென்றிட) என்கிறபடியே,*செஞ்சொல்சதங்கைநிரைசெஞ்செல்)என்னும்படி ஓடிவந்து உடையவர்மடியிலே வந்திருக்க; உடையவரும், விம்மல்புரம்பிதோளும்மார்பும்பூரித்து, "என்னுடையசெல்வப் பிள்ளையன்றோ" என்றெடுத்து அணைத்தருளினார். அன்றுமுதலாக ராமப்ரியர்க்கு "செல்வப்பிள்ளை" என்று திருநாமமாய்த்து. ராஜாவும் இத்தைக் கண்டுமிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு செல்வப்பிள்ளையையும் அநேகம்திருவாபரணங்களையும் ஸமர்ப்பித்து, "ஊரேற வெழுந்தருளவேணும்" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தனுப்ப;

—※—

செல்வப்பிள்ளை, தம்மைப்பிரியில்தரியாத எம்மாடுராயன்புத்ரியைத் தமக்கு ஆளாக்கிக்கொண்டாரென்பது.

அநந்தரம் உடையவர்,செல்வப்பிள்ளையைத்திருப்பல்லக்கிலேஎழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோகிற ஸமயத்திலே ராஜபுத்ரியானவள் செல்வப்பிள்ளையைப்பிரியமாட்டாமல், "கூடப்போவேன்" என்ன; ராஜாவும் வஸ்த்ரபூஷணாதிகளை ஸங்கோசமறக்கொடுத்தனுப்ப; உடையவரும், செல்வப்பிள்ளையையும்எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு ராஜபுத்ரியையும் அழைத்துக்கொண்டு பயணகதிகளிலேத்வரித்து திருநாராயணபுரத்தேறவெழுந்தருளினவளவிலே செல்வப்பிள்ளை அந்த ராஜபுத்ரியை அந்தர்த்தாநமாக அங்கீகரித்தருளினார்.

—※—

உடையவர், திருநாராயணபுரத்திலே செல்வப்பிள்ளையைத் திருநாராயணனுடனே எழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலோத்ஸவங்களையும் நடத்திக்கொண்டு பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தாரென்பது.

உடையவரும் செல்வப்பிள்ளையை ஹஸ்தநக்ஷத்ரத்திலே ப்ரோக்ஷணப்ரதிஷ்டாபுரஸ்ஸரமாகத் திருநாராயணப்பெருமாளுடனே சேர்த்துத் திருநாராயணப்பெருமாளுடைய நித்யோத்ஸவகர்த்தாவாக்கி விமாநமும் கோயில்களும் சமைப்பித்து ராமாநுஜமடமுங்கட்டி வைத்து ஐம்பத்திருவரையும் கைங்கர்யத்திலே நிறுத்தித் தாமும்குறைவறத் திருவாராதநமும்நடத்திக்கொண்டு,(కలౌఖల్వృభవిష్యతి) (கலெளகல்வபிபவிஷ்யதி) என்றும், (கலியுங்கெடும்கண்டுகொண்மின்) என்றும் சேஷாவதாரராக அவதரித்தருளின எம்பெருமானார், தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்த ஆசார்யர்களுடனேயும், அஸங்க்யாதரான சாத்தின சாத்தாத முதலிகளுடனேயும், பன்னீராயிரம் ஏகாங்கிகளுடனேயும் ஸேவ்யமாநராய்க்கொண்டு. எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, பத்மகிரியிலே செல்வப்பிள்ளைக்கெதிரான பௌத்தாதிகளையும் கல்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிச்சேஷமாகநிவாரிப்பித்து வேதாந்தவ்யாக்யாநம்பண்ணிக்கொண்டுதிருநாராயணப்பெருமாள்ஸந்நிதியிலே பன்னிரண்டுஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளினார்.

தொண்டனூர்நம்பிதம்பிரான், திருநாராயணபுரத்திலேசெல்வப்பிள்ளையுடன் திருப்பாடிவேட்டைகண்டருளியது.

அங்காலத்திலேதொண்டனூரில்*புண்டரீகக்கேள்வனெம்பெருமான் செல்வப்பிள்ளைசேர்த்தியிலேயெழுந்தருளித் திருப்பாடிவேட்டைச்சிறப்புக்கொண்டருளவேணும் என்று தொண்டனூர்நம்பிகளுவிலேயருளிச்செய்ய ;அவரும் தாம்கண்டகனவை அங்குள்ளவர்களுக்கருளிச்செய்ய; அப்போது எம்பெருமானையெழுந்தருளுவித்துக் கொண்டு எம்பெருமானார் உபலாலித்தருளுகிற திருநாராயணன் திருமுன்பில் ராமாநுஜன்திருமண்டபத்திலே செல்வப்பிள்ளைதிருவோலக்கத்திலேசென்று ஸேவித்திருக்க ; எம்பெருமானாரும் "நம்பிதம்பிரான்" என்று அந்த எம்பெருமானுக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி, (ஆடியமுதுசெய் அப்பனுமுண்டிலன் உன்னோடுடனேயுண்பான்) என்கிற படியே சேர்த்தியுடன் அமுதுசெய்வித்து ஆதரித்து நம்பிக்குப்பரியட்டமும் கட்டுவித்து*அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்தயிர்வாவியும் நெய்யளறுமாக்கிவைத்துப்பண்டுஅமுதுசெய்தருளப்பண்ணினதுபோலேஸந்நிதியில் திருப்பாவாடையும் போரப்பெருத்திருக்கப்ரார்த்தநீயமானவற்றைநம்பிதம்பிரான்பரிகரமான அறுபத்திருவராசைப்பட;அவர்

களைச்சூறைவிட்டருள ;அவ்வளவில் ஐம்பத்திருவர்முறையிட ; அவர்களைப்பாறவடித்து நீங்கள் சூறைகொள்ளுங்கோள் என்ன அவர்களும் அப்படியேசெய்ய ; இப்படிகொள்ளவும் அள்ளவும்தள்ளவுமான ஸரஸகோலாஹலம் அத்யாபிநடந்துபோரும்படி கட்டளையிட்டருளி;

உடையவர், திருமண்வைபவத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளியது.

இந்தப்பதமேயன்றியே எல்லாப்பதங்களையுங் கொடுக்குமவராகையாலே மேல்நாட்டிலுள்ளவர்களெல்லாரும் மேலானபதம்பெறுகைக்காக இவர்ஸ்ரீபாதத்திலேவந்தாச்ரயிக்க; அவர்களுக்குத்திருவிலச்சினையும் திருநாமமும்பெருக்கி, (విశుద్ధమూర్తికాంతం త్రలలాటే ధారయన్తియే। అన్యేష్వపియథా స్థానమఙ్గేషుయతచేతసః॥ సద్యస్సశుద్ధరూపేభ్యో హ్యేతేభ్యో బిభ్యతి దానవాః) (விசுத்தமூர்த்திகாம் தத்ரலலாடே தாரயந்தியே।அந்யேஷ்வபியதாஸ்தாநமங்கேஷுயதசேதஸ:।ஸத்யஸ்ஸசுத்திரூபேப்யோஸ்தேப்யோபிப்யந்தி தாநவா:) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே திருமண்வைபவத்தை மண்ணுலகிலுண்டானவர்களெல்லாருமறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்தருளியும்,

பெரியதிருமந்த்ரத்தின்வைபவம்.

நாரங்களாயுள்ளசேதநரை யெல்லாரையும் *நாரணன்தமராம்படி* நலந்தருஞ்சொல்லான நாராயணநாமத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை, (ఇదంహిశుద్ధవచసాం శ్రుతీనామవలమ్బనమ్ । సూరీణామపిసర్వేషాం కర్ణేష్వమృతసేచనమ్॥ నారాయణపదంయస్యజిహ్వాగ్రేవర్తతేసదా । నారాయణశ్శ్రియాసార్ధం నైవముఞ్చతితం క్షణమ్॥ అర్థంవినాపిశబ్దోయం త్రాయతేమహతోభయాత్ । కిమ్పునర్జ్ఞాయమానార్థః కృతీనాంపాపనాశనః॥ ఆపోహినారశబ్దార్థో నారావిష్ణుస్సముద్భవాః । సతాసామయనత్వాచ్చ తేననారాయణస్స్మృతః॥ అక్షరత్వాన్నరాజీవాః నారాస్తేషాం సముచ్చయాః। తేషామయనతాంయాతి తేననారాయణస్స్మృతః॥ నరశ్చభగవాన్విష్ణుస్తజ్జాస్తద్యోగినోపివా । నారాస్తదయనంవాపి తేననారాయణస్స్మృతః॥ అథవానేత్రభూతోయం నరోనారంచరాచరమ్ । వాసస్థానమిదంతస్య తేననారాయణస్స్మృతః॥ జ్ఞానశక్త్యాదయోయద్వాగుణానారాఇతిస్మృతాః। షాడ్గుణ్యపరిపూర్ణోయం తేననారాయణస్స్మృతః॥ షాడ్గుణ్యంవాసుదేవస్యయథావ్యూహపరత్వమ్ । సఙ్కర్షణాదిభేదస్తుగుణాభివ్యక్తిమాత్రతః॥ జ్ఞానశక్త్యాదిభిష్షడ్భిస్తద్భేదైర్గుణాదిభిః । అతోనారాయణశ్శ్రీమాన్ సర్వత్రపరిపూర్యతే॥ విశ్వామిత్రాయమిబాలస్యయథాహిజఠరేజగత్ । షాడ్గుణ్యోదరమాశ్రిత్యవర్తన్తేగుణకోటయః) என்றும், (తతోవిజ్ఞాపయామాసవిష్ణోరేషానపాయినీ। వేదోపదేశంబాలస్యభగవన్కర్తుమర్హసి॥ సహధర్మచరీవాక్యాత్ సచసన్తోషదాయినః । ఏవంవిజ్ఞాపితశ్చపశ్చాద్దేవోమిత్రాహ్వహశ్రియఃపతిః॥ శ్రుత్వాతద్వచనం జ్ఞాత్వాత్ ఆదావోమిత్యుదీరయన్) என்றும்,

(పితామహస్యాపితద్భ్రిత్వాతదేవావక్త్రయోః పునః। ప్రణవం ప్రణవాద్యశ్చ ద్వయోమక్షరమాలప॥ కమలాకమలేశాభ్యాం లాళితః కమలాసనః। వేదాదిః ప్రణవశ్చాసీదకారస్తస్యకారణమ్॥ తస్యార్థశ్చపరం బ్రహ్మనారాయణ ఇతిశ్రుతిః। బహుశః ప్రణవాలాపబద్ధరాననమాత్మజమ్॥ దృష్ట్వాతుతోషభగవాన్ దయానిర్భరయాదృశా। ఉపాదిశత్తతశ్శ్రీమాన్ స్వాయమష్టాక్షరం విధేః॥ తద్ధిసర్వస్య వేదస్య కారణం భవతారణమ్) என்றும், (శరీరం స్యన్దనం విద్ధి విద్ధియుగ్యాంశ్చ పూరుషాన్। మత్తుణాంశ్చ గుణాన్ విద్ధి మాఞ్చ త్వం విద్ధి సారథిమ్॥ సర్వేష్వపిచ ధర్మేషు పారతన్త్ర్యమితిస్మరన్। మామేవసాధనం విద్ధి విద్ధి మామేవతత్ఫలమ్॥ ఏవం ప్రబోధితస్తేన బ్రహ్మసర్వజ్ఞతాం యయౌ) என்றும், (అష్టాక్షరస్య మన్త్రస్య ప్రభావమపిచాబ్రవీత్ ◆ బ్రహ్మన్నష్టాక్షరో మన్త్రః శ్రుతీనాం దృష్టిరిష్యతే॥ ధర్మార్థకామమోక్షాణాం చతుర్ణామపిసాధనమ్। కృతం బహువిధైర్మన్త్రైః కృతం యజ్ఞైర్నియన్త్రితైః॥ కృతఞ్చకర్మణా తత్ర యత్రాష్టాక్షరసన్నిధిః। సాధారణోప్యయం మన్త్రస్సర్వస్వపి చ మూర్తిషు॥ అస్యానుకల్పతాం యాన్తి మూర్తిమన్త్రస్వహస్రశః। వ్యాపకేషు చ మన్త్రేషు త్రిష్వప్యేష పరో మతః॥ వ్యాప్యవ్యాపకయోరత్ర విశేషణావబోధనాత్। అతో హి విష్ణుగాయత్ర్యామాద్యో మన్త్రస్స ఉచ్యతే॥ మన్త్రో యం సద్గురోరేవ శ్రోతవ్యో నాన్యతోపి చ। న ఖల్వర్థస్య జాత్వర్థం ప్రదాతుం యష్టిమర్హతి॥ యథా మహేశ్రీనివాసత్వమసాధారణమిష్యతే। తథా నారాయణపదం త్రియస్తేషు నిగద్యతే॥ నారాయణపదం లోకేనామయస్య ప్రకీర్త్యతే। అపవర్గో హి తన్మాతుః అయత్నాదేవ సిద్ధ్యతి॥ అసనే శయనే యానే భోజనాదౌ చ కర్మసు। మన్త్రమష్టాక్షరం బ్రహ్మన్ మధ్యే చిత్తం నివేశయ) என்றும்சொல்லுகிறபடியே—

பக்தர்களான பரமரிஷிகளுக்திகளாலும்பகவதுக்திகளாலும்பாக்யவான்களான பாகவதர்களுக்கு பக்திஜநகமாகவும் முக்திமூலமாகவும்வெளியிடாநின்றுகொண்டுமற்றும்திருமந்த்ரத்துக்குவாச்யன்திருநாரணனென்னுமதுதோற்ற, (வண்புகழ்நாரணன்)என்றும், (எண்ணுந்திருநாமந்திண்ணம்நாரணமே) என்றும், (திருநாரணன்றாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ) என்றும், (திருமால்திருநாமம் நானும்சொன்னேன் நமரும்முரைமின்நமோநாராயணமே) என்றும், இப்படி * திருமால் திருப்பேரான திருமந்த்ரத்தையும் த்வயத்தையும் தத்விஷயமாக ப்ரஸாதித்து, அதுக்குமேலே,(நாராயணனே) (நாராயணாலே)(நாராணனேயாவது) (నారాయణపరోధ్ధవ) (நாராயணபரோபவ)என்றுசரமார்த்தத்தையும் தத்விஷயமானமந்த்ரத்திலேப்ரகாசிப்பித்தும், அத்தைஎங்கும் ப்ரவர்த்திப்பித்தும், (நாடாதமலர்நாடி நாடோறும்நாரணன்றன் வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று) என்னும்படிநாட்டை, (నారాయణసమారాధనమ్)(நாராயணஸமாராதநம்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே நாராயணஸமாராதநபரமாக்கியும் இப்படிராமாநுஜனை தாம் நாராயணனுடைய வைபவத்தைவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு திருநாராயணபுரத்திலே நாராயணபரராயெழுந்தருளியிருக்க; அங்கு

ள்ளவர்களும், (ఆదౌ నారాయణాఖ్యో మునిజనమహితో మూలమన్త్రోపదేష్టా మధ్యే పార్థార్పితాఙ్ఘ్రిశ్చరమమనుగురుర్వాసుదేవాభిధానః। భూత్వా విష్ణుస్స పశ్చాత్ సకలజనహితం మన్త్రరత్నం ద్వయాఖ్యం భూయో రామానుజాఖ్యస్సమదిశదఖిలం శ్రీమతేస్మై నమస్తాత్) (ஆதௌநாராயணாக்யோ முநிஜநமஹிதோமூலமந்த்ரோபதேஷ்டாமத்யேபார்த்தார்ச்சிதாங்க்ரிஶ் சரமமநுகுருர்வாஸுதேவாபிதாநः। பூத்வா விஷ்ணுஸ்ஸபஶ்சாத் ஸகலஜநஹிதம்மந்த்ரரத்நம்த்வயாக்யம் பூயோ ராமாநுஜாக்யஸ்ஸமதிஶதகிலம் ஶ்ரீமதேஸ்மைநமஸ்தாத்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேஇவருடையமந்த்ரதர்சித்வமாஹாத்ம்யத்தையறிந்து ஸர்வரும்திருவடிகளிலே சரணமாகவடைந்து உடையவரை உடையராய்வாழ்ந்துபோந்தார்கள்.

இவரும், (వైకుణ్ఠవర్ధనం నామ క్షేత్రం తత్పర్యుచ్యతే। ప్రమాణం తస్య విజ్ఞేయం పరితో యోజనద్వయమ్॥ యావద్దృష్టిపథం యాతి సర్వతో యం మునీశ్వరః। తావత్ప్రమాణకం సర్వం ముక్తిక్షేత్రం తదుచ్యతే) (வைகுண்டவர்த்தநம் நாமக்ஷேத்ரம் தத்ஸமுச்யதே। ப்ரமாணம் தஸ்யவிஜ்ஞேயம் பரிதோயோஜநத்வயம்॥ யாவத்த்ருஷ்டிபதம் யாதிஸர்வதோயம்முநீஶ்வரா:। தாவத்ப்ரமாணகம் ஸர்வம் முக்திக்ஷேத்ரம்ததுச்யதே) என்கிறவைபவத்தையுடைய க்ஷேத்ரவாஸத்தையும்ப்ராப்யதயா செய்யாநின்றுகொண்டு,(ఆనన్దమయమిత్యేవ తస్య నామాభిధీయతే। నమస్కారోపి కిం తస్య కీర్తనాద్దర్శనాదపి॥ ఆజన్మమరణం యత్స్యాత్ అఘం తదపి నశ్యతి। అవతీర్ణం హి వైకుణ్ఠాత్ అద్యైకృతయుగే హి తత్॥ జగతాముపకారాయ స్వయం సఙ్కల్పతో మమ) (ஆநந்தமயமித்யேவதஸ்யநாமாபிதீயதே। நமஸ்காரேபிகிம் தஸ்யகீர்த்தநாத்தர்ஶநாதபி॥ ஆஜந்மமரணம்யத் அகம்ததபிநஶ்யதி। அவதீர்ணம்ஹிவைகுண்டாதாத்யேக்ருதயுகேஹிதத்॥ஜகதாமுபகாராயஸ்வயம்ஸங்கல்பதோமம) என்றுஞ்சொல்லப்படுகிறஶ்ரீதிவ்யவிமாநத்தையும்அதிலேதிவ்யமங்களவிக்ரஹோபேதனாய்திவ்யமஹிஷியானசிரியாஸேவ்யமாநஶ்ரீபாதாரவிந்தங்களையுடையனாய், இப்படி * திருமருத்தாள்களையுடையனாயிருக்கிறஶ்ரீமந்நாராயணனையும்ஸேவித்துக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டராய், (యథా కల్యాణతీర్థస్య తీర్థే కల్యాణచేతసామ్। తీర్థే తత్రామలే స్నాత్వా ముచ్యన్తే సర్వకిల్బిషైః) (யதாகல்யாணதீர்த்தஸ்யதீர்த்தேகல்யாணசேதஸாம் । தீர்த்தேதத்ராமலேஸ்நாத்வாமுச்யந்தேஸர்வகில்பிஷைः) என்றுஞ்சொல்லப்படுகிறவைபவத்தையுடைய திருக்கல்யாணியிலே உடையவர் முதலிகளோடே அநுஷ்டாநார்த்தமாகவெழுந்தருளியிருக்கிற வேளையிலே.

கூரத்தாழ்வான், மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான், அம்மங்கியம்மாள், இவர்களாலே உடையவர்வ்ருத்தாந்தத்தையும், சோழன் க்ரிமிகண்டனானனென்பதையுங் கேட்டுக் களித்தது.

மாறொன்றில்லாமாருதிச் சிறியாண்டானும் அம்மங்கியம்மாளும்கொங்கின்மலையினின்றும்ஆழ்வான்தசையைஆராய்வதற்கு அனுப்பியருளினபின்பு பயணகதிகளிலேத்வரித்துப்போய்ஸ்ரீபராந்தனிலேவந்துஆழ்வான்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க ; ஆழ்வானும் உடையவரைஸேவித்தாப்போலேமிகவும்ஆதரித்து,அவர்களை,"உடையவர்செய்கிறதென்" என்றுகேட்க ; அவர்களும்அக்குத்தையில் வ்ருத்தாந்தங்களையெல்லா ஸவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு, "இவ்வளவுகாணப்பெற்றோமே!" என்ன ; அவ்வளவிலே, "அவன் புழுத்தான், புரண்டான்" என்றுபெருவிசேஷமாக; இத்தை ஆராயக்கடவோம் என்றிருக்கச்செய்தே ;

—※—

சோழன் க்ரிமிகண்டனாய்ப்புழுத்துப்புரண்டான் என்கிற செய்திகொண்டுவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உடையவர்மீளவும் த்வயத்தை உபதேசித்தருளினாரென்பது.

பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின சரமச்லோகம் ; -(కాలయుక్తేష్టకామస్య తిథిప్రోక్తా మహాగురోః । యామునార్యపదాంభోజసంశ్రయాయాస్తు సంపదా) (காலயுக்தேஷ்டகாமஸ்ய திதிப்ரோக்தா மஹாகுரோ:। யாமுநார்யபதாம்போஜஸம்ச்ரயாயாஸ்து ஸம்பதா) என்கிற ச்லோகத்தையெழுதிக்கொடுக்க ; அத்தைவாங்கிக்கொண்டு கங்கைகொண்டசோழபுரத்திலே யெழுந்தருளி அத்தை லிகிதவத்கரித்துக்கொண்டு பயணகதிகளிலேத்வரித்து, திருநாராயணபுரத்திலே உடையவர்திருவடிகளைத் தங்களாநந்தாச்ருக்களாலே நனையாநின்றுகொண்டு, "பாபிஷ்டனான அந்தச்சோழன் க்ரிமிகண்டனாய்ப் புழுத்துப்புரண்டான்" என்ன ; உடையவரும்கர்ணாம்ருதமான வார்த்தையைக்கேட்டுத்தோளும்மார்பும் பூரித்து, "இத்தனைதூரம் நல்வார்த்தைகொண்டுவந்த இவர்களுக்கு நாம்கொடுக்கலாவதென்" என்று விசாரித்தருளி முன்புப்ரஸாதித்தருளின த்வயத்தைமீளவும் ப்ரஸாதித்தருளினார். அநந்தரம்உடையவரும் முதலிகளைப்பார்த்து இவ்விடம் கல்யாணஸரஸ்ஸென்னுமிடம் அர்த்தவித்தமாகக்கண்டோமிறேஎன்றருளிச்செய்தருளினார். முதலிகளும், "அப்படியாம்" என்று அத்தைக்கொண்டாட ;

—※—

29-9-86.

உடையவர், பெரியநம்பி திருநாடலங்கரித்ததைக்கேட்டு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநமும் திருவத்யயநமும்நடத்துவித்து, (கமலாபதி கல்யாண) என்கிறச்லோகத்தை அவர்விஷயமாகஅருளிச் செய்தருளியது.

அநந்தரம்,பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின சரமச்லோகத்தைஸமர்ப்பிக்க அத்தையுங்கடாக்ஷித்து,(மயல்பெருங்காதலென்பேதைக்குஎன்செய்கேன்வல்வினையேனே) என்கிறபடியே க்லேசமதிசயித்து பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநத்தையும் பண்ணி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுந்திரட்டிச் சீர்மையுடனே திருவத்யயநமும்நடத்துவித்து,(నాథస్య పాదాంబు తీర్థం వైష్ణవాంఘ్రి జలాచ్చుభా। తేషాం పాదరజఃపుణ్యం గంగామపి పునాతి హి) (நாதஸ்ய பாதாம்பு தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாச்சுபா । தேஷாம்பாதரஜ: புண்யம் கங்காமபிபுநாதிஹி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும்சேர்த்து ஸ்வீகரித்தருளி, அநந்தரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையு மமுதுசெய்வித்தருளி, (కమలాపతి కల్యాణగుణామృత నిషేవయా। పూర్ణకామాయ సతతం పూర్ణాయ మహతే నమః) (கமலாபதி கல்யாணகுணாம்ருத நிஷேவயா । பூர்ணகாமாயஸததம்பூர்ணாயமஹதேநம:) என்கிறச்லோகத்தை அவர்விஷயத்திலே அருளிச்செய்தருளினார்.

—※—

திருக்கல்யாணியின் கீழ்கரையிலுள்ளதிருமலையில் அழகியசிங்கரை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

பின்புஒருநாள் திருக்கல்யாணியிலேநீராடிநித்யாநுஷ்டாநங்களுஞ் செய்தருளிஹ்ருஷ்டராய்த் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளித் திருவடிகளில் துண்டரனைவர்களெல்லாரும் திரண்டுஸேவித்துநிற்க ; அவர்களுடன் திருக்கல்யாணிதீர்த்தத்திலே ஸல்லாபத்துடன் எழுந்தருளியிருந்து, (కల్యాణసరసః పూర్వం నరసింహగిరేరథః) (கல்யாணஸரஸ: பூர்வம்நரஸிம்ஹகிரேரத:) என்கிறபடியே திருக்குளத்துக்குக்கிழக்குதிக்கிலே, (மலைகீழ்துபிளந்தசிங்கம்)என்னும்படி மலையின்பேரிலேநக்கரிக்கவிருக்கிற * சக்கரச்செல்வனான அழகியசிங்கரைக்குறித்து, (உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த) என்கிறபடியே தேவரீரை இல்லைசெய்து, (எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்து) என்றும்,(பள்ளியிலோதி தொடங்கி, ஆங்கதனுக் கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகிப்பிள்ளையைச்சீறி) என்றும், (సాధూనాం యస్సదా భవేత్) (ஸாதூநாம்யஸ்ஸதாபவேத்) என்று-ஸாதுக்களுக்கெல்லாம் த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானிடத்திலே அஸஹமானாய் அபசாரப்பட்டுப்போந்த ஹிரண்யனை விதாரணஞ்செய்தாப்போலே தேவரீர்பாதத்வத்தை மாறுடிக்கீழுடி பேரிலேயேயிட்டும், பெரியநம்பிக்கும் ஆழ்வானுக்கும் தீங்கு

செய்துபோந்த கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில்கண்டகனையும் தண்டித்தருளிற்றே என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ;

அப்படியே, శ్రీరామానుజమునిధార్యచోదితస్సన్ ప్రహ్లాదోద్ధృన్నృహరిర్యథాహిరణ్యమ్। విద్యాధతుంతిపతిమాయధేనశత్రోర్ద్రాణంనిశనిశతేనవేజ్కటేశః॥తద్ధతిప్రదలితకణ్ఠనాళరన్ధ్రాన్నిర్విష్టోషధిపునరుత్తిరుర్తిజారాత్।తత్రసైకృమిపటలంయత్తదాసీత్ తస్యాత్తంకృమిగళనామపావలక్ష్మ॥ ఉద్భూతైర్వృస్పమతశేశదాహగద్ధిశ్చ్శేశోజ్వలితచితాగ్నిదీపగద్ధః। సజ్ఞాతావ్యధనికృతపొలామతోవ్యరంసీత్ శతావ్యధాన్తరపరిచారకాణాగమార్ధి॥ ఆయాతాద్యతిపతిరార్యశిష్యైచ్ఛేశంవృషభగిరినాథపాలిదగ్ధమ్। నిష్ఫ్యాతకృమిపటలాద్వతాద్గతాసుంప్రీతోదాద్యయమనుపూర్ణపాత్రమస్తే॥శ్రీనారాయణపురిసమ్పదాత్మజాఖ్యం కలాణాహ్వయసరసితటేముముక్షమ్। ఉత్పాద్యాకృతసదశోత్తరద్విచత్వారింశత్కూటకూటనికరాన్వితంయతీన్ద్రః) என்று முன்பேஸங்கல்பித்தருளின ஸங்கல்பத்தினாலே, (నిహతాగ్రపూర్వమేవ) (நிஹதாக்ரபூர்வமேவ) என்னும்படியாக அவன் முன்பேமுடிந்துபோக ;

பின்பு, (அந்தகராம்புதுக்கியன்பருடனுமூலாவியிருப்ப | வந்தனிறைஞ்சுமம்மங்கியம்மாள் வனைமாருதியானைச் | சிந்தைமகிழ்ச்சிசெப்புமெனக்குயிர்தீர்ந்தானெனினும்| இந்தவுகவைக்கேட்டதனாலிதுகல்வியாணித்தலமென்றாள் || இன்மொழியிந்தவிவர்க்கெதுகொடுப்பதென்றாய்ந்தவ| கன்பருடனுமன்றளிக்குந் துயமேயதிகமென்றருளி| வன்பருதாவரம்பில்லார் தம்மைத்தொண்டனூர்வைப்பித், தென்புலன்களேறகல்செக்கில்திருப்பினபின்) என்று இப்படிசோபநவிசேஷங்கொண்டுவந்துசொன்ன அநுகூலர்க்கு அத்யந்தம்ப்ரியமும் தர்சநத்துக்கு அசோபநகாரிகளானப்ரதிகூலர்க்கு அப்ரியமும் செய்தருளினவநந்தரம் தமக்கிருப்பிடமான விவ்விடத்துக்குமேலைமூலையான செங்காமியளவும்எழுந்தருளி அங்குள்ளமாயிகளையும்ஜயித்து அங்கே ராமாநுஜமடமுங்கட்டுவித்து, அப்பால்சென்றுதிருக்தும்படி தம்திருவடிநிலைகளான முதலியாண்டானையனுப்பியருளித்தாம்மீண்டெழுந்தருளி;

——❧❧✻❧❧——

உடையவர், விஷ்ணுவர்த்தநாராயனைக்கொண்டு பஞ்சநாராயண ப்ரதிஷ்டை செய்வித்ததும், சோழன்மாண்டானென்பதும்.

(விஞ்சுபுகழாண்டானை வேலூர்செலவிடுத்தருளிப்| பஞ்சநாரணனைப்ரதிட்டைபண்ணி நாரணப்பதியில்|அஞ்சலென்று தன்னடியையாருமைம்பத்திருவர்தமைக் | கஞ்சமலராள் நாயகனைகாத்திருமென்றேகழுறு) என்கிறபடியே முதலியாண்டானும் வேலூரேறவெழுந்தருளி அங்குண்டானஅனைவரையும் உடையவருக்குஉரித்தாம்படி திருத்தி, முன்பே எம்பெருமானார்தாம் திருநாராயணபுரம்புதுக்கினை

வநந்தரத்திலே விஷ்ணுவர்த்தநனென்கிற ப்ரபுவைக்கொண்டு ஏகமுஹூர்த்தத்திலே தழைக்காட்டில், கீர்த்திநாராயணனென்கிற * வாழ்புகழ்நாரணன், தொண்டனூரிலே லக்ஷ்மீகாந்தனென்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன், கதுகலத்தில்வீரநாராயணன், விஜயாபுரத்தில் விஜயநாராயணன், வேலூரில் கேசவனுக்கு அநந்தரம் நாராயணனுகையாலே கேசவநாராயணனுகிற பஞ்சநாராயணப்ரதிஷ்டாபர்யந்தமாகச்செய்தருளினகைங்கர்யம்முதலாயுவுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்துமற்றும் நியமித்தருளினகைங்கர்யங்களெல்லாங்கண்டு மீண்டவநந்தரம் க்ரிமிகண்டன் மாண்டான்,

——❧❧✻❧❧——

திருநாராயணபுரத்தில் ப்ரஹ்லாதவரதரான அழகியசிங்கரை உடையவர் மங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

இனிநாம், (அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினைக் கண்டகண்கள்) என்னும்படி கண்ணாரக்கண்டு ஸேவிக்கவேணும், (திருவரங்கம்நம்மூர்) என்னும்படியான திருவரங்கப்பெருநகருக்கு எழுந்தருளவேணுமென்று * [ப்ரஹ்லாதவரதர் அழகியசிங்கரைத் திருவடித்தொழுது, (శ్రీరామానుజమునిధార్యచోదితస్సన్ ప్రహ్లాదోద్ధృన్నృహరిర్యథాహిరణ్యమ్। విద్యాధతుంతిపతిమాయధేన శత్రోర్ద్రాణం నిశనిశతేనవేజ్కటేశః) (ஸ்ரீராமாநுஜவிபுதார்யசோதிதஸ்ஸந் ப்ராஹ்லாதோத்ஸ்ருஹந்ந்ருஹரிர்யதாஹிரண்யம்| வித்யாதக்ஷிதிபதிமாயுதேநகண்டே நித்ராணம்நிசிநிசிதேநவேங்கடேசஃ) என்றநுஸந்தித்து, முன்பேஸங்கல்பித்தருளின ஸங்கல்பத்தாலே ஹிரண்யன், பரதத்வமான தேவரீரை இல்லைசெய்தமாத்ரமன்றிக்கே, (సాధూనాంయస్పదాభవేత్) (ஸாதூநாம்யஸ்ஸதாபவேத்) என்று-ஸாதுக்களுக்கெல்லாம்த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு அபராதம்பண்ணினஹிரண்யனை நிரஸித்தாப்போலே, கூரத்தாழ்வானுக்குப் பொல்லாங்குபண்ணினவிவனையும் க்ரிமிகண்டனுக்கி நிரஸித்தருளிற்றே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,

——❧❧✻❧❧——

திருநாராயணபுரத்திலுள்ளார்க்கு, தமக்குப்ரதிநிதியாகஒரு உடையவர்விக்ரஹம் ஏறியருளப்பண்ணிக்கொடுத்து, திருநாராயணன் செல்வப்பிள்ளை இவர்களுடைய கைங்கர்யங்களை ஆராய்ந்துபோரும்படி கட்டளையிட்டருளியது.

பின்புதமக்கிருப்பிடமான, (திருவரங்கம்நம்மூர்)என்னும்படியான திருவரங்கப்பெருநகருக்கெழுந்தருளவேணுமென்று] திருவுள்ளமாய், திருவநந்தபுரதாஸரையும், ஸ்ரீமாலாகாரதாஸரையும், திருக்குறுங்குடி

* [-] இந்த அடையாளத்துக்குள்ளிருக்கிற க்ரந்தம் ஒருஸ்ரீகோசத்திலேதா னிருக்கிறது.

தாஸரையும், யதிராஜதாஸரையும்பார்த்து, "செல்வப்பிள்ளை இனத் தங்களைப்பிள்ளையாயிருக்கும், மங்களாசாஸநத்துடனே ஸதா தர்சநம் பண்ணிக்கொண்டுபோருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்தருள ; அவர்களும் திருவடிகளிலேஸேவித்து "தேவரீர்திருவடிகளைப்பிரிந்திருக்கப்போகாது" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய ; அப்போதுஉடையவரும் (மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்) என்னுமதுதோற்றத் திருத்தோளில்திருமகிழ்மாலையும், திருவாராதநத்துக்கர்ஹமாகத்திருக்கைகளிலேசாத்தின உபயபவித்ரமும், ஸர்வாத்மாக்களுக்குமாக நாராயணசரணஸரணவரணம்பண்ணி அஞ்ஜலிஹஸ்தத்தோடே பத்மாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற தம்முடையதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்குப்படிவிளக்கிருப்போலேயிருக்கிற அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை யேறியருளப்பண்ணித் தம்முடையதிவ்யசக்தியை அதிலேப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி, ஒருநிலைக்கண்ணாடியை அழைப்பித்து, தம்முடையவிக்ரஹத்தையும் அர்ச்சாவிக்ரஹத்தையும்பார்க்குமளவில் இரண்டுமேகாகாரமாகவிருக்கையாலே, "இதோ உங்களுக்காகநாம் இங்கேயிருக்கிறோம்" என்று அருளிச்செய்து அவர்களுக்கு அடைக்கலமாகக்காட்டியருள ; அவர்களும் மஹாநிதியாகக்கைக்கொண்டு உடையவர்திருவடிகளைத் தங்கள் சிரஸ்ஸிலும் உரஸ்ஸிலும் மநஸ்ஸிலும் தரித்துக்கொண்டிருக்க ; அவர்களைப்பார்த்து, (நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்றுநாமம்பலபரவிப் பல்வகையாலும் பவித்திரனேயுன்னைப்பல்லாண்டுகூறுதும்) என்றும், (நல்லாண்டென்றுநவின்றுரைப்பார் நமோநாராயணாயவென்று பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டே) என்று செல்வப்பிள்ளைவிஷயமாகவும் திருநாராயணன்விஷயமாகவும் மங்களாசாஸநம்பண்ணிக்கொண்டுபோருங்கோள்என்றருளிச்செய்து,

—※—

உடையவர், திருநாராயணன்நியமநம்பெற்றுக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளியது.

அநந்தரம், திருநாராயணப்பெருமாள்ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளி, (అజ్ఞానజన్మకర్మాత్మగుణైర్విముక్త మాజ్ఞాతిలఙ్ఘనపరాయదుశైలనాథ । మిథ్యాప్రపఞ్చమపి మామవలోకయ త్వం లక్ష్మీంచ మామపి గుణానవలోక్య పూర్వాన్)(அஜ்ஞாநஜந்மகர்ஹமாத்மகுணைர்விமுக்த மாஜ்ஞாதிலங்கநபரம்யதுசைலநாத ! மித்யாப்ரபஞ்சமபிமாமவலோகயத்வம் லக்ஷ்மீஞ்சமாமபிகுணாநவலோக்யபூர்வாந்) என்று அநுஸந்தித்து, தேவரீர், முன்புபிராட்டியைப்பிரித்தும், பெரியஉடையாரைமுடித்தும், ரிஷிகள்குடியிருப்பைக்குலைத்தும் போந்ததசக்கண்டனை நிரஸித்தருளிற்று ; இப்போது அடியேனுக்கு அத்யந்தாபிமதரான ஆழ்வானைப்பிரித்துக்கண்கலங்கும்படிபண்ணியும், அடியேனுக்குஉத்தேச்யரான பெரியநம்பியை தேசாந்தரத்திலே திருநாடு

சேரும்படிபண்ணியும், தேவரீருக்கிருப்பிடமானதிருவிருப்புகளைக் குலைத்தும், (నారాయణాత్పరం నాస్తి)(நாராயணாத்பரம்நாஸ்தி) என்றுபரதேவதைதேவரீராயிருக்கஅவதேவதையை ஆதரித்துக்கொண்டுபோந்த இவனையும்க்ர்மிகண்டனைநிரஸித்தருளிற்று ; ஆகையாலே அடியேன், * நலந்திகழ்நாரணனைக் கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேவரீரைத்திருவடித்தொழும்படி விடைகொள்ளுகிறேனென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க ; திருநாராயணரும் "அப்படியேசெய்யும்" என்று (சேலுகளும்திருவரங்கம்நம்மூர்) என்றும், (வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்) என்கிறபடியே நம்மைத் திருவடித்தொழும்படி பண்ணி விடைகொண்டுபோருமென்றுவிடைகொடுத்தருள ;

—※—

திருநாராயணன்விஷயமாக உடையவர்ஸமர்ப்பித்த * ஒருநாயகத்தையநுஸந்தித்துக்கொண்டு அங்குள்ளார் வாழ்ந்துபோந்தார்களென்பது.

இவரும், (ఉత్సన్నోయం)(உத்ஸந்நோயம்)என்கிறவாக்யம்நடந்துசெல்லுகிறநாளிலேபுறப்பட்டு, ஸஹ்யாதியில்நின்றும் திருக்காவேரி ஸ்ரீரங்காபிமுகமாக ப்ரவஹிக்குமாப்போலே யாதவாத்ரியில் நின்றும் சிஷ்யப்ரவாஹத்துடன் ஸ்ரீரங்காபிமுகராய், தம்மைவணங்காதவழியிலுண்டான அவைதிகமர்யாதாநிரதரையும்அழியாநின்றுகொண்டு, பரமவைதிகரானதம்மைவணங்கிவழிப்பட்டாரையும்வாழ்வித்துக்கொண்டுவழிப்பட்டுஎழுந்தருளாநிற்க, திருநாராயணபுரத்திலே*நாரணன்தமராகஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய் ராமாநுசமுடையாராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்மேல்நாட்டிலுண்டான, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும்எம்பெருமானாராகிற பெரியயேரியைப்பிரியாமல்நாலுமூன்றுபயணம்ஸேவித்துக்கொண்டுவர ; ராமாநுசனும் அவர்களைநிர்ப்பந்தித்துநிறுத்திப்பெருபுறக்கடலான திருநாராயணரை நித்யஜீவநமாகக்காட்டிவிட ; அவர்களும் வருத்தத்துடனே திருநாராயணபுரத்திலேவந்துபுகுந்து, விடாய்த்தவன் வெறுங்குளத்திலேவிழுந்தாப்போலே மிகவும்பரிதபித்துத் தங்களிலே தேறிக்கொண்டு, (అనన్తః ప్రథమం రూపం లక్ష్మణశ్చ తతః పరమ్। బలభద్రస్తృతీయస్తు కలౌ కశ్చిద్భవిష్యతి) (அநந்தப்ரதமம்ரூபம்லக்ஷ்மணஸ்சததபரம், பலபத்ரஸ்த்ருதீயஸ்துகலௌகஸ்சித்பவிஷ்யதி) என்றும், (கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்) என்கிறவிஷயத்தையும் இங்கேகாணப்பெற்றோமே, இவர்தாமே முன்பே க்ருதயுகத்திலே திருநாராயணனைஸ்வேநரூபேண திருவநந்தாழ்வானாய்த் திருவாராதநம்பண்ணியும், த்ரேதாயுகத்திலே பெருமாளும்பிராட்டியும், (నారాయణముపాగమత్)(நாராயணமுபாகமத்) என்று சென்று அடிமைசெய்யுமிடத்து இளையபெருமாளாய்த் தாமும்எடுத்துக்கைநீட்டி அடிமைசெய்தும், அன்றிக்கே, மாஹாத்மியோ

க்தப்ரகாரத்திலே ஸ்வயமேவ இங்கேயடிமைசெய்தும், த்வாபரயுகத்திலேதீர்த்தயாத்ரா வ்யாஜத்தாலே நம்பிமூத்தபிரானாய்வந்தாராதித்தும், கலியுகத்திலேராமாநுஜனாய்த்திருநாராயணனுக்கு அனைத்தழகுங்கண்டருளப்பண்ணி அடிமைசெய்துபோந்தார் என்றும், (కృతాదిషు ద్వాపరయుగే కలివాసినాం ప్రసాదశేషాన్త్యయుగే యదాత్మనా | సమర్చయత్స్వోక్తిహృష్టసమృద్ధ్యధస్సాకేతసాధర్మ్యమవాప్స్యతే మునిః) (க்ருதாதிஷு த்வாபரயுகே கலவாஸிநாம் ப்ரஸாதசேஷாந்த்யயுகே யதாத்மநா | ஸமர்ச்சயத்ஸ்வோக்திஹ்ருஷ்டஸம்ருத்த்யதஸ்ஸாகேதஸாதர்ம்யமவாப்ஸ்யதே முநி:) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டுடையவராலேதத்தமான * ஒருநாயகத்தையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அவர்நியமித்தருளின கைங்கர்யத்தையும்செய்துகொண்டு, (செம்பொற்றிருவமைந்தசெல்வப்பிள்ளையாமவனை | ஐம்பத்திருவர்தமடைக்கலமாவைத்தாரோ | திருவரங்கங்கோயில்தனைநோக்கிச்சிறப்புடனே | யதிகளுடனரியர்கள்சூழ்ந்திறைஞ்சும்வேதியனே) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

—⁂—

கோயிலிலுள்ளார், உடையவர் திருக்காவேரியிலேநீராடித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளியது.

இப்பால்உடையவரும், (இருளிரியச்சுடர்மணிகளிமைக்கும்நெற்றியினத்துத்தியணிபணமாயிரங்களார்ந்த | அரவரசப்பெருஞ்சோதியநந்தனென்னுமணிவிளங்குமுயர் வெள்ளையணையைமேவித் | திருவரங்கப்பெருநகருட்டெண்ணீர்ப்பொன்னித்திருக்கையாலடிவருடப்பள்ளிகொள்ளுங்கருமணியைக்கோமளத்தைக்கண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளென்றுகொலோகளிக்குநாளே) என்றுகொண்டுகோயிலையும் பெருமாளையுஞ்ஸேவிப்பதெப்போதோ என்றுவழிப்பட்டெழுந்தருளாநிற்க, * திருவரங்கப்பெருநகரிலுண்டானவர்களெல்லாருங்கடல்கலங்கினாப்போலேகலக்கி என்றுகொலோகண்குளிரக்காணுநாளே) என்கிறபடியேகாங்க்ஷித்துக்கொண்டுதடகடல்வழியேகுடக்கொங்குகளையும் அவ்விடத்திலுண்டான மலைகளையுமெல்லாம் கடுநடையாலேகடந்துபோந்து, அநந்தரம் சென்னிவளவன்திருநாட்டுவளப்பத்தை உன்பெருங்காதலோடே அநுபவியாநின்றுகொண்டு * விழாவருவீதி வளநாட்டுத்திருவரங்கன் திருப்பதியருகாய் காவேரீதீரமான திருமுடித்துறையிலே குறைவறவிட்டருளி விச்ரமித்து, (மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்துவந்துநுந்துசந்தனம் — அலைத்தொழுகுகாவிரி) என்றும், (எண்டிசைக்கணங்களுமிறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்) என்றுஞ்சொல்லப்படுகிற திருக்காவேரியிலே ஸகலஸந்தாபங்களுமாறும்படித் திருமண்காப்புச்சாத்தியருளி, மீண்டும், * அண்டர்கோனமருஞ்சோலையணிதிருவரங்கத்திலேப்ரவேசிக்கப்பெறுவதே! என்றுப்ரீதராயெழுந்தருளியிருக்க; அவ்வளவில் முதலிகளெல்லாரும், (சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டே) (அவரைத்தொழும்

புல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே) என்கிறபடியே அவர்களும் தம்மைமங்களாசாஸநம்பண்ணிக்கொண்டு ஸந்நிதியிலேஸேவித்துக்கொண்டிருக்க; அவ்வளவில் ராமாநுஜப்பெருவெள்ளத்தின் முற்கொழுந்துபோய்க்கோயிலிலேதாக்கி இவர்இங்கேயெழுந்தருளின படியை எங்கும்விளம்ப;

—⁂—

கோயிலார், உடையவர் மீண்டெழுந்தருளின செய்திகேட்டு ஆநந்தபரவசரானார்களென்பது.

அநந்தரம், * நல்லார்கள்வாழும் நளிரரங்கத்திலுண்டானவர்களெல்லாருங்கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கிக்களித்துக்களித்து அத்யந்தாபிவாத்தமானஹர்ஷத்தையுடையராய், (அரங்கன்மெய்யடியார்கள்தமீட்டம்) என்றும, (தூராதமநக்காதல்தொண்டர்தங்கள்குழாம்) என்றும், (அணியரங்கன்திருமுற்றத்தடியார்தங்களின்பமிகு பெருங்குழவு) என்றும்சொல்லப்படுகிற * தொண்டக்குழாத்திலுண்டானவர்களெல்லாருந்திரண்டு, இவர்மீண்டெழுந்தருளினசெய்திகேட்டு, (తతో హర్షసముత్థోసౌ నిస్వనో దివమస్పృశత్ | స్త్రీబాలవృద్ధానాం రామోయమితి కీర్త్యతే) (ததோஹர்ஷஸமுத்தோ நிஸ்வநோ திவமஸ்ப்ருஶத் | ஸ்த்ரீபால இவவ்ருத்தாநாம் ராமோயமிதி கீர்த்யதே) என்னும்படி அனைவரும் ஆர்த்துக்கொண்டு வாராநிற்கிறவிவரை, (பொலிகபொலிக) (ஊழிபெயர்த்திடுங்கொன்றே) என்றநுஸந்தித்துக்கொண்டு, (గాయన్తి కేచిత్ప్రణమన్తి కేచిన్నృత్యన్తి కేచిత్ప్రహసన్తి కేచిత్) (காயந்திகேசித்ப்ரணமந்திகேசித்ந்ருத்யந்திகேசித்ப்ரஹஸந்திகேசித்) இத்யாதிப்படியே ஸஸம்ப்ரமராய்ச்சென்றுகிட்டி ஸாஷ்டாங்கதீர்க்கப்ராணாமங்களை வளையவளையப்பண்ணி, (యావన్న చరణౌ భ్రాతుః పార్థివవ్యంజనాన్వితౌ | శిరసా ధారయిష్యామి న మే శాన్తిర్భవిష్యతి) (யாவந்நசரணௌப்ராதுஃ பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ | ஶிரஸாதாரயிஷ்யாமி நமேசாந்திர்ப்பவிஷ்யதி) என்று எதிராஜருடையசரணங்களை எல்லாருஞ்சிரஸாதரித்து ஸேவித்துசாந்தியையடைந்து, பின்பு, (పరస్పరనీచభావైః) (பரஸ்பரநீசபாவை:) என்கிறபடியே உடையவரையுடையரான உபயவர்க்கமும் அந்யோந்யம்வந்தநபரராய் அதஏவ ஆநந்தத்தையுடையராய், அநந்தரம் இங்குநின்றுஞ்சென்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானார்திருமுகமண்டலத்தைத் ஸேவியாநின்றுகொண்டு, (தர்க்கச்சமணரும்சாக்கியப்பேய்களும் தாழ்சடையோன் | சொற்கற்றசோம்பருஞ்சூனியவாதரும் நான்மறையும்நிற்கக்குறும்புசெய்நீசரும்மாண்டனர்நீணிலத்தே | பொற்கற்பகமெம்மிராமாநுசமுனிபோந்தபின்னே) என்கிறபடியே — இதரமதநிரஸநபூர்வகமாகத்தேவரீர் இங்கே விஜயத்தோடே யெழுந்தருளப்பெறுவதே! என்று, (வையங்குருடன்றேமாமறையும்பொய்யன்றோ | ஐயனுரைத்ததமிழாரறிவார் | வையத்துக் | கூன்றுகோலென்றை

யெதிராசராதரித்த। மூன்றுகோல்காண்பதற்குமுன்) என்று—தேவரீர் இங்கில்லாவிடில் இவ்விடம்என்னமாய்ப் போகக்கடவதோ!என்று ஈடுபாடு தோற்ற விண்ணப்பஞ்செய்ய ;

—⁂—

கோயிலிலுள்ளார் அரங்கன்திருச்செல்வம் குறைவறநடந்துவருகிற தென்று உடையவரிடத்தில்விண்ணப்பம்செய்தது:

உடையவரும், * " ஆற்றங்கரைக்கிடக்கிற * கோயில்பிள்ளையைப் போற்றிக்கொண்டுபோந்திகோளோ,மாற்றலர்மடியப்பெற்றதோ என்று வினவியருள ; அவர்களும் (எல்லாஉயிர்கட்கும்நாதன் அரங்கனென்னும்பொருள்சுரந்தான்) என்றும்,(அரங்கன்செய்யதாளிணையோடார்த்தான்) என்றும்,(சிந்தையினோடுகரணங்கள்)என்றுதொடங்கி,தந்தவரங்கனும்தன்சரண்தந்திலன் தானதுதந்து) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தேவரீர்பண்ணியருளினகர்ஷி ஸபலமாம்படி அத்தலைக்குஅடிமைசெய்துகொண்டுபோராநின்றோம், இப்போது; (கையில்கனியன்னகண்ணனைக்காட்டித்தரிலும் உன்றன்மெய்யில்பிறங்கிய சீரன்றிவேண்டிலன்யான்) என்னும்படியான தேவரீர் செய்யவடிவைஸேவிக்கப்பெற்றோமே என்ன ; அவர்களையும் விசேஷகடாக்ஷம்செய்தருளி, அநந்தரம், ஸ்தாநஸமயத்திலுண்டானஸர்வரும் ஸம்ப்ரமத்துடன் ஸங்கமாக ஸேவித்துக்கொண்டுவர ;

—⁂—

உடையவர் சோலைவளப்பங்களை யநுபவித்தருளியது.

அவர்கள்நடுவேஸிம்ஹமானது நடந்துசெல்லுமாப்போலே ஸ்ரீரங்காபிமுகராய்ப்ரதக்ஷிணமாகவெழுந்தருளுகிறவர், * பொன்னுமாமணியும்முத்தமுஞ்சுமந்துபொருதிரைமாநதிபுடைசூழ்ந்து அன்னமாடலவுமலைபுனல்சூழ்ந்தபடியையும், * (சந்தினோடுமணியுங்கொழிக்கும் புனல்காவிரி) என்றும்,(வண்டுபாடும்மதுவார்புனல்வந்திழிகாவிரி)என்றும், (துளைக்கையானைமருப்பும் அகிலுங்கொணர்ந்துந்தி, முன்றிளைக்கும் செல்வப்புனல்காவிரி) என்றும், (பரந்தபொன்னிரந்து நுந்திவந்தலைக்கும்வார்புனல்)என்றும்(புண்ணந்துழாமேபொருநீர்)என்றும்இப்படிப்ரவஹிக்கிறதிருக்காவேரியின்ஜலஸம்ருத்தியையும்,அதில்,*நண்டையுண்டுநாரைபேரவாளைபாயநீலமே அண்டைகொண்டுகெண்டைமேயும்படியையும், அதினருகில் * அண்டநாறும்பொழில்களையும், *அணிபொழில்களையும், *பொங்குநீர்பரந்துபாயும்பூம்பொழில்களையும்,அதில் *போதில்வைத்ததேன் சொரியும்படியையும், அதினருகில்*அங்கயல்பாய்வயலையும், அதில் * சேவலொடுபெடையன்னம் செங்கமலமலரேறி ஊசலாடும்படியையும்,*திருமுகமாய்ச் செங்கமலம்திருநிறமாய்க் கருங்குவளை பொருமுகமாய்நின்றலரும்படியையும், * திருவடிதன்

19-10-86.

223

திருவுருவும் திருமங்கைமலர்க்கண்ணுங்காட்டிநின்று உருவுடையமலர் நீலம்காற்றாட்டவோசலிக்கும்படியையும்,*உரம்பெற்றமலர்க்கமலமுலகளந்தசேவடிபோலுயர்ந்து காட்டவரம்புற்றகதிர்ச்செந்நெல்தாள்சாய்த்துத்தலைவணங்கும்படியையும்,*புதுநாண்மலர்க்கமலம்எம்பெருமான் பொன்வயிற்றில்பூவேபோல்வான் * பொதுநாயகம் பாவித்திறுமாந்து பொற்சாய்க்கும்படியையும், அதில் * பூமருவுபுள்ளினங்கள் புள்ளரையன்புகழ்குழறும்படியையும், * யாழினிசைவண்டினங்கள் ஆளம்வைக்கும்படியையும், *எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண்டெம்பெருமான்குணம்பாடும்படியையும், மற்றும் (வண்டினமுரலுஞ்சோலை) இத்யாதியான ஆராமங்களையும் கரைவழியேகண்டுகேட்டு ஹ்ருஷ்டராய் அநுபவியாநின்றுகொண்டு * திட்கொடிமதிளைவந்துகிட்டி வடக்குத்திருவாசலாலேஉள்ளேபுக்கு,*கொடிமதிள்கள் மாளிகைகோபுரங்கள் துன்னுமணிமண்டபங்கள் சாலைகள்தொடக்கமானவற்றையும் கண்டுதண்டனிட்டு

உடையவர் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரைமங்களாசாஸநம்செய்தருளியது.

ப்ரதமம்*ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷியான ஸ்ரீரங்கநாயகியார்ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து, ([illegible]) (பகவந்நாராயணாபிமதாநுரூப - ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு திருவடிகளினருகேநிற்க;*அகிலஜகந்மாதாவான ஆகாரந்தோன்ற ஸகலதுக்கசமநபூர்வகமாக ஸகலஸத்காரங்களையுஞ்செய்தருளி நிகிலகைங்கர்யங்களையும்நியமித்தருளிப்போரவிட ; இவரும்பெரியபிராட்டியாராலேபெருக்கஸத்கரிக்கப்படாநின்றுகொண்டு அத்தாலே கைங்கர்ய ஸ்ரீயையுடையராய் அங்குநின்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் புறப்பட்டருளுவதாகவொருப்பட்டருள;

—⁂—

உடையவர் அழகியமணவாளனை மங்களாசாஸநம்செய்தருள, அவர்தீர்த்தம் திருமாலைமுதலானவரிசைகள் ப்ரஸாதித்தருளி தம்மருகேவர்த்திக்கும்படி நியமித்தருளியது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், (அங்கயல்பாய்வயல் - இராமாநுசனடிப்பூமன்னவே) என்று தங்கள்ப்ராப்யத்தையும், ப்ராப்யவர்த்தகையான அவள்ஸந்நிதியிலே ப்ரார்த்தியாநிற்க ; பின்பு * பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு அங்குநின்றும்புறப்பட்டு, எங்கும் அவள்புருஷகாரமாக ஸேவித்து பின்பு ஸ்ரீபலிபீடத்தருகேசென்று ஸேவித்து, அங்குண்டான, (செம்பொனாரும்மதிள்) (ஆயபொன்மாமதிள்) என்கிறதிருமதிளையும்ஸேவித்து உள்ளேப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, * செம்பொனையவருவரையனையகோயிலாய்ப்ரணவாகாரமானதிவ்யவிமாநத்தையும் ஸேவித்துசேஷாசநாதிகளையும்ஸேவித்துபாதச்சாயையிலே,([illegible]

ஸுஶுடு), பாதுகே ஹேமபூஷிதே) என்னும்படியான பொன்னின் திருவடி நிலைகளையும் ஸேவித்து அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலே யெழுந்தருளி அழகியமணவாளப்பெருமாளான பெருமாளைப் பெரியப்ரீதியுடனே எதிரேஸேவித்து பின்பு, பெரியதிருவடி திருவாசல்காக்கும்முதலிகளநுமதியுடனே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே, (அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே) என்னும்படி கிட்டிநின்று பிரிந்தக்லேசமெல்லாமாறும்படி நெடும்போது ஸேவித்து, அநந்தரம் * அமலனாதிப்பிரானில்படியே அடியேபிடித்து முடியளவாகவநுபவித்து, (கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே) என்று அஸ்தமிதாந்யபாவராய், பின்பு திருப்பல்லாண்டுதொடங்கி யநுஸந்தித்து மங்களாசாஸநம்பண்ணி ஸ்தோத்ரகத்யங்களையுமநுஸந்தித்து அதினர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே ப்ரேமபரவசராயிராநிற்க ;

பெருமாளும் இவரைப்பார்த்து, "பெருக்கவருத்தப்பட்டுக்லேசித்தீர்" என்று, (వచసా సాన్త్వయిత్వైనం లోచనాభ్యాం పిబన్నివ) வசஸாஸாந்த்வயித்வைநம் லோசநாப்யாம் பிபந்நிவ) என்னும்படி * சிரஸ்யாக்ஷிபதங்கதரானவிவரைக் கண்டுகொண்டிருந்து ஸவிநயராய் வினவியருள ; இவரும், "தேவரீர் ஸ்ரீரங்காதிஸ்த்தலங்களிலும் நமக்கு அத்யந்தாபிமதமாயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்த நாராயணகிரியிலே ஸ்ரீரங்கநாராயணரான தேவரீர் ஸேவையை அந்தத்திருநாராயணனைக்கொண்டு தேவரீர் கிற்கிற நிலையிலே நித்யஸேவைபண்ணிக்கொண்டு * வருத்தமுந்தீர்ந்து மகிழ்ந்து *(செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு) என்று திருவடிகளில் திருக்காப்பில் விருப்பத்துடனே விடைகொண்டிருந்தேன், திருவடிகளுக்கு ஒருதீங்கின்றிக்கேயிருக்கப்பெற்றதே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, (என்றுமென்பிள்ளைக்குத்தீமைகள் செய்வார்கள் அங்ஙனமாவர்களே) என்றும், (పునర్జాతం తదా మేనే సుతానాత్మానమేవ చ) (புநர்ஜாதம்ததாமேநே ஸுதாநாத்மாநமேசவ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே சத்ருக்கள் சாபத்தாலே சமித்தவநந்தரம் பெரியபெருமாள் பெருமாளுள்ளிட்டாரையும், தம்மையும் மறுபிறவியாகவுமெண்ணி, (அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு) என்று ஆசாஸித்து அத்யந்தம்ஹர்ஷ்டராயிருக்க ;

அநந்தரம் தீர்த்தம், திருமாலை, சடகோபன், பரியட்டம் முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்தருளி, "நம்முடைய செங்கோலை உம்முடைய கையில் முக்கோலாலே நடத்திக்கொண்டு நம்முடைய ஸ்ரீகார்யத்தையும் அநிவார்யமாக அதிசயத்துடன் நடத்திக்கொண்டு யாவச்சரீரபாதம் நம்முடைய * ஸ்ரீமத்ரங்கத்திலே உத்துங்காய்வர்த்தியும்," என்று விடைகொடுத்தருள ; புறப்பட்டருளினவநந்தரம், (శ్రీరఙ్గరాజచరణామ్బుజరాజహంసః శ్రీమత్పరాఙ్కుశపదామ్బుజభృఙ్గరాజః । శ్రీభట్టనాథపరకాలముఖాబ్జమిత్రః శ్రీవత్సచిహ్నశరణం యతిరాజ ఏషః ॥ చణ్డాదిహేతిమదఖణ్డనదక్షదేశికేన్ద్రైః శ్రీ[illegible]

[illegible]మతకుఞ్జరకేసరీన్ద్రైః । శ్రీమన్యతీన్ద్ర జయలక్ష్మణదేశికార్య రామానుజాచ్యుతపదార్చనభూతనిత్యమ్ ॥ పాషణ్డషణ్డమతఖణ్డనచణ్డవాయం వేదాన్తలబ్ధపదపాదసరోజభృఙ్గమ్ । [illegible]రంకరపరిస్ఫురితత్రిదణ్డం రామానుజం భజమనస్సతతం మునీన్ద్రమ్) என்று இப்படிகளிலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு அனைத்துக்கொத்திலுள்ளவர்களும் ஸேவித்துக்கொண்டுபோய் மங்களமஹோத்ஸவமாகமடத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து, (అనిశం భజతామనన్యభాజం చరణామ్బురుహం మదరేణ పుంసామ్ । వితరన్నివిధాం విభూతిమిష్టాం జయ రామానుజరఙ్గధామ్ని నిత్యమ్ ॥ జయ నోవిషయా[illegible]దియక్తి[illegible]కులిశభూతమదృష్టిభిస్సమేతా । శకలీకురుతే[illegible] జయ రామానుజరఙ్గధామ్ని నిత్యమ్ ॥ శ్రుతిషు స్మృతిషు ప్రమాణతత్త్వం కృపయాలోచ్య విశుద్ధయా హి బుద్ధ్యా । అకృథాస్తది హైవ భాష్యరత్నం జయ రామానుజరఙ్గధామ్ని నిత్యమ్) என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி ஸேவித்து அவரநுமதியுடனே அங்கு நின்றும் போந்து தந்தாம் திருமாளிகைகளிலே ஸுஸ்த்திராராயிருந்தார்கள்.

உடையவர், திருவடிகளில் ஸேவித்துநிற்கிற சோழநாடு முதலியவற்றிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை குசலப்ரச்நம்செய்தருளியது.

ஆநந்தரம் எம்பெருமானாரும் பெரியநம்பி திருமாளிகையேறவெழுந்தருளி ஸேவிக்க ; அத்தசையில் ஸ்ரீபுண்டரீகர், அத்துழாய் முதலானவர்கள் திருவடிகளிலே விழுந்துபடிந்து தண்டனிட்டுக்கொண்டுகிடக்க; அவர்களையும் எடுத்துத்தேற்றிஸத்கரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, பின்பு தாமும், * ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்புஜராஜஹம்ஸராய் ஸேவித்துக்கொண்டு, (ஸம்ஸேவித) இத்யாதிப்படியே ஸகலரும் தம்மை பரிவர்தராய் ஸேவிக்க, ரங்கம் மங்களஸம்பத்தாய்க்கொண்டு வாழ்ந்தருளுகிற செய்தியை சோழமண்டலத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பாண்டியமண்டலத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், மலைமண்டலத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், தொண்டைமண்டலத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், மற்றும் நாநாமண்டலத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும், (బహూని నామ వర్షాణి గతస్య సుమహద్వనమ్ । శృణోమ్యహం ప్రీతికరం మమ నాథస్య కీర్తనమ్) (பஹூநிநாமவர்ஷாணிகதஸ்யஸுமஹத்வநம்) என்னும்படி கேட்டு ச்ருணோம்யஹம் ப்ரீதிகரம்மமநாதஸ்யகீர்த்தநம்) கல்யாணமாசத்திரண்டுவந்து திருவடிகளிலே ஸேவித்து [illegible]கமெல்லாமாறி, * உலகங்கட்கெல்லாமுயிரான தேவரீரை ஸேவிக்கப்பெற்றோமே, ஸநாதரானோமே என்று ஸந்துஷ்டராயிருக்க ; உடையவரும் அவர்களை கடாக்ஷித்தருளி, "ஸுகமேயிருந்தீர்களோ," என்று குசலப்ரச்நம்பண்ணியருளி நம்மிடத்தில் பேசுருந்தபடி கண்டோமேயென்று ஸம்மாநித்தருள ஸத்க்ருதராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (ஆய்ந்த சகாப்தமாயிரத்தைம்பத்தொன்பதினீங்கினின்றும் போந்துபதினோராண்டிங்ஙன் புகழ்தான் வளர்ந்த பெரும்பூதூர் வேந்தனெண்ணிலவன்புருடனுமாங்கநகரெய்திப் பாந்தளணைத்துயில் பரமன் பாதம்பணிந்திங்குறைந்திடுநாள்) என்கிறபடியே எழுந்தருளியிருக்க ;

இதுக்குமேலாகக் கூரத்தாழ்வான்வ்ர்த்தாந்தஞ்சொல்லுகிறது;— (அன்றங்கிருந்தவருள் கூரத்தாழ்வானரங்கநகருடைய | அன்றெதிராசனடியார்தம்மைவாசல் விடாதிருப்பச் | சென்றுதிருமாலிருஞ்சோலைச்செல்வர்தம்மைத் தோத்திரஞ்செய்து|ஒன்றியழகர்தம்பதியில்பதிரோண்டுறைந்ததற்பின்) என்றும், *(ఏకాదశసమాస్తత్ర కూరార్యస్సజలోవసత్) (ஏகாதஶஸமாஸ்தத்ரகூத்தார்ச்சஸ்ஸபலோவஸத்)என்று, (శరత్ప్రకర్ష శ్రుత్వాస్యుస్వపలా ఛాదనః) (ஶரதல்பகதோபீஷ்மஶ்ஶரம்யங்கிவஹ்நதாஶநஃ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அழகர்கோயிலிலே ஆழ்வானெழுந்தருளியிருக்க; இப்படிஅத்யந்ததசாபந்நரான ஆழ்வானளவிலேதத்விச்லேஷாஸஹரான உடையவர்திருவுள்ளஞ்சென்று அவர்இங்கேயெழுந்தருளும்படிக்கு அழகர்திருமலைக்குத் திருமுகம்போகவிட்டருளி, ததாகமநகாங்க்ஷியாயெழுந்தருளியிருந்தார்.

ஆழ்வான்திருநயநங்களுக்குஉபத்ரவம்ஒருஸம்வத்ஸரம்ஸ்ரீபராந்தகனிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலேபரிஹ்ருதமாய்அவர்கள்எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து கோயிலிலேவிட்டவநந்தரம்பெரியஸ்ரீபலிபீடத்தருகேசென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (உன்திருவருளாலன்றிக்காப்பரிதால்முறையோவரவணைமேல்பள்ளிகொண்டமுகில்வண்ணனே என்றும், (புண்ணந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்) என்றும், ✻ புண்ணராக்கையுடன்பொருந்தாதவாகாரத்தோடேதம்முடையஆர்த்தியை ஆவிஷ்கரித்து, "பெரியநம்பியையங்கீகரித்தாப்போலே அடியேனையும்அங்கீகரித்தருளிற்றில்லையே"என்றுவெறுத்துவிண்ணப்பஞ்செய்து பின்புஉள்ளேபுகுந்து ஸேவிப்பதாகவெழுந்தருள்; திருவாசல்காக்கும்முதலிகளிலேசிலர், "எம்பெருமானாராலேயன்றோ இத்தேசத்துக்குக கலஹம்விளைகிறது" என்று அவர்ஸம்பந்தமுடையாரொருவரும் உள்ளேபுகுந்துஸேவிக்கவொண்ணாது" என்று தகைய; சிலர், "அவரெல்லாரும்போலல்ல இவர், ஆத்மகுணமுடையவிவரைப்புகுரவிடுங்கோள்" என்ன; "இதென்" என்று அங்குப்பிறந்தவ்ர்த்தாந்தங்களைக் கேட்டருள; அங்குப்பிறந்தபடியை அங்கிலுள்ளார்விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு ஜலசந்த்ரனைப்போலே நடுங்கி நாலடிபின்வாங்கி, "ஐயோ! எல்லார்க்குமுண்டானஆத்மகுணம் ஆசார்யஸம்பந்தத்துக்கு ஹேதுவாயிருந்தது, அடியேனுக்குண்டானஆத்மகுணம்ஆசார்யஸம்பந்தத்தை அறுத்துக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதோ" என்று வெறுத்துக்கொண்டுபுறப்பட்டு, "என்பேற்றுக்குஎம்பெருமானார்திருவடிகள்ஸம்பந்தமேயமையும், தத்ஸம்பந்தத்தை யொழியப்பெருமாளைத்திருவடித்தொழவேண்டுவதில்லை" என்று,

—✻—

திருமாலிருஞ்சோலையின்வளப்பம்.

(புனைவளர் — கயல்கண்ணியென்காரிகையே) என்கிறபடியே ✻என்னரங்கத்தின்னமுதருடைய, (குழலழகர்வாயழகர்கண்ணழகர்கொப்பூழிலெழுகமலப்பூவழகர்) என்கிறபடியே அழகியமணவாளப்பெருமாள்ஸேவையெல்லாம், (సంజ్ఞాసుందరమఙ్ఘ్రిసుందరమహో బాహాద్వయీసుందరం భూషాసుందరమింద్రియాలయలసద్వక్షస్స్థలీసుందరం। కాంతాస్రక్భుజసుందరం స్మితముఖం శ్రీశార్ఙ్గదృక్సుందరం కిం ప్రత్యంగమిహాస్యహేవనగిరౌ సర్వాత్మనా సుందరమ్) (ஸஂஜ்ஞாஸுந்தரமங்க்ரிஸுந்தரமஹோபாஸ்வத்கடீஸுந்தரஂபூஷாஸுந்தரமிந்திராலயலஸத்வக்ஷஸ்த்தலீஸுந்தரம் | காந்தாஸ்ரக்புஜஸுந்தரஂ ஸ்மிதமுகஂ ஸ்ரீசாவித்ர்க்ஸுந்தரஂகிஂப்ரத்யங்கமுபாஸ்மஹேவநகிரௌஸர்வாத்மநாஸுந்தரம்) என்று அழகனலங்காரனை அழகரிடத்திலே அநுபவிக்கும்படி திருமலையேறவெழுந்தருளி ✻ அருளுடையவன்றாளையடைந்து, ✻ முடிச்சோதியில்படியே முடியேதொடங்கியநுபவித்து, ✻மூந்நீர்ஞாலத்தில்படியே ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ர்த்தியையுமபேக்ஷியாநின்றுகொண்டு, (திருவேங்கடமாமலையொன்றுமேதொழநம்வினையோயுமே) (சமன்கொள்வீடுதரும்தடங்குன்றமே) என்கிறபடியே அந்தஅநிஷ்டநிவ்ர்த்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் திருமலையாழ்வாரேசெய்தருளுவர், ✻ அந்தண்திருமாலிருஞ்சோலையாகையாலே திருமலையிலேதிருவுள்ளஞ்சென்று, திருமலையில் சிலம்பாறுபாயும்படியையும், சிலம்பாற்றுக்கு உத்பத்திஸ்த்தாநமான சிலம்பாயிருக்கிற ✻ மதிதவழ்குடுமியையும் அதினருகில் ✻ மயல்மிகுபொழிலிருக்கிறபடியையும், அப்படியேமயக்கப்பண்ணுகிற ✻ அதிர்குரல்சங்கத்தழகரிருக்கிறபடியையும் ஸேவித்து, திருமலையின் ஊர்த்த்வசிகரத்திலே ✻ ஊர்ந்தியங்குகிறவெண்மதி ✻ மலமறுமதியாய், அந்தநைர்மல்யத்தாலே ஊர்த்த்வலோகத்தில் தைவமகளிர் ✻தங்கள்திங்கள்முகத்துக்கு ஊர்த்த்வபுண்ட்ரதாரணம் பண்ணுகைக்கு களங்கமற்றகண்ணாடிப்புறம்போலேயிருக்கப் பாராநிற்கும்படியையும், அதின்சிகரத்திலசந்த்ரகலையைக்கண்ட சாகாம்ர்கமானது, (சிலையினிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்) என்றும், (தேவர்கள் நாயகனை) என்றும்தேறி, ✻ எழில்தோளெம்மிராமன் மலையிலுள்ளதாகையாலே பிறைதங்குசடையானைசந்த்ரசேகரஸம்பந்தத்தாலே அத்தை நிந்தித்து ஸ்பர்சியாதிருக்கும்படியையும், (கருவாரணந்தன்பிடிதுறந்தோடக்கடல்வண்ணன்திருவாணைகூறத்திரியும்) என்று - திர்யக்குக்களும்பகவதாஜ்ஞைக்குப்பயப்பட்டுநடக்கும்படியையும், திருமலையாழ்வார்✻ஆயிரம்பைந்தலைய அநந்தசயநனாகையாலே ✻ படங்கள்பலவுமுடைப்பாம்பரையனுடையகோத்ரவைபவத்தாலே அந்தகோத்ரத்திலுண்டான குண்டலிகளை அங்குண்டான ✻ மாதுறுமயில்களான சிகண்டிகள் அண்டிதண்டியாதபடியையும், அங்குண்டானபறைவைகள் ✻ ஆடற்பறவையனாயாஜ்ஞையநடத்தும்படியையும், அதில் ✻ ஊரும்வரி

யரவமாணபாம்புகள் * பாம்பரையனுஜ்ஞையைநடத்தும்படியையும், அங்குண்டான ஹரிகுலமானது *அரியரையனை அநுமன்புகழ்பாடி அந்தத்திருவடியான திருவடிகளின் ஆஜ்ஞையைநடத்தும்படியையும், அதில் * கானவெண்கானவை "சாம்பவன்வாழ்க" என்று அவனுஜ்ஞையைநடத்தும்படியையும், கழுகுஎன்னும்படியானவதில்க்ர்த்ரமும் க்ர்த்ரராஜனுடைய ஆஜ்ஞையைநடத்தும்படியையும், அதில் * மழைக்களிறும் * பட்டிப்பிடிகளும் * பிடிசேர்களிறுய்கஜராஜனன் கஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆஜ்ஞையைநடத்தும்படியையும், அதில் * சந்தநப்பொழிலினதாழ்சிலைமிழல்தாழ்வரைமகளிர்கள் நாளும் * வகுளதரஸரஸ்வதியாய்*பண்ணார்பாடலான திருவாய்மொழியை, அவனோபாதி, (தென்னாதென) என்றுபண்ணாலே ஆளத்திவைக்கும்படியையும், அதில் * அறுகால்வரிவண்டுகள் ஆயிரநாமஞ்சொல்லிச்சிறுகாலைப்பாடும்படியையும், அதில் * வாணகச்சோலை மரதகச்சாயல் மாமணிக்கல்லதிர்ந்நிறைந்துமன்னிநுகரும்படியையும், இப்படிதிருமலையிலுண்டான திர்யக்குக்களும் தங்கள்குலகுருக்களான ததீயவைபவாபிஜ்ஞர்களாய்ப்ரதிபத்திபண்ணும்படியையும் அநுபவியாநின்றுகொண்டு

—⁂—

உடையவர் ஸுந்தரராஜன்வடிழகிலே யீடுபட்டது.

அதில் ஏகதேசஸ்த்தனாய், *மேலிருங்கற்பகமாய்நிற்கிற அழகருடைய அவயவசோபை, சமுதாயசோபை, ஆபரணசோபை, ஆயுதசோபை, விக்ரஹகதங்களானகுணங்கள், ஸ்வரூபகதங்களானகுணங்கள், இவற்றுக்கெல்லாம்ஆச்ரயமானஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம், இவற்றினுடையஸத்பாவத்தைஸாதிக்கிற வேதாந்தவேத்யத்வத்தை,(வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்தவிளக்கு) என்றும், * (மெய்ஞ்ஞானிவேதியனை*சிலம்பியலாறுடையமாலிருஞ்சோலை நின்ற*நலந்திகழ்நாரணனைஎன்று நாராயணநுவாகஸித்தனென்னும்படியையும், அவன்றான் *ஏறுதிருவுடையனாயிருக்கையாலேஸ்ரீய꞉பதியாயிருக்கும்படியையும், அந்தப்பெரியபிராட்டியாரைப்பெறுகைக்கு*மந்தரம்நாட்டியன்றுமதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளுடையனாய், அதஏவ * திருவினையாடுதிண்டோளனாயிருக்கிறபடியையும் அதின்அட்டத்திலே விட்டத்திலிருப்பாரைப்போலே அவற்றையாச்ரயித்துப்போருகிற ஸ்ரீபூமிநீளைகளும் அச்சேர்த்தியையநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யநிரதராயிருக்கிற * அமரர்கோன் தொடக்கமான * அயர்வறும்மர்களையும், அவர்களடிமைக்குறுப்பான திருவெண்கொற்றக்குடை, திருவெண்சாமரந்தொடக்கமான * கைங்கர்யோபகரணங்களையும், இவர்களுடன் இருவருக்கும் க்ரீடாஸ்த்தாநமான * ஆயிரமாறுகளும் சுனைகள் பலவாயிரமும் ஆயிரம்பூம்பொழில்களையுமுடைத்தாயிருக்கும்படியையும் அருளிச்செய்த ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளை அடியொத்தியருளிச்

செய்தும், அதுக்குமேலே, (மூவரில்முதல்வன்) என்றும், (தேவர்கள் நாயகன்) என்றும், (பங்கயமாமலர்க்கண்பரனையெம்பரஞ்சுடரை) என்றும், (பரஞ்சோதிநீபரமாய்) இத்யாதியாலும், (முழங்கார்கடலுட்கிடந்து) என்றும், (அண்டரும்பரவவரவணைத்துயின்றசுடர்முடிக்கடவுள்) என்றும்,(எழில்தோளெம்மிராமன்) என்றும்,(உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன்) என்றும், (கோவலர்கோவிந்தன்) என்றும், (என்னெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து) என்றும், (தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்)என்றும்,(திருமாலிருஞ்சோலைமலையை-ஒருமாநொடியும்பிரியான்) என்றும், (திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனே) என்றும், (தேசமெல்லாம்வணங்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற) என்றும் – பரத்வாதிபஞ்சகப்ரகாரத்தையும், விசேஷித்து, (మధ్యే) (மத்யே) என்றுதொடங்கி,(శేషశయనే శేషే సదా సున్దరే)(சேஷசயநேசேஷேஸதாஸுந்தரே),என்கிறபடியே, (வள்ளல்மாலிருஞ்சோலை மணாளனார்பள்ளிகொள்ளுமிடம்) என்றும்,(త్వంహి సున్దర) (த்வம்ஹிஸுந்தர) என்றுதொடங்கி, ((ఇహైవ సదా) (இஹதிஷ்டஸேஸதா)என்கிறபடியே (வெற்பென்றிருஞ்சோலைவேங்கடமென்றிவ்விரண்டும்நிற்பு) என்றும், (హస్తిశైలనిలయోపవఙ్గవాన్) (ஹஸ்திசைலநிலயோபவங்பவாந்)என்றுதொடங்கி,(విశ్వమేవ తత హి సున్దర) (விச்வமேவததஸேஹிஸுந்தர) என்கிறபடியே (ஒருவாரணம்பணிகொண்டவன்) என்றும், (அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான்) என்றும், (హరితవారణపార్శ్వమ్) (ஹரிதவாரணப்ர்த்யம்) என்றுதொடங்கி, (దృఢమలంభయ ఏవ హి సున్దర) (த்ர்டமலம்பயஏவஹிஸுந்தர) என்றும் இத்யாதியாலும் இப்படி ஆழ்வார்களை அடியொத்தி புஷ்பத்யாகபோகமண்டபங்களென்று ப்ரஸித்தமாகச்சொல்லப்படுகிற திருப்பதிகளிருப்புமுதலானவற்றையும் அநுபவித்து.

அநந்தரம் அவ்விடத்துக்கு அடிமைசெய்துபோந்த மலயத்வஜசக்ரவர்த்திகளுக்குத்திருவடிகளைப்ரஸாதித்தாப்போலே தமக்கும்ப்ரஸாதிக்கவேணுமென்றும், (కర్కేప విష్యఙ్కలికల్కదూషితాన్దుష్టాన శేషాన్భగవన్హనిష్యసి । స్వశక్తస్యావసరస్య సున్దరః ప్రసాధి లక్ష్మీశ సమక్షమేవనః) (கார்கேயவிஷ்யங்கலிகல்கதூஷிதாந்துஷ்டாநசோஷாந்பகவந்ஹநிஷ்யஸி; ஸ்வஶக்தஸ்யாவஸரஸ்யஸந்தர: ப்ரஸாதிலக்ஷ்மீஶஸமக்ஷமேவந:) என்று சத்ருநிரஸநத்தையும், இதெல்லாத்திலும் சேகரித்தவர்த்தமாக (విజ్ఞాపనాం వనగిరీశ్వర సత్యరూపామఙ్గీకురుష్వ కరుణార్ణవ మామకీనామ్ । శ్రీరఙ్గధామని యథాపురమేషసోఽహం రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ) (விஜ்ஞாபநாம்வநகிரீஶ்வரஸத்யரூபாமங்கீகுருஷ்வகருணார்ணவமாமகீநாம்। ஸ்ரீரங்கதாமநியதாபுரமேஷஸோஹம் ராமாநுஜார்யவஶக꞉பரிவர்த்திஷீய) என்றும் (శ్రీరఙ్గశ్రియమన్వహం ప్రగుణయం స్వద్భక్తభోగ్యాం కురు)(ஸ்ரீரங்கச்ரியமங்வஹம்ப்ரகுணயம்ஸ்வத்பக்தபோக்யாம்குரு) என்று-ஸுந்தரராஜஸ்தவமுகேந * மாலிருஞ்சோலைநின்ற

சுந்தரனைவந்தித்து நித்யமாகப்ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிராநிற்கிற வளவிலே, (ఏతత్త్రయ్యన్తసిద్ధాన్తపరిబన్ధివిదారణమ్। యాదవాద్రినివాసస్య యతిరాజస్య శాసనమ్। శాసనం యతిరాజస్య సతాం మూర్ధ్నికృతాసనమ్। త్రాసనం దుష్టసిద్ధాన్తవాసనాదూషితాత్మనామ్) (ஏதத்த்ரய்யந்தஸித்தாந்தபரிபந்திவிதாரணம்|யாதவாத்ரிநிவாஸஸ்ய யதிராஜஸ்யசாஸநம்||சாஸநம்யதிராஜஸ்ய ஸதாம்மூர்த்நிக்ருதாஸநம் | த்ராஸநம்துஷ்டஸித்தாந்த வாஸநாதூஷிதாத்மநாம்) என்கிற வைபவத்தையுடைத்தான யதிராஜசாஸநம் சென்றவளவிலே ஆழ்வான்முதலானவனைவரும் எதிர்கொண்டு தெண்டனிட்டு நடைபாவாடைபடுத்து அடியொன்றவைத்து அத்தைசிரோபூஷணமாகதரித்துத்திருமுகப்பாசுரத்தையுடன்பட்டுஉளமகிழ்ந்து உடனேபுறப்பட்டுஅழகர்திருமுன்பேசென்று,

—❦❦※❦❦—

பெரியபெருமாள்ஆழ்வான்கேட்டபடி நாலூரானுக்கும், உடையவர் ஸம்பந்திஸம்பந்திகளுக்கும் பெருவீடுதந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

(ఆమ్నాయకల్పతరుశోభితపుష్పయోగీన్ద్రహర్షసరసీరుహరాజహంసమ్। ఉత్పక్వధర్మసహకారఫలప్రకాణ్డం వన్దే తసున్దరభుజస్య పదారవిన్దమ్) (ஆம்நாயகல்பதருசோபிதபுஷ்பம்யோகீந்த்ரஹார்தஸரஸீருஹராஜஹம்ஸம் | உத்பக்வதர்மஸஹகாரபலப்ரகாண்டம்வந்தேதஸுந்தரபுஜஸ்ய பதாரவிந்தம்) என்று அழகரையும் பரமஸ்வாமிகளையும்ஸேவித்து, (தெள்ளியார்பலர் கைதொழும்தேவனார் வள்ளல்மாலிருஞ்சோலைமணாளனார் பள்ளிகொள்ளுமிடம்) என்னும்படிதேவரீர் * அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானுய்க் கண்வளர்ந்தருளுகிற* அரங்கமாகோயிலிலேவிடைகொள்ளுகிறேனென்றுவிண்ணப்பம்செய்ய; அப்படியே*நலந்திகழ்நாரணரானநம்மைத்தொழுதுபோரும்என்று விடைகொடுத்தருள; அவரும், தாழாமல், ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரான தாமும் ராமாநுஜகாமதேநுவை நாடிக்கொண்டு எழுந்தருளி தம்முடையபரிதாபமெல்லாந்தீர யதிராஜசரணங்களிலே ப்ரணதராய்ஸேவிக்க; அவரும், வாரியெடுத்து * மார்யாரப்புல்கி * கஞ்சமலர்க்கண்ணீராலேஇவரை மஞ்சநம்பண்ணி அஞ்சலென்றசொற்களாலே வினவினவநந்தரம், ராமாநுஜார்யவசரான விவரைக்கைப்பற்றிக் கொண்டுபோய்பெருமாள்திருவடிகளிலேசேர்த்துஸேவிக்கப்பண்ண; பெருமாளுமுகந்தருளி, இவர், தர்சநத்துக்காகதர்சநஸாமக்ரியான கண்களைஇழந்தவராகையாலே உமக்குக் கண்கொடுத்தோம்கொள்ளுமென்ன ; ஆழ்வானும் அடியேனுக்கு இனிகண்டகனைக்கண்டகண்கள் வேண்டுவதில்லை, (శ్రీరామావరజమునీన్ద్రలబ్ధబోధః) (ஸ்ரீராமாவரஜமுநீந்த்ரலப்தபோத:) என்னுபடி * ராமாநுசன்தந்த ஞானமாகிறஉட்கண்ணுண்டென்ன ; இத்தைக்கேட்டஎம்பெருமானும் விஸ்மயப்பட்டு,

செம்பியன்செய்த செயல்களைக்கண்டு மிகவும்வெம்பிக்லேசித்து, "உம்க்கிப்படியாவதே!" என்றுகேட்டருள்; ஆழ்வானும்; "அடியேன் ஒருஸ்ரீவைஷ்ணர்திருமண்காப்புக்கோணிற்று" என்றுநினைத்திருந்தேனுகவேணுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; உமக்குத்ரிவிதகர்ணத்திலும் அபசாரமுண்டோவென்றுதேற்றியருள ; அவ்வளவிலே பெருமாளும்சிந்தையுகந்து, "இவர்கருணைசேர்ந்தோர்க்கெல்லாம்* அந்தமில்பேரின்பம்நல்கினோம்" என்றருளிச்செய்ய ; ஆழ்வானும் அந்தநாலூரானுக்குஎதிராஜர்க்காக*அருள்செய்வதேநலம் என்ன ; அவரும், "தந்தோம்" என்றருளிச்செய்ய ; ஆழ்வானும், பெரியபெருமாளாலே தம்முடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளுக்கெல்லாம்பெரியவீட்டைப்ரஸாதிக்கும்படியானபெருமையைப்பெற்றுஉடையவருடனே மடமேயெழுந்தருளினார். உடையவரும்இவர்பரஸம்ர்த்த்யைகபரராய்ஸ்வஸ்மிந் அஸஹ்யாபராதியானவன்திறத்தும்வரம்வேண்டின்படியைக்கண்டு,(அன்றுசனகன்றிருமகளார்க் கல்லலியற்றுமரக்கனைமுன் | இன்றுபோய்வாவெனுமிறையவனென்னாழ்வானுக்கிணையொவ்வான் | அன்றுதன்னைநலிவித்த நாலூராற்குநலம்புரிந்தோன்என்றும் வாழ்க்வாழ்க) என்று ப்ரஹ்ருஷ்டராய்ஸ்தோத்ரம்பண்ணி, நமக்கு அத்ருஷ்டத்துக்கு ஆழ்வானுடைய ஸம்பந்தமுண்டென்று ஸந்துஷ்டராய்த்திருப்பரியட்டத்தைமுடிந்து, மேலே யெறிந்து ஆர்த்துக்கொண்டருளி நிர்ப்பரராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அத்தைப்பற்ற, (అర్వాఞ్చోయత్పదసరసిజద్వన్ద్వమాశ్రిత్యపూర్వేమూర్ధ్నాయస్యాన్వయముపగతాదేశికాముక్తిమాపుః। సోయం రామానుజమునిరపిస్వీయముక్తిం కరస్థాం యస్సమ్బన్ధాదమనుత కథం వర్ణ్యతే కూరనాథః) (அர்வாஞ்சோயத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாச்ரித்யபூர்வே மூர்த்நாயஸ்யாந்வயமுபகதா தேசிகாமுக்திமாபு: | ஸோயம் ராமாநுஜமுநிரபிஸ்வீயமுக்திம்கரஸ்தாம்யத்ஸம்பந்தாதமநுதகதம்வர்ண்யதேகூரநாத:) என்றும், (ఆచార్యవర్యవిభవస్యచశిష్యవృత్తేస్సీమేతి దేశికవరైః పరితుష్యమాణః। నిత్యానవద్యకరుణావిలసత్కటాక్షం శ్రీవత్సచిహ్నగురుమన్వహమాశ్రయామి) (ஆசார்யவர்யவிபவஸ்யசசிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதிதேசிகவரை: பரிதுஷ்யமாண: | நித்யாநவத்யகருணாவிலஸத்கடாக்ஷம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நகுருமந்வஹமாச்ரயாமி) என்றும், க்ருபைக்கு ஆர்த்ராபராதிகளான ராக்ஷஸிகளையும், காகத்தையும்ரக்ஷித்த ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகளை யெண்ணினால் ஆழ்வானையெண்ணலாம்தனையென்றும், (மன்னுபுகழ்கூரத்தாழ்வான்மலர்த்தாள்கள்வாழியே மதிளரங்கர்புரோகிதனார்வண்மையென்றும்வாழியே | இன்னருளாலெவ்வுயிர்க்கு மிதமுரைத்துத்திருத்தியெதிராசர்க்காளாக்குமியல்புடைமைவாழியே | தன்னளவில்தீமைசெய்த நாலூரான்றனக்கும் தான்பெற்றவவ்வுலகம்ருள்செய்தான்

வாழியே| என்னையிந்தப்பவத்தினின்றுமெடுத்து வசப்படுத்தி·ரவுபகலடிமைகொள்ளு மேற்றமென்றும்வாழியே) என்றும் மற்றுள்ளாரும் அநுஸந்தித்தார்கள்.

—※—

கூரத்தாழ்வான் உடையவர்நியமநப்படி வரதராஜஸ்த்வஞ்செய்தருளிப்பேரருளாளரிடத்தில் * நெஞ்சென்னுமுட்கண்ணையும், நான்பெற்றபேறு நாலூரானும்பெறவேணுமென்ற வரத்தையும்பெற்றது.

அதின்மற்றைநாள் உடையவரும்ஆழ்வானைப்பார்த்து, ஆர்த்தி த்ராணபராயணராய் அத ஏவ "ப்ரணதார்த்திஹரன்" என்றுபேர் பெற்று, அத்ரஸர்வத்ரபுத்ரநேத்ராம்ர்தபர்யந்தமானவரங்களைகொடுத்தாக்ஷித்தருளும் * வரந்தரும்மாமணிவண்ணரானபேரருளாளர் ஆர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதராயிருப்பர், நீர்அவரை, "கண்தந்தருளவேண்டும்"என்று ஒருஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பம்செய்யும்என்று நியமிக்க; ஆழ்வானும், "அடியேனுக்குக்கண்கள்வேண்டா" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; எம்பெருமானாரும்அப்படியன்று, சொல்லவேணுமென்று நிர்ப்பந்திக்க; ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜஸ்தவத்தையருளிச்செய்யஉபக்ரமித்து, (స్వస్తిహస్తిగిరిమస్తకశేఖరస్సన్తనోతు మయి సన్తతం హరిః । నిస్సమాభ్యధికమభ్యధత్త యం దేవమౌపనిషదీ సరస్వతీ) (ஸ்வஸ்திஹஸ்திகிரிமஸ்தகஶேகரஸ்ஸந்தநோதுமயிஸந்ததம்ஹரி: | நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்தயம் தேவமௌபநிஷதீஸரஸ்வதீ) என்றும்சொல்லி, (నీలమేఘనిభమఞ్జనపుఞ్జశ్యామకున్తలమనన్తశయం త్వామ్ । అబ్జపాణిపదమమ్బుజనేత్రం నేత్రసాత్కురు కరీశ సదా మే) (நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜஶ்யாமகுந்தளமநந்தஶயம்த்வாம் | அப்ஜபாணிபதமம்புஜநேத்ரம் நேத்ரஸாத்குருகரீஶஸதாமே) என்ற இஹலோகத்தாலேஸதாதர்ஶநம்பண்ணயோக்யமான அப்ராக்ர்ததிவ்ய நேத்ரம் அடியேனுக்குத்தந்தருளவேண்டுமென்றுவிஜ்ஞாபிக்க; அன்றிரவே ஆழ்வானுக்குப்பேரருளாளரும், "தந்தோம்" என்றுஸ்வப்நமுகேநஅருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும் *ப்ராத்யூஷகாலத்திலேபெரியப்ரீதியோடேயெழுந்திருந்து, அநுஷ்டாநம்செய்து வரதராஜஸ்தவத்தை நிறைவேறவருளிச்செய்து, உடையவர்ஸந்நிதிக்குச்சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, தேவரீர்நியமித்தபடியே வரதராஜஸ்தவம்விண்ணப்பம் செய்தேனென்று வரதராஜஸ்தவத்தை விண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும்கேட்டுஉகந்தருளினவளவிலே ஆழ்வானும் * பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளர்கையாலே அடியேன்கேட்டபடியே, (వైకుణ్ఠేతు పరే లోకే నిత్యత్వేన వ్యవస్థితః । పశ్యన్తి సతతం దేవం నేత్రైర్జ్ఞానేన చామరాః) (வைகுண்டேதுபரேலோகேநித்யத்வேநவ்யவஸ்தித: | பஶ்யந்திஸததம்தேவம்நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேநசாமரா:) என்றும் சொல்லப்

படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதாதர்சநம்பண்ணுகிற அப்ராக்ர்த திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைப்ரஸாதித்தருளினாரென்ன; உடையவரும், அங்ஙனன்று அங்கேறப்போவோம்வாருமென்று ஆழ்வானைக்கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபெருமாள்கோவிலேறவெழுந்தருளி, ஆழ்வானருளிச்செய்த வரதராஜஸ்தவத்தை வரதராஜன்ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்துதலைக்கட்டுகிறபோது, கார்யாந்தரத்திலேஉடையவர்தாழ்க்க; ஸ்தவம்திருச்செவிசாத்திப் பேரருளாளரும் ப்ரஸந்நராய், உடையவர்வருவதற்குமுன்னே ஆழ்வான்! உமக்கபேக்ஷிதமென்னென்றுகேட்டருள, ஆழ்வானும் உடையவர் திருவுள்ளம்பற்றினத்தைக்கேளாதே, "நான்பெற்றபேறு நாலூரானும்பெறவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; "அப்படியே பெறக்கடவன்"என்றுபெருமாளும் திருவாய்மலர்ந்தருளினவளவிலே, உடையவர் ஓடிவந்து இத்தைக்கேட்டுப்பதறி உள்ளம்கூசிந்து, பெருமாளைக்குறித்து, ஸர்வஜ்ஞரானதேவரீர் இப்போதுஎன்னினைவைத்தலைக்கட்டிற்றிலீரே, ஆழ்வான்! நீஸ்வதந்த்ரனாய் என்னினைவை அதிலங்கித்து, நான்வருவதற்குமுன்னேஇப்படிச்செய்தாயென்று இவரையும்வெறுத்து, இனியென்னென்றுதிகைத்துநிற்க; பேரருளாளரும், "நம்மையும் உம்மையுங்காணுமிடத்து உட்கண்ணால்காணக்கடவர்" என்றுவரப்ரதாநம்பண்ணியருள; ஆழ்வானும், பெருமாளைத் தம்உட்கண்ணாலேகண்டு ஸேவித்துசாத்தினதிவ்யாபரணம், திவ்யவிக்ரஹாவயவாதிகள் இவற்றை இவையென்றுகுறித்துக்காட்டியருளி, உடையவர்விக்ரஹத்தையும் ஸேவித்துக்காட்டியருள; இவரும் க்ர்தார்த்தராய், ஆழ்வானுடன் மீண்டுகோயிலேறவெழுந்தருளி, பெருமாளையும்ஸேவித்து மடத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

—※—

கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீரங்கபௌரோஹித்யத்தைப்பெற்று புராணம்விண்ணப்பஞ்செய்வாராக ஆனதும், திருவரங்கத்தமுதனார் நம்பெருமாள்சேர்த்தியிலே இயற்பாவிண்ணப்பஞ்செய்வாரானதும்.

ஆநந்தரம், உடையவரும் இவர்க்கு எத்தைச்செய்வோமென்று, விசாரித்து, அமுதனாரகத்திலேமத்யாஹ்நத்தில் உச்சிவெய்யிலிலே தாமொருவருமாகமாதுகரத்துக்கென்று எழுந்தருள; அமுதனாரும் இதுவென்இப்போதென்று விஸ்மயத்துடனே திருவடிகளிலேசென்று, ஸேவித்துக்கேட்க; ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் "உம்முடையபௌரோஹித்யக்காணியைநமக்குத்தரவேணும்" என்ன; அமுதனாரும், மஹாப்ரஸாதமென்று திருவுள்ளத்தின்படியே ஹிரண்யோதகதாராபூர்வகமாக ஆழ்வானைப்புத்தேசித்துஸமர்ப்பித்தார். அன்றுதொடங்கி ஆழ்வானை பௌரோஹித்யத்துக்குக் கட்டளையிட்டு, நித்யம்பெருமாள்ஸந்நிதியிலேபுராணம் விண்ணப்பம்செய்யும்படியாகவும்நியமித்து, புராணகர்த்தாவான

ஸ்ரீபராசரநாமத்தையு மிவர்பேரிலே என்றும் நடந்துபோரும்படி ஏற்றமாகச்செய்தருளினார். அமுதனார்க்கும் * நாரணன்றன்நாமமான, திருவந்தாதிகளோடேசேர்த்தியாம்படியாகவும், ராமாநுசன் திருநாமமான நூற்றந்தாதிநடக்கும்படியாகவும், இயற்பாவைச் சேர்த்தியிலே ஸேவிக்கும்படியாகவும்,கட்டளையிட்டருளினார்.

பின்புபெரியநம்பியும் ஆழ்வானும் தர்சநத்துக்கு அதிசயத்தை ஆபாதிக்கைக்காகக் கண்ணுமுயிருமிழந்தவர்களாகையாலே, அவர்களுக்குபாதச்சாயையான ப்ரதேசத்திலே எதிருமெதிருமாக இரண்டு நிவேசநமும்அதிசயமாகப்ரஸாதிக்க ; அவர்களும் அதிலேப்ரவேசித்தார்கள்.

—⁂—

குலோத்துங்கச்சோழன் திருச்சித்திரகூடத்தில் கோயிலைக்குலைத்தபோது, உடையவர் திருப்பதியில்கோயில்கட்டுவித்து அதில்தில்லை கோவிந்தராஜனை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது.

* அம்பொற்குடைச்சகஸ்ரயிரத்தொன்பதாம் வர்ஷத்துத்தென், பால்சென்னிகுலோத்துங்கன், சித்திரகூடச்செங்கண்மால்தன்னை அலையெறிநாள்தான்)என்றுசொல்லும்படி, *பைம்பொன்னும் முத்தும்மணியுங்கொணர்ந்துபடைமன்னவன்பல்லவர்கோன்பணிந்த ! செம்பொன் மணிமாடங்கள்சூழ்ந்ததில்லைத் திருச்சித்திரகூடம் குலைந்தபடியைக் கேட்டுத்திருவுள்ளமுளைந்து,அங்குள்ளபரிசாரகரும்*கருமாகடலில்கிடந்தானையுமாவாஹநம்பண்ணிக்கொண்டு,அவருத்ஸவபேரமான*வீதியாரவருவாரையும் பரிகரங்களுடனேதிருப்பதியேற எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோய் *அங்கேபதியாயிருக்கிறவிருப்பையுங்கேட்டு சடக்கெனப்புறப்பட்டருளி*தானிருந்தஊரெல்லாமானதிருப்பதியினிருப்பையும்திருவடித்தொழுது,திருப்பதியேறவெழுந்தருளி, (வீதியாரவருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே)என்னும்படிஸேவித்து, கட்டியதேவனென்கிறயாதவராயனைக்கொண்டு திருவிருந்தபெருமாள்திருவீதிபுக்குவடக்காகச்சடக்கெனஒருகோயில்கட்டுவித்தருளி, (கோவிந்தராஜனை,(தேனமர்பூம்பொழிற்றில்லைச்சித்திரகூடமமர்ந்த|வானவர்தங்கள்பிரானை) என்னும்படிஸுப்ரதிஷ்டிதமாகப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அநந்தரம்*கருமாகடலுட்கிடந்தானுகந்துகவைநா வரவினணைப்பள்ளியின்மேல்திருமால்திருமங்கையோடாடுகிறபடியை*இன்றுதில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள்எத்தனையுங்கண்குளிரக்காணப்பெற்று,(குளிருவிவேங்கடத்தென் கோவிந்தன்)என்றும்,(தென்தில்லைச்சித்திரகூடத்தென்செல்வனை மின்னிமழைதவழும்வேங்கடத்தெம்வித்தகனை) என்றும் பொய்யில்பாடலாக ஆழ்வாரருளிச்செய்த பவிஷ்யதர்த்தம்ப்ரத்யக்ஷமாக பலிப்பதே!என்று ஹ்ருஷ்டராய்ஸேவித்து, (நற்றிருவாழுந்தில்லை

நாராயணப்பெருமாள்|சித்ரமணிப்பொற்கூடஞ்சேருநாள்| சத்தியமே| நானூற்றின்மேல்வர்ஷம் நான்மூன்றும்சென்றதற்பின்|வானோர்தொழ வாழ்வர்வந்து) என்றும்சொல்லுகிறபடியேஸ்வஸ்தாநத்திலேஸுஸ்திராய்த்விகுணமாகவாழும்படிமங்களாசாஸநஞ்செய்தருளி,

—⁂—

உடையவர் எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளுக்கும் அழகியசிங்கரைத்திருவாராதநமாகக்கற்பித்தாரென்பது.

அநந்தரம், * கோவிந்தன்தன்னடியார் * கோவிந்தன்குணம்பாடுவாராய் மங்களாசாஸநம்செய்துகொண்டுபோரும்படிக்கு இளமண்டியத்தையும் க்ரயமாகக்கொண்டு அகரமாக்கி,தம்முடையதிருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையநம்பி, நல்லான்,அநந்தாழ்வான்,ஈச்சம்பாடிஜீயர்முதலான ஆசார்யபுருஷர்களுக்கு இளமண்டியத்தில் ரஸகண்டமான, க்ஷேத்ரங்களும் ப்ரஸாதித்துத் திருவீதியில்கட்டுமனைகளும்ப்ரஸாதித்து அந்தத்திருமாளிகைகளுக்குதிருவாராதநமாக,(அழகியான்தானே, அரியுருவன்தானே) என்கிறஅழகியசிங்கர்திருக்கோலமும் தீர்த்தநாயனாரும் ப்ரஸாதித்தருளினார். இவர்அடியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையவராகையாலே, ஆஸ்ரிதஜநவத்ஸலனான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்ரஸாதித்தருளினார். (వన్దేవరదరాజేనమమనల్లానితిస్మృతమ్| పారమైకాన్తిసంస్కారాత్ప్రఖ్యాతంలోకదేశికమ్) (வந்தேவரதராஜேநமமநல்லாநிதிஸ்ம்ர்தம்| பாரமைகாந்திஸம்ஸ்காராத்ப்ரக்யாதம்லோகதேசிகம்)என்னக்கடவதிறே. அநந்தரம்,இம்மூவர்க்கும்போலே மற்றஎழுபத்தொருமுதலிகளுக்கும் அழகியசிங்கரையேப்ரஸாதித்தருளினார், அதுக்கடியென்னென்னில்; * வளர்ந்தவெங்கோபமடங்கலொன்றாய்விளங்கிடும் சிங்கையராகையாலே ப்ரஸாதித்தருளக்குறையில்லை. அதுக்கடிஎன்னென்னில்;ரஜஸ்தமோமிச்ரமானவிபூதியாகையாலே,(வல்லாளன்மன்னுமணிக்குஞ்சிபற்றிவரவீர்த்து)என்றும், (மலைகீழதுபிளந்தசிங்கம்)என்றும், (இரணியனிலங்குபூணகலம்பொங்குவெங்குருதிப்பொன்மலைபிளந்துபொழிதருமருவியொத்திழியவெங்கண்வாளெயிற்றோர் வெள்ளிமாவிலங்கல்விண்ணுறகனல்விழித்தெழுந்ததங்ஙனேயொக்கவரியுருவானான்)என்றும், (வாள்நிறத்தோரரியமாய்)என்றும்சுத்தஸத்வமயமானதிவ்யமங்களவிக்ரஹமாகையாலே, தமஸ்ஸைத்தலைமடியப்பண்ணிரஜஸ்ஸைஆஸநபலத்தாலேகீழ்ப்படுத்திமேல்கொள்ளுமதாகையாலும்,ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஸமர்த்தமாகையாலும்,(இவைமா)இத்யாதிப்படியேஆச்ரிதர்க்கநுபாவ்யமாயிருக்கையாலும்*வளர்ந்தவெங்கோபமடங்கலொன்றாய் அன்றுவாளவுணன், கிளர்ந்தபொன்னாகங்கிழித்தவன்கீர்த்திப்பயிரெழுந்து ! விளைந்திடுஞ்சிந்தை இராமாநுசனென்கையாலும், *மாறுபடதானவனை வள்ளுகிரால்மார்பிரண்டு

கூறுகக்கீறிய கோளரியைவேறுகவேத்திருக்கு மவராகையாலும்; தம்முடைய உத்தேச்யவஸ்துவாகையாலும் ப்ரஸாதித்தருளக்குறையில்லை. தமக்கும் ஓர்வெண்ணெய்க்காடும்பிள்ளையாய்த்துத் திருவாராதநமு. ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சக்ரவர்த்தித்திருமகனைத் திருவாராதநமாகக் கொண்டுவந்துஸமர்ப்பிக்க, "அந்தோ! தேவைபெடாதார்வந்தார்" என்று அவரையும்ஆதரித்தருளி, இப்படிந்ருஸிம்ஹராமக்ருஷ்ணர்களையாய்த்து விரும்பியாராதித்துப்போருவது. இப்படிஇவர்களெல்லாரையும் ப்ரஸாதித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்துத்தாமுமங்கேவிசேஷாதிஷ்டாநம்செய்தருளித் திருப்பதியேவிருப்பாகக்கற்பித்தவிவர்களுக்கு அவ்வூரருகாயிருக்கிறபெரியஏரிகீழே உடையவர்பட்டடைஎன்று நிரூபகமாம்படியாக க்ஷேத்ரங்களையும்ப்ராஸாதித்து ப்ரஸந்நராக்கி,

ஸ்ரீவேங்கடாசலமஹாத்ம்யம்.

அநந்தரம் அநந்தாசலத்தை நிரந்தர்யமான ஆந்தரபக்தியையுடையராய், (திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே) என்கிறபடியே திருமலையேற வெழுந்தருளத்திருவுள்ளமாய், அடிவாரத்தில்சென்று அங்கேகுடியாக விருக்கிறபராங்குசபரகாலாதிகளை ஸேவித்து, அநந்தரம் அவர்களநுமதியுடனே திருமலையாழ்வாரருகேசேர்ந்து (చిన్తితస్య తు సిద్ధ్యర్థం చిన్తామణిమిమం జగుః । కేచిజ్జ్ఞానప్రదత్వాచ్చ జ్ఞానాద్రిరితి తం విదుః॥ సర్వతీర్థమయత్వాచ్చ తీర్థాద్రిం ప్రాహురుత్తమాః । వృషభాణాం చ బాహుళ్యాత్ గిరావస్మిన్ సరస్సు చ॥ వృషభాద్రిం ప్రశంసన్తి మునయస్తత్త్వదర్శినః। గిరావస్మిన్ తపస్తేపే ధర్మోపి స్వాభివృద్ధయే॥ తస్మాదాహుర్వృషాద్రిం తం మునయో వేదపారగాః। శాతకుమ్భస్వరూపత్వాత్ కనకాద్రిం తం విదుః॥ ద్విజో నారాయణః కశ్చిత్ తపః కృత్వా మహత్పురా । ఐచ్ఛదస్య స్వనామ్నా హి వ్యపదేశముదారధీః॥ వైకుణ్ఠాదాగతత్వేన వైకుణ్ఠాద్రిరితి స్మృతః హిరణ్యకశిపోర్నాశాయ ప్రహ్లాదానుగ్రహాయ చ॥ నారసింహాకృతిర్జ్ఞేయస్తస్మాదస్మిన్ ప్రియో హరిః । సింహాచల ఇతి ప్రాహుస్తస్మాదేనం మునీశ్వరాః॥ అఞ్జనా తపః కృత్వా హనూమన్తం వ్యజాయత । తదా దేవాస్సమాగమ్య దేవసాహాయ్యకారకమ్॥ యస్మాత్పుత్రమసూతైషా సాఞ్జనస్తస్మాదయం గిరిః। అఞ్జనాద్రిం వరాహాద్రిం వరాహక్షేత్రతస్స్మృతః॥ నీలస్య వానరేన్ద్రస్య యస్మాన్నిత్యమవస్థితిః । తస్మాన్నీలగిరిర్నామ్నా వదన్త్యేనం మహర్షయః॥ వేఙ్కారోమృతబీజస్తు కటస్త్వైశ్వర్యముచ్యతే। అమృతైశ్వర్యసంఘత్వాద్వేఙ్కటాద్రిరితి స్మృతః । అయం కదాచిద్దేవానాం శ్రీనివాస ఇవాబభౌ॥ శ్రీనివాసగిరిం ప్రాహుస్తదాదేవా దివౌకసః। ఆనన్దాద్రిమిమం ప్రాహుర్వైకుణ్ఠపురవాసినః॥ ప్రాహుర్భగవతః క్రీడా ప్రాచుర్యాత్తత్ర సూరయః। శ్రీప్రదత్వాచ్ఛ్రియో వాసాచ్ఛ్రీశక్త్యా చ యోగతః॥ రూఢ్యా శ్రీశైల ఇత్యేతన్నామ చాస్మిన్ గిరావభూత్ । బహూని చాస్య నామాని కల్పభేదాద్భవన్తి హి॥ యావన్తో భగవన్నామ్నాం గుణరాశయః । తావన్తోస్య గిరేస్సన్తి గుణాః పరమపావనాః) என்னும்படி

புராணோக்தமான திருமலையாழ்வார்திருநாமப்பெருமைகளையெல்லாம் திருவுள்ளத்திலேபராமர்சியாநின்றுகொண்டுபெரியவேத்தலருகேசென்று ஸேவித்து, (தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர்வெற்பு) என்றும், (விண்ணுளார் விண்ணின்மீதியன்றவேங்கடம்) என்றும் சொல்லுகிற *விண்ணார்நீள்சிகரங்களையும் *அண்ணார்ந்துபார்த்துக்கொண்டு அபூர்வாச்சர்யத்துடனே *ஏவம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதிப்படியே ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டுமெள்ளவேறி அங்குள்ளபக்ஷிஸங்கங்களையும் வர்க்ஷஸங்கங்களையும்கண்டுகளித்துக்கொண்டு கர்ப்பூரக்காலிலேகண்டூஷாதிகளையும்செய்து இடையில்மண்டபங்களிலேவிடாயாறிவிச்ராமித்து; *தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரலுகிறபாட்டுக்களையும், *பாடுங்குயில்களின்பாட்டுக்களையும்கேட்டுக்கொண்டு, அங்குண்டான *குன்றூடு கொழுமுகில்களையும், அவற்றைக்கண்டொலியா *நின்றாடுகணமயில்களையும், *கடாக்ஷியாநின்றுகொண்டு, *திண்ணார்மேகமெனக்களிறு சேரும்படியையும், *மதயானைபோலெழுந்தமாமுகில்களையும், அத்தோடொத்து அங்கிருக்கிற *காரகிற்புகைகளையும்கண்டுகொண்டு சீரார் திருவேங்கடமாமலையின் ஊரருகேசெல்ல;

ஏகாங்கிஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்முதலானாரெதிர்கொள்ளமலைகுனியநின்றான் முதலியதிருநந்தவநங்களையும், ஞானப்பிரான்முதலானாரையும் ஸேவித்து உள்ளேசென்றது.

அவ்வளவில்அங்குண்டானஏகாங்கிஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பிள்ளை, திருமலைநம்பி, அநந்தாழ்வான்தொடக்கமானஅனைவரும்எதிர்கொண்டுஸேவிக்க, அவர்களை (மேலாத்தேவர்) என்றும் (நிகரில்மரர்முனிக்கணங்கள்) என்றும்விரும்பியருளிஅவர்களுடனேகூடச்சென்று *திருவேங்கடமலைகோயிலையும் அதின்வாயில்களையுந்தொழுது வலமாகவருகிறவர், மலைகுனியநின்றான், திருவாழிபரப்பினான், பங்கயச்செல்வி, திருமலைநம்பி, திருமழிசைப்பிரான், திருவேங்கடத்துநின்றான், வண்சடகோபன், இராமாநுஜன்திருமாலிருஞ்சோலை, பேரருளாளன், அழகியமணவாளன், ஸ்ரீராமாநுஜன், ஹரிஸரணலயன், ஸ்ரீபுண்டரீகன், திருப்பேர்நகரான் தொடக்கமான அநேகம்திருநந்தவநங்களையும் திருப்பூமண்டபங்களையும் ஸேவித்துவிஸ்மிதராய், அவற்றில் *தென்னங்குலையில் பழம் நழுவிச் சிறந்தகமுகின்தாறிணங்கிச்செய்ய பலவின்கனிசிதைத்துச் சிறந்தனார்த்தைக்கனியுதிர்த்து, மன்னுங்கதலிக்குலையொடித்துமதமாறிஞ்சிக்கனுமுறித்து, மற்றுங்கிடங்கில் குதித்துலவும்வளத்தால்மிகுந்தவடமலையிலுண்டான வண்டுகளைக்கண்குளிரஸேவித்து *வையம் முற்றுமேனத்துருவாயிடந்தபிரானை ஞானப்பிரானையும்ஸேவித்துத் திருக்கோனேரியில் தீர்த்தஸ்வீகாரமுஞ்செய்தருளித் திரளுடனே

உள்ளேபுக்குபூர்வக்ரமத்திலேஎங்கும்ஸேவித்துஸந்நிதியிலேசென்று *கள்ளத்தால்மாவலியை மூவடிமண்கொண்டளந்தான்வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானையுந்திருவடித்தொழுது, (உள்ளத்தினுள்ளேயுளன்)என்று ஹ்ருதயமாகவநுபவியாநின்றுகொண்டு,

—⁂—

உடையவர்திருவேங்கடமுடையானை திருமுடிமுதல்திருவடிகளளவும் ஒவ்வொரு அவயவங்களையும் தனித்தனியே யநுபவித்தது.

*தழ்ழாருநீண்முடியையும்,*கார்மேனிச்செங்கட்கதிர்மதியம்போல் முகத்தையும், அதற்கநுரூபமான * ஏரார்ந்தமகரகுண்டலங்களுடனேகூடின திருக்காதுகளையும், * காரார்திருமேனியையும், அதுக்கு ப்ரபாகாவஹமான * கூராராழியையும்,*சீரார்வலம்புரியையும்,* வல மார்பினில்வாழ்கின்றமங்கையையும்,வலம்புரிநூலையும்,*அலங்கல்தொடையலையும்,அணிகலன்களையும், * செவ்வறத்தவுடையாடையதன்மேலோர்சிவளிகைக்கச்சையும்*கச்சொடுபொற்சுரிகையையும், நிச்சலும் காணும்படியான்நீள்கழல்களையும், இன்னமும்திவ்யாவயவங்களோடேகூடியிருப்பதான்கிரீடமகுடமாகிற * மின்னுமாமணிமுடியையும், ஆக்மாகிறதிருநெற்றிக்கட்டுக்குமேலானதாய் சூடாமணியோடேகூடித்திருச்சுட்டுப்போலே யிருப்பதொருதிருவாபரணவிசேஷத்தையும், அவதம்ஸமாகிற திருச்செவிப்பூவையும், அதுக்குக்கீழாய் மின்னுமாமணிமகரகுண்டலங்களையும், * க்ரைவேயகமாகிறத்ரிஸரமாய் * முத்தும் மணியும் வைரமும்மரகதமும்தெற்றியிருப்பதானஉள்திருக்கட்டுவடத்தையும், ஹாரமாகிற*குளிர்முத்தின்கோடாலமும்; கேயூரமாகிறதோள்வளையும், கடகமென்கிறமுன்கைவளையையும், ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற*மார்வில்திருமறுவும், கௌஸ்துபமென்கிற திருமாமணியும் முக்தாதாம மென்கிறமுத்துத்தாமமும், பீதாம்பரமென்கிறபீதகவாடையும், காஞ்சீகுணமென்கிற * வீடுநாணும்பட்டுநாணும், நூபுரமென்கிறசிலம்பும், அத்தோடேகூடின செறிகழலுமான்வற்றோடேகூடினசேவடியும், அபரிமிததிவ்யபூஷணமாகிற பலபலவேயாபரணத்தோடேகூடியிருக்கிறபடியையும், கிரீடாதிநூபுராந்தமாக ஸ்வஸூக்திப்படியே பெருக்கவநுபவித்து, * சித்க்கடல்தொடங்கி, * செங்கமலக்கழலில்படியே பதாதிகேசாந்தமாகவுமநுபவித்து, * (శ్రుతిశిరసి విదీప్తే బ్రహ్మణి శ్రీనివాసే) (சருதிஶிரஸி விதீப்தே ப்ராஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே) என்று * வேங்கடமலைமேவிய *வேதநல்விளக்கான * கலங்கொண்டநாரணனை வேதாந்ததீபமுகத்தாலேகண்டநுபவித்து, * நாற்றோளமுதான * சீரார்திருவேங்கடமாமலைமேய ஆராவமுதேதாரகமாகஸிரவதிகாநந்தயுக்தராயிருக்க;

—⁂—

திருமலையின்வளப்பம்.

அவ்வளவிலே தீர்த்தம் சடகோபன் பூவார்கழல்கள்பரியட்டந் தொடக்கமானவரிசைகளையும்ப்ரஸாதித்துவிடைகொடுத்தருள, விடைகொண்டுநின்று (శ్రీమాన్ వృషాచలపతేర్యతిరద్వితీయం దివ్యం వపుర్నయనయోరమృతాంజనం మే । ఏవం సమగ్రమణిభూషణమాల్యమేతత్ పూర్వేషతోఽపి హృది సన్నిహితం సమిన్ధాం) (ஸ்ரீமாந்வ்ருஷாசலபதேயதிர0த்வதீய0திவ்ய0வபுர்நயநயோரம்ருதா0ஜந0மே|ஏவ0ஸமக்ரமணிபூஷணமால்யமேதத்பூரேஸதோபிஹ்ருதிஸந்நிஹித0ஸமிந்தாம்) என்கிறபடியைத்திருவுள்ளத்திலேதேக்கிக்கொண்டு முதலிகளுடனேபுறப்பட்டருளி,இப்பால் அவ்விடத்தில் * காணலுறுகின்றேன் கல்லருவிமுத்துதிரவோணவிழவிலொலியதிரும்படியையும், * படையாரும்வாட்கண்ணார்பாரசிநாள்பைம்பூந்தொடையலோடேந்தியதூபப் புகையையும், (விண்ணெடுங்கக்கோடுயரும்) என்று அதிலேகுதிக்கிற * வீங்கருவிகளுடையத்வநியையும்,*சார்ந்தகடுதேய்ப்பத்தடாவியகோட்டுச்சிவா|யூர்ந்தியங்கும்வெண்மதியினொண்முயலைச்சேர்ந்துசினவேங்கைபார்க்கும்படியையும், (பார்த்தகடுவன்)இத்யாதிப்படியே * கார்த்தகளங்கனிக்குக் கைந்நீட்டும்படியையும், * முடிந்தபொழுதிற்குறவாணரேனம்படிந்துழுசால்பைந்தினைகள் வித்ததடிந்தெழுந்தவேய்ங்கழைபோய்விண்திறக்கும்படியையும்,*குரவைமாதர்களோடு வண்டுகுறிஞ்சி மருளிசைபாடும்படியையும் கண்டுகேட்டாஸ்சர்யப்பட்டு, (வேங்கட முன்றனக்கெத்தனையின்பந்தரும்) என்னும்படி ஆநந்தத்தையுடையராய், அங்குநின்றுமிறங்கியருளி அடிவாரத்தில் *வன்றுள்சிமயத்தையுடையதிருமலையாழ்வாரையும்திருவடித்தொழுது கோவிந்தராஜனையும்ஸேவித்து ஸ்ரீகார்யமெல்லாமாராய்ந்து,தத்பரிசாரகராய் கூடஸேவித்துக்கொண்டுவந்தஅனைத்துபரிகரத்தையும் தத்தத்பரிசர்யங்களையமாக தத்விஷயத்திலே செய்துகொண்டுபோரும்படி தத்ஸந்நிதிவீதிதொடக்கமானஸ்தலங்களிலே ஸ்தாபித்து, திருப்பணிதிருவாராதநந்தொடக்கமானவைநடத்தும்படிதொண்டனுமாயாதவராயனைக்கொண்டுகொத்துப்படுத்தி, அநந்தரம் ஸ்ரீரங்கராஜருடைய ஸ்ரீகார்யம்விசாரிக்கவேண்டுமென்றுபுறப்பட்டருளி ஸ்ரீரங்காபிமுகராய்ப்போகிறவர், (பொன்னும்பொன்னிகொணர்ந்தலைக்கும்) என்கிறபடியே, ஸ்வர்ணமுகியாய்*வடதிருவேங்கடநாட்டைப்பொன்விளைந்துவாழ்விக்கிறவாற்றையுங்கடந்து, * (திருமலைக்குப்புறமலையாய்ப்போலியாய்க்கடல்கொண்டவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்து) என்னும்படியான மலையருகில் ஆரணியாற்றங்கரையான நாராயணபுரம்வழியாகவெழுந்தருள; (కుశస్థలీపరిసరే ...) (குஶஸ்தலேநிவஸதிஸப்ராதரிஹேஷ்யதி) என்கிறபடியே குசஸ்தலீபுரிஸரத்திலேவழிப்பட்டெ

ழுந்தருளி, அநந்தரம் காஞ்சீநகரத்திலே ஸாஞ்சையுடையராய்ப்போந்து திருக்கச்சித் திருவத்தியூர்நின்றசிங்கப்பெருமாளையும், திருக்கச்சிநம்பிபுருஷகாரமாகஸேவித்து, மற்றும்சுற்றிலுண்டானதிருப்பதிகளையும்ஸேவித்து,

—※—

உடையவர் அழகியமணவாளனை மங்களாசாஸநஞ்செய்தருளியது.

அநந்தரம், (శ్రీమద్రఙ్గం మహాధామ) (ஸ்ரீமத்ரங்கம்மஹத்தாம) என்றுசொல்லப்படுகிற பெரியகோயிலேற வெழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டுஜந்மபூமியைவிட்டகன்று கோயிலைநோக்கிஆவலுடனே யெழுந்தருளி ஆயனையும் ஆழ்வார்கள்நாயனரையும்ஸேவித்து,(கோவலுலகளப்பானடிநிமிர்த்தவந்தணனை யான்கண்டதணிநீர்த் தென்னரங்கத்தே) என்கிறபடியே காண்பாராய் வழியிலுண்டானபலவாறுகளையுங்கடந்து அநந்தரம்திருவெள்ளறையிலேஎழுந்தருளி, அங்கேபங்கயச்செல்வியார் ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற (శ్రియై నమః) (ஸ்ரீயை நம:) என்றுஸேவித்துப்பின்பு அவள்புருஷகாரமாகச்செந்தாமரைக்கண்ணரையும்ஸேவித்துஇப்படியே (மாமலராள்புணர்ந்தபொன்மார்பன் பொருந்தும் பதிதோறும்புக்குநிற்கும்)என்னும்படி எங்கும்ஸேவித்து*வண்பொன்னிப்பேராற்றருகிலே*காம்பணூர உத்தமனையும்ஸேவித்து அந்தக்காவேரீதீரமான அவ்விடத்து, (அன்னம்மலராசனத்திருப்பவண்டினமிசைகள்பாட சின்னமாமயில்கணடநஞ்செய்ய குணமாகக்கோகிலங்கள்கொண்டாடக்கொண்டல்முழவதிர கனகமிகுபொன்கள்நயந்தளிர்ப்ப, பூகம்மிகும் சோலைதலையசையச், சொல்லரியவண்மைமிகுமாலைவயல்களையுங்கண்டுகளித்துக்கொண்டு * வண்டுபாடும்மதுவார்புனல்வந்திழிகாவிரியிலேயிழிந்துபொன்னிநதியிலேசென்னிக்கபிஷேகம்செய்தருளி, பன்னிருநாமம்பரிவுடனேசாத்திமன்னித்ததீயர்மகிழ்ந்துஸேவிக்க*பொன்னுமாமணியும்முத்தமும்சுமந்து பொருதிரைமாநதிபுடைசூழ்ந் தன்னமாடுலவுமலைபுனல்சூழ்ந்த வரங்கமாநகரமர்ந்தானையடைவேசென்றுஸேவித்து, * உலகமளந்தபொன்னடியையும்,*பொன்னிறவாடையையும், *முத்திலங்கு காரார்திண்கடலேழுமலையேழு முலகேழுமுண்டாராதென்றிருந்த * ஏரார்வயிற்றையும், * அம்மானறன்மலர்க்கமலக்கொப்பூழையும், (திருவாரமார்பன்) என்னும்படி அவற்றோடே யொருகோவையான * அல்லிமாதரமருந் திருமார்பையும், உபாதாநமாகவும், ஆதிராஜ்யஸூசகமான திருவபிஷேகத்தை சேஷித்வஸம்பந்தந்தோற்றத்தொட்டுக்காட்ட மடித்ததிருக்கையையும், சேஷபூதனுக்குத் திருவடிகளே உபாயமாகக்காட்டிநீட்டி அந்தத் திருவடிகளின்நேரேபொகட்டதிருக்கையையும், * அண்டமெல்லாமுண்டவரங்கனார் திருக்கண்டத்தையும், * கவிமலர்சேர்பொழிலரங்கத்துரகமேறிக் கண்வளருங்கடல்வண்ணர் கமலக்கண்ணும் ஒளிமதிசேர்திருமுகத்தையும், * மன்னுங்கதிர்முடியு

வெண்ணகைச் செய்யவாயையும், * ஆயிரமுடியையுமநுபவித்து, (முடியானேமூவுலகுந்தொழுதேத்துஞ் சீரடியானே) என்கிறபடியே, திருவடிக்கீழேநின்று, " பின்னையென்றும்நின் திருவடிப்பிரியாவண்ணமடிமைகொண்டருளவேணும்,, என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; பெரியபெருமாளும் உடையவரைக்கடாக்ஷித்து, அப்படியே (பிரியாதாள்செய்) என்னும்படியே பிரியாதஅடிகொண்டருளும்படி நம்முடைய பெரியகோயிலிலே பிரியாமலிருமென்று வரிசையுடனேவாழ்வித்து மடமேபோய் ஸுகமேயிருமென்று விடைகொடுத்தருளவெழுந்தருளி, (வையம்மன்னிவீற்றிருந்து) என்றும், (எல்லாருந்தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே) என்றும்சொல்லுகிறபடியே சீரியசிங்காசனத்திலே சிஷ்யவர்க்கங்களெல்லாரும் ஸேவிக்கவீற்றிருந்துவாழ்ந்தருளினர்.

(இன்னவாறு திருப்பதிகளெங்கும் வாழ்வித்தெதிராசன் । தன்னதாக்கித்தரிசநமுந்தரணியெங்கும் விளங்குவித்து। முன்னமுரைத்தபாடியத்தின்முற்றமூன்றத்தொருகூறு ।தன்னைச்சென்றுண்டாயிரத்தாங்கெழுபத்தேழில்சாத்தினான்) என்கிறபடியே சேஷித்த பாஷ்யத்தில் த்ரிஷ்டைகபாஷ்யத்தையும் பூஷித்துத் தலைக்கட்டியருளினர். அத்தைப்பற்ற (యోబాహ్యసిద్ధాన్తకుదృష్టిదృష్టాన్ విచిన్త్య వాదాన్ వితథాన్ స భాష్యమ్, శేషావతారం దయయాతిపూర్ణం రామానుజం తం మునిమాశ్రయామః) (யோபாஹ்யஸித்தாந்தகுத்ர்ஷ்டித்ர்ஷ்டாந் விசிந்த்யவாதாந்விததாந பாஷ்யம், ஶேஷாவதாரம் தயயாதிபூர்ணம்ராமநுஜம்தம்முநிமாஶ்ரயாம:) என்றும், (వేదార్థస్య చ సఙ్గ్రహం మృదుపదం వేదాన్తదీపం తథా వేదాన్తస్య చ సారమర్థగహనం శ్రీభాష్యమత్యద్భుతమ్ । గీతాభాష్యమపి ప్రపత్తివిషయే గద్యత్రయం చాకరోత్ నిత్యం లక్ష్మణలక్షణాయ మునయే తస్మై నమస్కుర్మహే) (வேதார்த்தஸ்யசஸங்க்ரஹம்ம்ருதுபதம்வேதாந்ததீபந்ததா வேதாந்தஸ்யசஸாரமர்த்தகஹநம் ஸ்ரீபாஷ்யமத்யத்புதம் । கீதாபாஷ்யமபிப்ரபத்திவிஷயே கத்யத்ரயஞ்சாகரோத் நித்யம்லக்ஷ்மணலக்ஷணாயமுநயே தஸ்மைநமஸ்குர்மஹே என்றும், (చిదచిత్పరతత్త్వానాం తత్త్వయాథార్థ్యదర్శినే । రామానుజాయ మునయే నమో మమ సర్వదా)(சிதசித்பரதத்வாநாம் தத்வயாதாத்மயதர்ஶிநே।ராமாநுஜாயமுநயேநமோஸ்துமமஸர்வதா) என்றும், (అర్థం తన్తమనర్థరూపమసకృత్ సన్దర్శ్య ముగ్ధాత్మనాం నిత్యం తైరపి దుర్గ్రహాం స్వహృదయావేద్యాం సదేశ్యాం త్రయీం । యస్మిన్నవ్యభిచారిణీం స్వహృదయం సన్దర్శ్య పాత్రం వ్యధాత్ తస్మై లక్ష్మణలక్షణాయ మునయే తస్మై నమస్కుర్మహే) (அர்த்தந்தந்தமநர்த்தரூபமஸக்ர்த்ஸந்தர்ஶ்யமுக்த்தைர்ஹர்தாநித்யந்தைரபிதுர்க்ரஹாஸ்வஹ்ர்தயாவேஶ்யா ஸதேஶ்யாத்ரயீ । யஸ்மிந்நவ்யபிசாரிணீஸ்வஹ்ர்தயம்ஸந்தர்ஶ்யபாதிவ்யாதீம்தத்தை லக்ஷ்மண லக்ஷணாயமுநயேதஸ்மைநமஸ்குர்மஹே) என்றும்,(తస్మై రామానుజార్యాయ నమః పరమయోగినే । యః శ్రుతిస్మృతిసూత్రాణాం అన్తర్జ్వరమశీశమత్ ॥ జగతాముపకారాయ

జాతంయతివరాత్మనా । ప్రగుణీకృతవేదాన్తంభజామఃపురుషంపరమ్) (தஸ்மைராமாநுஜார்யாய நமஃபரமயோகிநே । யஶ்ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ராணாம் அந்தர்ஜ்வரமஶீஶமத்! ஜகதாமுபகாராயஜாதம்யதிவராத்மநா ப்ரகுணீக்ருத வேதாந்தம்பஜாமஃ புருஷம்பரம்) என்றும், (రామానుజమునిర్జీయాద్యో హరేర్భక్తియన్త్రితః । కలికోలాహలక్రీడాముఖాగ్రహమపాహరత్) (ராமாநுஜமுநிர்ஜீயாத்யோஹரேர்ப்பக்தியந்த்ரிதஃ । கலிகோலாஹலக்ரீடாமுகாக்ரஹமபாஹரத்) என்றும், (సూత్రాణిప్రణినాయ వేదశిరసాం ద్వైపాయనః ప్రాజ్మునిః వ్యాఖ్యాతశ్చశఠద్విషాద్రమిడవాగ్వృత్యాతదన్తస్ఫుటమ్ । చక్రేమర్కటహస్తమాల్యమపరైర్యస్తన్నిరస్యం స్తయోః ద్వౌగ్రన్థౌసమజీఘటచ్చజయతిశ్రీమాన్సరామానుజః॥ స్వైస్సపాదపదవిన్యాసపాదన్యాసైశ్చపావనైః । రామానుజమునీనాంతుధ్రువంవాణీవసున్ధరా) (ஸூத்ராணிப்ரணிநாத வேதஶிரஸாம்த் வைபாயநஃப்ராங்முநிஃ வ்யாக்யாதஶ்சஶடத்விஷாத்ரமிடவாக்வ்ர்த்யாததந்தஸ்புடம் । சக்ரேமர்கடஹஸ்தமால்யமபரைர்யஸ்தந்நிரஸ்யம்ஸ்தயோஃ த்வௌக்ரந்தௌ ஸமஜீகடச்சஜயதிஶ்ரீமாந்ஸ ராமாநுஜஃ ॥ ஸபாதபதவிந்யாஸபாதந்யாஸைஶ்ச பாவநைஃ । ராமாநுஜமுநீநாந்துத்ருவம் வாணீவஸுந்தரா என்றும், (వేదాజాతప్రమోదాస్తదవయవచయస్సేతిహాసస్సహాసః ప్రాప్తంప్రాణంపురాణంస్మృతిరహితగతిర్న్యాయసీన్యాయసీమా । మీమాంసాసప్రశంసాపరమతనిరతావాదినో వాదినోస్యే జాతేరామానుజార్యేజగదుపకృతయేకించదధ్యావయశ్చ) (வேதாஜாதப்ரமோதாஸ்ததவயசயஸ்ஸேதிஹாஸஸ்ஸஹாஸஃப்ராப்தம்ப்ராணம்புராணம்ஸ்ம்ர்திரஹதகதிஜ்யாயஸீந்யாயஸீமா । மீமாம்ஸா ஸப்ரஶம்ஸாபரமதநிரதாவாதிநோபதிநோந்யேஜாதே ராமாநுஜார்யேஜகதுபக்ர்தயேகிஞ்சதந்யாவயஞ்ச) என்றும், இப்படி இவர்ஸ்ரீபாதத்தில்பக்தியுக்தரானவர்கள் பாஷ்யநிகமநவைபவத்தை பஹுமுகமாக ஸ்துதித்து அநுபவித்த அநந்தரம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் விஶேஷித்து ஶேஷசாயியான பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலேசென்று, (అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణేశేషశాయినే।నిర్మలానన్తకల్యాణనిధయేవిష్ణవేనమః) (அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே ஶேஷஶாயிநே। நிர்மலாநந்தகல்யாணநிதயே விஷ்ணவே நமஃ) என்று தொடங்கி பஹுமுகமாகபாஷ்யப்ரமேயங்களைதத்விஷயமாக உபந்யஸித்துக்கொண்டிருக்க ;

—⁂—

நம்பெருமாள்நியமநப்படி உடையவர்க்கு சதகலசாபிஷேகம்பண்ணி அலங்கரித்து ப்ரம்ஹரதத்திலேதிருவீதிவலம்வந்து "உபய விபூதிநாதர்" என்று பட்டாபிஷேகமும், பட்டர்க்கு யுவராஜபட்டாபிஷேகமும் செய்தது.

பெருமாளும், ஸ்வவிஷயமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தைசேகரித்தருளின

படியைச்ரவித்தருளிப்போரஉகந்து, இவர்க்கு சதகலசாபிஷேகபூர்வகமாகப்ரஹ்மரதம்பண்ணியுபலாளிக்கும்படி அனைத்துபரிகரத்தையுமாக்ஞாபித்தருளி இவர்க்குபரியட்டமும்திருமாலைமுதலானவரிசைகளும் ப்ரஸாதித்து ப்ரீதியுடனேஅனுப்பியருள ; அநந்தரம், அந்தஅநுமதியைஅவமதிபண்ணாதேஸவிநயராய்முநிவாஹநரைப்போலேநினைத்துதாமும்நிர்மமராயிருக்க; அவ்வளவிலேஅங்குத்தைக்கு அதிசயாவஹராய் அத்யந்தம்அந்தரங்கரான கந்தாடையாண்டான்தொடக்கமானமுதலிகளெல்லாரும் இவரைஸத்காரம்செய்கையிலே ஸாவகாசராய்ப்பெருமாளருள்பாட்டைக்கேட்டு, மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வைபவத்தைசிஷ்யர்களானநாம், (గురుంప్రకాశయేత్) (குரும்ப்ரகாஶயேத்) என்றும், (ప్రత్యక్షేగురవస్తుత్యాః) (ப்ரத்யக்ஷேகுரவஸ்துத்யாஃ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே-ஆசார்யவைபவத்தை*நாடும்நகரமும்நன்கறியும்படி நகரிவலமாக ப்ரஹ்மரதம்பண்ணிஎல்லாருமறியும்படிஎழுந்தருளப்பண்ணவேணுமென்றுஅறுதியிட்டு பெருமாள்நியமநத்தின்படி செய்வாராய் சக்ரவர்த்தித்திருமகனை பெருமாள்திருவபிஷேகத்துக்கு மாருதிமுதலானமுதலிகள், *நாற்றிசைத்தீர்த்தங்கொண்டுவந்தாப்போலே,*தோதவத்தித்தூய்மறையோர்துறை, தவராஜன்துறை, திருமுகத்துறைமுதலானதுறைதோறும் * கங்கையில்புநிதமாய், விரஜாஸமையானகாவேரியில் திருமஞ்சநத்தை மாருதியாண்டான் தொடக்கமானமுதலிகள் பலகுடங்களிலேகொண்டுவந்து * கடாரத்தைப்பூரித்து * அன்பினால் ஞாநநீர்கொண்டாட்டுவாராய், (రామంరత్నమయేపీఠే సహసీతంన్యవేశయత్) (ராமம்ரத்நமயேபீடே ஸஹஸீதம்ந்யவேஶயத்) என்கிறபடியேஒருதிவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலேயெழுந்தருளப்பண்ணுவித்து ; * மெய்திமிருநானப்பொடியாலே நிலந்துக்காப்புச்சாத்தித் திருவடிகளைவிளக்கி, ஷோடசோபசாரமுமடைவேநடத்தி, அருகில்கடாரத்தில் சுத்தோதகத்திலே ஸுகந்தத்ரவ்யங்களையும், துளஸீதளங்களையும்பரிமாறி கலசங்களிலும் கலசப்பானைகளிலும்பூரித்து அத்தைதரித்துக்கொண்டுநின்று, தத்காலோசிதமாக, (குத்திரப்பரசமயநிரசநத்தால்வந்தகொடுவிடாய் தீருகைக்கோ கூற்றப் பெருங்கலியைமாற்றிப்புகட்டகொடுஞ்சந்தாபமாறுகைக்கோ, மர்த்தளத்தோடுமுரசுடக்கை மல்லாரிபேரிகைகள் திமிதிமெனவேவர்னவர்கள்மலர்தூவவாவலொடுகின்றார்கள் தனதனவென்றேத்தவே, எத்திசையுமெண்ணிலெழுபத்துநால்வருடனே யென்னைத்தந்தாடையாண்டான் எப்பொழுதுமினிதாக வேற்றகைங்கர்யங்கள் செய்திணையடிதொழுதேத்தவே, பத்தியுடையடியவர்கள்சுற்றிநீராகவேபண்ணும்பரந்தாமனே ப்ரவாதிமத்தகஜ பஞ்சாநநப்பெரியபாத்ரிவஜ்ராயுதா, மூநித்தனைவித்தாரமாவருளண்ணலே மூடிமன்னர்பணிபாதனே, முரவைரிபரனென்றவெதிராசனேநீநின்ற திருமஞ்சனஞ்செய்வதே) என்று அபியுக்தோக்திகளான திருமஞ்சநக்கவியும்,

மற்றும் திருமஞ்சனச்லோகமும்ஸேவிக்க, ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலும், தவயாநுஸந்தானத்தாலும் ஆழ்வார்கள்ஸ்ரீஸூக்த்யநுஸந்தானத்தாலும் விசேஷமாக அலங்காரத்திருமஞ்சனம்பண்ணி, பெருமாளுக்குவீராபிஷேகங்கொண்டருளப்பண்ணினாப்போலே இங்கும்பரமஸமயிகளை ஸ்ரீபாஷ்யஸூக்திசஸ்த்ரங்களினாலேநிரஸித்தமைக்கு இருவகையானதிருவபிஷேகங்கொண்டருளப்பண்ணி, இப்படி மந்த்ரபூதஜலத்தாலே மந்த்ரஜ்ஞரானவர்களெல்லாரும் தந்த்ரத்தின்படியே உபயவிபூதிக்கும் நாதராகயதிராஜரானவிவரை திருவபிஷேகம்பண்ணினவநந்தரம் திருவயோத்யையிலே பெருமாள்திருவபிஷேகத்துக்குப்பின்பு, ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு யுவராஜபட்டங்கட்டினாப்போலே இங்கும்பட்டர்க்கு யுவராஜபட்டங்கட்டினார்கள்.

எம்பெருமானாரைத் திருவபிஷேகம்பண்ணின வநந்தரம், திருவொற்றுவாடைசாத்தி அஞ்சிதமானகாஷாயத்திருப்பரியட்டத்தையும் திருவரையிலேரஞ்ஜிதமாம்படிசாத்தி, காஷாயவிரசிதமானகௌசேயோத்தரீயத்தையுஞ்சாத்தி, அநந்தரம் ருசிரதரமானத்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரங்களைச்சாத்தி, அநந்தரம் * அரங்கத்தம்மானரைச்சிவந்தவாடையான (உடுத்துக்களைந்தநின் பீதகவாடையுடுத்து) என்கிறபடியே அத்தைசிரோபூஷணமாகச்சாத்தி வகுளதுளஸீநளிநாக்ஷமாலைகளையும், பெருமாளுடையப்ரஸாதமான * மங்கலநல்வனமாலைகளையும் திருமார்பிலேசாத்தி, அநந்தரம்ப்ரணவாகாரமானதொருதிவ்யவிமானத்திலேசுபாஸ்தரணத்தோடேகூடினஆஸநத்திலேஎழுந்தருளுவித்து, * சிற்றெயிற்றுமுற்றல் மூங்கில்மூன்று தண்டரான எழுநூறுஜீயர்கள் ஜயஶப்தத்தைகோஷித்துக்கொண்டு ஆநந்தத்துடனே யதிராஜராஜராய் யதிசூடாமணியாயிருக்கிறவிவரை (नारायणपरंब्रह्म) (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம) இத்யாதிவாக்யத்தாலே பரப்ரஹ்மத்தைஸாதித்தபடியாலே, (நுங்கால்களென்தலைமேல்) என்று ப்ரஹ்மரதம்பண்ணி ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டுசெல்ல; அநந்தரம் எழுபத்துநாலுமுதலிகளான ஆசார்யபுருஷர்கள் அங்குத்தைக்குசாத்ரராகையாலே, கைங்கர்யோபகரணமான சத்ரசாமரதாலவ்ருந்தப்ருங்காரபதத்க்ரஹபாதுகாதிகளை தரித்துக்கொண்டுசெல்ல, மற்றுண்டான சாத்தினசாத்தாதமுதலிகளாயுள்ள அனைவரும் நூற்றந்தாதியநுஸந்தானத்துடனே நடவாநிற்க, வேறேசிலர்விஜயத்வஜமான ஹம்ஸத்வஜம் ஹநுமத்வஜம் முதலானத்வஜங்களைதரிப்பார், காஷாயவேஷாநுரூபமான ஸமயக்குடைபிடிப்பார், பூர்ணபொற்குடங்களைதரிப்பார், திருவொண்பந்தம்பிடிப்பார், திருவீதிசெப்பனிடுவார், திருநீர்பரிமாறுவார், பூமழையானபுஷ்பவர்ஷ்டிகளைப் பொழிவார், காவொத்தபலகதலிக்குலை*கடியாங்கன்திருவீதியெட்டும்நாட்டுவார், *தோரணமநிரைப்பார், பூந்தோப்புக்கள்சமைப்பார், பொரிகளைச்சிதறுவார், எண்ணெயிறைத்தாடுவார், பரி

வரானவர்கள் திருமேனிக்காவலாக ஆயுதங்களைதரித்துக்கொண்டுபோருவார், இப்படிபலபரிசர்யையிலுமந்வயித்துஸேவித்துக்கொண்டுபோர கோயிலிலுண்டானசங்ககாஹளபேரீம்ருதங்கபணவாதிகளான வாத்யங்கள் கடல்போலேகோஷிக்க, *ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்தவாத்யகோஷத்தைக்கேட்டு* முழங்கிரைத்தாடி இப்படிவாத்யகோஷத்துடனே நகரிவலஞ்செய்து பெரியதிருநாளாகத் தம்மைஸேவித்துவருகிறவளவிலே, எம்பெருமானாரும் இஸ்ஸம்பத்தையும் ஸமூஹத்தையுங்காண்பதுகேட்பதாய்க்கொண்டு ஹ்ருஷ்டராய்எழுந்தருளியிருக்க;

* சிறப்புடையமறையவர்வாழ் * நல்லார்கள்வாழ் * தோதவத்தித்தூமறையோர் என்று அங்குத்தையிலிருப்பே வாழ்வாக கோயிலில்வாழும் வைஷ்ணவர்களுடைய * மணிமாடமாளிகைகளான * மஞ்சுசேர்மாளிகையில்நீடகிற் புகையையும், * மறையோர்செஞ்சொல்வேள்விப்புகையையும், திருமாளிகைகளருகில் * தேன்மொடுத்தமலர்ச்சோலையையும், * குரவரும்பக்கோங்கலரக்குயில் கூவும்குளிர்பொழில் சூழும்படியையும், அங்குள்ளவர்கள்தான் * தேனும்பாலுங்கலந்தன்னவர்என்னும்படி ஏகரஸராயிருக்கிறபடியையும், அவ்வளவுமன்றிக்கே,* வருவிருந்தையளித்திருப்பாராயிருக்கிறபடியையும் பாராநின்றுகொண்டு (நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே) என்கிறபடியே அவர்களுக்கு அநுகூலைகளாய்வர்த்திக்கிற அவர்கள் தேவியாரான * சதிரிளமங்கையர் * கதிரொளிதீபம் கலசமுடனேந்தும்படியையும், ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான்தமரென்று வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தும்படியையும், அவர்கள்தான்பக்நாபிமாநைகளாய் வாசல்களிலேநின்று வணங்கி ஸேவிக்கும்படியையும், அவ்வளவிலே திருப்பிண்டிபரிமாறித்திருவிளக்கேற்றிவைக்கும்படியையும், அவ்வவ்க்ருஹத்வாரங்களிலே ஸங்கம்ஸங்கமாகவிளையாடுகிற * பிள்ளைக்குழாவிளையாட்டொலியையுங்கேட்டு, இப்படி இவையெல்லாவற்றையுங்கண்டுகளித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநின்ற அவ்வளவிலே, *(ஆழ்வார்கள் சொல்லாமருளிச்செயலெழுவாரி யோசையென்னுள்ளே விளங்க! ஆழ்வான் முக்கோலமாமலரணிமுற்றுமிகவேற்றுக்கொண்டு முக்கோலழகுமுன்றையொளிர முன்னத்துருவ கத்தொருவன் முதலுருவோ. அன்னத்துவசமநேகமெழ முன்னிலிடக்கை முரசங்களிணையெண் மத்தளகட முதல்வாத்யங்களார்ப்ப, அடக்கமிகும்பாகவதர்பலகோடிசூழ வரமாகருணைசோத்தியர்வாழ்த்தி லரநாகணையைத் தீர்த்தவதாரம்செயநெடியவடிவன்வந்தான் வாய்த்தபெரும்பூதூரில் மன்வந்தான் எத்துமிளையாழ்வாரென்னுமெம்பிரான்வந்தான் ,வளையாழியேந்தியமால்வந்தான், களிகமுக வெம்பெருமானெங்க ளெதிராசன்வந்

* இந்தபாட்டுக்குச்சரியானபாடத்தை ப்ரத்யந்தரத்தில்கண்டுகொள்வது.

ரன், வம்பொருநாட்செய்யாவானவன்வந்தான், உம்பரெல்லாம்நோக்கு மிராமாநுசமுனிவனேவந்தான், வாக்கிலுயர்சூரியில்மன்னவன் வந்தான், பார்க்குளுடையவராமென்று மொருமுதல்வன்வந்தான், பற்றுவிடாக்காமாதி தோஷங்களைந்துகடிந்தியலாக்கும் மாமறைவர்முனிவர்க்குமால்வந்தான், தாமாகிவாக்கியத்துள்த்தம்மூறுவல்கள் நாலும் காக்கும்கருணைக்கடல்வந்தான், ஆர்க்குமறியானென்று ஞானமன்பு வைராக்யமும் மருவுகுணக்கொண்டல்வந்தான், தேருசிஎத்தையென்று நிலைபிட்டவெதிராசமுனிவன் வந்தான், ஒன்றுமடியாருயிர்வந்தான்,மனமெல்லாமன்னவயல் சேர்கூரத்தாழ்வான் குலதெய்வமென்றும் மருவுமிறைவந்தான், மன்னுதுழாய்த்தாரன் அநந்தாவதாரன்வந்தான் மடலவிழ்தாராம் புயத்தான்வந்தான்தொடைபுனை நூலகத்வர்களேஸ்ரீபாஷ்காரென்றும் ஸ்ரீமான்வந்தான் என்றும்,

([illegible]) (ஸ்த்ரீபாலயுவவ்ர்த்தாநாமராமோயமிதிகீர்த்யதே) என்கிறபடியே இருந்ததேகுடியாகஎல்லாருமீடுபட்டு அவ்விஷயத்திலே, "பல்லாண்டுபல்லாண்டு போற்றி போற்றி வாழிவாழி" என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணுநின்றுகொண்டு, (சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி திருவரையிற்சாத்தியசெந்துவராடைவாழி) என்று மங்களாசஸநம்பண்ணுநின்றுகொண்டு, மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே மடத்திலே எழுந்தருளுவித்துஸம்பாவித்து பின்புமஹாகோஷ்டியாகவிருந்து ([illegible]) (தத்பாதாம்பவதுலம்தீர்த்தம்) என்கிறபடியேஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைச்சேர்த்து ஸ்வீகரித்து பெருமாளமுதுசெய்த வகந்தரம் எல்லாரும் கல்யாணமாகவே பதியாக எம்பெருமானருடனேகூடியிருந்து, (அதன்பின்னேபால்சோறுமூடநெய்பெய்து முழங்கைவழிவார) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஸ்நேஹோத்தரமாய்பாலும்பழமும்,பருப்பமூதுடன்கறியமுதும், கிடாம்பியாச்சான்பரிமாற, பகவத்ப்ரதிபாதகதயாதொண்டர்க்கமுதானப்ரஸாதத்தை ஸரஸமாகவே அமுதுசெய்து திருக்கைவிளக்கிப் பெரியதிருவோலக்கமாகவிருந்து தந்தம்ப்ரேமாநுகுணமாகயதாஜ்ஞாநம்ஸ்துதித்து, ([illegible] | [illegible]) (ஸ்ரீபராங்குஶபாதாப்ஜஸ்ரீகர்நமௌலயே|ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ராயயதிராஜாயமங்களம்) என்றுமங்களாஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த முதலிகளின் திருமுடியடைவு

இப்படிஎழுந்தருளியிருக்கிற உடையவர்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவெங்ஙனேயென்னில்; கூரத்தாழ்வான் ,கோமடத்தாழ்வான், திருமோகூராழ்வான், மாடபூசியாழ்வான், சேட்லூரில்சிறியாழ்வான், அநந்தாழ்வான், நடாதூராழ்

வான், எங்களாழ்வான், அரண்புரத்தாழ்வான்,நெய்யுண்டாழ்வான், உக்கலாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், நடுவிலாழ்வான், பிள்ளைபிள்ளையாழ்வான்,மிளகாழ்வான், காராஞ்சியாழ்வான், ஈயுண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், அகளங்கநாட்டாழ்வான், முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், சியாண்டான்,ஈச்வராண்டான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான், குஞ்சுப்புரச்சிறியாண்டான்,ஆளவந்தாராண்டான், ஐயராண்டான், கிடாம்பியாச்சான், பெரியாச்சான், சிறியாச்சான், என்னாச்சான், ஐவர்பிள்ளையாச்சான், தூயபிள்ளையாச்சான், ஆச்சி,எச்சான், திருமலைநல்லான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழலூர்நம்பி, சொட்டைநம்பி, குரவிநம்பி,திருக்குறுங்குடிநம்பி,வங்கிப்புரத்துநம்பி, முடும்பைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி,ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, திருக்குருகூர்நம்பி, ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஸ்ரீபராங்குசபட்டர், ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், செருப்புள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்தபட்டர், நம்பிமாரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில்பெரியபெருமாள்பட்டர், வரந்தரும்பெருமாள்பட்டர், அழகியமணவாளப்பெருமாள்பட்டர், சட்டம்பள்ளிஜீயர், ஈச்சம்பாடிஜீயர், ஸ்ரீகுலஶேகரஜீயர், திருவெள்ளறைஜீயர், ஆள்கொண்டவில்லிஜீயர், திருமழிசைஜீயர், திருவாய்மொழிஜீயர்,திருநாராயணபுரஜீயர்,திருப்புட்குழிஜீயர், கோவிந்தஜீயர், திருமாலிருஞ்சோலைஜீயர், திருநாராயணபுரத்தரையர், திருவரங்கமாளிகையரையர், திருவாய்மொழியரையர், திருநறையூரரையர், திருக்குறுங்குடியரையர், திருநகரியரையர், திருக்கண்ணபுரத்தரையர், திருவநந்தபுரத்தரையர், ராஜமஹேந்த்ரப்பெருமாளரையர், ராஜநாராயணப்பெருமாளரையூர்,பிள்ளைவிழுப்புத்தூரரையர்,ஆளக்கொண்டார், அம்மங்கியம்மாள், பருத்திக்கொல்லையம்மாள், சொட்டையம்மாள், உக்கலம்மாள், ஆசூரியம்மாள், கிடாம்பிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், பட்டினிப்பெருமாள், திருமலைநல்லான், எம்பார் காஞ்சிஸோமயாஜியார், அலங்காரவேங்கடவர், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்,ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான், ராமாநுஜப்பிள்ளான், திருநகரிப்பிள்ளை, வைத்தமாநிதி,சிறியையர்,பெரியையர்,அணியரங்கத்தமுதனார்,திருவரங்கத்தமுதனார்,குமாண்டூரிளையவல்லி,நம்பிகருந்தேவர், எம்பெருமானார், செல்வப்பிள்ளை,சாத்தாதமுதலிகள்,ஸ்ரீகுலஶேகரப்பெருமாள்தாஸர், பட்டர்பிரான்தாஸர், பழகவல்லிதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர், நாராயணதாஸர்,ஸ்ரீகோவர்த்தநதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர்,பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், வண்டர், சொண்டர், ராமாநுஜவிளக்கானர், நத்தத்தின்முதலிகள் மூவர்; திருநாமம்-திருவரங்கதாஸர், திருமாலிருஞ்சோ

லைதாஸர், வானமாமலைதாஸர் ; கொங்கின்முதலிகள்மூவர் ; திருநாமம்-அழகியமணவாளதாஸர், திருவேங்கடதாஸர், பேரருளாளதாஸர் ; திருமணலைக்கூட்டத்தின்முதலிகள்மூவர்; திருநாமம்-யதிவரசூடாமணிதாஸர், யதிராஜதாஸர், இளையாழ்வார்தாஸர் ; பாண்டியநாட்டில்முதலிகள்மூவர்; திருநாமம் மகிழலங்காரதாஸர், சடகோபதாஸர், பிள்ளைதிருவாய்மொழிதாஸர்; பிள்ளைதேவராஜர், பிள்ளையுறங்கையுடையார், திருமஞ்சனமெடுக்கும்தூயமுநிவேழம், ஸ்ரீபண்டாரம்நோக்கும் திருவரங்கமாளிகையார், ஸ்த்தாநத்தாரில்ப்ரஹ்மராயர், வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயர், வீரராகவப்ர்ஹ்மராயர், ஜகந்நாதப்ரஹ்மராயர், பிள்ளைதேவர், அம்மைமார்களில் திருவநந்தபுரத்தம்மை, திருவண்பரிசாரத்தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை, திருநறையூரம்மை, திருக்கண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதியில்ஸ்ரீகார்யஞ்செய்யுமம்மை, மன்னார்கோயில்பேரேற்றம்மை, ஆண்டாளம்மை, நாயகத்தேவியார், உரியபெருந்தேவியார், பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூரில்திருவரங்கம், திருக்குடந்தையில்தூயவாயிரம், கோயில்பெரியபிராட்டியார், அத்துழாய், அம்மங்கி, கூரத்தாண்டாள், தேவகிப்பிராட்டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செல்வியார், பொன்னாச்சியார், இன்னிளவஞ்சியார், சூடிக்கொடுத்தாள், திருப்பாவைபாடினாள், (సంసేవితస్సంయమి సప్తశత్యాపీఠైశ్చతుస్సప్తతిభిస్సమేతైః। అన్యైరనన్తైరపివిష్ణుభక్తైరాస్తేధిరఙ్గం యతిసార్వభౌమః) (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமி ஸப்தஶத்யாபீடைஶ் சதுர்ஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேதை: । அந்யைரநந்தைரபிவிஷ்ணுபக்தைராஸ்தேதிரங்கம் யதிஸார்வபௌம:) என்கிறபடியே எழுநூறுஉத்தமாச்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலுஸிம்ஹாஸநஸ்த்தரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும், அஸங்க்யாதஜ்ஞானசாத்தினசாத்தாதமுதலிகளாலும் மூந்நூறுகொத்தியம்மைமார்களாலும், பன்னீராயிரம்ஏகாங்கிகளாலும், இப்படியெல்லாராலும் ஸேவ்யமாநராய்க்கொண்டு (శ్రీరఙ్గనాథో జయతు శ్రీరఙ్గశ్రీశ్చ వర్ధతామ్) (ஸ்ரீரங்கநாதோஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீஶ்ச வர்த்ததாம்) என்கிறபடியே நம்பெருமாளை மங்களாசாஸநம்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படிஎழுந்தருளியிருக்கிற உடையவர்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்பண்ணுமாசார்யர்கள்.

கந்தாடையாண்டானும், நடாதூராழ்வானும்; பட்டவர்க்கம், கூரத்தாழ்வான்ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்குஉசாத்துணையாயும், கோசபண்டாரஉக்ராணமடஸமாத்யக்ஷபாரபத்யத்துக்கும் கடவராயிருப்பார் ; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், ஜ்ஞாநஸாரப்ரமேயஸாரமென்கிற ப்ரபந்தங்களையெழுதிஉடையவர்ஸந்நிதியிலேவைக்க, உடையவரும்ஆத்யந்தமாகத் திருக்கண்கள்சாத்தியருளி யுகந்து அன்றுமுதல் தம்முடையவெம்பெருமானைபேரருளாளரைத் திருவாராதநம்பண்ணிக்கொண்டிருமென்றுநியமித்தருளினார்; கிடாம்பியாச்சானும்கிடாம்பிப்பெருமாளும்திருமடைப்பள்ளிகைங்கர்யத்துக்குக்கடவராயிருப்பர்கள் ;வடுகநம்பிதிருச்சுரபிக்குபுல்லிடுவிக்கைக்கும், எண்ணைக்காப்புச்சாத்துகைக்குங்கடவர்; முதலியாண்டானுக்குக் கைங்கர்யம் திருமண்காப்புக்கும், திருவாராதநத்துக்கும்பரிசாரமும்திருவடிநிலைகள்ஸமர்ப்பிக்கவும் ; எம்பாருக்குக்கைங்கர்யங்கள்; திருமேனிதிருவடிகளைப்பிடிக்கவும், திருப்பரியட்டங்கள்திருத்தவும், திருக்கைஸமர்ப்பிக்கவும், திருப்படுக்கைசோதிக்கவும், திருமேனிக்காவல்முதலானகைங்கர்யங்கள்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான்திருக்கைச்செம்பும், ஸ்ரீபாதரக்ஷையுமெடுப்பர் ; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம்நோக்குவர் ; அம்மங்கி பாலமுதுகாய்ச்சுவர் ; உக்கலாழ்வான் திருத்தளிகைமாற்றுவர் ; உக்கலம்மாள் திருவாலாவட்டம்பரிமாறுவர் ; மாருதியாண்டான் திருமஞ்சநமெடுப்பர் ; மாறொன்றில்லாச்சியாண்டான்மடத்துக்குஅமுதுபடிகறியமுதுநடத்திப்போருவர்; வண்டரும்சொண்டரும் கைக்காயிரம்பொன்னுக்குச்சேவித்து மடத்துக்குத் திருக்கைவழங்கிக்கொண்டு போருவர்கள் ; ராமாநுஜவேளைக்காரர் திருமேனிக்காவலாய்ப் போருவர்கள் ; அகளங்கநாட்டாழ்வார்ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம்பண்ணிப்போருவர் ; பிள்ளைதிருவரங்கத்தமுதனார் ஸ்வாசார்யவைபத்தை நூற்றந்தாதியிலேயருளிச்செய்து பரமஸாத்விகருக்குஉபகரித்தருளினார் ! மற்றும்உடையவர்ஶிஷ்யரான ஆசாரியர்கள் தங்களையுடையவர் நியமித்தருளினகைங்கர்யங்களைச்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருப்பார்கள் ;

வடுகநம்பிவைபவம்.

இவர்களில் வடுகநம்பி உடையவர்திருவடிகளது உபாயோபேய, மென்றத்யவஸித்து அவர்திருவடிகளைத் திருவாராதநம்பண்ணிக்கொண்டுபோருவர் ; ஒருநாள்பயணகதியிலே உடையவர் திருவாராதநத்தையும், தம்முடையதிருவாராதநத்தையும்சேர வெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர, இத்தைக்கண்டுஉடையவர்“வடுகா! இதென்னசெய்யுதாய்”என்ன; ணி கனம்பியும், “உங்கள்தேவரில் எங்கள்தேவர்க்கென்குறை ” என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தார். வடுகநம்பி உடையவருடனே பெருமாளைஸேவிக்க எழுந்தருளினால் இத்தைக்கண்டு உடையவரும், “வடுகா! பெருமாள்திருக்கண்ணழகைப்பாராய்,, என்ன ; வடுகநம்பியும், பெருமாள்திருக்கண்ணழகையும் உடையவர் திருக்கண்ணழகையும்ஸேவித்து, (என்னமுதினைக்கண்டகண்கள்மற்றொன்றினைக்காணாவே) என்றுஅருளிச்செய்தருளினார். வடுகநம்பிஉடையருக்குப் பாலமுதுகாய்ச்சாநிற்கச்செய்தே பெரியதிருநாளுக்கு பெருமாள்உடுத்துமுடித்துப்புறப்பட்டருளி வாசலிலேஎழுந்தருள ; உடையவர்புறப்பட்டுப் பெருமாளைஸேவித்து, “வடுகா ! பெருமாளைஸேவிக்கவா, சின்றழைக்க ; வடுகநம்பியும்அடியேன் உம்முடையபெருமாளுஸேவி

க்கவந்தால் என்னுடையபெருமாளுக்குப் பாலமுது கும்பிப்போங்காணும், இத்தைவிட்டு வரப்போகாதுகாணென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். வடுகநம்பிஉடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தமல்லது வேறொருவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொள்ளார், தீர்த்தநியதியும் அவர்க்கேஉள்ளதொன்றிறே; உடையவர்ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலேசேர்த்துச் சேமித்துவைத்து, தமக்கந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்து, சிறந்ததநமிது, வருந்தியும் பேணிக்கொண்டுபோருங்களென்று அடைக்கலமாக்காட்டிக்கொடுத்தருளினார்.

அநந்தாழ்வான்வைபவம்.

அநந்தாழ்வான்திருவேங்கடமாமலையிலே ராமாநுஜபுத்தேரிகட்டும்போதுமணல்சுமவாநிற்க, பிள்ளைகளிலேயொருவர்வந்து கூடையைவாங்கப்புக, அநந்தாழ்வானும் நான்கூடையைவிடிவிளைப்பற்று நீகூடையைத்தொடில் இளைப்புதியென்ன, பிள்ளையுமிளைப்பாகாதென்று பின்னையுங்கூடையைவாங்கப்புக, நான் ஜீவிக்கிறஜீவநத்தை வாங்கவேணுமோ, நீயுமொருகூடையை எடுத்துச்சுமக்கலாகாதோவென்றருளிச்செய்தார். பின்னையுமொருநாள் அநந்தாழ்வான், கர்ப்பவதியான தேவிகள்மேலேமண்சுமத்தாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் ஒருபிள்ளையாய்வந்து எதிரேகூடையைவாங்கிக்கொண்டுபோக, தேவிகள்கடுகிவருமதுகண்டு, இதென்னகடுகிவருகிறாயென்ன, தேவிகளுமொருபிள்ளை கூடையைஎதிரேவாங்கிக்கொண்டுபோகிறானென்ன, அநந்தாழ்வானும் கைங்கர்யவிக்நகாரீகூடையைத்தொடாதேகொள்ளென்றுகொட்டெடுத்துஓடியடிக்கப்புக திருவேங்கடச்செல்வன்கோவிலிலே புகுந்தானென்பார்கள். அநந்தாழ்வான்திருநந்தவநத்திலே திருப்பள்ளித்தாமமெடாநிற்கச்செய்தே போகிஸந்தஷ்டமாக, இவரும்நீராடி கைங்கர்யத்திலே புகுரா திருமேனிக்குப்பரிவராயிருப்பார் விஷந்தீர்க்கவேண்டாவோவென்றுகேட்க இவருமவேண்டாவென்றார். திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியிலே அநந்தாழ்வானைப்பார்த்து விஷந்தீர்க்கவேண்டாவென்று என்னநினைத்துச்சொன்னாயென்ன, அநந்தாழ்வானும் கடித்தபாம்பு வலிதாகில்விரஜையிலேதீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்; கடியுண்டபாமபுவலிதாகில் திருக்கோனேரியில்தீர்த்தமாடி, தேவரீரைஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றிருந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அநந்தாழ்வான்போஸலராஜ்யத்துக்கு எழுந்தருளும்போது, தீர்த்தப்ரஸாதங்கள்கொண்டெழுந்தருள ஓரிடத்திலேநீராடி யமுதுசெய்யப்புக்கவாறே பட்டையடங்கலும் சிற்றெறும்பாயிருக்கக்கண்டு தானுக்கென்று (எம்பெருமான்பொன்மலைமேலேதேனுமாவேனே) என்கிறபடியே யிப்படிசிலராய்த்திரிவார்கள், ஆகையால் இப்படியே வைத்துவாருங்கோளென்றெழுந்தருளினார். பின்னையுமொருநாள் அநந்தாழ்வான் திருமலைசேர்க்

கும்பலகையிலே யிருந்து திருமாலை சேர்க்கும்போது திருவேங்கடமுடையானருள்பாடிட, இவரும் பேசாதே எழுந்தருளியிருந்து திருமாலை சேர்த்துக்கொண்டு ஸந்நிதியிலேசென்ற வளவிலே, திருவேங்கடமுடையான் நானழைப்ப வாராதிருப்பதேனென்ன, உம்மைக்கொண்டுகார்யமென்? ஆசார்யகைங்கர்யமான கருமுகைமொட்டுவெடியா நிற்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். திருவேங்கடமுடையான் உம்மைஇங்கிலும்போகச்சொன்னால்என்செய்வீரென்ன; ஆழ்வானும் இவ்விடம்தேவரீரைஆச்ரயித்தவர்களதன்றே, தேவரீர் ஒருகிழமைமுற்பட்டீரித்தனை *பரன்சென்றுசேர்திருவேங்கடமன்றே, நாங்கள்திருமலையையாச்ரயித்தோமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தருளினார்.

கூரத்தாழ்வான்வைபவம்.

இப்படி ஶிஷ்யஸங்கத்தையுடைய எம்பெருமானார்வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே, ([illegible]) (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோநம உக்திமதீமஹி। யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டேயாந்தி மங்களஸூத்ரதாம்) என்று அபிஜநவித்யாவ்ருத்தங்களை காற்கடைக்கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வான்தான் மண்டுகத்தினுடைய ஆர்த்தத்வநிகேட்டுமோஹிக்கும்படிபரதுஃகாஸஹிஷ்ணுவாய், பகவத்ப்ரேமத்திலும்வந்தால், (கள்வன்கொல்) என்கிற திருமொழியைப் பெண்பிள்ளைகளுக்குச்சந்தைஸாதிக்கிறசமயத்திலே, பர்த்தாவந்து அந்தப்பெண்பிள்ளையைக் கையைப்பற்றிக்கொண்டுபோக, அத்தைக்கண்டு பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே மோஹித்துப்போருமவராய், நித்யமான அநுஷ்டானகாலம் அதிக்ரமிக்கையிலும், அருளிச்செயல் த்வநியிலே அவசராய்காலதாழ்ந்துபோருமவராய், இப்படி தயாதிகுணங்களாலும், பக்த்யாதிகுணங்களாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே (பொன்னுலகாளீரோ) என்னும்படி நித்யவிபூதியையும் வழங்கவல்லவைபவத்தையுடையரானவிவர்; ஆழ்வார்கள் ஆர்த்த்யதிசயஸூசகஸூக்திகளைஸ்வோக்திகளாலே ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டுகண்ணழிவற்றபகவத்ப்ராவண்யத்தையுடையராய் அத்தாலேதிருவாய்மொழியையும் குமாரர்களுக்கு ப்ரஸாதித்துத்தாமும்ஆற்றாமையாலே *முகில்வண்ணனடியைஅடைந்து அடியேனை முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர் என்னும்படியான அப்பெரியதிருவோலக்கத்திலே *அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடே அடிமைகொண்டருளவேணுமென்று அப்படியே கொண்டருளுமிட்டது எம்பெருமானார், ([illegible]) ([illegible]) ([illegible]) (நித்யகிங்கரோபவாநி)(நித்யகிங்கரஃ ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி) (ஸர்வாவஸ்தோசிதாஶேஷஶேஷதைகரதிஸ்தவ பவேயம் புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவம்குருஷ்வமாம்)என்றும் வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்)என்றும், ப்ரார்த்தித்தபடியேயாகவேணுமெ

ன்றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே ஆற்றுமைதலையெடுத்து எங்கலங்கொள் சுடரையென்றுகொல் கண்கள்காண்பதுவேகாண்பதெனுஞான்றுகொலோவென்றும், (కదానుసాక్షాత్కరవాణిచక్షుషా) கதாநுஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா) என்றும்சொல்லுகிறபடியே) (భగవచ్ఛరణారవిన్దద్వన్ద్వం కదానుభవితావిషయేమమాక్షిణోః) பகவதஶ்சரணாரவிந்தத்வந்த்வம்கதாநுபவிதா விஷயேமமாக்ஷிணோ:) என்றும், (నీలాంజనాద్రినిభంనీలమేఘనిభం)*(நீலாஞ்சநாத்ரிநிபம்நீலமேகநிபம்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே கரியான்கழல்காணக்கருதி, அப்படியே (மைப்படிமேனியும்செந்தாமரைக்கண்ணும்வைதிகரே மெய்ப்படியாலுன்திருவடிச்சூடும்தகைமையினால் (என்னும்படி பரமவைதிகரானவிவரும், (భాంతంభవంతమనిమేషముదీక్షిషీయ) பாந்தம்பவந்தமநிமேஷமுதிக்ஷிஷீய) என்றும்திவ்யசக்ஷுஸ்ஸாலேகண்டு (మదుత్తమాంగమంగీకరిష్యతిశిరంతవపాదపద్మః) மதுத்தமாங்கமங்கீகரிஷ்யதிசிரம்தவபாதபத்ம:, என்று, * புதபங்கயமேதலைக்கணியாகவும்வேணுமென்றும், (మన్మూర్ధ్నిసన్నిహితపల్లవతల్లజస్తేకుర్వన్కదా) (மந்மூர்த்நிஹிந்தகரபல்லவதல்லஜந்தே குர்வந்கதா) என்று அணிமிகுதாமரைக்கையைதலைக்கு அலங்காரமாகவைக்கவேணுமென்றும், அதற்குமேலே (பைகொள்பாம்பணையாய்) எனறும் பாம்பணையான்றும், (శ్రీరంగేభుజగేన్ద్రభోగశయనేలక్ష్మీమహీసేవితే) (ஸ்ரீரங்கேபுஜகேந்த்ரபோகஶயநேலக்ஷ்மீமஹீஸேவிதே) என்றும், இங்குத்தையில் முக்தப்ராப்யமான அநுபவத்தை * ஆயிரவாய்நாகத்தணையான்நகரானவவ்விபூதியிலே, (அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்புணர்வது) என்றும், (தேவிமாராவார் திருமகள்பூமியேவமற்றமராள்செய்வார்என்றும்,) (తయాసహాసీనమనన్తభోగినే) (தயாஸஹாஸீநமநந்தபோகிநே) இத்யாதியாலும், (శేషభోగేశ్రియాసహాసీనంవైనతేయాదిభిస్సేవ్యమానం) (ஶேஷபோகேஶ்ரியாஸஹாஸீநம் வைநதேயாதிபிஸ்ஸேவ்யமாநம்) என்றும், ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும் அறுதியிட்டபேக்ஷித்தமுக்தப்ராப்யவேஷத்தை யிவரும் நித்யவிபூதியிலே) (దేవ్యాశ్రియాసహవసన్తమనన్తభోగే...సంకుచితాక్షిపక్ష్మ) (தேவ்யாஶ்ரியாஸஹவஸந்தமநந்தபோகே புஞ்ஜியசாஞ்சலிரஸம்குசிதாக்ஷிபக்ஷ்ம) என்றும், (కైంకర్యనిత్యనిరతై) (கைங்கர்யநித்யநிரதை) என்றுதொடங்கி (మద్దైవతైఃపరిజనైస్తవసంకలీయ) (மத்தேவதை: பரிஜநைஸ்தவஸங்கலீய) என்று அத்தை எல்லையாகப் பெறும்படி திருவுள்ளத்திலே சூழ்ந்தருளவேண்டுமென்ன; இப்படி தாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞராய், பரமார்த்தராய் நூற்றெட்டுதிருநக்ஷத்ரம் சென்றிருக்கிற விவ்வாழ்வானை ஒருநாள், பெருமாளருள்பாடிட்டருள; ஆழ்வானும் அப்படியே பெருமாள்திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து (రామానుజార్యశరణోస్మికులప్రదీపస్త్వాసీత్సయామునమునేస్సచనాథవంశ్యః । వంశ్యఃపరాంకుశమునేస్సచసోపిదేవ్యాదాసస్తవేతివరదాస్మితవేక్షణీయః) (ராமாநுஜாங்க்ரிஶரணோஸ்மிகுல ப்ரதீபஸ்த்வாஸீத்ஸயாமுநமுநேஸ்ஸசநாத

வம்ஶ்ய: । வம்ஶ்ய: பராங்குஶமுநேஸ்ஸ சஸோபிதேவ்யா தாஸஸ்தவேதி வரதாஸ்மிதவேக்ஷணீய:) என்கிறஶ்லோகத்தை யுபந்யஸித்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

பெருமாளும்இத்தைக்கேட்டுப்போரத்திருவுள்ளமுகந்து ஆழ்வான்! உமக்குவேண்டினத்தைக்கேட்டுக்கொள்ளீரென்று திருவுள்ளம்பற்றியருள; ஆழ்வானும், அடியேனுக்கவையொன்றும் வேண்டுவதில்லையென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தார்: பெருமாளும் நம்மாணையேதருகிறோம் கேட்டுக்கொள்ளீரென்று திருவுள்ளம்பற்றியருள; ஆனல் அடியேனுக்கவையொன்றும்வேண்டுவதில்லை, ஒன்றும் வேண்டுவதில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்: மீளவும் பெருமாள் நம்மாணை நம்பெண்டுகளாணை நம்மிராமாநுசனுணையேதருகிறோம் கேட்டுக்கொள்ளீரென்று திருவுள்ளம்பற்றியருள; ஆழ்வானும் திருவாணைக்குமேலாணையில்லையேயென்றுகொண்டு (பொங்கைம் புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம்இங்கு இவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானங்காரமனங்களே) என்கிறபடியே அடியேனுக்கு இந்த இருபத்துநாலுதத்வங்களும் கூடியிருக்கிற விரோதமானசரீரத்தை விடுவித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்: பெருமாளும் இத்தைக்கேட்டுப் போரக்லேசித்து ஆழ்வான்! இத்தையொழியக்கேட்டுக்கொள்ளீரென்றுதிருவுள்ளம்பற்றியருள; ஆழ்வானும் தேவரீர்இரண்டுவார்த்தையருளிச் செய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆனல் தந்தோமென்றுதிருவுள்ளம் பற்றியருளினர்.

அநந்தரம், ஆழ்வானும் அடியேனுக்குப்ரஸாதித்தருளின பேறு நாலூரானுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; பெருமாளுமிதென்? ஆழ்வான்! நாம் அவனையன்றே (నక్షమామి) (நக்ஷமாமி) என்று மூங்ந்தோமென்றருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும் (నామోక్తిర్నాపిభాషతే) (நாமோக்திர்நாபிபாஷதே) என்கிறபடியே தேவரீர் இரண்டுவார்த்தை யருளிச்செய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ செய்தார்; ஆனல்உம்முடையபேர்சொன்னவர்களுக்கும் உம்முடையஸம்பந்திஸம்பந்திகளுக்கும் நாமுகந்தமேலைவீடு தந்தோமென்று திருவுள்ளம்பற்றி பரமபதத்திலே திருமாமணிமண்டபத்திலே நடுவில்நாயகப்பத்தியிலே உமக்குநாமுகந்தமேலைவீடு தந்தோமென்று திருவுள்ளம் பற்றி, இவருக்குதீர்த்தப்ரஸாதமும், திருமாலைப்ரஸாதமும், சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினர்: ஆழ்வானும்,மாகவைகுந்தங்காண்கையிலே மநோரதத்தையுடையராய், அர்ச்சிராதிமார்க்கத்துக்கு ப்ரதமாலங்காரம் பண்ணினுப்போலே யிருக்கப்புறப்பட்டருளி விமாநப்ரதக்ஷணமாக எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, பிள்ளையாழ்வீர் எம்பெருமானர்திருவுள்ளத்திலே பெருமாள் நம்மையிப்படி அங்கீகரிக்கக்கடவரோஎன்று ஆநந்தபாஷ்பங்கள்விழ, பட்டருக்கும் சிராமப்பி

ள்ளைக்கும், ஆண்டாளுக்குமறியாதே, உடையவர்க்குவிண்ணப்பஞ் செய்யாதே, கூரத்தாழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளவேண்டி யிருந்தது. ஆழ்வானும் தம்முடையதிருமாளிகையிலே எழுந்தருளாமல் ஆழ்வார்திருமாளிகையிலே பிறவீடுவிட்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

ஆண்டாளும் இச்செய்தியைக்கேட்டு, பட்டரையும், சீராமப்பிள்ளையையும்பார்த்து, பிள்ளைகாள்! நீங்கள் உங்களுக்குப் பெருமாளுளரென்றிருந்தீர்களேயாகிலும், ஆழ்வானுக்குப் பெருமாள் மேலைவீடு ப்ரஸாதிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றியருளினர், நாம் இனி ஆழ்வான்ஸந்நிதியிலே ஸேவிக்கப்போவோம்வாருங்கோள், என்றுபட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஆழ்வான் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்திருமாளிகையிலே விடைகொண்டு, ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆண்டாள்! தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க; ஆழ்வானும், ஆண்டாளைப்பார்த்தருளி ஆண்டாள் நீயென்னநினைத்திருக்கிறுயென்ன; அடியேனுக்கொரு நினைவுண்டா, தேவரீர்திருவடிகளைப் பின்செல்லுகை யென்று விண்ணப்பஞ்செய்தாள். ஆண்டாள்! (திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனே) என்கிறபடியே, ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்திலே மிகவுமாதரத்தோடே ஸேவித்துப்போரு, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே பசியன் சோற்றைக் கண்டாப்போலேமிகவும்ஆதரத்தோடேஸேவித்துப்போருஎன்று அருளிச்செய்தருளினர். பட்டரும் ஆழ்வான் திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க, ஆழ்வானும் பட்டரைஎடுத்தணைத்து, பட்டரே நீரும் எம்பாருக்கருளின விஷயமன்றே (பீதகவாடைப்பிரானர் பிரமகுருவாகிவந்து) என்று, எம்பார் திருவடிகளிலேயும், எம்பெருமானர் திருவடிகளிலேயும், மிகவும் ஆதரத்தோடேஸேவித்துப்போரும், எம்பெருமானர் ஸ்ரீபாதத்தின் முதலிகளைக்கண்டால் நம்மைக்கண்டாப்போலே மிகவும் ஆதரத்தோடே ஸேவித்துப்போருமென்று அருளிச்செய்தருளினர். சீராமப்பிள்ளையும் ஆழ்வான்திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க, ஆழ்வானும் சீராமப்பிள்ளையைப்பார்த்து, நீரும் பட்டர்திருவடிகளிலேமிகவும் பக்திப்ரேமத்தோடே ஒதுங்கிவர்த்தியுமென்று அருளிசெய்தருளினர். பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வானும் திருவடிகளிலேதண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க; பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வீர் ([illegible]) (யதிச்சஸிவஸீகர்த்தும்ஜகதேகேந கர்மணபாபவாதஸ்யேப்யோகாம்சரந்தீர் நிவாரய) என்கிறபடியேவாக்கொன்றையுங்குறிக்கொண்டிரும், எதிரிகூடக்குத்தும் என்றதனல், ராஜதண்டம் வருமென்றதனல், காயத்தால்வராதபடிநெஞ்சால்நினைத்திருந்தீராகில், அதுதிருவுள்ளத்தில்படாதபடி எம்பெருமானர்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருமென்று அருளிச்செய்தருளினர். ஆழ்வானும், ஸ்ரீபாதத்தில்

லிகளைப்பார்த்து, பிள்ளைகாள்! நீங்கள் உங்களுக்கு ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை, தாரகபோஷக போக்யங்களாகவும், திருவாய்மொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகாரமாகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்தருளினர். முதலிகளும், ஆழ்வான்திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க, ஆழ்வானும், பிள்ளைபிள்ளையாழ்வானைக் காணப்பெற்றிலோமே என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

ஆழ்வான் மேல்வீடுபெறுவதற்கு உடையவர்களிப்புற்றதும், பின்பு இருவரும் ஸம்பாஷித்தது.

உடையவரும் முதலிகளுமாக, (சிற்றஞ்சிறுகாலே) என்கிறபாட்டுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பெருமாளுடையதிநசரிதை எம்பெருமானர்ஸந்நிதியிலே ப்ரஸங்காத்ப்ரஸங்கமாக, இப்படிஆழ்வானுக்கு பெருமாள் மேலைவீடுப்ரஸாதிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றியருளினரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். எம்பெருமானரும் இத்தைக்கேட்டு த்ரிதண்டத்தையும் காஷாயத்தையும் எறிவது ஏற்பதாய் மிகவும் களித்து, நாம்இனி ஆழ்வானுடைய ஸம்பந்தஸம்பந்தம்பெற்றோமே நமக்குஇனி ஒருகுறைகளுமில்லையேயென்று, நாம்இனிஆழ்வான்பக்கல்போகவேணுமென்று தாமும், ஸ்ரீபாதத்தில்முதலிகளுமாக ஆழ்வான் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்திருமாளிகையை நோக்கி எழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே, "பிள்ளைபிள்ளையாழ்வானும், உடையவரும்முதலிகளுமாக எழுந்தருளுகிறர்கள்" என்று ஆழ்வானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வானும் எம்பெருமானர்க்குஎதிராகவெழுந்தருளி, எம்பெருமானர்திருவடிகளிலே தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க, எம்பெருமானரும், ஆழ்வானை எடுத்தணைத்து, ஆழ்வான்! நீர் இப்போதிதுவென்னென்றர்; ஆழ்வானும் பேசாதே எழுந்தருளியிருந்தார். ராமாநுஜனும், ஆழ்வான்! நீர் பேசாதிருப்பதென்? முற்பட்ட நாமிருக்க உமக்குப்புறப்பட வாய்த்ததே! யென்றருளிச்செய்தருளினர். ஆழ்வானும், முற்பட்டவர்கள் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ளுவர்கள்அடியேன்பிற்பட்டால்அடைவுகேடாமென்றர்; உடையவரும்அடைவான போகவிபூதியிலே ஆழ்வான்! நீரொருவருமடைவுகெடுவதென்? "சேஷத்வத்திலுறைப்பிருந்தபடி முதலிகாள்பாரிகோள்" என்றுபோரவித்தராய்த் திருமுத்துதிர்த்து, ([illegible]) (அத்யந்தபக்தியுக்தாநாம் நசாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:) என்னுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஆழ்வான்திவுருள்ளத்திலே ஓடுகிறத்தையறிந்து ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் செவியிலே த்வயத்தை ப்ரஸாதித்தருளினர். முதலிகளும் இப்போது இதுவென்னென்றர்கள்; இளையாழ்வாரும் முதலிகாள், பாரிகோள் நீங்கள்அறிவிகோளே, உங்களுக்குத்தெரியுமோ, நம்முடைய

ஆழ்வானுடைய நிலையையாராலேயறியலாம், ராஜகுமாரனுக்குகர்ப்பூரநிகரமில்லாதபோது நாக்குவரளுமாப்போலே நம்முடைய ஆழ்வானுக்கும்,த்வயவசநமில்லாதபோது நாக்குவற்றுமென்றருளிச்செய்தருளினார்

எம்பெருமானாரும் ஆழ்வானை எடுத்தணைத்து உடைகுலைப்பட்டுஉகந்துஉள்ளம்விம்மல்பொருமலாய், ஆழ்வான்! நீர்நமக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்குஉசாத்துணையாகவும் நம்முடைய உடம்புமுயிருமாகவும், நிழலாகவும்இப்படிஎழுந்தருளியிருக்கிறஉம்மையிழந்து எங்ஙனேதரிப்பேன், உடன்போகத்திருவுள்ளம்பெற்றிலீர், நம்மைவிட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! இனி உம்முடையதிருவுள்ளங்கலங்கச்சொல்லி என்ன பிரயோஜநம், * பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியானபெருமாள் ஸங்கமற்று பரமபதநாதன் இப்படி அருள்பாடிட்டுழைந்தப்பண்ணுவதே!, (ప్రణవోధనుశ్శరోహ్యాత్మా) (ப்ரணவோதநுஸ்ஸரோஹ்யாத்மா) இத்யாதிச்ருதிப்ரமாணத்துக்கு விஷயமானீரே! பரமபதநாதனுக்கும் நாய்ச்சிமார்களுக்கும், நித்யஸூரிகளுக்கும் பெரும்செல்வமும், பெருங்களிப்புமாய்ப் பெருகிச்செல்லாநின்றதே ! இங்கிருக்கிறபெருமாளுக்கும், நாய்ச்சிமார்களுக்கும், அடியேனுக்கும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போராரவாரமாய்ச்செல்லாநின்றதே ! ஆழ்வான்!தேவரீர் லீலாவிபூதியில்நின்றும் நித்யவிபூதியிலேறவெழுந்தருளி விரஜாஸ்நாநம் பண்ணி அமாநவன்திருக்கை ஸ்பர்சமும்பெற்று, (தம்மையேநாளும்வணங்கித் தொழுவார்க்குத்தம்மையேயொக்க வருள்செய்வராதலால்) என்கிறபடியே, நிரஸ்ததர்மாநராய், உயர்ந்த மகுடத்தையுடையராய், பரமபதத்திலே திருமாமணிமண்டபத்திலே நடுவில் நாயகப்பத்தியிலே, பரமபதநாதனையும், நாய்ச்சிமாரையும், நித்யஸூரிகளையும், ஸேவித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிரும்என்று திருமுதுகைத்தடவிவிடைகொடுத்தருளினார்; ஆழ்வானும் எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே வேரற்றமரம்போலேவிழுந்து, திருவடிகளை, திருமுடியிலும், திருமார்பிலும், திருக்கண்களிலும்தரித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீபாததீர்த்தமும்சேர்த்துக்கொண்டு திருக்கைகளாலேப்ரஸாதிக்க நிறையப்ரஸாதப்பட்டு,(యోనిత్యమచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయమేనే। అస్మద్గురోర్భగవతోస్య దయైకసింధోః రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే) (யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாயமேநே । அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்யசரணௌஸரணம்ப்ரபத்யே) என்கிற ச்லோகத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டுநிற்க, முதலிகளும் இதுசரமதசையில்ப்ரபந்தம்என்று பட்டோலைகொண்டார்கள். எம்பெருமானாரும், ஆழ்வான்நீர்இங்கேயிரும்என்று அநந்தரம், வடவாற்றங்கரையேறவெழுந்தருளி, ஆற்றிலேநீராடி, அகமர்ஷணம்பண்ணியருளி, மீண்டெழுந்தருளும்போது, இதுநம்முடைய

ஆழ்வான் எழுந்தருளியிருந்த விடமென்று திருக்கண்சாத்தியருளி மடத்தில்எழுந்தருளியிருந்தார்.

கூரத்தாழ்வான், தம்திருவடிகளிலேவிழுந்துக்லேசித்த அமுதனாருக்கு “ எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்” என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளியது.

எம்பெருமானாரும் ஆழ்வான் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார் திருமாளிகையிலேஎழுந்தருளி, திருமுதுகைத்தடவி ஆழ்வானுக்கு விடைகொடுத்தருளினார்என்று சிலஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுதனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அமுதனாரும் இத்தைக்கேட்டு, தாயிழந்தகன்றுபோலே ஆழ்வான்எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்வார்திருமாளிகையிலே விடைகொண்டு, ஆழ்வான்திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஆழ்வான்! தேவரீர், (பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து)என்றும்,(பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும் செயல்நன்றாகத்திருத்திப்பணிகொள்வான்) என்றும், (என்னைப்பெற்றவத்தாயாய்த்தந்தையாய்) என்றும், (பெற்றதாய்நீயேபிறப்பித்ததந்தைநீ)என்றும், (பெற்றாரும்சுற்றமுமென்றிவையேபேணேன்நான்,)என்றும்,(பெற்றார்பெற்றொழிந்தார்பின்னுநின்றடியேனுக்கு)என்றும்,(கற்றார்பற்றறுக்கும்பிறவிப்பெருங்கடலே) என்றும், (இச்சுவைதவிரயான்போயிந்திரலோகமாளும் அச்சுவைபெறினும்வேண்டேன்) என்றும்,(எங்கண்மாலிறைவனீசன் கிடந்ததோர்கிடக்கைகண்டும் எங்ஙனம்மறந்துவாழ்கேன்) என்றும் - நடையழகிலும் கிடையழகிலும்நீராசையற்று,*வீற்றிருந்தேழுலகிலும் தனிக்கோல்செல்லுகிறவிருப்பிலே,தேவரீர்க்குத்வரைவிஞ்சி, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினால், அடியேன் இத்தை எப்படி ஸஹிப்பேன்என்று அமுதனாரும் அழுதுக்லேசிக்க ; ஆழ்வானும் (செழுந்திரைப்பாற்கடல்கண்டுயில்மாயன்திருவடிக்கீழ்) என்றும், (இருப்பிடம்வைகுந்தம்வேங்கடம்மாலிருஞ்சோலை) என்றும்,(அங்கயல்பாய்வயல்தென்னரங்கனணியாகம்) என்றும், அநுபவித்துக்கொண்டதேவரீர், “வெண்ணெய்பிடித்து நெய்க்கழுகிறதென்,எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்” என்றுஅருளிச்செய்தருளினார்; அமுதனாரும்,ஆழ்வான்திருவடிகளிலேதெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் சேர்த்துக்கொண்டு, திருக்கைகளாலேப்ரஸாதிக்க நிறையப்ரஸாதப்பட்டு அஞ்சலித்துக்கொண்டுநிற்க, ஆழ்வானும், அமுதனார்க்கு விடைகொடுத்தருளினார்.

ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின வ்ருத்தாந்தம்.

அமுதனார்க்குவிடைகொடுத்தருளின வநந்தரம், ஆழ்வார்திருமாளிகைக்கருகாக இட்டதிருக்காவணத்திலே, பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்திருமடியிலே திருமுடியும், ஆண்டாள்திருமடியிலேதிருவடிகளும், பட்டர்திருமடியிலே திருக்கைகளுமாய்க்கண்வளர்ந்தருளி, (உதிப்பனவுத்தமர்சிந்தையுள் - எதித்தலைநாதன் இராமாநுசன் தன்னிணையடியே) என்கிறபடியே உடையவர்திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு கூரத்தாழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.(மஞ்சுயர்மாமதிதீண்டநின்றமாலிருஞ்சோலை மணாளர்வந்து- மஞ்சுயர்பொன்மலைமேலெழுந்தமாமுகில்போன்றுளர்வந்துகாணீர்) என்று ஸேனைமுதலியாராழ்வார், ஆழ்வானை யருள்பாடிட்டருள, ஆழ்வானும் சடக்கெனவெழுந்திருந்து தெண்டனிட்டு,(முழுசிவண்டாடியதண்டுழாயும், மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும்மேனியஞ்சாந்திழ்சியகோலமிருந்தவாறுமெங்ஙனஞ்சொல்லுகேன்) என்று, இவன் * காஷ்டபாஷாணஸங்நிபனேயாகிலும், நான்எப்படி ஸஹிப்பன்என்று அருளிச்செய்தபடியே * உலகமளந்தபொன்னடியையடைந்து, (அணிபொழிற்றிருவரங்கத்தம்மானே) என்று - பெருமாள்திருவுலகளந்தருளினதிருவடிகளை பாதேயமாக எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, அவ்வழகியமணவாளப்பெருமாள்தாமே இவருக்குக் கையாளாகஎழுந்தருளி தேசாந்தரகதனான புத்ரனை மாதா உகந்து எடுத்தணைக்குமாப்போலே ஆழ்வானையெடுத்தணைத்து, அத்தவாளத்தலையாலேமுடிக்கைக்கொண்டுலோகங்கவெல்லாங்கடந்து *முடிவில்பெரும்பாழானமூலப்ரக்ருதியையும்கடந்து, இப்பாலுள்ளவைகளெல்லாவற்றையுங்கடந்து, அம்ருதவாஹிநியான விரஜையைச்சென்று கிட்டி,அம்ருதவாஹிநியான விரஜையிலேநீராடி,சுத்தஸத்வாத்மகமாய்,திருமேனியெல்லாம்பொன்னாய், (தம்மையேநாளும்வணங்கித்தொழுவார்க்குத் தம்மையேயொக்கவருள்செய்வராதலால்) என்று,திருமங்கையாழ்வார்அருளிச்செய்தபடியேதிருவாழியையும், திருச்சங்கையும்,தரித்துக்கொண்டு,திருவபிஷேகங்களையுடையனாய்நானப்பொடிபீதகவாடை*விரையார்நறுஞ்சாந்தங்கொண்டு ஐந்நூறுதிவயாப்ஸரஸ்ஸுக்களும்,நித்யஸூரிகளும்,எதிரேவந்து,(கதிரொளிதீபங்கலசமுடனேந்தி)என்கிறபடியே ஆழ்வானை எதிர்கொண்டுஸத்கரிக்க, ஆழ்வானும்பரமபதத்துக்கெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே,(கூரகுலமன்னர்வந்தார்,கோயில்வாழுமவர்வந்தார், வாதியர்காலன்வந்தார், வாக்கினால்வென்றார்வந்தார், வேதமுடிசூடியவேதவ்யாஸர்வந்தார், இலைத்தளயடியாக எதிராஜர்க்கினியார்வந்தார், எதிராருமில்லாதார்வந்தார், சதிராகஎழுத்திட்டார்வந்தார், சகலகுணஸம்பந்நர்வந்தார், ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்வந்தார், தனக்கு விரோதியானநாலூரானுக்கும் தன்பேறு அளித்தார்வந்தார், பதக்கென்றெழுத்திட்டபராசரபட்டர்வந்தார்,வந்தார்) என்றுஎங்கும்பொற்களம்மாறுடியூதிற்று, செம்பொனால்சின்னந்திகழநின்றூதிற்று, ஆழ்வானும்பரமபதத்திலேஎழுந்தருளி பாதபீடத்திலே அடியிட்டு, ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்திருவடிகளிலே தெண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க, ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் ஆழ்வானைஎடுத்தணைத்து,பெரியபிராட்டியார்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க,பெரியபிராட்டியாரும்இவரைமார்விலணைத்து,மதுரமானகடாக்ஷத்தாலேகுளிர்விழியப்பார்த்து,ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்திருக்கையிலேகொடுக்க,ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும்,ஆழ்வான் *இந்தவானவர்நாட்டையும்நீகண்டுகொள்என்றருளிச்செய்தருள,ஆழ்வானும்பூவளரும்திருமகளால் அருள்பெற்றுப்புறப்பட்டு*உத்தம ஸிதாஞ்சலியாய்நிற்க, *எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுக்க,ஆழ்வானும்அஞ்சலித்துக்கொண்டுநிற்க, திருநாட்டிலேஒருஅபிஷேகம்வைத்தாப்போலே(அஹமந்நமஹமந்நம்)'அஹமந்நமஹமந்நம்) என்று அநுபவித்துக்கொண்டுஹ்ருஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்தார். நித்யஸூரிகளோடே ஒருகோவையானார்.

—※—

உடையவர்,கூரத்தாழ்வான்திருநாடலங்கரித்ததைப்பற்றிக்லேசித்தது.

ஆண்டாளும்பிள்ளையாழ்வானைப்பார்த்து,இப்படிஆழ்வான்திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று உடையவர்க்குவிண்ணப்பஞ்செய்துவாரும் என்ன, பிள்ளையாழ்வானும், வங்கிபுரத்துநம்பியைப்பார்த்து, இப்படி ஆழ்வான்திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று உடையவர்க்குவிண்ணப்பஞ்செய்துவாரும்என்ன, வங்கிபுரத்துநம்பியும் மடத்தேறவிடைகொண்டு, எம்பெருமானார்திருவடிகளிலேதெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, இப்படி ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; எம்பெருமானாரும் இத்தைக்கேட்டு, கன்றிழந்தபசுப்போலே திருவுள்ளங்கலங்கி, (ஒருமகள்தன்னையுடையேனுலகம் நிறைந்தபுகழால், திருமகள்போலவளர்த்தேன்செங்கண்மால்தான்கொண்டுபோனான்,)(நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கைநாண்மலர்மேற்பனிசோர, அல்லியுந்தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தாலொத்ததாலோ, இல்லம்வெறியோடிற்றாலே என்மகளைஎங்குங்காணேன் மல்லரையட்டவன்பின்போய்மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ)ஆழ்வான்!வாராய்(வந்திடாய்)(நீகாணவாராய் (நாண்படுஞ்ஞான்றுகொலோ)காணுமாறருளாய்)(கள்வன்கொல்யானறியேன்கரியானொருகாளைவந்து வள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதவென்றுவெள்ளிவளைக்கைப்பற்றப்பெற்றதாயரைவிட்டகன்று, அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகுவர்கொலோ) என்று பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளால், ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையுடையராய் ஆசார்யபூர்த்தியும் சிஷ்யபூர்த்தியுமுடைய இவ்வாழ்வானைவைத்துக்கொண்டிருக்கப்பெற்றோமில்லையே! என்று அருளிச்செய்து போரக்லேசிக்க; அப்போது அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்

போலே பஞ்சமோபாய நிஷ்டராய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கையினாலேயும், தேவரீருடையபரமக்ருபையினாலேயும், இத்தனையெல்லாம்ப்ரஸாதித்தருளிற்று; இப்படிப்பட்டஆழ்வானுக்குத்திருவுள்ளங்கலங்கவேண்டுவதில்லை என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

கூரத்தாழ்வானை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸஂஸ்கரித்து, திருவத்யயநமும் பெருக்கநடத்தியருளியது.

எம்பெருமானாரும்ஸ்ரீபாதத்தின்முதலிகளைப்பார்த்து நம்முடைய ஆழ்வானைத் திருப்பள்ளிபடுத்துவாருங்கோள் என்று வேண்டுந்திருக்கைவழக்கமாறுதிருக்கப்ரஸாதித்து, பின்பு பெருமாளுடைய திருமாலைப்ரஸாதங்கள், களபப்ரஸாதம்,பரியட்டப்ரஸாதம்முதலான வரிசைகளையும் வாத்யகோஷத்துடன்வரக்காட்டியருளினார். எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தில்முதலிகளும்பெருமாள்பரிகாரமுமாகஆழ்வான்எழுந்தருளியிருக்கிறஆழ்வார்திருமாளிகையிலேயெழுந்தருள,பட்டரும்,எம்பெருமானார்ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளையும்,பெருமாள்பரிகாரத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு,தாம்(సర్వకర్మాణిసూక్ష్మేణగాయత్ర్యావైష్ణవేనచ।నారాయణానువాకేనస్థాపయేత్పితరంసుతః) (ஸர்வகர்மாணிஸூக்ஷ்மேணகாயத்ர்யாவைஷ்ணவேநச। நாராயணாநுவாகேநஸ்த்தாபயேத்பிதரம்ஸுத:)என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஆழ்வானைத்திருமஞ்சநம்பண்ணித்திருவொற்றுவாடைசாத்தி,திருப்பரியட்டம்சாத்தி, திருமண்காப்புச்சாத்தி, திருமுடிச்சீலை சாத்தி, ஆழ்வானுக்குத்திருக்கோலமுமணிந்து, முதலிகளைத்தீர்த்தங்கொண்டு சுருளமுதுபரிமாறி வேண்டிக்கொண்டு அநந்தரம்திருச்சூர்ணமிடித்து, எல்லாருமெண்ணெய்சுண்ணங்கொண்டாடி, அநந்தரம் ஆழ்வானைத் திருத்தேரிலே ஏறியருளப்பண்ணி (కేశవార్పితసర్వాంగంశరీరంమంగళావహం।నప్రదాహయేద్విప్రో)బ్రహ్మమేధవిధింవినా,(கேசவார்ப்பிதஸர்வாங்கம் சரீரம்மங்களாவஹம்। நப்ரதாஹயேத் விப்ரோப்ரஹ்மமேதவிதிம்விநா) என்றும், (బ్రహ్మమేధవిధింప్రోక్తం)మునిభిర్బ్రహ్మతత్పరైః।మహాభాగవతానాంవైకర్తవ్యమిదముత్తమమ్)ப்ரஹ்மமேதவிதிம்ப்ரோக்தம்முநிபிர்ப்ரஹ்மபரமதத்பரை:।மஹாபாகவதாநாம்வை கர்த்தவ்யமிதமுத்தமம்) என்றுஹாரீதஸ்ம்ருதியிலே சொல்லுகையாலே, மஹாபாகவதரான கூரத்தாழ்வானுக்கு பட்டர் ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸஂஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தார்; ஆண்டாளும் கர்த்தார்த்தையாய், முதலிகளும் திருக்காவேரியிலேநீராடி, பட்டர் திருமாளிகையிலேஎழுந்தருளி, ஆழ்வான்எழுந்தருளினானென்றெழுந்தருளாதே, நெடுநாள் * திருவரங்கன்திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிருந்து பக்வத்விஷயத்தை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு, (శతంజీవశరదోవర్ధమానః)(ஸதஞ்ஜீவஸரதோவர்த்தமாந:) என்கிறபடியே,ஆசீர்வாதங்களைப்பண்ணித் தாம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளினார்கள்;பட்டரும்ஆண்டாள்தி-

ருவடிகளிலேதெண்டன்ஸமர்ப்பித்துதிருமுத்துதிரஎழுந்தருளியிருக்க, ஆண்டாளும், ஆழ்வானுக்காகஎம்பெருமானார்எழுந்தருளியிருக்க க்லேசிக்கிறதென்னவென்று திருமுதுகைத்தடவி, திருக்கண்மலரைத்துடைக்க,எம்பெருமானாரும் மடத்திலும் தளிகைவாவிட்டருளினார்;இவர்களும் அமுதுசெய்துஎழுந்தருளியிருந்தார்கள்;அதின்மற்றைநாள்எம்பெருமானாரும்ஸ்ரீபாதத்தில்முதலிகளைப்பார்த்து,நம்முடையவாழ்வானுக்குப்பின்னிரண்டுநாளில்க்ரியையும்நடக்கும்படிக்குவேண்டுந்திருக்கைவழக்கமாராதிக்க ப்ரஸாதித்துவரக்காட்டியருளினார், பன்னிரண்டுநாளையில் க்ரியையும்முடிந்தபின்பு திருவத்யயநம் நடத்தவேணுமென்று பட்டர் உடையவரையும், அரையரையும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய், (శుభాంతేద్విజవర్యైశ్చసర్వసంపచ్ఛుభావహం।సహస్రశాఖాధ్యయనంకారయేద్వైదికోత్తమః)(ஸுபாந்தெளத்விஜவர்யைஸ்சஸர்வஸம்பச்சுபாவஹம்।ஸஹஸ்ரஸாகாத்யயநம்காரயேத்வைதிகோத்தம:) என்றும், (అశుభాంతేవిశేషేణద్రావిడీబ్రహ్మసంహితా। అధ్యేతవ్యాద్విజవరైరాద్యంగీతసహస్రకమ్) (அசுபாந்தேவிசேஷேணத்ராவிடீ ப்ரஹ்மஸம்ஹிதா। அத்யேதவ்யாத்விஜவரைராத்யம்கீத ஸஹஸ்ரகம்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேபுஷ்பாஞ்சலிபண்ணிசாத்தி, (నాతఃపరతరంతీర్థంవైష్ణవాంఘ్రిజలాచ్ఛుభాత్।తేషాంపాదరజఃపుణ్యంగంగామపిపునాతిహి) (நாத:பரதரம்தீர்த்தம்வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாச்சுபாத்।தேஷாம்பாதரஜ: புண்யம்கங்காமபிபுநாதிஹி) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைசேர்த்து ஸ்வீகரித்து அதின்மற்றைநாள், (యథాతుష్యతిదేవేశోమహాభాగవతార్చనాత్। తథా నతుష్యతేవిష్ణుః విధివత్స్వార్చనాదపి) (யதாதுஷ்யதிதேவேசோமஹாபாகவதார்ச்சநாத்।ததாநதுஷ்யதேவிஷ்ணு: விதிவத்ஸ்வார்ச்சநாதபி)என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையமுதுசெய்வித்துஸத்கரித்தருளினார்.

அழகியமணவாளன், பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் உடையவர் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தது.

அதின்மற்றைநாள்பட்டரும்ப்ராதர்ஸஹாயராய்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் கூடப்புறப்பட்டுவந்து எம்பெருமானார்திருவடிகளிலேஸேவித்துநிற்க; எம்பெருமானாரும், (బహుమానేనమహతాహనామంతమవైక్షత) (பஹுமாநேநமஹதாஹநாமந்தமவைக்ஷத) என்னும்படி விசேஷகடாக்ஷம்செய்தருளி, பட்டருள்ளிட்டாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணமாகஎழுந்தருளிவைநதேயனையும்ஸேவித்து, உள்ளேபுகுந்து,பெருமாளைஸேவிக்கப்பண்ணியருளி, ஆழ்வான்திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் இளையாழ்வீர்.

நாம்இந்த ஆத்மாவை அன்றேபுத்ரஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொண்டோமே, நம்புத்ரரானபட்டரையும், சீராமப்பிள்ளையையும் ஆழ்வானைப்போலே ஸம்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டுவாரும்என்று வினவியருளித்தந்திருமகனைவாசிதோன்ற, பட்டரை ஆதரத்துடன் அருள்பாடிட்டு, ஆழ்வான்போனுரென்று வ்யாகூலப்படவேண்டாம், நாமேஉமக்குபிதாமுதலானுரெல்லாரும்என்று அருளிச்செய்து, (తత్సూనుం స్వసుతమధాన్నిజాం స్యుదానాత్ స శ్రీకశ్శ్రుతిగురుభట్టనామధేయమ్) (தத்ஸூநும்ஸ்வஸுதமதாந் நிஜாம்புதாநாத் – ஸச்ரீகச்ருதிகுருபட்ட நாமதேயம்) என்கிறபடியே அபிமானித்து, (வேதமுன்விரித்தான்) என்னும்படிவிசேஷமாக "வேதாசார்யபட்டர்" என்றுதிருநாமமும்ப்ரஸாதித்து, தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் சடகோபனும் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று க்ர்தார்த்தராயிருக்க, உடையவரும் தேவரீர்இவருக்கு ஆயுஸ்ஸைப்ரஸாதித்தருள, அடியேன் வித்யையை அப்யஸிப்பிக்கிறேன்என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, ஒருரு த்வயத்தைப்ரஸாதித்து, விசேஷாபிமானம்செய்தருளி, ஒருச்லோகத்தை திருமுன்பேசொல்லிவைத்து சுற்றும்பிற்றும்பார்த்து "நம்முடையவர்களெல்லாரும் இவரைநம்மைக்கண்டாப்போலே காணுங்கோள்" என்றருளிச்செய்து, அநந்தரம்நாய்ச்சியார்ஸந்நிதியிலேகொண்டெழுந்தருளிஸேவிக்கப்பண்ண, நாய்ச்சியாரும்அப்படியே புத்ராபிமானம்பண்ணியருள *பூவளருந்திருமகளாலருள்பெற்றுப்புறப்பட்டு உடையவருடனேஸேவித்துகொண்டு மடமேயெழுந்தருள ;

பட்டர் உபந்யாஸத்தைக்கேட்டு முதலிகள்கொண்டாடியது.

உடையவரும் எம்பாரையழைத்தருளி, பட்டரைஅவர்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்து, இவர்தர்சநப்ரவர்த்தகராம்படி தர்சநார்த்தங்களையெல்லாம்ப்ரஸாதியுமென்று நியமித்தருள ; அவரும் அப்படியே கைக்கொண்டு,ஸகலார்த்தங்களையும்ப்ரஸாதித்தருளி,ஒருநாள்ஒருச்லோகத்தைத்திருமுன்பே உபந்யஸிக்கச்சொல்ல; அவரும் அப்படியேஉபந்யஸித்தவநந்தரம், அத்தைக்கேட்டருளி, (జనకానాంకులే కీర్తిమాహరిష్యతి మే సుతా)(ஜநகாநாம்குலேகீர்த்திமாஹரிஷ்யதிமேஸுதா)என்கிறபடியே, நமக்கும், ஆழ்வானுக்கும்,உடையவருக்கும் அதிசயத்தைவிளைத்திரே! என்றுமிகவும்உகந்தருளினூர்.இத்தை,(భట్టార్యాయ ప్రపత్తిం హ్యదిశదథవరద్రావిడామ్నాయమౌలేరర్థం శ్రీభాష్యమస్యానపి చ యతివరాదేశతోర్థాన్రహస్యాన్ । యశ్చోక్తో దేశికేన్ద్రో యతివరచరణచ్ఛాయ నామార్యవర్యైస్తం గోవిన్దార్యమస్మత్కులగురుమమితజ్ఞానవైరాగ్యమీడే) (பட்டார்யாயப்ரபத்திம்ஹ்யதிஶததவரத்ராவிடாம்நாயமௌலேரர்த்தம் ஸ்ரீபாஷ்யமஸ்யாநபிசயதிவராதேஶதோர்த்தாந்ரஹஸ்யாந் । யஶ்சோக்தோதேசிகேந்த்ரோயதிவரசரணச்சாயநாமார்யவர்யை ஸ்தம்கோவிந்தார்யமஸ்மத்குலகுருமமிதஜ்ஞாநவைராக்யமீடே) என்றும் அநுஸந்தித்தார்கள்;

'ஆசார்ய சேஷத்வம்முறைதவறவொண்ணுதென்கிற த்வரையும், சரமதசையில் *ப்ராணப்ரயாணபாதேயமாகஸ்வாசார்யன்தானே த்வயத்தை விடாய்கெட உபதேசிக்கப்பெற்றதன்னேற்றமும், பகவதபிமாநஸ்த்தலத்திலும் ததீயாபிமாநஸ்த்தலமே சரமதசையாகப் பெற்ற தன்னேற்றமும், ஆழ்வான்பக்கலிலே அநுஷ்டாநசேஷமாகக்கண்டதிறே.

ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின ஆறும்மாஸம்தத்துல்யரானமுதலியாண்டானும் அப்படியே நாற்றைந்துதிருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினூர். உடையவரும், ஆண்டான் எழுந்தருளின வன்று, "இன்று இருவருங்கூடப் பரமபதத்தேற எழுந்தருளுவர்கள்" என்றருளிச்செய்தார். அதுக்குமேல் சிலநாள்சென்றபின்பு ஆழ்வானுடையவிச்லேஷம்ஸஹிக்கமாட்டாமல் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருள, அவருடைய விச்லேஷம் ஸஹிக்கமாட்டாமல் (மாரிமாக்கடல்) இத்யாதிப்படியே பொன்னுய்ச்சியாரும் பரமபதத்துக்குப் போக, இருவரையும் பள்ளிபடுக்கும்படி பட்டரைக் கட்டளையிட்டனுப்ப, அவரும் அப்படியே செய்வித்தருளினூர்.

உடையவர் பள்ளிகொண்டருளியது.

ஏவம்விதரான ஆழ்வானுடைய சரமதசாவைபவம் சதுரமாக நடந்த வநந்தரம், உடையவரும் பெருமாளுடைய ஸ்ரீகார்யமாராய்ந்துகொண்டு, (భాష్యరఙ్గమివాపరమ్) (பாஷ்யரங்கமிவாபரம்) என்று, ஸ்ரீரங்கசாயியான பகவானைப்ரகாசிப்பிக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும், (மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்) என்றும் சொல்லுகிறதிருவாய்மொழியையும்,இவர் அஹோராத்ரம் நடத்திக்கொண்டு பகல்ஸ்ரீபாஷ்யத்திலேகாலக்ஷேபமாய், ராத்ரி குடிநீர்பாலமுதுசெய்து திருப்பள்ளியிலே யேறியருளினூல், * பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழி யநுபவத்திலே பரவசராயிருக்க; அத்தசையிலே முதலிகளெல்லாருங்கூடி அவருடைய அநுபவபாரவச்யதையை அநுபவித்துக்கொண்டிருந்து அங்குத்தையின் ஸௌகுமார்யத்தாலே (కూరేశదాశరథిసౌమ్యవరాభిధానయోగీన్ద్రవన్ద్య పదపఙ్కజయోగిరాజ । శేషాధిరుహ్య శయనం మహనీయమార్యవర్యైరభిష్టుతయశా జగతాం హితాయ) (கூரேஶதாசரதி ஸௌம்யவராபிதாநயோகீந்த்ரவந்த்ய பதபங்கஜயோகிராஜ । ஶேஷ்வாதிருஹ்யஶயநம்மஹநீய மார்யவர்யைரபிஷ்டுதயஶா ஜகதாம்ஹிதாய) என்கிறபடியே ஜர்கருகராய்க் கண்வளர்ந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அநந்தரம், (శ్రీరఙ్గనగరతరఙ్గశేఖరాసారతారకితచారు

మూర్తయే। భోగిభోగశయనీయశాయినే మాధవాయ మధువిద్విషే నమః) (க்ஷீராஸாகரதரங்கஶீகராஸாரதாரகிதசாருமூர்த்தயே । போகிபோகஶயநீயஶாயிநே மாதவாயமது வித்விஷே நம:) என்றும், * பள்ளியாவது பாற்கடலரங்கமாகையாலே * நாகத்தணைப்பாற்கடல் கிடக்கும் ஆதிநெடுமாலை * யோகத்திலே அணையா நின்றுகொண்டு *அரவத்தமளியில் படியே எங்கும் காவலடைத்து நிர்ப்பாராய், (యా నిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమీ। యస్యాం జాగ్రతి భూతాని సా నిశా పశ్యతో మునేః) என்றும், (వాసుదేవ ప్రసుప్తోఽస్మి యావన్నోదయతే రవిః। అహం స్వాపన్న వత్స్యామి సర్వభూతహితాయ వై) என்கிற அநுஸந்தாநத்துடனே தத்கத சித்தராய்க் கண்வளர்ந்தருளப்புக்கார்.

உடையவரைத்திருப்பள்ளியுணர்த்தியது.

பெருமாள் ச்ருங்கிபேரபுரத்திலே இங்குதீவ்ர்க்ஷத்தின்கீழே பள்ளிகொண்டருளினபோது, (నియమ్య పృష్ఠే తు తలాఙ్గులిత్రవాన్ శరైస్సుపూర్ణావిషుధీ పరన్తపః। మహద్ధనుస్సజ్యముపోహ్య లక్ష్మణో నిశామతిష్ఠత్పరితోఽస్య కేవలమ్॥ తతస్త్వసౌ ఖడ్గోత్తమబాణచాపధృత్. స్థితోఽభవం తత్ర స యత్ర లక్ష్మణః। అతన్ద్రిభిర్జ్ఞాతిభిరాత్తకార్ముకైర్దృఢేన్ద్రకల్పం పరిపాలయంస్తదా) என்று லக்ஷ்மணகுஹாதிகள் நோக்கினாப்போலவும், கடற்கரையிலே மஹாராஜருள்ளிட்டமுதலிகள் நோக்கினாப்போலவும், காவேரிக்கரையிலே (உலகமுண்டுமிழ்ந்தகற்பகத்தை) என்கிறகல்பகச்சாயையிலே பள்ளிகொண்டருளுகிறயதீந்த்ரரானஇவரையும் உறங்காவில்லிதாஸர் போல்வாரானராமாநுஜவேளைக்காரர், ஸ்ரீகுஹதாஸர், ஹநுமத்தாஸர் முதலானோர் நோக்கிக்கொண்டுபோந்தார்கள். இப்படி (శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః) (ஸ்ரீமாந்ஸுகஸுப்த:) என்னும்படி, ஸ்ரீமானானராமாநுஜனும் பள்ளிகொண்டருளினவநந்தரம், (ప్రభాతాయాన్తు శర్వర్యాం పృథువక్షా మహాయశాః। ఉవాచ రామస్సౌమిత్రిం లక్ష్మణం శుభలక్షణమ్। భాస్కరోదయకాలోఽయం గతా భగవతీ నిశా। అసౌ సుకృష్ణో విహగః కోకిలస్తాత కూజతి। బర్హిణానాఞ్చ నిర్ఘోషః శ్రూయతే నదతాం వనే। ఉష్య రాత్రిం తు తత్రైవ గఙ్గాకూలే స రాఘవః। భరతః కాల్యముత్థాయ శత్రుఘ్నమిదమబ్రవీత్। శత్రుఘ్నోత్తిష్ఠ కిం శేషే నిషాదాధిపతిం గుహమ్। శీఘ్రమానయ భద్రన్తే తారయిష్యతి వాహినీమ్) என்று ராமாநுஜர்களை ப்ரபாதகாலஸூசகமான அடையாளங்களைச்சொல்லி எழுப்பினாப்போலவும், (செங்கழுநீர்வாய்நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய்கூம்பினகாண்) என்றும், ப்ரபாதஸமயஸூசகமான அடையாளங்களைச்சொல்லி, எல்லாரையும் எழுப்பிப் பின்பு, (செம்பொற்கழலடிச் செல்வாபலதேவா உம்பியும் நீயும் உறங்கேல்) என்று நம்பி மூத்தபிரானைத் திருப்பள்ளியெழுப்பினாப்போலேயும், ததவதாரமான இவரையும் திருப்பள்ளியுணர

ர்த்தி, பின்னையும் இவர் ஆசார்யப்ரேமாதிகளாலுண்டான வைபவத்தையும், பகவத்ப்ரேமாதிகளாலுண்டான வைபவத்தையும் சொல்லி,

உடையவரைத் திருப்பள்ளியுணர்த்துகைக்காக முதலிகளருச்செய்த ஸுப்ரபாதம்.

ததீயர் திருப்பள்ளியுணர்த்த உபக்ரமித்து (జయజయయతిసార్వభౌమాఽమలస్వాన్త తుభ్యన్నమో జయజయజనిసిన్ధుమగ్నాత్మసన్తారకగ్రామణీః। జయజయభజనీయకూరేశముఖ్యైః ప్రసీద ప్రభో జయజయ విదుషాం నిధే జాగృహి శ్రీనిధే జాగృహి ॥౧॥ పూర్ణార్యపూర్ణకరుణా పరిలబ్ధబోధవైరాగ్యభక్తిముఖదివ్యగుణామృతాబ్ధే। శ్రీయామునార్యపదపఙ్కజరాజహంస రామానుజార్య భగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౨॥ ఆసేతుమద్య వరదస్య గజాద్రిభర్తుః పానీయమచ్ఛమతిశీతమగాధకూపాత్। ధ్వాన్తం నిరస్తమరుణస్య కరైస్సమన్తాద్రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౩॥ శ్రీరఙ్గరాజపదపఙ్కజయోరశేషకైఙ్కర్యమాకలయితుం సకుతూహలత్వమ్। ఉత్తిష్ఠ నిత్యవిధిమప్యఖిలఞ్చ కర్తుం రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౪॥ త్వాం శిక్షితుం సముపయాతి నృపాచలేన్ద్రస్త్వత్సంప్రక్లృప్తపరశఙ్ఖరథాఙ్గపాణిః। సంయోజితామురసి మామ్భవతైవ బిభ్రద్రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౫॥ శ్రీమత్కురఙ్గపరిపూర్ణవిభుస్త్వదుక్తం శ్రీభాష్యశాస్త్రమమలం త్వయి భక్తియుక్తః। శ్రోతుం సమిచ్ఛతి యతీన్ద్ర సితోర్ధ్వపుణ్డ్రస్తద్బోధయార్థమఖిలం తవ సుప్రభాతమ్ ॥౬॥ శ్రీభాష్యమాలిఖితుమాత్తవిశాలలేఖ్య శ్రీవత్సచిహ్నగురురాసత దివ్యగాత్రః। వేదాన్తసూత్రమపి వక్తుమముష్య సర్వముత్తిష్ఠ లక్ష్మణమునే తవ సుప్రభాతమ్॥౭॥ శ్రీమాన్ సపూర్ణవటురాదరతః ప్రగృహ్య శ్రీపాదుకాం యతిపతే పదయోః ప్రమోక్తుమ్। ద్వారి స్థితిం వితనుతే వినతార్తిహారిన్ రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౮॥ కాషాయవస్త్రకటిసూత్రకమణ్డలూంశ్చ శ్రీదన్తకాష్ఠమపి దేశికసార్వభౌమః। పాణౌ నిధాయ నివసత్యవిశుద్ధగాత్రో రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౯॥ త్వాం బోధయన్తి గురవః ప్రథితా మహాన్తః శ్రీవైష్ణవాశ్చ యమినస్తవ పాదభక్తాః। ఏకాన్తినశ్చ విమలాస్త్వదనన్యభావాస్తాన్ పాలయాద్య యతిశేఖర సుప్రభాతమ్ ॥ ౧౦ ॥ బ్రాహ్మే ప్రబుధ్య విబుధాస్స్వగురూన్ప్రణమ్య రామానుజాయ నమ ఇత్యసకృద్బ్రువాణాః। అష్టాక్షరం చ చరమం ద్వయముచ్చరన్తి రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్॥౧౧॥ ప్రాతః పఠన్తి పరమం ద్రవిడప్రపన్నగాయత్రిమన్త్రిశతమష్టశిరస్కమచ్ఛమ్। శ్రీవైష్ణవాస్తవ పదాబ్జనిషక్తభావాః రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౧౨॥ ఆరాధనం రచయితుం కమలాసఖస్య శ్రీయాదవాచలపతేర్వివిధోపచారైః। పాతుఞ్చ దృష్టికమలేన నతానశేషాన్ రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౧౩॥ సంసేవ్య సప్తశతసంయమిసార్వభౌమైః స్వదేశికైస్సకలశాస్త్రవిదాం వరిష్ఠైః। ఏకాన్తిభిః పరమభాగవతైశ్చ సేవ్య రామానుజార్యభగవంస్తవ సుప్రభాతమ్ ॥ ౧౪ ॥ గద్యత్రయం నిగమశేఖరదీపసారౌ శ్రుత్యర్థసఙ్గ్రహమపి ప్రథితఞ్చ

నిత్యమ్। గీతార్థభాష్యమపి దేశికపుఙ్గ వానాం దాతుం ప్రసీద యతిశేఖర సుప్రభాతమ్ ॥౧౫॥ పాదామ్బుజం యతిపతేశ్శరణం విహర్తుం సఙ్గత్య సంసరణవారిధితర్తుకామాః। ఆయాన్తి హస్తకమలాభిధృతోపచారాః తాన్ పాహి తే కరుణయా తవ సుప్రభాతమ్ ॥౧౬॥ స్నాతుం కవేరతనయా సలిలేషు శిష్యైరాచార్యపూరుషవరైర్యతిభిర్విశుద్ధైః। శ్రీవైష్ణవైశ్చ సహ సేవ్యమహానుభావై రామానుజార్య భగవం స్తవ సుప్రభాతమ్ ॥౧౭॥ என்று இத்யாதிகளாலும் திருப்பள்ளியுணர்த்த, உள்ளினின்றும் புறப்பட்டருளி;

உடையவர் திருப்பள்ளியுணர்ந்து ஸ்வாசார்யன் தொடங்கி எம்பெருமான்வரையில் அநுஸந்தித்து நீராட்டத்துக்குப்புறப்பட்டருளியது.

அவ்வளவிலே கந்தாடையாண்டான் திருக்கைகொடுக்க, இப்பால் யமுனைத்துறைவனென்கிற திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருந்து, சுத்தாசமநம்செய்தருளி, பரிசுத்தராய் காலையெழுந்திருந்த விவர், (காலைநன்ஞானத்துறைபடிந்தாடி) என்கிறபடியே, குருபரம்பரா பூர்வகமாக (திருமால் திருநாமம் நானும் சொன்னேன் நமருமுரைமின்) என்கிறபடியே த்வயத்தை ஸார்த்தமாக அநுஸந்தித்து, ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரையும் அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளி, பின்னும் (వాసుదేవాదిదివ్యానాం నామ్నాం సఙ్కీర్తనం చరేత్) (வாஸுதேவாதிதிவ்யாநாம் நாம்நாம்ஸங்கீர்த்தநம்சரேத்) என்கிறபடியே மற்றுமுள்ள திருநாமங்களையும் ப்ராப்யபுத்த்யா அநுஸந்தித்துக்கொண்டு, (ప్రత్యూషే గురుపాదపద్మయుగళం ధ్యాత్వాథ తద్దేశికాన్ నత్వా క్రమశో భరం భగవతి న్యస్యాత్మనో నిర్వృతః। ధ్యాత్వాగ్రే పరమే పదే మణిమయే శ్రీమణ్టపే హ్యాసనే ధ్యాసీనం పరవాసుదేవమభితస్సంసేవితం సూరిభిః॥ శ్రీశానాం మనసైవ రఙ్గపురతో నిష్క్రమ్య భూమిష్ఠ్వరన్ ప్రాపయ్య వశాదహం భగవతస్సం ప్రాప్య దివ్యాలయాన్। తత్తద్ధామని కేతనాన్ భగవతో రఙ్గేశితుర్విగ్రహాన్ నానాకారజుషస్స్వభావపరసాన్ సేవే మునీన్ద్రస్తతః) என்கிறபடியே பெரியபெருமாளுக்குமாகாமாய் * வைகுந்தம் கோயிலான பரத்வமே தொடங்கி பெரியகோயில்முதலான அநேகம் கோயில்கள்தான் அர்ச்சாவதார பர்யந்தம் மாநஸாநுபவமாக அநுஸந்தித்து மக்நமநாவாய்ப் பின்பு ப்ராங்முகராய்ப்புறப்பட்டருள; அவ்வளவிலே வடுகநம்பியும் திருவடிநிலைகளிலே தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருவடிநிலைகளைக் கொண்டுவந்து திருமுன்பே வைக்க; உடையவரும் கோலவடி நிலைகளைத் தொடுத்துப் புறப்பட்டு இப்பால் எழுந்தருளுகிறவளவிலே, * தொண்டர்குழாமெல்லாம் திரண்டுவந்து திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கக் கண்டு கடாக்ஷித்தருளி * புண்டரீகபாதத்தை அவர்கள்முடிக்கு தநமாக

ப்ரஸாதித்து ப்ரஸந்நராக்க; அவர்களும்கைங்கர்யோபகரணமான கநித்ரபிடகச் சாத்ரப்ர்ங்காதிகளை தரித்துக்கொண்டுஉடனேஸேவித்துக்கொண்டுபோர;

உடையவர் நீராட்டஞ்செய்தருளி ப்ராதரநுஷ்டாநஞ் செய்தருளியது.

அநந்தரம் அவ்வருகே எழுந்தருளி * குணதிசைபாதம்நீட்டின ப்ரதேசத்தைக்குறித்து ஸேவித்து, அநந்தரம் ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோயிலுக்கு உத்தரதிக்காய் உத்தரகாவேரீ தீரமான தவராசன் துறையான தந்துறையிலேஇறங்கி தண்டகமண்டலாதிகளைக் கரையருகில் பரிசுத்தஸ்தலத்திலே வைத்து, அபரிக்ராஹ்ய தேசத்திலே ஆவச்யகமான திருமேனிசோதனையும் பண்ணி, உத்த்ர்தமான உதகத்தாலே யதா சாஸ்த்ரோக்தமாக (యతీనాన్తు చతుర్గుణమ్) (யதீநாந்து சதுர்க்குணம்) என்கிறபடியே, ம்ர்த்திகைக் காப்புசாத்தி, ஸ்ரீபாதம் விளக்கி அப்படியே திருக்கைகளும் விளக்கி, கண்டூஷம் செய்தருளி, சுத்தாசமநஞ்செய்தருளிப்ரணவத்தாலே தந்ததாவநம்செய்தருளி, புநஶ்ச கண்டூஷம்செய்தருளி, ஜலபவித்ர்தமான ஜலத்தாலே சுத்தாசமநம் செய்தருளி, ம்ர்த்திகாஸ்நாநார்த்தமாக, (மின்னு சோதி நவமணியும் வேயின் முத்தும் சாமரையும் பொன்னும் பொன்னி கொணர்ந்தலைக்கும்) என்றும், * அகிற்குறடுஞ் சந்தநமும் அம்பொன்னுமணி முத்தும்மிகக்கொணர்ந்து திரையுந்தும்) என்றும், (దుగ్ధాబ్ధిర్జనకో జనన్యహమియం శ్రీదేవపుత్రీ వర శ్రీరఙ్గేశ్వర ఏతదర్హణమహం కుర్యామితి వ్యాకులా। చఞ్చచ్చామరచన్ద్రచన్దన మహామాణిక్యముక్తోత్కరాన్ కావేరీలహరీకరైర్వితనుతే పర్యేతి సా సేవ్యతామ్) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அரங்கநகரப்பன் திருவருள்போலே ப்ரவஹிக்கிற திருக்காவேரியிலே முழுகி, அகமர்ஷணமும் அகமர்ஷண ஸூக்தத்தின்படியே செய்தருளி, (ధ్యాత్వాగ్ర గఙ్గాం హరేః పాదాత్ పతమానాం స్వమూర్ధని। ధ్యాయం దేవం పరం బ్రహ్మ యథాశక్తి నిమజ్య చ) என்னும்படி ப்ரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டு வல்லவளவும் அதிலே உள்புகுந்து * குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடி மெள்ளக்கரையேறி, (ఖణ్డద్వయం శిరశ్చాఙ్గం ప్రత్యేకం పరిమార్జయేత్) (கண்டத்வயம் ஶிரஶ்சாங்கம் ப்ரத்யேகம்பரிமார்ஜயேத்) என்கிறபடியே திருமுடி திருமேனிகளுக்கு தனித்தனியே திருவொற்றுவாடைசாத்தி, அநந்தரம்கடிஸூத்ரகௌபீந காஷாயங்களைதரித்து, கைங்கர்யப்படி திருமண்காப்பு சாத்தியருளி, ஜலபவித்ரபூர்வகமாக சுத்தாசமநம் செய்தரு

ளி, நித்யத்தில்படியே நித்யாநுஷ்டாநங்களையும் நிறைவேற்றி; அவற்றையும் ஸ்ரீரங்கராஜார்ஹமாகவே சிந்தித்து, அஷ்டாக்ஷர பூர்வகமாக காயத்ரீஜபம் செய்தருளினபின்பு,

திருவீதிகளிலுள்ள ஆசார்யபுருஷர்கள் ஸத்கரிக்க உடையவர் திருக்காவேரியினின்றும் மடத்துக்கெழுந்தருளியது.

(శ్రీరఙ్గరఙ్గశమణింకరుణానివాసం శ్రీవేఙ్కటాద్రిశిఖరాలయకాళమేఘమ్। శ్రీహస్తిశైలశిఖరోజ్జ్వలపారిజాతం శ్రీశంనమామిశిరసాయదుశైలదీపమ్) என்று புஷ்பத்யாக போகஜ்ஞாநமண்டபங்களையும் திக்குநோக்கி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, (క్షీరాబ్ధేర్మణ్డలాద్భానోర్యోగినాంహృదయాదపి। రతింగతోహరిర్యత్ర తద్రఙ్గమితికథ్యతే) என்கிறபடியே * ஒருகாலுடையதேரொருவனாய் * அரங்கமாநகரமர்ந்து கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாளுக்கு ப்ரீதியாகவே நித்யகர்மங்களை நீங்களும்செய்து போருங்கோள் என்று சிஷ்யர்களை யர்சாவிக்க, அவர்களும் அப்படியே க்ர்தக்ர்த்யர்களாய்வந்து திருவடிகளிலே ஸேவித்த வுடனே திருவடிநிலைகளை சாத்தியருளி (కృష్ణిపూతంన్యసేత్పాదమ్) என்னும்படி, வடக்குத்திருவீதியிடமே யெழுந்தருளி, நடுவீதியிலேபுக்கு, வீதியார எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அவ்வவதிருமாளிகையிலுண்டான ஆசார்யபுருஷர்கள் திருவடிகளிலேபடிந்து ஸேவிக்க, அவர்களையும் ஸம்மாநித்து, அவ்வருகேசென்று, பெரியதிருக்கோபுரத்தையும், திருவாசலையும், திருமதிள்களையும் கண்ணாலேகண்டநுபவியா நின்றுகொண்டு, அத்தோடே ஒத்திருப்பதான மற்றப்ராகார கோபுரங்களையும் பாராநின்றுகொண்டு, ஓங்கி யுயர்ந்திருக்கிற திருமாளிகைகளையும் திருக்கண்சாத்தாநின்றுகொண்டு, அருளிச்செயலைப்பண்ணிசைபாட்டுவிண்ணப்பஞ்செய்வார், இயல்ஸேவிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், அவர்தம்தேவிமார், திருக்குமாரர்கள்வந்து விருப்பத்துடனே திருவடிகளிலே ஸேவிக்க, அவர்களை ஸவிநயராய் கடாக்ஷியாநின்றுகொண்டு, (ప్రాదక్షిణ్యేనగచ్ఛేత్) (ப்ராதக்ஷிண்யேநகச்சேத்) என்னும்படி-த்ரிவிக்ரமன்திருவீதியாலே ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஸ்வநிவேசநமான மடத்திலே யெழுந்தருளி மலர்ப்பாதங்கள் விளக்கிகூர்மாஸநத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து திருமண்காப்புச்சாத்த உபக்ரமித்தருள; அவ்வளவிலே ஸந்நிதியில் கைங்கர்யபரரானவர்கள்திருமுன்னிடந்துடைத்து தீர்த்தப்ரஸாதத்திருமண்கூடை, திருப்புல்கூடை, திருமஞ்சநகோஷ்டீ தொடக்கமானவற்றைக்கொண்டுவந்து ஸந்நிதியிலேவைத்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிற்க,

கோயில்முதலான திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களுடைய பவித்ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு திருமண்காப்புச் சாத்திக்கொண்டாரென்பது.

அநந்தரம், கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோயில் தொடக்கமான திருப்பதிகளிலும் தத்ப்ரஸாதமாகவந்த திருப்பவித்ரங்களைத் திருமுடியிலும் திருக்கழுத்திலும் சாத்திக்கொண்டு, (స్నాతోధృతోత్తరీయస్తు సోత్తరీయఃపవిత్రవాన్। ప్రాగుదఙ్ముఖఆసీనః సుగన్ధాంమృత్తికాంసితామ్॥ వామేత్రిశోధితేహస్తే వాగ్యతఃప్రణవేనతు। నిధాయజలమాదాయ గన్ధద్వారేతిసేచయేత్॥ అస్త్రమన్త్రేణరక్షాఞ్చ కృత్వాదశసుదిక్ష్వపి। నృసింహబీజఞ్చలిఖేత్ రక్షార్థందోమశాస్త్రయే॥ తామేకీకృత్యతర్జన్యా స్పృత్వామమపదద్వయమ్। శతధారేతిమన్త్రేణ తీర్థతోయంవినిక్షిపేత్॥ తారమన్త్రేణసంమృజ్య మూలమన్త్రేణయోజయేత్। సప్తభిర్వైష్ణవైర్మన్త్రైర్మన్త్రయిత్వాయథావిధి॥ శ్రీశశ్రీభూమిగాయత్రీర్జప్త్వాతద్గతమానసః। ఉద్ధృతాసీతిమన్త్రేణ దేవంసంప్రార్థ్యవైవిభుమ్॥ హరేరిపాదాకృతింరమ్యం ఊర్ధ్వపుణ్డ్రంప్రకల్పయేత్। లలాటేకేశవాయేతి చతురఙ్గులమాయతమ్॥ ద్వ్యఙ్గులంత్ర్యఙ్గులంవాపి సాన్తరాళంప్రకల్పయేత్। కుక్షౌనారాయణాయేతి ధారయేత్తుదశాఙ్గులమ్॥ వక్షస్థలేమాధవాయ న్యసేదష్టాఙ్గులంతథా। గోవిన్దాయేతిమన్త్రేణ కణ్ఠేచచతురఙ్గులమ్। విష్ణుఞ్చదక్షిణేకుక్షౌ ధారయేత్తుదశాఙ్గులమ్। న్యసేదష్టాఙ్గులంబాహౌ దక్షిణేమధుసూదనమ్। త్రివిక్రమందక్షిణాంసే ధారయేచ్చతురఙ్గులమ్॥ వామనంవామకుక్షౌతు ధారయేత్తుదశాఙ్గులమ్। శ్రీధరంవామబాహౌతు న్యసేదష్టాఙ్గులంతథా॥ హృషీకేశంవామగళే ధారయేచ్చతురఙ్గులమ్। పృష్ఠేచపద్మనాభఞ్చ ధారయేచ్చతురఙ్గులమ్। దామోదరంగళేపశ్చాత్ ధారయేచ్చతురఙ్గులమ్। ఊర్ధ్వపుణ్డ్రస్యాన్తరాళే సారిద్రాంధారయేత్సదా। ధారణాదూర్ధ్వపుణ్డ్రస్య శరీరంమఙ్గళావహమ్) இத்யாதிப்படியே திருமண்காப்புச்சாத்தியருளுகிறபோது திருப்பல்லாண்டு, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு, ஸ்தோத்ரரத்னங்களின் அநுஸந்தாநத்துடனே திருமண்காப்பும், ஸ்ரீசூர்ணகாப்பும், சாத்தியருளினவநந்தரம்,

உடையவர் திருமண்காப்பு சாத்திக்கொண்டவநந்தரம் பகவத்த்யாநஞ்செய்தருளினபடி.

(చతుశ్చక్రన్నమస్యామి కేశవంకనకప్రభమ్। నారాయణంఘనశ్యామం చతుశ్శఙ్ఖంనమామ్యహమ్॥ మాధవంమణిభఙ్గాభం చిన్తయామిచతుర్గదమ్। చన్ద్రభాసంచతుశ్శార్ఙ్గం గోవిన్దముపసంశ్రయే॥ విష్ణుంచతుర్హలంవన్దే పద్మకిఞ్జల్కసన్నిభమ్। చతుర్ముసలమబ్జాభం సంశ్రయేమధుసూదనమ్॥ అగ్నివర్ణంచతుఃఖడ్గం భావయామిత్రివిక్రమమ్। వామనంబాలసూర్యాభం చతుర్వజ్రంవిభావయే॥ శ్రీధరంపుణ్డరీకాభం చతుఃపట్టసమాశ్రయే। చతుర్ముద్గరమధ్యేమి హృషీకేశంతటిత్ప్రభమ్॥ పఞ్చాయుధంపద్మనాభం నమస్యామ్య

ర్ధ్వ్రోబిషేమ్। దామోదరం చతుఃపార్శ్వ విద్యుత్కోపనిభం భజే॥ ఊర్ధ్వపుణ్డ్రేష్వధిశ్రీశం నిత్యం ధ్యాయీత నామభిః। కేశవాద్యేషు పుణ్డ్రేషు మధ్యే ధృత్వా సుపావనమ్॥ హరిద్రాచూర్ణమైశ్వర్యం లక్ష్మీరూపమనుత్తమమ్। శ్రీర్లక్ష్మీః కమలా కాన్తా చ ద్మినీ కమలప్రియా॥ వృద్ధిదా ధారణాచర మోపాపద్మవాసినీ। సర్వలోకస్వామా తేతి నామభిః క్రమశోన్వహమ్॥ ధ్యాయీత పరమైకాన్తీ శరీరాత్మవిశుద్ధయే) இத்யாதிப்படியே த்யாநச்லோகமும் அநுஸந்தித்து, பொருந்தின திருவடிகளான * தென்னரங்கன் கழல் சென்னிவைத்து, * தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ் பூண்டவன்பாளராய்த்தொழுது, * திருமாமகள் கேள்வனை திருவேங்கடமுடையானுடைய பூவார்கழல்களை, (கோலமாமென் சென்னிக்குன் கமலமன்னகுரைகழல்) என்றுசிரோபூஷணமாகதரித்து, * திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற நலந்திகழ் நாரணனுடைய கனைகழல்களையும் அப்படியே * தொழுது * யமுனைத்துறைவரிணையடியாங்கதி பெற்றுடையராய் ஸேவித்து இப்படி ஸ்ரீயபதியான எம்பெருமானைத் தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக குருபரம்பரையினடைவே எல்லார் திருவடிகளையும் ஸேவித்து,

உடையவர்தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரைத் திருவடி விளக்கியருளி அழகியமணவாளன் மங்களாசாஸநஞ் செய்ய ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளியது.

தம்முடைய திருவாராதநமான பேரருளாளன் திருமுன்பே எழுந்தருளி, (గురుపరంపరయా పరమగురుం భగవన్తం ప్రణమ్య) என்கிறபடியே குருபரம்பரா பூர்வகமாக, திருமந்த்ரத்தையும், சரணாகதியையும், அர்த்தஸஹிதமாக அநுஸந்தித்து, ஸாஷ்டாங்கதீர்க்க ப்ரணாமம் பண்ணி அநந்தரம், சரமச்லோகாநுஸந்தாநத்தாலே நிர்ப்பரராய், தமக்கு ஸாதநத்தில் அந்வயமில்லாமையாலே தத்கைங்கர்யரூப ஸமாராதநத்திலே தத்பரராய், (தூநீர்வண்ணமாமலர்கொண்டு விரையேந்தி) என்று சொல்லுகிறபடியே ஸமாராதநோபகரணங்களையும் ஸம்பந்நமாக்கி, தத்பூர்வபாவியாக (మనసైవార్చయేద్ధరిమ్) என்கிறபடியே மாநஸதிருவாராதநமும் செய்தருளி, அநந்தரம் தாம் செய்தருளின நித்யதிருவாராதநக்கட்டளையிலே திருவாராதநம் செய்தருளி பலாதிவஸ்துக்களையும் நிவேதித்தருளி, மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பித்து ஸாஷ்டாங்க தீர்க்கப்ரணாமம்பண்ணி, * வேதாந்த விஜ்ஞாநஸுநிஸ்சிதார்த்தரானதாம், சிஷ்யர்களுக்குத் பாஷ்யபாடத்தருவாய்தொடங்கி ப்ரவசித்து, சீக்ரமாக சேஷசாயியான பெரியபெருமாளைஸேவிப்பதாக சிஷ்யப்ரசிஷ்யர்களுடனே புறப்பட்டருளி, ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரைஸேவித்து நிங்க, காருண்யரூபையான பெரியபிராட்டியாரும்விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளி, தீர்த்தம் திருமாலை முதலான வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து ஸத்கரித்தருள, (సీతామాశ్రిత్య తేజస్వీ) (ஸீதாமாச்ரித்யதேஜஸ்வீ) என்னும்படி அத்யுஜ்வலராய்ப்புறப்பட்டு ஆழ்வார்கள்பதின்மரையும் அப்படியே பணிந்து, பரமபதநாதனையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி, திருமங்கையாழ்வார்திருப்பணிகளாயுள்ள கோபுரம், திருமதிள், திருக்கொட்டாரம் தொடக்கமானவற்றையும் கடாக்ஷியாநின்றுகொண்டு, * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில்சென்று ஸ்ரீபலிபீடத்தருகே தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, உள்ளேயெழுந்தருளி, கோயிலாழ்வாரை வலம்செய்து, ஸேனைமுதலியாரையும் ஸேவித்து, அநந்தரம் ஸந்நிதியிலே அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலேசென்று, பெரியதிருவடியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு, பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலே, (అనన్తాన న్తశయన పురాణపురుషోత్తమ। రఙ్గనాథ జగన్నాథ నాథ తుభ్యం నమోనమః) என்று ஸேவித்து, ஸ்ரீமத் பாதாரவிந்தபரிஸரத்திலேநின்று ஆபாதசூடம் அநுபவித்து, * அமலனாதிபிரான் * திருப்பள்ளியெழுச்சி * திருமாலைதொடக்கமான ப்ரபந்தங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, பெரியபெருமாளும், தீர்த்தம் திருமாலை, பரியட்டம், சடகோபன் முதலான வரிசைகளையும்ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளி தம்முடைய செங்கோலையும் அங்குலீயத்தையும் ப்ரஸாதித்து ஸேநாதிபத்யத்திலே நியோகித்தருள;

நம்பெருமாளுக்கு ஸகல கைங்கர்யங்களும் காலகாலங்களிலே நடக்கும்படி பத்துக்கொத்திலுள்ளார்க்கும் கட்டளையிட்டருளியது.

உடையவரும் ரங்காதிராஜருடையஸ்ரீகார்யதுரந்தரரான ஏற்றந்தோற்ற உள்ளிலும் புறப்பட்டருளி பெரியதிருமண்டபத்திலே பெரியமதிப்புடனே எழுந்தருளியிருந்து, (సత్వైర్లోకస్య రక్షణ త్రాణసంహరకారణమ్। శ్రీమచ్ఛ్రీరఙ్గనాథస్య శాసనం శాశ్వతం పరమ్) என்கிற ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கராஜருடைய ஸ்ரீமச்சாஸநத்தின்படியே பெரியகோயில் கைங்கர்யம்பண்ணிப்போருகிற கோவணவர்க்குடவர், பட்டர்கள், ஸ்வாமிக்குஉடைவாளும் சட்டையும் எடுக்கும் * தோதவத்தித் தூய்மறையோருள்ளிட்டார், நம் மிராமாநுச முடையாரென்று அபிமாநிக்கும்படியான நாநாதேசத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள், பண்ணிலே பாடுவாரான விண்ணப்பம் செய்வார், தழையிடுவார், பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சநமுமெடுத்துத் திருமாலையும் கட்டுவார்,

271

திருவாசல் காக்கும் ஆரியர்கள், பெருமாளுக்குத் திருவடிப்பந்தம்பிடித்துத், திருத்தோப்புச்செய்யும் ஸ்ரீபுண்டரீகருள்ளிட்ட பத்துக்கொத்திலுள்ளாரும், ஆசாரவ்ர்த்தங்கள் குறைவின்றியே பெருமாளுக்கு கைங்கர்யமாக நிவேதித்த கார்யத்துக்கு நல்லருமாய், நம் சடகோபன், கலியனுள்ளிட்டார்ப்ரபந்தங்களிலே பரிசீலநமுடையாரையும் மிகவும் க்ர்பை பண்ணிக்கொண்டு, கீழுக்தரானவர்களை அவ்வவ ஸ்ரீகார்யங்களிலே நியோகித்தருளி, இவர்களுக்குண்டான பணப்ரஸாதங்களும் நடக்கும்படி கட்டளையிட்டருளி,

பலவிதமான தொழிலாளிகளை ஏற்படுத்தியது.

பின்பு, ஸ்ரீகார்யத்துக்குப் பரிவரான திருவேளைக்காரர், திருப்படைவீட்டுக்குக் கடைக்காவலாக விருக்கும்பாடிகாப்பார், திருவீதிதோறும் ஆராய்ந்துபோரும் தலையாரிகள், திருவீதி செப்பனிடுவார், திருமஞ்சனவழி திருத்துவார், திருக்காவேரிக்கரைகாப்பார், சுற்றுக்கோயில் செப்பனிடுவார், பெரியகோயிலுக்குப் பலதொழிலான ஊழியம்செய்து போருவார், ஸுவர்ணரஜததாம்ர காம்ஸ்ய அயஸ்காரர், கடபடாதிநிர்மாணகாரரான குலாலாதிகள், ரதகோபுராதி நிர்மாணகாரானதக்ஷர், மண்டபாலய ப்ராஸாதாதிகளுக்கு உடலான பாஷாணபேதகரான தக்ஷர், மற்றும் ததநுகுணமான நிமந்தத் தொழிற்காரர், ப்ரதிமாதி நிர்மாணகாரானதக்ஷர், சித்ரக்காரர், ரதமண்டபாலங்காரங்களுக்கு உசிதமாகத் ததநுகுணவஸ்த்ரங்களை விவிதசித்ரமாக்குகைக்குத் துன்னர், விஸ்த்ராஞ்சகர், நாட்யம் பழக்குகிறநாட்யவர், நாட்யத்துக்கநுகுணமான நாரிகள், பலசரக்குகள் கோயிலுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் செட்டிவ்யாபாரிகள், கோயிலுக்கு பாலமுது நெய்யமுதுக்குடலாக மாட்டுத்திறமாராய்ந்து போரும் கோபாலர் முதலானரையும் அவ்வவ கைங்கர்யங்களிலே நியோகித்து அவர்கள் பெறும்பேறுகளான கணக்கரையும் விசாரித்து.

அநந்தரம் சோழநாட்டில் வடகரை, தென்கரை, கீழைமாகாணம், மேலை மாகாணம், திருவிடையாட்டங்களிலே பொன்னும், நெல்லும் பொலிவுடனே செல்லும்படியையும் கணக்கின்படியே ஆராய்ந்து கணிகரைக்கொண்டு பரிகணிப்பித்து தாலபத்ரத்திலே லிகிப்பித்து, சென்றவகைக்குப் பத்துமுறியும் தம்முடைய திருவெழுத்து முன்னாகவே கொடுப்பித்து, அநந்தரம் நாநாதேசத்திலும் வந்திருக்கும் கோதூமசாலியவமாஷமுத்கதிலசணகர்திகளான பலபண்டங்களும், மரீசி ஜீரகஸர்ஷபலவணம் முதலான ஸம்பார த்ரவ்யங்களையும், * திருவருட்கமு சொண்பழுத்தது போலே யான அதில் அஷ்டபாகக்ரமுகத்தையும் ஸம்பந்நமாக்கி அங்குத்தைக்கு உசிதமான ([illegible]) என்று அவற்றையும் அங்குத்தைக்கு அஷ்டதிவஸத்துக்கொருக்கால்வரும்படி ஆராய்ந்து, கர்ப்பூர கஸ்தூரி காச்மீரம்ர்கமதம், ஹிமநீரம், ஏலாலவங்க தக்கோலஹாரித்ரம் முதலானவைகளும் அழைப்பித்துப் பேழைகளிலே சேர்ப்பித்து, சந்தநபாரத்தைஎங்கும்நிரப்பி, (முத்தும்மணியும்வைரமும் நன்பொன்னும் தத்திப்பதித்து) என்னும்படி நாநாரத்நங்களாலும் விசித்ரமாகச்செய்துபோரும் பலவான திருவாபரணங்களினிடையாட்டமாராய்ந்து, ([illegible]) என்றும், * பொன்னொத்தவாடை * பொன்னிறவாடை என்னும்படியானவற்றை தரிக்கும் வஸ்துவுக்கு, கார்ப்பாஸதந்துக்ர்தவஸ்த்ரம், ஊர்ணநாபீதந்துக்ர்த வஸ்த்ரம், அதில்நாநாவர்ணமானவஸ்த்ரங்கள், அதில் கௌஸும்பஹேமவிரசிதவஸ்த்ரம், முக்தாஸந்தர்ப்பஸம்யுக்தமானவஸ்த்ரம், அப்படியேயான முத்தின்குடை, அதின்படியேயான குல்லாமுதலானவைகளும், இப்படி * வரைச்சந்தநக் குழம்பும் வான்கனலும் பட்டும் விரைப்பொலிந்த வெண்மல்லிகையும் நிரைத்து, இனி திருமடைப்பள்ளிக் குடலான கிலாக்குப்பல் போலே யிருக்கிற தண்டுலராசி, ஸுவர்ணம்போலே யிருக்கிறஸூபராசி பநஸாம்ரகதளீநாரிகேளகாரவல்லி கபித்தவ்ர்ந்தாகாமலகாதி பலபலவ்யஞ்சந ராசிகளையும், ஸர்வபலப்ரதவஸ்துவுக்குண்டாக்கி கந்தமூலாதிகளையும் அழைப்பித்து, கீழ்ச்சொன்னவைகளெல்லாம் சமையும்படி அஜ்ஜீர்யங்களான காஷ்டபாரங்களையும் காலாநுகுணமாக அழைப்பித்து, அவற்றை கோஷ்டாகாரப்ரதேசத்திலே ஸர்வதோபமமாக சேர்த்து த்துவைத்துப் போக சதுரராய் நாய்ச்சியார் பரிசரமாய்ப் போருகிற திருவெள்ளறையில் பங்கயச் செல்விபரிகரமானவர்களையும் கொண்டு, சதுர்விதாந்நமாகச் சமைக்கும்படி கட்டளையிட்டு,

அப்படி சமைத்தவுடனே ஸரஸமாய்ப்படைத்து நீட்டும்படி க்ஷீராஜ்ய சர்க்கராதிகளும், (தூங்குண்பலவின்கனி தொகுவாழையின்கனியோடு மாங்கனி) என்னும்படியான பலத்ரயவர்க்கத்தையும் ஸபலமாம்படி யிடுவித்து, (* அப்பங்கலந்த சிற்றுண்டி) (கன்னலிலட்டுவத்தோடுசீடை காரெள்ளினுண்டை) * பேர்த்தும் பெரியன அப்பந் தொட்க்கமான திருப்பணியாரவர்க்கத்துக்கு உடலாகதண்டுலாதியான பலபண்டங்களும், கண்டசர்க்கரைசமையும்படி நெய்யமுதும்விட்டு, இப்படி திருப்பவளத்துக்

கினிதான்வை சமையும்படியும் ஆராய்ந்து, அநந்தரம் ச்ரவண ஸுகமாகவும் த்ர்ஷ்டிப்ரியமாகவும், (முன்னல்யாழ் பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே) என்று-காநஸ்வரூபியானவனுக்கு அநுகுணமாக ச்ராவ்யமாய், நாநாவிதமான யாழ், குழல், வீணை, கிந்நரி, முகவீணை வாசிப்பாரைக் கட்டளையிட்டு, மண்டபக் கொத்திலுள்ளாரையும் * பல் நடம் பயின்றுடும்படி கட்டளையிட்டு, அநந்தரம், காலவிதாயகர்சொன்ன காலங்களுக்கு அநுகுணமாக கைங்கர்யங்களை ஆராய்ந்து, திருப்பணி திருவாராதநச் செலவுபோக நீக்குண்டாவ தனங்களைக் கருகூலத்திலே சேமிப்பித்து, அவ்விடங்களுக்கெல்லாம் தம்முடைய திருவாழி முதலான பலவிலச்சினையும் இடுவித்து அரண்செய்து, அநந்தரம் கருகூலத்திலுண்டான கைவழி, திருவாபரணம், திருப்பரியட்டம் முதலானவை நன்ருகசோதித்து, பரிஹாரமாக வைப்பித்து, அநந்தரம், திருமாலைப்பலகையிலே யெழுந்தருளி நாநாவிதங்களாலே கட்டின கலம்பகன் திருமாலை நாநாவர்ணங்களாலே வகைந்து கட்டின வைஜயந்திமாலை நீட்டுவாரையும், திருமஞ்சந அறையிலும் ஏலாதிஸம்ஸ்க்ர்தமான திருமஞ்சநம் நீட்டுவாரையும், அப்படியே சாத்துப்படி திருத்துமிடங்களில் நின்று மர்த்திச்சு சாத்துப்படி நீட்டுவாரையும், கநஸாரஸஹிதமான அடைக்காயமுது அடிக்கடி நீட்டுவாரையும், கடாக்ஷித்துக்கொண்டு,

கைங்கர்யோபகரணமான சத்ரசாமர தாலவ்ர்ந்த பதத்க்ரஹ காளாசிகாதிகளையும், கநகப்ர்ங்காரஸ்வர்ண கடாஹிகளையும், படைத்து நீட்டுகிற ஸ்வர்ணரஜத பாத்ரங்களையும், அதின்படியேயான படிக்கம், குத்துவிளக்கு, திருமுன்வட்டில்கள், ஸ்வர்ணதண்டாதிகளையும்கண்டு களியா நின்றுகொண்டு இப்பால் எழுந்தருளி, ஸ்வர்ணரூபமான ஸுபர்ணாநந்தாச்வாதி வாஹநங்களையும் வந்தியா நின்றுகொண்டு இப்பால் இருவருமானசேர்த்திக்கு இனியபேச்சுகள் பேசுகிற சுகசாரிகாதிகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றின் இனிய பேச்சுக்களையும் கேளாநின்றுகொண்டு, இப்பால் ஆடுவார், பாடுவார், ஸுவர்ணபேர்யாதி வாத்யங்கள் கொட்டுவார், அத்தாலே பண்ணப்பட்டகாஹளாதிகள் ஊதுவாரிருக்கிறகோலாஹலங்களையும் * வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு மெள்ளத் திருமடைப்பள்ளி யருகே எழுந்தருளி, திருப்பணியாரங்கள் நன்ருகச் சமைக்கும்படியையும், திருப்போனகம் சமைக்கும்படியையும், கறியமுது சமைக்கும்படியையும், அவைஸஸ்நேஹ ஸம்பார பரிதமாக்கி அவைகட்டி நீட்டும்படியையும், நியமியா நின்றுகொண்டு, வ்யஞ்சநபண்டாரத்தருகே யெழுந்தருளி, அவற்றின் புஞ்சங்களையும் அவலோகித்து, மஞ்சுளமானவற்றில் அஞ்சநாபராய், (நெய்ச்சுவைத்தேறல்) என்னும்படியான ஸாரஸவஸ்துவுக்குகப்பாகத்தொட்டியிலே நெய்யமுது நிறைந்திருக்கும்படியையும், அவற்றை ஆராய்ந்து உருக்கி அளந்து உள்ளேவிடும்படியையும் ஸம்பாரவர்க்கம் திருத்தும்படியையும் கறியமுது திருத்தும்படியையும் ஆராய்ந்து,

அநந்தரம் இப்பால் சுற்றுக்கோயில்களுக்கு அமுதுபடி, பருப்பமுது, கறியமுது, நெய்யமுது, ஸம்பாரவகைகளும், வெடிவோறே விட்டபடிகளுமாராய்ந்து, திருக்கொட்டாரத் தருகே எழுந்தருளி அமுதுபடி பருப்பமுதுகள் அளக்கும்படியையும், அவலமுது இடிக்கும்படியையும், அவைபொரியமுதாகப் பொரிக்கும்படியையும் பராமர்சித்து, இப்பால் களஞ்சியங்களினருகே திருவரங்கனுக்குத் தகுதியாகத் திருவரங்கன் என்கிற நெல்லும், ஸ்ரீரங்கராஜர் போகத்தளிகைக்குத் தகுதியான ராஜாந்ந நெல்லும், நம்பெருமாளுக்குத் தகுதியான சம்பாநெல்லும், * என்திருமகள் சேர் மார்பனுக்குத் தகுதியான * சீரார் செந்நெல்லும், சேஷசாயிக்குத் தகுதியான * வரம்புற்ற கதிர்ச் செந்நெலான * செஞ்சாலிநெல்லும், மற்றும் பகவத் போக்யமான பஹுவ்ரீஹிவர்க்கஸமூஹங்கள், இதுக்குமேலே கோதூம மாஷமுத்கதிலாதிகளான இவை எல்லாம்அளந்து களஞ்சியங்களிலே சொரியும்படி நியமித்து அப்படியே செய்கிற அவற்றின் ஆரவாரமும் கண்டு கேட்பதாய்க்கொண்டு, நாய்ச்சியார்கோயில் தொடக்கமான சுற்றுக்கோயில்கள் திருச்சுற்றுக்கள் திருவலகு, திருப்பணி, திருவிளக்கு, திருமாலைகள் முதலானவைகளையு மாராய்ந்து,

அநந்தர்ம், (பாலென்கோ) என்கிற வஸ்துவின் * தித்திக்கும் திருப்பவளச் செவ்வாய்க்கு இனிதாகப் பாலமுது சுரக்கும் திருச்சுரபிகளுக்கு, பாலமுது ஸ்ரவிக்கும்படிக்குகருப்பஞ்சாற்றை முன்புபோலே பருகுவிக்கும்படி ஆராய்ந்து, அநந்தரம் தளிகைக்குறுப்பாக தாய பாரங்களை பரித்துக்கொண்டு போரும் எருதுகள், எழுந்தருளும்போது அலங்காராவஹமுமாய் மங்களாவஹமுமான துரங்கமாதங்காதிகளையும், மங்களாவஹமுமாய் பாவநமுமாய் அத ஏவ காட்சிக்குறுப்பான கபிலதேநுவையும் ஆராய்ந்து, அவற்றுக் குறுப்பானவைகளையு மாராய்ந்து, கீழ்உக்தரானக்ரியாகாரகராலே நிர்மிதமான நாநாவிதமான க்ரியைகளையெல்லாம் பரீக்ஷாமுகேநகடாக்ஷியாநின்றுகொண்டு மிகவும் பெரிய திருமண்டபத்திலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே நாழிகைவட்டில் காரர்வந்து ஷோடசகடிகை யாச்சுதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; இதகேடு

ர்வமான ப்ராதஃகாலத்திலே, பெரிய பெருமாள் மங்களகீத-வாத்யத்துடன் திருப்பள்ளியுணர்த்த மங்களவஸ்துக்களும் கண்டருளி * சிற்றஞ்சிறுகாலே ஆனைமேல் * பூரண பொற்குடத்திலே அலங்காரத்திருமஞ்சநம்வர, பாஞ்சராத்ர தந்த்ரஜ்ஞரான அர்ச்சகமுகேந சிறுகாலைத் திருவாராதநமும், குறைவறக்கொண்டருளி சிறுகாலைச்சந்தியும் நிறைய அமுதுசெய்தருளி, அநந்தரம் பெரிய திருவாராதநம் தொடங்கிநடக்க, அதுக்குடலாக * பேராளன்பேரோதும் பெரியோர், தம்பிரான்மார், பட்டவர்க்கம், இயலிசை வேதவிண்ணப்பம்ஸேவிக்க,எம்பெருமானடியார்களும் நிரைநிரையாகநின்று திருநாமம் ஸேவிக்க, மங்களவாத்யங்கள் எங்குமுழங்க, தூபதீபாதியான ஷோடசோபசாரங்களும் நடந்து இப்படி பெருக்கத்துடனே கண்டருளின் அநந்தரம்.

கீழ், தளிகைக்கான அனைத்துவகைகளும் அலங்காரத்துடனே ஆயிரம்வகையாகத்திருமுன்பே நீட்ட பெரிய திருவந்திக்காப்புக் கொண்டருளின வநந்தரம், மீளவும் உள்ளே தம்பிரான்மார் ஸரஸமாகக் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு முதலான பாட்டுகள் ஸேவிக்க, தளிகை மேலுக்கு சிலர் நெய்யமுது பரிமாற, சிலர்திருவெண்சாமரம்பரிமாற, திருக்குடக்கையார் திருவொற்றுவாடையுடன் கர்ப்பூரத் தண்ணீரமுது வணக்கத்துடன் அடிக்கடி நீட்ட, இப்படி பெரியமேன்மையோடே பெரியஸந்தியும் அமுதுசெய்தருளி * திருவரங்கச்செல்வரும் பலிப்ரஸாதிக்க, ஸ்வர்ணமயமான திவ்யவிமாநத்திலே ஏறியருளி சதுர்க்கதியுடன் நடந்தருளும்படி ஸாவதாநத்துடன் ஸமர்த்தரானவர்கள் ஸ்ரீபாதம் தாங்க, முக்தாதபத்ரம்பிடிக்க, சஞ்சத்தான சாமரம்பரிமாற, * வெண்துகிற்கொடி * ஆடுபுட்கொடி * குரக்குவெல்கொடி தொடக்கமான அநேகம் கொடிகள் பிடிக்க, திருமுன்பந்தமான பகல்பந்தம் பிடிக்க, பலபல இயங்களார்ப்ப, (అరతోరత్నధ్వామేతి శంఖభేరీతూర్య ధ్వనైః) என்கிற * காளங்கள் வலம்புரிகளான மஹாராஜ சிஹ்நங்கள் ஆர்ப்ப, அந்த ஆரவாரத்துடன் புறப்பட்டருளி, * அணியரங்கன்திருமுற்றத்திலே தாளமத்தளத்துக்கநுகுணமாக அபஸராங்கனைகளுடைய ஆடல்பாடலோடே அப்பாலே எழுந்தருளி பலிபீடத்திலே பலியும் ப்ரஸாதித்து, இப்பால் உள்ளேமீள ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருள, அந்தக்ஷணத்திலே அமுதுசெய்தருளின தளிகை வகைகளெல்லாம் ஸ்தலாந்தரத்திலே மாற்றுவித்து, அவற்றில் விசேஷமான அலங்காரத் தளிகை அபூபவர்க்க பாயஸாதிவர்க்கத் தளிகைகளெல்லாம் சேஷாசநருக்கு நீட்டுவித்து, அவர் அமுதுசெய்தருளினவுடனே, தாம் கடைகட்டி

விட்ட தளிகைவகைகள் எல்லாம் கொண்டுவந்து தம்முடைய திருமுன்பேவைக்க, இப்படி வைத்த அஸங்க்யாதமான அபூபாதிவர்க்கங்களையும், சுத்தோதநாதி தளிகை வர்க்கங்களையும் * (நூறுதடாவில் வெண்ணெய்) (நூறுதடாநிறைந்தவக்கார வடிசில்) (வைத்தநெய்யும் காய்ந்தபாலும் வடிதயிரும் நறுவெண்ணெயும்) என்று உக்தமானவைக ளெல்லாவற்றையும் திருக்கண்சாத்தி, இவற்றைக் குறியழித்திட்டு வைத்தாலாகாதோ என்று வெறுத்தருளிச்செய்து, பின்பு தீர்த்தமும் ஸ்வீகரித்து, ஆமலகப்ரமாணம் க்ர்பாதத்தமாய்வந்த ப்ரஸாதஸ்வீகாரமும்செய்து, இவைகளையெல்லாம் ப்ராப்தியடைவேவிநியோகிக்கும்படி விதேயரானவர்களை நியமித்து, பின்பு பெருமாளை ஸேவித்து, அங்குத்தையில் அநுமதியுடனே மடமே யெழுந்தருளப்புறப்பட்டருள, கோயில் கொத்திலுண்டான அனைவரும் பின்தொடர்ந்துவர அவர்களையும் தத்தத்பரிசர்யைகளிலே ஆஜ்ஞாபித்து நிறுத்தியருளிமடமே எழுந்தருளி, அங்கே ஒரொரு ப்ரதேசங்களிலே சப்ததர்க்கம் பின்னையும் ஒரு ப்ரதேசத்திலே பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளை ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்துக்கு உறுப்பாக அப்யஸிப்பார், மற்றொரு ப்ரதேசத்திலே ஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களாலே வேதத்தில் பூர்வோத்தரபாகங்களில் அர்த்த நிஸ்சயம்பண்ணுவார், வேறொரு ப்ரதேசத்திலே வேதங்களையும், தது பநிஷத்துக்களையும் உருச்சொல்லுவார், ஓதுவிப்பார், ஓதுவார், பின்னையும் ஒரு ப்ரதேசத்திலே அருளிச்செயல்களையும் அப்படியே ஓதுவார் ஓதுவிப்பாராய், ததர்த்த நிர்ணயம் பண்ணுவார், திருமந்த்ராதி ரஹஸ்யார்த்த நிர்ணயம்பண்ணுவார், ஸ்ரீபாஷ்யசிந்தனைபண்ணுவார், வேறொரு ப்ரதேசத்திலே அநந்யகதிகளாய் அவருடைய அங்கீகாரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பார், அதுக்குமேல் ஒரு ப்ரதேசத்திலே ஜிதேந்த்ரியரான ஜீயர்களும் அவர்களுடையசிஷ்யரானவர்களும் நெருங்கிராமாநுஜ நாமாஞ்சிதிவ்ய ப்ரபந்தாநு ஸந்தாநபராயிருக்க, இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயாலேகிபிடிதமாய் அவர்களுடைய பஹுவிதமான அநுஸந்தாந மஹாகோஷமானது நடந்து செல்ல, இவற்றையெல்லாம் ஆதரத்துடனே அவலோகியா நின்றுகொண்டு திருச்செவி சாத்தா நின்றுகொண்டு உள்ளே யெழுந்தருளித் திருமஞ்சநச்சாலையிலே ப்ரவேசித்தருளி, ஸ்ரீபாதம் விளக்கி, கண்டூஷபூர்வகமாக சுத்தாசமநம் செய்தருளி, மாத்யாஹ்நிகக்ர்த்யமும் நடத்தியருளி, பகவத்ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளி இருக்க;

கீழுக்தரான பகவத்பாகவதர்கள் எல்லாம் ஸங்கம் ஸங்கமாகவந்து தச்சரணாரவிந்தங்களிலே ஸாஷ்டாங்க தீர்க்கப்ரணாமம்

பண்ண, அவர்களை கருணாகடாக்ஷத்தாலே ஈக்ஷித்தருளி, திவ்ய ஸூக்தி அம்ர்தங்களாலும் ஸந்துஷ்டராக்கியருள, அவ்வளவிலே பகவத்ஸம்பந்தத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு ஆஸ்திகராயிருப்பார் அநேகர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பதாக, (வந்துசூழ்ந்து படுகாடுகிடப்ப) என்கிறபடியே ஸேவித்துக்கொண்டுகிடக்க அவர்களையும் அப்படியே (యంయం స్పృశతి పాణిభ్యామ్) (யம்யம்ஸ்பர்ஸதிபாணிப்யாம்) என்கிறபடியே, திருக்கைஸ்பர்சம்தொடக்கமானபஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் செய்தருளி, பரிசுத்தராக்கி, திருவடிகளோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ஸாராதுத்தீர்ணராம்படி அபிமாநித்து, அநந்தரம் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கதீர்க்க ப்ரணாமாதிகளைப்பண்ணி, திருவாராதநக்குறைகள் எல்லாம் தாமிட்டருளின நித்யத்தின்படியே நிறைவேற்றி, பேரருளாளப்பெருமாள் பெருக்க அமுதுசெய்தருளின தளிகைமாற்றின அநந்தரம், கைங்கர்ய சேஷத்தையும் மந்த்ரபுஷ்ப ஸமர்ப்பணபர்யந்தமாகப் பூரித்து அநந்தரம் சையாஸநத்துக்குறுப்பாக ச்ராவ்யமான ஸ்தோத்ரங்களையும் அநுஸந்தித்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்கிறதசையிலே தேசாந்தரிகளாய் திருமலை பெருமாள்கோவில் முதலான திவ்ய தேசங்களிலும் ஸ்ரீகார்யார்த்தமாகஎழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிடையாட்டம் ஆராய்ந்து அவர்களுக்கும், தமக்கபிமத சிஷ்யரானவர்களுக்கும் தீர்த்தமும் ப்ரஸாதித்தருளி ஸ்வதீர்த்தம் ப்ரார்த்தித்தவர்களுக்கும் அப்படியே ஆதர பூர்வகமாக ப்ரஸாதித்தருளி அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பகவத்யாகாநந்தரம் பாவிதமான அநுயாகம் செய்வாராக எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவில் ஸ்தலசுத்திபண்ணி தளிகைபரிமாறின அநந்தரம், கிடாம்பியாச்சான் தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பரிவுடன் பரிமாற பரிஷேசநம்செய்தருளி, தீர்த்தமும் அமுதுசெய்தருளி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அப்படியே நியமித்தருளி, தாமும் த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே இவர்கள் சேர்த்தியிலே கூடியிருந்து அமுதுசெய்தருளி அநந்தரம் அந்வாசந தீர்த்தமும் அமுதுசெய்து திருக்கைமாற்றுதநியருக்கு (త్వదీయభుక్తోజ్ఝితశేషమ్) (த்வதீயபுக்தோஜ்ஜிதசேஷம்) என்றும், (போனகம்செய்தசேடம்) என்றும், சொல்லுகிற ஸுபாவநமான திருத்தளிகை ப்ரஸாதமும் ப்ரார்த்தநா பூர்வகமாக ப்ரஸாதித்து, திருக்கைவிளக்கி கண்டூஷணாநந்தரம், சுத்தாசமநம் செய்தருளி, மாத்யந்திந அர்க்க்யப்ரதாநமும் செய்தருளி,

அநந்தரம்யமுனைத்துறைவர் என்கிற திருமண்டபத்திலே யோகபீடத்திலே எழுந்தருளி இருந்து (హృదయేష్టదళేపద్మే అష్టాక్షరసమన్వితే। సూర్యసోమాగ్నిబిమ్బాన్తే జ్ఞానపీఠేసునిర్మితే॥ ఉత్ఫుల్లపుణ్డరీకాక్షం తప్తహాటకసన్నిభమ్। మన్దస్మితముఖామ్భోజం కరుణాపూరితేక్షణమ్॥ కిరీటహారకేయూరస్ఫురన్మకరకుణ్డలైః। శ్రీవత్సకౌస్తుభాభ్యాఞ్చ వైజయన్త్యాచభూషితమ్॥ పీతామ్బరంచతుర్బాహుం శఙ్ఖచక్రగదాధరమ్। మాణిక్యనూపురోద్దామ గఙ్గాసఙ్గిపదామ్బుజమ్॥ కోటికన్దర్పసౌన్దర్యం కోటిసూర్యసమప్రభమ్। ప్రసన్నమూర్తింవరదం సచ్చిదానన్దవిగ్రహమ్॥ అనన్తదివ్యకల్యాణ గుణరాశివిభూషితమ్। లక్ష్మీసమేతంశేషాది సూరిభిఃపరివారితమ్॥ ధ్యాత్వాచైవ మాకారం మనసాధారయేన్ముదా। తత్పాదపద్మనిష్యన్ద సుధానుభవతత్పరః) என்றும் (శఙ్ఖచక్రగదాపద్మ లక్ష్మీకౌస్తుభలక్షణమ్। ప్రసన్నవదనంసౌమ్యం పద్మపత్రనిభేక్షణమ్॥ పీతామ్బరధరంచారు వనమాలావిభూషితమ్। శుద్ధస్ఫటికసఙ్కాశం జ్ఞానమయమవ్యయమ్॥ నిష్కలన్నిరవద్యఞ్చ నిర్గుణంమద్గుణాశ్రయమ్। అన్యత్సర్వగతంసూక్ష్మ మప్రతర్క్యమనామయమ్॥ అశబ్దమక్షయంనిత్యం నిర్వికల్పంనిరఞ్జనమ్। అతీన్ద్రియమనిర్దేశ్యం నామరూపవివర్జితమ్॥ విజ్ఞానమయమానన్ద మజమగ్రాహ్యమచ్యుతమ్। వాసుదేవాఖ్యమవ్యగ్ర పరమంబ్రహ్మశాశ్వతమ్॥ ఇత్థంమూర్తంస్వకంసూక్ష్మం భక్తోవ్యక్తేనచిన్తయేత్। యదాభక్తోద్వయంయాతో రూపాదిర్వ్యాపిదేహినః॥ తదైవభావయేద్వ్యక్తో మనఃప్రత్యక్షతాంహరిః। సన్తతంచిన్తయేద్విష్ణుః యోగయుక్తోగతక్లమః) என்றும் (నాగభోగేసమాసీనం భగవన్తంపరాయణమ్) என்றும் பரத்தாபரயவஸ்துவை யோகத்தாலே அநுபவித்து பின்பு (యత్పదామ్భోరుహధ్యాన) (யத்பதாம்போருஹத்யாந) என்று குருபதாம்புஜத்தையும் நெடும்போது த்யாநித்துக்கொண்டிருந்து,

அநந்தரம் ஆச்ரிதரிடத்திலே திருவுள்ளஞ்சென்று விசேஷித்து அன்று ஆச்ரயித்தவர்களுக்குதீர்த்தப்ரஸாதங்கள் ப்ரஸாதிக்கும்படி நியமித்து, மற்றுமுண்டானவர்களும் ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்செய்தபடியை ஆராய்ந்து, பின்பு எல்லாரும் போந்தாரோ என்று கேட்டருளி, எல்லாரும் யதேஷ்டம் அமுது செய்து ஸந்துஷ்டராய் ஸந்நிதியிலே ஸேவித்துக்கொண்டிருக்க தாமும் ஹ்ர்ஷ்டராய்ஹர்ஷத்துக்குப்போக்குவீடாகப் பெரியபெருமாளுடைய வீரசரிதமான ஸ்ரீராமாயணம் திருச்செவிசாத்தத் திருவுள்ளமாய் இதிஹாஸஞ்ஞானபட்டரையும் சிராமப்பிள்ளையையும் படிக்கும்படி நியமித்தருள அவர்களும், (அகாயதாம்) (సంశ్రవేమధురంవాక్యమ్) என்னும்படி உடையவரையுடையாராகையாலே, கிளி பூவை குயில்மயில் என்று ஸாம்யத்தை யுடையராய் ஆலாபியாநின்றுகொண்டு (கூஜந்தம்) என்று கோகிலம்போலே செவிக்கு இனிதாக ச்ரவிப்பிக்க, (సభుజిత్వాతన్నరశ్రేష్ఠః గీతంమాధుర్యముత్తమమ్। తన్త్రీలయసమాయుక్తం త్రిస్థానకలయాన్వితమ్॥ సత్కృతంలక్షణోపేతంసమతాళసమన్వితమ్। శుశ్రావరామచరితం యస్మిన్ కావ్యేయథాకృతమ్॥ తాన్యక్షరాణిసత్యాని యథావృత్తానిపూర్వశః। శ్రుత్వాపురుషశార్దూలో విసంజ్ఞోబాష్పలోచనః॥ సముహూర్తమివాసంజ్ఞో నిశమ్యచముహుర్ముహుః। సంప్రత్తేమివతత్సర్వం తస్మిన్ గీతేప్రశుశ్రువే॥ పదానుగాశ్చయేరాజ్ఞ స్తాంశ్రుత్వాగీతసమ్పదమ్।

279

అవాఙ్ముఖాశ్చదీనాశ్చ ఆశ్చర్యమితిచాబ్రువన్ ॥ పరస్పరఞ్చ తేతత్ర సైనికాస్సంబభాషిరే । కిమిదంకథ్యతాం వస్త్రాతః కిమేతత్స్వప్నదర్శనమ్ ॥ అర్థోనః పురతోదృష్ట స్తమాశ్రమపదేప్రభుః । శ్రుణుమః కిమిదంస్వప్నే గీతమేవాశ్రయోఽభవేత్ ॥ విస్మయన్తే హ జగ్మత్వా శత్రుఘ్నమిదమబ్రువన్) என்று ராமாநுஜனை சத்ருக்நாழ்வானும், அவர் ஸேனையும் விஸ்மயத்துடன் குசலவர்கள் பாட்டால் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டாப்போலே, *ராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளங்குடிகொண்டகோயில் இராமாநுசனை இவரும் சிஷ்யர்களுடன் விஸ்மயராய்க்கொண்டு விக்ர்தராய் அநுபவபாரவச்யத்தாலே ஆநந்தாச்ருக்களுடன் எல்லார்க்கும் அநுபாவ்யராய் எழுந்தருளியிருந்து, ததிதரபோக்யவஸ்துக்களையும் எண்ணாதே ததேகபாராயிருக்க;

அநந்தரம் ஸாயங்காலமானவாறே ஸர்வாநுஷ்டாநங்களும் தீர்ந்து, திருமுன்பே யெழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்க தீர்க்கப்ரணாமம்பண்ணி, (స్థిత్వార్ఘ్యంధ్యానవేదవ్యాత్ ధ్యాత్వాదేవంజపేన్మనుమ్)என்றும் (జపసఙ్ఖ్యానుగణనవ్యాహారేణపవిత్రితమ్) என்றும் அஷ்டாக்ஷராநுஸந்தாநபூர்வகமாக காயத்ரீஜபமும் செய்தருளி, அநந்தரம் ஸந்நிதியிலே ஸேவித்து, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கியருளி, மற்றுமுண்டான நித்யாநுஸந்தாநம் ஸேவிக்கும்படி சிஷ்யர்களை ஆஜ்ஞாபித்து, அநந்தரம் பெரியபெருமாளிடத்திலே ப்ரவணராய், கோயிலிலே ஸாயங்காலத்திலே ஸேவிக்கிறவேளையிலே சென்று ஸேவித்து, (அன்பேதகளி) என்றுதொடங்கி, (ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன்)என்றும் (పరస్నేహభృతోయుక్త్యా ధృతిదీపః)என்றும்சொல்லும்படியான தம்முடைய ஸ்நேஹமாகிற*நெய்த்த அன்படியாக நெய்யாலே எங்கும்பளபளக்கத் திருவிளக்கேற்றி,ஸந்நிதியிலே பொற்றிருக்குத்துவிளக்குகளும்,ஸந்தம்புழுகு நெய்யோடே கூடின புத்துருக்குப்பசுவின்நெய்யும் பரிமாறியெரியும்படி கற்பித்தருளி, *உருக்காட்டும் அந்திவிளக்குடன் உள்ளேபுகுந்து, *கருமணியைக்கோமளத்தைக்கண்டு அநுபவித்து தத்காலோசிதமான அநுஸந்தாநத்துடன், *திருவரங்கத்தேகிடந்த திருவுடையாள் மணவாளனுக்கு *செண்பகம் மல்லிகைதொடக்கமான எண்பகர் பூக்களாலே புணர்க்கப்பட்ட மணமாலைகளையும், மாலைக்காலத்திலே சாத்துவித்து, இளநீர் அமுதுசெய்வித்து, * அந்த அந்திப்போதில் * அவுணனுடல் பிளந்தவேந்தன் ஸந்நிதியில் க்ஷீராந்நம் அமுதுசெய்தருளி திருவந்திக்காப்புக் கண்டருளின அநந்தரம் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டருளிப்பெரியதிருமண்டபத்திலேயெழுந்தருளியிருந்து, பகல்கொண்டருளினபடியே ராத்ரியும் திருவாராதநம் நடத்துவித்து அமுதுசெய்தருளின அநந்தரம் * திருவரங்கச்செல்வனை எழுந்தருளுவித்துநடைப்பலிகளை நடத்தி, (మహతేదేవతాయాజ్యంజుహోత జ్వాతేనతే) என்கிறபடியே யாகசாலையிலே த்ரிஸந்தியிலும்ஹோமம் நடத்துவித்து;

அநந்தரம், செல்வர்பல்லக்கு எழுந்தருளுவித்து, சாமீகரரத்நதண்டஸஹிதமான சத்ரசாமராதிகள்பரிமாற, (வெற்றிக்கருளக்கொடி) என்னும்படி விஜயத்வஜமான கருடத்வஜம் தொடக்கமான அநேகத்வஜபதாகாதிகள் எடுக்க,திவ்யாப்ஸரஸ் ஸத்ர்சைகளாய், நாநாவித ஆபரணபூஷிதைகளாய் நாநாவித வர்ணவிசித்ரவஸ்த்ரதரைகளான எம்பெருமானடியார் அக்ரத்திலேந்ர்த்தகீதவாத்யங்களுடனே ஸேவிக்க, ஸுவர்ணரஜத தண்டதராய்க்கொண்டு வேத்ரபாணிகள் ஸ்தோத்ரம்பண்ண, புனுகுநெய் பசுவின்நெய்பரிமாறி எரிகிற பொற்பந்தங்கள்பிடிக்க எழுந்தருளும்படியையும் நேத்ரோத்ஸவமாக ஸேவித்தருளி,

அநந்தரம் * பள்ளிகொள்ளுமிடத்திலே மெள்ள எழுந்தருளுவித்து, செல்வர் சம்பா அமுதுசெய்வித்துத் திருவுற்றசாமமும் அமுதுசெய்தருளினவுடனே, தங்வந்த்ர்யநுவிதாநம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற பிஷக்குக்களாலே கல்பிதமான கஷாயமமுதுசெய்வித்து, அநந்தரம் கோயிலுள் எங்கும் உள்ளூராரைக்கொண்டு மெள்ளவெந்நீர்த்திருமஞ்சநம்செய்வித்துத்திருப்பரியட்டங்களாலே திருவொற்றுவாடை சாத்துவித்து,சந்தநாதிகளாலே எங்கும் ஆலேபித்து, அநந்தரம் * தூமப்புகை,* சீருற்ற வகில்புகைகளாலே எங்கும் ஸுரபிதமாக்கி, பட்டுத்திருப்பரியட்டங்களாலே எங்கும் மேல்கட்டுக் கட்டுவித்து, நூறுதிருளித்தரங்கள் நாற்றுவித்து, அப்படியே ஸ்ரீரங்கநாயகியார்கோயில் திருப்பள்ளியறையையும் அலங்கரிப்பித்து, அநந்தரம் (తతోమహార్హపర్యఙ్కే సువర్ణే తోత్తరచ్ఛదే) என்னும்படியான திருப்பள்ளிக் கட்டில் பரிமாறி குங்குமமெத்தை திருவணைமுதலாக மேல்விரி பர்யந்தமாகப் பரிமாறி, ஏவம்விததிவ்யபுஷ்பபர்யங்கத்தை சாதகும்பமயச்ர்ங்கலாஸூத்ரத்திலேகோத்து டோளாயமாநமாயிருக்கிற அதிலே (குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டின்மேல் மெத்தென்ற பஞ்சசயநத்தின் மேலேறி) என்னும்படி * என் திருமகள்சேர் மார்பனையவனை ஸம்ப்ரமத்துடனே சேர்த்தியிலே யெழுந்தருளுவித்து, நாநாவிதமான ஸுகந்தங்களைச் சாத்துவித்து, கர்ப்பூரகஸ்தூரீகுங்குமாதிகளாலே மர்த்திச்சுச் சாத்துப்படி சாத்துவித்து, (வல்லிநுண்ணிதழன்னவாடைகொண்டு வசையறத் திருவரைவிரித்துடுத்து) என்னும்படி ஸௌகுமார்யாநுகுணமாகத் தாமே இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கைநீட்டுவாராய் ஸமர்ப்பித்துச்சாத்துவித்து, கர்ப்பூராலத்தியும் கண்டருளப் பண்ணுவித்து,

அநந்தரம் சகலசந்த திருமாலைகள் முதலானவற்றை ஸேனை முதலியாருக்குச் சாத்துவித்து, பின்னைத் திருப்பள்ளிக்கட்டி லட்டத்திலே பொற்றட்டிலே, ([illegible])என்னும்படி * அடைக்காய் திருத்துவித்து, அநந்தரம் இரண்டருகும் பொற்றிருக்குத்துவிளக்கு எரிய பொற்குடத்திலே கர்ப்பூரத்தண்ணீரமுது பூரித்துவைத்து, பொற்கிடாரம் வெள்ளிக் கிடாரங்களிலே பால்குழம்பு சேர்த்து அமுது செய்வித்தவுடனே, திருவெண்சாமரம், திருப்படிக்கம், கலசப்பானை, திருவடிநிலை, உடைவாள், இலைத்தட்டு, காளாஞ்சி, திருவாலவட்டம், சுழற்றி, அடுக்கொலியல் முதலான அத்தாணிச் சேவகமும் செய்வாராய் ஸேவிக்க, அத்தோடே * அரம்பையர்கள் தற்சூழ்ந்து தாலாட்டு ஸேவிக்க, * யாழ் குழல் வீணைவாசிக்க, பின்பு குடிநீர்ப்பாலமுது செய்வித்து, பின்பு * தேனுகிப் பாலாந்திருமாலானவனை * செங்கமலத் திருமகளும் புவியும் செம்பொற்றிருவடியின்னிணைவருட முனிவர் ஏத்த * பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிகொட்டிட * திருவரங்கத் தரவணையிலே பள்ளிகொண்டருள, (உறகலுறகல்) இத்யாதிப்படியே * பள்ளியறை குறிக்கொண்டு நோக்கும்படி சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும், திக்பாலகர்களையும், ஸர்வலோகபாலகரான பெருமாளுக்குக் காவல் அடைத்து நிர்ப்பாராய்க் கொண்டு தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து ([illegible]) என்று தொடங்கி க்ஷமைகொண்டு, ஸ்ரீநித்ரை கிடக்கிற விடத்துக்குத் திருக்காப்பு சேமிப்பித்துப் புறப்பட்டருளி;

திருமடைப்பள்ளியருகேஎழுந்தருளிஅந்தத்திருமடைப்பள்ளியில் ஒருமையோடற எல்லாம் புறத்திலேஎடுப்பித்துப்போகட்டு, செத்தை குப்பைஎல்லாம் சோதித்து சுத்திபுண்ணின அநந்தரம், நாளைக்கு நவபாண்டம் வந்திருக்கிற வகைகளையும் ஆராய்ந்து குலால குலங்களை குறிக்கொண்டு, காலசக்ர நிர்வாஹனாய் ப்ரஹ்மாண்டங்களையும் ப்ர்ஹ்மாதி பிண்டங்களையும் அனைகிறவனுக்கு நீங்களும் அப்படியே தண்டசக்ராதிகளைக் கொண்டு ம்ர்த்பிண்ட பாண்டங்களைப் பண்ணி காலகாலங்களிலே கொண்டு வாருங்கள் என்று அந்தக் குலாலாதிகளுக்கு நலம்பெற அருளிச்செய்து, அப்படியே கோபாலர்களுக்கும் * நந்தன்பெற்ற ஆனாயனாய் * தோய்த்த தண்டயிர் வெண்ணெய்பாலுடனுண்டு * கற்றினம்மேய்த்து * ஆயனாயன்று குன்றமொன்றெடுத்து, இப்படி *ஆமருவி நிரைமேய்க்கைக்கு * காலிப்பின்போனவனுடைய காலிமாட்டுத் திறமாராயும் கோபாலரான நீங்கள் காலம்பெறப் பாலமுதுகொண்டு வாருங்கோள் என்று கற்பித்து, அவனுக்கு (கண்ணு

லம் செய்யக்கறியும்கலத்ததரிசியுமாக்கிவைத்தேன்) என்னும்படி அமுதுபடிகறியமுது முதலானவை காலகாலங்களிலே கொண்டு வந்துநிறைக்கும்படி அவ்வவத்தொழிற்காரர்களுக்கு அருளிச்செய்து, (பொன்னாய்) என்றுபொன்னுமாய், பலநெற்றொகையாய் இருக்கிறவனுக்கு பொன்னும் நெல்லும் வந்து செல்லும்படி திருவேளைக்காரர், தேசாந்த்ரிகள், ராஜமநுஷ்யர் முதலானாரையும் அனுப்பியருளி, ([illegible]) இத்யாதிப்படியே எல்லார்க்குமாகத் தான் பாரித்திருந்து காக்குமவனுக்குப் பாலித்திருந்து காக்கும்படியும் கற்பித்து, பத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களும் மற்றுமுண்டானவர்களும் பற்றிஸேவித்துவர மடமே யெழுந்தருளி அவர்களை அனுப்பி யருளி அனைத்துவர்க்கமும் ஸேவித்துநிற்க, அவ்வவர்களையும் யதாஸ்த்தாநங்களிலே போம்படி நியமித்தருளி,

திருமஞ்சநச்சாலையிலே யெழுந்தருளி ஸ்ரீபாதம்விளக்கித்திருப்பவளம்மாற்றி, சுத்தாசமநம் செய்தருளி தம்முடைய திருவாராதநமானபேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எழுந்தருளியிருக்க, அநந்தரம் குடிநீர்ப்பாலமுது வடுகநம்பிகொண்டு வந்து நீட்ட அமுதுசெய்தருளப்பண்ணித் திருக்காப்புச்சேர்த்து, பின்புபெருமாளமுதுசெய்தருளினபால்ப்ரஸாதத்தைஔஷதவத் ஸங்க்ரஹணம் பண்ணாமல் ஸ்வீகரித்தருளி, திருப்பவளம்மாற்றி சுத்தாசமநம் செய்தருளி உலாவியருள, ஸந்ததம் திருவாய்மொழி திருவுள்ளத்திலே நடக்கையாலே குறையும் அநுஸந்தித்துச் சாத்தியருளித்திருப்பள்ளிக்கட்டிலிலேயேறியருளி, அநந்தரம் திருவணையிலே சாய்ந்தருளி, குருபரம்பராபூர்வகமாகத் திருநாமத்தையும், மந்த்ரரத்நமான த்வயத்தையும் ஸார்த்தமாக அநுஸந்தித்து, தத்ப்ரதிபாதக பகவத்கைங்கர்ய த்வரையையுடையராய், அநந்தரம் சரமச்லோகத்தையும் அநுஸந்தித்து, ததேக உபாயத்வத்தாலே நிர்ப்பரராயெழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவில் இவர்க்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கரான எம்பார் வடுகநம்பிதொடக்கமானவர்கள், (நடந்தகால்கள் நொந்தவோ) என்று பரிந்து திருவடிகள் வருட அறிதுயில் அமர்ந்தார்; அப்போது, தப்பாமல் எப்போதும் காத்துப்போருமவர்களான வண்டர், சொண்டர்மற்றுமுண்டான மழலைக்கூத்தத்து முதலிகள், ஸ்ரீகுலசேகரதாஸர், கோவர்த்தநதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர் தொடக்கமானார் அநேகர், (புறஞ்சூழ்காப்ப) என்னும்படி, திருமேனிக்காவலாகப் பரிந்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். ([illegible]) என்கிறபடியே ப்ரதிதிநம் ஸத்பதவர்த்தியான தம்முடைய சுத்தசரித்ரத்தாலே முன்பு ஸங்குசித

மாய்ப்போந்த ஸந்மார்க்கத்தைக்கண்டு கண்டாபதமாக நடத்திக்கொண்டு, ஸம்முகமாக ஸ்ரீகார்யம் ஆராய்ந்து நடத்திக்கொண்டு போருமவராய், அதஎவ பெருமாளுக்கு ப்ராணபூதருமாய், ப்ரியதமருமாய், ஸதாசாரத்தோடும், ஸத்காலக்ஷேபத்தோடும் வர்த்திப்பாராய், பகவத்கைங்கர்யோபகாரகராய்ப் போருகிற இவராலே (వ్యాకుర్వతా తేన విపశ్చితోష్టౌ ద్వేధా న్తమవ్యాహతవాగ్విహారైః। నిర్జిత్య కైద్యుర్యధురంధరేణ యతీశ్వరేణోషితమబ్దషష్టిః) என்று இப்படி அறுபதுகாலங் கழியப் பெற்றது.

இப்படி சிஷ்யஸம்பத்துக்களுடனே வாழ்ந்தருளுகிற எம்பெருமானார், (ప్రాప్త్యైపదస్య పరమస్య భవాత్రిధామ్నాం ప్రాప్త్యై నికృతాఙ్గురుభిరేకపదీం యతీన్ద్రైః। ఘణ్టాపథం పరమకారుణికశ్చకార యస్తన్నమామి శిరసా యతిసార్వభౌమమ్) என்று இப்படி அதிகாரம் இல்லாதவர்கள் துர்க்கதியைப் பார்த்து உபதேசித்தருளும் ஸ்வபாவராகையாலே அந்த உபதேசம்பலித்து, (అర్థపఞ్చకతత్త్వజ్ఞాః మహాభాగవతాస్స్మృతాః) என்றும், (పఞ్చాస్త్రోన్నిక్తాః పఞ్చకాలప్రపన్నాః) என்றும், (దేవాలయన్తి ధరణీశ్వరసైః పఞ్చకాలికాః। దర్శనాత్స్పర్శనాత్తే సంకృతార్థాస్సర్వజన్తవః) என்றும், (యత్రభాగవతా నిత్యం పఞ్చకాలపరాయణాః। నివసన్తి సదా యుక్తాస్తత్క్షేత్రం నైమిశాద్వరమ్) என்றும், (మహాభాగవతా యత్ర వసన్తి విమలాశ్శుభాః। తద్దేశం మఙ్గళం ప్రోక్తం యథా విష్ణుపదం శుభమ్) என்றும், (తేషాం పుణ్యాత్మనాం భీతో భృశం కలిరఘాత్మకః। మద్భిన్నైస్తస్య భవో నిశ్శఙ్కాన ప్రవర్తతే) என்றும், (యే కణ్ఠలగ్నతులసీ నళినాక్షమాలాః యే బాహుమూలపరిచిహ్నితశఙ్ఖచక్రాః। యే వా లలాటఫలకే లసదూర్ధ్వపుణ్డ్రాః తే వైష్ణవా భువనమాశు పవిత్రయన్తి) என்றும், (దర్శనస్పర్శనవచనైర్గురుప్రియా) என்றும் சொல்லுகிறபடியே மஹாப்ருதிவி எல்லாம் மஹாவைபவத்தை யுடைய மஹாபாகவதர்களே யாம்படிதிருத்தி எங்கும்பரம்பி லோகபாவனமாம்படி யானார்கள். ஏவம்விதவைபவத்தை யுடையரான எம்பெருமானாரை, தத்பாகிநேய ஸூநுவாய் தந்நாமத்தை யுடைய தந்நம குணஹர்ஷிதரான கந்தாடையாண்டான் கனக்கஅநுவர்த்தித்து,

(పరిత్రాణాయ) (பரித்ராணாய) இத்யாதிப்படியே தேவரீர், (పుణ్యామ్భోజవికాసాయ పాపధ్వాన్తక్షయాయ చ। శ్రీమానావిరభూద్భూమౌ రామానుజదివాకరః) என்னும்படி அவதரித்தருளின ஸ்ரீபெரும்பூதூர்ஸ்தலத்திலே, ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வசேதநர்க்கும் ஸேவ்யமாம்படி தேவரீருடைய ஒருஅர்ச்சாவிக்ரஹம் ஏறியருளப்பண்ணவேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் அப்படியே செய்யும் என்று அநுமதிபண்ணியருள, அப்போதே கந்தாடையாண்டானும் அநுகூலமான சிற்பியை அழைத்து அப்போதையில்

ப்ராரத்த்யமா யிருக்கிறவார்த்தகவிக்ரஹாகாரத்தை, (ఫుల్లాబ్జద్వయదక్షిర్ద్యుతం విలసితం జఙ్ఘాత్రిరేకోజ్జ్వలం కాషాయేణ శిఖోపవీతరుచిరం దోర్భ్యాం చ రమ్యాజ్జ్వలమ్। ఆసీనం జలజాసనే చ తులసీపద్మాక్షమాలాఞ్చితం యుక్తం జ్ఞానముద్రయా రవినిభం శ్రీభాష్యకారం భజే) என்கிறபடியே அவ்வடிவழகை ஸேவிக்கப்பண்ண, அவனும் (ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்த) என்கிறபடியே அர்ச்சாவிக்ரஹம் உகந்தருளப்பண்ணுவித்து ஸந்நிதியிலே அந்த விக்ரஹத்தைக் கொண்டுவந்துவைக்க, உடையவரும் திருக்கண்சாத்தி உகந்தருளி, திருக்கைஸ்பர்சமும்பண்ணி தம்முடைய திவ்யசக்தி ப்ரதிஷ்டிதமாம்படியாக ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு, புஷ்யமாஸத்தில் குருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பியும் என்று திருமுகம் எழுதி திநம் குறித்தனுப்பியருள, அவரும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய் மூலவிக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப்பண்ணுவித்து திருமுகப்படியே திருப்ரதிஷ்டையும் செய்வித்தருளினார். இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கிற அற்றைத் திவஸத்திலே திருமேனியில் மிகவும் தளர்ச்சியாய் ப்லஹாநியும உண்டாக, இதேது என்று பராமர்சித்து அவனுக்கு எழுதிக்கொடுத்த திவஸம் ஏதென்றுகேட்டருள, அந்த திவஸம் அன்றுதானாயிருக்க, உடையவரும் விஸ்மயப்பட்டருளி, அவர்க்கு சீக்ரமாகவருவதென்று திருமுகம்போகவிட்டருள, அவரும் திருமுகத்தை சிரஸாவஹித்து, அப்படியே மீண்டு எழுந்தருளி, திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்.

அநந்தரம் அங்குத்தைக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கரான வண்டர்முதலான முதலிகள்எல்லாரும், பழுத்திருந்த தேமாவைக்கிளித்திரள்கள் காத்திருக்குமாப்போலே தத்துல்யரான இவர்களும், விமலசரமவிக்ரஹத்தை, (கையில்கனி) இத்யாதிப்படியே * மெய்யில் பிறங்கியசீரைப் பழுக்கஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற இவர்கள், (శేషో వా సైన్యనాథో వా శ్రీపతిర్వేతి సాత్త్వికైః। ఇతి సర్వైర్వితర్క్యాయ యతిరాజాయ మఙ్గళమ్) என்னும்படி ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படி எழுந்தருளி யிருக்கிற உடையவருடைய ப்ரபாவத்தை நம்பெருமாளும், திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளனும், திருநாராயணப்பெருமாளும், அழகரும், திருக்குறுங்குடி நம்பியும், ரிஷிகளும், நம்மாழ்வாரும், நாதமுனிகளும், ஆளவந்தாரும், பெரியநம்பியும், திருக்கோட்டியூர்நம்பியும், திருமலைநம்பியும், திருமாலையாண்டானும், ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், மற்றும் உடையவர் சிஷ்யர்களான ஆசார்யர்களும், ஸரஸ்வதியும், ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸும், ஊமையும்வெளியிட்டார்கள்.

உடையவர் வைபவத்தை, நம்பெருமாள் முதலானோர் வெளியிட்டருளின் விவரணம்.

நம்பெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்;- உடையவர் பெருமாளை ஸேவிக்க எழுந்தருளினவளவிலே, அவர்க்கு தீர்த்தம் திருமாலை, பரியட்டத்துடனே சடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருளி, (பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும்விண்ணுலகும் அங்காதும்சோராமே யாள்கின்ற) என்கிறபடியே உபயவிபூத்யைச்வர்ய ஸ்ரீயையும் நாம் உமக்குத் தந்தோம், நீர் உபயவிபூதியையும் உடையவர் என்று திருவுள்ளமாய் அருளுகையாலே;

திருவேங்கடமுடையான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்;-உமக்கும் உம்முடையார்க்கும்உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும் தெற்குவீட்டில் தந்தோம் என்று திருப்பவளச்செவ்வாய் திறந்து அருளிச்செய்கையாலே;

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்; - அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுருடனே தர்க்கம்சொன்னபோது உத்தரம் சொல்லமாட்டாமல் இருக்க, இன்னபடி சொல்லும் என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்கையாலும், யாதவப்ரகாசனுக்கு ஸ்வப்நமுகேந நம் இராமாநுசனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸந்யஸியாய் என்று அருளிச்செய்கையாலும்;

திருநாராயணப்பெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்; - தொண்டனூரிலே ஸ்வப்நங்காட்டி அழைத்துக்கொண்டு போய் ப்ரகாசிக்கையாலும், என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையன்றோ வென்று எடுத்தணைக்கும்படி யதிராஜகுமாரனென ஸௌசீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனே என்னில்; - ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே, "நம்மிராமாநுசமுடையார்க்கருள்பாடு" என்று திருவுள்ளமாயருள, ஆசார்யர்கள் எல்லாரும் திருவடிகளிலேவர, பெரியநம்பி, வழியிலே சிலர் எழுந்தருளி யிருக்க நீங்கள் நாம் அழைக்கவாராதிருப்பானென்னென்ன, அவர்களும் ராமாநுசமுடையார்க் கருள்பாடு என்று திருவுள்ளமாயருளுகையாலே அவர்க்கும் சேஷிகள் நாங்கள் என்று வாராதிருந்தோம் என்ன, அழகரும் தசரத வஸுதேவாதிகள் நம்மை புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணிப்போந்தாப்போலே இருந்தது - நம்மிராமாநுசனையுடையரா யிருந்தும் நம்மிராமாநுசனை நீங்கள் சிஷ்யப்ரதிபத்தி பண்ணினதென்றும், பின்னையும் ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானே! ஒன்று சொல்லிக்காண் என்று திருவுள்ளமாயருள, (నధర్మనిష్ఠోస్మి నచాత్మవేదీ) (நதர்மநிஷ்டோஸ்மிநசாத்மவேதீ) என்கிறச்லோகத்தை விண்ணப்பம்

செய்ய, நம்மிராமாநுசனை யுடையனாயிருந்து (அநந்யகதி:) என்று சொல்லப்பெறுவாயோ என்று திருவுள்ளமா யருளுகையாலே;

திருக்குறுங்குடிநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்;- உடையவர் நம்பியைஸேவிக்க எழுந்தருளின வளவிலே, நம்பியும் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து, உடையவர்க்கு அருள்பாடிட்டருளி, (బహూని మేవ్యతీతాని జన్మాని తవచార్జున) என்கிறபடியே, எத்தனைஜந்மம் பிறந்தோமோ தெரியாது, இதில் ஒருவரும் வசப்படுவாரன்றிக்கே அதோகதிகளிலே விழுந்துபோய்விட்டார்கள், உமக்கு இவ்வாத்மாக்கள் எல்லாம் அகப்பட்டவிரகை நமக்குச் சொல்லவேணும் என்ன, தேவரீர் கேட்டருளுமாப்போலே கேட்டருளவேணும் என்ன, நம்பியும் ஸிம்ஹாஸநத்தில்நின்றும்இறங்கியருளித்திருக்கொத்தொலியலைப்படுத்து உடையவர்க்கு ரத்நகம்பளத்தை ஆஸநமாகஇட்டு இனிச் சொல்லும் என்ன, உடையவரும் ஹிதத்தை விண்ணப்பம்செய்தார்; அன்றுமுதல் நாமும் ராமாநுசனை யுடையோம் என்று திருவுள்ளமா யருளுகையாலே;

ரிஷிகளும், (వ్యాసోవాభగవాన్ పరాశరమునిర్వా శౌనకోవాశుక స్సాక్షాద్బాదరాయణోథవా శఠరిపుర్వాగీశ్వరోవాస్వయమ్। లోకేశః పురుషోత్తమస్సభగవాన్ శేషీజగచ్ఛేషిణా మజ్ఞాత్యాఖ్యాతుం జగతాం హితాయసమభూద్రామానుజార్యాత్మనా) என்றார்கள்.

இனி நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்;- லோகத்தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமானோடே மார்தட்டி (கின்கண் வேட்கை யெழுவிப்பனே) என்று ஏறிட்டுக்கொண்டவர்தாமே, (ஏபாவம்பரமே) என்று க்லேசித்து, (அகலிடத்தை ஆராய்ந்தது திருத்தலாவதே) என்று ஈச்வரன் அவதரித்துத்திருத்தவொண்ணாததேசத்தை நாமோ திருத்துவோம் என்று, (யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்) என்று தாமும் திருவுள்ளமுமேயாய், பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாந மறிந்தவராகையாலே, (கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின்) என்று உடையவர்திருவவதாரத்தை ஸூசிப்பித்தருளுகையாலே;

நாதமுநிகள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்;-குளப்படியிலே தேங்கினால் குருவி குடித்துப்போம், வீராவணத்தேரியிலே தேங்கினால் நாடு விளையும் என்று அருளிச்செய்து (లక్ష్మీనాథాఖ్యసింధౌ శఠరిపుజలదః ప్రాప్యకారుణ్యనీరం నాథాద్రావభ్యషించత్తత ఇతి రఘువరాంభోజచక్షుర్ఝరాభ్యామ్। గత్వాస్త్రీయామునాఖ్యాం సరితమథయతీన్ద్రాఖ్యపద్మాకరేన్ద్రం సమ్పూర్ణం ప్రాణిసస్యప్రవహతిబహుధా దేశికేన్ద్రప్రమేఘః) என்றும் சொல்லுகிற

படியே பெரியபெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிற காளமேகம்படிந்து, நாதமுனிகளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலே போந்து, ஆளவந்தாராகிற பெருக்காற்றிலேகூடி, பெரியநம்பியாகிற தலப்பழையாலே புறப்பட்டு, எம்பெருமானாராகிற ஏரியிலே தேங்கி, பின்புள்ள ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு, ஸம்ஸாரிகளாகிற பயிர்களிலே ஏறிப்பாய்கிறதென்று அருளிச்செய்த விடத்திலும் ஒத்திருக்கையாலே;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில், இம்மஹாநுபாவன் தர்சநத்தில் புகுந்தாரகிலோ என்று பேரருளாளனை நோக்கி ப்ரபத்திபண்ணுகையாலும், * ஆமுதல்வனிவனென்று கடாக்ஷிக்கையாலும்;

பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்; - அத்துழாயும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி எழுந்திருந்து தண்டனிட, இப்படி செய்யலாமோ உம்முடைய சிஷ்யரன்றோ என்று அத்துழாய் சொல்ல; பெரியநம்பியும் அத்தாளுக்குத்தக்கத் தலைகாண் இது என்றும், ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் என்றிருந்தேன் என்றருளிச்செய்து, தம்முடையகுமாரர் ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பிக்கையாலே;

திருக்கோட்டியூர்நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்;- தாம் அருளிச்செய்த அர்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பியாதே என்று ஆணையிடுவித்துக்கொண்டு அருளிச்செய்ய, அவ்வர்த்தத்தை தூளிதாநமாக எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்ய, இத்தை நம்பிகேட்டருளி, உடையவரை அழைத்தருளி இவ்வர்த்தத்தை ஒருவர்க்கும் சொல்லாதே என்றன்றோ நாம் சொன்னோம், அப்படியிருக்க நீர் அநேகம்பேருக்கு என்ன நினைந்து சொன்னீர் என்ன, உடையவரும், அவர்கள் எல்லாரும் தேவரீருடைய அபிமாந ஸம்பந்தம்பெற்று உஜ்ஜீவிப்பார்களே! என்று தேவரீர்திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டுசொன்னேன் என்ன, வேறொருவர்க்குஞ்சொல்லாதேஎன்று சூழாவுகொண்டு ஆணைகொண்டு நாம்சொன்னோம், அப்படியிருக்க நம்மை மீறிச்சொன்னதுக்கு பலம் ஏதென்ன, ராமாநுஜனும் நரகமே பலம் என்ன, அப்படி அறிந்திருந்தும் சொல்லுவானேன் என்ன, அடியேன் ஒருவனுமன்றோ நரகம்புகுகிறேன், இவ்வாத்மகோடிகளெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமே என்ன, நம்பியும் போர உகந்தருளி அவரோ நீர் என்று எடுத்துக்கட்டிக்கொண்டு, தம்முடைய குமாரர் தெற்காழ்வாரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பிக்கையாலே;

திருமலைநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்; - உடையவர் திருமலைக்கெழுந்தருளுகிறபோது திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எழுந்தருளினவளவிலே, திருவேங்கடமுடையானுடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரேஎழுந்தருள, இவரும் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாதம் ஸ்வீகரித்தருளி தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ, ஒருசிறியார்கள் இல்லையோ என்ன, நாலுவீதியிலும் ஆராய்ந்த விடத்தில் என்னில் சிறியாரைக்கண்டிலேன் என்கையாலும், எம்பாரை உதக பூர்வமாகக் கொடுக்கையாலும், தம்முடைய குமாரர் திருமலை நம்பியையும் ராமாநுஜனையும் உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில், உடையவர், தம்பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம்கேளாநிற்கச்செய்தே, * அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து அறியாமாமாயத்தடியேனை, வைத்தாயால் என்று - வைப்பதே! என்றுதிருமாலையாண்டான் அர்த்தம் அருளிச்செய்ய, இத்தை உபகார ஸ்ம்ருதியாகக்கொள்ளக் குறையில்லையே என்று எம்பெருமானார் விசேஷார்த்த மருளிச்செய்ய, இது விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டறியேன் என்று திருமாலையாண்டான் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கைதவிர்ந்திருந்தார்; இச்செய்தியை திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டருளி கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்கலிலே எழுந்தருளி, திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நடத்தாமல் தவிர்வானேன் என்று கேட்க, (அறியாக்காலத்துள்ளே) என்கிற பாட்டை உபகாரஸ்ம்ருதி யாக வேணும்என்றதிறுல் என்ன, அதுவும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்என்று, ஸாந்தீபிநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம் பண்ணினாப்போலேகாணும் உம்முடையபக்கலிலே உடையவர் திருவாய்மொழிகேட்கிறது, ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலேகிடக்கிற அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறோரர்த்தம்ப்ரகாசியாது என்றிரும்; நீர் இவர்க்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறோம் என்று இராதே கொள்ளுமென்று அருளிச்செய்தருளினார்; திருமாலையாண்டானும் இதுவும் ஒரு திருவவதாரமோ என்று தம்முடைய குமாரர் ஸுந்தரத்தோளுடையாரையும், உடையவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பிக்கையாலே;

ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையர்பக்கலிலே உடையவர் ஆறுமாஸம் ஸேவித்து ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த அர்த்தத்திலே

சில வர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும் என்ன, அவர் பாடுகைக்குமுறையாக; மஞ்சள்காப்புசாத்தித்திருமஞ்சநம்பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே ஒருநாள் மஞ்சள்காப்பு பாங்காக இராதபடியாலே திருமுகமண்டலத்திலநிந்து பாத்ரத்தை அப்பாலேசேர்த்து மஞ்சள்காப்பைப் பாங்காகச்சாத்தி திருமஞ்சநம்பண்ணுவித்தருள, ப்ரீதராய் என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும்கைக்கொள்ளவோ இப்படிசெய்தீர் என்று ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரத்துக்கும் சதுச்லோகிக்கும் அர்த்தமருளிச்செய்து, அநந்தரம், எல்லா ரஹஸ்யார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்தருளினார்.

வடுகநம்பி ஆசார்யபதம் என்று தனியே ஒருபதம், அதுவுள்ளது எம்பெருமானாருக்கே, ஆகையாலே எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள் என்று எல்லார்க்கும் அருளிச், செய்தருளினார்.

கணியனூர்சிறியாச்சான் ஸசேலஸ்நாநபூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நராய் திவ்யாஜ்ஞையிட்டு, (సత్యంసత్యంపునస్సత్యం యతిరాజోజగద్గురుః। సఏవసర్వభూతానా ముద్ధర్తానాత్రసంశయః) என்கிறபடியே எம்பெருமானார்திருவடிகளொழியத் தஞ்சமில்லை என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் தம்முடைய திருவடிகளிலே அநந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர்நம்பியும், மருதூர்நம்பியும், ஆச்ரயிக்க, அவர்களுக்கு, எம்பெருமானார்திருவடிகளேதஞ்சமென்றிருங்கோள்என்றுஅருளிச்செய்தருளினார்.

பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான் ஆச்ரயித்தவளவிலே ஆசார்யதக்ஷிணையாக த்ரிவிதகரணங்களையும் பரிஹரித்துக்கொள்ளும் என்று ஆழ்வான் அருளிச்செய்ய, அவர் பரிஹரிக்கமுடியாது என்று முசித்துக்கிடக்க, எதிரிகூடக்குத்தும் என்று ராஜதண்டம் வருமென்று காயத்தால் வாராதபடி நெஞ்சால் நினைத்திராகில், அது திருவுள்ளத்துப்படாதபடி எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும் என்று அருளிச்செய்தார்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை என்னோடு தர்க்கிக்க வாரும் என்று அழைக்க, நீதோற்றால் என்செய்கிறாய் என்ன, நான்தோற்றேனாகில் உம்மைச் சுமந்துகொண்டு திரியக்கடவேனென்று மிளகாழ்வான்சொல்ல, அநந்தரம் தர்க்கம்சொல்லித் தோற்று முதலியாண்டானை ஸ்ரீபாதம் தாங்கிக்கொண்டுவந்து "அடியேனை அங்கீகரித்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, முதலியாண்டார்

னும் உடையவர்திருவடிகளிலேகாட்டிக்கொடுத்து எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும் என்றருளிச்செய்தார்.

எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து, பெருமாள் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினார், ஆழ்வானுடையபிள்ளை, ஸகலவித்யைகளையும் அதிகரித்தோம் என்று மேன்மையடித்திராதே எம்பெருமானார்திருவடிகளேதஞ்சமென்றிரும் என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பட்டர், ஜீயரைப்பார்த்தருளி, வேதாந்திகள் என்கிற பெருமையையுடையோம், நம்முடையபக்கலிலே ஆச்ரயித்தோம், நமக்கு அநேகம் த்ரவ்யத்தைத்தந்தோம் என்று இறுமாந்திராதே, எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும் என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

நஞ்சீயரும் நம்பிள்ளையைப்பார்த்து, லோகாசார்யர் என்கிற பெருமையையுடையோம், திருவாய்மொழிக்குப் பொருள்சொல்லவல்லோம், ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர் என்று மேன்மையடித்திராதே, எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும் என்று அருளிச்செய்தார்.

நம்பிள்ளை, சிவக்கறைப்பிள்ளையைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, இடைகழியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண் வளர்ந்தருள, அவரை, "சாலேமுடக்கும்" என்று சிவக்கறைப்பிள்ளைசொல்ல, பிள்ளையும் இத்தைக்கேட்டு * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்(திருத்தாள்கள்) என்று பாடியருளினார், இவன்காலென்பானேன் என்று இவரைக் கையைவிட்டருளினார். பின்பு சிவக்கறையிலே போந்து எனக்கு கதியென்னென்று விண்ணப்பம் செய்து போகவிட, தமக்கு எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு குறையுமில்லை, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருமென்று அருளிச் செய்து போகவிட்டருளினார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் சிறுப்புத்தூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே சோமாசியாண்டான் தன்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யம் மூன்றுருவாசித்து மீண்டு எழுந்தருளும்போது அடியேனுக்குத்தஞ்சமாயிருப்பதொருவார்த்தை அருளிச் செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பம்செய்ய;நீர்,பாட்டம்,ப்ராபாகரம்,மீமாம்ஸை இவை யித்தனைக்கும் கர்த்தா, பாஷ்யம்வாசித்தோமென்று மேன்மையடித்திராதே, எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்று இரும் என்று அருளிச்செய்தார். கோமடத்துப் பிள்ளான் தன் ஸ்ரீபாதத்திலே காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீபாஷ்யம்மூன்றுருவாசித்து இவர் மிகவும் மேதையையுடையவராயிருக்கையா

லே இவர்க்கு எம்முகத்தாலே அபசாரம் வரப்போகிறதோ என்று பயப்பட்டு, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்றிரும் என்று அருளிச்செய்தார். எங்களாழ்வான் காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப்பார்த்து உம்மைப்பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என்ன நினைத்திருந்தீர் என்ன எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்தேனென்று விண்ணப்பம் செய்தார்.

நடாதூரம்மாள்ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப்பன்னிரண்டுபேர் ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறகாலத்திலே அவர்களுக்கு பாஷ்யத்தை உபந்யஸித்துக்காட்ட பக்திரூபமாயிருந்தது என்ன, ப்ரபத்திரூபமாயிருக்கிறபடியையும் அநுவதித்துக்காட்ட, பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்தது என்ன, ஆகில் எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள் என்று அருளிச் செய்தார். நடுவிலாழ்வான் திருநாராயணபுரத்திலே உடைவர்ஸந்நிதியிலே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீ பாஷ்யம் வாசிக்கிற காலத்திலே வங்கிப்புரத்து ஆச்சியும் சொட்டையம்மாளுள்ளிட்டாரும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கேட்டு இது அரிதாயிருந்தது என்ன, ஆகில்எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள் என்று அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர் திருநாராயணபுரத்திலே உடையவர் ஸந்நிதியிலே கோஷ்ட்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸிக்க இது கங்காப்ரவாஹமாயிருந்தது, எங்களால் அவகாஹிக்கப்போகாது, எங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொருவார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும் என்ன, ஆகில் உங்கள் குலதெய்வயான எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்என்று அருளிச்செய்தார். நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை வெள்ளைக்குளத்தே ஆனைகாத்த சிங்கர்திருமுன்பே கோஷ்ட்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறகாலத்திலே, தம்முடைய சிஷ்யர்களிலே அழகியார் எழுந்திருந்து இதுகங்காப்ரவாஹமாயிருந்ததென்ன, ஆகில் எம்பெருமானார்திருவடிகளே மென்றிருமென்று அருளிச்செய்தார்.

வடுகநம்பி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், நம்பெருமாள் திருவடிகளேசரணம், என்று இரண்டையும் சேர அநுஸந்திக்கும் ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் இருகரையர் என்பர்; வடுகநம்பி எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம் என்னுமாப்போலேயும், திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம் என்னுமாப்போலேயும், எம்பெருமானார் செல்வப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணமென்னுமாப்போலேயும், ஒருவர்க்கும் இசைந்திராது.

ஸரஸ்வதி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்; - உடையவர் சாரதா பீடத்துக்கு எழுந்தருளினபோது ஸரஸ்வதியும் எதிரே புறப்பட்டுவந்து, இவர் ஸ்ரீபகவானுடைய அம்சாவதாரம் என்று அத்யந்தம் ப்ரீதையாய், ([illegible]) என்கிறவாக்யத்துக்கு உடையவரை அர்த்தம் கேட்க, உடையவரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடையதிருக்கண்கள் அப்போதலர்ந்தசெந்தாமரைப் பூப்போலே இருக்கும் என்று அருளிச்செய்ய, ஸரஸ்வதியும் கேட்டு ஸந்தோஷித்து இவர் இட்டருளின ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான ப்ரபந்தங்களையும் சிரஸாவஹித்து இவர்க்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் என்று திருநாமம் சாத்தி இவரை ப்ரஹ்மரதமேற்றி உபலாளிக்கையாலே.

ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில், யாதவப்ரகாசனுக்கு உடையவரைக்காட்டி இவர்நித்யஸூரிகளில் தலைவர் என்று சொல்லுகையாலே.

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில், பெருமாள் கோயிலில் பாகவதரிலே ஒருபிள்ளை அஞ்சாறுவயதளவும் ஊமையாயிருந்து நாலு மூன்று ஸம்வத்ஸரம் காணமலிருந்து பின்பு வார்த்தை சொல்லவல்லனாய்வர, இந்தஆஸ்சர்யத்தைக் காண்கைக்காக எல்லாரும் திரண்டு, ஊமாய்! எங்குப்போனாய் என்ன, அவனும் நான்க்ஷீராப்த்திக்குப் போனேன் என்ன, அங்கே விசேஷமென்னென்று கேட்க, ஸேனைமுதலியார் உடையவராய் வந்து திருவவதரித்தருளினார் என்று சொன்ன அநந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை யென்று ஸேநாபதிஜீயர் அருளிச்செய்கையாலே.

இப்படி இவர்கள் எல்லாரும் ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு நாதமுனிகள் தொடங்கி இற்றைவரையாக வுண்டான ஆசார்யர்கள், தந்தாம் சிஷ்யர்களுக்கு எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள் என்று அருளிச்செய்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்; ஸ்வாசார்யப்ரீதி நிபந்தநமாகவும் ஆசார்யபதமென்று தனியேயொரு பதம், அதுவுள்ளது எம்பெருமானார்க்கே என்றுவடுகநம்பி அருளிச்செய்கையாலும், எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள் என்று அவரவர்கள் அருளிச்செய்யக்குறையில்லை.

அவதாரங்கள் எல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே ராமக்ர்ஷ்ணாத்யவதாரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், திவ்யதேசங்கள் எல்லாம் ஒத்திருக்கச் செய்தே கோயில் திருமலை பெருமாள்கோவில் திருநாராயணபுர்த்துக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், ரிஷிகள் எல்லாரிலும் வ்யாஸபராசர சுக சௌநக நாரதரென்கிற இவர்களுக்குப்ராதாந்யமுண்டானாப் போலேயும்,

ஆழ்வார்கள் எல்லாரும் ஒத்திருக்கச்செய்தே நம்மாழ்வாருக்குப்ராதாந்யம் உண்டானாப்போலேயும், ஆசார்யர்கள் எல்லாரிலுங்காட்டில் இவர்க்குப்ராதாந்யம் கொள்ளக்குறையில்லை.

ஸ்ரீராமாவதாரத்துக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே என்னில்;- பெருமாள் அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்தும், ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளுடனே * சீரணிந்த தோழமைகொண்டும், ஸ்ரீஜடாயு மஹாராஜரைத் திருப்பள்ளிபடுத்தும், ஸ்ரீசபரிகையாலே ஸங்க்ஷக்ஷாக அமுதுசெய்தும், திருவடியுடனே (உண்பன் நான் என்ற ஒண்பொருள்) என்னும்படி ஸஹபோஜநம்பண்ணியும்போருகையாலே.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராதாந்யமெத்தாலே யென்னில்; பிள்ளை சரமச்லோகத்தை அருளிச்செய்தும், பீஷ்மத்ரோணாதிகளுடைய க்ருஹங்களை அதிக்ரமித்து ஸ்ரீவிதுரர்திருமாளிகையிலே வந்து, (విదురాన్నాని) என் - பாவநத்வபோக்யத்வங்களை யுடைத்தா யிருந்ததென்றும், அது தன்னை (ద్విషదన్నంనభోక్తవ్యం) என்று சத்ருகோஷ்ட்டியிலும் ப்ரஸித்தமாக்குகையாலே.

கோயிலுக்குப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில், திருப்பாணாழ்வாரோடே கலந்துபரிமாறுகையாலே; திருமலைக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில், குறும்பறுத்தநம்பிக்கும் தொண்டமான் சக்ரவர்த்திக்கும் வார்த்தையருளிச்செய்கையாலே; பெருமாள்கோயிலுக்கு ப்ராதாந்ய மெத்தாலே யென்னில்; திருக்கச்சிநம்பியுடனே ஸ்மிதபூர்வாபிபாஷணம்பண்ணி வார்த்தையருளிச்செய்து கலந்துபரிமாறுகையாலே; திருநாராயணபுரத்துக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்;- ஸம்சரிதநயன்பக்கல் ஆதராதிசயத்தாலே தந்நிவேதிதாந்நத்தை யமுதுசெய்து அவனை வாழ்விக்கையாலும், யதிராஜகுமாரரான ஸௌசீல்யத்தாலும்.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவாந் (శ్రీమాన్విష్ణ్వధీశ ప్రముఖసురగణైఃప్రార్థిత స్త్వంభవత్యాం పారాశర్యోవతీర్ణ శ్రుతిగణమఖిలం వ్యాస్తవాన్యార్థతత్త్వైః। ప్రాజ్ఞైర్బుద్ధ్వా సూత్రం త్వతిగహనతమం యస్యవృత్తిం వ్యధాసీత్ శ్రీర్ణాం వ్యాసశిష్యోమునిరథభగవాన్ నామభోధాయనాఖ్యః) என்றும் சொல்லுகிறபடியே வேதத்தை அப்யஸித்து கர்மகாண்டத்தைவிட்டு ஜ்ஞாநகாண்டத்திலே ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்திலும், காரணவாக்யங்களாலும், (సత్యంసత్యం పునస్సత్య ముద్ధృత్యభుజముచ్యతే। వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తి నదైవంకేశవాత్పరమ్) என்று ஸத்யபுரஸ்ஸரமாக தத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே - அவர்க்கு ப்ராதாந்யம்; ஸ்ரீபராசரப்ரஹ்மரிஷி, (పురాణేషుచవైష్ణవమ్) என்று - சிதசிதீஸ்வரஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை விசதமாகப்ரதிபாதித்து தத்வநிர்ணயத்தைப்பண்ணி, உதாரரென்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரிக்கும்

படியான வைபவத்தை யுடையராகையாலே - அவருக்கு ப்ராதாந்யம்;

ஸ்ரீசுகப்ரஹ்மரிஷியை, பரிக்ஷித்து கேட்க பாகவதத்தை ப்ரதிபாதித்து தத்வநிர்ணயத்தைப்பண்ணி, (శుకోముక్తః) (ஶுகோமுக்த:) என்னும்படியான வைபவத்தை யுடையராகையாலே - அவருக்கு ப்ராதாந்யம்; ஸ்ரீசௌநகபகவாந், விஷ்ணுதர்மத்திலே பலவிடங்களிலும் தத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே அவருக்கு ப்ராதாந்யம்; ஸ்ரீநாரதபகவான், (భుజయుగమపిచిహ్నైరఙ్కితంయస్యవిష్ణోః పరమపురుష నామ్నాంకీర్తనంయస్యవాచి। ఋజుతరమపిపుణ్డ్రంమస్తకేయస్యకణ్ఠే సరసిజమణిమాలా యస్యతస్యాస్మిదాసః) என்று - இப்படி யிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நான் தாஸன் என்று சொல்லுகையாலே; ஆழ்வாரும், (சேமமுடை நாரதனார்) என்னும்படியான வைபவத்தையுடையராகையாலே அவருக்குப்ராதாந்யம்;

ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே என்னில்; - ஸஹஸ்ரசாகையான * வேதியர்வேதத்தினுட்பொருளைத் திருவாய்மொழி முகத்தாலே ஸர்வாதிகாரமாக்குகையாலும், நாதமுனிகளுக்கு நாலாயிரத்தையும் ப்ரஸாதித்து, மற்றுமுண்டான தர்சநதாத்பர்யங்களையும் அருளிச்செய்து தர்சநத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும்;

உடையவர், கீழ்ச்சொன்னவர்கள்போலன்றிக்கே பெருமாள் அருளிச்செய்த அபயப்ரதாநத்தையும், பிள்ளையருளிச்செய்த சரமச்லோகத்தையும், ரிஷிகளாலே ப்ரோக்தங்களான புராணங்களையும், மற்றையாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும், நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த யோகரஹஸ்யம், ந்யாயதத்வம், முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும், ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த திவ்ய ஸூக்திகளையும்கொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களை ஒருங்கவிட்டு, வேதாந்ததீபத்தையும், வேதாந்தஸாரத்தையும், வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தையும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தையும், ஸ்ரீமத்பாஷ்யத்தையும், கத்யத்ரயத்தையும், நித்யத்தையும் அருளிச்செய்து, ஸமஸ்த ஸமயங்களையும் நிரஸ்தமாக்கி, (எம்பெருமானார் தர்சநம்) என்னும்படி பண்ணுகையாலே இவர் எல்லாரிலும் காட்டிலும் ப்ராதாந்யத்தை யுடையவர். இனி ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார் இவர்கள் ப்ரதாநர் என்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே: (ఆచార్యవాన్పురుషోవేద) (దేవమివాచార్యముపాసీత)(పాపిష్ఠఃక్షత్రబన్ధుశ్చ పుణ్డరీకశ్చపుణ్యకృత్। ఆచార్యవత్తయాముక్తౌ తస్మాదాచార్యవాన్భవేత్) என்றும், (గురురేవపరంబ్రహ్మ గురురేవపరాగతిః) என்றும்,

(యస్మాత్తదుపదేష్టాసౌ తస్మాద్గురుతరోగురుః) என்றும் (பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து) என்றும், (தேனார்கமலத் திருமாமகள் கொழுனன் தானேகுருவாகி) என்றும்-சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யனே ஸர்வமும் என்று சொல்லாநிற்க, இற்றைவரையாகவுண்டான ஆசார்யர்கள் தந்தாம் சிஷ்யர்களுக்கு, எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சம் என்றிருங்கோள் என்றருளிச்செய்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்; - ஸ்வாசார்யப்ரீதிநிபந்தநமாகவும், (மாறனடி பணிந்துயர்ந்தவன்) என்றும் சொல்லுகையாலே; ஆழ்வார்களுக்கும் உடையவர்க்கும் நடுவிலுண்டான ஆசார்யர்கள் நம்மாழ்வாருக்கு காணபூதராகையாலும், ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட தர்சநத்தை, (గురుంప్రకాశయేద్ధీమాన్) (குரும்ப்ரகாஶயேத்) என்று ப்ரகாசிப்பிக்கையாலே பெரியநம்பிமுதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவர்க்கு ஆசார்யராய்ப் பேறுபெற்றார்கள்; ஆழ்வான்முதலான ஆசார்யர்கள் சிஷ்யர்களாய் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள்; ஆகையாலே அகிலாசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது இவர்க்கே யாகையாலே அருளிச்செய்தார்களிறே.

ஆளவந்தாரும் இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்துக்காட்டியருளினார். எங்ஙனே என்னில்;-மணக்கால்நம்பி உய்யக்கொண்டார் இவர்களுக்கு உகப்பைப்பின் சென்று, (పితామహంనాథమునిం విలోక్య ప్రసీద) என்றும் (నాథాయనాథమునయేత్రపరత్రచాపి) என்றும் - இங்கும் அங்கும் ஆசார்யவிஷயக்ருதஜ்ஞதை யாவதாத்மபாவி என்று அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால் ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநத்துக்கு ஆசார்யன்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருக்கையொழிய இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லை.

இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்தாரார் என்னில்;-மதுரகவி ப்ரப்ருதிகளான ஸஜ்ஜநங்களிறே. உடையவர் புழுவன் வ்யாஜேந மேற்கே யெழுந்தருளினபோது உபந்யஸித்தகட்டளைகளை ஆசார்யர்கள் எல்லாரும் கேட்டு மிகவும் ஆஶ்ர்யப்பட, என்பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் கடாக்ஷத்தினாலே உபந்யஸித்தேன், இது ஆளவந்தார்திவ்யகோஷ்டியிலேஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில் பரமபதத்துக்கும் இங்குத்தைக்குஞ்சுருளும்படியும் கட்டேனோ என்று அருளிச்செய்தார். உடையவர் அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்யாநிற்க, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கோஷ்டியில் நின்றும் எழுந்திருந்தார்; உடையவரும், இது வென் பிள்ளாய் என்று கேட்க (త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః) என்றுஸகலத்தையும்விட்டு பெருமாள்திருவடிகளே தஞ்சம்என்று அத்யவஸித்து, (ఖప్లవత్యజితేష్వ)என்று நிலத்தில் கால்பாவாமல், ககநஸ்தனாய், நிராலம்பனாய் வந்த விபீஷணாழ்வானையப்பன் (వధ్యతామ్) என்றுசல்லும் தடியுங்கொட ராமகோஷ்டிக்கு பசுபத்நியாதிகளோடேகூடினநான்ஆளாகப்போகிறேனோ என்றார்; அதுக்குஉடையவரும், கேளாய்! பிள்ளாய் நான் பெற்றேனாகில் நீரும் பெறுகிறீர், பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன், ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரியநம்பிபெறுகிறார், மற்றும் மேலுள்ளார் பெற்றாராகில் அவர்கள் பெறுகிறார்கள், எல்லார்க்கும் நாய்ச்சியார் புருஷகாரம் இல்லாதபோது நச்சவேண்டா. நித்ய ஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும் ஒருசங்கலிந்துவக்கிலேஒன்றாய்க்காணுமிருப்பது. நம்முடைய ஒழுங்குக்கூட்டம் நம்மை விடாதென்றிரும், கமுகு உண்ணில் வாழையும்உண்ணும்என்றிரும், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானோடுவந்த நால்வரையும்தனித்துத்(தகை)என்றதில்லையே, அருள்பாடிட்டபோது தனித்து அருள்பாடிட்டதில்லையே, ஆகையால்நான்பெற்றேனாகில் நீரும்பெறுகிறீர், அஞ்சாதேஸுகமாயிரும்என்று அருளிச்செய்தார்.

[ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்] ஏத்தியிருந்தார் ஸ்ரீபரதாழ்வான், சாத்தியிருந்தார் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்; ஏத்தியிருந்தார் நம்மாழ்வார், அவரைச் சாத்தியிருந்தார் ஸ்ரீமதுரகவிகள்; ஏத்தியிருந்தார் பெரியாழ்வார், அவரைச்சாத்தியிருந்தார் நாய்ச்சியார்;

ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களைப் பற்றுமளவே ஸ்வரூபமாகில் திவ்யதேசங்களைக் கைவிட்டானாகானோ என்னில், கைவிட்டானாகான்; - (இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம்மாலிருஞ் சோலையென்னும் பொருப்பிடம்மாயனுக்கென்பர்நல்லோர், அவை தன்னொடும் வந்திருப்பிடம் மாயனிராமாநுசன்மனத்து) என்கையாலெம்பெருமானார்திருவடிகளைத்தொழவே திவ்யதேசங்களையெல்லாம் திருவடித்தொழுதானாகக்கடவன், அமுதுசெய்தருளப் பண்ணினானாகக்கடவன், ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினானாகக்கடவன்.

(நின்ற வண்கீர்த்தியும்) என்கிறபாட்டிலும், (பேறொன்று மற்றில்லை) என்கிற பாட்டிலும் - கர்மமும் உபாயமன்று, ஜ்ஞாநமும் உபாயமன்று, பக்தியும் உபாயமன்று, ப்ரபத்திதானும் உபாயமன்று, எம்பெருமானாரைப்பற்றுகையேப்ரபத்தி, ராமாநுஜ என்கிற ராமாநுஜசதுராக்ஷரியேமந்த்ரம், அவர்திருவடிகளில்பண்ணும் கைங்கர்யமேபரமபுருஷார்த்தமான என்ஸித்தாந்தம்என்று நடாதூரம்மாள் அருளிச்செய்தருளுவர்.

கூரத்தாழ்வான், (రామానుజేత్యేషా చతురాచతురక్షరీ) என்றும், (—,—య్య, రామానుజ) என்கிற திருமந்த்ரங்களுக்குவாசி; - பந்த

மோக்ஷங்க ளிரண்டு(ప్రాప్యత్వ)து வாசகையும், மோக்ஷகஹேது வாசகையும் ஆகிற வாசிதேன்ற (చతురాచతురక్షరీ) (சதுராசதுராக்ஷரீ) என்றாரிறே. (கையில்கனி) என்கிற பாட்டிலே ஈச்வரனை கரதலாமலகமாகக் காட்டித்தந்தாலும் உன் விக்ரஹ ஸௌந்தர்யமே பரமப்ராப்யம் என்றும், (ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோர் எழுந்திரைத்தாடு மிடம் அடியேனுக் கிருப் பிடமே) என்றும் ஸ்ரீராமாநுஜனைத்தொழும் பெரியோர் நித்யவாஸம்பண்ணும் இடமே அடியேனுக்கு ப்ராப்ய பூமி என்றும், (உன்தொண்டர்களுக்கே அன்புற்றிருக்கும்படி என்னையாக்கி அங்காட்படுத்து) என்றும், ராமாநுஜனே உன்னடியார் திறத்தில் ஊற்றம் மாறாத பக்தியை உண்டாக்கி அவர்களுக்கு என்னை ஆள்படுத்து என்றும், உடையவர் திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பம் செய்ய, இசைந்தெழுந்தருளி யிருந்து தாமே இவ்வர்த்த நிஸ்சயத்துக்கு த்ருடதரப்ரமாணம் என்று நமக்கெல்லார்க்கும் புத்திபண்ணக் குறையில்லை. (அங்கயல்பாய்வயல் தென்னரங்கனணி யாகமன்னும், பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும் பத்தியெல்லாம், தங்கிய தென்னத்தழைத்து நெஞ்சே நந்தலைமிசையே, பொங்கிய கீர்த்தி இராமாநுச னடிப்பூ மன்னவே) என்றும், எம்பெருமானையும் நாய்ச்சியாரையும் புருஷகாரமாகக் கொண்டு, எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பற்றவேணும் என்றுப்ரபந்தம் தலைக்கட்டினாரிறே. (చరితంరఘునాథస్య శతకోటిప్రవిస్తరమ్ । ఏకైకమక్షరంప్రోక్తంమహాపాతకనాశనమ్) என்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வைபவம் போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்யர் வைபவமும் அவாங் மநஸ கோசரமிறே. ஸாகரத்தைக் கைநீச்சினால் நீஞ்சினாலும் உத்தியை சிறுங் கிச்சாலும் உடையவர் வைபவம் அடையச் சொல்லப்போகாதிறே. * யதாமதி யதாஸ்ருதமாகச் சொன்னேனத்தனை, பெஹுஸ்ருதராய் புத்திபாஹுள்யமுடையரானவர்கள் விஸத மாகக்கண்டுகொள்வது. இப்படி எல்லாருக்கும் ஸ்வரூ போபாய புருஷார்த்தங்களை நியமித்துக் கொண்டு எம்பெருமானார், ஜகதாசார்யராய், யதிஸார்வ பௌமராய் நம்பெருமாள்கோயிலிலே † நூற்று இருபத்தைந்து திருநக்ஷத்ரங்கள் எழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளின் திருநாமங்கள்.

இப்படி எழுந்தருளி யிருக்கிற எம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளில் எழுபத்து நாலாரியர்கள் ஆரென்னில் ; - † ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டை நம்பி, அவர்குமாரர் என்னாச்சான், அவர்குமாரர் பிள்ளையப்பன், பெரியநம்பிகுமாரர் ஸ்ரீபுண்டரீகர், திருமாலையாண்டான் குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார், பெரிய திருமலைநம்பிகுமாரர் ராமாநுஜனும், திருமலைநம்பியும், கூரத்தாழ்வான் குமாரர் பட்டரும், சீராமப் பிள்ளையும், முதலியாண்டான், குமாரர்கந்தாடை யாண்டான், நடுவிலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், திருமோகூராழ்வான், பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான், நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான், அநந்தாழ்வான், மிளகாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், சேட்லூர் சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், எம்பார், கிடாம்பியாச்சான், கணியனூர் சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், திருமலைநல்லான், சட்டம்பள்ளிஜீயர், ஈச்சம்பாடி ஜீயர், திருவெள்ளறைஜீயர், ஆட்கொண்டவில்லிஜீயர், திருநகரிப்பிள்ளை, காராஞ்சிஸோமயாஜீயார், அலங்காரவேங்கடவர், நம்பிகருந்தேவர், செருப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், பிள்ளையுறைந்தையுடையார், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், பெரியகோயில்வள்ளலார், திருக்கண்ணபுரத்தெச்சான், ஆசூரிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டார், சீயாராண்டான், ஈச்வராண்டான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், குஞ்சிப்பூர் சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழுவூர்நம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, குரவநம்பி, முடும்பைநம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிப்புரத்துநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி, அம்மங்கியம்மாள், கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள், முடும்பையம்மாள், குமாண்டூர்பிள்ளை, குமாண்டூரிளையவல்லி, கிடாம்பிப்பெருமாள், ஆற்காட்டுப்பிள்ளான்.

(సంసేవితస్సంయమిసప్తశత్యాపీఠైశ్చతుస్సప్తతిభిస్సమేతైః।అన్యైరనన్తైరపివిష్ణుభక్తైస్తైస్తైర్విరాజ్యయతిసార్వభౌమః)

எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகஞ்சீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ராமாநுஜார்யதிவ்யசரிதை ஸம்பூர்ணம்.

—:0:—

† இதுக்கு சரியானபாடத்தை கோசாந்தரங்களில் காண்க.

ஆவணக்காப்பக ... சென்னை-600 008.